

சந்தனா நல்லலிங்கம்

கதிரகாமப்

பிரபந்தங்கள்

JPL

C7818

காங்குளகம்

வெகு சன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

செ
K

க தி ர் க அ ம ப் பி ர ப ந் த ங் க ள்

யொது சன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

சந்தனா நல்லலிங்கம் எம். ஏ.,

யொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.
விசேட கோக்கல் பகுதி

7818, J.C

கொழும்பு

177281 CC.

உரிமை பதிவு :

1995 வைகாசி விசாகம்

Copy right reserved

First Edition 1995 May

விலை : இலங்கையில் ரூபாய் 200/-
இந்தியாவில் ரூபாய் 85/-
பிறநாடுகளில் டாலர் 10/-

விற்பனை உரிமை :

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
பேருந்து நிலையம், யாழ்ப்பாணம்

காந்தளகம்
834, அண்ணா சாலை
சென்னை-600 008

அச்சிடல் தயாரிப்பு: மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

அச்சிட்டோர் :

அலமு அச்சகம், ராயப்பேட்டை, சென்னை-600 014

பொருளடக்கம்

முகவுரை	I - V
இயல் - 1 கதிர்காமத் தலவரலாறு	1 - 41
இயல் - 2 பிரபந்த வகைகள் - ஓர் அறிமுகம்	42 - 120
இயல் - 3 கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் காட்டும் நாட்டுவளமும், சமுதாய வாழ்க்கையும்	121 - 166
இயல் - 4 கதிர்காமப் பிரபந்தங்களிற் காணப்படும் பக்தி வெளிப்பாடு	167 - 210
இயல் - 5 கதிர்காமப் பிரபந்தங்களிற் காணப்படும் யாப்பும் அணியும்	211 - 271
முடிவுரை	272 - 274
ஆய்வுக்குதவிய அடிப்படை நூல்கள்	275 - 278
ஆய்வுக்குதவிய உசாத்துணை நூல்கள்	279 - 288
ஆய்வுக்குதவிய ஆங்கில நூல்கள்	289 - 290
கதிர்காமம் - ஆங்கில நூற் பட்டியல்	291 - 292
இப்பதிப்பில் ஏற்பட்ட அச்சப் பிழைகளும் திருத்தங்களும்	293

முகவுரை

அளவிடற்கரிய தெய்வீக சக்தியும், பழம் பெருமையும் கொண்டு விளங்குவது கதிர்காமத்தலம். இத்தலத்துறையும் கந்தப் பெருமாளை மையமாகக் கொண்டு கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இற்றைவரை பல்வகைப்பட்ட, 'பிரபந்தங்கள்' என்ற இலக்கிய வடிவங்கள் கிளர்ந்தெழுந்துள்ளன. இப்பிரபந்தங்களைத் தொகுத்து வகுத்து அவற்றின் சிறப்பம்சங்களான இலக்கிய, பக்தி, இலக்கண நலன்களை ஆராய்வதே இந்நூலின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத்தகையதோர் ஆய்வு இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

பெரும்பாலான பிரபந்தங்கள் பீழைய இலக்கிய வடிவங்களை அடியொற்றி எழுந்தனவையாகக் காணப்படுகின்றன. சிறுபான்மை அவற்றிலிருந்து முகிழ்த்த புதிய வடிவங்களாகத் தோற்றுகின்றன. ஆய்விலே, தலவரலாறு, கதிர்காமப் பிரபந்த வகைகள், கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் காட்டும் நாட்டு வளமும் சமுதாய வாழ்க்கையும், கதிர்காமப் பிரபந்தங்களில் பக்தி வெளிப்பாடு, பிரபந்தங்களிற் காணப்படும் யாப்பும் அணியும் ஆகிய இயல்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கதிர்காமத்தலத்தின் தொன்மையை விளக்கும் நோக்கமாக முதலில் இதன் வரலாறு ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளது. மகாவம்சம் என்ற நூல், இத்தலத்தின் வரலாறு தேவநம்பியதீசன் என்ற மன்னன் காலத்துடன் ஆரம்பமாவதாகக் காட்டுகின்றது. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற நூல் கி.மு.543இல் விஜயன் வருகையோடு இவ்வாலயத்தைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறுகின்றது. மகாவம்சத்திற்கு முன் எவ்வித எழுத்துச் சான்றுகளும் காணப்படாமையே, இத்தலத்தின் தொன்மையை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாமையே காரணம் எனலாம். எனவே இதன் பழமையை நிலைநாட்டப் புராண, இலக்கியச் சான்றுகள் அத்தியாவசியமாகின்றன. கதிர்காமக் காடுகளில், வியாழபகவானின் சாபத்தாலலைந்த ஐராவசு என்ற கந்தருவனைச், சிகண்டி முனிவர் வீசிய வெற்றிலை, வேலாக மாறிக் கொன்ற புராணச் செய்தியை, சீவகசிந்தாமணி காட்டும் இலக்கியச் சான்று கொண்டு நிரூபித்தல் இன்றியமையாததாகிறது. இராமபிரானாற் சீதையைத் தேடிவர இலங்

கைக்கு அனுப்பப்பட்ட அனுமன் இத்தலத்தை வழிபட்டு அனுக் கிரகம் பெற்ற செய்தியைத் தொன்மையின் நிமித்தம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியுள்ளது. கதிர்காமத்தின் மற்றுமொரு பெயரான ஏமகூடம், முருகக் கடவுளுக்குப் போரின்முன் பாசறைத் தலமாக விளங்கியதென்ற கந்தபுராணக் குறிப்பு, இவை எல்லாம் இத்தலத் தின் தொன்மை, பெருமை இவற்றை விளக்கும் நோக்கமாக எடுத்துரைக்க வேண்டியவை.

வள்ளியைக் கந்தக்கடவுள் கதிர்காமத்திலேயே மணம் புரிந்த தார் என்ற ஐதீகமும் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியதொன்று. ஏனெனில் இத்தலத்தின் தெய்வீகத் தொடர்பும், வள்ளியம்மையார் மரபில் வந்தவர்கள் எனக் கருதப்படும் பெண்கள் ஆலாத்தி எடுத்தலும் புதுமையானவை. அருவ வழிபாடு, பேழைப்பொருள், யானை மேற்பவனி இவையெல்லாம் இத்தலத்தின் தனித்துவத்திற்குக் கட்டியங்கூறி நிற்கும் நிகழ்ச்சிகள்.

பல்வேறுபட்ட காலக்கட்டத்தில் பிரபந்த வகைகள் எழுந்துள்ளன வாகையால் அவற்றைக் கால அடிப்படையில் ஆராய்தல் பொருத்தம் எனக் கொள்ளலாம். ஈழநாட்டவர் ஒருவர் 14ம் நூற்றாண்டிலே எழுதிய கதிரைமலைப்பள்ளு நூல் மருதநில உரிப்பொருளையும், எளிமையான தத்துவக் கருத்துக்களையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. இவ்வாசிரியரின் சம காலத்தவரெனக் கருதக்கூடிய அருணகிரிநாதர் கதிர்காமத் தலத்தின்மீது, உயர்ந்த தத்துவக் கருத்துக்கள் அடங்கிய ' திருப்புகழ்ப் ' பாடல்களைப் பாடியுள்ளார், இக்காலத்தெழுந்த ' பரராச சேகரம் ' என்ற வைத்திய நூல் ஏறத்தாழ நாற்பத்தைந்து பாடல்களில் கதிரை மலைக் கந்தனைச் சார்பு வகையாற் போற்றுகின்றது. இவற்றால் இக் காலத்தைக் கௌமார சமய எழுச்சிக் காலமெனக் கூறுவது மிகையாகாது. தருமையாதீனத்தின் பத்தாவது மகா சந்நிதான மாகப் 17ம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய சிவஞான தேசிக சுவாமிகள் ' காசிகதிர்காமத் திருவருட்பா ' என்ற அருமையான நூலை எழுதியுள்ளார். இப்பிரபந்தங்களையெல்லாம் தமிழ்மக்கள் தேடிப் பெற்றுப் படித்துப் பயனடைய இவ்வாய்வு வழிவகுக்கலாம்.

காலத்தால் முந்தியவையும், பிந்தியவையுமாகக் கிடைத்த பதிகங்களைக் கால அடிப்படை கருதாது தொகுதி அடிப்படையில்

இறுதியிற் றொகுத்து ஆய்ந்துள்ளேன். பிரபந்தவகைத் தொடர்ச்சி யைப் புலப்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும்.

தற்காலத்திலே பெருவழக்காயிருந்த அன்பினைந்திணைப் பொருளமைப்பு. ஊடல், புணர்தல் போன்றவை, இப்பிரபந்தங் களில் சார்பு வகையிலும் வெளிப்படையாகவும் இடம் பெற்று யுள்ளமை எடுத்தியம்ப வேண்டியதாம். பிரபந்த ஆசிரியர்கள் நம்நாட்டிலே சங்ககால மக்கட்சமுதாயம் போன்றதொரு சிறப் புடைத்தான சமுதாயத்தைச் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றனர். இஃது பிரபந்த ஆசிரியர்களின் நூற் பயிற்சியையும், புராணங்களிற் பரிச் சயத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. புலவர்கள் சிலப்பதிகாரம், கல்லாடம், சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் ஆகிய நூல்கள் காட்டும் சமுதாய வாழ்க்கையோடு ஒப்பிடக் கூடியதாகத் தங்களை அமைத்துள்ளனர். இத்தகைய உயர்ந்த இலக்கிய நலன்களை ஆராய்ந்தறிந்து, மக்கள் சமுதாயம் பயன்பட வழிசெய்தல் எம் குறிக்கோள்களுள் ஒன்றாகும்.

‘ பக்தி வைராக்கியம் ’ என்ற இயல், பக்தியே பிரபந்த ஆசிரியர்களின் உயிர்நாடி என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமை கின்றது. பிரபந்த ஆசிரியர்கள் பன்னிரு திருமுறை, நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம் ஆகியவற்றின் பயிற்சியாலும் தத்தமது சொந்த அனுபவங்களாலும், பல்வகைத் துன்பங்களுக்காட்பட்டுக் கதிர்காமக் கந்தனைத் தேடி, ஓடிப் பாடுபவராகக் காணப்படுகின்றனர். பல் வேறுபட்ட பக்தி நிலையின் அணுகுமுறைகள் நூல்களிற் செறிந்து கிடப்பதை எடுத்துக் காட்டுதல், சமுதாய நன்மைக்குப் பெரிதும் வழிவகுக்கும். ஆன்ம ஈடேற்றமே மானிட உயிர்களின் குறிக் கோள், ஆகையாற் பிரபந்த ஆசிரியர்கள் தாமும் முத்தி அடைய விழைவதோடு, உலகத்தவரும் அதனை அடைய வேண்டுமென்ற பரோபகார சிந்தையுடன் பாடியிருப்பது பாராட்டுக்குரிய தொன் றாகும்.

வேற்றுநாட்டவரான ஐரோப்பியர் ஆட்சியின் போது, முன் பிருந்த கோயில் அழிக்கப்பட்டமை, இனக்கலவரங்களாற் பெருமை வாய்ந்த ஆறுமுகப் பெருமானின் சிலை அகற்றப்பட்டமை என்பன ‘ திருப்புகழ் ’, நெ. வை. செல்லையா அவர்களின் ‘ கதிரைநாள் மணிமாலை ’, சிவங். கருணாலயப் பாண்டியப் புலவரின் ‘ திருக்கதிர காமப்பிள்ளைத் தமிழ் ’ ஆகிய பிரபந்தங்களிற் காணப்படும் செய்தி

கள், இத்தகைய செய்திகள் பாத்திர வாயிலாகவும், கவிக்கூற்றாகவும், புராண உபதேசங்களாகவும் வெளிப்படுகின்றன. பக்தியிலேற்பட்ட தாளாண்மையாற் பிரபந்த ஆசிரியர்கள் காட்சியின்மேல் இறந்து படுவதாகச் சூளுரைக்கின்றனர். தம்மையே பணயப் பொருளாக வைக்கின்றனர். தீமிதிக்கின்றனர்.

‘பிரபந்தங்களின் யாப்பும் அணியும்’ என்ற இறுதி இயலில் இலக்கண வரம்பின் இன்றியமையாமை எடுத்தோதப்படுகின்றது. இவ்வியலிற் புலவர்களின் செந்தமிழ்த் திறன். இசைவல்லமை, வேதாந்த சித்தாந்த நூற்பயிற்சி, இவை, பல்வேறுபட்ட யாப்புகளிற் சந்தச் சிறப்புள்ள எதுகை மோனைகளாகவும், சிலேடை நயங்களாகவும், உவமை உருவகங்களாகவும் அணிவகைகளாகவும் பரந்து காணப்படுகின்றன. இவற்றைக் கற்றுணர்ந்து பயனடைதலோடு பிறருக்குணர்த்தலும் நன்மை பயக்குமாதலால், இத்தகைய தொரு ஆய்வு அவசியமென எண்ணுகிறோம்.

அரும்பாடுபட்டுத்தேடிப் பெற்ற நூல்களில் ஆய்வு நிகழ்த்தியுள்ளோம். கதிர்காமப் பிரபந்தங்களை விட உரைநடையிலே தமிழ் ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் நூல்களும், கட்டுரைகளும் காணப்படுகின்றன. சிங்கள நூல்களிற் சில, முருகக் கடவுள் பிறப்பைத் திரித்துக் கூறுகின்றன. சில, தமிழ் நூல்களின் அடியொற்றிச் செல்லுகின்றன. பெரும்பாலான ஆங்கில நூல்கள் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றுகின்றன. ஆகவே பிரபந்தங்களின் ஆய்வை மேலும் விரிவுபடுத்த விரும்புவோர், தனி உரைநடை நூல்களைத் தொகுத்து ஆய்வு நிகழ்த்த விரும்புவோர், பிரபந்தங்கள், உரை நடை நூல்கள் ஆகிய இவ்விரு தொகுப்புகளையும் ஒருங்கிணைத்து ஆய்வு நிகழ்த்த விரும்புவோர், ஆகிய முத்திறத்தினரும் ஆய்வு மேற்கொள்ள இவ்வாய்வுக் கட்டுரை வழிவகுக்கலாம்.

‘பரராச சேகரம்’ என்ற வைத்திய நூலிற் கதிரை வேலவர் சார்த்து வகையாற் போற்றப்படும் (கி.பி. 1478-1517) பாடல்களிற் சில பின்னிணைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. கதிர்காமக்கலம்பக நூலிற் சில பாடல்களும், கதிர்காமக் கோயிற்றலத்தைக் காட்டும் இரு வரைபடங்களும் இவ்விணைப்பிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

‘செம்பிலே, உயர்மணியாம் முருகக் கடவுளைப் பற்றிய கருத்துக்களைப் பதிப்பிலும் செம்பும் பத்தரை மாற்றுப்பகம் பொன்னாய் ஒளிகானும்’ என்ற ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’ ஆசிரியரின்

கருத்திற்கேற்பச் சங்கச் செம்மல் சண்முகக் கடவுட் பிரபந்த ஆய்வு செம்பாயிருப்பினும், ஆய்வுக்கான உயர் மணிகள் கதிர்காமத் தெய்வப் பிரபந்த மணிகளாகையால் அறிவொளி வீசுந் தகமை பெறலாம்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பேராசிரியப் பெருந்தகை ஆ. சதாசிவம் அவர்களை நினைவு கூரல் எம் தலையாய கடமை. என் 'கலைமாணிப்' பட்டப்படிப்பின்போது நாம் ஆசிரியையாகத் தொழில் புரிந்தே இப்பட்டப்படிப்பைத் தொடர்ந்தோம். அக் காலத்தும், முதுகலைமாணிப் பட்டப் படிப்பின்போதும், ஊக்கம் அளித்தவர் பேராசிரியரே. இன்னும், குருநிலையிலே நின்று இவ்வாய்வினை முற்றுவிக்க எமக்கு ஊக்கம் அளித்து உறுதுணை புரிந்த அப் பேராசிரியப் பெருந்தகைக்கு நாம் எம் உளமார நன்றி நவிலக் கடப்பாடுடையோம். தலைசிறந்த தமிழறிஞர்களின் முன்னணியிற் றிகழும் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் இவ்வாய்வுக் கட்டுரையை எழுதி முற்றுவித்தமையை நல்வினைப் பேறு என்றே நாம் கருதுகின்றோம்.

அடுத்துக் காலநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் இவ்வாய்வுக்கு நூல்களுமுதவி ஏனைய நூல்களைப் பெறும் வழிகளையும் நவின்று தவினார். மேலுமீவ்வாய்வுக்கட்டுரை, செப்பமுறைவமைந்து ஒப்பம் பெறுவதற்கான திருத்தங்களையுஞ் செய்தளித்தனர். இவற்றிற்கெல்லாம் நாம் நன்றிக்கடப்பாடுடையோம். கலாநிதி க. அருணாசலம் அவர்களும் இவ்வாய்வு திருத்தமுறவமைய திருந்திய மதிநுட்பங்களைத் தேர்ந்தளித்தனர். இவ்வுதவியைக் காலத்தினாற் செய்தவுதவியாகக் கருத்திலிருத்தியுள்ளோம்.

“வீணாள் படாஅமை நன்றாற்றின்ஃ தொகுவன்
வாணாள் வழியடைக்கும் கல்” என்ற

திருக்குறளுக்கமைய, இவர்கள் புரிந்த பேருதவி, எனக்கூடாகக் கதிர்காமக் கந்தப்பெருமானுக்களித்த சேவையாகக் கொள்ளப்படுவதால் இஃது அவர்கள் வாழ்நாளினை நீடிக்கச் செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கொழும்பு
பவ கந்தஷஷ்டி
1994—ஐப்பசி

சந்தனா நல்லலிங்கம்

கதிர்காமத் தலவரலாறு

“ மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கலை
கூருமில் வானி நிலங்கைக் குறியுறுஞ்
சாருந் திலைவனத் தண்மா மலயத்தூ
டேறுஞ் சுமுனை யிவைசிவ பூமியே.”¹

எனக் கூறுகிறது திருமந்திரம்

இப் பாடலில் மகாமேரு அமைந்துள்ள நெடுங் கோட்டிலேயே இலங்கை மணித்திருநாடும் அமைந்து காணப்படுவதாகக் கூறப்படுவதோடு, சிவபூமியெனச் சிறப்பிக்கப்படும் பேறும் பெற்று விளங்குகின்றது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த இலங்கை நாட்டிலே, திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேச்சரம் போன்ற ஈச்சரங்கள் சிவ வழிபாட்டுத் தலங்களாகக் காணப்படுகின்றன. கலியுகவரதனாக, கண்கண்ட தெய்வமாக விளங்கும் குமரக்கடவுளுக்கும் எண்ணிறந்த கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. இக் குமரக் கடவுளின் தோற்றத்தை யிட்டு ஆராய்வாம்.

முருகக் கடவுளின் தோற்றம் :

முருகக் கடவுளின் தோற்றத்தைப் பற்றி நூல்கள் பலபடப் பகர்கின்றன.

வேதவியாசர் எழுதியதாகக் கூறப்படும் பதினெண் புராணங்களுள் ‘ஸ்கந்த புராணமும்’ ஒன்று. இந்நூலின் மூன்றாம் பிரிவாகிய ‘சங்கரசங்கிதை’ யில் ஸ்கந்தனது உற்பத்தி தொடக்கம் உபதேசம் வரையிலான விடயங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. சிவ பெருமானின் நெற்றிக் கண்ணின் பொறிகள் தங்கிய சரவணப் பொய்கை நீரைப் பார்வதி சுவைத்ததாற் கருவுற்றாள் என்றும், இவளின் வயிற்றினிடப்பக்கம் ஸ்கந்தாவும், வயிற்றின் வலப்பக்கம் குமாராவுந் தோன்றினரென்றும், இருகூறுகளுமிணைந்தபோது ஆறு

1. திருமூலர் : திருமந்திரம். பக். 476.

முகங்களும், பன்னிரு கைகளும் கொண்ட ஸ்கந்த குமாரர் உருவாயினரெனவும் இந்நூல் கூறுகின்றது.²

தவத்தினாற் பெருவரங்கள் பெற்றுத் தேவரை வருத்திய சூரபதுமனையழிக்கத் திருவுளங் கொண்ட பரம்பொருள், ஆறா தாரங்களின் ஆறாற்றல்களையும் ஆறுமுகங்களாக்கி, அவற்றின் நெற்றிக் கண்களிலிருந்தும் ஆறு தனித் தனித் தீப்பொறிகளை வெளி வரச் செய்தனர். அவைகளால் ஆறு தனித் தனிக் குழந்தைகளைத் தோற்றுவித்தனர். இங்ஙனந் தோற்றம் பெற்ற ஆறு குழந்தைகளையும் “ஒருவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ” என்று கூறாது, “அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ” என ஆறுபேர் பெற்ற ஆறுகுழந்தைகளாகவே முருகனை முதன் முதலிலமைத்துக் காட்டுகின்றது, சங்க நூலாம் பத்துப்பாட்டுகளில் ஒன்றான திருமுருகாற்றுப்படை.³

கி.மு. 1-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுங் காளி தாசர், குமாரசம்பவமென்ற தமது நூலிற் பார்வதி தன்னழகாற் சிவனைக் கவர முடியாதுபோகவே, தன் பணிவிடைகளால் அவரது உள்ளத்தன்பு பெற்று, அதன் விளைவாகக் குமரன் தோன்றினான் என்பர்.⁴

வடமொழி மகாபாரதத்தில் வனபருவத்தில் இடம்பெறும் கந்தன் பற்றிய செய்தியில், தட்சனுடைய மகளான சுவாகா என்பவள் ஆறு கார்த்திகைப் பெண்களைப் போலுருவெடுத்து அக்கினியுடன் கூடியதாகவும், அதன் விளைவாக ஸ்கந்தனுடைய குணங்களெல்லாம் வாய்க்கப்பெற்ற ஒரு மகவு உதித்ததாகவுங் கூறப்படுகிறது.⁵

பரிபாடல் என்ற நூல் 31 பாடல்களில் முருகனைப் போற்றியுள்ளது. பரிபாடலிற் கடுவனின வெயினனார் பாடியருளிய ‘பாயிரும்பனிக் கடல்’ என்ற பாடலிற் பெரும்பகுதி முருகப் பெருமானின் பிறப்பைக் கூறுவதாம்.

இறைவன் உமையை வதுவை செய்துகொண்ட நாளிலே இந்திரன் சென்று ‘நீ புணர்ச்சி தவிர வேண்டு’ மென்று வேண்டிக்

2. Ratna Navaratnam, ‘Karthigeya’. Page 95, 96.

3. Sir Ponnambalam Arunachalam, “Studies & Translation”, Page 150.

4. Ratna Navaratnam, “Karthigeya”, Page 99.

5. Ratna Navaratnam, “Karthigeya”, Page 89.

கொள்ள, அவனுமதற்குடன்பட்டு அது தப்பானாகிக் கருப்பத்தை இந்திரன் கையிற்கொடுப்ப, அதனை இருடிகளுணர்ந்து, அவன் பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குக் கருதரித்தலரிதாகையினாலே, இறைவன் கூறாகிய முத்தீக்கட்பெய்து, அதனைத் தம்மனைவியர் கையிற் கொடுப்ப, அருந்ததி தவிர்ந்த அறுவரும் வாங்கி விழுங்கிச் சூன் முதிர்ந்து சரவணப் பொய்கையிற் பதுமப் பாயலிற் பயந்தாராக, ஆறு கூறாகி வளர்கின்ற காலத்து, இந்திரன்றான் இருடிகட்குக் கொடுத்த வாக்கை மறந்து, ஆண்டுவந்து வச்சிரத்தால் எறிய, அவ்வாறு வடிவுமொன்றாயவனுடன் பொருது, அவனைக் கெடுத்துப் பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ் வடிவமாறாகிய வேறுபட்ட கூறுகளாக மண்டிச் சென்றது எனக் கூறுகின்றது.⁶

பரமசிவத்தின் புருவ மத்தியில் அழற் கண்ணினின்றுஞ் சோதியாகத் தோன்றி, நிலம், நீர், தீ, வளி, வான் ஆகிய ஐம்பூதப் பொருளுறவு கொண்டு சரவணப் பொய்கையிற் றாமரை மலர் மேல் ஆறு முகமும் பன்னிரு கைகளும் கொண்டு முருகனாகத் திருவவதாரஞ் செய்தனன். மறைகளின் முடிவாலும், வாக்காலும் மனத்தினாலும் அளக்கொணாத, நிமலமூர்த்தி, ஆறுமுக உருவாகத் தோன்றிச் சரவணப் பொய்கையின் நறுமணங் கமமுந் தாமரை மலரில் வீற்றிருந்தாரெனக் கச்சியப்ப சிவாசாரியாரின் கந்தபுராணக் கருத்துக்களை ‘ முருகவழி பாட்டின் ஆறுமுகத் தத்துவம் ’ என்ற கட்டுரை விளக்குகின்றது.⁷

ஆறுபடை வீடுகள் :

நக்கீரர் தாம் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன் உறையும் இடங்களாக, ஆறு இடங்களைக் கூறுகின்றார். அவர் அப்படிச் கூறியது முதற் கொண்டே ஆறுபடை வீடுகள் என்ற வரையறை வழங்கலாயிற்று.

முன்னர் நாம் குறிப்பிட்டபடி, பத்துப்பாட்டில் முதலாலாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ள திருமுருகாற்றுப்படை என்ற நூலில், முருகனிடம் வழிப்படுத்தலாக அமைவது, முருகப் பெருமானெழுந்தருளியுள்ள, திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன் குடி, திருவேரகம், திருத்தணிகை, பழமுதிர்சோலை ஆகிய ஆறு

6. ஆ. கந்தையா ; ‘ செவ்வேள் ’, பக். 51.

7. ஆ. கந்தசாமி ; ‘ முருகவழிபாட்டில் ஆறுமுக தத்துவம் ’

படைவீடுகளுமாம். புலவனொருவன், அடியவனை வழிகாட்டுவதாகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படையிற் குன்று தோறாடல் அடிகள் சிலவற்றைத் தருவாம்.

“ செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் வியத்தன்
றகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலம்
கொடிய னெடியன் றொடியன் தோழன்
..... ”⁸

என்று குமரனை வருணிக்கின்றன. செந்நிறமேனி, சிவந்த ஆடை, அசோக மலர்களோடு கூடிய இளந்தளிர்களுடன் துவருங்காதுகள், கச்சணி, வீரக்கழல், வெட்சி சூடிய சிரம், தோளிலே தொடியணி, குழலோசை, பல்லியங்களின் ஓசை, மயிலூர்தி, சேவற் கொடியுடன் பவனி வருங் குமரனின் தோற்றங் கூறப்படுகின்றது. அடுத்துப் பரிபாடலிற் சில அடிகளைத் தருவாம்.

“ ..உடம்புணர் காதலரு மல்லாருங் கூடியக்
கடம்பமர் செல்வன் கடிநகர் பேண
மறுமிடற் றண்ணற்கு மாசிலோ டந்த
நெறிநீ ரருவி யசம்புறு செல்வ
மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா
தண்பரங் குன்ற நினக்கு ”.⁹

இப்பாடற் பகுதி திருப்பரங்குன்றத்தின் செவ்வியையும் குன்றுறை தெய்வமாங் குமரக் கடவுளின் தன்மையையுங் கூறி நிற்பதாம். மகளிரும், மைந்தரும், தம்முட் பிரியமானவராக, வரம்வேண்டும் நிமித்தம் பரங்குன்றை அடைகின்றனர். இப்பாடலில் கறை மிடற்றண்ணலாம் சிவபெருமானுக்கு மாசற்ற உமாதேவியார் அளித்த, கடம்பமாலையைணிந்த செல்வன் என முருகன் போற்றப்படுகின்றான். மழைவளங்குன்றி நிலம் வருந்துவதானாலும் நெறிநீரருவியால் வளங்குன்றாத செல்வம் நிறைந்த பரங்குன்ற மெனக் கூறப்படுகின்றது.

8. Sir Ponnambalam Arunachalam, 'Studies & Translation', Page 148.

9. ஆ. கந்தையா, 'செவ்வேள்', பக். 7.

ஆறுபடை வீடுகளையுஞ் சிவ தத்துவத்தால் விளக்க முற்பட்டுள்ளனர். ஆறுபடை வீடுகளும் நமது உடலிலுள்ள ஆறு ஆதாரங்களில் விளக்க இடங்கள் என்பர் : திருப்பரங்குன்றம் மூலாதாரம் ; திருச்செந்தூர் சுவாதிஷ்டானம் ; திருவாவினன்குடி மணிபூரகம் ; திருவேரகம் அனாகதம் ; பழமுதிர்சோலை விசுத்தி : திருத்தணிகை ஆக்ரை என்பனவாம். ஒவ்வொரு படை வீட்டிலும் ஒவ்வொரு முகத்துடன் முருகன் காட்சியளிக் கின்றான் எனக் கூறப்படுகிறது.

திருப்புகழ் எனுஞ் சந்தப்பாவிலே “ஏறு மயிலேறி விளையாடு முகம் ஒன்று.....” என்று ஐந்து ஆதாரங்களிலும் உள்ள முருகனின் குணங்களைக் கூறிக் கொண்டேவந்த அருணகிரிநாதர் வள்ளியை மணம்புணர வந்த முகம் ஒன்று என ஆறாவது முகத்தை ஜீவனுடன் கலந்து காட்சி தரும் முகமாகக் காட்டுகின்றார்.¹⁰

“ உல்லாச நிராகுல யோக இத சல்லாப
வினோதனும் நீயலையோ ”.11

எனக் கந்தரனுபூதியிலே ஆறுபடை வீடுகளில் முருகனின் ஆறு தன்மைகளைத் தொகுத்துக் கூறுகிறார். இவ்வனுபூதிப் பாடலில் ‘யோக’ என்பது பழனியில் உள்ள அருட் கோலத்தையும், ‘இத’ என்பது சுவாமி மலையிற் குருவாக இருந்து இதமாக உரைத் தலையும், ‘சல்லாப’ என்பது பழமுதிர் சோலையில் வேதா கமங்களுடன் விளையாடும் ஞானத்தையும், ‘உல்லாச’ என்பது திருப்பரங்குன்றத்திற் குரசம்காரத்துக்குப் பின் தெய்வானையை மணத்தலையும், ‘நிராகுல’ என்பது திருச்செந்தூரில் அமைதி பெறுதலையும் உணர்த்துவதாம்.

முருகப் பெருமானின் வேறு நாமங்கள்

வேலன், கந்தன், கடம்பன், சுப்பிரமணியன், கார்த்திகேயன், சரவணன், குமரன், சண்முகன், தாரகாரி, சக்திதரா, தேவசேனாபதி, சேனாபதி, கஜவாகனா, மயில்வாகனன், சிகிவாகனன், வள்ளிமணாளன், காங்கேயன், குகன், தேசிகன் ஆகிய பெயர்கள் முருகனுக்கு வழங்குவன. வேலையுடையவன் வேலன் என்றும், கந்தன் என்பது சேர்க்கப்பட்டவன் என்றும், கடம்ப மாலையை

10. ஆ. கந்தசாமி; ‘முருகவழிபாட்டின் ஆறுமுகத்தின் தத்துவம்’

11. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ், கந்தரனுபூதி’ பக். 977.

அணிந்தோன் கடம்பன் என்றும், சரவணப் பொய்கையிற் பிறந்தவன் சரவணன் என்றும், கார்த்திகைப் பெண்களால் பாலூட்டி வளர்க்கப்பட்டவன் கார்த்திகேயன் என்றும், அழகுடையவன் முருகன் என்றும், என்றும் முதிராத இளைஞன் குமரன் என்றும், கங்கையிற் றோன்றியவன் காங்கேயன் என்றும், ஆறு முகங்களை உடையவன் சண்முகன் என்றும், விசாகநாளிற் பிறந்தவன் விசாகன் என்றும், பிணிமுகம் என்ற யானையில் உலா வருபவன் கஜவாகனன் என்றும் பொருள் உரைப்பர்.

முருக வழிபாட்டின் தொன்மை

வீரம், வெற்றி, சீற்றம் ஆகிய திறன்களோடு, இளமை, அழகு, மணமுடைமை, தெய்வத்தன்மை, அருளுமியல்பு என்னும் பண்புகளுக்கும் உறைவிடமாக விளங்கும் முருகக் கடவுளைப் பழந்தமிழர் போற்றிவந்தனர். புதை பொருளாராய்ச்சியாலிவ்வுண்மை புலப்படுவதாம்.

சில காலத்திற்கு முன் தமிழகத்திலே, திருநெல்வேலி, ஆதிச்ச நல்லூர் ஆகியவிடங்களிற் புதை பொருளாராய்ச்சி மேற்கொள்ளப் பட்டபொழுது, ஈமத்தாழிகள் சில கண்டெடுக்கப்பட்டன.

இவ்வகழ்வுகளிற் சிலைகள், காவடிச் செதில்கள், வேல் என்பன வுங் காணப்பட்டன.¹² இவற்றைக் கொண்டு முருக வழிபாடு இவ்விடங்களில், தொன்மைக் காலத்திலிருந்தே நிலவியிருத்தல் வேண்டுமென்று புதைபொருளாய்வாளர் முடிவு செய்தனர். ஆகவே 'முருகன் தமிழர் தெய்வம்' என நாம் பெருமை கொள்ளு தல் நியாயமானதே.

சங்க நூல்களில் முருகன் பற்றிய பின்வரும் செய்திகள் இடம் பெறுகின்றன.

“மணிமயில் உவரிய மாருவென்றிப்
பிணிமுக லூர்தி ஒண்செய் யோனும்”

(புறநானூறு 56)

“முருகன் அன்ன சீற்றத்து..”

(அகநானூறு 158)

12. க. சொக்கலிங்கம் ; உலக இந்து மாநாட்டு மலர் (கட்டுரை) பக். 251.

“முருகந் சீற்றத்து உருகெழு குரிசில்”

(பொருநராற்றுப்படை)

“முருகென மொழியும் வேலன்”

(ஐங்குறுநூறு 249)¹³

கௌடில்ய அர்த்தசாஸ்திரம், துர்க்கை, விஷ்ணு, சுப்பிரமணியன், இந்திரன் ஆகிய கடவுளரைக் குறிப்பிடுகின்றது. நகரின் எல்லைக் கதவுகட்குச் சேனாதிபதியென்ற தெய்வமுங் காவலாயிருந்த தெனக் கூறப்படுகிறது. ஸ்கந்தனே இச் சேனாதிபதியாவான். இத் தெய்வங்கட்குக் கோயில்களுமிருந்தன. கௌடில்ய சாத்திரம் சந்திரகுப்த மௌரியன் காலத்தது.¹⁴ அதாவது, கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததெனின் முருக வழிபாட்டின் ஆரம்பத்தை அறுதியிட்டுக் கூறுதல் கடினமே.

‘குஷானர்’ என்ற இனத்தவர் இந்தியாவை ஆண்ட காலத்தில் அம் மன்னர் குமரக் கடவுளினுருவத்தைப் பொன்னாணயங்களிற் பொறித்து வழங்கினரென அறிகின்றோம்.¹⁵ சில நாணயங்களிற் கோழியிலமர்ந்தும், மயிலிலமர்ந்தும் தோற்றமளிக்கும் குமரக் கடவுள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளார். ஸ்கந்தா, விசாகன் என்ற இருவர் ஒரே வகையான ஆடையணிந்து ஈட்டியுடன், ஒருவரை ஒருவர் பார்த்த வண்ணமாக, நாணயங்களிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

திருமுறைகளிற் குமரன் பற்றிய குறிப்புகள் :

கி.பி. 7-12 நூற்றாண்டு வரை இயற்றப்பட்ட பன்னிரு திருமுறைகள் குமரன் பற்றிய குறிப்புகளைத் தருவன. திருஞான சம்பந்தர் பத்துத் தேவாரங்களிற் கந்தனைப் பாடியுள்ளார். குறிஞ்சித் தலைவன், மயிலூர்தியுடையோன், அசுரரை வென்றோன், வள்ளிமணாளன், குமரவேள் என்றும், “பெற்று முகந்தது கந்தனையே” என்றும் ‘சேயடைந்த சேய்ஞலூர்’ என்றும் போற்றியுள்ளார். திருநாவுக்கரசர் திங்களூரில் அப்பூதியடிகளின் அரவந் தீண்டியிறந்த மகனை உயிர்ப்பிக்க வேண்டிப் பாடிய தேவாரத்தில் ‘ஆறு கொலாமவர்தம் மகனார்முகம்’ என ஆறுமுகமுடைய, குமரனைப் பாடியுள்ளார்.

13. க. சொக்கலிங்கம் ; **உலக இந்து மாநாட்டு மலர்** (கட்டுரை) பக். 251.

14. Ratna Navaratnan ; ‘*Karthigeya*’ Page. 98.

15. Ratna Navaratnan ; ‘*Karthigeya*’ Page. 100.

சுந்தரரும் தம் தேவாரங்களிற் சிவனுடைய மருமகள் வள்ளியென்றும், குறவர் தலைவன் மகளென்றும், தேவரும் விரும்புங்குமரனென்றும் பலவாறாகப் பாடியுள்ளார்.

மாணிக்கவாசகர் திருப்பொற்சண்ணத்தில் 'நல்வேலன் தந்தை' என்றும், திருவுந்தியாரில் 'குமரன்றன் தாதைக்கே உந்தீபற' என்றுங் குறிப்பிட்டுள்ளார். பத்தாம் பதினொன்றாந் திருமுறைகளிலும் முருகக் கடவுள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.¹⁶

கந்தக்குமார :

இலங்கையிற் பதினான்காம் நூற்றாண்டுவரை உப்புள்ளவன், கந்தக்குமார, சமன், விபீஷண ஆகிய நான்கு தெய்வங்கள் வழிபடப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.¹⁷

வடமொழி ஸ்கந்த புராணத்தில் வரும் ஸ்கந்தன் என்ற தெய்வமும் முருகக் கடவுளேயாம். பிறப்பினைத் திரித்துக் கூறினுங் கடவுட்டன்மையைத் திரித்துக் கூறுதல் முடியாததொன்றாம்.

இலங்கையில் முருக வழிபாட்டின் தோற்றுவாய் :

1955ஆம் ஆண்டிற் புத்தளம் மாவட்டத்திலே நிகழ்ந்த புதை பொருளாராய்ச்சியின் பயனாகத் திருநெல்வேலி, ஆதிச்ச நல்லூர் ஆகிய இடங்களிலே கிடைத்தவை போன்ற ஈமத் தாழிகளும், சேவற் சிலை முதலியனவும் அங்கும், கண்டெடுக்கப்பட்டன. எனவே பெருங்கற் பண்பாட்டுப் பிரதேசமாய் இலங்கையும் விளங்கியது என்பதும், இங்கு முருக வழிபாடு நிலவியதென்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மைகள். அன்றியும் இத்தகைய சின்னங்கள் பொன்பரிப்பு (மேற்குக்கரையோரம்), வளவை கங்கைப் பள்ளத்தாக்கு (தென்கரையோரம்), கதிரைவெளி (கிழக்குக் கரையோரம்) வல்லிபுரம், வரணி (வடகரையோரம்), மாதோட்டம் ஆகிய இடங்களிலும் காணப்பட்டமையைக் கொண்டு முருக வழிபாடு இலங்கை முழுவதும் மிகத் தொன்மைக் காலத்திலேயே நிலவியது என்பது தெளிவாகத் தெரியவருகின்றது.¹⁸

16. Ratna Navaratnam, 'Karthigeya', Page 161.

17. Heins Beshart, 'உலக இந்து மாநாட்டு மலர்', பக். 111.

18. க. சொக்கலிங்கம், உலக இந்து மாநாட்டு மலர் (கட்டுரை), பக். 251

இலங்கையிலே கதிர்காமம், செல்வச்சந்நிதி, மண்டூர், திருக் கோயில் ஆகிய பிரசித்தி பெற்ற முருகத் தலங்களிலெல்லாம் வாயைத் துணியாற் கட்டி மௌன பூசை செய்யும் முறை காணப்படுகின்றது. ஆகம முறைக்கும், மடாலய முறைக்கும் இடைப்பட்ட பூசை, கிரியைகளே நல்லூரில் நடைபெறுவன. ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் இவற்றை ஆகம முறையில் வழிப்படுத்த முனைந்தும் இஃது நடைபெறவில்லை. இவற்றை நோக்கும்போது,

“காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினு
.....
.....
வேண்டினர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட’’¹⁹

என்ற திருமுருகாற்றுப்படை அடிகள் எமது நினைவுக்கு வருவன.

காங்கேசன்துறை, கந்தரோடை, கந்தவனக் கடவை, குமார புரம் ஆகியன வடக்கிலங்கையில் முருகன் பெயரோடு சார்ந்த பழம் பெரும் ஊர்களாயுள்ளன. கிழக்கிலங்கையிலே மண்டூர், திருக் கோயில், வெருகல் என்பன இத்தகைய பழமை வாய்ந்த முருகத் தலங்கள். திருக்கோயிலுக்குக் கந்த பாணந்துறை என்ற பெயரும் உண்டு. இவ்விடங்களின் மகிமையை எடுத்தியம்பவும் முருகவழி பாட்டினைப் புலப்படுத்தவும் கல்வெட்டுகளும் மான்மியங்களும் பிரபந்தங்களும் காணப்படுவன.

முருகனும் வேடரும் :

கடவுளர் அரக்கர்களை அழிக்கப் பூவுலகிற்கு வரும்போது, வெற்றி வாகை சூடியபின் மானிடப் பெண்களை மணஞ் செய்தமை திரேதா யுகத்தில் அன்றேல் துவாபர யுகத்தில் நடந்ததாக அறிகின்றோம். இங்ஙனமாகக் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமான முருகன் குறிஞ்சி நில மக்களாம் வேடரிடமிருந்து பெற்ற மனையாட்டியே வள்ளியம்மை. வள்ளி என்பது தூய தமிழ்ப் பெயர். கதிர்காமத்தின் முருகனோடு எழுந்தருளியுள்ள சக்திகளில் ஒருத்தி

19. Sir Ponnambalam Arunachalam, 'Studies and Translation' Page 449.

வள்ளியம்மா என்றே அழைக்கப்படுகின்றார். ஆகவே, கதிர்காமத் திற்கும் வேடருக்கும் உள்ள பழமையான தொடர்பு புலனாகின்றது. இன்றும் வேட்டுவ பரம்பரையினரான கப்புராளைகளே, கதிர்காமக் கோயிலின் பூசகராயும், அறங்காவலராயும் விளங்குவது பற்றிப் பின்னர் விளக்கமாகக் கூறுவாம்.

வைதீக மரபு தமிழரிடையே வந்து கலந்தபொழுது முருகன் சுப்பிரமணியனாகி அவன் சிவபெருமானின் திருப்புதல்வனாகவும் கொள்ளப்படலானான். வடமொழிப் புராணக் கதைகள் அவனைப் படிப் படியாக ஆரியத் தெய்வமாக்கிவிட்டன. இன்று முருகனைக் கந்தசுவாமி, சுப்பிரமணியன், சரவணபவன், குமாரன் என்ற வட மொழிப் பெயர்களால் அழைக்கும் மரபும், பூசைகள் என்பன குமாரதந்திர ஆகம முறையிலே நிகழ்வதும், வழக்கமாகிவிட்டன. தமிழகத்திற் பெரும்பாலும் இம்முறையிலேயே பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இலங்கையின் முருகத் தலங்கள் மீது பாடப் பட்ட பனுவல் எண்ணிறந்தன. கதிர்காமத் தலத்தின்மீது பாடப் பட்ட பனுவல்களே இவ்வாய்வுக்குப் பொருளாயின என்பது குறிப் பிடப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

கந்தபுராணப் படனம் மிக முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது, கந்த புராணமென்ற நூலினை, ஒருவர் சந்தி விரோதமின்றி வாசிக்க மற்றொருவர் பயன் சொல்லுகின்ற முறை யாழ்ப்பாணத் துக்கே உரியதும், தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததுமாகக் காணப்படுவதாம்.

முருக வழிபாட்டின் முக்கிய அம்சங்கள் :

எத்தலங்களிலும் இல்லாத அளவு சிறப்பாக இலங்கையில் முருகத் தலங்களில், மகோற்சவ காலத்திற் றலத்தின் சூழல் எங்கும் செப, தவ, விரதாதிகளின் புனிதம் புலப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கும். திருவுலாவின்போது பஜனைகள், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, இவை இசைத்தல், அங்கப் பிரதட்சணம் செய்தல், அடியழித்து வணங்குதல், கர்ப்பூரச் சட்டி எடுத்தல், கலை கொண்டாடல். நேர்த்திகள் செலுத்தல், செதிற் காவடி, பாட்டுக் காவடி ஆகிய காவடி ஆட்டங்கள், தூக்குக் காவடி, துலாக் காவடி ஆகிய பயங்கர நேர்த்திகள் செலுத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல், அன்னதானம், மாமிச உணவு தவிர்த்தல், முருகனாலயத்திற் றங்கியிருந்து உபவாசம் அனுட்டித்தல், ஆன்மீகப் புனிதம் போற்றுதலாகிய செயல்களையும் காணலாம். இவை இந்நாட்டு மக்களின் முருக பக்தியின் மாட்சிமையை, எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைவன.

முருகத் திருநாமப் பெயர்கள் :

சுப்பிரமணியம், கந்தப்பிள்ளை, கந்தப்பு, கந்தையா, முருகையா, சாமிநாதன், கதிர்காமநாதன், சண்முகராசர், செந்திநாதன், குகன், குமரன், கந்தன், முருகன் ஆகிய முருகனோடு சம்பந்தமான பெயர்களைப் பெற்றோர் தம் மைந்தர்க்குச் சூட்டி அவ்வாறழைத்தல் முருகக் கடவுள் தமதில்லிலே உறைகின்றார் என்ற உணர்வினைப் பெறும் பொருட்டாகலாம்.

கதிர்காமத் தலத்தின் ஆரம்பம் :

தமிழ்நாடு, ஈழநாடு ஆகிய இவ்விரு நாடுகளிலும் நிலவும் முருக வழிபாடு, கதிர்காமத் தலத்தின் உற்பத்திக் காலம், இவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் அரிய பல தகவல்களைப் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். அவற்றுட் சில பகுதிகளை ஈண்டு நோக்குவாம்.

தென்னிந்தியக் கோடிக்கரை தொடக்கம் திருச்செந்தூர் வரையிலான தமிழ்நாட்டுப் பகுதி, இலங்கையினின்றும் ஒரு சிறிய நீர்ப் பரப்பாற் பிரிக்கப்பட்டிருப்பினும், இலங்கைக்கு மிக அண்மையிலுள்ளது. ஆறுபடை வீடுகளில் இரண்டாவதாகப் பேசப்படுந் திருச்செந்தூர் பற்றித் திருமுருகாற்றுப்படைக் குறிப்புகள், அக்காலத்திற்கு முன்பும் இவ்வூர் சிறப்புற்று விளங்கியமையைக் காட்டுவன. நாம் முன்னர் கூறியபடி முருக வழிபாட்டிற்குரிய பொருட்கள் அகழப்பட்டதாகக் கூறப்படும் ஆதிச்ச நல்லூர், திருச்செந்தூருக் கண்மையிலேயே உள்ளது. திருச்செந்தூர் உட்பட ஆறுபடை வீட்டிற் பெரும்பான்மை பாண்டி நாட்டிலே அமைந்துள்ளது. பாண்டி நாட்டிற் சிறப்புற்றிருந்த முருக வழிபாடு, இலங்கையிலுமிதே காலங்களிற் சிறப்புற்றிருந்ததெனக் கூறுகிறார்..

பாண்டி நாட்டின் தென்கீழ்த் திசையிற் றிருச்செந்தூரும், ஈழநாட்டில் தென்கீழ்த் திசையிற் கதிர்காமமும் அமைந்திருத்தலைக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளையவர்கள், தேரவாத பௌத்தத்தின் நிலைக்களனாக விளங்குமித் தீவிலே, பௌத்த மக்களையும், இந்துக்களையும் கவர்ந்திழுக்கும் அருள்மிகு திருத்தலமாகக் கதிர்காமம் விளங்குவதையெடுத்துக் காட்டுகிறார்.

நம் நாட்டிற் கிடைத்தவையுஞ் சங்க காலத்திற்குச் சமமான வையுமான, பிராமிச் சாசனங்களை ஆழ்ந்து நோக்கிக் கதிர்காமத்

திற் பாண்டியர் செல்வாக்கிருந்ததென அபிப்பிராயந் தெரிவித்துள்ளார். பிராமிச் சாசனத்திலிருந்து, துட்டகைமுனுவின் காலத்துக்கு முன்பு, கதிர்காமத்தில் நிலவியதும், பாண்டியர்க்கே உரியதுமான பத்துச்சகோதரர் கூட்டாட்சியை யெடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, கதிர்காமத்துச் சிற்றரசர்களையும் வணிகத்திற்குப் பொறுப்பாக அநுராதபுரத்திலிருந்து தப்பியோடிவந்த அரச குமாரனின் நியமனம் பற்றிய, பேராசிரியர் பரணவிதானவின் கூற்றையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். தமிழ் நாட்டிலே பிறநாட்டு வணிகமோங்கியிருந்த காலத்து, இந்து சமுத்திரத்தினூடாக நடந்த பிறநாட்டு வணிகத்திற் பங்கு பற்றப் பாண்டியர், இலங்கையில் தென் கீழ்த்திசையில் முகாமிட்டிருந்து, இக்கோயிலை ஸ்தாபித்திருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தை ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார்.

பேராசிரியர் பரணவிதான அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள பிராமிச் சாசனக் குறியீடுகளிற் பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட மீன் இலச்சினைகள் காணப்படுவதும், பாண்டியரின் செல்வாக்கினை வலியுறுத்துவதாம். பாண்டியர் தம்குலப் பெருமை விளங்கக் கடல்கடந்த நாடுகளில் தம்மில்ச்சினையைப் பொறித்தனரெனக் கொள்ளலாம்.

மேலும் வவுனியாவின் தெற்கிலே, பெரிய புளியங்குளத்துச் சாசன மிரண்டிற் குறிப்பிடப்படும் 'விசாக' என்ற பெயரையும், அம்பாந்தோட்டைக் கருகிற் பிராமிச் சாசனங்கள் கூறும் 'குமார' என்ற பெயரையும் 'வேலு' என்ற பெயரையும், முருகக் கடவுள் பெயராக எடுத்துக் காட்டுகின்றார் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை.

அம்பாந்தோட்டை, அம்பாறை, அநுராதபுரம், குருநாகல் போன்ற மாவட்டங்களிலெல்லாங் கௌமார சமயம் பரவியிருந்த தென்பதை அவர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். பல்லவ, சோழ மன்னர் காலத்திற் கௌமார சமயம் எழுச்சி பெறவில்லை. சில தேவாரங்களில் மாத்திரமே முருகப் பெருமான் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

15ஆம் நூற்றாண்டிலே முருக வழிபாட்டிலேற்பட்ட திடீர் மறுமலர்ச்சியைக் குறிப்பிட்டு, அக்காலத்தில் அருணகிரிநாதர், ஈழத்துத் தலங்கள் மீதுந் திருப்புகழ் பாடக் காரணம் இத்தலங்களின் சிறப்பென்று கூறுகிறார். மேலுந் திருப்புகழில், சைவ, சாக்த,

வைணவக் கடவுளர் சார்த்து வகையிலிடம் பெறல், இச் சமயங்களைக் கௌமார சமயத் தோடிணைக்கும் நோக்கமெனவும் கூறுகிறார். இக்கருத்துகளிற் கதிர்காமத்தலத்தின் தொன்மை மிக நுட்பமாக இடம் பெற்றுள்ளதை நாம் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்.²⁰

கதிர்காமத் தலத்தின் அமைவிடம்

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய முச்சிறப்புக்களுமுடையதாய்ப் புராண வரலாற்றுச் சிறப்புகள் கொண்டமைந்து, வெளிநாட்டவரையும் திருவருளாற்றன்னகத்தே ஈர்த்து விளங்குங் திருத்தலம் கதிர்காமமாகும். இத்தலம் இலங்கையின் தென்பாகத்தே ஊவாமாகாணம் தெற்கே முடிவடையும் எல்லையில் தீயனகம் என்ற என்ற காட்டுப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. நமுன குலகந்த மலையில் உற்பத்தியாகும் பரப்ப ஓயா என்ற மாணிக்கங்கை 55 மைல் நீளம் உடைத்தாய் இத்தலத்திற்கூடாகப் பாய்ந்து ஊவாமாகாணத்தை ஊடறுத்துச் சென்று தெற்கே இந்து மாகடலிற் சங்கமமாகின்றது.

திசமஹாராமையிலிருந்து வடக்கே பத்தரை மைல் தொலைவிலும், புத்தலிலிருந்து இருபத்தாறு மைல் தொலைவிலும், அம்பாந்தோட்டையிலிருந்து ஐம்பத்தொன்பது மைல் தொலைவிலும், கொழும்பிலிருந்து இருநூறு மைல் தொலைவிலும் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. கொழும்பிலிருந்து மாத்தறை வரை புகைவண்டிப் பாதையும், புத்தல் மார்க்கமாக மோட்டார் வண்டிப் பாதையும், கிழக்கே திருக்கோயில் மார்க்கமாக நடைபாதையும் இத்தலத்தை யடையக் காணப்படுவன. இன்று கொழும்பிலிருந்து மோட்டார் வாகனங்கள் கதிர்காமத்தலம் வரை செல்லக் கூடியதாகப் போக்கு வரவு வசதிகள் உள.

7818 S.L

கிராமமானது பெரும்பாலும் காட்டர்ந்ததாகவே காட்சியளிக்கின்றது. தரையானது அம்பாந்தோட்டைப் பகுதியிற் கடல் சார்ந்த நெய்தல் நிலமாகச் சமதரையாகவும், மேலே செல்லக் காடு சார்ந்த முல்லை நிலமாகவும், வடக்கே செல்ல மலை சார்ந்த குறிஞ்சி நிலமாகவும் காட்சியளிக்கின்றது. குறிஞ்சி நிலப் பாங்கும் குமரவேள் உறைகுன்றும் “சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்” எனப் பழந்தமிழ் நூலாம் தொல்காப்பியங் கூறும் இலக்கணத்திற் கமைந்து விளங்குவன. இவ்வடிகள் செவ்வேளாம் முருகப்பெரு

2 . ஆ. வேலுப்பிள்ளை, ‘தமிழர் சமய வரலாறு’ பக். 223.

மான் முகில்படிந்த மலைகளிலே விரும்பி உறைபவர் என விரித்
துரைக்கப்படுவன.²¹

கதிர்காமம் என்ற பெயரின் விளக்கம் :

கதிர்காமம் என்ற பெயருக்குரிய காரணத்தையும், இப்பெயர்
எங்ஙனம் ஏற்பட்டதென்பது பற்றியும் பல விளக்கங்கள் நூல்களில்
இடம் பெறுவன. எனினும், பெயர்க்காரண ஆராய்ச்சியானது
முடிவற்றதாகவே காணப்படுகின்றது.

கதிரகாமம் என்னுஞ் சொல் யானை வாழும் கிராமமெனப்
பொருள்படும் ' கஜரகம ' என்பதன் சிதைவெனக் கூறுவர் சிலர்.
கதிரு என்ற நச்சுமரங்களடர்ந்துள்ளதால் இக்கிராமம் கதிரு கிராம
என மருவிக் கதிரகம என வழங்கியிருக்கலாம். இவை சிங்களச்
சொற்களாகக் காணப்படுவன. கதிர்காமம் என்பது தனித்தமிழ்ச்
சொற்றொடர். கதிர் என்பது ஒளி, அதாவது முருகக்கடவுள் ஒளி
வடிவில் காமமாகிய இருப்பிடத்திற் குடிகொண்டுள்ளார் எனல்
பொருந்தும். இஃது இருமடியாகு பெயர். மேலும் கதிர் என்பது
ஒளியெனவும் அதாவது சுடரிற் பிறந்த முருகக் கடவுள் எனவும்,
காமம் என்பது அன்பெனவுங் கொண்டு கதிர்காமம் எனப் பெயர்
விளக்கங்கொடுப்பர் பலர்.²²

மேலும், கதிர்காமத்தைக் கதிரைமலை என வழங்குதலை
நூல்கள் பல கொண்டுள்ளன, கதிர்காம மலையின் குறுக்கமே
கதிரைமலை கதிர் + ஐ + மலை. அதாவது கதிர்களையுடைய மலை
யைச் சுருக்கமாகக் கதிரைமலை என வழங்கல் மரபாயிற்று எனக்
கொள்ளலாம்.

“ கதிர்காமம் ” என்பது கார்த்திகேய கிராமம் என்பதன்
சிதைவு எனக் காலஞ் சென்ற சேர். பொன்னம்பலம் அருணாசலம்
அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். கம, காம என்பன ஊர் அல்லது
குறிச்சியைக் குறிப்பன. அதனாற் ' கார்த்திகேய ' என்பதன்,
சிதைவே கதிர் எனக் கொள்ள முடியாது. கதிர் என்பதற்கு ஒளி
என்று நேர்க் கருத்துக் கொள்ளல் பொருந்தும்.

21. தொல்காப்பியம்; நச்சினார்க்கினியர் உரை, பக். 9.

22. குலசபாநாதன் ; கதிர்காமம், பக். 5.

கதிர்காம புராணம் என்ற நூல் கதிர்காமத்தை ஜோதிஷ் காமகிரி என்றே குறிப்பிடுகின்றது.²³ 'அங்கியின் சோதி தாங்கியதன் பெயர் சோதிகாமம்' எனக் குறிப்பிட்டு நிற்கின்றது.²⁴ எது எப்படியிருப்பினும் கதிர்காமம் உலகத் தமிழராற் சிறப்பாக இந்துக்களால் வந்தனை செய்யப்படும் இடமாக விளங்குகின்றது.

கந்தழி :

“ கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே ”²⁵

எனவரும் சூத்திரத்திற்கு நச்சினார்க்கினியர், கொடிநிலை என்பது சூரியன், வள்ளி என்பது சந்திரன், கந்தழி என்பது உருவமற்ற நிலை எனப் பொருளுரைப்பர். இத்தகைய உருவமற்ற, தத்துவங் கடந்த நிலையிலேதான் முருகப் பெருமான் கதிர்காமத்திலே கோயில் கொண்டுள்ளான். மந்திர, தந்திர, ஆகம, வைதீக, கிரியைகள் இவ்வாலயத்தில் நடைபெறுவதில்லை. இமயந்தொடக்கம், தேவி நுவரை வரை அருவ வழிபாடாற்றும் குமரக்கோட்டம் இஃது ஒன்றேயாம். கைலாச மலையிலே தென்றிசைக் கடவுளாகச் சிவபெருமான் எழுந்தருளிச் சின் முத்திரை காட்டி முனிவர்கட்கு வேதங்களை உபதேசிக்க, சிவபெருமானுக்கு எதிர்முகமாகத் தெற்கேயிருந்து வடக்கு நோக்கிக் குமரக் கடவுள் பிரணவப் பொருளை உரைக்கும் ஆச்சாரிய சுவாமியாகக் கதிர்காமத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார் எனக் கூறப்படுகிறது.²⁶

கதிர்காமத்தைக் குறிக்கும் வேறு பெயர்களும்

சுவாமிக்கு வழங்கும் பெயர்களும் :

ஏமகூடம், பூலோக கந்தபுரி, காரிகாப்பு, வரபுரி, பஞ்சமூர்த்தி வாசம், வில்வகானனம், சகலசித்திகரம், வன்னிமங்கலம், அகத்தி யப்பிரியம், பிரமசித்தி, அவ்வியர்த்த மூர்த்தம், சித்தகேத்திரம், கதிரை, ஜோதிஷ்காமம் ஆகிய பெயர்கள் கதிர்காமத் தலத்தைக் குறிக்க வழங்கப்பட்ட பெயர்களாம்.

23. வ. குமாரசுவாமி ; கதிரைமலைப்பள்ளி, பக். 17.

24. சி. நாகலிங்கம்பிள்ளை ; கதிர்காமபுராணம், பக். 73.

25. தொல்காப்பியம் ; நச்சினார்க்கினியர் உரை, பக். 255.

26. Ratna Navaratnam, 'Kathigeya', Page 190.

கதிர்காமசுவாமி, கதிரைநாயகன், கதிரைவேலன், மாணிக்க சுவாமி, கந்தக்கடவுள், ஆறுமுகப் பெருமான், பரஞ்சோதிப் பெருமான், சிதாகாயநாதன், அவ்வியர்த்த மூர்த்தி என்னும் பெயர்கள் சுவாமியைக் குறிக்க வழங்கப்படுவன.²⁷

புராண வரலாறு:

நாம் முன்னர் கூறிய புராண நூல்களும், வரலாற்று நூல்களும், கதிர்காமத் தலத்தைப் பற்றி அறியச் சிறிதளவே உதவுவன. குமாரசம்பவம், ஸ்கந்தபுராணம் ஆகிய வடமொழி நூல்களும், பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை ஆகிய பழந்தமிழ் நூல்களும் குமரக்கடவுளின் தோற்றம், பெருமை இவை பற்றிப் பலபடக் கூறிநிற்பினுங் கதிர்காமம் என்ற தலப் பெயரைக் கூறாதொழிந்தன. வடமொழி ஸ்கந்த புராணத்தை அடியொற்றி எழுந்ததான கந்தபுராணம் என்னும் நூலிலே “ வெள்ளியங்கிரியின் ஓர்சார் விளங்கிய கந்த வெற்பு ” என்னுமடிகளிற் கந்தவெற்பு என்பது கதிர்காமத்தையே குறிக்கின்றது.²⁸ மேலும், இலங்கைக்கு அப்பால் இருந்ததாகக் கூறப்படும் மகேந்திரபுரியை ஆண்டசூரனையும் அவன் கிளையையும் அழிக்க முருகப் பெருமான் பாடிவீடமைத்து இலங்கையிற்றங்கினார் என்றும், அங்கிருந்து சென்றே மகேந்திரபுரியிற் போர் செய்து வெற்றிகொண்டார் என்றும் கந்தபுராணம் கூறும். இதனை.

“ காண்டியீது சூரனூர் கருங்கணீசர் செறிதாய
வாண்டு சேறன் முறையதன் றதற்கடுத்த வெல்லையா
மீண்டு பாசறைத் தலமியற்றுவித் திருந்தபின்
..... ”²⁹

என்றும்.

“ கலங்கல் கொண்டிடு மகேந்திர வரைப்பினைக் கடந்தேபின்
இலங்கை மாநகர் ஒருவியே அளக்கரை இகந்தேகி
நலங்கொள் சீருடைச் செந்தியில் தொல்லைமா நகரெய்தி
அலங்கல் அஞ்சுடர் மஞ்ஞையின் றிழிந்தனன் அயில்வேலான்³⁰”

27. குலசபாநாதன்; ‘கதிர்காமம்’ பக். 6.

28. கச்சியப்ப சிவாசாரியார்; கந்தபுராணம் (3), பக். 228.

29. கச்சியப்ப சிவாசாரியார்; கந்தபுராணம் (2), பக். 4.

30. கச்சியப்ப சிவாசாரியார்; கந்தபுராணம் (2) பக். 314.

என்றும் வரும் பாடல்கள் இலங்கை நகரிலே பாடிவீடமைத்தமையைக் குறிப்பிடுகின்றன.

வடமொழிச் சுலோகத்தாலான தட்சண கைலாயமான்மியம் என்னும் நூல் கதிர்காம கிரியிற் கோயில் உற்பத்தியான காலம் முதலானவற்றை விவரமாகக் கூறுகின்றது. இந்நூல் ஸ்கந்த புராணத்தின் ஒரு பாகமாக எழுதப்பெற்ற நூலெனக் கூறப்பட்டும், இரு நூல்களுக்கும் வேறுபாடுண்டென ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். இதன் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழிலே 1928இல் வெளிவந்த 'கதிர்காமபுராணம்' கதிர்காமம் பற்றிய செய்திகளை நமக்களிக்கின்றது. "கதிர்காமத்திற் றேவ சிற்பியால் அமைக்கப்பெற்ற ஏமகூட ஆலயத்தில் சுப்பிரமணியப் பெருமான் வீற்றிருந்தருள, அவருடன் வந்த சைனியங்கட்கும் பாசறை வீடு அமைக்கப்பெற்றது. சூரனுடனான போர் முடியும் வரை கதிர்காமமே பாடிவீடாய் அமைந்தது. பின் முருகப்பெருமான் விசுவகர்மாவை ஏவி, அவ்விடத்தில் மாட மாளிகை, கூட கோபுரங்களோடு கூடிய நகரமொன்றை நிறுவச் செய்தனர். சிற்ப சாத்திரத்திற்கேற்ப அமைந்த அந்நகரில், சகல சித்திகளை அருளுவதும், கோடி சூரியப் பிரகாசம் பொருந்தியதுமான நவரத்தினங்கள் குயிற்றற்பட்ட சிந்தாமணி ஆலயத்தின் நடுவே, இந்திர நீலத்தாலான சிம்மாசனத்திற் பெருமான் தேவர்கள் துதிக்க வீற்றிருந்தனர்.³¹ இவையெல்லாம் கதிர்காமம் பற்றி அந்நூல் தரும் செய்திகள். 'தட்சண கைலாச புராண'மும் ஏறத்தாழ இதே செய்திகளையே கூறி நிற்கின்றது.

சிகண்டி முனிவர் இத்தலத்தைத் தரிசித்ததாக வேறோர் புராணங் கூறுகின்றது. வியாழ பகவானிடம் பாடங் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஐராவசு என்னுங் கந்தருவனின் கவனம் பிசகவே, அவராற் சபிக்கப்பட்டு யானையாகத் தென்னிலங்கைக் காடுகளில் அலைந்த காலை, அகத்தியரிடம் இசை நுணுக்கங்களைக் கேட்டறிந்த சிகண்டி முனிவர், மேலும் இவை பற்றி அறியக் கதிர்காமம் நோக்கி வருகையில், மதங்கொண்ட யானையான ஐராவசு எதிர்ப்பட்டது. முனிவர் மருங்கிருந்த வெற்றிலையைச் சடாட்சர மந்திரத்தை உச்சரித்து வீசியபோது, அது வேலாகச் சென்று யானையைக் கொல்ல, ஐராவசு சாப விமோசனம் பெற்று மானிடனானான். பின்னர் இருவரும் கதிர்காமம் சென்று வழிபட்டனர்

31. சி. நாகலிங்கம்பிள்ளை ; 'கதிர்காமபுராணம்' பக். 56.

எனக் கதிர்காம மான்மியங் கூறுகிறது.³² இதனைப் பாடலாற்றருவாம்.

“ மதம் பிலிற்றிப் பிளிறி யொரு தருமுரித்து
நிதந்தனகங்குமிலை யெறிய வேலாகிக்
கிழித்ததுடனேர்ந்த சாற்றி ”³³

எனவும்

“ நல்லவை புரியமாந்தர் நாத்தகம் பிழைத்து வீழி
தல்லவை புரியுமாந்தர்க் கத்திரமொன்றும் வாயா
வெல்வதே குணத்தின் மிக்கார் வெற்றிலை விடினும் வேலாம்
. ”³⁴

எனவும் இயம்புகின்றது.

இவ்விடத்திலே தொண்டைமானாறு செல்வச் சந்நிதி பற்றிச் சிறிது கூறவேண்டியுள்ளது. மீண்டுங் கந்தர்வனாக வேண்டி, மானிடனான ஐராவசு கதிரைப் பெருமாணை வழிபட்டனென்றும், வல்லியாற்றங்கரை சென்று வழிபட ஆணை பிறக்கவே, அவ்விடஞ் சென்று வழிபட்டுச் சாப விமோசனம் பெற்றனன் என்றுங் கூறப்படுகிறது. வீரவாகு தேவர், யுத்தமுடிவிலே தென்னாடு திரும்பும் வழியில் வேல் வைத்துப் பூசித்த இடமே வல்லியாற்றங்கரையெனப்படும் செல்வச் சந்நிதியாம். எழுந்தருளி வேலில் இன்றும் வெற்றிலையடையாளங் காணப்பெறுகிறது.³⁵

கதிர்காமக் கொடியேற்றத்தி லன்று வேலனுப்புதல், தீர்த்த முடிவில் வேலை வரவேற்றலாகிய பூசை வழிபாடுகள் இத்தலத்தில் நடைபெறுவன. பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளையவர்களு மிரு தலங்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்³⁶ என்பது குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும்.

32. சுப்பிரமணிய நாயக்கர்; ‘காட்டுவழிவந்த கதிர்காமத்தப்பன் திருவிளையாடல்’ பக். 5.

33. சுப்பிரமணிய நாயக்கர்; ‘கதிர்காம மான்மியம்’ பக். 5.

34. உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு; ‘சீவகசிந்தாமணி’ பக். 323.

35. ‘செல்வச் சந்நிதி சித்திரத் தேர்மலர்’ ஆறுமுகசாமி ஐயர் அவர்கள் கட்டுரை..

36. ஆ. வேலுப்பிள்ளை; தமிழர் சமய வரலாறு, பக். 229.

ஐதீகம்

சூரனை வதம் செய்த பின்னர், திருப்பரங்குன்றத்திலே, இந்திரன் மகளாம் தெய்வயானையம்மையைக் குமரக் கடவுள் திருமணம் புரிந்தார். வள்ளியை வள்ளிமலையிலே கண்ட நாரதர் அவள் அழகினை முருகப் பெருமானுக் குரைக்க, அங்கு சென்று அவளை மணந்தனர் என்று ஐதீகம் நிலவுகின்றது.

கதிர்காமப் பகுதியில் வாழ்ந்த 'புளிந்தர்' அல்லது 'சவரர்' என்ற மலைவாழ் சாதியினரின் தலைவன் நம்பி ராஜன் மானீன்றதும், வள்ளிக் கொடிக்கருகிற் கிடந்ததுமான பெண் மகவொன்றைக் கண்டெடுத்து வளர்த்தான். அப்பெண் கன்னிப் பெண்ணானதும் தினைப்புனக் காவலில் ஈடுபட்டு நிற்கையில், அவள் பேரழகினைக் கண்ட நாரதர் குமரக் கடவுளுக்குக் கூற, அவர் கதிர்காமத்திற்கு விரைந்து மாற்றுருவங்கள் கொண்டு, ஈற்றில் விநாயகரின் துணையோடு அவளைக் களவு மணம் புரிந்தார். மகா விஷ்ணுவின் அமிர்தவல்லி, சுந்தரவல்லி என்ற இரு பெண்களும் முருகக் கடவுளின் இரு சக்திகளாக வேண்டித் தெய்வயானையாகவும், வள்ளியாகவும் பிறந்தனர் எனக் கூறுவாருமுளர்.

செல்வக் கதிர்காமத்திலே வேலவர் வேங்கை மரமாக நின்ற இடம், வள்ளி காவல் புரிந்த தினைப்புனம். தயிர்கடைந்ததாகக் கூறப்படும் குகை என்பன இன்றும் காணப்படுவன. வள்ளி தெய்வானை இருவரதும் விருப்பிற்கிணங்க மரக்கலத்தால் நாட்டு வளம் பார்க்கவென்று குமரக்கடவுள் வந்திறங்கிய இடம் காங்கேயன் துறை என்றும், இம்மரக்கலம் உகந்தைக் கருகிற் கல்லாக இன்றும் காட்சியளிக்கின்ற தென்றும் ஐதீகம் உண்டு.

கதிர்காமத்தலமும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் :

கதிர்காமம் என்ற தலைப்பிலே பரணவிதான என்ற வரலாற்றாய்வாளர் சில கல்வெட்டுத் தகவல்களைத் தருகின்றார். கதிர்காமத் தலத்திற் கண்மையில் உள்ள கிரிவிகாரை முகட்டிலிருந்து பெயர்ந்து வீழ்ந்த கற்கள் சிலவற்றிற் காணப்பட்ட 'பிராமி' எழுத்துக்களைக் கொண்டு இக்கற் சாசனங்கள் கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டை அல்லது 2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தனவெனக் கொள்ளப்பெறுகின்றன.

ஸ்தூபிக்கருகிற் காணப்பட்ட இரு கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்று ஐம்பதடி உயரத்தைக் கொண்டது. இது 'மிரிசு வேதியை'

விகாரைக் கண்மையிற் றெற்கு வாயிலிற் காணப்படுங் கல்வெட்டை நிகர்த்ததெனக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. கிரி விகாரையில் நடைபாதைக்கருகிற் காணப்படும் மற்றைய கல்வெட்டின் சிதைந்த நான்கு துண்டங்களில் மூன்று மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன.

பௌத்த விகாரமாகிய, கிரிவிகாரைக் கண்மையிற் கிடைத்த கல்வெட்டொன்றின் சிதைந்த பகுதிகளில் ஐந்து வரிகளைக் கொண்ட ஒரு பகுதியை டாக்டர் இ. முல்லர் இனங்காண முயன்றுள்ளார். 6 அடி உயரமான கற்சாசனமிது. இச்சாசனத்தின் இரண்டாம் வரியில் ' வாஹன ' எனக் காணப்பெற்ற சங்கேதக் குறிப்புச் சொல்லொன்றிலிருந்து இது கதிர்காம முருகக் கடவுளைக் குறிப்பதாகக் கூறுகின்றார். ஆங்கிலத்தில் இக்கல்வெட்டின் மொழி பெயர்ப்பினைப் போர்க்கடவுள் (War God) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மூன்றாம் வரி, அகுஜுகா என்ற பெளத்த சந்நியாசி ' நந்தசைத்தியத்திற்கு'ப் படிகள் அமைத்தமை பற்றிக் கூறுகிறது. நான்காம் வரி, கடகவாபி என்ற நீரேந்து குளத்தைப் பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்றது.

இன்னுமொரு கல்வெட்டு கி.பி. 468 - 490 வரை அரசு செலுத்திய மகாநாமன் என்ற அரசன் காலத்தது எனக் கருதப்படுகிறது. மகாதலி மகானராஜா என இம்மன்னன் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளான். உருகுணையை ஆண்ட சிற்றரசன் இப்பெயருடன் ஆண்டிருக்கலாம். மகா நாமனுக்கும் தாதுசேனனுக்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையைக் கைப்பற்றியாண்ட தமிழ்ப் படைத் தலைவர் ஐவருட் கடைசியாக ஆட்சி செய்த திரிலாரா என்ற படைத் தலைவனே இவன் என நம்பப்பெறுகிறது.

இக்கல்வெட்டு கதிர்காமத்திற்கு ஒரு மைல் தொலைவிலுள்ள ' தெட்டகமுவை ' என்ற இடத்தைச் சேர்ந்தது. அரசவாதிக்கத்திற்குட்பட்ட புனித கதிர்காமத்தைச் சேர்ந்த விகாரைக்கு நெய் வேத்தியமாக அமுது அளித்தமைக்கும், தீபமேற்றுவதற்காக நெய்யளித்தமைக்குமான செலவினம், எண்ணாயிரமென்ற குறிப்பு காணப்படுவதாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது. நான்கு துண்டுகளாக உடைந்து, ஒரு பகுதியற்றுக் காணப்படு மிக்கல்வெட்டினைச் சரிவர வாசித்து ஒரு முடிவுக்கும் வர முடியவில்லையென ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

வேறொரு கல்வெட்டு கி.பி. 918இல் அரசுக் கட்டிலேறிய 5ஆம் தப்புல மன்னன் காலத்தது. இதுவும் தெட்டகமுவையைச்

சேர்ந்தது. இரண்டாகப் பிளந்து காணப்பட்ட இக்கற்சாசனத்தி னொருபகுதி கிராமத் தலைவ னொருவனின் வீட்டுப் படிக்கல்லாகப் பயன்பெற்றதென்றும், 1916இல் இதனைப் புத்தபிக்கு ஒருவர் கதிர் காமக் கோயிலுக் கண்மையிற் கொண்டு வந்தாரென்றுங் கூறுகின் றார் ஆசிரியர். இதன் மற்றைய பகுதி கற்பூர மெரிக்கப் பயன் பெற்றுள்ளது. உண்மையி லிக்கல்வெட்டு, கதிர்காமத்தைச் சேர்ந்த தன்று. 'கபுகம' என்ற 'பிரிவினா' வுக்கு, அதாவது பௌத்தப் பள்ளிக்கு அரசன் வழங்கிய கொடையும், மாணிக்க கங்கையைக் குறிக்க 'கபிகந்துர்' என்ற பெயருங் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. மேலுமிப்பகுதி மக்களை அரசப் பிரதானிகள், சேவைகட்கு வற்புறுத் தினால் திருக்கேதீச்சரத்திற் பசுவைக் கொன்ற பாவத்தை அனு பவிப்பர் எனக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

இக்கல்வெட்டு 2ஆம் உதயனின் மகன் லாமணி மகிந்தனைப் பற்றியது என்றும் ஆசிரியர் கருத்து தெரிவித்துள்ளார்.

சோழருக்கும், சிங்கள மன்னர்கட்கும் பதினொன்றாம் நூற் றாண்டின் நடுப்பகுதியில் நடந்த போர்கட்குக் கதிர்காமம் களனாக விளங்கியதென்பர். காசப்பா என்பான் (கேசதாது நாயகன்) கீர்த்திக்கு எதிராக நடத்திய போரிலே 1ஆம் விஜயபாகு என்ற இளங்கதாநாயகனான கீர்த்தி, கதிர்காம நகரை இடித்துத் தகர்த்துப் பின்னொரு போதும் வரலாற்றுப் பிரசித்தி பெற்று விளங்காது செய்தனன் எனக் கூறப்பெறுகின்றது.³⁷

தமிழ்நாட்டவர்கள் ஆண்டிருப்பின் அவர்கள் தமிழ்நாட் டாலயம் போன்றே இக்கோயிலையும் நிர்வகித்திருப்ப ரென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆனால், உடைந்தவையும், சிதைந்துபோனவை யும், விளங்க முடியாத பாலிச் சொற்கள் கலந்தவையுமான கற் சாசனங்களால் நாமறியக் கூடியவை மிகக் குறைந்தளவுச் செய்தி களே. இவற்றை அனுமானிக்க முடியுமேயன்றி அறுதியிட்டுச் சொல்வது சற்றுக் கடினமே. வாஹன என்பது மயில்வாகனனான முருகக் கடவுளைக் குறிக்கும் சொல், அமுது தேவர்களின் அமுதத் தைக் குறித்துக் காலகதியில் ஆலயத்திற் படைக்கும் நெய்வேத்தியப் பொருளையுங் குறிப்பதாயிற்று. இவ்விரு சொற்கள் தாமும் விளக்கி நிற்கும் செய்தி மயில்வாகனனாங் கந்தப் பெருமானுக்கு வைதீக முறையிற் பூசைகள் நடத்தியிருக்கலாம் என்பதே.

37. S. Paranavithana, 'Epigraphia Zeylanica', Vol. III, Page 213, 215.

இவற்றைத் தவிர, கதிர்காமக் கோயிலைப் பற்றிய செய்திகளைத் தருங் கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்தில. கல்வெட்டுக்கள் சிதைக்கப்பெற்றோ, அழிந்தோ ஒழிந்திருக்கலாம்.

ஒருபெரும் வரலாறு இத்தலத்துள் மறைந்துள்ளது. தென்னிந்தியக் கட்டடக் கலையுடன் கூடிய கோயிலும், விக்கிரகமும், பிராமணப் பூசகர்களும் இருந்திருக்கலாம். இவை யாவுங் காலத்திரையால் மறைக்கப்பட்டுக் கதிர்காம ரகசியமாய் மாறிவிட்டன வென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவே வேண்டும்.

கதிர்காமத் தலமும் சரித்திர நூல்களும் :

‘ மகாவம்சம் ’ என்ற சிங்களநூலும், கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டு, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரக் குறிப்புக்களை ஓரளவுக்கு எடுத்துக் கூறும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையும், கதிர்காமம் பற்றிய சம்பவங்களை நமக்களிப்பன.

மகாவம்சம் :

மகா நாம என்ற பௌத்த பிக்குவால் ‘ வினைய ’ என்ற மதக்கோட்பாட்டு வரம்புள் நின்று எழுதப்பெற்ற பக்கச்சார்புள்ள நூல் மகாவம்சம். இது கதிர்காமம் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுகின்றது. தேவநம்பியதீச மன்னன் இலங்கையை ஆட்சி செய்த காலத்து அம்மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வட நாட்டை ஆண்ட அசோகச் சக்கரவர்த்தி பௌத்த மதத்தைப் பரப்பத் தன் அருந்தவப் புதல்வி சங்கமித்திரையை இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தான். புத்தர் பரி நிர்வாணமடைந்த இடத்திற் காணப்பெற்றதெனக் கருதப்படும் போதிவிருட்சத்தின் கிளையுடன் வந்த இப் பிக்குணியை வரவேற்ற அரச மரபினருடன் கதிர்காமத்துப் பிரபுக்களும் கலந்துகொண்டதாக இந்நூல் நவில்கின்றது. அம்மரக் கிளையின் ஒரு பகுதியை அதே காலத்தில் அப் பிரபுக்கள் கொணர்ந்து கதிர்காமத்தில் நட்டனர் என அந்நூல் மேலும் நவிலா நிற்கும்.³⁸ இன்று இத்தலத்திற் காணப்பெறும் வெள்ளரசு இதன் வேரிற் றோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

38. Wilhelm Geiger, *Mahavamsa (Translation)*, Page 132.

தென்னிலங்கையின் உருகுணைப் பகுதியிற் சிற்றரசனாக விளங்கிய ' கவந்தீச ' என்ற மன்னனின் மைந்தன் துட்டகைமுனு அக்காலத்து அநுராதபுரியை ஆண்ட எல்லாளன் என்ற தமிழ் மன்னனை வென்றாற் கதிர்காம ஆலயத்தைக் கட்டுவிப்பதாக வேண்டுதல் செய்தான். எல்லாளனைப் போரில் வென்றபின் இவ்வாலயத்தைக் கட்டினான் எனக் ' கந்தஉபாத ' என்ற சிங்கள நூல் கூறுகின்றது என, சேர். பொன். அருணாசலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁹

இலங்கையிற் சோழராற் சிறைபிடிக்கப்பெற்ற 5ஆம் மகிந்தன் என்ற மன்னன் மரபில் வந்தவனான ' மானவர்மன் ' என்பான் சோழரை நாட்டினின்றும் துரத்த உதவுமாறு கதிர்மாமக் கடவுளை வேண்டிக்கொண்டான். மாணிக்க நதியானது கடலுடன் சங்கமமாகும் இடத்திற் கண்மையில் மடைபரவிச் சட்கோண இயந்திரம் நிறுவி, மந்திர தந்திரங்களிற் சிறந்த இம்மன்னன் கதிர்காமத் தெய்வத்தை உபாசனை செய்யலானான். குமரக்கடவுள் இவன் மேற் கருணைகூர்ந்து மயில் மேலிவர்ந்து வந்து காட்சியளிக்க இவனும், சோடச உபசாரங்கள் செய்து முருகப் பெருமானை மகிழ்வித்தான். மயூர தேவருக்குத் தாகசாந்தி அளிக்கக் கருதி இளநீரின் முகிளைத் திறந்தபோது இளநீர் சிறு துவாரத்தின் வழியே நிலத்தில் ஒழுகித் தீர்ந்து போகவே, தன் கண்களிலொன்றை இளநீராகப் பாவனை செய்து அர்ச்சித்து, அவரது தாகந் தீர்த்துக் கதிரைமலையானின் அருளினைப் பெற்றுச் சோழரை இலங்கையினின்றும் துரத்தினான் என அறியக்கிடக்கின்றது.⁴⁰

ஸ்ரீ வள்ளியம்மன் ஆலயமானது சிங்கள இனம் உற்பத்தியாவதற்கு முன்னமே இங்கு இருந்ததென ' பாக்கர் ' என்பவர் (Ancient Ceylon) ' பூர்வீக இலங்கை ' என்ற நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளதை திரு. எஸ். எஸ். நாதன் தம் நூலிற் காட்டியுள்ளார்.⁴¹

யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையானது கி.மு. 500ஆம் ஆண்டளவில் விஜயன் என்ற மன்னன் கதிர்காமப் பெருமானுக்குக் கோயிலொன்றைக் கட்டினான் எனக் கூறுகிறது.⁴² கி.மு. 300ஆம்

39. Sir Ponnambalam Arunachalam, ' Studies and Translation ', Page 118.

40. குலசபாநாதன் ; ' கதிர்காமம் ' (மகாவம்சம் அதி. 57), பக். 8.

41. எஸ்.எஸ். நாதன் ; ' கதிர்காமத் திருமுருகன் ' பக். 8.

42. குலசபாநாதன் ; ' கதிர்காமம் ' பக். 9.

ஆண்டளவில் ஆட்சி செய்த மகாநாக என்ற மன்னன் கட்டியதாகக் கூறப்படும் கிரிவிகாரை இன்றுங் காணப்பெறுவதோடு இது சூரன் கோட்டை எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

கதிர்காமத்தலமும் 1ஆம், 2ஆம் இராசிங்க மன்னர்களும் :

கி.பி. 1581இல் அரசுக்கு வந்த 1ஆம் இராசிங்கன் தன் தந்தைக்குச் செய்த பாவச் செயலுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்ய விரும்பினான். பௌத்த மதத்தில் பாவ நிவிர்த்திக்கு இடமில்லாது போகவே, சைவ சமயத்தில் மார்க்கங்கள் உள என்பதனைக் கேள்வியுற்று விபூதியணிந்து சிவநெறிச் செல்வனாய் விளங்கினான். சிவாலயத் திருப்பணிகள் செய்த இம்மன்னன் தற்காலத்துள்ள கதிர்காம ஆலயத்துத் திருப்பணி வேலைகளைத் தொடங்கினான் என்ற குறிப்புகள் காணப்பெறுகின்றன. இப்போதுள்ள ஆலயம் கி.பி. 1634ஆம் ஆண்டளவில் ஆட்சி செய்த 2ஆம் இராசிங்கன் என்ற மன்னனாற் கட்டப்பெற்றதென்பதே ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு.⁴³

பிறநாட்டுச் சரித்திர ஆசிரியர்களும் கதிர்காமத்தலமும் :

ரிபேயிறோ (Rebeiro)—கி.பி. 1640ஆம் ஆண்டு இலங்கையைத் தரிசித்த ரிபேயிறோ என்ற போர்த்துக்கேயன், தான் எழுதிய 'இலங்கைச் சரித்திரம்' என்ற நூலிற் கதிர்காமம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளான்.⁴⁴ கதிரகோ என்றழைக்கப்பட்ட இக்கோயிலிற் றிரவியம் இருக்குமெனக் கருதி, கொள்ளையின் நிமித்தம் வழிகாட்டிகளோடு கோயிலை நாடிச் சென்ற போர்த்துக்கேயப் படையொன்று, காடுகளைச் சுற்றியலைந்து கோயிலையடைய முடியாது திரும்பிற்று. வழிகாட்டிகள் ஐவரும் மனநோயாளிகள்போற் காணப்பட்டபோது ஏமாற்றுகிறார்கள் எனக் கருதி அவர்களைக் கொன்றனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

ரோபேட் நொக்ஸ் (Robert Knox) கி. பி. 1684—2ஆம் இராசிங்க மன்னனாற் கண்டியில் இருபது ஆண்டுகள் சிறைவைக்கப் பட்டிருந்த இவ்வாங்கிலேயன், பெரும் பிரயத்தனத்தோடு தன்னை ஒருவரும் சந்தேகிக்க முடியாத சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிச் சிறையிலிருந்து தப்பிச் சென்று ஒல்லாந்தர் உதவியுடன்

43. குல சபாநாதன் ; **கதிர்காமம்** பக். 9-10

44. புலவர் சிவங் கருணாலய பாண்டியனார் ; **திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்** பக். 12-13.

தன் தேசமடைந்தான். இவன் எழுதிய இலங்கைச் சரித்திரத் தொடர்பு (Historical Relation of Ceylon) என்ற நூலிற் கதிர்காமத் தெய்வம் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்பெறுகின்றன. “இலங்கையின் தென்கிழக்குக் கடற்கரை, பாறைகளுடையதாற் கப்பற் போக்கு வரவுக்கு உதவாதெனவும், இதற்குக் கொட்டரக்கணை என்ற கதிர் காமத் தெய்வத்தின் ஆற்றலே காரணமென்றும், உப்புச் சேகரிக்க இவ்வழிச் செல்வோர் இக்கடவுளுக்குக் காணிக்கை செலுத்தியே செல்வர் எனவும் குறிப்பிடுகின்றான். மேலும், இராசத் துரோகத் திற்கஞ்சாத சிங்கள மக்கள், அத்தெய்வத்தின் ஆலயம் இருக்கும் திசையைத் தானும் காட்ட அஞ்சுவர் எனவும் கூறுகின்றான்.⁴⁵

டாக்டர் டேவிஸ் : சேர் பிரெளன்றிக் என்ற ஆங்கிலத் தேசாதிபதி (கி.பி. 1818) காலத்தில் இவரோடு டாக்டர் டேவிஸ் என்பவரும் கதிர்காம ஆலயத்தைத் தரிசித்ததாகக் கூறப் பெறுகிறது.⁴⁶

7818, 5.6

டாக்டர் எம். கொவிங்ரன் (1888-89) : இவர் கதிர்காமத் தலம் அதன் சூழல், மாணிக்க நதி, கோயிலமைப்பு, வள்ளி, தெய்வானை கோயில்கள், விக்கிரகம் இன்மை, திருவிழா, தீர்த் தோற்சவம் இவற்றையெல்லாம் பொருளாகக் கொண்டு கதிர் காமத்து முருகனைப் பற்றிக் கட்டுரை வரைந்துள்ளார். கோயிலின் தொன்மையைக் கூறுமிவர், துட்ட கைமுனுவின் தந்தை கவந்தீசமன்னன் கி.மு. 180இல் திசமஹாராமையில் அமைத்த விகாரை பற்றியும், நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டபடி துட்டகைமுனு, தமிழ் மன்னன் எல்லாளனுடன் போர் புரியும் முன் இத்தெய்வத்தின் அனுக்கிரகம் பெற்றே எல்லாளனைக் கொன்றான் என்றும், இவன் தான் வேண்டிக் கொண்டதற்கேற்ப, கதிர்காமத் தெய்வத்திற்கு கி.மு. 160இல் கட்டிய கோயிலே இப்போதுள்ள கோயிலென்றுங் கூறுகிறார். மேலுமிவர் ‘நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்’ கொழும்பு, கண்டி, காலி, இரத்தினபுரி, கம்பளை, வதுளை ஆகிய ஆறு இடங்களிலுமிருந்து திருவிழாச் காலங்களில் வேல் கொண்டு வருவதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மாணிக்க கங்கைப் படுக்கைக்கு மிக அருகிலே விசேட சக்தி வாய்ந்த நீரூற்று உண்டென்றும், இதனை முகம்மதிய பக்கீர் அறிந்திருந்தாரென்றும், நீண்டகாலம் சீவித்திருக்கச் செய்யுந் தன்மைத் தானது அந் நீரூற்றென்றுங் கூறியுள்ளார். ஆங்கிலத்தில் எழுதப்

45. Robert Knox ; ‘Historical Relation of Ceylon’ Page 154.

46. வ. குமாரசுமாமி ; கதிரைமலைப்பள்ளு பக். 48.

பட்டுள்ள இக்கட்டுரை புராண வரலாறுகள், முருகக் கடவுள் பிறப்பு, வேல், சூரனைக் கொன்றமை ஆகியவற்றையும் மிக விளக்கமாகக் கூறுவதால் கதிர்காமத் தெய்வத்தைப் பற்றி அறியாத பிறநாட்டவர்க்கு இக்கட்டுரை மிக உபயோகமானது.⁴⁷

இத்தலத்தை வழிப்பட்டோர் :

“ கதிர்காமம் ” என்ற நூலில் ‘ எட்டையபுர நாகலாபுரம் மணியாச்சி. ’ என வரும் பாடலில் எழுபத்திரண்டு ஊர்களிலிருந்தும், ஐம்பத்தாறு தேசங்களிலிருந்தும் மக்கள் வந்து வழிபட்டமை கூறப்படுகிறது.⁴⁸

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புகழேந்திப் புலவர் யாழ்ப்பாண அரசனின் உதவியுடன் இக்கோயிலைத் தரிசித்துள்ளார். இவர் கதிர்காமத்து வேலவர் முன் பாம்பை மயில்விடப் பாடியதாக ஒரு செய்யுள், தமிழ் நாவலர் சரிதையில் இடம் பெற்றுள்ளதைக் குல. சபாநாதன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁴⁹

தித்திக்குந் தேன்தமிழிற் றிருப்புகழ் பாடிய (கி.பி. 1500ஆம் ஆண்டு) அருணகிரிநாதர் கதிர்காமத் தலத்தின்மீது பதின்மூன்றும், படை வீடுகளோடு சேர்த்து ஏழு திருப்புகழும் பாடிப் பாரவியுள்ளார். இராமாயண காலத்திலே இராம தூதனாக இலங்கைக்கு வந்த அனுமன் இத்தலத்தை வணங்கி வழிபட்டு அருள் பெற்றமையை,

“ . . மலைக்கப்புற மேவிமாதுற வனமே சென்ற
ருட் பொற்றிருவாழி மோதிர
மளித்துற்றவர் மேல் மனோகர
மளித்துக் கதிர்காம மேவிய பெருமானே ”⁵⁰

என்னும் திருப்புகழ் அடிகளால் விளக்கியுள்ளார். தென்றிசைத் தூதுவனாகச் சீதாபிராட்டியைத் தேடிவந்த வாயுவின் புதல்வனான அனுமன், மலைக்கு அப்பாற்சென்று இராமபிரான் அளித்த மோதிரத்தினைச் சீதாதேவியிடம் கொடுத்து, அவளது மனத்துயர் மாற்றிக் கதிர்காமத்தையும் வழிபட்டுச் சென்றனன், என அறியக்கிடக்கின்றது.

47. M. Covington ; ‘Hindu Kataragama’ Page 154.

48. குல. சபாநாதன் ; ‘கதிர்காமம்’ பக். 22.

49. குல. சபாநாதன் ; ‘கதிர்காமம்’ பக் 22.

50. அருணகிரிநாதர் ; ‘திருப்புகழ்’ பக். 257.

அருணகிரிநாதரும் கதிர்காமத் தலத்தைத் தரிசித்து முருகப் பெருமானின் அருளைப் பெற்றார் என நம்பப்படுகிறது.⁵¹ ஆனால், இது வரலாற்று முடிபல்ல.

கதிர்காமத் தலத்திற் சிரத்தை கொண்ட நம்நாட்டு வேற்று மொழியாளர் குறிப்புகள் :

கதிர்காமத்தை மகாசன் என்ற சிற்றரசன் ஆண்டபோது கி.மு. 569இல் புத்தபெருமான் இவ்விடத்தைத் தரிசித்தார். இதுவே இவரது இறுதி வருகை என்று திரு. அமரசேகர அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நாம் முன்னர் கூறியபடி, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுவதற்கொப்ப விஜயன் என்ற முதல் மன்னன் கதிரை ஆண்ட வருக்குக் கி.மு. 543இல் கோயில் ஒன்று அமைத்தனன் எனக் கூறுகிறார். கி.பி. 661இல் அக்கபோதி மன்னன், புத்தபிக்கு மாருக்கு விகாரை ஒன்றைக் கட்டினான் என்றும், கி.பி. 1059இல் இவ்விடத்தை லோகேஸ்வரன் என்ற மன்னன் தலைநகர் ஆக்கினான் என்றும் கூறப்படுகிறது. மன்னன் தேவநம்பியதீசன் காலத்திற் கொண்டுவரப்பட்ட வெள்ளரசு மரம் நடுவிழாவிற் கதிர்காமத்துச் சிற்றரசர் கலந்துகொண்டாரென மகாவம்சங் கூறுவதை இவ்வாசிரியருங் கூறுவர்.⁵²

சிங்களப் புலவர் சேர் இராகுல இயற்றிய 'பரவி சந்தேச' என்ற 'புறாவிடு தூது' சிங்கள இலக்கியத்தில் இருந்து கதிர்காமக் கடவுள் பற்றிய பாடலொன்றும், யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையிற் கதிர்காம முருகன் பற்றிய பாடலொன்றும் இவரது கட்டுரையில் இடம் பெற்றுள்ளன. கட்டுரை இலக்கியமும் வரலாற்று விளக்கங்களுங் கொண்டமைந்துள்ளது.

எஸ். பரணவிதான : கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிற் புத்த பகவான் தியானத்திலமர்ந்த பதினாறிடங்களில் மூன்றாவது இடமாகக் கதிர்காமத்தலத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁵³

51. குல. சபாநாதன் ; 'கதிர்காமம்' பக். 8.

52. H.E.A. Amarasegera ; 'The Kataragama God Shirine and Legends' Page 290.

53. S. Paranavithana "Epigraphia Zeylanica", Vol. 111 – Page 215.

கோயில்களின் அமைப்பு :

இத்தலத்தின்கண் ணமைந்துள்ள கோயில்களை முப்பிரிவுள் அடக்கலாம்.⁵⁴ அவை யாவன : (1) செல்லக் கதிர்காமம், (2) சுவாமி சந்நிதியுடன் கூடிய புனித நிலம், (3) மலைகள் என்பன.

1. செல்லக் கதிர்காமம் :

புனித நிலத்திலிருந்து மூன்று மைல்கள் தென்மேற்கே மாணிக்க கங்கை விரைவோட்டத்துடன் குதித்தோடும் சூழலிலே, மருத மரங்களடர்ந்த பகுதியிற் செல்லக் கதிர்காமம் உள்ளது.. இங்கு மாணிக்கப் பிள்ளையாருக்குக் கோயிலொன்றுண்டு. இதற் கண்மையில் வள்ளியம்மையார் காவலில் ஈடுபட்டதாகக் கூறப்படுந் திணைப்புனம், தயிர்கடைந்த இடம், வேங்கை மரமாக வேலவர் நின்ற இடம் என்பன காணப்பெறுவன.

2. சுவாமி சந்நிதியுடன் கூடிய புனித நிலம் :

முருகப் பெருமான் ஆலயம், மகாகணபதி ஆலயம், மகா விஷ்ணுவின் ஆலயம் ஆகியவை உள்வீதியில் அமைந்துள்ளன. சூரன் கோட்டை அல்லது கிரி விகாரை, பத்தினி அம்மன் ஆலயம் வெள்ளரசு, வைரவர் ஆலயம், தெய்வானையம்மன் ஆலயம், வள்ளியம்மன் ஆலயம், முத்துலிங்க சுவாமி ஆலயம், பள்ளிவாசல் ஆகியன வெளிவீதியில் அமைந்துள்ளன.

3. மலைகள் :

சுவாமி மலை, பிள்ளையார் மலை, வீரவாகு மலை, வள்ளி மலை, வைரவர் மலை, தெய்வானையம்மன் மலை என்பன இம்மலைத் தொகுதியில் அடங்குவன. கதிர்காமசுவாமி சந்நிதி தெற்கு நோக்கியும், வள்ளியம்மன் சந்நிதி, வடக்கு நோக்கி முருகப் பெருமான் சந்நிதியைப் பார்த்த வண்ணமும் அமைந்துள்ளன. தெய்வானையம்மன் சந்நிதி கிழக்கு நோக்கியும், வள்ளியம்மன் ஆலயத்துக்கு அண்மையிலுள்ள முத்துலிங்கசுவாமி சந்நிதி மேற்கு நோக்கியும் அமைந்துள்ளன.

54. பின்னினைப்பில் விளக்கப்படம் இடம் பெறுகிறது.

மாணிக்க கங்கை :

கதிர்காமத்தில் விசுவகர்மா அமைத்த ஒளிமிகு சிம்மாசனத்திலே குமரக்கடவுள் திருக்கோலங்காட்டி வீற்றிருக்கத் தேவர்களும் முனிவர்களும் வழிபட்டனர். பின் தேவர்கள் இம்மலையிலே புனித தீர்த்தமொன்றுண்டாக்க வேண்டுமென்று முருகப்பெருமானை வேண்டினர். அவர் வீரவாகு தேவருக்குக் கட்டளையிட, வீரவாகு தேவர் தம், தண்டாயுதத்தால் மோதியபோது ஒன்பது குண்டங்கள் தோன்றிக் கங்கையானது பிரவாகித்து ஒன்பது புண்ணிய தீர்த்தங்களாயின எனக் கூறப்படுகிறது.⁵⁵

“ ‘மணிதரளம் வீசி அணி அருவி சூழும்’ என அருணகிரிநாதர் வருணிக்கும் மாணிக்க கங்கையைப் பற்றிக் கதிர்காமப் புராணம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.⁵⁶ கதிர்காம நகரத்தருகிற் புண்ணிய நதியாகிய மாணிக்க கங்கை பாய்ந்துகொண்டிருக்கும். அந்நதி கிழக்குக் கடலை நோக்கிச் செல்லாநிற்கும். தெளிந்த நீருள்ளதாயும், மனமகிழ்ச்சி அளிப்பதாயும் இருக்கும். மிக வேகமின்றி மெல்லெனச் செல்லும் இயல்பினது ” எனக் கூறுவதோடு அமையாது சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டவர், வங்கத்தவர், கலிங்கத்தவர் ஆகியோரும், மற்றையவரும் இந்நதியிலாடி, காமேசன் என்ற பெயருடைய கந்தப்பெருமானை வணங்கி, விரதங்களனுஷ்டித்து, இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவர் எனவும் கூறுகிறது.⁵⁷

கோயில் :

கதிர்காமத்திற் கோபுரங்களோடு கூடிய கோயிலைக் காண முடியாது. மூலமூர்த்தியாம் முருகக் கடவுளுடைய கர்ப்பக்கிருகம் ஒரு முறையேனுந் திறந்து பூசை செய்யப்பெறாது, திரைச்சீலையால் மூடப்பட்டே காட்சியளிக்கும். அதனோடு தொடர்ந்து அடியவர் வழிபடச் சிறுமண்டபமுண்டு. இடதுபுறம் பிள்ளையாருக்குக் கோயிலுண்டு. மாணிக்க கங்கையானது சுற்றிச் சுழன்று, தலத்தின் அருகாக ஓடிக் கதிர்காமத்திற்குப் பேரெழிலையும், பெருவளத்தையும், பெரும் புனிதத்தையும் கொடுக்கின்றது.

நித்திய பூசை முறைகள் :

இக்கோயிலிற் பரம்பரை, பரம்பரையாகப் பூசை செய்யும் கப்புராளைகளே பூசை செய்கின்றனர். கப்புராளைகள் பலர்

55. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை ; **கதிர்காம புராணம்**, பக். 59.

56. அருணகிரிநாதர் ; **திருப்புகழ்**, பக். 605.

57. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை ; **கதிர்காம புராணம்**, பக். 60.

சேர்ந்து சுவாமிக் கப்புரானையைத் தெரிவு செய்வர். அவரே சுவாமிக்குப் பூசை செய்யும் கடப்பாடுடையவராவர். வாயைத் துணியாற் கட்டிக் காவுத் தடியிலே பிரசாதத்தைக் காவி வந்து, திரைச்சீலைக்குப் பின்னே வைத்து, முருகக்கடவுளின் திருவுருவந் தீட்டப்பெற்ற திரைச்சீலையை இருகைகளாலுந் தடவித் தலைமேற் கைகுவித்து வணங்குவர். இதன் பின் அடியார்களின் அர்ச்சனைத் தட்டுக்கள் படியருகில் வைத்தபின் விநியோகஞ் செய்யப்படும். கப்புரானை பிரசாதத்துடன் வரும்போது வள்ளியம்மையார் மரபில் வந்தவராகக் கருதப்படும் பெண்கள் ஆலாத்தி எடுக்கும் வழக்கம் இங்குண்டு. மாணிக்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்திலும், தெய்வானை யம்மன் ஆலயத்திலும் பிராமணர் வாய்கட்டித் தூப தீபங் காட்டி, மந்திரமின்றிப் பூசை செய்கின்றனர். இங்ஙனமாக அதிகாலை 4-30 காலை 10-00 மாலை 6-00 மணிக்குமாகத் தினசரி பூசைகள் நடைபெறுவன.

விசேட உற்சவங்கள் :

இங்கு நடைபெறும் விசேட விழாக்களுள் மிகப் பிரசித்தி பெற்று விளங்குவது பதினான்கு நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெறும் திரு விழாவும், பதினைந்தாம் நாள் நடைபெறும் நீரறுப்புத் தீர்த்தோற் சவமுமாகும். அமாவாசையிற் கொடியேற்றமும் அத்திருவோண நாளன்று பெளர்ணமியில் நீரறுப்பும் நடைபெறும்.

கோயிலின் மூலத்தானத்தில்

விக்கிரகம் இருந்தது எனக் கூறுவோர் :

திருப்புகழாசிரியர் “கனக மாணிக்க வடிவோனே, மிக்க கதிர் காமத்தில் உறைவோனே” எனக் கூறிப் பொன்னாலும் மணியாலும் ஆக்கப்பட்ட விக்கிரகம் ஒன்று கோயிலினுள் இருந்ததை நிரூபிக்கின்றார்.⁵⁸ டாக்டர் டேவிஸ் என்பவர் எக்காரணங் கொண்டோ கோயிலினுள்ளிருந்து சிலை அகற்றப்பெற்றதென்றும், அது காட்டினுள் மறைக்கப்பட்டுள்ளதென்றுங் கூறுவர். (1882) இதன் பின் வந்த அரசாங்கப் பத்திரிகையில் திரும்பவும் விக்கிரகம் கோயிலினுட் கொண்டுவந்துள்ள செய்தி வெளியாகியது. இதன் பின்னர் சிங்களவர், தமிழர் ஆகிய இரு சாகியத்தினரும் மன ஒருப்பாட்டுடன் கோயிலை நிர்வகித்து வந்ததாகத் தெரிகின்றது.⁵⁹

58. அருணகிரிநாதர் ; ‘திருப்புகழ்’, பக். 1106.

59. எஸ். எஸ். நாதன் ; ‘கதிர்காமத்திருமுருகன்’, பக். 14.

காலத்திற்குச் காலமேற்பட்ட அரசியற் கைமாற்றங்களாற் பூசை முறையும் மாறியிருக்க வேண்டும். விக்கிரகத்திற்கு விதிப்படி பூசை செய்யத் தெரியாத பௌத்தர்கள், உருவச்சிலையை மறைத்துவிட்டு வாயைக் கட்டிப் பூசை செய்யத் தொடங்கினர் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

“ செஞ்சந்தனக் கட்டையாற் செய்து தங்கத் தகட்டாற் பொதிந்த ஆறுமுகமும் பன்னிரு கரமுமுடைய பிரதிஷ்டை ஒன்று இன்றும் கோயிலினுள் இருக்கின்றது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை ” எனக் கூறுகிறார் திரு. எஸ். எஸ். நாதன்.⁶⁰ மேலும் கி.பி. 1922இல் சுவாமிக் கப்புறாளையாக இருந்த உள்விட்ட என்பவரும், கோயிற்றிருப்பணி செய்துவந்த புஞ்சிசிங்கோ என்பவரும், அக்காலத்துப் பிரதம பௌத்த குருவும் இதற்குச் சாட்சி களாவர் எனக் கூறுகிறார். இன்று திருவிழாக் காலங்களில் குடை, கொடி, வெண்சாமரம், வேல், வில், அம்பு ஆகியவற்றைப் பேழையுட்பொதிந்தே யானை மேற் கொண்டு செல்கின்றனர். ஆகம விதிப்படி பூசைக்குத் தேவையான அடுக்குத் தீபம், பஞ்ச ஆலாத்தி, மூக்குத் தீபம் இவை எல்லாம் இன்றும் ஆலயத்தினுள் உள்ளன என இவ்வாசிரியர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். முத்துலிங்க சுவாமி, கதிர்காமத்தைப் பற்றிக் கேள்வியுற்றே இங்கு வந்துள்ளார்.

இவர் வரும்போது கோயிலினுள் இருந்ததென்ன? என்ற வினா எழுகின்றது. கல்வெட்டுச் சான்றில் முன்னர் நாம் கண்டபடி கதிர்காமத்தைச் சேர்ந்த புத்த விகாரைக்கு நெய்விளக்கும், நெய்வேத்தி யமும் அளித்த மன்னர்கள் கதிர்காமக் கோயிலுக்கு இவற்றையெல்லாம் அளிக்காதிருந்திருப்பார்களா? அப்போதேல்லாம் வழி படப்பெற்ற தெய்வம் எங்கே போயிற்று? இவையெல்லாம் விடையற்ற வினாக்களாம்.

கதிர்காம மறைபொருள் :

பெரும்பாலான நூல்கள் முத்துலிங்கசுவாமி எழுதிய அட்சரமே பேழையுள் உளது எனக் கூறுகின்றன. எது எப்படியிருப்பினும் முருகப் பெருமான் பேழைப் பொருளாகவே திருவிழாக் காலங்களில் முக்கோண வீதியில் உலா வருவது வழக்கமாக உள்ளது. பரிபாடலிற் பிணிமுகம் என்னும் யானையிற் பெருமான் பவனி வருதல்

60. எஸ். எஸ். நாதன் ; 'திருக்கதிர்காமமுருகன்' பக். 11-12.

61. பரிபாடல் ; கழக வெளியீடு, பக். 272.

கூறப்படுதற்கொப்ப இங்கும் பேழைப் பொருளை யானை மேலேற்றிச் சுவாமிக் கப்புராளை பயபக்தியுடன் பிடித்துக் கொள்வர்.⁶¹ யானையானது வீதியை வலம் வந்து வள்ளியம்மன் வாசலிற்றரித்து நின்றதும், சுவாமிக் கப்புராளை துணியால் மூடிய பேழைப் பொருளுடன் அம்மன் சந்நிதியுட் புகுவர். அங்குப் பேழைப் பொருளை அமர்த்திச் சிறிது தாமதித்துத் திரும்பவும் வந்தவாறே இருப்பிடம் மீள்வர். இத்திருவிழாவின்போது மேளதாள வாத்தியங்கள் முழங்கும், நடனமாடுவோர் நடனமாடிச் செல்வர். தீவட்டிகள் சூழவரும், ஆலயக் குருக்கள், கப்புராளைகள் அனைவரும் கலந்துகொள்வர்.

தீ மிதிப்பு :

திருவிழாக் காலங்களில் இரு சந்தர்ப்பங்களில் தீமிதிப்பு நடைபெறும். இவை முருகப்பெருமான் வாசலிலும், வள்ளியம்மன் வாசலிலுமாக நடைபெறுவன. 20 அடி நீளமும் 5 அடி அகலமும் 1 அடி ஆழமுங் கொண்ட அனல் நிறைந்த தீக்குழிக்குள் பக்தர்கள் நேர்த்தி காரணமாகவும், பக்திமேலீட்டாலும் நடைபயில்வர். சில சந்தர்ப்பங்களிற் குமரப்பெருமானும், பக்தர்களோடு பக்தராகத் தீமிதித்தலிற் கலந்துகொள்வதனைப் பக்தர்கள் அதீத பக்தியால் உணர்வர்.

நீரறுப்பு விழா :

தீர்த்தோற்சவ நாள் கதிரைக் கந்தனுக்கு மிக உவப்பான நாள். பதினான்கு நாட்களும், கதிரைமலையானைத் திரிகரண சுத்தியோடு வழிபட்ட அடியார்கள், அவனது திருவருட் சக்தி பெற்றுத் திளைக்கும் நாள் அந்நாள். மாணிக்க நதியின் நீர்ப்பரப்பின் இரு மருங்கும் பக்த வெள்ளம் பரந்து காணப்படும். காட்டுத் தடிகளாலும், பசுந் தழைகளாலும் பிரத்தியேகமாகக் குடிசை ஒன்று அமைக்கப்படும். நான்கு பக்கங்களும் அடைக்கப்பெற்று ஒரு சிறு வாயிலுடன் காட்சியளிக்கும். சுபமுகூர்த்தத்திலே முருகப் பெருமான் ஆலயத்திலிருந்து வெளிப்படுவார். விசேடமாகச் செய்யப்பட்டுத் தளப்பத்து ஓலையால் மூடப்பெற்ற காவடியை இரு கப்புராளைகள் தாங்குவர். இவையெல்லாம் துணிப்போர்வையின் உள்ளேயே நடைபெறுவன. பலநாயக்க நிலமே என்ற சுவாமிக் கப்புராளை, ஏனைய ஆலயப் பூசகர்கள், யானை, தீவட்டிகள் இவை அனைத்தும் சூழ வருவர். வள்ளியம்மன் கோயிலினுட் சென்று சுவாமி சிறிது

61. பரிபாடல் ; கழக வெளியீடு, பக்: 272.

நேரம் தரித்திருப்பார். பின் வள்ளியம்மையார் சகிதம் முருகப் பெருமான் தீர்த்தமாடக் கொண்டு செல்லப்படுவார்.

மாணிக்க கங்கையின் ஓட்டத்தின் எதிராகச் சென்று குடிசையை அடைந்து வள்ளியம்மையாரையும், ஆறுமுகப் பெருமானையும் குடிசையினுள் வைத்துவிட்டுச், சுவாமிக் கப்புராளை செப்புக் குடமொன்றைக் கொண்டு வருவார். அக்குடத்துடன் மாணிக்க நதியிலிறங்கி நீர்மொண்டு சென்று, கடவுள் தம்பதியினரை நீராட்டுவர். குடிசையினுள் மௌனமாகப் பூசை வழிபாடு நடைபெறும். பின்னர், காவடி வெளியே கொண்டுவரப்படும். கோடிக்கணக்கான அடியவர் மாணிக்க கங்கையிலே நீராடித் தம்வினை தீர்ப்பார். இதன்பின் முருகப் பெருமானும் வள்ளியம்மையாரும், வள்ளியம்மன் ஆலயத்துள் எடுத்துச் செல்லப்படுவர். அவர்களை நீராட்டிய போது நனைந்த ஆடைகளைப் பிழிந்து, அந்நீரைப் பக்தர்கட்குத் தெளிப்பார். தீரானோய் தீர்த்தருளும் ஓளடதமாக இது கருதப்படுகிறது. இரவு 10 மணிவரை ஆறுமுகப் பெருமான் வள்ளியம்மையார் ஆலயத்திற் சகித்திருப்பார். தெய்வீக அழைப்பின் பின்னரே கப்புராளை திரும்பவும் சுவாமியைச் சந்நிதிக்கு எடுத்துச் செல்வர். ஆலாத்திப் பெண்கள் ஆலாத்தி எடுத்துச் சுவாமியை வரவேற்பார். பின்னர் பிரசாதம் வழங்கப்படும். தீர்த்தமாடி முடிந்ததுமே நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் கால்நடையாகவும், வாகனங்கள் மூலமும் வருகை தந்த அடியார்கள் 'அரோகரா' கூறி விடைபெற்றுத் தம்மூர் செல்வர்.

இத்தலத்தில் நடைபெறும் வேறு விழாக்கள் :

சித்திரை வருடப் பிறப்பன்று மாலை, திருவிழா ஒன்று நடைபெறும். கார்த்திகைத் தீபநாள் கோயில்களெங்கும் தீபாலங்காரஞ் செய்யப்பட்டு ஒளிமயமாக விளங்கும். அன்று மாலையிற் திருவிழா வொன்று நடைபெறும். இவ்விழாக்களுக்கும் பக்தர்கள் வருகை தருவர். இவையே இங்கு நடைபெறும் விசேடத் திருவிழாக்கள்.

ஆடிவேல் விழா :

கதிர்காம நீரறுப்பு விழாவோ டொட்டிய விழாவொன்றினைக் கொழும்பு நகரிலே, 'நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்' எனப்படும் செட்டிமார் ஏற்பாடு செய்துள்ளனர். கி.பி. 1818இல் நடந்த

ஊவாக் கலகத்தின்பின் கதிர்காம தரிசனம் மிகக் கஷ்டமான தாயிற்று.

சூரபன்மனைக் கொல்லப் போருக்குச் செல்லுமுன் முருகப் பெருமான் வேலாயுதத்திற்குப் பூசை புரிந்தனர். இதனால், அளவிட முடியாத சக்திபடைத்த வேலாயுதம் கோயில்களில் மூலஸ்தானத்தில் வைத்துப் பூசிக்கப்படுகிறது.

முற்பட்ட காலப் பகுதிகளில் இந்தியாவிலிருந்து கதிர்காமத்தைத் தரிசிக்க வரும் யாத்திரீகர்கள் கங்கை நீரைக் குடத்தில் முகந்தும் மூங்கிற் குழாய்களுள் முகந்துங் கொண்டு வந்து கதிரைப் பெருமானை நீராட்டுவதுண்டு. கதிர்காம உற்சவம் ஆரம்பமானதும் வேல்கள் கொழும்பு, கண்டி, காலி, இரத்தினபுரி, கம்பளை, வதுளை ஆகிய இடங்களிலிருந்து கதிர்காமத்திற்கு எடுத்துச் செல்வது வழக்கமாயிருந்தது. கால்நடையாகவே இவ்வேல்களை நூற்றுக்கணக்கான அடியவர் புடைசூழ நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தவர் கொண்டு செல்வர். இங்ஙனம் வேல் கொண்டு செல்லும் அடியவர் கூட்டம் சிற்சில காலங்களில் ' வாந்திபேதி ' என்னும் கொள்ளை நோயாற் பீடிக்கப்படுவதால் இடையூறு ஏற்பட்டது. அரசாங்கம் இவ்விடத்திற் கவனம் செலுத்தித் தடைசெய்து, கதிர்காமம் செல்வோர் அனுமதிச் சீட்டுப் பெறவேண்டுமென்ற சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியது. கி.பி. 1818இல் ஊவாப் பகுதியில் நிகழ்ந்த கலகமும் இதற்கொரு காரணமாகலாம். கொள்ளை நோய் பரவிய காலம் 1856 எனக் கொள்ளப்படுகிறது. இச்சட்டம் 1922இல் நீக்கப்பெற்றது.

கதிர்காமப் பெருமானைத் தரிசிக்க முடியாத நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார், கொழும்பு நகரிலே பக்தர்கள் முருகப் பெருமானைத் தரிசிக்கச் சிறந்ததோர் ஏற்பாட்டைச் செய்தனர். இவர்கள் கொழும்பிற் செட்டித் தெருவில் புதிய கதிரேசன் கோயிலையும், வெள்ளவத்தை, பம்பலப்பிட்டி ஆகிய இரு இடங்களில் இரு கோயில்களையும் நிறுவினர். ஏற்கனவே செட்டித் தெருவிலிருந்து பழைய கதிரேசன் கோயிலுக்குப் பம்பலப்பிட்டிக் கோயிலும், புதிய கதிரேசன் கோயிலுக்கு வெள்ளவத்தைக் கோயிலும் உபய கதிர்காமங்களாயின. தீர்த்தோற்சவத்திற்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன் வேலாயுதமானது முருகன் திருவுருவுடன், அலங்கரிக்கப்பட்ட இரத்தத்திலே ஊர்வலமாகக் காலி வீதி வழியாக எடுத்துச் செல்லப்படும்.

கோயில்களில் தென்னிந்தியக் கலைஞர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகளும் உபந்நியாசங்களும் இடம்பெறும். கொழும்பு நகரமே விழாக் கோலம் பூண்டு நிற்கும், பூரண கும்பங்கள், குலை வாழைகள், மாலை, தோரணங்கள் இவற்றால் வீதிகளும், கடைகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பெருமான் வரவேற்கப்படுவர். வீதியின் இருமருங்கும் மக்கள் அர்ச்சனை புரிந்து கதிர்காம முருகன் கருணையை வேண்டி நிற்பர். கதிர்காமஞ் செல்லமுடியாதவர்கள் தம் மனக்குறையினை ஈடு செய்து பக்தியிற்றிளைப்பர். ஒரு வருடம் பம்பலப் பிட்டிக்கும் மறு வருடம் வெள்ளவத்தைக்குமாக எடுத்துச் செல்ல படும் வேலானது, மூன்று நாட்கள் கோயிலிற்றங்கிப் பக்தகோடிக்கு அருள் வழங்கித் தீர்த்த முடிவில் வந்தவாறே இருப்பிடந் திரும்பும்.

காவடி விழா :

வியாபார நிமித்தமாகத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த வர்த்தகர்கள் சம்மாங்கோட்டில் கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலயத்தை அமைத்துள்ளனர். பண்டை நாட்களில் இச்சைவத் தமிழ்மக்களும் கதிர்காமத்திற்குக் கொழும்பிலிருந்து காவடி எடுத்துச் செல்வது வழக்கம். பின்னர்க் கதிர்காம யாத்திரை கடினமானதாக அமையவே அக்காவடியை இவர்கள் வெள்ளவத்தையிலுள்ள சம்மாங்கோட்டு மாணிக்க விநாயகர் கோயிலுக்கு எடுத்துச் செல்வாராயினர். ஆடி மாதத்தில் அபிடேசத் திரவியங்களுடன் இரத்திலே காவடி பவனி வந்து இரு நாட்கள் தங்கியிருந்து ஆயிரக் கணக்கான அடியார்கட்குத் தரிசனம் அருளிக் கதிர்காமத்தில் தீர்த்தம் முடிந்தபின் வந்தவாறே சம்மாங்கோட்டிலுள்ள ஆலயத்திற்கு மீளும். வேல்விழா போன்றே இவ்விழாவும் மிகக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பெறுகின்றது. கலை நிகழ்ச்சிகள், சமயப் பிரசங்கங்கள் என்பனவும் இந்நாட்களில் இக்கோயில்களில் இடம்பெறும்.

கதிர்காமத் தலத்தோடு தொடர்புடைய முனிவர்களும் அடியாரும் :

இத்தலத்தோடு தொடர்புடையவர்களாக, முத்துலிங்க சுவாமி, ஜயசிங்ககிரி சுவாமி, கெசபுரிசுவாமி, பாலசுந்தரி ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். அவர்கள் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகத் தருவோம்.

முத்துலிங்க சுவாமி :

கதிர்காம யாத்திரை மிகக் கஷ்டமாகக் கருதப்பட்ட 15ஆம், 16ஆம் நூற்றாண்டுகளிற் கதிர்காம யாத்திரையை மேற்கொண்டு கல்யாணகிரி என்னும் பிராமணர் காசுமீரத்தில் இருந்து வந்தார். இவர் இங்கு வந்த காரணத்தையிட்டுக் கதையொன்றுண்டு.

கதிர்காமத்திற்கு வந்து வள்ளியை மணம் புரிந்த முருகப் பெருமான் கதிர்காமத்திலே தங்கிவிட்டார். கதிர்காமப் பெருமானைத் தெய்வானையிடம் சேர்க்கும்பொருட்டு இப்பெரியார் இத்தல யாத்திரையை மேற்கொண்டார். முருகப்பெருமானை மட்டுமே இந்தியாவிற்கு அழைத்துச் செல்வது இவர் நோக்கமாக இருந்தது. இவர் கதிரை முருகனைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு 12 ஆண்டுகள் கடுந்தவம் புரிந்தார். இவர் தவமியற்றுகையில் வேட்டுவச் சிறுமி ஒருத்தியும், சிறுவனொருவனும் இவருக்குக் குற்றேவல் புரிந்தனர். ஒருநாள் இவர் அயர்ந்து தூங்கும்போது வேட்டுவச் சிறுவன் இவரை எழுப்பினான்.

நித்திரை குழம்பியதாற் கோபம் கொண்ட இவர் சிறுவனைச் சினந்து பேச, சிறுவனும் எதிர்வார்த்தையாடத் துரத்தி ஓடினார். சிறு பெண்ணும் ஓடினாள். முடிவில் மாணிக்க கங்கை ஆற்றிடைக் குகையிற் சிறுமி, சிறுவன் இருவரும், சுவாமியும், வள்ளியம்மனுமாகக் காட்சி தந்தனர். அடியவர் இருவரையும் கண்டு கைதொழுதார். ஆறுமுக வேலவர் ' உன் குறையாது? ' என வினவ. முருகப்பெருமானை அழைத்துச் செல்வதே தம் வேணவா எனக் கூறியதாக அறிகிறோம்.

வள்ளிநாச்சியார் கல்யாண கிரியிடம் இரந்து மாங்கலியப் பிச்சை கேட்கவே, கல்யாணகிரி ஞானியார் இதற்கிசைந்து, முருகப் பெருமானுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் பணிவிடை செய்யக் கருதிக் கதிர்காமத்தில் உறைவாராயினர். பொற்றகட்டில் முருகப் பெருமானுக்குரிய மந்திர எழுத்துக்களால் இவர் வரைந்த யந்திரமே, இன்றும் பேழையுள் ஆலயத்துள் வைக்கப்பெற்றுள்ளதெனவும், இவ்வியந்திரம் வைக்கப்பெற்ற பெட்டியே விழாக்காலங்களில் யானைமேல் ஏற்றி எடுத்துச் செல்லப்படுகிறதெனவும், பெரியோர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். கல்யாணகிரி ஓடுங்கியபோது லிங்க வடிவில் முத்தொன்று காணப்பெற்றதால் முத்துலிங்கசுவாமி என அழைக்கப்பெற்றார்.

முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் இதனைச் சிறிது மாற்றிக் கூறுவர். பன்னீராண்டு கடுந்தவம் புரிந்துங் கல்யாணகிரி அவர்கள் முருகனைக் காணாதபடியால், பொற்றகட்டில் அட்சரம் வரைந்து பெட்டியில் அடைத்துச் செல்ல முயன்றபோது, வேட்டுவச் சிறுமி பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு கோயிலினுள் ஓடி மறைய இவரும் கோயிலினுள்ளோட அங்கே வள்ளி மணவாளனாக சுவாமி காட்சி தந்தார் எனக் கூறுகிறார்.⁶²

கோயிலினுள் விக்கிரகம் இருந்ததென்ற திரு. எஸ். எஸ். நாதன் குறிப்புக்கும், டாக்டர் டேவிஸ் குறிப்புக்கும் இது முரண்பாடானதாகக் காணப்பெறுகிறது. மேலும் திரு. எஸ். எஸ். நாதன் அவர்கள் திருவிழாவில் எடுத்துச் செல்லப்பெறுவது எவை எனத் தெரிவித்தவற்றை முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஆகவே, இவ்விடயத்திற் கருத்து முரண்பாடு காணப்பெறுகிறது. இத்தெய்வீக மறைபொருள் இரகசியமாகவே இன்று வரை நிலவுகின்றது. ஆகவே, நாம் இவ்விடயத்திற்றிடமான முடிவு எதனையும் தெரிவிக்க இயலாது.

ஐயசிங்ககிரி சுவாமிகள் :

இவர் முத்துலிங்க சுவாமிகளின் பின் கல்யாண மடத்தைப் பரிபாலித்தவர். கி.பி. 1818ஆம் ஆண்டுக் காலத்தின்போது இவர் இம் மடத்தில் இருந்துள்ளார். நாம் முன்னர் கூறியபடி டாக்டர் டேவிஸ் இவரைப்பற்றிக் குறிப்புகள் எழுதியுள்ளார். பக்தி வைராக்கியமும் அருள் ஒளியுடைய கண்களும், நீண்ட வெண்ணிறத் தாடியும், மெலிந்த உடலுமுடையவரென்றும், முத்துலிங்க சுவாமி சாத் துயரின்றிச் சமாதியானது போலவே இவரும் அம் மண்டபத்தில் களிமண்ணால் அமைத்துப் புலித்தோல் மூடிய மேடை மீது இருந்து உயிர்விட விரும்பியதாகவும் கூறியுள்ளார். இவருக்குப் பின் மங்களகிரி சுவாமியவர்கள் மடாதிபதியானார். இவரும் கி.பி. 1875இல் உலக வாழ்வை நீத்தனர்.

கெசபுரி அல்லது பால்சூடிபாபாவும்

சுரராஜபுரி சுவாமிகளும் :

கெசபுரி சுவாமிகள் அலகபாத் மடத்திலிருந்து இளமைக் காலத்திற் கதிர்காமத்தை யடைந்தார். இலங்கைக்கு வந்து காட்

62. குல சபாநாதன் ; 'கதிர்காமம்', பக். 27.

டிலே சிலகாலந் தவமியற்றினார். இங்ஙனந் தவமியற்றுங்காலை, 'சுரராஜபுரி' என்ற வேறோர் இளந்துறவி கதிர்காமத்தையடைந்தார். சுரராஜபுரி சுவாமிகள் இங்கு வருமுன் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து, உருவுந் திருவும் வாய்ந்து, காணப்பெற்றார். இவர், காஷ்மீர் மகாராசாவின் குதிரைப் படைத் தலைவராயிருந்தவர். இவரைத் திருமண வாழ்வில் ஈடுபடுத்தும் முயற்சியினை இவர் சுற்றத்தார் எடுக்கவே மனமதில் ஈடுபடாது, யாருமறியாதவாறு இரந்துண்டு இராமேஸ்வர மடைந்தவர். அங்கு சிவனொளிபாத மலைக்குச் செல்லத் திருவருள் ஆணை பிறக்க அங்ஙனமே சென்றனர்.

பின் அங்கிருந்து கதிர்காமம் செல்லும்படியும் அங்கே மலைச்சாரலில் அடியார் ஒருவரைக் காண்பாரென்றுந் 'தெய்வீக ஆணை' கூறிற்று. சுரராஜபுரி சுவாமி அவர்கள் தமக்குக் கிடைத்த தெய்வீக ஆணையை நிறைவேற்றினர். மலைச்சாரலிற் றவமியற்றிய கெசபுரி சுவாமி அவர்களைக் கதிர்காமத்திற்குக் கொண்டுவந்தார். பலகாலம் உணவின்றித் தவமியற்றியமையால் உணவுட்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, பாலையே உணவாகக் கொண்டார். இதனால் இவர் பெயர் பால்குடிபாபா என வழங்கப்படலாயிற்று. இவர் 1898ஆம் ஆண்டில் இறைவனடி சேர்ந்தார். இதேயாண்டு கார்த்திகை மாதம் சுரராஜபுரி சுவாமிகளும் இவ்வுலக வாழ்வு நீத்தார்.⁶³

பாலசுந்தரி :

ஸ்ரீவிக்கிரம இராஜசிங்கன் என்ற கண்டி மன்னன் ஆட்சியின் போது வட இந்திய மன்னனொருவன் மகப்பேறின்மையால் இத்தலத்தைத் தரிசிக்க வந்தான். கதிர்காமப் பெருமானிடம், அவனுக்குப் பிறக்கும் முதற் குழந்தையைத் தொண்டு செய்ய விடுவதாக வேண்டுகல் செய்து மீண்டான். தன் தேசம் சென்ற மன்னனுக்கு அழகிய பெண் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. பாலசுந்தரி என நாமமிட்ட மன்னன் குழந்தைப் பாசத்தாலும், அழகாலும், கதிர்காமத்தானுக்குச் செய்த நேர்த்தியை மறந்தான். முருகப் பெருமான் பல வழிகளிலும் அவனுக்கு நேர்த்தியை நினைவூட்டவே, பாலசுந்தரியை மன்னன் பணிப்பெண்களுடனும், வேண்டிய பொருட்களோடும் கதிர்காமத்திற் பணிபுரியவிட்டகன்றான். தன்னைக் கதிரைப் பெருமானுக்கு அர்ப்பணித்த பாலசுந்தரிக்குக் கண்டி மன்னன் என

63. குல சபாநாதன் ; 'கதிர்காமம்', பக். 31.

நாம் மேலே குறிப்பிட்ட மன்னனாற் சோதனைகள் ஏற்பட்டன. பக்தர்களும், ஜயசிங்ககிரி சுவாமிகளும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக முருகப் பெருமானும் அவளை மன்னனின் மனவிருப்பிலிருந்து காப்பாற்றினார். மன்னன் ஆங்கிலேயராற் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு இந்தியாவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டான். முதுமைப் புருவம்வரை பாலசுந்தரி, முருகக் கடவுளின் தொண்டாளாக விளங்கிக் கி.பி. 1876ஆம் ஆண்டிற் பரமபதம் அடைந்தனள்.

பக்கீர் மடம்

இம்மடம் 1830ஆம் ஆண்டளவில் ஏற்பட்டதென்பர். பால் குடிபாபா என்ற கெசபுரி சுவாமிகள் காலத்தில் அவர்தம் மிக நெருங்கிய நண்பரான ஒரு முஸ்லிம் சந்நியாசியும் அவருடன் வந்து தங்கியிருந்தனர். இருவரும் மத சம்பந்தமான ஆன்மீக விடயங்களைப் பற்றி உரையாடி மகிழ்வதுண்டு. செய்யது ஜப்பார் அலிஷா பாவா என்ற அச்சந்நியாசி உயிர்நீத்தபோது பால்குடிபாபா அவரிற்கொண்ட அளவற்ற அன்பால் வள்ளியம்மன் ஆலயத்தில் ஒரு பக்கமாக அடக்கம் செய்ய அனுமதி அளித்தனர். அவரை அடக்கம் செய்த இடமே இன்று பள்ளிவாசல் என்ற மறுநாமம் பூண்டுள்ளது. இவருடைய வம்சத்தில் வந்த 'மீர் செய்யது முகம்மது அலிஷா பாவா' 1945ஆம் ஆண்டு வரை இம்மடத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டார். இவர் மறைவுக்குப்பின் வருவாய்க்காகப் பெரும் போட்டி இம்மடத்துப் பராமரிப்பில் ஏற்பட்டது. பின்னர் கூறியவரின் சுவீகாரமெடுத்த சீடன், ஜனாப் எம். எஸ். எம். ஏ. முகைதீன் பாவா என்பவர் சட்டபூர்வமான பள்ளிவாசல் அல்ல என வாதாட வந்தவர்களுடன் சமரச உடன்படிக்கை செய்து, பழைமை போல் நிர்வாகத்தை நடத்துவதாக ஒப்புக்கொண்டு, தான் நினைத்தபடி நீதி மன்றத்தில் முஸ்லீம் சட்டத்திற்குட்பட்ட ஸ்தாபனமாக்கிவிட்டார். இது முஸ்லிம் பக்தர்கள் தங்கிச் செல்ல ஏற்ற இடமாக விளங்கலாமே ஒழியத் தொழுகைக்கு ஏற்றதல்ல. இங்கும் விபூதி, சந்தனமாகிய சிவசின்னங்கள் வழங்கப்பெறுகின்றன. முன்னைய காலத்தில் முஸ்லிம்கள் திருவிழாவிற்குப் பந்தம் பிடிக்கும் பழக்கம் இருந்தது என அறியக்கிடக்கிறது. இப்பொழுது இவ்வழக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

தலமகிமை :

சமய வேறுபாடு இன்றி வழிபடப்பெறும் தலமிது. கி.மு. 300இற் புத்தபகவான் யோசுத்தமர்ந்த திருத்தலங்களில் ஒன்றென

முன்னர் கண்டோம். சிங்கள மன்னர் இத்தெய்வத்தைப் போற்றினர். முதன்மை கொடுத்தனர். ஹிலூர் அலைஹி என்ற முகமதிய அடியார் இத்தலத்தில் ஞானம் பெற்றார்.

நிர்வாகம் :

கண்டிமன்னன் காலந்தொடங்கிக் கதிர்காமக் கோயில்களைக் கல்யாண மடத்துச் சுவாமிகளே பரிபாலித்தனர். பின் கப்புறானைகள் அப்பரிபாலனத்தைக் கைப்பற்றினர். கி.பி. 1819இல் தேசாதிபதி பிரென்றிக், நிர்வாகத்தை ஜயசிங்ககிரி சுவாமிகளிடம் கொடுத்தார். பின் கப்புரானைகள் கலகம் செய்து கைப்பற்றினர். கந்தசுவாமி கோயில், வள்ளியம்மன் கோயில், பத்தினியம்மன் கோயில் இவை பஸநாயக்க நிலைமையின் பரிபாலனத்திலும், மாணிக்கப் பிள்ளையார் கோயில், தெய்வானையம்மன் கோயில், முத்துலிங்க சுவாமி கோயில் இவை பாபாக்களுடைய பரிபாலனத்திலும் உள்ளன.

14 கப்புரானைகள் கோயிற் சடங்குகட்கென நியமனம் பெறுவர். இவர்கள் தமக்குள் ஒரு தலைவரைச் சுவாமிக் கப்புரானையாகத் தெரிவர். நேரங்குறிக்கும் சோதிடர், மேளவாத்தியத் தலைவர், ஆலாத்திப் பெண்கள் எனப் பலர் பணி கொள்வர். மானியமும் உண்டு.

கதிர்காமத்தலமும் நீதிமன்றமும் :

கதிர்காமத்தின் நிர்வாகம் கி.பி. 1898இல் பால்குடிபாபா சுவாமிகள் ஏற்படுத்திய தர்மசாதன உறுதிப்படி, ஒழுங்கு முறையுடன் நித்திய நைமித்திய கருமங்கள் 1922 வரை நடைபெற்றன. 1922இல் நியமிக்கப்பட்ட சுகிர்தபுரி சுவாமி அவர்கள் 1933இல் இறைவனடி சேர்ந்தார். இவருக்குத் தொண்டாற்றிய ஸ்ரீமதி நந்தாவதி என்னும் பெண் மடாதிபதியாக உரிமை கோரி 1933ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் வதுளை நீதி மன்றத்தில் வழக்காடினார்.

பெண்கள் இதுவரை தர்மபரிபாலனத்திற்கு நியமனம் பெறாததாலும், ஓமகுண்டத்தை நிர்வகிக்க அருகதையற்றமையாலும் இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பெறவில்லை. பதிலாக கணேசகிரி சுவாமிகள் கல்யாண ஓமகுண்ட மடத்திற்கும் அதமைச் சார்ந்த ஆலயங்கட்கும்

பரிபாலகராக நியமனம் பெற்றார். ஸ்ரீமதி நந்தாவதி மடத்திலிருந்து தொண்டாற்றவும், ஜீவனாம்சம் பெறவும் தீர்ப்பாயிற்று. பின் மடாதிபதியுடன் அறுவர் கூடிய சபை உண்டானது. வருமானம் சம்பந்தமான அதிகாரம் பெற்ற இச்சபை 5 வருடங்கட்குக் கோயில் நிர்வாகத்திற்குத் தேவையான பணமாக ஆடி உற்சவத்தின் வருமானத்தின் அரைவாசியை ஒதுக்கியது. இன்றும் இதனை அனுசரிக்கின்றனர். கி.பி. 1933ஆம் ஆண்டு நீதிமன்றத்தீர்ப்பின்படி மூலஸ்தானப் பரிபாலனமும் மட பரிபாலனத்திற்குட்பட்டதாகவே காணப்பெற்றது. தற்சமயம் அது நடைமுறையில்லை.

மடங்கள் :

கோவிலைச் சூழ வைத்திலிங்க மடம், சடையம்மா மடம், தம்பையா மீனாம்பாள் மடம், தம்புச்சாமி மடம், பொன்னம்பலசாமி மடம், கங்காணிமார் மடம், தியாகராசா பண்டிதர் மடம், டாக்டர் அப்பாசாமி மடம், புவிலிங்கச் செட்டியார் மடம், மருத்துவர் மடம், வண்ணார் மடம், பழனியாண்டவர் மடம் எனப் பல மடங்கள் இத்தலத்தில் முன்னர் காணப்பெற்றன.

இத்தலம் இன்று இன மத பேதமின்றி யாவரும் தரிசித்துப் போற்றும் தலமாக விளங்குகிறது. கால் நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலம் இராமகிருஷ்ண மிஷன் பக்த கோடிக்கு உணவு, உறைவிடம் கொடுத்துச் சேவையாற்றியமையை நாம் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். இன்று இம்மடம் அரசினர் பரிபாலனத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பெற்றுள்ளது. இக்கட்டடத்திற்காக வேறு நிலம் ஒதுக்கப்பட்டு அடிக்கல் நாட்டப்பெற்றுள்ளது. இது வெகுவிரைவில் அடியார்களை வரவேற்றுபசரிக்கும் தங்குமிட வசதியுடன் கூடியதாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பிரபந்த வகைகள் ஓர் அறிமுகம்

பிரபந்தங்களின் தோற்றம் :

தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே பிரபந்தங்கள் முக்கிய இடம் வகிப்பன. பிரபந்தமென்ற வடசொல், நூல் என்ற பொருளைத் தந்து நிற்கின்றது. கைக்கிளை, கையறுநிலை, இயன்மொழி வாழ்த்து, பெருமங்கலம், ஆற்றுப்படை, வாயுறை வாழ்த்து, செவியறிவுறாஉ, புறநிலை வாழ்த்து என்பன சங்க காலத்திலே தோன்றியவை எனினும் அக்காலத்தில் அவை பிரபந்தம் என்ற பெயரைப் பெறவில்லை. பிரபந்தங்களின் வகைப் பட்டியலை நோக்குமிடத்துத் தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே சங்ககாலத் தொடக்கம் இன்றுவரை எழுந்த பெரும்பாலான இலக்கியங்கள் இவற்றுள் அடங்குவன.

பாட்டியல் நூல்கள் தோன்றிய பின்னரே பிரபந்தமென்ற பெயரும், தொண்ணூற்றாறு வகைகளும், அவற்றின் வரைவிலக்கணங்களும் இயம்பப் பெற்று, முன்னே இயற்றப்பட்ட இலக்கிய நூல்களும் இவற்றுள் அடங்குவனவாகக் கொள்ளப்பெற்றன. ஆகவே, மேலே குறிப்பிட்ட நூல்கள் மிகப் பழமையானவை எனினும் பிரபந்தங்களென்ற பெயரை அவை 12ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரே பெற்றன.

முதலில் தனிப்பாடல்களாகவும், பதிற்றுப்பத்து எனப் பத்துப் பாடல்களாகவும் ஐங்குறுநூறு என நூறு பாடல்களாகவும், இப்பிரபந்த வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. இவை களப்பிர ராட்சிக் காலத்தில் தொகுக்கப்பெற்றவை. பல்லவர் காலத்திலே மிக வேகமாக எழுந்த பிரபந்தங்கட்கு வரையறையைச் சோழர் காலத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

பாட்டியல் நூல்கள் :

பாட்டியல் நூல்களின் தோற்றத்தோடு பிரபந்தங்கள் என்ற சொல்லாட்சியும், தொண்ணூற்றாறு வகை என்ற விளக்கங்களும் எழுந்தன எனக் கண்டோம். இலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் வகுக்கும் நோக்கமாகச் சோழர் காலத்தின் முற்பகுதியிலே பாட்டியல் நூல்கள் எழலாயின எனலாம். பன்னிருபாட்டியல் நூலும், அக்

காலத்தெழுந்த சில பிரபந்தங்களும் தொண்ணூற்றாறு வகை பற்றிப் பேசலாயின. உண்மையில் இக்காலத்தில் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களும் எழவில்லை எனலாம். மேலும் இப் பிரபந்தங்கள் அக்காலத்திற் போற்றப்பெறவில்லை என்றே கூற வேண்டும். பதினேழாம் நூற்றாண்டிலே தோன்றிய நவந்தப் பாட்டியல், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததான சதுர அகராதி என்பனவும், தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் பற்றிக் கூறுவன. எனவே சோழர் காலத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலேதான் பிரபந்தங்கள் போற்றப்பெறத் தொடங்கின எனலாம்.

7818.5.C

பிரபந்தங்களின் பண்பு :

பிரபந்தங்கள், சொற்றொடர் நிலைச் செய்யுள், பொருட் தொடர்நிலைச் செய்யுள் என இருவகைச் செய்யுட்களால் ஆக்கப் பெறுவன. கோவை, புராணம் ஆகியன பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுட்கும், அந்தாதி, சொற்றொடர் நிலைச் செய்யுட்களும் உதாரணங்களாயமைவன. கோவை போன்ற பிரபந்தங்கள் அகப் பொருள் தழுவி இயற்றப்படுவன. பதிகம், பிள்ளைத்தமிழ் போன்றன புறப்பொருள் தழுவி இயற்றப்பெறுவன. பிரபந்தங்களுட் சில ஒரு பொருளைக் களனாகக் கொண்டு அப்பொருளையே பலபடப் புனைந்து பாடுவனவாய் அமைவன. சில பிரபந்தங்கள் ஒரு பொருளைப் பல உபதலைப்புகளிற் புகழ்ந்து பாடுவனவாகக் காணப்படுவன. பதிகம், அந்தாதி போன்றவை ஒரு பொருளை ஒரே தலைப்பிற் பாடுவன. கலம்பகம், பிள்ளைத் தமிழ் போன்றவை பல உபதலைப்புகளில் ஒரு பொருளைப் பலபடப் பாடிப் புகழ்வன.

நூல்கட்கு வேண்டப்பெறும் எண்வகை வனப்புகளான அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்பவற்றுட் பிரபந்தங்களுந் தத்தம் பண்புகளுக்கேற்ப வனப்பு களை உடைத்தாய் விளங்குவன. உதாரணமாகப் பள்ளுப் பிரபந்தமானது வழக்குச் சொல்லினால் தொடுக்கப்பெற்று ஆராய வேண்டாமலே பொருள் தோன்றுவதாற் புலன் என்னும் வனப்பை உடைத்தாய் விளங்குகின்றது. பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தமோ வெணில் விருந்து என்னும் வனப்பை உடைத்து. இங்ஙனமாகப் பிரபந்தங்கள் பொருட் கோப்பிற் கேற்பச் சில இலக்கண வரம்புகளுடைத்தாய் விளங்குவன.

சங்கமருவிய காலப் பிரபந்தங்கள் :

இக்கால நூல்கள் பக்தியிலக்கியப் பரப்பிலே தமக்கெனப் புது வழியொன்றைத் தொடக்கி ஏறுநடை போட்டனவெனலாம். சிவபெருமானால் 'அம்மையே' என அழைக்கப்பெற்றுப் பேறுபெற்ற காரைக்காலம்மையார், கடவுட் சிறப்பினைப் பாட வெண்பா போதாதெனக் கண்டு, விருத்தப் பாவைக் கையாண்டு பின்னே வந்த நாயன்மார்கட்கும் நல்லதொரு யாப்பினைக் கையாள வழி வகுத்தனர். அம்மையார் அவர்கள் திருவிரட்டை மணிமாலையைக் கட்டளைக் கலித்துறையிலும், அற்புதத் திருவந்தாதியை வெண்பா யாப்பிலும், திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகத்தினை விருத்தப் பாவிலும், பிரபந்தங்களாக இயற்றியுள்ளார். இவர் காலத்தில் விஷ்ணு பக்தர்களாய் வாழ்ந்த முதல் ஆழ்வார்கள் மூவரும் முதல் மூன்று திருவந்தாதிகளைப் பாடியுள்ளமை நோக்கற்பாலது. இக் காலத்திலே வெண்பா யாப்பிலே பெரும்பாலான பிரபந்தவகைகள் தோன்றின.

பல்லவர் காலப் பிரபந்தங்கள் :

பல்லவர் காலத்திற் சமணம், பௌத்தமாகிய புறச சமயங்களைச் சைவம், வைஷ்ணவம் ஆகிய வைதீக சமயங்கள் புறங்கண்டன. எனவே பல்லவர் காலத்திலே சங்ககால இலக்கியப் பண்பு மாற்றம் பெற்றது. அரசரைப் போற்றுதலையும், காதலைப் பாடுதலையும் விடுத்துப் புலவர்கள், தெய்வம் போற்று தலைத் தமது தலையாய பணியாகக் கொண்டனர். சிறுபான்மை அரசரின் வீரச் செயல்களைப் போற்றும் நூல்களும் எழலாயின. இக்காலத்து, தேவாரத் திருமுறைகள், திருவாசகம், திருக்கோவையார் ஆகிய பிரபந்தங்களும், ஆழ்வார்களின் நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந்தப் பக்திப் பாசுரங்களும் தோன்றின. 'பொன்வண்ணத் தந்தாதி', 'திருக்கைலாய ஞானவுலா' ஆகிய பிரபந்தங்களும் இக்காலத்திலேதான் எழுந்தன. மேலும் பல்லவ மன்னன் நந்தி வர்மன் புகழ்பாடும் நந்திக்கலம்பகம், பாரத வெண்பா இவையும் இக்காலத்திற் தோன்றின.

சோழர் காலத்துப் பிரபந்தங்கள் :

இக்காலத்தில் தமிழ் மொழி ஆற்றலுடையதாகக் காணப் பட்டது. சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் போன்ற பெருங்

காப்பியங்களும் சூளாமணி, நீலகேசி போன்ற சிறு காப்பியங்களும் இக்காலத்தில் தோன்றின. பெரும் புகழையுஞ் சிறப்பையுந்தமிழ் மொழிக்களிக்கும் பெரிய புராணம், கந்தபுராணம் ஆகிய புராணங்கள் தோன்றிய காலமும் இக்காலமே. மேலுங் கலிங்கத்துப் பரணி, தக்கயாகப் பரணி, குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகியனவும், சைவசித்தாந்த நூல்களும் எழலாயின. சோழர் காலத்திற்குள் பக்தியிலக்கியங்களான தேவாரத்திருமுறைகளும், நாலாயிரத் திவ்யபிரபந்தமும் தொகுக்கப்பெற்றன. தலைசிறந்த வெண்பா நூலான நளவெண்பாவும் இக்காலத்திலேயே இயற்றப்பெற்றதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாயக்கர் காலப் பிரபந்தங்கள் :

அடுத்தமைந்த நாயக்கர் காலப் பகுதியில் வேறெக்காலத்துங் காணப்பெறாதவாறு பிரபந்தங்கள் பெருமளவிற்கு தோன்றினவெனலாம். புலவர்களைப் புரவலர் போற்றாத அரசியற் சூழ்நிலையால் தத்துவச் சார்புள்ளவையும், தல சம்பந்தமானவையுமான பிரபந்தங்கள் எழலாயின. பரணி, உலா, பிள்ளைத்தமிழ், மாலை, புராணம் தூது, கோவை, சந்தப் பாடல்கள், அந்தாதி, பள்ளு என்பன இக்காலத்திலேதான் அதிக அளவில் எழுந்தன. உதாரணமாக 'மோகவதைப் பரணி', 'திருவாரூர் உலா', 'மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்', 'நால்வர் நான்மணி மாலை', 'சேது புராணம்', 'சிவஞான பாலை சுவாமிகள் நெஞ்சுவிடு தூது', 'திருவரங்கந்தந்தாதி', 'திருப்புகழ்' 'முக்கூடற் பள்ளு' ஆகியவற்றைக் கொள்ளலாம்.

இவை பிரபந்தங்கட்கு நாயகமான காலமாக இக்காலத்தை நாமுணரச் செய்தன. பிற்காலத்திலெழுந்த குற்றாலக் குறவஞ்சி 96 வகைப் பிரபந்தங்களுள் குறத்திப் பாட்டினையும் முக்கூடற் பள்ளு, உழத்தியர் பாட்டினையும் ஒட்டி எழுந்தன.

இற்றைவரை :

ஐரோப்பியர் காலத்திலே இஸ்லாமிய சமய நூல்களும் வைதீக சமய நூல்களைப் பின்பற்றி எழுந்துள்ளமைக்குச் சீறாப் புராணம், முகையதீன் புராணம், நாகையந்தாதி ஆகிய பிரபந்தங்கள் உதாரணமாகக் காணப்படுவன. மேலே குறிப்பிட்டவற்றால் நென்னாட்டுப் பிரபந்த வளர்ச்சியை ஓரளவு அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

ஈழநாட்டுப் பிரபந்தங்கள் :

மேலே குறிப்பிட்ட பிரபந்தவகைகள் ஈழநாட்டிலும் தோன்றியுள்ளமையை நோக்குவாம். உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட சமயச் சார்புள்ள பிரபந்தங்களை இயற்றியுள்ளார் என அறிகிறோம். சின்னத்தம்பிப் புலவர் ' மறைசையந்தாதி ', ' கரவைவேலன் கோவை ', ' பறாளை விநாயகர் பள்ளு ' ஆகிய பிரபந்தங்களை இயற்றியுள்ளார். 17ஆம் நூற்றாண்டிற் காரைதீவில் வாழ்ந்த பூலோகசிங்க முதலியார் என்பவர்கிறிஸ்தவ மதத்தின் உயர்வைக் காட்டும் நோக்கமாகத் திருச்செல்வர் காவியத்தை எழுதியுள்ளார். யோசேப்புப் புராணம், திருவாக்குப் புராணம், ஞானானந்த புராணம் என்பன கிறிஸ்தவ சமயச் சார்புள்ள ஏனைய நூல்களாம். தட்சண கைலாய புராணம், வியாக்கிரபாத புராணம் என்பன வைதீக சமயம் விளங்கத் தோன்றிய நூல்களாகக் காணப்படுகின்றன. பிரபந்தங்களுட் புராணமும் இடம்பெறுவதற்கான விளக்கம், இவ்வியலிற் 'புராணம்' என்ற துணைத் தலைப்பின்கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

' அம்மாணைப் ' பிரபந்தங்களை நோக்கில் பேதுருப் புலவர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட ' அர்ச் யாகப்பர் அம்மாணை ' என்பது விதந்தோதப்படுகின்றது. இந்நூல் சாவகச்சேரிக்கு அண்மையிலே கிளாலி என்னுமிடத்திற் கோயில் கொண்டுள்ள ஜேம்ஸ் என்பாரைப் பாடுகின்றது. கிறிஸ்தவ வேத நெறியைப் போதிப்பதாய் ஐம்பத்து மூன்று பகுதிகளை உடைத்தாய் விளங்கும் இந்நூல், ஒவ்வொரு பகுதியின் தொடக்கத்திலும் விருத்தப்பா அல்லது பல விருத்தப்பாக்களை உடையதாகக் காணப்படுகின்றது. ' திருச்செல்வரம் மாணை ', ' கஞ்சன் அம்மாணை ' என்பனவும் நம் நாட்டில் தோன்றிய அம்மாணைகளுட் குறிப்பிடக்கூடியன.

' அந்தாதி ' நூல்களுள் மயில்வாகனப் புலவரியற்றிய புலியூரந்தாதி, சின்னத்தம்பிப் புலவரியற்றிய கல்வளையந்தாதி, ' மறைசையந்தாதி ', என்பன குறிப்பிடற்பாலன. சண்டிருப்பாயிற் கல்வளை என்னுமிடத்திற் கோயில் கொண்டுள்ள விநாயகர் மீது கல்வளை அந்தாதியும், தமிழ் நாட்டு வேதாரணிய ஈசர் மீது ' மறைசையந்தாதி 'யும் பாடப்பட்டுள்ளன.

' தூது 'ப் பிரபந்தங்களிலே வரதபண்டிதர் என்பவர் எழுதிய கிள்ளைவிடு தூதும், சின்னத்தம்பிப் புலவர் இயற்றிய பஞ்சவன்னத்

தூது நூலும் பேசப்பெறுவன. கிள்ளைவிடு தூது கண்ணியவளை என்னுமிடத்தில் எழுந்தருளியுள்ள குருநாத சுவாமி மீது பாடப் பெற்றுள்ளது. பஞ்சவன்னத்தூது, கயிலாய நாதன் என்ற இணுவைச் செல்வந்தன் மீது காதல் கொண்ட சந்திரமோகினி என்பாள், வெண்ணிலா, தென்றல், கிளி, அன்னம், தோழி ஆகிய அஃறிணை, உயர்திணைப் பொருட்களைத் தூதனுப்புவதாக அமைந்துள்ளது.

ஈழத்து ' மாலைப் ' பிரபந்தங்களை உற்றுநோக்கும்போது மயில்வாகனப் புலவர் இயற்றிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ; செகராச சேகரன் என்ற யாழ்ப்பாணத்து மன்னனியற்றிய ' செகராசசேகர மாலை ', மயில்வாகனப் புலவர் இயற்றிய ' கைலாய மாலை ' என்பன காணப்படுவன. ' யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ' யும், ' கைலாய மாலையும் ', யாழ்ப்பாண வரலாற்றினையும், செகராச சேகரமாலை ' சோதிடத்தையுங் கூறுவனவாக அமைவன.

பதிகங்கள் :

வட்டுக்கோட்டை பிட்டியம்பதிப் பத்திரகாளி யம்மைப் பதிகம் ஒன்றிருந்த தெனவும் இன்று இந்நூல் கிடைத்தில தெனவும் கூறப்படுகிறது. இங்ஙனமே மயில்வாகனப் புலவரால் இயற்றப் பெற்றதெனக் கருதப்படும் ' காசியாத்திரை விளக்க ' மென்னும் நூலும் இன்று கிடைத்திலது.

ஈழத்திலே 14-18ஆம் நூற்றாண்டுகட்கிடையில் 12 தூது இலக்கியங்கள் சிங்கள மொழியில் ஆக்கப்பெற்றுள்ளன. மயூரசந் தேசய (மயில் விடுதூது-14ஆம் நூற்றாண்டு) திசற சந்தேசய (அன்னம் விடுதூது-14ஆம் நூற்றாண்டு) உறன்ச சந்தேசய (அன்னம் விடுதூது-15ஆம் நூற்றாண்டு) பரவி சந்தேசய (புறா விடுதூது-15ஆம் நூற்றாண்டு) சலிஹினி சந்தேசய (பூவை விடுதூது 15ஆம் நூற்றாண்டு) கிறா சந்தேசய (கிள்ளை விடுதூது--15ஆம் நூற்றாண்டு) போன்றவை. இவை தமிழ் மொழித் தூதுப் பிரபந்த அமைப்புகளின்றிச் சற்று மாறுபட்டுக் காணப்பெறுவன.¹

ஆய்வுக்குரிய பிரபந்தங்கள் :

கதிரைமலைப்பள்ளு, கதிர்காமத் திருப்புகழ் பாடல்கள், கதிர் காமத் திருவருட்பா, கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு, கதிர்

1. க. செ. நடராசா, ' ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி ', பக். 56.

காமத்து ஏசல், கதிர்காமக் கும்மி, கதிர்காமப் பேரின்பக் காதல், கதிரையாத்திரை விளக்கம், கதிர்காமப் புராணம், கதிரைநான் மணி மாலை, கதிர்காம சுவாமி பேரில் கிளித் தூது, கதிர்காமத்து அம் மாணை, திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ், கதிர்காம மும்மணி மாலை, கதிரைச்சிலேடை வெண்பா, கதிர்காம மாலை, கதிர்காமப் பதிகம் ஆகியன ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொண்ட பிரபந்த வகைகளாம்.

பள்ளு இலக்கியத்தின் தோற்றம் :

பயிர்த்தொழிலைப் போற்றி வாழும் கிராமிய மக்கள் ஏற்றம் இறைக்கும்போதும், அருவி வெட்டும்போதும், பொலி தூற்றும் போதும், உடல் ஆயாசந் தீர்த்தற் பொருட்டுப் பெரும்பாலும் ஓசை நயங்கொண்ட பாடல்களைப் பாடுவதுண்டு. இத்தகைய பாடல்கள் பற்றிய குறிப்புகளைச் சிலப்பதிகாரத்திற் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. வரிப்பாடல்களான.

“ உழவரோதை மதகோதை
உடை நீரோதை தண்பதங்கொள்
விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப
நடந்தாய் வாழி காவேரி
மழவ ரோதை வளவன்றன்
வழனே வாழி காவேரி ”²

“ ..கொழுங்கொடி யடுகையுங் குவளையுங் கலந்து
விளங்கு கதிர்த் தொடுத்த விரியல் குட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ
ஏரொடு நின்றோர் ஏர்மங்கலலுமும்
அரிந்து கால்கூவித்தோர் அரிகடாவுறுத்த
பெருஞ் செய்ந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும் ”³

எனவருமடிகளில் அறுகு, குவளை இவற்றால் ஏரினை அலங்கரித்து உழுது நிற்போர் பாடும் ஏர்மங்கலப் பாடல், பொலிதூற்றி நிற்போர் பாடும் பொலிப்பாடல் என்னும் முகவைப் பாடல்கள், நெல்லறுவடையின்பின் உண்டுகளிகொள்ளும் ‘ஏரோர் வழிப் பாடல்கள்’ இவை எல்லாம் பள்ளு இலக்கியத்தின் முன்னோடிகள் எனலாம்.

-
2. இளங்கோவடிகள் ; ‘ சிலப்பதிகாரம் ’ (காசிவிசுவநாதன் செட்டியார் பதிப்பு) பக். 157.
 3. இளங்கோவடிகள் ; ‘ சிலப்பதிகாரம் ’ (காசிவிசுவநாதன் செட்டியார் பதிப்பு) பக். 224.

நாட்டார் பாடற் பண்பு தழுவிய இத்தகைய தனிப்பாடல்கள் உழத்திப் பாட்டாகவும், பின்னர் 14ஆம், 15ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாடகத்தன்மை தழுவிய கதையுடன் கூடிய பள்ளுப் பிரபந்த மாகவும் மாற்றம் பெற்றிருக்கலாம் எனக் கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

17ஆம் நூற்றாண்டிலெழுந்த நவந்தப் பாட்டியலும், 19ஆம் நூற்றாண்டிலெழுந்த சதுர அகராதியும் உழத்திப்பாட்டின் இலக்கணத்தைக் கூறுவன. பெரும்பாலும் இது பள்ளு இலக்கியத்தின் இலக்கணத்தையே கூறுவதாகையால் இவ்விரண்டு நூல்களையும் ஒன்றெனக் கருதி இலக்கணம் அமைத்தனரோ என ஐயந் தோன்றுகிறது. உழத்திப் பாட்டு வேறு, பள்ளு வேறு என்பது அவற்றின் இலக்கணத்தை அவதானிக்கும்போது புலப்படுவதாம்.

12ஆம் நூற்றாண்டிலெழுந்த பன்னிரு பாட்டியல் நூல் உழத்திப் பாட்டின் இலக்கணத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“ புரவலர் கூறி அவன் வாழியவென்
றகல்வயற்றொழிலை ஒருமை உணர்ந்தவன்
எனவரும் ஈரைந்துமுத்தினப் பாட்டே ”⁴

இச் செய்யுளுக்கு உரைகாரர், “ உழத்திப் பாட்டு செங்கோல் அரசனை முதலிற் கூறி, அவன் வாழ்க என வாழ்த்தி, உழத்தி அகன்ற வயல்களின் தொழில்களை ஒப்பற உணர்ந்து கொண்டாள் என்று பத்துப் பாட்டாற் பாடப்படும் ” எனப் பொருள் கூறியுள்ளார். உழத்திப் பாட்டுப் பற்றிக் கூறும் சதுர அகராதி பின்வருமாறு விளக்கமாகக் கூறுகிறது.

கடவுள் வணக்கம், மூத்த பள்ளி, இளைய பள்ளி, குடும்பன் வரவோடவன் பெருமைகூறல், முறையே அவர் வரலாறு, நாட்டுவளன், குயிர்கூக்கேட்டல், மழை வேண்டிக் கடவுட் பரவல், மழைக்குறியோர்தல், ஆற்றின் வரவு, அதன் சிறப்புக் காண்டல், அவற்றிற்கிடையே அகப்பொருட்டுறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன் வரவு, பள்ளிகள் இருவர் முறையீடு, இளையாளை அவனூரப்பல், பள்ளன் வெளிப்படல். பண்ணைச் செயல் வினவல், அவனது கூறல், ஆயரை வருவித்தல், அவர் வரல், அவர் பெருமை கூறல்,

4. தொல்காப்பியம் ; ‘பொருள், புறம்’ பக். 144.

மூத்த பள்ளி முறையீடு, குடும்பன் கிடையிருந்தான் போல் வரல், அவனைத் தொழுவின் மாட்டல், அவன் புலம்பல், மூத்த பள்ளி அடிசில் கொண்டு வரல், அளவையோடு கூறல், அவனவளோடு கூறல், அவனவனை மன்னித்தல் கேட்க வேண்டல், அவள் மறுத்தல், அவன் குமுறல், அவளவனை மீட்க வேண்டிப் பண்ணைத் தலைவனைப் பரவல், விதை முதலிய வளங்கூறல், உழவருழல், காளை வெருளல், அது பள்ளனைப் பாய்தல், பள்ளிகள் புலம்பல், அவனெழுந்து விதைத்தல், அதைப் பண்ணைத் தலைவற் கறிவித்தல், நாற்றுநடல், விளைந்தபின் செப்பஞ் செயல், நெல்வளத்தல், மூத்த பள்ளி முறையீடு, பள்ளிகள் ஒருவர்க்கொருவர் ஏசல் ஆகிய உறுப்புக்கள் அமையப் பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்பு நிலையிற் போற்றுவதாய்ச் சிந்தும் விருத்தமும் விரவி வரப் பாடுவது உழத்திப் பாட்டு எனக் கூறுகிறது.

பன்னிரு பாட்டியலுக்கும் சதுர அகராதிக்கு மிடைப்பட்ட காலத்தில் எழுந்த பாட்டியல் நூல்கள், இவ்விரண்டு நூல்களைப் பற்றியும் கூறாது விட்டமைக்குக் காரணம், உழத்தியர் பாட்டிலக் கியம் இக்காலத்தில் அருகிப் பள்ளுப் பிரபந்தம் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என எண்ண இடம் உண்டு. மேலே குறிப்பிட்ட சதுர அகராதியின் இலக்கணத்தோடு கதிரைமலைப் பள்ளு என்ற ஆய்வுக் குரிய நூலை ஒப்பிட்டு நோக்கின் உழத்தியர் பாட்டுச் சற்று வேறுபடுவதை அவதானிக்கலாம். முறையே அவர் வரலாறு கூறல், ஆயரை வருவித்தல், அவர் வரம், அவர் பெருமை கூறல் ஆகியவை கதிரைமலைப் பள்ளு நூலில் இடம்பெறவில்லை. அருவிவெட்டுதல் பண்ணைக்காரன் சண்டை தீர்த்தல் ஆகிய இரண்டுறுப்புகள், உழத்தியர் பாட்டில் இடம் பெறவில்லை. பள்ளு கூறும் பொலி குவித்தலுக்குப் பதிலாக இந்நூலில், விளைந்தபின் செப்பஞ் செயல் என்ற உறுப்புக் காணப்படுகின்றது.

மேலும் இடையிடையே அகப்பொருள் கூறும் பாடல்கள் இடம் பெறல் என்பதைக் கதிரைமலைப் பள்ளு போற்றவில்லை. இத்தகைய பாடல்கள் அமைவனவாயின் கதைக்கோப்புக்கு இவை துணைபுரியா என்பது ஆசிரியரின் கருத்தாகவிருக்கலாம். உழத்திப் பாட்டுக் கூறும் இலக்கணங்களோடு உழத்திப் பாட்டு நூல் எதுவும் இருந்ததாகக் குறிப்புகளில்லை. கதிரைமலைப் பள்ளு நூற்போக்கை ஆராயுமிடத்துத் தனித்தன்மை கொண்டதாய் விளங்குவதால் இது காலத்தால் முந்தியதெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. வேறெந்த நூலையும் அடியொற்றி எழுந்தமைக்கு இதிற

சான்றுகளில்லை. முக்கூடற் பள்ளு, ஞானப் பள்ளு ஆகிய நூல்களுக்கெல்லாம் இது காலத்தால் முந்தியது என அறிஞர் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். இதற்கு அகப் பொருட் பாடல்கள் இடம்பெறாமையும், ஞானப்பள்ளு நூலிற் காணப்படும் செயற்கைத்தன்மை இந்நூலில் காணப்படாமையும் காரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

“ சேரி மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப் புலனுணர்ந்தோரே ”⁵

என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு, வழக்குச் சொல்லாற் தொடக்கப்படுவது புலன் என்னுஞ் செய்யுள் என இளம்பூரணர் உரை கூறுகின்றது. இப்பிரபந்தம், நூல்கட்கு வேண்டிய எண், வகை, வனப்புள், புலன் என்னும் வனப்புள் அமைவது குறிப்பிடத் தக்கது. பள்ளன், மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி, பண்ணைக்காரன் ஆகிய பாத்திரங்களைப் பள்ளு இலக்கியத்திற்கேற்பப் படைத்துச் சேரி மொழி சிறிது கலந்து எளிய தமிழிலே, துள்ளு நடையிலே, சந்தச் சுவை குன்றாது யாக்கப்பெற்றுள்ளது கதிரைமலைப்பள்ளு.

மருத நிலத்தின் உரிப்பொருளாம் ஊடலே பள்ளுப்பிரபந்தத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பின்னணியாகவுள்ளது. மூத்த பள்ளியைத் தன்னூரிலே மணந்து கொண்ட பள்ளன், வேற்று நாட்டவளும், ஆடை ஆபரணங்களாற் சிங்காரஞ் செய்து மயக்குபவளுமான இளைய பள்ளியையும் மனைவியாகக் கொண்டுள்ளான். இருமனைவியர் தோற்றம் முன்னும், பள்ளன் தோற்றம் அடுத்தும் அமைந்து காவிய அரங்கிலே கட்டியங் கூறி நிற்பன. காவிய மரபினை ஒட்டிய கடவுள் வணக்கம் அன்றேற் காப்புச் செய்யுள் இவற்றோடு நாட்டு வருணனை, தன்னிகரில்லாத தலைவனாம் கந்தக் கடவுளின் பெருமை இவைகூறி மருதநில மாண்பினூடே, பள்ளிகள் ஒரு வரை ஒருவர் ஏசல் என்ற உறுப்புடன் நிறை வெய்தும் பள்ளு, காவியமாகப் பொலிகின்றது. பள்ளு இலக்கியத்தின் பண்பிலே பரவசமுற்ற பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் இப்பிரபந்தத்தைக் காவியமாகவே உருவகித்துள்ளார்.

“ சோழர் காலத்துக் காவியமரபுக்கேற்ப முதலில் கடவுள் வணக்கம் அல்லது காப்பு என்பதனைப்பெற்று, நாட்டு

5. தொல்காப்பியம்; ‘பொருள், அதிகாரம்’ கணேசையர் பதிப்பு) பக். 618.

நகர வருணனை உடைத்தாய்த் தன்னிகரில்லாத் தலைவன் பெருமை கூறிப் பள்ளு என்னும் காவியம் வழி நடக்கின்றது”⁶ எனப் போற்றுவர்.

‘கதிரைமலைப் பள்ளு’ எழக் காரணம் :

முல்லைத்தீவு, முள்ளியவளைப் பகுதிகளிற் நோன்றிய வாய் மொழி இலக்கியமே கதிரையப்பப் பள்ளு எனுங் கதிரைமலைப் பள்ளு என்பர். வேளாண்மையையே தொழிலாகக் கொண்ட இப் பகுதி மக்கள் அக்காலத்துப் பிரசித்தி பெற்று விளங்கிய கதிரை மலைக் கந்தனைத் தம் வேளாண்மை சிறக்கவேண்டிப் பாடிய பாடல் களே இவையெனக் கருத இடமுண்டு. இது பின்னர் புதுக்கியுந் திருத்தியும் புலவர் ஒருவரால் எழுதப்பெற்றிருக்கலாம். இந்நூலின் தோற்றம் பற்றி நாம் முடிவு செய்தல் கடினமே.

நாட்டில் வழங்கிய பள்ளுப் பிரபந்தங்களுக்கு முன்னோடி ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் விளைநிலங்களைக் காட்டரவிடாது தடுப்பதும், மழைநீர் வீணே கடலுட் கலத்தலைத் தவிர்த்தலும், ஆசிரியர்க்குக் கண் பார்வையிலேற்பட்ட கோளறும் இந்நூல் செய்யக் காரணங்கள் எனக் கொள்ளக் கிடக்கின்றன.

கதிரைமலைப்பள்ளு ஒன்றே கதிர்காமத் தலத்திற்குப் பாடப்பட்ட பள்ளு இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது. முருகப் பெருமான் ஒளிவடிவில் வீற்றிருக்கும் கிராமம் கதிர்காமம் என்பதை நிரூபிக்க ஆசிரியர் தகுந்த ஆதாரங்கள் காட்டுகின்றார்.

“ஒவறவிமைக்கும் கேள்விளங்கவிர் ஒளி” என நக்கீரரும் “சோதிப் பிளம்பதோர் மேனியாக” எனக் கச்சியப்பரும் “ஒளியில் விளைந்த உயர்ஞான பூதரத்துச்சியின் மேலளியில் விளைந்த தோர் ஆனந்தத்தேன்” என அருணகிரிநாதரும், வேறும்பலரும் முருகக் கடவுள் ஒளிவடிவிற கோயில் கொண்டுள்ளமையைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.⁷

நூலாசிரியர் :

இந்நூலில் “ஒரு சொற்குரியன் முருகற் கன்பன்” எனத் தொடங்கும் 107-வது பாடலில் “அமரநாதன் உதவும் புதல்வன்”

6. ஆ. சதாசிவம் ; ‘ஞானப்பள்ளு’ (பதிப்பு) பக். 24.

7. வ. குமாரசுவாமி ; ‘கதிரைமலைப்பள்ளு’, பக். 6.

எனவும் ' தர்மநாயகன் ' எனவும் வரும் குறிப்புக்கள் இந்நூல் செய்தவரையும் நூலுக்கு உதவியவரையும் ஊகிக்க உதவுவன.⁸ " பரராச சேகரம் " என்ற நூலை எழுதிய பன்னிரு புலவர்களுள் ஒருவர் இந்நூலை எழுதியிருக்கலாம் எனப்பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் அபிப்பிராயந் தெரிவிக்கின்றார்கள்.⁹ எது எப்படி இருப்பிலும் நூலாசிரியர் முருகக் கடவுளை வாழ்த்துமிடமெல்லாம் பத்திச் சுவை நனி சொட்டுவதால், அவர் சிறந்த முருகபக்தரென்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

இப்பிரபந்தத்திற் காப்புக் கடவுளாக விநாயகக் கடவுள் விளங்குகின்றார். பதிப்பாளர் குறிப்பில், " உயர் மணிகளைச் செம்பிலே பதித்திடும் ஒளிகான்று உயர்வினை மேம்படுத்துவது போன்று இக்கதிரைமலைப் பள்ளு, நூலும் கதிரைக் குமரனைக் கவின்பெறச் செய்வதால் இதனை இகழுவார் எவருமில்ர் என்பர். " ¹⁰

பள்ளியர் நாட்டுவளங் கூறுதல் :

கேது தவம்புரிந்து நற்கதிபெற்ற நாடு, மேல் உலகத்தைத் தம் சொல்லால் ஆட்சி செய்யும் வேலர் மாமரமாம் மயிலேறிப் பாதங்களை ஊன்றிக் காப்பது, மணியும், முத்தும் மலிந்து காணப்படுவது என்றெல்லாம் ஈழநாட்டுச் சிறப்பினை எடுத்துக் கூறுகிறாள் மூத்த பள்ளி.

குயிற்கூக்கேட்டல் :

மாதவர் ஞானியர் மாமுனிவர் வானவர் வாழக் குயிற்கூக்கேட்கின்றனர். மழைபொழிய வேண்டுகின்றனர்.

" காதமெழுகீதமொடு காசிகதிராபுரி எக்காலஇம்
வாழவே கூவாய் குயிலே " ¹¹

என்றும்

-
8. வ. குமாரசுவாமி ; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 37.
9. ஆ. சதாசிவம் ; 'ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்', பக். 59.
10. வ. குமாரசுவாமி ; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 1.
11. வ. குமாரசுவாமி ; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 10

“ பொங்கரவ மணிந்தவன் நடம்புரியுமன்று மிகு
புகழ்பெற விளங்கவே கூவாய் குயிலே” .¹²

என்றுங் கூறுவதில் பாரத நாட்டுக் காசி, தில்லை ஆகிய சிவத்தலங்
களின் பெருமையைக் கதிர்காமத் தலமும் பெற்று விளங்குவது
பெறப்படுகின்றது. ஆறுமுகப் பெருமானின் ஆணையின் பேரில்
பெருமழை பொழிந்தது.

சார்பு நிலையில் பாட்டுடைத்தலைவன் போற்றப்படல் :

‘ பள்ளியர் ஒருவரை ஒருவர் ஏசல் ’ என்றபகுதியில்
“ தவனமென வேசொல்லித் தேனுந் தினைமாவும்
சாதித்துத் தின்றவனுன் னாண்டையல்லவோடி ”¹³

என வரும் பாடலடிகளில் வள்ளியம்மையாரிடம் தினைப்புனத்திலே
தேனுந் தினைமாவும் விரும்பியுண்ட முருகக் கடவுள் என்ற செய்தி
கூறப்பெறுகின்றது.

“ வேங்கை மரமாகி நின்று மின்னடைக் குறமகளை
விரும்பியணைந்தவனுன் னாண்டையல்லவோடி”¹⁴

எனவரும் அடிகள், வேலவர் வள்ளியுடன் உரையாடிக் கொண்
டிருக்கும் போது வள்ளியின் அண்ணன்மார் வரவே முருகப் பெரு
மான் அவ்விடத்திலேயே வேங்கை மரமாக மாறிய செய்தியைக்
குறிப்பிடுகின்றது. இங்ஙனமாகக் கதை வளர்ச்சியிற் பாட்டுடைத்
தலைவனின் புராண நிகழ்ச்சிகளும் புகழும் பேசப்பெறுவன.

பள்ளன் தொழுவில் மாட்டுப்படல் :

மழைபெய்தபின், பள்ளன் வேலைகளைக் கிரமமாம்ச் செய்
யாமை, இளைய பள்ளியில் அவன் காட்டும் அன்பும் அபிமான
மும், அவள் வீடே கதிஎனக் கிடத்தல், இவற்றை மூத்த பள்ளி
பண்ணைத் தலைவனிடம் முறையிடப் பள்ளனைத் தொழுவில்
மாட்டுகின்றான் பண்ணைத் தலைவன். மூத்தபள்ளி முறையீடு
ஊடலை வெளிப்படுத்துமிடமாக அமைகின்றது. பள்ளனைப்

12. வ. குமாரசுவாமி ; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 10

13. வ. குமாரசுவாமி ; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 43

14. வ. குமாரசுவாமி ; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 43.

பார்க்கவந்த மூத்த பள்ளியிடம் அவன் மன்றாடிக் கேட்க, பள்ளி பண்ணைத் தலைவனிடம், இரந்து பள்ளன் தொலைத்த பண்ணைப் பொருட்களைத் தான் தருவதாகக் கூறி அவனை விடுதலை செய்கின்றான்.

பண்ணை வயல் :

ஏர்பூட்டி உழுதபோது காளை வெருளவே பள்ளன் சேற்றில் விழப் பள்ளி மருந்து கொடுத்து எழுப்புகின்றான். பின் உழுது, விதைத்து, நாற்று நட்டு, களைபிடுங்கி, அருவி வெட்டி, நெல் மணிகளை வேறாக்கிப் பொலி குவித்து, ஐநூறு கோட்டை கதிரைக் கந்தன் பூசைக்காக ஒதுக்கி, மற்றவையைப் பண்ணைக்காரனுக்கு ஒப்புவிக்கின்றனர்.

நூலின் இறுதியிலமையும் ஈரடிக் கண்ணிகள் இருபத்தைந்து, இரு பள்ளிகளினதும் வாக்குவதாமாக அமைகின்றன. ஒரு கணவனை மணந்த இரு பெண்கள், சாதாரண உலகியல் வாழ்வில் எங்ஙனம் ஒருவரை ஒருவர் ஏசுவரோ, அத்தகைய தூற்றுதலாக இது காணப்பெறுகின்றது. கடவுளரையும் இடையிடையே ஏசுவதால் ஒருவரை நிந்தா ஸ்துதி மூலம் கடவுள் புகழ் பாடுகின்றனர் எனக்கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

ஈற்றில் இருவரையும் பண்ணைத் தலைவன் சமாதானம் செய்து ' ஒருபிதாவின் இருபிள்ளைகள் போல ' வாழுமாறு புத்தி மதி புகட்டுகின்றான். தென்கதிரைப்பதி முருகன் வாழ்த்தோடு நூல் முடிகின்றது. இந்நூல் அதன் சொல்லாட்சி, நயம், சுவை, சந்தச் சிறப்பு இவற்றால் ஏனைய பள்ளு நூல்களுட்டலையாய நூலாகக் காணப்பெறுகின்றது.

2. திருப்புகழ் :

இந்நூலாசிரியர் அருணகிரிநாதர் முருகக் கடவுளின் அருட்கடாட்சம் பெற்றுச் சீவன் முத்தராக முருகப் பெருமானைப் பாடிப் பரவிப் பரகதி யடைந்தவர். தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் இதன் பெயர் குறிப்பிடப்பெறாவிடினும் பிற்காலத்தில் அசனா லெப்பைப் புலவர் இயற்றிய நவரத்தினத் திருப்புகழ், அருள்வாக்கி அப்துல் காதிறுப்புலவர் இயற்றிய சந்தத் திருப்புகழ் என்பன இஸ்லாம் சமயம் சம்பந்தமாகவும், இராமாயணத் திருப்புகழ், திருச்

செந்தூர்த் திருப்புகழ், மறைசைத் திருப்புகழ் ஆகியன வைதீக சமய சம்பந்தமாகவும் வெளிவந்துள்ளமை உற்று நோக்கற்பாலது.

அருணகிரிநாதரின் தன்னிகரற்ற முருகபக்திக்கு அவர் பாடல்கள் சான்றாக விளங்குவன. தாயுமான சுவாமிகள் 'ஐயா அருணகிரி அப்பா உனைப்போல மெய்யாக ஒரு சொல் விளம்பினர் யார்' எனச் சிறப்பித்துள்ளமை அவர் பாடல்களின் உயர்வைக் காட்டுவதாம். அருணகிரிநாதர் முருகப் பெருமானின் மேற்பொழிந்த அருட் பாக்களுட் 'திருப்புகழ்' என்ற பெயருடன் போற்றப்பெறும் சந்தப்பாக்கள் தலை சிறந்தன. முருகப் பெருமான் மீது காதலாகிக் கசிந்துருகச் செய்வன. பக்திச் சுவையூட்டிக் கண்ணீர் மல்கச் செய்வன. இனிய இசை நயத்தாற் கேட்டாரைப் பிணிக்குந் தன்மையன. இவை சிந்தைக்கினிய, செவிக்கினிய, வாய்க்கினிய பாடல்கள். வந்த இருவினைக்கு மாமருந்து. பிறவித்துன்பந் தீர்க்கும் பேரமிழ்து. முருகப் பெருமானை எம் மனக் கண்முன்னே நிறுத்தும் முத்தமிழ்த் திருமணி.

அருணகிரிநாதர் புரிந்த முன்னைத் தவப்பேற்றால் முருகப் பெருமான் குருவுருவந்தாங்கி, எழுந்தருளிவந்து, தடுத்தாட்கொண்டு, பாடெனப் பணிக்கப் பதினாறாயிரந் திருப்புகழைப் பாடினரென்றும், இன்று 1,300 பாடல்களே கிடைப்பன வென்றுங் கொள்ளக் கிடக்கின்றது. செம்மை சான்ற திருப்புகழ்ப் பாக்கள் இழுமென்ற ஓசை நயமும், பொருட் செறிவும், சொல்லின்பமும் வாய்ந்தன. பக்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாலனாகிய முருகப் பெருமானைப் பாடும் பணியே பணியாக அவர் கொண்டார்.

முருகத் தலங்களையும், சிவத்தலங்களின் முருகக் கடவுளையும், ஈழத்திலே கதிர்காமக் கந்தனையும் நல்லூர், கந்தவனக் கடவை, திருக்கோணமலை ஆகியவற்றில் அருளாட்சி செய்யும் ஆறுமுகப் பெருமானையும் பக்திப் பரவச நிலையில் பாடி ஏத்தியுள்ளார்.¹⁵ கதிர்காமத்தை முதன் முதலிற் குறிப்பிட்டுப்பாடிய பெருமை அருணகிரிநாதரையே சாரும். இங்ஙனம் கதிர்காமத் தலத்தின் மீது அருணகிரிநாதர் இசைத்த திருப்புகழ்ப் பாக்களை ஆராய்வாம்.

15. ஸ்ரீமத் த. கனகசுந்தரம் பதிப்பு; ஈழமண்டலத் திருத்தலத் தேவாரமும், திருப்புகழும், பக். 11.

இலகுவான சொல்லாட்சி :

அருணகிரிநாதர் சொற்சுவை, பொருட்சுவை, சந்தச் சுவை மிக்க பாடல்களைப் பாடினார் என முன்னர் குறிப்பிட்டோம். அதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

“ இறவாமற் பிறவாம லெனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனே சற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.”^{15a}

வடமொழிக் கலப்பற்று ஓசை நயம் நிரம்பிய இலகுதமிழ்ச் சொல்லாட்சியை இப்பாடலிற் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அகராதியின்றிப் பொருள் கொள்ளக்கூடிய, கருத்துச் செறிவும், தத்துவ விளக்கமுங் கொண்ட பாடலாக, இது காணப்படுகின்றது.

கடின சொல்லாட்சி,

“ கடகடகருளிக டபவகி ரதிர் கதிர்
காமத் தரங்க மலைவீரா
கலகத நககுலி புணரித குணகுக
காமத் தனஞ்சம் புயனோட
வடசிக ரகிரித விடுபட நடமிடு
மாவிற் புருங்கந் தவழாது
வழிவழி தமரென வழிபடு கிலெனென
வாவிக்கினம் பொன் றிறுடுமோதான்
..... ”¹⁶

கதிர்காமத் தலத்தின் சூழல், தெய்வானை கேள்வன், சூரத்த் தனங்கள் செய்து மாமரமாகி நின்ற சூரனை வேலெறிந் தமிழ்த்தமை. துன்பந்தரப் போற்றுதலாகியவை இதில் அடங்கியுள்ளன. வடமொழிச் சொற்கள் வரினும் அவை சரளமாக நாவிலே நடம்புரியப் பாயியுள்ளார். கடின சந்திப் புணர்ச்சியிலே வித்துவத்திறத்தை வியக்காமலிருக்க முடியாது.

புள்ளிமயில் வாகனன் :

மரகத மயிலிலே குமரக்கடவுள் உவர்ந்து வருந்தோற்றத்தைப் பலபடப் பாடி மகிழ்கின்றார் அருணகிரிநாதர்.

15a. அருணகிரிநாதர் ; 'திருப்புகழ்', பக். 54.

16. அருணகிரிநாதர் ; 'திருப்புகழ்', பக். 318.

“ இடமொரு மரகத மயின்மிசை வடிவுள்
வேழைக் கிடங்கண்டவர் வாழ்வே
..... ’’17

என்றும்.

“ வெற்றிமயில் வாசிப் பெருமாள் காண்
..... ’’18

என்றும்,

“ பச்சை மயில் வீரா
..... ’’19

என்றும்,

“ கலாப சித்ர மயில் வீரா
..... ’’20

என்றும்.

மயிலின் மீது முருகக் கடவுள் ஏறிய தோற்றத்தைப் பகர்ந்து நிற்
கின்றார். இவர் கண்களுக்குக் குமரக் கடவுள், மயில்வாகனத்தை
விட்டுப் பிரியாதவராகவே காணப்பட்டார், காட்சி கொடுத்தார்
எனக் கொள்ளலாம்.

வேல்தரித்த பெருமாள்

முருகக் கடவுள் கதிர்காமத்திற் சூரனோடு போர் புரிந்த
மையைப் பின்வருங் கதிர்காமத் திருப்புக்கழடிகளால் அருணகிரி
நாதர் பாடிப் பரவசமாகின்றார்.

“ வடசிக ரகிரித விடுபட நடமிடு
மாவிற் புகுங்கந்த
..... ’’21

17. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 318.

18. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 788.

19. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 837.

20. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 464.

21. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 318.

“ அமரர் சிறை மீள்விக்க வமர் செய்துப்ர தாபிக்கு
மதிகவித சாமர்த்ய கவிராஜனே
..... ’’22

“ சிரத்தோ ஓரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
செகுத்தாய் பலத்தார் விருதாக
சிறைச்சே வல்பெற்றாய் வலக்காரமுற்றாய் ’’23

“ பொருதவீ ரத்துவிக் ரமசூரன்
புரளவே றொட்டகைக் குமரவேள்
..... ’’24

“ கதிரகாம மாநகர்க்கு ளெதிரிவாத வெறரிந்த
கடவுளே
..... ’’25

என வேலாயுதத்தாற் சூரனை வதைத்தமையை இங்ஙனம் பல
படக்கூறி நிற்கின்றார். கதிர்காமமே பாசறைத்தலமாக விளங்
கிய தென்பதை எள்ளளவும் சந்தேகமினறி எடுத்துரைக்கின்றார்.
வேலின் பெருமையை அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட கதிர்காமத் திருப்
புகழிற் கூறியிருப்பதுவும் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாம்.

சார்த்து வகையாற் சிவபெருமானைப் பாடல்

“ .. புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெதிர்த்தார்
பொரித்தார் நுதற்பார் வையிலேபின்
கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் மருத்தார் மதனாரை
கரிக்கோ லமிட்டார் கணுக்கா னமுத்தே
..... ’’26

இங்ஙனம் சிவபெருமானைச் சார்த்து வகையாற்பாடி முருகக் கடவுள்
இவரிலும் மேலானவர் என உணர்த்துகின்றார்.

-
22. அருணகிரிநாதர் ; ‘திருப்புகழ்’, பக். 506.
23. அருணகிரிநாதர் ; ‘திருப்புகழ்’, பக். 508.
24. அருணகிரிநாதர் ; ‘திருப்புகழ்’, பக். 511.
25. அருணகிரிநாதர் ; ‘திருப்புகழ்’, பக். 837.
26. அருணகிரிநாதர் ; ‘திருப்புகழ்’, பக். 856.

உமாதேவியாரைச் சார்த்து வகையாற் பாடல்

“ .. இமகிரிகு மாரத்தி யநுபவையப ராசத்தி
யெழுதரிய காயத்ரி யுமையாளிகு மாரனே
..... ’’27

“ .. இமயமாது பாகீர திநதிபால கா
..... ’’28

இவ்விதமாக உமாதேவியின் உயர்வு கூறி உமையாளுக்கும் பாகீரதிக்கும் பாலன் எனக் கூறிப் போற்றுகிறார்.

திருமால் சார்த்து வகையாற் பாடப்படல்

“ .. வடபராரை மாமேரு கிரியெடா நடாமோது
மகரவாரி யோரெழு மமுதாக
மகுடவா ளரானோவ மதியுநோவ வாரீச
வனிதைமேவு தோளாயி ரமுநோவக்
கடையுமாதி கோபாலன் மரும
..... ’’29

“ .. தேரிரவியுட்பு காமுதுபு ரத்திற்றெ
சாரிரனை மர்த்தித்த வரிமாயன்
சீர்கருக..... ’’30

பராக்கிரமனான திருமாலுக்கு மருகனென அவர் புகழ் கூறி முருகக் கடவுளின் உயர்வைச் சிறப்பித்துள்ளார்.

அருணகிரிநாதர் தத்துவரீதியிலே பேரின்பத்தை அனுபவித்துப் பாடிய பாடல்கள், அவர் மேலும் அந்நிலையை வேண்டி நின்ற மையைப் புலப்படுத்துவன, அவரது புலநுகர்ச்சியானது வேறு திசையிற் திருப்பப்படவே கடவுட் தன்மையிற் படிந்து, பேரின்பக் கடலிற் திளைத்துப்பாடியவை திருப்புகழ்.

-
27. அருணகிரிநாதர் ; ‘ திருப்புகழ் ’, பக். 506.
28. அருணகிரிநாதர் ; ‘ திருப்புகழ் ’, பக். 190.
29. அருணகிரிநாதர் ; ‘ திருப்புகழ் ’, பக். 128.
30. அருணகிரிநாதர் ; ‘ திருப்புகழ் ’, பக். 719.

இப்பாடல்களுக்கும், சாதாரண உலகியலில் விவசாயத்தை மையமாகக் கொண்டு கதிரைப்பெருமானைப் பாடிய நாடகப்பாடல்களான பள்ளுப் பாடல்களுக்கும் நிரம்பிய வேறுபாடுண்டு. “ ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே ” எனப் பாரதி கூறி, ஆடுதல் பாடுதல் என்ற இரு பண்புகள் பள்ளுக் குண்டென உணர்த்தினர். ஆடிப்பாடி வாழ்த்தி இன்புறல் பள்ளு நூலின் பண்பெனக் கொண்டால், பாடிப் பரவி அணுகி அனுபவித்தல் அருணகிரிநாதரின் அழகுத் திருப்புகழின் பண்பெனக் கூறில் மிகையாகா.

3. திருவருட்பா :

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த இராமலிங்க சுவாமிகள் தமிழையும் சமயத்தையும் புத்துயிர் பெறச் செய்தவர். இவர் பாடிய கீர்த்தனைகள் திருவருட்பா என்ற பெயரால் வழங்கப் பெறுகின்றது. இவற்றைத் தொகுத்தளித்தவர் அவரது மாணாக் கருள் ஒருவரான தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் ஆவர். இவர் நூலிற் கீர்த்தனைகள், கும்மி, கண்ணி ஆகிய பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன. இதனைத் தொடர்ந்து கடவுளர்க்குத் திருவருட்பா, திருவருட்பாமாலை என்பன எழுந்தன எனலாம். இங்கு நாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட நூல் கதிர்காம வேலவர் திருவருட்பா. இந்நூலை 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தருமபுர ஆதீனம், பத்தாவது குரு மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான தேசிக சுவாமிகள் இயற்றியுள்ளார். அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தத்தாலான பத்துப் பாடல்கள் இந்நூலில் உள. இனி இந்நூலை ஆராய்வோம்.

கதிர்காம வேலவர் திருவருட்பா

இருபத்திரண்டு பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் ம. வே. திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளை என்பாரின் நுண்பொருள் விளக்கவுரையுடன் காணப்படுகிறது.

“ தற்பரஞ்சோதியே ” என்று தொடரும் பாடலில் பரம் பொருட் சோதி, புரணப்பிரமம், தேவர்களும் நால் வேதங்களும் தேடிக் காணாத பேரின்பப் பொருள், ஆனந்த அருள், அமுத மழை, அனந்த கல்யாண குணங்கள், அகண்டபரவெளி, உயிர்க்குயிர் அருட்கருணையாம் மேருகிரி, சிற்பரவருளிய சிந்தாமணிக்குவை, செந்தேன் பாயும் நெடுங்கடல், ‘ தெளிந்த அமுதம் ’, பிறவி நீக்க

அடியார்கள் தேடும் மருந்து, கற்பகச் சோலை, என்று தத்துவக் கருத்துக்களைக் கந்தன் பெருமையுடன் கலந்து பேசுகின்றார்.³¹

ஆகாயக்காற்றாக, அத்துவிதமாக, இரண்டுமற்ற நிலையிலே தம்முடன் முருகக்கடவுள் கலக்க வேண்டுமெனக் கேட்கின்றார்.

அதிசயச் சக்தி வாய்ந்த வேலும், மயிலும்

“ திருமகளு கந்தநெடு மால்சக் கரப்படை

தேவேந்திரன் வச்சிரம்

சிவன்முழுப் படைபூமி அனலோடு காற்றெனச்

செட்டி நீ விட்ட நெடுவேல் ”³²

என்று தொடரும் பாடல் திருமாலின் சக்கரப்படை இந்திரனின் வச்சிரப்படை, சிவசூரியன் மழுப்படை இவையெல்லாம் ஊழிக்கனலோடு சென்ற தொப்ப விரைந்து வடமுகாக்கினி, சூரியர், சந்திரர் தம்மிடங்களினின்றும் ஒதுங்கும் தன்மைத்தாக. ஒருகோடி வேற்படை வடிவங்கொண்டு, ஆயிரத்தெட்டண்டங்களிற் சஞ்சரித்த வலிமையுள்ள சூரனை வதம் செய்ததென வேற்படையின் வலிமை கூறுகின்றார்.

மயிலின் அளப்பரிய வல்லமையை—அச்சந்தவிர்க்கும் மயில், ஆயிரத் தெட்டண்டமும் முட்டையாக அணைத்து அசுரரைக் கொல்லும் மயில், மேருகிரி, சூலகிரி, சக்கரவாளகிரி இவற்றையெல்லாம் ஒரு நொடியில் வலஞ்செயும் மயில், ஆயிரம் பளுமுடியுடைய ஆதிசேடனையும் கோடிக் கணக்கான அண்டங்களையும் விழுங்கி உமிழும் வல்லமை உடைய மயில், இத்தகைய அளப்பரிய பராக் கிரமங்கொண்ட மயிலுக்கு வினையென்றும் மாயையாம் கரிய பாம்பைப் பொடிப்படுத்தவரிதோ என, அருள் புரியுமாறு கேட்டிறைஞ்சுகின்றார். இங்ஙனமே பல்வகைப்பட்ட கங்குல் கூறி, இவற்றை விடியச் செய்யும் சக்தி வாய்ந்த கொடியாம் சேவல், ஆணவத்தை விடியச் செய்யாதோ எனக் கூறுகின்றார்.

சூருதீட்சையும் முத்தியும் வேண்டல்

“ இடைவிடா தேநிறைந் தோமா சிலும்புலி

யெறும்பாதி காசிமேனி

31. ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான தேசிக சுவாமிகள் : ‘ கதிர்காம வேலவர் திருவருட்பா ’, பக். 3.

33. ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான தேசிக சுவாமிகள் : ‘ கதிர்காம வேலவர் திருவருட்பா ’, பக். 7.

இறந்ததென் றான்முத்தி செய்துமென் றருள்செய்த
எந்தைமொழி நம்புதலினால்
திடமுடைய பத்தியில் வாதவெளி யேனுஞ்
சிவானந்த நாதனென்னிற்
சிவநாம வாக்கியஞ் சென்னிமேற் சூட்டவாற்
சிவ காசி தனிலுறைதவால்

.. 33

ஆசிரியர் பரங்குன்றம் முதலாம் ஆறுபடை வீடுகளையுங் கூறி இவ்விடங்களெல்லாம் நிறைந்த பரம்பொருள், எறும்புதானும் காசியில் மேவி இறப்பின் முத்திகொடுக்கும் மெய்ப்பொருள். தான் காசியில் வாழ்வதலால், உறுதியற்ற பக்தியானனான தனக்கும், சிவானந்த நாதனாகக் குருதீட்சை அருளிச் சிரசிற்றாள் சூட்டி, முத்தியுந்தர வேண்டுமென மன்றாடிக்கேட்கின்றார்.

ஆசிரியர், வினை கெடுத்து, பிறவி நீங்கி, முத்தி பெற விழைந்தார் என்பது புலனாகின்றது.

4. ஆனந்தக்களிப்பு :

இதுவும் பிரபந்தமாக விளங்கும் நூல்களுள் ஒன்று, அம்பல வாண தேசிகர் ஆனந்தக்களிப்பு, திருவேகம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு, சிவஞான சுவாமிகள் ஆனந்தக்களிப்பு, மச்சேந்திர ஞானக்களிப்பு என்பன 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எழுந்துள்ளன.³⁴ கதிர்காம வேலவர் மீது பாடப்பட்ட ஆனந்தக் களிப்பானது வினாவுக்கு விடையாய்க் கதிரைக் குமரன் பற்றிய செய்திகளைக் கண்ணிகளிற் கூறிநிற்கின்றது.

4.1. கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக் களிப்பு-1

தங்கம் இராமசாமிப் பிள்ளை என்ற அடியாரால் எழுதப்பட்ட, 23 பக்கங்களைக் கொண்ட இந் நூல் குருவிருத்தம் ஒன்றும், ஈரடிச் சிந்தும் உடையது. இதனை 1885இல் ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார்.

வள்ளி தெய்வயானை மணாளன்

சீர் நிறைந்த கதிர்காமத்தில் வீற்றிருக்கும் வள்ளி தெய்வானை மணாளனைப் பாட யானை முகனையும், கைலையாளியாம் சிவனை

33. ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான தேசிக சுவாமிகள் : 'கதிர்காம வேலவர் திருவருட்பா', பக். 23.

34. ந.சி. கந்தையா: தமிழ்ப் புலவர் அகராதி, பக். 404

யும், சதுர்முகன் தேவியாம் சரசுவதியையும் பணிகின்றார். நவமணிகளும் கைக் குண்டலமும் அணிந்த முருகன், கார்த்திகை மாதர்களின் சேயன், பன்னிருகையன் அதிமிகு மெய்யன், பழனிமலையாண்டி, அறுபடை வீடுடைய ஆண்டி, வரைகள் நடுங்க, கடல்சுவற, கதிரும் மதியுங் கலங்க அதிவேகமாக வரும் மயிலில் ஏறி விளையாடுபவன். காலாயுதமாஞ் சேவற்கொடி உடையவன், நால்வகை முத்திகள் அளிப்பவன், பரநாதன் இத்தன்மையோன் தன்னை ஆதரிக்க வேண்டுமெனக் கேட்கிறார். பின் மயிலேறும் பெருமானின் நாமங்களை 21 வரிகளிற் பாடுகின்றார்.³⁵

நீரறுப்பு :

மாணிக்கப் பேழை உகந்த மதயானையிலேறிப் பவனிவரும் மாட்சியினை விரித்து, விரும்பும் ஆபரணங்களை அழகுபெற அணிந்து, நீரறுப்புக் காணுதலைக் கூறுகின்றார். ஆடிப் பெளர்ணமி கூடிய வேளையில், மாணிக்க நதி மாகடலாய்ப் பொங்க, குமரேசன் குற வள்ளியை நாடி, வள்ளியம்மையின் கோயிலுட் செல்ல, வள்ளியம்மையார் வாருமென வரவேற்று, அடிபணிந்து, சித்ரமணி மலரணையிற் றாவிமர்ந்து செங்கமலக் கரத்தா லணைத்து, ஆபரணங்கள் திருத்தி, குறக்குலம் விளங்கச் செய்த பெருமானே எனப் போற்றுகின்றனள் எனப்பாடுகின்றார்.³⁶

தெய்வயானையிடம் ஏகவிடை கேட்டல் :

மடக்கொடி தெய்வானைக்குத் தான் வந்தது தெரியாதென்றும் அங்குபோக விடைதர வேண்டும் என்றும் வள்ளியிடம் முருகப் பெருமான் கேட்க, வள்ளி வைய, முருகரும் பதிலுக்கு வைய, மாறி மாறி ஒருவரை ஒருவர் ஏசுவதால் நூல் நீள்கிறது.

உரையாடலிற் சில இப்படி அமைவன.

“ . . ஓவியமே எண்ணுறுதிகேட்க யெழுதும்

உடன்படிக்கை முறியுண்டோ கொண்டாடி பார்க்க’³⁷

35. இராமசாமிப் பிள்ளை; ‘கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு’, பக். 1.

36. இராமசாமிப் பிள்ளை; ‘கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு’, பக். 9

37. இராமசாமிப் பிள்ளை; ‘கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு’, பக். 13

“ தினமுமுனைப் பிரியாமல் தரிசனமுந்தருவேன்
உந்தனை விட்டகல்வேனோ மானே ”³⁸

போன்றவை.

தெய்வானை தேடல் :

கோயிலெல்லாம் கந்தனைக் காணாது மனம்வாடி, மாணிக்க கங்கைக்குச் சென்ற சுந்தரப்பிரகாசனான பெருமானைத் தேடி வரத் தோழியரை அனுப்புகின்றாள். தெய்வானை இந்தநிமிடமே தன்னைக் கூட்டிவரத் தோழியரை அனுப்பியதை முருகப் பெருமானறிந்து ‘ஏந்திழையே விடையா’ எனக் கேட்க வள்ளி திகைத்து, “ தேடிவந்தோரை அடிப்பேன், அந்தத் தெய்வானை வந்தாலும் சண்டைபிடிப்பேன் ”³⁹ என்கிறாள். வள்ளியை வேலவர் உபசாரம் செய்து தெய்வானையிடம் செல்கிறார்.

கதிர்காமமென்றாலே வறுமை நீங்கும், தேவர் முனிவர் வாழ்க, அரி அயன் வாழ்க, உமை வாழ்க, நாவலர் பாவலர் வாழ்க, வள்ளி நாயகன் வாழ்க, அவர் மேற்பாடிய இக்கவி வாழ்க, புள்ளியில் வடிவேல் என்பன வாழ்க, என வாழ்த்தி முடிக்கிறார். நூல் நிந்தாஸ்துதியால் நீள்கின்றது. சிவபெருமானின் புராணக் குறிப்புகள், கண்ணனின் ஆயர் பாடி லீலைகள் இவைகள் பேசப்பெறுவன. மிக ஏழ்மை வாய்ந்த குறக்குடும்பத்து வாழ்க்கை விரித்துரைக்கப் பெறுகிறது. இங்ஙனம் தூற்றுதல் மூலம் ஆனந்தக் களி கொள்கின்றார் ஆசிரியர்.

5. ஏசல்:

கலம்பகம் என்ற பிரபந்தத்தில் இஃது ஒருறுப்பாக விளங்கியது. பிற்காலத்தில் பள்ளுப் பிரபந்தத்திலும் ஒருறுப்பாக இடம் பெற்றுப் பின்னர் தனிப்பிரபந்தமாக நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இரு பெண்களுள் ஒருத்தி தன்னைத், தன்தெய்வத்தை, நாட்டை, அரசனை உயர்த்தியும், அடுத்த பெண்ணின், மேற்கூறிய அம்சங்களைத் தாழ்த்தியும் பேசுதல். ஒருத்தி கூறி முடிந்ததும், அதற்கு உத்தரமாக அடுத்தவள் இதேபாணியில் அவளை ஏசுவாள். இங்

38. இராமசாமிப் பிள்ளை; ‘கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு’, பக். 20

39. இராமசாமிப் பிள்ளை; ‘கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு’, பக். 21

ஙனம் ஏசுவதால் நிந்தாஸ்துதி போன்ற தன்மையிலே புராணக் கதைகள், நாட்டுச் சிறப்பு, பக்தி, தெய்வச் சிறப்பு என்பன பொதிந்த கதை வளர்ச்சி இடம்பெறுகிறது. இதனையே ஏசல் என்ற சிறு பிரபந்தம் நுதலிற்று. கதிர்காமத்து ஏசலில் ஆண், பெண் இருவர் (தம்பதியினர்) கதா பாத்திரங்களாக அமைகின்றனர்.

பெண்ணானவள் கதிர்காமத் தலம்பற்றியும் புராணவரலாறு, கோயிற்றிருவிழா, நீரறுப்பு, இவற்றை அறியாதவளாக வினாக்கள் வினவ, இவற்றை நன்கு அறிந்த கணவனான நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டி குடியிற் பிறந்தவர் பதிலிறுக்கின்றார். இறுதியில் நகரத் தாரின் புகழ் நன்கு பேசப்படுகிறது.

5.1 கதிர்காமத்து ஏசல்

ஆறு பக்கங்களைக் கொண்ட வினாவிடையாக அமைந்த சிறிய பிரபந்தம். இது தங்கம் இராமசாமி என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. 'கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பைப்' பாடிய ஆசிரியரே 'கதிர்காமத்து ஏசல்', 'கதிர்காமக் கும்மி' இரண்டையும் இயற்றியிருக்கலாம் என்பது சொல்லாட்சி, நடை இவற்றாற் பெறப்படுவதாம். 'ஏசல்' என்ற பிரபந்தத்தை ஆசிரியர் கடவுளரியல்பை உலகியலிற் காட்டிக் கற்பனையிற் பக்தி செய்யத் தேர்ந்தார் எனலாம்.

சித்தி நாயகனையும் சிவன் பராசக்தி ஆகியோரையும் துதி செய்து கதிர்காமநாதன் மேற் சிந்து பாடுவதாகக் கூறுகிறார்.

வள்ளிக்கு இசைவான முருகன் :

தென் கதிர்காமத்திலே சேவற் கொடி பிரகாசமாகத் துலங்குவதற்குக் காரணம் யாதெனப் பெண் வினவ, வளம் பொருந்திய இப்பூமியில், அழகிய நகரில், வள்ளிப் பெண்ணுக்கு இசைவான முருகப் பெருமான் குடிகொண்டுள்ளதே காரணம் எனக் கூறுகிறார். மதகரியில் எறிப் பவனி வருபவர் வேலவர் என்றும் கூறுகிறார்.⁴⁰

வேலவனை ஈன்ற தாய் :

வேலவனின் தாய் யார் என்ற கேள்விக்கு, மகாவிஷ்ணுவுடன் பிறந்தவள், ஆத்தாள், எங்களுக்கினிய பரமேசுவரி, கயிலை மலை

40. இராமசாமிப் பிள்ளை; 'கதிர்காமத்து ஏசல்' பக். 24

யைக் காத்தவள், மங்களம் பொருந்திய ஈஸ்வரி, செங்கை வேல வனுக்கு அன்னை இவளே கயிலாசநாதனுக்கு மனையாட்டி என்று கூறுகிறார்.⁴¹

காமதகனம் :

‘ சிவனுக்கு முன்னால் இரதியும் மன்மதனும் எதிர்கொண்ட தும், மன்மதனைத் தகனம் செய்ததும் ஏன்? என வினவுகிறாள் பெண். ‘ சிவபெருமான்மீது மன்மதன் மலர்ப்பாணங்களை எய்து அவர் தவ நிலையைக் கலைத்ததால், நெற்றிக் கண்களால் அவனை எரித்தார் ’ என விடை இறுக்கின்றார்.

மாமன் மகளும் தெய்வானை திருமணமும் :

‘ யானைக்குப் பயந்து வேலனுக்கு மாலையிட்ட வள்ளியைப் பெருமான் குறப்பெண் என்று எண்ணாது மணம் புரிந்தாரே, காரணம் யாது? ’ எனப் பெண் வினவ ‘ இலக்குமிக்கும், மகா விஷ்ணுவுக்கும் பிறந்த பெண் குழந்தை, குறவரால் வளர்க்கப் பட்டாள் இவள் மாமன் மகளே ’ என விடையிறுக்கின்றார். அத் தோடு வள்ளியை முருகப் பெருமான் மணம் முடிக்குமுன் தெய்வானையைத் திருமணம் செய்த செய்தியையும் கூறுகிறார்.⁴²

நகரத்தார் :

திருவிழாக்காட்சிகளையும், அன்ன சத்திரங்களையும் கூறி, ‘ மழை மேகம் போன்ற கொடை வன்மையுடைய நகரத்தார், காசி, அயோத்தி ஆகிய இடங்கள் முதல் இராமேஸ்வரம் வரை கோயிற் திருப்பணி புரிந்துள்ளமையைக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலு மிவர்கள் மதுரைச் சொக்கநாதர் ஆலயத்தைப் பொன்னால் அலங்கரித்தனனர், சிதம்பரம் நடேசர் ஆலயத்தையும் புதுப் பித்தனர் எனவும் கூறுகின்றார். இந்நூலை இயற்றிய தங்கம் இராமசாமி என்பவரும் இச் செட்டி குடியிற்பிறந்தவரே; அவரது பிறப்பிடம் திருப்புல்லாணி என்ற விடயங்களையும் கூறுகிறார்.⁴³

எளிய நடையிலே இனிமையாக முருகப் பெருமான் செய்தி களைச் சொல்லிச் செல்லும் சிறுநூல் இது. மேலும் செட்டியார்

41. இராமசாமிப் பிள்ளை; ‘கதிர்காமத்து ஏசல்’ பக். 25

42. இராமசாமிப் பிள்ளை; ‘கதிர்காமத்து ஏசல்’

43. இராமசாமிப் பிள்ளை; ‘கதிர்காமத்து ஏசல்’ பக். 43

என்னும் நகரத்தார் எங்ஙனம் குமரக் கடவுளுக்குச் சேவை செய்கின்றனர் என்பதையும் இந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

6. சும்மி :

இது இசைப்பாட்டால் அமைந்த பிரபந்தம். சும்மியின்போது நடுவிற் குத்துவிளக்கோ, அல்லது கடவுளர் சிலையோ வைக்கப் பெறுதலுமுண்டு. இதனைச் சுற்றிப் பலபெண்கள் வட்டமாகப் பாடலுக்கேற்பச் சும்மி கொட்டி ஆடி மகிழ்வர். இப்படிச் சும்மி கொட்டி ஆடுவதற்குப் பாடப்பெறும் பாடல் சும்மிப் பிரபந்தம் எனப்பெற்றது. முத்துக்குமாரக் கவிராசர் என்பவர் (1798-1851) 'ஞானக் சும்மி' ஒன்றை இயற்றியுள்ளார் எனத் தெரியவருகிறது.⁴⁴ இனிக் கதிர்காமக் சும்மியை ஆராய்வாம்.

6.1. கதிர்காமக் சும்மி :

தங்கம் இராமசாமிப்பிள்ளை என்பவராற் பாடப்பட்டது. பதினேழு பக்கங்கள் கொண்டது. விவரந் தெரிந்த கணவனிடம் விவரந்தெரியாத மனைவி வினவ அவன் விடைகூறுவதாக நூல் அமைகின்றது. ஆசிரியர் தாமறிந்த கதிர்காமச் செய்திகளை ஓசை நயத்தோடுந் தாள லயத்தோடுஞ் சொல்லிக் செல்லக் 'சும்மி' ஏற்றதெனக் கொண்டார் போலும்.

சும்மி பாட வாருங்கள் :

“ மங்கைய ரெல்லோரும் வாருங்கடி யிந்த
மாணிக்க கெங்கை நீராடுங்கடி ”⁴⁵

என்றும்

“ எத்திசையும் புகழ் மால் மருகன்றன்னை
ஏத்திக் கொண்டாடலாம் வாருங்கடி ”⁴⁶

என்றும் அழைத்துப் பின் நாட்டுவளமும் காட்டுவளமும் கோயில் சிறப்புங் கூறுகின்றாள். சும்மியினமைப்பு வினா விடையாகக் காணப்படுகின்றது.

44. ஆ. சதாசிவம்; 'ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்' பக். 25

45. இராமசாமிப் பிள்ளை; 'கதிர்காமக் சும்மி' பக். 30

46. இராமசாமிப் பிள்ளை; 'கதிர்காமக் சும்மி' பக். 31

நாட்டிலுள்ள வழிபாட்டுத்தலங்கள் :

மேருமலையை, வாயுபகவான் பெயர்த்து வீசியபோது, அதன் ஒருபகுதி விழுந்த இடமே கடலின் திடலான இத்தீவு என்றும், பிரமா, குபேரனை இத்தீவினை ஆளும்படி விட்டனர் என்றும், பின்னர் ஆண்ட இராவணன், இராமன் மனைவி சீதையைச் சிறைப் பிடித்து வந்தனன் என்றும், சீதையை இராமர் மீட்டமை, விபீ ஷணன் ஆண்டமை, இலங்கைத் தீவின் ஒருபகுதி கடல் கொண் டமை இவற்றையெல்லாம் கூறுகின்றார். பின்னர் இலங்கை வரலாறும், முன்னேஸ்வரம், கோணேஸ்வரம், கேதீஸ்வரம் போன்ற வழிபாட்டுத் தலங்களின் சிறப்புங் கூறுகின்றார்.

கதிரேசன் கதிர்காமத்திற்கு வந்த வரலாறு :

வீரமகேந்திரபுரத்தை ஆண்ட சூரன், இந்திரனை வெருட்டித் தேவலோகத்தைக் கொழுத்தி இடுக்கண் செய்தனன். அவனுடன் போர் புரியவந்த முருகப்பெருமானின் படைகள் பாசறை அமைத்து இங்கேயே தங்கின எனக் கூறுகிறார்.

“ . . . பாசறைவீடு மதில்தாண்டி கந்தன்
படைப் பெருக்க மதில் தாண்டி
குன்றெறும் சூரரைத் தூக்கினார் தேவர்
கோனுக்கரசை யுண்டாக்கினார்
..... ” 47

எனச் சூரனை வதைத்தமையும், தேவர் கோனுக்கு அரசளித்தமை யுங் கூறி நிற்கின்றார். இனிக் குமரப்பெருமான் சந்நிதியில் திரை மறைப்புக் காணப்படுவதேன் எனப் பெண் வினவுகின்றாள். அதனை,

“ சீலமிகுகந்தன் சன்னதி யிலிட்ட
திரை மறைப்பிங்கே யேதுக்கையா ” 48

எனக் கேட்கின்றாள். இதற்குத்

“ திரைமறைப்பு வழமையடி கந்தன்
சேவடி காண்ப தருமையடி ” 49

-
47. இராமசாமிப் பிள்ளை; 'கதிர்காமக் கும்மி', பக். 39.
48. இராமசாமிப் பிள்ளை; 'கதிர்காமக் கும்மி', பக். 40.
49. இராமசாமிப் பிள்ளை; 'கதிர்காமக் கும்மி', பக். 40.

என்று காரணங் கூறி நிற்கின்றார். “ யாருக்குத் தினமும் அலங்காரம் செய்கின்றனர் ” எனக் கேட்கப்பட்ட வினாவிற்கு, “ இங்குள்ள வர்ணப் பேழை ஒன்றிற்கு அலங்காரஞ் செய்து இதனை யானை முதுகிலேற்றித் திருவிழாக்கொண்டாடுவர் ” என்றுங் கூறுகிறார். இறுதியிற் பதினாறு அடிகளில் மங்கலம் ஒன்று பாடி முடிக்கிறார்.

7. பேரின்பக் காதல் :

பிரபந்தவகையுட் பவனிக்காதல் என்றொருநூல் பேசப்பெறுகிறது. இந்நூல் உலா என்னும் பிரபந்தத்தின் புறத்துப் பிறந்த தென்பது சதுர அகராதியின் கருத்து. உலா வரும் ஒரு தலைவனைப் பல பெண்கள் காதலிப்பதாக அமைகின்றது. ‘ உலா ’. பவனிக் காதலோவெனில் உலா வரும் ஒருவனை ஒருத்தி கண்டு காதலிப்பதான விளக்கத்தையுடையது. இதன் பின்னர் எழுந்த கூளப்ப நாயக்கன் காதல், மதுரைக்காதல், வெருகல் சித்திர வேலாயுதனார் காதல் என்பன இதன் வளர்ச்சி நூல்களாக அமைந்தன எனக்கொள்ளலாம். ஆனால் இங்கு ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொண்ட நூல் ‘ கதிரைமலைப் பேரின்பக் காதல் ’. இதனை சோம சுந்தர ஐயர் என்பவர் 1920ஆம் ஆண்டில் இயற்றியுள்ளார். பேரின்பக் காதல் என்ற தலைப்பிலே வேறெந்த நூலும் காணப்பெறவில்லை. ஆசிரியரின் குறிக்கோளை இந்நூலின் தலைப்பிலே புலப்படுத்தியுள்ளார் எனலாம். அதாவது யாருமியற்றாத நூற்றலைப்பிலே பாடித் தமக்குப் பேரின்பத்திலுள்ள ஈடுபாட்டைக் கூறி முருகனைப் பக்தி செய்கின்றார்.

7.1. கதிரைமலைப் பேரின்பக் காதலும்

சித்திர வேலாயுதனார் காதலும் :

வீரக்கோன் முதலியார் அவர்கள் இயற்றிய ‘ சித்திரவேலாயுதனார் காதல் ’ என்ற நூலில்,

“ இந்திரனுஞ் சந்திரனு மெண்ணரிய விண்ணவரும்
வந்துதொழும் போதெனது மையறனைச் சொல்லாதே.
வீரவா கோடுமற்றும் வீரர்தொழு தேத்துகின்ற
நேரமதி லென்மயிலை நீயெடுத்துச் சொல்லாதே ”

என்னுமடிகள் சந்தர்ப்பம் நோக்கிக் கூறும்படி கிளிக்குத் தலைவி கூறுவனவாகக் காணப்படுவன. இது சாதாரண உலகியற் காதலாகக் காணப்படுகின்றது.

கதிரைமலைப் பேரின்பக்காதலிலே,

“ பாரமிக்க துன்பம் படமுடியா தென்று சொல்லிச்
கூரரைவென்ற வேலருடன் சொல்லுமயில்வாகனமே
அல்லற் படுங்கவலை யாறமனத் துன்பமெல்லாந்
தீர்த்தருள வேணுமென்று செப்புமயில் வாகனமே ”⁵⁰

என்பது போன்ற 14 கண்ணிகள் ஆசிரியர் தான் இவ்வுலகிற் படுந் துன்பங்களை மயிலிடமெடுத்துக் கூறி வேலவரிடந் தூதாக அனுப்பு வதுபோல் அமைந்துள்ளன.

1—40 அடிகள் வரை ஆசிரியர் கந்தவேளைப் போற்றாமை யால் அனுபவித்த துன்பங்களைக் கூறுகின்றார். ‘ இராகு பற்றிய வெண்கதிர் ’, ‘ இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு ’, ‘ கன்றிழந்த ஆற்றிற் துரும்பு ’ இவை உதாரணங்களாவன.

யாதுமாகி நின்ற தத்துவம் :

வித்து, விளக்கொளி, வேகம், சித்து, முத்தொழில், முச்சுடர், முக்குணம், மூவர், மெய்ச்சுடர், எட்டெழுத்து (ஓம் சரவணபவ) ஐந்தெழுத்து, ஈரெழுத்து, குறிப்பிடமுடியாத பேரெழுத்து, அருவ மானவன், பல உருவமானவன், அற்புதன், தற்பரன், குரு, பண்ணிசை, பேரொளி, பேருயிர்க் காதரவு, மண், விண், புனல், கனல், தீ ஆகிய ஐம்பூதங்கள், தோற்றம், ஒடுக்கம், அணுவுக்கணு, அண்ட பரிபூரணன், மந்திரம், ஞானமருந்து, மறைக்கொழுந்து ஞாலச் சிறப்பு, காய்ச்சிய பாலில் நெய்போற் கலந்துள்ளவன், என அனைத்தும் ஆறுமுகப் பரம்பொருளேயென ஆணித்தரமாக அறுதியிட்டுரைக்கின்றார்.⁵¹

வேலிடம் வேண்டுதல் :

நமனுயிரைக் கொள்ளவரும்போது வேல் ஈடாட, கோள்களால் வரும் பகைதீர்க்க, சென்ம வினை தீர்க்க, உயிர்களின் இடுக்கண்

50. ஆ. சதாசிவம்; ‘ ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக் களஞ்சியம் ’, பக். 115.

51. சோமசுந்தர ஐயர்; ‘ கதிரைமலைப் பேரின்பக் காதல் ’, பக். 9.

அகற்ற, சனிக்கிரகத்தின் கோளாறு தீர்க்க, தீராத வியாதி தீர்க்க, பில்லி சூனியம் அகற்ற, கலைமகள், மலர்மகள் குடியிருக்க, வேலை மறவாமல் இருக்க, கிரௌஞ்ச கிரியைப் பொடிபடச் செய்த வேலை அருள்புரிய வேண்டுமென அழுது தொழுது நிற்கின்றார். இங்ஙனமே மயிலிடமும் மன்றாடுகின்றார். அடிமைக்குடியாய் ஆள வேண்டுமென்று கேட்கின்றார்.⁵²

முத்திக் கரைக்கு ஏணி :

முருகப் பெருமானின் வேல், அளப்பரிய தவவலிமை கொண்ட சூரனைச் சிதறடித்தது. ஆகவே அதன் அதீத சக்தியைப் போற்றி வேண்டுகின்றார். ஆயிரத்தெட் டண்டமும் ஆண்ட சூரனே மயிலானான். அளவிடற்கரிய பராக்கிரமங் கொண்ட குமரக் கடவுளைச் சமக்கும் மயிலுக்கும் எத்தகைய தெய்வீகத் தன்மையுண்டெனக் கண்டு ஆசிரியர் அதனிடமும் தன் குறைகளைக் கூறித் தூது அனுப்புவது போலமைகின்றது. இங்ஙனமெல்லாம் உள்ள முருகனை வேண்டி முத்திக் கரைக்கு ஏணி முன்னிறுத்தப் பெற்றதென நூலின் பயனாற் தனக்கு முத்தி உறுதி என்பதைக் கூறி முடிக்கின்றார். பேரின்பப் பெருவாழ்வை ஆசிரியர் பெற்றனர் எனலாம்.

8. கதிரை யாத்திரை விளக்கம் :

காசி யாத்திரை விளக்கம் என்றொரு நூல் மயில்வாகனப் புலவர் என்பவராற் செய்யப்பெற்றதாக அறியப்படுகின்றது. அந்நூல் இன்று கிடைத்திலது. பெரும்பாலும் ஆசிரியர் காசித்தலத்திற்குச் செய்த யாத்திரை அனுபவங்களை நூலாக எழுதி இருப்பார் என அனுமானிக்க முடிகின்றது. இங்ஙனமே கதிரை யாத்திரை விளக்கமும் ஆசிரியர் தாம் கதிர்காமத் தலத்திற்குக் கால்நடையாக யாத்திரை செய்து மீண்டமை, நோய் தீர்ந்தமை, தலத்தின் கண் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய கீர்த்தனங்களைப் பாடியமை இவற்றை எழில் பெறப்பாடியுள்ளனர் நூலாசிரியர் விநாயக மூர்த்திச் செட்டியார் அவர்கள்.

நூற்பொருள் :

இந்நூல், ஆசிரியர் மேற்கொண்ட கதிர்காம யாத்திரை பற்றி எழுதப்பெற்றுள்ளது. இந்நூலை ஆசிரியர் நல்லூர்க் கந்தன்

52. சோமசுந்தர ஐயர் ; 'கதிரைமலைப் பேரின்பக் காதல்', பக். 14.

சந்நிதியின் அரங்கேற்றினார். இந்நூலில் அடங்கியுள்ள கீர்த் தனங்கள் கதிர்காம யாத்திரை செய்யும் யாத்திரிகர்களால் வழி நடையிற் பாடிப்பயன் பெறக்கூடியன.

நூல், நொண்டிச்சிந்து, விருத்தம் இவற்றாலானது.

கதிர்காமத்திற்குப் பாதயாத்திரை :

ஆசிரியர் கதிர்காமத்திற்குப் பாதயாத்திரை செய்யத் தீர்மானித்து வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரனை முதலில் வணங்குகின்றார்.

“ ..வந்தேன் வீதி வலமாய்—அங்கு
வாமும் வயித்தீசரனை வாழ்த்திக் கொண்டே
..... ” 53

என வைத்தீஸ்வரனை வணங்கியதைக் கூறுகின்றார்.

பின்னர் நல்லூர்க் கந்தன் சந்நிதியை அடைந்து, வரலாற்றுப் புகழ்பாடி.

“ ..போறேன் கதிரைமலைக்கு—நானும்
போக வழித்துணையாய் வா நீயென்றேன்
..... ” 54

எனக் கூறிக் கும்பிட்டு விடை பெற்றுப் பயணத்தை ஆரம்பிக்கின்றார்.

வெயிலுகந்த பிள்ளையாராலயம் தொழுது, கவலை நீங்கித் தாழை மண்டி வளர்ந்துள்ள உப்பாறு கடந்து கைதடியடைந்து யானை முகனைக் கைதொழுது நுணாவில், சாவகச்சேரி, கச்சாய், கிளாலி, பளை, வடலிப்பற்று ஆகிய இடங்களிற் கோயிற் தரிசனம் செய்து நடையை மேற்கொள்ளுகின்றார். இளைப்பாறி, விற் குளம், கோவிற்குளம், வழுதலங்கொல்லை, நாகர்கோவில், வண்ணான்குளம், பெரிய சுண்டிக்குளம், கோரைமோட்டையூர், அம்பலவன் பொக்கணை, முல்லைத்தீவு, வற்றாப்பழை அடைந்து வற்றாப்பழை அம்மனைத் தரிசித்துப் பயணத்திற் குதவுமாறு வேண்டிப் பயணத்தை மேற் கொள்ளுகின்றார்.

53. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார் ; 'கதிரையாத்திரை விளக்கம்', பக். 3.

54. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார் ; 'கதிரையாத்திரை விளக்கம்'

கொக்குத்தொடுவாய், கொக்கிளாய், புல்மோட்டை, திரியாய், குச்சுவெளி, கும்புறுப்பிட்டி, நிலாவெளி, சாம்பல்தீவு, உப்பு வெளி இவையெல்லாம் கடந்து திருகோணமலையை அடைகின்றார். அங்கு கோணேசப் பெருமானைப் போற்றி வணங்கி விடைபெற்றுப் பாலம்போட்டவாறு சேர்ந்தார். அவ்விடத்துப் பத்தினித் தெய்வத்தைத் தொழுது தம்பலகாமம் சேர்ந்து பரமசிவனைத் தொழுது, கந்தளாய்க்குளம் மாகாமம் இவற்றைக் கண்டு, மகாவலிகங்கையிற் தீர்த்தமாடி, அவ்விடம் விட்டு நீங்கி, நீலப்பழை, கங்கு வேலி, மல்லிகைத்தீவு, அரிப்பு, ஆனைத்தீவு, சேனையூர் இவை கடந்து வெருகலை அடைந்தனர். அங்கு சித்திர வேலாயுத சுவாமியைச் சிரத்தையுடன் சிரந்தாழ்த்திச் சிந்தை குளிர வணங்கி நின்றனர். வாழைச்சேனை, வந்தாறுமுலை இவ்வூர்களைக் கடந்து மட்டக்களப்பினை அடைந்து புளியந்தீவிற் களைப்பாறி, கல்லடி, காத்தான் குடி இவற்றுக்கூடாக முருகப்பெருமானை மனத்தாற் சரணடைந்தவாறு செல்கின்றார்.

பின் திருக்கோவிலை அடைந்து சித்திர வேலாயுதப் பெருமானைக் கைதொழுதேத்தித் தனிவழி நடந்தனர். பொத்துவில், பாணமை, சந்நியாசி மலை இவற்றுக் கூடாகச் சென்று உகந்தை மலையில் ஒப்பிலா வேலவரைத் தரிசித்து “ வேலவனே வருவாய் என் மனக்கவலை மாற்றுவாய் ” எனப் பணிந்து விடைகொண்டு கதிராபுரியை அடைந்தனர்.

குமரா அடியேற்கருமுக :

“ . . சிந்தாமணியே மணிவிளக்கே தேனே கதிரை மலை
யமர்ந்தாய்
கொத்தார் கடப்பமலர் மார்பா குமரா வடியேற்
கருளாயோ
..... ’’55

என வணங்கித் துதித்துப் பரவசமடைகின்றார். மெய்சிலிர்த்து வீழ்ந்து கண்ணில் நீர் அருவியாக ஓட, சிந்தையில் முருகேசனைத் துதித்தார். பின்னர் மாணிக்க கங்கையில் நீராடிக் கறிசோறு சமைத்து அன்னதானம் கொடுத்தனர். சந்நிதி சென்று நாதாந்த வேதாந்தனை வழிபட்டு உள்ளத் துன்பம் உரைத்து, உய்யும்வழி

55. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார், ‘கதிரையாத்திரை விளக்கம்’, பக். 17.

உசாவி நின்றனர். மாணிக்கப் பிள்ளையார் தோற்றங்கண்டு கைகுவித்துக் கவலைகள் தீரக் கும்பிட்டார். உமையாள் மைந்தனாம் குமரக் கடவுள், அவர் விழிக்குத் தோற்றுவதைக் கண்டார்.

கந்தா ! கடம்பா ! கானக் குறத்தி மணவாளா ! என வேண்டினார். ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தார். புலவர் சிலரைக் கண்டு சைவமுந் தமிழும் தழைக்க, வந்தவராம் ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய கீர்த்தனங்களை அரங்கேற்ற உத்தரவு பெற்றுக் கீர்த்தனங்களைப் பாடி அரங்கேற்றினர்.

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர் கீர்த்தனைகள் :

கீர்த்தனைகள் சாவேரி, துசாவந்தி, சுருட்டி, ஆகிரி, கல்யாணி ஆகிய இராகங்களில் அமைந்தன. இவை இசையுடன் பாடப் பெற்றன. இப்பாடல்களில் ‘‘ இத்தனை கொடுமைப்படும் போது உமக்கு மனமிரங்கவில்லையோ, சித்தி முத்தி தரும் தலத்தில் வாழும் சுப்பிரமணியரே, கண்ணுள் மணி, காருண்யக் கடல், எள்ளில் உறு நெய், எங்கும் நிறைந்தீர், தெள்ளு தமிழால் வைதாரையும் வாழ்விக்கும் முருகா ! அருணகிரியின் சொல்லை நம்பி வந்தேன். துன்பந் தீர்க்காவிடில் உம்மை விட்டகலமாட்டேன். இம்மை, மறுமை வீட்டுலகம் தருவாய் ’’ என்று நெஞ்சருகப் பாடுகின்றார்.

கல்யாணி இராகப் பாடலில் ‘அருள் சேர் சீலனே, பாலனே, கோலனே, அனுகூலனே, செங்கதிர் வேலனே, பரிபூரணானந்தனே, துய்யனே, மெய்யனே, பன்னிருகையனே, நேசனே, ஈசனே என் மேல் மனமிரங்கு என்குறை தீர் ’ எனக் கேட்கின்றார்.

சாவேரி இராகத்திலமைந்த பாடலை மங்களங் கூறி முடிக்கின்றார். இப்பாடல்கள் அரங்கிலும், வீடுகளிலும் இசைத்துப் பயன்பெறக் கூடியவை.⁵⁶

கீர்த்தனைகள் இசைத்து முடிந்ததும் கப்புறாளை ஆசிரியர்க்குச் சந்தனம் விபூதி வழங்கினார். இனித் திருவிழாக் காட்சியை ஆசிரியர் விளக்கமாகக் கூறுகின்றார். பதினைந்து நாட்கள் திருவிழாத் தரிசனம் செய்து, தீர்த்தம் ஆடி ஆசிரியர் நல்லூர் பயணமாகின்றார். அவரைப் பலகாலம் வருத்திய நோய் இருந்த விடந் தெரியாமல் மறைந்தது.

56. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; ‘கதிரையாத்திரை விளக்கம்’, (ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலரின் கீர்த்தனை), பக். 25.

கொழும்பு வழியாக நல்லூருக்குப் பாதயாத்திரை :

கட்டகாமம், மாகாமம் என்பன கடந்து அம்பாந்தோட்டை, வளவை ஆறு, தங்காலை, மாத்தறை, கம்பிறாம, பொல்வத்தை, மிரிகாமம், கட்டுக்கொடை, அம்பலாங்கொடை, வேருவலை ஆகிய ஊர்களைக் கடந்து களுத்துறையை அடைகின்றார். பின் அங்கிருந்து பாணந்துறை கல்கிசை வழியாகக் கொழும்பு நகர் அடைந்தனர்.

திருமகள் உறைவது, கலைமகள் குடி கொண்டது, சிவத் தொண்டர்கள் வாழ்வது, தேவலோகம் நிகர்த்தது, பூவுலக ஆரத்திற் பதித்த மணிபோற்றிகழ்வது என்றெல்லாம் கொழும்பு நகரின் புகழ் பாடுகின்றார். பின் நடை மேற் கொள்கின்றார்.

நீர்கொழும்பு, சிலாபம், புத்தளம் வழியாக திருக்கேதீச் சரத்தை அடைந்து பாவந்தீர்க்கும் பாலாவியில் நீராடிச் சிவபெருமானின் பிரதாபங்கள் பேசிக் கைகூப்பி வணங்கி ஊர் நோக்கிப் பயணமாகின்றார்.

இந்நூலின் மகத்துவம், ஆசிரியர் தாம் பாதயாத்திரை செய்யும் போது சென்ற ஊர்களையும் வரும்போது கடந்த ஊர்களையும் மறவாது குறிப்பிட்டுள்ளார். சென்றதோர் பாதையும், வந்ததோர் பாதையுமாகப் பாதைகள் வேறாயமைவன. ஆங்காங்கே கோயிற்றலங்களையும் வழிபட்டுச் செல்கின்றார். முற்காலத்தில் ஆயிரக் கணக்கானோர் கதிரை யாத்திரை சென்றுள்ளனர். இருப்பினும் செய்யுள் நடையில் யாத்திரை நூலை எழுதியதாகத் தெரியவில்லை. ஆசிரியர் வழிநடை பற்றியும், தரிசனம் பற்றியும், பெற்ற பெறு பற்றியும் குறிப்பிட்டு ஏனையோரும் இங்ஙனம் பலனடையலாம் என வழி காட்டி உள்ளார்.

9. தூதுப் பிரபந்தம் :

தூதுப் பிரபந்தத்தின் தோற்றம் தொல்காப்பியம் அகத்திணையியலிற் காணப்படுகிறது. “ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே” எனவும்,⁵⁸ அவற்றுள் “ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர்மேன”⁵⁹

57.

58. கணேசையர் பதிப்பு ; தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்), பக். 30.

59. கணேசையர் பதிப்பு ; தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்), பக். 30.

எனவும் கூறியுள்ளார். இதிலிருந்து அந்தணர் அரசர் ஆகியோரிடத் துப் புறப்பொருள் சார்ந்த வழக்கமிருந்ததெனத் தெரிகிறது. தொல் காப்பியத்திற் தோழி, செவிலி, பார்ப்பான், பாங்கன், பாணன், பாடினி, இளையவர், விருந்தினர், கூத்தர், விறலியர், அறிவர், கண்டோர் ஆகியோர் அகப்பொருள் சார்ந்த தூதுவர்களாக விளங்கினர் என்பது பெறப்படுகிறது. அஃறிணைப் பொருட்களைத் தூதாக அனுப்பியமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு. அகநானூற்றில் வண்டும், நற்றிணையில் நாரையும், கிளியும், வண்டும் தூதுப் பொருள்களாயின. புறநானூற்றில் அன்னச் சேவலைப் பிசிராந்தையார், கோப்பெருஞ் சோழனிடந் தூதாக அனுப்பும் செய்யுள் காணப்படுகிறது.

உயர்த்திணை அஃறிணைப் பொருட்களைத் தூதாக அனுப்புதற்குக் கலிவெண்பாவினாற் பாடல் யாத்தல் மரபு என இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் கூறுகிறது. இருதிணைப் பொருட்களைத் தூதாக அனுப்புதலைச் சிதம்பரப் பாட்டியலும், கலிவெண்பாவிற் தூதுப் பிரபந்தம் இயற்றப்படுதலை நவநீதப் பாட்டியலும் கூறுவன. தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்து தனிப்பாடல்களாக இடம் பெற்று வந்த தூதுவிடு மரபு நாயன்மார் பதிகங்களிலும், ஆழ்வார் பாசுரங்களிலும் சற்று வளர்ச்சியுற்றுப் பிற்காலத்திற் சிற்றிலக்கியமாக உருவெடுத்துள்ளது. கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவரான உமாபதி சிவாச்சாரியார் 'நெஞ்சு விடு தூது' என்ற இலக்கியத்தை இயற்றியுள்ளனர். தூது விடுதற்குரியனவான அன்னம், மயில், கிள்ளை, மேகம், நாகணவாய்ப்புள், குயில், நெஞ்சு, தென்றல், வண்டு என்பனவும் உயர்திணையிற் பாங்கியும் என்ற நிலை மாறி, பணம், தமிழ், மான் போன்றவையும் தூதுப்பொருட்களாகப் பயன்பட்டுள்ளன.

தூதுப் பிரபந்தம் அகப் பொருள், புறப் பொருள், என இருவகையின. தூது விடுபவர்களைக் கொண்டு தலைவியர் விடுத்த தூது, தலைவர் விடுத்த தூது என இருவகையாகக் கணிக்கலாம். அஃறிணைத் தூது, உயர்த்திணைத் தூது என்று தூதுப் பொருளாலும் கணிக்கப்படுவதுண்டு.

இங்கே ஆய்வுக் கெடுத்துக் கொண்ட கிளித்தூது, ப. வயிரமுத்து என்பவரால் 1928ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. கிளியை வளர்த்து வந்த தலைவி முருகப் பெருமான் மீது தான் கொண்ட காதல் தாழாது, கிளியிடம் தன்மன நிலையைக் கூறிக் கதிர்காம

முருகனிடம் தூதாக அனுப்புவதோடு தொடர்பான செய்திகளைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

9.1. கதிர்காம சுவாமி பேரில் கிளித்தூது :

‘ கதிர்காம சுவாமி பேரிலே கிளித்தூது ’ என்ற நூல் கதிர்காமத்திலுறையும் சுவாமிபேரிற் காதல் கொண்ட பெண்ணொருத்தி கிளியைத் தூதாக அனுப்பி மாலை பெற்று மனக் கவலையைத் தீர்த்தமை கூறுகின்றது. நூலாசிரியர், கதிர்காம முருகனுக்குத் தூதுப் பிரபந்த மொன்றியற்றி வழிபாடு செய்துள்ளமை அவரது பக்தியைப் புலப்படுத்துவதாம். காதலிற் பக்தி செய்து கடவுளரை அணுகுதல் சுலபமெனக் கொண்டார் போலும். மேலும் மானிடக் காதலைக் கடவுள் மேலேற்றிக் கூறுதலிற் சுவையான கதைப்போக்குங் கற்பனையும் மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுங் காணப்பெறுவன.

நூல் அமைப்பு :

நூலில் விநாயகர் துதி வெண்பாவாக அமைகிறது. வெண்பாவின் பின் இந்நூல் எதனைக் கருதியுள்ளதென்ற குறிப்புக் காணப்பெறுகிறது. குருவாகிய தாய், தருமமாகிய தோழியி னுதவியோடு ஆன்மாவாகிய மகளைப் பக்குவப்படுத்த, அம்மகள் பதியாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளிடத்து விவேகமாகிய கிளியைத் தூதனுப்பி இரண்டறக் கலந்து இன்பமனுபவித்தலை நுதலிற்று எனக் குறிப்பிடுகின்றார். 43 கண்ணிகள், தாய் ஒருத்தி தன் மகள் முருகப் பெருமான் மீது காதலுற்று, அவரோடு களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டதை, அவள் செயல்களையும் மாற்றத்தையும் உற்று நோக்கியறிந்து, மகளை வினவ அவள் அதனை மறைத்துப் பதில் அளிப்பதாக அமைகிறது. பின்னர் வரும் 16 ஈரடிக் கண்ணிகளிற் றலைவி கந்தனைக் களவிற் கூடியதையும், பிரிவுத் துயரால் வாடுவதையும், மேலும் அவரை அடைய மனம் நாடுவதையும் விளக்குகிறார். தலைவி தோழியின் புத்திமதிப்படி கிளியைத் தூதாக அனுப்பி முருகனிடம் மாலை பெற்று அணிந்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வதைக் கூறி வாழ்த்தும் கூறி நூல் முடிவடைகிறது.

திருநகர் வளப்பம் :

நூலின் காதற் பகுதியினை வேறோரிடத்திற் கூறியுள்ளோம். இங்கு கதிர்காம நாட்டின் புதுமை சொல்லும்படி கேட்ட தலை

விக்குக் கிளி புதுமைகளைக் கூறும் பகுதியைச் சுருக்கமாகத் தருவாம். திருநகர் வளப்பமானது, சொல்ல முடியாதது, ஏட்டினில் எழுதவொண்ணாதது, எனினும் சிறிதளவில் அறிந்ததைக் கூறுகிறேன் என்று கிளி என்னும் பாத்திர வாயிலாகக் கூறத் தொடங்குகின்றார்.

சேவற் கொடி வளர்ந்து காணப்படுகிறது. மாங்கனி, பலாக் கனி, தேன்சேர்கதலி, மாதுளை ஆகிய கனிவருக்கங்களும், பன்னீர், மந்தாரம், செவ்வந்தி, கோங்கு, அலரி, செண்பகம் ஆகிய மலர்வனங்களுங் காணப்பெறுவன. மேலும்,

“ செந்தாமரைத் தடமும் புகழ்
செங்களுநீர் திகளோடைகளும்
..... ’’60

எனத் தொடருமடிகளில் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள தாமரைத் தடாகம், செங்கழு நீரோடை, நறுமணப் பொருட்களுடைய கடைத் தெரு, எழில் கொழிக்கும் சித்திரச் சாலைகள், வள்ளியம்மையாரின் திருக்கோயில் என்பனவும் காட்டி நிற்கின்றார்.

சாதுமடம், கோவிந்த கல்யாண மாமடம் இவைகூறி, பூங்கட்டுச் சாமரை, கண்ணாடி, கொடிவிளக்கு, கற்பூர ஆலாத்தி, புகழ் உடைய தீவட்டி, கைவிளக்கு, நல்ல தீபதூபம், புகழ் வீசும் விளக்கு என்று பல்வகைப்பட்ட ஒளி உமிழ் தீபங்கள் பற்றிப் பேசுகிறார். ஒளிவடிவில் முருகக் கடவுள் இங்குறைவதை உளத்திற் கொண்டனர் போலும்.

சங்கு, தவில், முரசு, தம்புறா (தம்புரா) வீணை, பொற்றாளம், பேரிகை, நாதசுரம், தடாரி, தப்பட்டை ஆகியன பூசை வேளையில் மேளதாள நாதகீதம் இவற்றை எழுப்புவதால் தேவலோகப் பின்னணியைச் சிருஷ்டித்துக் காட்டுவதாக அமைக்கின்றார்.⁶¹ விண்ணாடர் துதிக்கின்றனர். பண்ணேர் தவத்தோர், புகழ்பாடுந் தமிழ்க் கவிவாணர், சித்தர்கள், சந்நியாசிகள், சிவயோகியர், பத்தியுடைய அந்தணர் சங்கமராம் அடியார் கூட்டத் தவர், எல்லோரும் முருகக் கடவுளை இறைஞ்சுகின்றனர்.

60. ப. வயிரமுத்து ; ‘ கதிர்காமசுவாமிபேரில் கிளித்தூது ’, பக். 8.

61. ப. வயிரமுத்து ; ‘ கதிர்காமசுவாமிபேரில் கிளித்தூது ’, பக். 15.

கதிர்காமச் சிறப்புகளைக் கூறி, வேலும், மயிலும் துணையோடு நூலை முற்றுவிக்கின்றார். பத்துப் பக்கங்களைக் கொண்ட சிறு கையேடாக இருப்பினும் கதிர்காம முருகன் மீது பாடப்பட்ட தூதுப் பிரபந்தம் இஃது ஒன்றே என்ற வகையிற் றனிச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது.

10. புராணம் :

“ பிரபந்தம் என்பது இலக்கியச் சுவைபட இயற்றிய நூல்களுக்கெல்லாம் ஒரு பொதுப் பெயர். இது முற்கால வழக்கு. தற்காலத்தில் காப்பியம், பெரும் காப்பியம், புராணம் ஒழிந்த ஏனையவற்றிற்கு இப்பெயர் வழங்குகின்றது. சிந்தாமணியைப் பிரபந்தம் எனச் சொல்லமாட்டோம். பரணி, பிள்ளைத் தமிழ், கலம்பகம் இவற்றைக் காப்பியம் என வழங்குவதில்லை. பிரபந்தம் என்றே கூறுவோம் ” என எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் கூறுகின்றனர்.⁶²

பன்னிரு பாட்டியலோவெனிற் பத்துப் பாடல் கொண்ட பதினாறு கத்தினையும், நூறு பாடல் கொண்ட சதகத்தினையும், ஐநூறு பாடல் கொண்ட புராணத்தையும் ஒரே நோக்கில் அளவை செய்து இவையெல்லாம் பிரபந்தங்களே எனக் கூறியுள்ளது.⁶³ பிரபந்தம் என்ற கட்டுக்கோப்புக்குள் நின்று ஆய்வை நிகழ்த்துமாற்றால் நாம் ‘ பிரபந்தமென்பது இலக்கியச் சுவைபட இயற்றிய நூல்களுக்கெல்லாம் ஒரு பொதுப் பெயர் ’ என்பதைப் பொன்னே போற் போற்றிப் புராணத்தையும் பிரபந்தங்களுள் வைத்து ஆராய்கின்றோம்.

புராணம் என்ற வடசொல் பழையது என்ற பொருள்படும். உலகத் தோற்றம் ஒடுக்கம், உயிர்களின் தோற்றம் ஒடுக்கம், மன்னர் பரம்பரை, கால வரையறை, மன்னர் பரம்பரையோடு தொடர்புடைய கிளைக்கதைகள் ஆகிய பஞ்ச லக்கணங்களைப் புராணங்கள் இயம்பி நிற்பன.

10.1. கதிர்காம புராணம் :

இனிக் கதிர்காம புராணத்தின் இயல்புகளை நோக்கின் இது புராண இலக்கணங்களுக்கமைய இயற்றப்பெற்றுள்ளமை புலனாகும்.

62. எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை ; ‘ காவிய காளம் ’ பக். 15.

63. பன்னிருபாட்டியல் ; பக். 155.

கடவுள் வாழ்த்து, விநாயகர் காப்பு, அவையடக்கம், இவற்றோடு ஆற்றுப்படலம் தொடக்கம் மாதர் அருள்பெறு படலம் ஈறாகப் பதினெட்டுப் படலங்களை யுடைத்தாய்க் கற்றோர் நெஞ்சைக் கவரும் சால்புடைத்தாய் விளங்குகின்றது.

இந்நூல் சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை என்பவரால் 1932ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. பிரம்மஸ்ரீ ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கள். சு. கனகசபாபதிக் குருக்கள், சிவானந்த பாரதிகள், பிரம்மஸ்ரீ சிவசதாசிவக் குருக்கள், பிரம்மஸ்ரீ சோ.வைத்தியநாத சாஸ்திரிகள், பிரம்மஸ்ரீ முத்துக்குமார சுவாமி ஐயர், க. சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர், இவர்கள் இத்தனை பேரும் இந்நூலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கியுள்ளனர்.

புராண வைப்பு :

கடவுள் வாழ்த்து, புராண வரலாறு, அவையடக்கம், ஆற்றுப்படலம், திருநாட்டுப்படலம், திருநகரப்படலம், நைமிசப்படலம், திருவவதாரப்படலம், தாரகன் வதைப்படலம், வழிநடைப்படலம், சூரபன்மன்வதைப்படலம், கதிர்காமகிரிப்படலம், திருமணப்படலம், மீட்சிப்படலம், அபகீர்த்தி முத்தி பெறுபடலம், வேட்டுவக்கள்வர் அருள்பெறுபடலம், பாவதீபன் அருள்பெறுபடலம், தேவர் கலிவலிவென்றபடலம், வணிகர் தனம்பெறுபடலம், மாதர் அருள்பெறுபடலம் ஆகிய இருபத்திரெண்டு படலங்களையும் 742 திருவிருத்தங்களையும் உடைத்தாய் எழில் பெறக் கற்றோர் நயக்கும் பெற்றியதாய் அமைந்துள்ளது.

கடவுள் வாழ்த்து :

விநாயகர் வாழ்த்தும், பின் கடவுள் வாழ்த்தும் அமைவன. கடவுள் வாழ்த்திலே சிவபெருமான், உமாதேவியார், மாணிக்கப் பிள்ளையார், முருகக் கடவுள், தெய்வயானை அம்மையார், வள்ளியம்மையார், நவவீரர், குரவர், முத்துலிங்க முனிவர் ஆகியோர் வணங்கப்பெறுகின்றனர்.

“ உலகத் தமிழ் மாந்தர் அனைவரும் உணரும் வண்ணமாகத் தக்கணகைலாச புராணம் முதலாப் புகழ்ப்பெற்ற கதிர்காமப்புகழை ஓதுகின்றேன் ” எனக் கூறுகிறார்.⁶⁴

64. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை ; ‘ கதிர்காமப் புராணம் ’, பக். 5.

அவையடக்கம் :

அவையடக்கத்திலே, ஈழநாட்டுப் புகழ் சொல்ல வந்த ஆசிரியர், நாட்டுக்கு அணிகலனாய் விளங்கும் தெய்வ வழிபாட்டின் சிறப்பினை விளக்குவாம் எனக் கூறுகிறார். மேகமானது “ நீறணி பெருமான் போல் ” வெண் நிறத்துடனே கடல் முகந்து, அவன் உருவைக்கூறு செய்த உமை அம்மை போல் நிறம் பெற்றது என உவமை முகத்தால் விளக்குகிறார்.⁶⁵

‘ மேகங்கள் சிவனொளிபாத மலையைச் சேர்ந்து சூன்முதிர்ந்து சிவன் சடை போன் மின்னல் மின்னி, சிவன் கரத்தில் வில்லாய் அமைந்த மேரு மலையில் வாழும் தபசிகள் ஒலியாய் முழங்கி, உயிர் களிதத்து அவன் புரியும் கருணையாய் வாவிக்களிற் பொழிந்தன என்றும், வெள்ளமானது, தேவருக்கிடுக்கண் விழைத்த சூரனை இரு கூறாக்கிய சுடர்வடிவேலோனது தொல் புகழாய் அருமறைப் பார்ப்பனருக்குக் கிடைத்த தானம் போல் மாநிலத்திற் பரந்தது,⁶⁶ என்றும் கூறுகிறார்.

திருவவதாரம் :

சூரன் என்பான் செய்யுங் கொடுமைகளை ஆற்றாத தேவர், அயன், மால் ஆகியோர், நந்தி தேவரிடம் முறையிட்டுப் பெருமானிடம் அனுப்பச் சிவனுந் தேவை கண்டு நெற்றிக் கண்ணினின்றும் பொறிகள் ஆறைப் பிறக்கச் செய்ய, கங்காதேவி வாயுவின் துணையோடு சரவணத்திற் சேர்க்கின்றாள்.

‘ அந்த நல்லமையந்தன்னில் ’⁶⁷ என்ற பாடல் ஆறு தாமரைப் பூக்களில் உதயமான ஆறு குழந்தைகளையுந் தேவியைத் தழுவிச் சேர்க்கும்படி சிவபெருமான் கூறியதும் உலகையீன்ற அன்னை அங்ஙனமே செய்கின்றாள். ஆறுமுகங்களும், ஒருடலுஞ், செந்தாமரையொத்த திருவடிகளுங் கொண்ட முருகப் பெருமான் உதயமானார். குழந்தை முருகன், கயிலையிலே குமரனாக வளருகின்றார். சூரனது அட்டகாசம் பொறுக்க முடியாது முறையிட்ட தேவர்களுக்காகப், பன்னிருபடைகள், சேனை, காவலர், இவற்

65. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை ; ‘ கதிர்காமப் புராணம் ’, பக். 5.

66. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை ; ‘ கதிர்காமப் புராணம் ’. பக். 61.

67. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை ; ‘ கதிர்காமப் புராணம் ’, பக். 24.

றோடு குமரப் பெருமான் தாரகனை வதம் செய்யப் புறப்படுகின்றார்.

சூரன், சேவலும் மயிலுமானான் :

மண்ணாக, நீராக, நெருப்பாக, வளியாக, மாய உருக் கொண்டு வந்த சூரனைச் செவ்வேள் பகழிகள் ஏவி அம்மாய உருவங்களை மாற்றினர். தனியொரு நெடுவேல் ஏவிக் கடனுள் மாமரமாக நின்ற சூரனை இருகூறாக்கி, ஊர்தியாம் மயிலாகவும், கொடியாஞ் சேவலாகவும் கொண்டனர். பின் முருகவேள் கதிர்காமத்திலே தெய்வீகத் திருநகர மொன்றை நிர்மாணிக்கச் செய்து சிலகாலம் அங்கிருந்து பின் திருப்பரங்குன்ற மேகினர்.⁶⁸

தெய்வத்திருமணம் :

இந்திரன் மகளாம் தெய்வானை யம்மையாருக்கும் குமரக் கடவுளுக்கும் மங்கல துந்துபிக ளார்க்க, மறையவர் வாழ்த்தொலி மல்க, தேவர்கள் மலர்மாரி பொழியத் தெய்வத் திருமணம் நிகழ்ந்தது எனவும் கடவுட் தம்பதியினர் கந்தவெற்பை யடைந்து அங்கு சின்னாள் வைகிப் பின் தணிகை மலை மீண்டனர் எனவும் கூறுகின்றார்.

களவு மணம் :

தென்னிந்தியாவில் வள்ளியோங்கலிற் றினைப்புனங்காத்து நின்ற வள்ளி எனுங் குறக் கொடியின் ஈடு இணையற்ற அழகினை, நாரதர் கூறக்கேட்ட முருகப்பெருமான் அம்மாதை மணக்க மனங் கொண்டனர். வேட்டுவக்குல வேந்தனாக வடிவு கொண்டு வள்ளி மலையை அடைந்தனர். அங்கு களவொழுக்கத்தில் வள்ளியை அடைந்தனர்.⁶⁹

பின்னர் முருகவேள் இரு தேவியரோடும் கதிரை வெற்பையடைந்து அங்கு உறைவராயினர்.

தாரகனை வதைத்தமை, சூரன் சேவலும் மயிலுமானமை, தெய்வயானை திருமணம் இவற்றையெல்லாம் ஆசிரியர் வடமொழி நூலாம் தக்ஷிண கைலாச மான்மியத்தையே தழுவி நிற்பதோடு

68. சி. நாகாகலிங்கம்பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்' பக். 66.

69. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 67.

வள்ளி திருமணத்தாலும் வள்ளியோங்கலில், அதாவது திருப்பரங் குன்றத்தருகுள்ள வள்ளி மலையிலே நடந்ததென்றே நவிலுகின்றார். கந்தபுராணமும் இவற்றையே கூறி நிற்கின்றது. நாம் முன்பு தல வராற்றிற் கூறியது போலச் சூரனுடன் யுத்தம் புரியப் பாசறையாய் அமைந்ததுவும், பின் இரு மனைவியர் சகிதம் குடியேறிக் கோயில் கொண்ட இடமுமாக விளங்குவதும் கதிர்காமம் என்றுரைக்கின்றார். வள்ளி திருமணம் நடந்த இடம் பற்றி நூல்கள் முரண்பாடான கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றன.

இமயமே கதிரைவெற்பு :

“ திங்களும் அங்கித் தேவுந் தினகரனோடு மூன்று
தூங்கநற் சுடர்கள் வீசஞ் சோதியைத் தன்பாற் கொண்டு
பொங்கு பேரொளியை வீசிப் பாரினிற் சோதியாகி
யெங்கணும் புகழ்ந்து போற்ற விலகுறுங்கதிரை யோங்கல்”

எனக் கதிரையோங்கலின் சிறப்புப் பேசப்படுகின்றது.⁷⁰ முச்சுடர் களும் வீசும் ஒளியினைத் தன்பாற்கொண்டு, பொங்கு பேரொளியோடு, பாரினில் ஒளிப்பிழம்பாக விளங்கும் கதிரைக்குன்றை, எல்லோரும் போற்றுவர் என நவிலா நிற்பர். கடல்நடுவே இருப்பதாலும், தேவர்களின் துன்பமகற்றி அவர்க்கு அருள்பாலித்தலால் அவ்விடத்திற் நேவர்கள் விரும்பி உறைவதாலும், இலகுவில் எவரும் நுழைய முடியாமையாலும் அழகிய இமயமேருவே கதிரைவெற்பு என ஆசிரியர் வலியுறுத்துவர்.

அருள் பெறுவோர் :

கதிர்காமத்தையடைந்த அபகீர்த்தி முத்தி பெறுதல், வேட்டு வக் கள்வர் அருள் பெறுதல், பாவதீபன் கதிர்காமமடைந்து பரகதியடைதல், தேவர், கலியினாட்சியைக் கதிர்காமமடைந்து வெல்லல், வணிகர் உய்வடைதல், பொது மகளாய் வாழ்ந்த பிராமணப் பெண் கதிர்காமம் அடைந்து உய்வெய்துதல் ஆகியன கூறப்படுகின்றன.

பாதகஞ் செய்தோர் இத்தலமடைந்து முத்தி பெற்றமை இவையெல்லாம் மிக விளக்கமாகக் கூறப்படுவன. கோயிலமைந்த வரலாறு, நவகங்கை தீர்த்த மேற்பட்டமை, சாமேசன் அருளைப்

70. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 73.

பெறும் பக்தகோடிகள், மால் அயன் இந்திரன் முப்பது முக்கோடி தேவர், மாணிக்க கங்கையிற் தீர்த்தமாடிப் பெருமானை வணங்கு தல் இவையெல்லாம் பாடல்களினூடே, மிக அழகாக, நூலிலே சொல்லப்பெற்றிருத்தலை அவதானிக்கலாம். இங்ஙனம் பல வுரைத்து மென்ன? பாரிலே கதிரைப்பதி போல, அற்புதம் பயக்கும் அரியதலம் வேறொன்றில்லை. கற்பனைக் கலப்பற்ற உண்மை இதுவெனச் சூதமுனிவர் கூற, சனகர் முதலானோர் அத்தலத்தைத் தரிசித்தனர் எனக் கூறி வாழ்த்தும் கூறிப் புராணத்தை முடிக்கின்றார்.

கதிரைக் கந்தனுக் கமைந்த சிறந்த புராணம் இந்நூல் என்பதில் ஐயமில்லை.

11. அம்மாணை :

அம்மாணையின் ஆரம்பம் :

அம்மாணை என்ற இலக்கிய வடிவம் முதன் முதல் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிலப்பதிகாரத்தில் வாழ்த்துக் காதையிலே எடுத்தாளப்படுகின்றது. பெண்கள் அம்மாணை ஆடிச் சோழன் புகழைப் பாடுவதாக அமையும் இப் பாடலில் நான்கு அம்மாணை வரிப் பாட்டுகள் இடம் பெறுகின்றன. பெண்கள் மூவர் ஆடிப்பாடுவதாக அமைகிறது இப்பாடல்.

அம்மாணைப் பிரபந்த வளர்ச்சி :

மரபு வழிப் பிரபந்தவகையுள் அமையாத இப்பாடல் சில பிரபந்தங்களின் உள்ளூறுப்பாக அமைவதாயிற்று. கலம்பகம் என்ற பிரபந்த வகையில் அம்மாணை ஓர் உறுப்பாக அமைகிறது. மூன்று பெண்களுள் ஒருத்தி ஒரு செய்தி கூற, மற்றொருத்தி அதில் ஐயம் எழுப்ப, மூன்றாவது பெண் விடையிறுப்பாள். இது சிலேடை நயத்துடன் அமையும், திருவாசகத்துள்ளும் மாணிக்கவாசகர் அம்மாணை பாடியுள்ளமை நோக்கலாம். பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தத்திலும் அம்மாணை பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கு ஒரு பருவமாக அமைகின்றது. பாட்டுடைத் தலைவியைப் பலபடப்புகழ்ந்து அம்மாணை ஆடுமாறு தாய், செவிலித்தாய் ஆகியோர் கேட்பதாம். பாடல்கள் பெரும்பாலும் விருத்தம் கட்டளைக் கலித்துறை இவற்றால் ஆக்கப்பெறும்.

தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கணம் :

தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் 149-ஆம் சூத்திரத்திற்குப் பேராசிரியர் தமதுரையில் அம்மாணப் பாட்டு நான்கு அடியில் இகந்து வரும் கொச்சக ஒருபோகு என விளக்கங் கொடுக்கின்றார். தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்தே அம்மாணக்கு இலக்கணம் வகுக்கப் பெற்றிருப்பினும், அதன் தோற்றம் அக்காலத்து அருகியும், பிற்காலத்துப் பெருகியும் காணப்பெற்றிருக்கலாம். கொச்சக ஒரு போகினால் நாலடி இகந்து மூன்று பெண்கள் ஒருவர் மாறி ஒருவர் பாடுவது அம்மாணப் பாடலெனக் கொள்ளலாம்.⁷¹

அம்மாணையின் பண்பு :

“ சோழப் பேரரசர் காலம் வரை தொடர்நிலைச் செய்யுள்களிலும் பிரபந்தங்களிலும் ஓர் உறுப்பாக அமைந்த அம்மாணப் பாடல்கள் பின்னர் நெடும்பாடல்களாகவும், தனிப்பிரபந்தங்களாகவும் உருப்பெற்றன. இவை கொச்சக ஒரு போகுவின் யாப்பு உடையனவாயும் அடியளவு வரையறுக்கப்படாமலும் விளங்குகின்றன. அம்மாணப் பிரபந்தங்கள் கிராமியப் பண்புகளோடு, இலகுவில் விளங்கக்கூடிய பேச்சு வழக்கு மொழி நடையில், உவமைகள் புனைந்து ஒரு செய்தியைத் திரும்பவும் சொல்லுதலுற்று விளங்குவதால் கல்வியறிவில்லாத பொதுமக்களும் செவி வழிக் கேட்டு விளங்கி இன்புறும் தன்மையன.

“ அம்மா எனத் தாயை அழைப்பது போல் அம்மாண என்றழைப்பவதும் மரபாயிருந்திருக்கலாம். பெண்ணை விளிக்கும் விளியாகவும் அம்மாணை அமைந்ததென்றும், அவ்வாறு ‘ அம்மாணை ’ இறுதியுடன் வரும் பாட்டுக்களே அம்மாணை என்ற பெயர் பெற்றன வென்றும் சிலர் கொள்வர் ”. அம்மாணை என்ற சொல் பல தாழிசை அடிகளுக்குப் பின் ஏதாவது ஓரடியின் முடிவிற்கு செய்யுளின் இடையிலே காணப்பெறுவதால் இந்நூல்கள் அம்மாணை என்ற பெயரைப் பெற்றன.⁷²

11.1. கதிரேசன் மகிமை எனும் கதிர்காமத் தம்மாணை :

இங்கு நாம் ஆராயப் புகுந்த ‘ கதிர்காமத்து அம்மாணை ’ நெடும்பாட்டுக்களின் இடையிடையே விருத்தங்கள் கொண்டமைந்

71. க. செ. நடராசா ; ‘ ஈழத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி ’, பக். 117.

72. க. செ. நடராசா ; ‘ ஈழத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி ’, பக். 117.

துள்ளது. இவ்வம்மானையில் நாட்டுவளம், காட்டு வளம், சோலை வளம், வள்ளி வருணனை, தெய்வானை வருணனை, என்பன அழகுறப் புனையப்பட்டு முருகப் பெருமானின் திருவவதாரத் தோடு கூடிய வரலாற்றினைத் துள்ளு நடையுடன் சொல்லிச் செல்கின்றது. இவ்வம்மானை மிக இலகுவாகப் பொருள் கொள்ளக் கூடிய தென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றையெல்லாந் தமக் கேற்றவாறு கற்பனை கலந்த நடையிலே கூறிப் பக்தி செய்ய இந் நூலேற்றதெனக் கொண்டு அம்மானையைத் தேர்ந்தெடுத்தார் எனலாம்.

இந்நூல் இடை இட்ட பதினாறு விருத்தப்பாக்களை உடைய நடை என்ற தொடர்நிலைச் செய்யுளால் ஆனது.

அம்மானையை அழகுபெறு அடுக்கு நடையிலே அதிக சுவையுடன் அமைத்துச் செல்கிறார். ஏனைய நூல்கள் கூறுவதைவிட வள்ளியம்மையாரின் பிறப்பை மிக விளக்கமாகக் கூறுகிறார். சந்தச் சிறப்பு, சொல்லாட்சி என்பன கதைக் கோப்புக்குக் கவினளிப்பன வாய்ப் படிப்போர் உள்ளத்தை ஈர்ப்பனவாய்க் காணப்படுவன.

முருகப்பெருமான் பிறப்பு, சூரனை வென்றமை, தெய்வானை திருமணம், திருமாலும் இலக்குமியும் மானுருவிலே ஈன்ற குழந்தை வள்ளியை, நம்பி ராஜன் என்ற வேட்டுவத் தலைவன் வளர்த்தல், கன்னிப்பருவத்து வள்ளி, தினைப் புனத்தைக் காத்து நிற்கையில், நாரதர் அவளுருவைத் தீட்டிச் சென்று குமரக் கடவுளிடங்கொடுக்க, அவர் தினைப்புனஞ் சென்று கதிரைக்கிரியிலே விநாயகர் துணையுடன் அவளை மணத்தல், குமரக் கடவுளைக் காணாத தெய்வானை அம்மையார் மாணிக்கவாசகரையும் முத்துலிங்க முனிவரையும் ஏவியமை, ஈற்றிற் குமரக்கடவுள் இரு மனைவியரோடும் கதிர் காமத்திற் கோயில் கொண்டு வாழ்தல், இவற்றைச் சுவை குன்றாது ஆர்வம் மேலிடும் வகையிற் சொல்லிச் செல்கிறது கதிர்காமத் தம்மானை. வேறெந்தக் கதிர்காமப் பிரபந்தங்களிலும் காணப்படாத மாணிக்கவாசகர் என்ற பாத்திரத்தை ஆசிரியர் தம் நூலில் அறிமுகப் படுத்தியமைக்கும் அவர் முத்தியடைந்தமை கூறியமைக்கும் காரணம் அறிகிலோம்.

மான்ீன்ற வள்ளி :

குழந்தை முருகன் கயிலையிலே வளருவதை அழகுபெறக்கூறிப்பின் மான்ீன்ற வள்ளியின் செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறார் ஆசிரியர்.

“ பாரெல்லால் ஓரடியாற் பகுத்தளந்த மாயோன் ” வனத்திலே தன் மனைவியுடன் கூட நினைத்து, இருவரும் கலையும் பிணையு மாய் மானுரு வெய்திக்கூடி மகிழ்ந்தனர். கூடிய கலவியிற் பெண் மக வொன்றுதிக்கவே, இலக்குமியும், திருமாலும் தமதுரு வெய்திக் குழந்தையை அவ்வனத்திலே வள்ளிக் கொடிக்கருகில் விட்டு நீங் கினர். மிருகங்களும் பறவைகளும் சூழநின்று, ஊறு நிகழாமற் குழந்தையைக் காத்து நிற்கின்றன. வேலநம்பி என்ற வேட்டுவத் தலைவன் மான் வேட்டையாட அவ்வனத்திற்கு வந்தவன், குழந்தை யின் அழகூரல் கேட்டு அவ்விடம் விரைந்து குழவியிருப்பக்கண்டு, அதனை எடுத்துக் கானவர் மகிழ்வுற மனை எய்திப், பெண் குழந்தை ஒன்றிற்காகத் தவமியற்றும் தன் மனைவி கைக் கொடுத்து, வள்ளியென நாமமிட்டு வளர்த்து வருவாராயினர்.⁷³ இது கதிர்காமத்தில் நிகழ்ந்ததாக ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

தினைப்புன மங்கை :

மங்கைப் பருவமடைந்த வள்ளி, அண்ணன்மார் விருப்பப்படி தினைப்புனக் காவலுக்கு அனுப்பப்பெறுகிறாள். சந்தனத்தூண்நட்டு, மருக்கொழுந்தால் வேய்ந்து, முத்தால் அலங்கரித்து, இரத்தினத்தால் விளக்கேற்றிய வீட்டிலே குடியேறுகின்றாள். அவ்விடம் குறத்தி யொருத்தி குமரக் கடவுளே மணவாளனாக வருவாரெனக் குறி சொல்லிச் செல்கிறாள். வள்ளியைத் தினைப் புனத்திற் கண்ட நாரதர் அவளது உருவைச் சித்திரமாகத் தீட்டி முருகக் கடவுளிடம் கொடுக்கின்றார்.⁷⁴ இனி ஏனைய கதிர்காம நூல்கள் கூறுவன போலவே, கலைமான் வினவி வந்து, பலவேடங்கொடுத்து விநாயகர் துணையுடன் களவு மணம் புரிந்து தென்னிலங்கையில் வீற்றிருக் கின்றார் எனக் கூறுகிறார்.

கந்தப் பெருமானைத் தேடும் தெய்வானைக்குக் கதிர்காமத் தின் சிறப்பையும், அங்கு அவர் கோயில் கொண்டுள்ளமையும் கூறுகின்றார் மாணிக்கவாசகர். அப்பகுதி வருமாறு:—

கதிர்காமத் திருப்பதியில் கந்தர் :

“ வானவ ருமிந்திரரும் மாதுமையும் இலெட்சுமியும்
பானுமதி மாலயனும் பணிவிடைகள் செய்திருக்கார்

73. நல்லதம்பிப்புலவர் ; ‘ கதிர்காமத்து அம்மாளை ’, பக். 20.
74. நல்லதம்பிப்புலவர் ; ‘ கதிர்காமத்து அம்மாளை ’, பக். 27.

கன்னியர்கள் கூடிக்கங்கை நீர்தானாடி

பொன்னுலக மென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்திருக்கார் '75

என்றும்.

“ கொத்தால் கோயில் கட்டி கொள்தினை கொண்டுவைத்து
அத்தானேயன்று அழுவரங்கு நின்று போற்றுகின்றார்
வாவிதனிற் கயல்கள் மகிழ்ந்து விளையாடுவதும்
கவுங்குயில் மயில்கள் குரலோசை மெத்தவுண்டு
..... '76

எனும் அம்மானையாசிரியர் கதிர்காமத்திருப்பதியினழகை எடுத்தோதுகின்றார். முத்துலிங்கரைத் தேடிக் கதிர்காமம் வந்த தெய்வானையை முருகப்பெருமான் சமாதானஞ் செய்து, மூவருங் கதிர்காமத்திற் கோயில் கொண்டனர். எனக் கூறி, வாழ்த்தி, நூலை முடிக்கின்றார்.

12. பிள்ளைத் தமிழ் :

பிள்ளைத் தமிழின் இலக்கணம் :

நூல்களிற் பிள்ளைப் பாட்டு என வழங்கப்படும் பிள்ளைத் தமிழ், கடவுளரை அன்றேல் மாந்தரைப் பாட்டுடைத்தலைவராக முன்னிலைப்படுத்தி, அவர் தம் பிள்ளமைப் பருவத்து நிகழ்ச்சிகளைச் செப்பியும் அகவியும் செவிலித் தாயாராற் பலபடக் கூறப்படுவது. இது பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளாக அமையும். தொடர் நிலைச் செய்யுட்கு வேண்டப்படும் வனப்புகளுள் இப்பிரபந்தம் விருந்து என்றவகையின் பாற்படும், பஃறொடைவெண்பா, கலி விருத்தம், அகவல் விருத்தம், இவற்றுள் ஒன்றால் இயற்றப்படுவது. பிள்ளைப் பருவக் கூறுபாடுகளில் ஒவ்வொன்று, மும்மூன்று, ஐவைத்து, எவ்வேழு, ஒவ்வொன்பது, பதினொன்று எனப் பாடல்கள் யாத்துப் பாடப்படுதல் பிள்ளைப் பாடல் மரபு.

பிள்ளைக் கவியானது ஆண்களாயின் அரசர் முடிசூடும் வரையும் அன்றேற் பதினாறகவை வரையும், பெண்களாயின் பூப்புப் பருவம் வரையும் பாடப்படுவது மரபு. இருபாலார்க்கும் பொதுவாயமைதலாற் பிள்ளையென்றும் வடமொழியிலன்றிச் சிறப்பாகத்

75. நல்லதம்பிப்புலவர் ; 'கதிர்காமத்து அம்மாணை', பக். 47.

76. நல்லதம்பிப்புலவர் ; 'கதிர்காமத்து அம்மாணை', பக். 48.

தமிழ் மொழிக்கே உரித்தாக விளங்குவதால் ' தமிழ் ' என்றும், பிள்ளைத் தமிழ் என்னும் பெயருடைத்தாய் விளங்குகின்றது.

பிங்கலந்தை நூற்பா பிள்ளைப்பாட்டுப்பற்றிக் கூறும் பாடல் பின்வரும் செய்திகளைத் தருகிறது.

“ பிள்ளைப்பாட்டுந் தெள்ளிதிற் கிளப்பி ” எனப்பாடல் தொடங்குகின்றது. திங்கள் இரண்டிற் தெய்வக்காப்பும், ஐந்தாம் திங்களிற் செங்கீரையாடலும், ஆறாம் திங்களில் மொழிபயிலலும், ஏழாந் திங்களில் இன்னமுதூட்டலும், எட்டாந் திங்களிற் தாலாட்டும், ஒன்பதாந் திங்களிற் சப்பாணியும், பதினோராந் திங்களில் முத்தப்பருவமும், ஓராமாண்டில் வருகையும், பதினெட்டாம் மாதத்தில் மதியை அழைத்தலும், இரண்டாம் ஆண்டிலே சிறு பறை முழக்கமும், மூன்றா மாண்டில் சிற்றில் சிதைத்தலும், நான்கா மாண்டிற் சிறுதேர் உருட்டலும், பத்தாம் ஆண்டிற் பூணணிதலும், பன்னீராண்டிற் கச்சம் சுரிகையும் புனைதலும்⁷⁷ என ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைக் காலத்தோடு கூறுகின்றது. ”

காப்பு, செங்கீரை, மொழிபயிலல், தால, சப்பாணி, முத்தம், வருகை, மதியழைத்தல், ஆகிய எட்டுப் பருவங்களும் ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலார்க்கும் பொதுவாக அமைவன. மேற்கூறியவற்றை விடப் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், குணமணமொழிதல், ஐங்கணைக் கிழவனை ஆர்வமொடு நோற்றல், நீராடல், பாவையாடல், அம்மானையாடல், கழங்காடல், பந்தாடல், சிறு சோறடுதல், சிற்றில் சமைத்தல், ஊஞ்சலாடல் ஆகிய பத்தும் சேர்த்து அன்றேல் சில விடுத்தும் செய்யப்படுதல் உண்டு.

கடவுளரைத்தானும் பிணிக்கும் ஆற்றல் மடமை கொண்ட பெண்டிர் கூற்றில் அமைந்திருத்தலால், இப்பாடல் செருக்கற்று, பேதைப் பெண்ணான செவிலித்தாய் கூற்றாகப் பாடப்படுவது எனக் கொள்ளலாம்.

12.1. திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ் :

இந்நூல் சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவரால் 1932இல் இயற்றப்பட்டது. இனிக் கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழை நோக்கின்

77. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ' திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ் ' பக். 5.

செந்தமிழ் காப்பு, செங்கீரை, மொழி பயிலல், உணலூட்டல், தாலாட்டல், சப்பாணி கொட்டல், முத்தந்தருதல், வருகை, நிலாவழைத்தல், சிறுபறை முழக்கல், சிற்றில் சிதைத்தல், சிறுதேரு ருட்டல், பூணணிதல், உடைவாள் செறித்தல் ஆகிய பதினான்கு பருவங்கள் காணப்படுகின்றன. காப்புப் பருவத்தில் நான்கும், ஏணைய பருவங்களில் மும்மூன்றுமாக நாற்பத்து மூன்று அறு சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தங்கள் நூலிற் காணப்படுவன. ஆசிரியர்க்குக் குமரக்கடவுளைத் தாயாகவும் செவிலியாகவும் பாவனை செய்து பக்திகாட்ட இத்தமிழ் ஏற்றதாகக் காணப்பட்டதுபோலும். பலபருவங்களில் ஏற்ற கற்பனைகளுடன் பக்தியும் பரிணமிக்கக் காண்கின்றோம்.

வள்ளிதருந் தேன்தினைமா :

இந்நூற்பாக்கள், குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிச் செய்த முத்துக்குமார சுவாமிப் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாக்களுடன் ஒப்பிடக்கூடிய பெற்றி வாய்ந்தவை. முத்துக்குமாரசுவாமிப் பிள்ளைத் தமிழ், பருவத்திற்குப் பத்துப் பாடல்களாகப் பருவங்கள் பத்திற்கும் நூறு பாடல்களையுடையது. இரு நூல்களிலும் சில பாடல்கள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கவை. முத்துக்குமாரசுவாமிப் பிள்ளைத் தமிழிலே,

“ ..கானக்குறப் பெண் குடியிருந்த
கன்னிப் புனத்துத் தினைமாவும்
கமழ்தேன் தெளிவும்.. ”⁷⁸

எனவருஞ் சிற்றிற் பருவத்துப்பாடற் பகுதியை நோக்குவாம்.

தினைப்புனத்தைக் கன்னிப்புனமெனப் புதிதாக உழுது விதைத்த புனத்தைப் பற்றியும், அப்புனத்திலே குடியிருந்த குறப் பெண் வள்ளி பற்றியும், வாசனை மிகுந்த தேனுடன் வள்ளிப் பெண் குழைத்துக் கொடுத்த தினைமா பற்றியு மாசிரியர் கூறுகின்றார்.

திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழிலே, உணலூட்டற் பகுதியில் வரும் பாடலடிகளுமிதே கருத்தைத் தருவன.

“ ..வள்ளித ருந்தேந் தினைமா வெனவே
வாய்ச் சோனார்குகவே ”⁷⁹

78. குமரகுருபரசுவாமிகள் ; குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு, பக். 31.

79. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர் ; ‘ திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ் ’ பக். 13.

என வருமடிகள் முருகக்கடவுள், வள்ளிநாயகியாரைக் களவு மணம் புரிவான் வேண்டி, முதியவர் வடிவெடுத்து அவ்வம்மையாருட்டிய, தேனுடன் குழைத்த தினைமாவினை விரும்பியுண்டமை கூறி, அத்தேன்றினைமாவென இவ்வுணவையுண்க என்கின்றார். இரு வரும் ஒரே செய்தியை இருவேறுபருவத்திலேற்றிப் போற்றியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடக் கூடியது.

உணலுட்டற் பருவத்தில் ஒரு பாடலிற் சரவணப் பொய்கையில், நீரமகளிருடனுஞ் சிங்கக்குருளைகளன்ன வீரர்களோடும், நீர் விளையாடுங் குமாரநாயகன் எனக் குமரனைச் சிறப்பிக்கின்றார் குமரகுருபரசுவாமிகள்.⁸⁰

“ . . வடவையாற்றின் துறை

தோறும் விளையாட்டயர்ந் தாங்கு நீராடு

தொண்டர்க்க டைக்கணிக்குஞ்

சோனையருள் மாரியே. ”⁸¹

எனச் சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர் கூறுகின்றார். இவ்வாசிரியர் ஒருபடி மேலே சென்று, கதிர்காமக் கந்தன் வடவையாற்றில் நீராடுவதுடனமையாது அவ்வாற்றிலே நீராடுமடியார்களைக் கடாட்சித்துத் திருவருளை மாரியாகப் பொழிகின்றார் எனக் கூறியிருக்குங்கவிதைச்சிறப்பும் பொருளாழமும் உய்த் துணரற்பாலான.

சிறுதேருருட்டல் :

சிறுதேருருட்டலிற் செயற்கரிய பேராண்மை செய்து, மாணாக் கதிர்காமப் புகழ் உருளும் வண்ணம் முருகப் பெருமானைத் தேர் உருட்டும்படி வேண்டி நிற்கின்றார் ஆசிரியர். மாயையாம் உலகு, அழிவற்ற உயிர், அவை இயற்றும் வினைகள், உயிர்களை இயக்கும் இறைவன் ஆகிய இந்து சமய தத்துவங்கள் பாடலில் நுட்பமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அருளொழுகும் பன்னிரு பங்கய விழிகள், அருள் சுரந்து ஆறுபடை வீடுகளைப் புரத்தல், இவை,

80. குமரகுருபரசுவாமிகள் ; ‘குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு’ பக். 30.

81. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர் ; ‘திருக்கதிர்காமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 11.

கூறி ஈழநாட்டுப் பொன்னாலும், மணியாலுமான தேரினை முருகப் பெருமான், கதிரையம்பதியில் உருட்டுமாறு வேண்டப்படுகிறார்.⁸²

உடைவாள் செறித்தல் :

“ ..பொருந் துமெளியே மவவின்மைப்
பொதியோ வியமெய் யுறைபோர்க்க
பொல்லா விருசார் பற்றின்மைப்
பொன்னஞ் செருப்பிற் சுழல்சேர்க்க
..... ’’⁸³

என்ற பாடல் ஓவிய மெய்யுறை போர்த்து இருவகைப் பற்றும் அற்ற காலை நிகழும் தன் வயமிழத்தல், இறைவயப்படல் ஆகிய பாதங்களைப் பற்றின்மையாம் பொற்பாத அணிகளிற் சேர்த்து நிற்பாய். முழந்தாளின் மேற் தொடையிற் தொடங்கி இடுப்பு வரை வட்டுடையைச் சுருக்கிக் கட்டுவாய். ஓரங்களில் பச்சை மணவைத்துக் குயிற்றிய கச்சினையணிந்து முத்துக்கள் வைத்துத் தைத்த வேதமாகிய வாள் உறையை அணிவாயாக. அதில் ஞானமாகிய பெருவாளை அணிவாயாக. செந்நிறக் கைப்பிடியும் வயிரமும் வைத்திழைத்த உடைவாளை அணிவீரென்கிறார். அஞ்ஞானமாகிய அசுரரை வெட்டிப் பிளப்பதால் ஈர்வாள் எனக்கூறுகிறார். மேலும் பூதப்படைகள் சுற்றமாகச் சுற்றிக் ‘ குணலை ’ என்னுஞ் கூத்தினை ஆடத் தேவர்கள் யாழ், குழல், முழவு, இவற்றினை இசைத்தலோடு பூக்குவியல்களைத் தூவி வெற்றிகொண்டாடத், தோகைக் குடைமயிலாக இந்திரனும், ஞானத் தொண்டர்களும் வெற்றியைக் கொட்ட, சூர் அடிமை வாழ்வு தொலைய, பேரறம் நிமிர்ந்து தலைதூக்கப் பாதங்களிற் பகைவர் பணிந்து நாண, நிமிர்ந்து உடைவாள் செறிப்பாயாக என்று கூறி நூலை முடிக்கின்றார்.

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கணங் குன்றாத உயர்ந்த இலக்கிய நூலை முருகன் தமிழாகத் தந்து, முருகப் பெருமானின் முருந்து மூரலைப் பெற்றுள்ளனர் புலவர் சிவங். கருணாலய பாண்டியனார்.

13. சிலேடை வெண்பா :

வெண்பாக்களுட் பெரு வழக்காயிருப்பது நேரிசை வெண்பா. மிக அருகிக் காணப்படுவது சிலேடை வெண்பா. இவ்வெண்பா

82. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர் ; ‘ திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 34.

83. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர் ; ‘ திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 39.

விற்கு, உச்சரித்தற்கண் ஒருவடிவாக நின்ற சொற்றொடர் பல பொருளுடையதாக வருதலென்றும், பல பொருளுடையதாகச் சொற்களைத் தொடுத்தல் என்றும் இலக்கணமுரைப்பர்.

சிலேடை என்பது பொருளணி. இது தானே தனித்து நின்று பாடலுக்கு அழகூட்டுவதோடு அமையாது, ஏனைய அணிகளுக்கு உறுப்பாய் நின்று அழகினை மிகுவிக்கும். ஒரு வினைச்சிலேடை, பலவினைச்சிலேடை, முரண்வினைச்சிலேடை, நியமிச்சிலேடை, நியம விலக்குச்சிலேடை, விரோதச்சிலேடை, அவிரோதச்சிலேடை என ஏழ்வகைச் சிலேடைகள் கூறப்படுவன. இவை செம்மொழி, பிரிமொழி எனப் பொதுவகையில் இரண்டாயமைவன : 84

நிரம்பிய புலமையும் சிறந்த சொல்லாட்சியும், மதிநுட்பமும், நிறைந்தாற்றான் சிலேடை வெண்பா பாடமுடியும் என்பது அறிஞர் முடிபு. தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர் இயற்றிய கலை சைச் சிலேடை வெண்பா ஏனைய சிலேடை வெண்பாக்களுக்கு வழிகாட்டி என்பர். முருகேச பண்டிதர் இயற்றிய ‘‘ மயிலணிச் சிலேடை வெண்பா ’’, பேரம்பலப் புலவர் இயற்றிய ‘‘ வண்ணைச் சிலேடை வெண்பா ’’ ஆகிய ஈழநாட்டுச் சிலேடை வெண்பாக்கள் கதிரைச்சிலேடை வெண்பாவுக்குக் காலத்தால் முந்தியவை. சிலேடை வெண்பாக்களின் முதலிரண்டடிகள் தலப் பெருமையினையும் பின்னிரண்டடிகள் முருகப்பெருமானின் சிறப்புக்களையும் கூறுவன.

13.1. கதிரைச்சிலேடை வெண்பா :

இந்நூலாசிரியரான சோமசுந்தரப்புலவர் அண்மைக் காலத்தில் வாழ்ந்து உயிர்நீத்தவர். குறையிரந்து பாடினார். மிடிநீங்க, மிடிமாலையும் கந்தவனக் கடவை முருகன் மீது நான் மணிமாலை யும், சன்னி நோய் தீரத் திருப்பள்ளியெழுச்சியும், மூலநோய்தீர அட்டக்கிரிகலம்பகமும், கண்ணோய் தீரச் சிலேடை வெண்பாவும் பாடினார் எனப் பதிப்புரையிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூற்களுக்கு கா. பொ. இரத்தினம் என்ற பெரும் மூதறிவாளர் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளனர். ஆசிரியர் தம் புலமையினையையும், கந்தப் பெருமானில் வைத்த அன்பையும் வெளிப்படுத்த இந்நூலைச் சிறந்த சாதனமாகக் கொண்டுள்ளார்.

84. சோமசுந்தரப் புலவர் ; ‘ கதிரைச்சிலேடை வெண்பா ’, பக். 5.

சிலேடை வெண்பா விளம்புவன :

இவ்வெண்பா கதிரைப்பதியின் தன்மையையும், அப்பதியுறை தெய்வமாம் முருகக் கடவுளின் பெருமையினையும், சிலேடை நயத்தோடு அழகாக எடுத்தோதுவது. குறிஞ்சிநில மக்களாம் மலை வாணர் இயல்பு, முல்லைநில மக்களாம் இடையர்தம் இயல்பு அவர்தம் செயல்களான தினைப்புனங்காத்தல், தினை இடித்தல், கிளி கடிதல், குறத்தியர் குறி சொல்லல், குரவையாடல், ஆயர் ஆனினம் ஓம்பல், இடைச்சியர் மோர்கடைதல், கத்தூரிமான் வளர்த்தல், பொலிதூற்றுதல், மகளிர் இசைபாடுதல், யாழ் மீட்டல், மயிலாடுதல், கிளிகள் புனத்தி லாரவாரித்தல் ஆகிய செயல்கள் இந்நூலில் விரவி வருவன.

ஆறுமுகம் :

சரவணப் பொய்கையில் ஆறு குழந்தைகளாக முருகப் பெருமான் தோன்றியமையையும் மூவர் போற்றத் தேவர் துதிக்க நின்ற இக்குழந்தையை உமையம்மை அணைத்தபோது ஆறுமுகங்களுடைய ஒரு குழந்தையாயினமையுங் குறிப்பிடுகின்றார்.

திருமணத் தத்துவம் :

“ மாவடுவை வேலைமலை மானோக்கி யார்தமுவு
மாவடுவை வேலைமலை ”

எனக் கூறித் திருமணக் கோலங் காட்டுகின்றார். அழகிய கண்களுடைய வள்ளியம்மையார், தெய்வானையம்மையார் இருவரையும் தழுவியவனாகக் குமரக் கடவுளின் தோற்றங் கூறப்படுகின்றது.⁸⁵ பக்குவமடைந்த உயிர்கள் முத்திப்பேறடைவதை இவ்விருமணங்களுங் காட்டுவன. உயிர் இறைவனைத் தேடியதை மற்கட சம்பந்தம் என்றும், இறைவன் பக்குவமடைந்த உயிரைத் தானே தேடிச் சென்று ஆட்கொள்ளுதல் மர்ச்சால சம்பந்தமெனவும் அறியப்படுவன. உலகியற் களவுமணத்தால் இஃது உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

உடன்போக்கு :

“ஒரு மான் பிடிக்க ஐயவா வென்றார்” மானைப் போன்ற, அழகிய வள்ளியம்மையாரை அடைவதற்கு அண்ணனாகிய விநா

85. சோமசுந்தரப் புலவர் ; ‘ கதிரைச்சிலேடை வெண்பா ’, பக். 56.

யகரை முருகப்பெருமான், உதவிக்கு வருவீராக என அழைக்கின்றார். வந்து இக்குறமகளை இப்பொழுதே கூட்டுவித்தருள்வீராக எனக் கேட்பதாக அமைகின்றது.⁸⁶ இச்சமயம் மான்போல் மருண்டோடிய வள்ளியம்மையார், யானைமுன்னே வரவே ஓடிச் சென்று முருகப் பெருமானின் முதுகினைத் தழுவியதாகவும், யானையானது கோட்டை முருகக்கடவுளின் மார்பிலழுத்தியதாகவும் புராணங்கள் புகல்வன. அண்ணனார் அருளுடன் முருகக்கடவுள் வள்ளியம்மை யாரைக் கலந்து மகிழ்ந்து பின் தோழியின் துணையுடன் மாந்தழை சேர்ப்பித்து உடன் போக்குக்கு விழைந்து நின்றனர். உடன் போக்கினை,

“ தாமரை யாமத்துத் தனித்து வள்ளியைக் கொளும்பொற்
றாமரையா மத்தர் ”

என்ற பாடலடிகளால் தனித்து ஒருவராக இடையிருள் யாமத்திலே, வள்ளிநாயகியாரைக் கொண்டு சென்றார் முருகப் பெருமான், என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁸⁷

இந்நூலின் பயன் :

இந்நூலின் ஆசிரியர் பெரும்பாலும் வேண்டி நிற்பது பேரின் பப்பெருவாழ்வு என்பது துல்லியமாக விளங்குகின்றது. இதற்குத் தடையாகவுள்ள வினைப்பயனைத் தத்துவார்த்த ரீதியாகத் தணிக்கை செய்து ஈடேற்றமடையவே பலபடப் பகர்ந்துள்ளார். இறுதிப் பாடலில் கைவல்லியஞ் செய்கதிரை என்பதால், முத்தியின் பத்தைத்தரும் கதிரைப்பதியென அறுதியிட்டுக் கூறுவர். இதனால் திருப்பணிப் பயனும் யாத்திரைப் பயனும் நூற்பயனுங் கூறினார்.⁸⁸

14. திருப்பள்ளியெழுச்சி :

பள்ளி எழுச்சி என்பது படுக்கையினின்றும் எழுதல் எனப் பொருள் படும். துயில் கொள்ளும் அரசரை அவர் எழுதற்குரிய காலமாகிய வைகறைக் கண் சூதர் என்ற வகுப்பினர் அவரைப்

86. சோமசுந்தரப் புலவர் ; ‘ கதிரைச்சிலேடை வெண்பா ’, பக். 67.

87. சோமசுந்தரப் புலவர் ; ‘ கதிரைச்சிலேடை வெண்பா ’, பக். 75.

88. சோமசுந்தரப் புலவர் ; ‘ கதிரைச்சிலேடை வெண்பா ’, பக். 188.

புகழ்ந்துகூறி, நின்றேத்தி எழுப்பும் மரபு காணப்பெற்றதாகச் சங்க செய்யுட்கள் கூறுவன. பாடாண்டினைப் பாடல்களாகிய இவை ' துயிலெடைநிலை ' எனப் பெயர் பெறுவன. இதனைத் தொல் காப்பியம்,

“ தாவில் நல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூதர் ஏத்திய துயிலெடைநிலையும் ”⁸⁹

எனக் கூறுகின்றது. மாணிக்க வாசகர் கடவுட் பாடாண்டினை யாகப் ' பள்ளி எழுச்சி ' அருளி அடியார்களைச் சூதர் நிலையில் வைத்துள்ளார். எஞ்ஞான்றும் ஒரே நிலையிலுள்ள கடவுளர்க்குப் பள்ளி எழுச்சி பாடல் குற்றமாகாது. ஏனெனில் அபிடேகம், நெய் வேத்தியம், ஆடை, அணிமணி, பூமாலை ஆதியன புனைதல், திருக்கல்யாண நிகழ்ச்சி இவையெல்லாம் குற்றமின்மை என்க.

“ துயிலெழுதல் அறியாமையின் நீங்கி அறிவுபெறுவலாதலின் இதற்குத் திரோதானசுத்தி என்று பொருள். ஆணவமலமானது ஆன்மாக்களின் அறிவை மறைப்பதால் இது திரோதான சக்தியாம்.

இங்கு கதிர்காமநாதன் மீது ச. நடேசபிள்ளை என்பவர் இயற்றிய திருப்பள்ளியெழுச்சியை நோக்குவோம்.

14.1. கதிர்காமநாதன் திருப்பள்ளியெழுச்சி :

மாயையாம் இருள் விலகியது

“ மாயை சேர் பேரிருள் மறைந்தது மாந்தர்
மணிதிகழ் கங்கைவந் தணுகினர் திரண்டு
வேயமை தோளினர் வீணை மென் கரத்தர்
விரும்பியுன் மெய்ப்புகழ்ப் பாடிட விரைந்தார்
சேயநின் பொன்னடிக் கதிரொளி பரப்பிச்
சுருதிக ளியம்பின சூரிய நெழுந்தான்
பாய்மரை பலதிரி கதிரையிற் குமரக்
கடவு ளேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே ”

என்ற பாடல் ⁹⁰.

89. கணேசையர் பதிப்பு ; ' தொல்காப்பியம் ', பக். 148.

90. குல சபாநாதன் ; ' கதிர்காமம் ', பக். 32.

காலைப் பொழுது திருவருளென விடிந்தமை, செங்கதிர் எழப் புள்ளினங்கள் மலர்க்கா விடத்து நல்லிசைக் கீதங்கள் இசைத்தமை, அடியவர் புகழ்கூற மருவியமை, வேழமிகு கதிரைக்கிரிக் குமரக் கடவுளே பள்ளி எழுந்தருளுக எனவும், மாயையாம் பேரிருள் விலகியமை, மானிடர் மணிகள் பிரகாசிக்கும் கங்கையை வந்தடைந்தமை, மூங்கில் போலும் தோளுடைய பெண்கள் வீணையுடன் மெய்ப் புகழ் பாடவந்தமை, வேத இசை பொலிகின்ற மரைபாயும் கதிராபுரியின் கடவுளே ' பள்ளி எழுக எனவும் கூறுவர். இங்ஙனம் வீணையுடன் பாடும் செய்தியை.

“ ..இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திர மியம்பினர் ஒருபால்.
..... ’’91

என மாணிக்கவாசகருந் திருப்பள்ளி யெழுச்சியிற் கூறியிருப்பது இதனோடொப்பு நோக்கற்பாலது. மேலுந் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாருந் திருப்பள்ளியெழுச்சியிலே கண்ணனைத் துயிலெழுப்பு மிடத்து.

“ ஏதமில் தண்ணுமை எக்கம் மத்தளி
யாழ்குழல் முழவமோடு இசைதிசை கெழுமி
..... ’’92.

எனப் பலவகைப் பல்லியங்களார்த்து நிற்பதைக் கூறுதலையும் உற்று நோக்கலாம்.

அரணை வணங்கும் அலைகடலன்ன ஒலி, நாட்டிய நிலையிலே காணப்பட்ட அழகிய பெண்கள், கற்பூரச்சோதி, முனிவர் அடியவர் விரையுறு புகையுடன் அணுகல், தொண்டர்கள் தீக்குளித்தல், புகையினை முகிலென நினைத்து நடனமிடு மயில்கள், இவையெல்லாம் ஆலயத்தைச் சூழக் காணப்படும் அருள் மிகுகாட்சிகளாம்.⁹³

உள்ளது இல்லது என்ற உண்மையை உணராது உளறித் திரியும் மதத்தவர்களின் உரைகடந்த பழமறைப் பொருள், இதனை

91. க. அருளம்பலவனார் ; ‘ திருவாசக ஆராய்ச்சியுரை ’, (2ஆம் பாகம்) பக். 887.

92. நாலாயிரத்திவ்யப் பிரபந்தம் ; ‘ திருமகள் விலாசம் ’ பக். 237.

93. குல சபாநாதன் ; ‘ கதிர்காமம் ’ பக். 33.

உணர்ந்த பக்தர் குழாம், புவித்தலமனைத்தும் படர்ந்து காணப் படும் பேரொளியை உள்ளம் ஒன்றி உயிராக, உருவாக, அருவாக அழைத்தோம். கதிராபுரியைக் களமாகக்கொண்ட கடவுளே பள்ளி யெழுந்தருளுவீராக எனப் பாடுகிறார்.

இந்நூல் கதிர்காமத்தலத்தின் இயற்கை வனப்பையும், தத்துவ விளக்கத்தையும் மனதிற் கொண்டு, ' மாணிக்கவாசகர் ' 'தொண்ட ரடிப் பொடியாழ்வார்', ஆகிய இருவர் கருத்தையும் பொன்னே போற் போற்றி, மிக அருமையாக இயற்றப்பட்டுள்ளது.

15. கதிரைநான்மணி மாலை :

இந்நூலாசிரியர் நா. வை. செல்லையா என்பவர் 1936இல் இந்நூலை இயற்றியுள்ளார். கதிரை நான்மணிமாலை என்ற பெயருக்கு ஆசிரியர் இலக்கண ரீதியில் விளக்கம் கொடுக்கிறார். " கதிர்காமம் கதிரை என மருவி, நான்கு என்ற வரையறைப் பண்புப் பெயரோடு புணர்ந்து ஈறுகெட்டுநின்று, மணியென்ற பண்புத்தொகை நிலைத் தொடராகப் புணர்ந்தும், மாலையென்றும் சொல்லோடு மணியென்பது சினைத்தற் கிழமைத்தாகிய ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத் தொடராகப் புணர்ந்தும், ' எல்லாத் தொகையும் ஒரு சொல்லுடைய என்பதற்கொப்ப ' ஒரு சொன்னீர் மைத்தாய், கதிரைக்குக் கூறிய நான்காகிய மணியினது மாலை யெனப் பொருள்பட்டு, கதிரை நான் மணிமாலை யென்றாயிற்று "94 இந்நூல் படித்தோர்க்கு உளமாசு நீக்கிக் கதிரைப் பெருமானின் திருவருட்பேற்றினையடையச் செய்யுந் தகைமையுடையது. இந்நூலில் வரும் வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தப்பா, அகவல் ஆகிய நால்வகைப் பாவினங்களும் வெண்மை, பொன்மை, செம்மை பசுமை, நிறங்களளிக்கும் மணிகளாகக் கருதப்படுவன. கதிர்காமத் தலம் சம்பந்தமான விபரங்களை முதலியார் இராசநாயகமே கூற, ஆசிரியர் இந்நூலை ஆக்கினார் எனக் குறிப்பட்டுள்ளார். மேலே குறிப்பிட்ட நால்வகைப் பாக்களால் வகைக்குப் பத்தாக நாற்பது பாக்களை நூல் அடக்கியுள்ளது. ஆசிரியர் தம் புலமையை வெளிப்படுத்தவும், ஏனையோரை ஆற்றுப்படுத்தவும், பக்தி செய்யவும் நால்வகைப் பாக்களே உகந்தவை எனக் காட்டியுள்ளார்.

94. நா. வை. செல்லையா; 'கதிரைநான்மணிமாலை', பக். 1.

குமரன் உறை குன்றம் :

“ . . ஏருறு நறுந்தோட்டெரியினர் வேங்கை
கைபோற் பூத்த கமழ்குலைக் காந்தள்
உருமிகு தோன்றி யூழிணர் நறவம்
பருவமில் கோங்கம் பகைமலரிலவம்
..... ’’95

எனத் தொடரும் பாடலில் எழில் மிகு கதிரை மலைப் பாங்கினை, சொற்சுவை பொருட்சுவை செறிந்த பாவாகப் புனைந்து கூறுகின்றார். அழகிய செந்நிற வேங்கை மலர்கள், கையை நிகர்த்த காந்தட் பூக்கள், கோங்க மலர்கள், இலவு இவையெல்லாம் பூத்துக் குலுங்கிக் கண் கொள்ளாக் காட்சியளிக்கும். பொன்னிறக் கதிரை உச்சி என்றும், தேவர் முனிவர் பணிந்தெழுந்து, அஞ்சலி செய்து, பூசனை புரிந்து, நிற்கும் கதிரைப் பதியென்றும் ஒருபொழுதும் அணையாது ஒளி காலும் கதிர்காமப்பதி எனவும் உயர்வு கூறுவர். அடுத்து முருகக் கடவுள், பெருவலி கொண்டு, பல வரங்கள் பெற்று மாயப்போர் புரிந்த தாரகன். சிங்கமுகன், சூரன் ஆகிய அசுரர்களைக் கிளையோடு கொன்று தேவரைக் காத்தமையையும் கூறுகின்றார்.

இலங்கை வரலாற்றிற் கந்தக் கோட்டம் :

இறுதிப் பாடலில் அசுரரை அழிக்க அமைத்த பாசறைத் தலம், விசயன் அமைத்த ஆலயம், துட்டகைமுனு மன்னன் வழிபட்டு வெற்றியீட்டியமை, போர்த்துக்கீசர் ஆலயம் அழிந்தமை, 2ஆம் இராசசிங்கன் கட்டிய ஆலயத்தில் உறைதல், வழிபட்ட இராம தூதனுக்கு அருள் புரிந்தமை, திருவிழாக்காட்சிகள், அருணகிரி நாதர் வழிபட்டமை, சங்கமித்தை என்னும் பிக்குணியாற் கொண்டு வரப்பட்ட அரசமரத்தின் நிழலில் ஆலயம் உடைமை, பத்தினிக் கோயில், வள்ளி, தெய்வானை, முத்துலிங்க சுவாமி கோயில் களுடைமை, வேட்டுவச் சிறுவனும் சிறுமியுமாக முத்துலிங்கேசருக்குப் பணிபுரிந்து, ஈற்றிற் காட்சி கொடுத்து, இன்றுவரை அவர் வரைந்த அட்சரப் பொருளாய்ப் பேழையுள் உறைதல். இவை கூறப்படுவன.

அடியார்களின் காவடி ஆட்டத்தினையும், தையலாரின் கற் பூரத்தழற் சட்டிகளையுங் கண்டுவத்தல், கல்யாணகிரி, ஜயசிங்ககிரி,

95. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரைநான்மணிமாலை’, பக். 12.

மங்களகிரி, கெசபுரி ஆகிய முனிவர்களைத் தொண்டராகப் பெற்றமை, பாண்டியநாட்டரசியான பாலசுந்தரியும் தொண்டாற்றி உய்ந்தமை, பொன்னுளதெனக் கொள்ளையடிக்க வந்த பறங்கியரை வழிகண்டு பிடிக்க முடியாது துரத்தியமை, கி.பி. 600-1000 வரை சிறந்த தலைநகராய் அமைந்து உலகப் புகழ் பெற்றமை இவற்றை ஆசிரியர் பாவிலே இலக்கணவமைதி குன்றாது அருமை பெருமையாய்க் கூறியுள்ள பாங்கு இனிது ; மிக இனிது.⁹⁶

இப்பாடலில் வேறெந்த நூல்களிலும் காணப்படாத செய்தியாகப் போர்த்துக்கீசர் ஆலயம் அழித்த செய்தி கூறப்படுதல், ஆசிரியர், ஏனைய ஆலயங்கட்கு நேர்ந்த கதி இதற்கும் நேர்ந்திருக்கலாம் எனக் கருதியமையாகலாம். நூல் நான்மணி மாலையாக இருப்பினும் நாலாயிரம் மணியாலன்ன நிறைந்த செய்திகளைத் தந்து நிறைவெய்தியுள்ளமை போற்றற்குரியது.

7818, 3, 2

16. மாலை :

மாலை என்னும் பிரபந்தமானது ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பல செய்யுட்களாற் பாடுவதாம். இது பன்மணிமாலை, இணை மணிமாலை, இரட்டைமணிமாலை, மும்மணிமாலை, நான்மணி மாலை, வருக்கமாலை, மெய்க்கீர்த்திமாலை, காப்புமாலை, கீர்த்திமாலை, பல்சந்தமாலை, வசந்தமாலை, நவமணிமாலை, அனுராகமாலை எனப்பல்வகைப் பிரபந்தங்களாக அமைவதாம்.

மாலை என வழங்கப்படும் பிரபந்தத்தை நாம் கருதும்போது மணிகளாற்றொடுக்கப்பட்ட மாலையை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். ஒரே விதமணியாலும் மாலையை ஆக்கலாம். இதே போல வெவ்வேறு இன நிறமணிகளாலும் மாலை ஆக்கலாம். இங்ஙனமே, ஒரே பாடல் வகையாலும் மாலை என்ற பிரபந்தத்தை இயற்றலாம். வெவ்வேறு பாவகைகளாலும் ஒரே பொருளைப் பாடலாம். பல பாவினங்களைக் கொண்டு இயற்றப்படும் நூல்கள் அவற்றின் பாவின எண்ணிக்கைக்கேற்ப பெயர் பெறுவன.

இங்கு நாம் ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொண்ட மாலைகளைப் பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். இனி இவற்றை ஆராய்வோம்.

96. நா. வை. செல்லையா; 'கதிரைநான்மணிமாலை', பக். 30.

16.1. கதிர்காம மாலை :

இந்நூல் 107 கட்டளைக் கலித்துறைகளைக் கொண்டது. பூமண்டலம் போற்றும் கதிர்காமத்தானை மாணிக்கங்கை சூழ்ந்து மருவும் துதிகையான் காக்க, எனக் காப்புக் கடவுளான விநாயகர் கேட்கப்படுகின்றார்.

தெய்வத்திருத்தளிக்குள் ஓங்கும்பேழை :

சந்நிதிக்கண் புக அருள் புரியாவிடில், புகலிடமில்லை, பிறர் சிரிக்க வாழத்தரியேன் எனத் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைப் பணியாமல் வாழ்ந்ததாக ஆசிரியர் கழிவிரக்கப்படுகின்றார். குஞ்சரத்திலே விழாக் கோலம் பூணும் குமரனைத் தொண்டர் கண்டு அஞ்சலித்துச் சரணகோஷம் எழுப்புவதைக் கண்முன்னே காட்டி நிற்கின்றார். பொருள், புகழ், அதிகாரச்செயல் இவற்றால் பேரிடர் புரிந்து அடையும் பிறவிப்பயனை மாற்றவல்ல கதிரைப் பெருமானே, ஆறுபடை வீட்டிலும் வாழ்கின்றான் எனவும், அருள் தந்து பல்பிறவியை அறு என்றும், அருட்கண் பார்வை வேண்டி நிற்கின்றார். மயிலேறி வரும் மாணிக்கமே, உன்னைத் தவிர வேறு பொருளில்லை என உருகி நிற்கின்றார்.

“ ஓங்காரமீது மறைப்பொ ருளோங்கிடு முண்மையைப் போற் பூங்கார்தவமும் பொழில்வன நாப்பண் பொருந்துதளி தாங்கார் மறைப்பொருள் ” 97 என்றும்,

“ தெய்வத் திருத்தளிக்கு ளோங்கு பேழை திரைமறைவி லுய்வைத் தருமக் கரமானினுள்ளுறைந் தூட்டு பொருள் கைவைத்தணி கலிங்கத்தூடு வந்து களபமிசை மெய்வைத் தரோகர முக்கோண வீதி வெளிப்படுமே ” 98 என்றும்,

“ தவமிக் குடைய கல்யாண முனிவரன்றன் பணியை ” 99

என்றும் முத்துலிங்க சுவாமி வரைந்த மறைச் சக்கரப் பொருள் பற்றிப் பேசுகின்றார். அச்சக்கரப் பொருள் திருவிழாவிற் பவனி

97. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரைநான்மணிமாலை’, பக். 5.

98. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரைநான்மணிமாலை’, பக். 9.

99. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரைநான்மணிமாலை’, பக். 10.

வருதலையுங் குறிப்பிடுகின்றார். இங்ஙனமாக ஆசிரியர் பாடிப் பரவித் தன் உள்ளக்கிடக்கையை முருகப் பெருமானுக்கு அடியவர் அறிய உரைத்துக் கருணை வேண்டிக் கசிந்துருகி நிற்கின்றார்.

16.2. கதிர்காம மாலை :

யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள் கதிர்காமத் தலத் தைத் தரிசித்து வேள்வி நடத்தி இப்பாடல்களை ஆவேசமாகப் பாடினார் எனக் கூறப்படுகிறது. 'முருகா, மனமொன்றி வாழ அருள்' என மூன்று பாடல்களும், சிவசக்தி கண்ணிகள் 16-உம் ஜயசிவ முருகாவென 72 கண்ணிகளும் அமைந்துள்ளன.

சச்சிதானந்த நிலை வேண்டல் :

மெய்ப்பொருளை அறிந்து ஆனந்தமடைதல் எனப் பொருள் படும், பேரின்ப நிலையை விழைகின்றார்.

“ இடைபிங்கலையை இரு புறங்கொண்டே
சுடர்விடு சுழுமுனைக் கொடியெது முருகா ”¹⁰⁰

(ஜயசிவ)

வள்ளி தெய்வானை வலமிடம் பொருந்தும்
ஒள்ளிய சிவக்கனல் உருவெனு முருகா ¹⁰¹

(ஜயசிவ)

என்று பாடுகின்றார். பாடல்கள் சுத்த சன்மார்க்க நெறியின் பிரதிபலிப்பாக அமைகின்றன. இடை பிங்கலை என இரு மாதர்களையும், சுழுமுனைக் கொடியெனக் குண்டலினி சக்தியாகக் குமரக் கடவுளையும், உயர்ந்த தத்துவ நிலையில் உவமிக்கின்றார். இடை பிங்கலையின் இடையிற் சுடர்விடும் சுழுமுனை ஒளியாகிய சிவக்கனல், அடியவரை வழி நடத்துபவன் என்றும் மரகதப் பச்சை மயிலான மலையில் வீற்றிருப்பவன் என்றும் பக்தியாற் பாடுகிறார்.

நாமத்தேன் அளித்தாய் :

' உள்ளத்தில் அறிவொளி ஏற்றினாய் ', ' படித்தவற்றை மறக்கப்படிக்காத கல்வியை எனக்களித்தாய் ', ' என்னுள் அறிவாய் அமர்ந்தாய் ', ' காமத்தீயிற் கருகாமல் உன் நாமத்தேன்

100. சுத்தானந்த பாரதியார்; 'கதிர்காம மாலை', பக். 4.

101. சுத்தானந்த பாரதியார்; 'கதிர்காம மாலை', பக். 4.

அளித்தாய்', 'காதற் பருவத்திலே மாதரைத் தாயாக மதிக்க வைத்தனை', 'உயிர்த்து உலவி, பணி செய்ய யோகநிலை உதவினை', 'சிக்கலிற் சிக்காமல் உன்னருள் பெறும் பக்குவம் அளித்தாய்', 'குருவாய் உருவாய் அருவாய், அருளினாய்' 'ஞானக் குகையுள் யான் உன்னை வைத்து, ஞானப் பொலிவு பெறவைத்தனை; 'சுத்த சுதந்திர சமரச யோக சித்தரை ஆக்கும் வலிமை கொடு' என முருகன் நாமத்தை ஓதி இன்புற்று அதனால் ஏற்பட்ட உணர்வு நிலையையும் பக்குவத்தையும் பகர்ந்து நிற்கின்றார்.¹⁰² மனனம் செய்ய இலகுவானதும், இனிய சொல்லாட்சியும் சந்தச் சிறப்பும் அமைந்த இம்மாலைப் பாடல்கள் பஜனைகளிற் பாடிப் பயனடையக் கூடியவை.

16.3. கதிர்காம மாலை :

இந்நூல் சி. ஆறுமுகம் பிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. (1969) வெண்பா ஐங்கரன் காப்பாக அமைகின்றது. மாணிக்கப் பிள்ளையார் துதியாக ஆசிரிய விருத்தமொன்றும், ஐம்பத்தொரு திருவிருத்தங்களும் இந்நூலில் இடம் பெறுவன. இறுதியடிகளெல்லாம் 'அரகர கதிரமலை ஐயா போற்றி' என முடிவடைவன.

இந்நூலிலே இதே ஆசிரியரால் இயற்றப்பட்ட கதிரைமலைப் பதிகமும் காணப்படுகின்றது. ஆசிரியரின் பக்தி ரசம் ததும்பும் பாடல்களை நாம் வேறோர் இயலில் ஆய்ந்துள்ளோம்.

ஆசிரியர் பாடல்கள் தோறும் பக்திப் பரவசமாகின்றார். இவர் ஈடு இணையற்ற பக்தியைக் கதிர்காமக் கந்தனில் வைத்திருந்தார் என்பதற்குக் காட்டுவழியில் கதிர்காமத்தான் நிகழ்த்திய அற்புதமே சான்றாகின்றது.

இந்நிகழ்ச்சியை ஆசிரியர்,

“ வாடுகின்ற பயிர்க்குதவுங் கொண்மூப் போல
வடிவேலா இவ்வேளை வந்து காப்பாய்
காடதனில் வழிதப்பி யலைவோருக்குக்
கருணையுடன் வழிகாட்ட வேடங்கொண்டாய்
நாடதனிலெனைப் பார்த்து நகையா வண்ணம்
நாதா நீர் காத்து ரெட்சித்தாள வேண்டும்

102. சுத்தானந்த பாரதியார்; 'கதிர்காம மாலை', பக். 5.

ஆடுகின்ற மெய்ப் பொருளே குமரவேளே
அரகர கதிரை மலை ஐயா போற்றி.¹⁰³

இங்ஙனம் கூறுகின்றார்.

சந்தச் சுவையுடையனவும், இலேசாகப் பொருள் கொள்ளக் கூடியவையுமான சொல்லாட்சியைப் பாராட்டதிருக்க முடியாது.

17. கதிர்காம மும்மணி மாலை :

‘ மும்மணி மாலை ’ என்பது மூன்றுவகை மணிகள் விரவ மாறிக்கோத்த மாலை போலமைவது, அதாவது மூவகைச் செய்யுட்களால் அந்தாதித் தொடையில் அமைவது. மும்மணிகளாவன, புட்பராகம், வைடுரியம், கோமேதகம் என்பனவாம். பிரபந்தத் திற்குரிய செய்யுட்களாக வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, அகவல் என்பன அமைகின்றன.

“ மும்மணியா வன சொன்ன புட்ப ராகம்
உறுவயிடு ரியங்கோமே தகமேயென்றாங்
கோதுவர் ”

எனத் திருவிளையாடற் புராணங் கூறுகிறது.¹⁰⁴

“ வெண்பா கலித்துறை யகவ லந்தாதிப்
பண்பான முப்பது பகரின் மும்மணி
மாலை யென்று வகுத்தனர் புலவர் ”

இங்ஙனம் இலக்கண விளக்கச் சூத்திரங் கூறுகிறது.¹⁰⁵

வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, நேரிசையாசிரியப்பா ஆகிய மூவகைப் பாக்களால், வகைக்குப் பத்தாக முப்பது பாடல்களால் ஆனது இந்நூல்.

தத்துவக் கருத்துக்கள் :

தத்துவக் கருத்துக்களையும் ஆசிரியர் இலகுவாகப் பொருள் கொள்ளத்தக்க நடையிலே சொல்லிச் செல்கின்றார்.

103. சி. ஆறுமுகம் பிள்ளை; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 13.

104. தி. சதாசிவ ஐயர்; ‘கதிர்காம மும்மணி மாலை’, பக். 1.

105. தி. சதாசிவ ஐயர்; ‘கதிர்காம மும்மணி மாலை’, பக். 1.

“ ஆங்காரங் கொண்டைவர் ஆட்டும் வழியில லைந்துமதி
தேங்காசை யிற்சிக்கிச் சிந்தை மயங்கினர் தெய்வந் தொழா
தாங்கால முற்றும் அவமே கழிப்பர் பின் அந்தகர்
போங்கால மென்புரிவளர் கதிரா புரிப் புண்ணியனே ” 106

ஆணவத்தால் ஐம்புலன்கள் ஆட்டும் வழியிலே ஆடுதல், ஆசையிலே
சிக்கி மயங்குதல், கடவுளைத் தொழாது காலங்கழித்தல், ஆகிய
செயல்களைப் புரிவோர் இறுதிக் காலத்தில் அடைவதென்ன ? என
வினவி நிற்கின்றார். “

“ .. களிதருவஞ்சப் புலமா சொழித்து
..... ” 107

எனவரும் அடிகள் ஆசிரியர் ஐம்புலன்களால் வரும் குற்றங்கட்கு
அஞ்சினார் என்பதைப் புலப்படுத்துவன.

ஐம்புலன்களே ஆறுமுகனை அடையவிடாமற் தடுப்பன.
அவற்றின் முனைப்பு அகற்றப்பட வேண்டும். அங்ஙனமாயின்
குமரப் பெருமானை அடைவது திண்ணமென அறுதியாக, உறுதி
யாகக் கூறுகிறார்.

“ இனியது சோதிக் கதிரேசனை நெஞ்சிருத்துவதே ” 108
எனக் கூறுமொரு பாடலில் ஆசிரியர் வாழ்நாளெல்லாம் கதிரைக்
கந்தனை நெஞ்சிலிருத்தி வாழ்ந்தாரெனத் தெரிகிறது. இங்ஙனம்
கருத்துள்ள பாடல்களைக் கொண்டது இந்நூல் எனில் மிகை
யில்லை.

18. அந்தாதி:

தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களில் அந்தாதி இலக்கிய
மும் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. அந்தாதி இலக்கியத்தின் முன்
னோடிச் செய்யுள்கள் சில சங்க இலக்கியங்களிற் காணப்படு
கின்றன. அந்தாதி தனி இலக்கியமாகும் தன்மையை 5ஆம் நூற்
றாண்டில் எய்தியதெனலாம். ஈழத்திலே 18ஆம் நூற்றாண்டு
வரை அந்தாதி இலக்கியந் தோன்றவில்லை. எனினும் புராண
காவியங்கள் அந்தாதி தொடைச் செய்யுட்களைக் கொண்டிருந்தன.

106. தி. சதாசிவ ஐயர்; 'கதிர்காம மும்மணி மாலை', பக். 4.

107. தி. சதாசிவ ஐயர்; 'கதிர்காம மும்மணி மாலை', பக். 10.

108. தி. சதாசிவ ஐயர்; 'கதிர்காம மும்மணி மாலை', பக். 10.

இது பின்னர் பல்சந்தமாலை, ஒலியந்தாதி, பதிற்றந்தாதி, நூற்றந்தாதி எனப் பல வடிவங்களில் வளரலாயிற்று. கலியந்தாதி, சிலேடையந்தாதி, திரிபந்தாதி, யகமவந்தாதி, நிரோட்டக யகம வந்தாதி ஆகியனவும் அந்தாதியின் பாற்பட்டவை. இதன் இலக் கணத்தைப் பன்னிரு பாட்டியல்,

“ ..வெண்பா கலித்துறை வேண்டிய பொருளிற்
பண்பா யுரைப்ப தந்தாதித் தொகையே ”¹⁰⁹

எனக் கூறுகிறது. இப்பாட்டியல் நூல் பாவகைகளைக் கூறிற்றே யொழியப் பாடல்களின் தொகையைக் கூறவில்லை. ஒலியந்தாதி பற்றி பன்னிரு பாட்டியல்,

“ ..தத்தம் இனத்தில் ஒப்புமுறை பிறழாது
நாலடி ஈரெண்கலையொடு முப்பது
கோலிய தொலியந் தாதி ஆகும் ”¹¹⁰

எனக் கூறும். இங்கே நாம் ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொண்ட அந்தாதி ஒலியந்தாதி வகையைச் சார்ந்தது. முப்பது கட்டளைக் கலித் துறைப் பாடல்களைக் கொண்டது. செய்யுள்கள் பொருள் முடிவு கொண்டனவாய்ச் சொற்றொடரால் இணைக்கப்பட்ட நூலாக முடிவு பெறுவன. பெரும்பாலும் அந்தாதிகள் இறைவன், இறைவி, பாட்டுடைத்தலைவன், பாட்டுடைத்தலைவி இவற்றுள் ஒன்றைப் பொருளாகக் கொண்டு அந்தாதிப் பொருளைப் போற்றிப் பாடும் பெற்றி வாய்ந்தமைவன. ஈழத்து அந்தாதி இலக்கியங்கள் இப் பொதுவிதிக்கமைந்து காணப்படுகின்றன. இனிக் கதிரை அந்தாதி எனும் பிரபந்தத்தை உற்று நோக்குவாம்.

கதிரை அந்தாதி :

கதிரை அந்தாதி, கதிரைப்பதிகம், கதிரைக் கண்ணி, கதிரை அகவல் நான்கும் ஒரே நூலில் அடங்கியுள்ளன. கொழும்பைச் சேர்ந்த அ. வயித்திலிங்கம் அவர்கள் இந்நூலை இயற்றியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணம் நவாலியைச் சேர்ந்த க. சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் கட்டளைக் கலித்துறையில் சாற்றுகவியொன்று வழங்கி யுள்ளார். காப்புக் கடவுளாக விநாயகர், வெண்பாவாலும் கலித் துறையாலும் ஏத்தப்பட்டுள்ளார்.

109. கழக வெளியீடு; 'பன்னிருபாட்டியல்', பக். 94.

110. கழக வெளியீடு; 'பன்னிருபாட்டியல்', பக். 94.

உமாபதி விழியின் ஒளிர்மணி :

‘ திருவாருமார்பன் ’ எனத் தொடங்கும் பாடல் திருமாலும், பிரமனும் தேடரிய திருவுருவுடைய உமாபதியாம் சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணில் பொறிகளாற் தோன்றிய குமரக் கடவுள் என்றும், கடப்பமாலை மார்பன் என்றும், கதிரைமலை உறைபவன் என்றும் ஆணவ, மாயையை நீக்குபவன் என்றும் கூறுகின்றார். வினை கடக்கும் உபாயமாக அமைந்தவன், தேசிறிகழுங் கதிரைமலை வாழ்வு, தெள்ளமுது, தூரியச் சுடர்வடிவு, உண்ணைக்குருகுஞ் சிவஞானச் சோதி இத்தகைய பெருமானைப் பண்ணோடு பாடித் தோத்திரங்கூறிப் பரவிப் போற்றிப் பலன் பெறுவோமெனக் கூறுகின்றார். ¹¹¹

கலிகாலத்தில் மெய்த்தெய்வம் :

சூரன் வதத்தைச் “ சத்துருவைச் சங்கரித்திடு வேலவன் ”
 “ பெருந்திருவும் துணையும் பொன்றச் சூரைச் பிழந்தழித்த திருந்திய வேற்படையாய் ” “ கிரியைத் துளைத்து சூர்மார்கண்டு ”,
 “ அலைமேல் மாமர மானோனைச் செற்றவருட் கடல் ” இங்ஙனமாகச் சாற்றிச் செல்லுமாசிரியர் “ சேற்படைக்கட்குறவள்ளி ”
 “ வில்லார் திருநுதல் வள்ளி ”, “ மின்னுக்குரையிடைக் கன்னிக் குறத்தி ” என்று வள்ளி புகழைப் பாடி நிற்கின்றார்.

“ மேலான ஞானமும் நின்பூசை நேசமும் மெய்யடியார்
 பாலான வன்பு முயிர் மேற் கருணையும் பாவநினை
 வேலாத நெஞ்சுமெனக் கருள்செய்க விருங்கதிரை
 வேலாகுருபர னேகலி காலத்து மெய்த் தெய்வமே ” ¹¹²

எனக் கலிகாலத்திலே மெய்த் தெய்வமாக அருளாட்சி புரியும் கந்தக் கடவுளைப் போற்றுகின்றார். மேலான அறிவு, பூசை வழிபாடு விருப்பு, மெய்யடியாரில் அன்பு, உயிர்மேற்கருணை, பாவம் நினையா நெஞ்சு இவற்றைக் கொடு என வேண்டுகின்றார். எமக்கும் இவ்வேண்டுதல் அறிவுரை யாகின்றது.

இறுதிப்பாடல்,

“ .. அம்பொற் சிலம்படி தந்தென் துதி கொளடற்
 சிங்கத்தங் கம்பொற் கதிரேச ஞானச் செழுந்திருவே ” ¹¹³

111. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரை அந்தாதி’, பக். 2.

112. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரை அந்தாதி’, பக். 5.

113. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரை அந்தாதி’, பக். 5.

எனத் 'திரு' எனத் தொடக்கமும். 'திரு' என அந்தமும் உடைத் தாய் இலக்கணத்திற்கமைத்து அழகிய முருகற்கு அந்தாதியாய் விளங்குகின்றது.

19. அகவல் :

“ அகவல் என்பது ஆசிரியம்மே ” எனத் தொல்காப்பியங் கூறும் ஆசிரியப் பாவே அகவற்பாவாகும். இத்தனை அடிகள் தான் இப்பாலில் அமைய வேண்டுமென்ற நியதியில்லை. சங்க காலப் புலவர்கள் அகம் புறம் ஆகிய இரு துறைகளையும் பாட இப்பாவகையினைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஐந்து அடிகள் கொண்ட பாடல் முதற் றனி நூல்கள் வரை அகவற் பாவாற் பாடப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடியது. நெடுநல் வாடை என்ற சங்க நூல் முற்றும் அகவற் பாவால் ஆனது. இன்று இப்பாவகையினம் அருகிக் காணப்படுவதன் காரணம் விருத்தப் பாவின் வளர்ச்சி யெனில் மிகையாகாது. இனிக்கதிரை அகவலை ஈண்டு ஆராய்வாம்.

19.1. கதிரையகவல் :

இவ்வகவல் 64 அடிகளை உடையது.

பாட்டுக் கிரங்கும் பரமன் :

கற்றவர் போற்றிடும் நற்றவக் கொழுந்து, செற்றிடும் வெற் படைச்செங்கை, கதிர்காமந்தானமர் சோதி, கை விபூதியால் பிணிகள் நீங்கிட வேண்டும், பில்லி சூனியம் இவை அகல வேண்டும், செந்தூர், ஆவினன்குடி, திருவேரகம், பரங்குன்றம், பழமுதிர்ச் சோலை, நல்லை, மாவை, கந்தவனம், தொண்டைமானாறு, உகந்தை, மண்டூர், வெருகல், திருக்கோயில் ஆகிய தலங்களில் உறைபவனே, அருணகிரிநாதர், ஓளவைப் பிராட்டி ஆகியோர் பாடல் கேட்டவனே, அடியவரின் பாடல்கட்கு இரங்கும் பரமனே, மாருதப் புரவிவல்லியின் பரிமுகம் நீக்கியவனே, எத்திசை ஏகினா லும் மேன்மை கொடு, ஆவி நீங்கிடு வேளையில் உன் பாதம் சேர்த்துப் பரகதியளிப்பாய்', அடியாரின் வறுமை தொலைத்துப் பெருமை கொடுத்து பிறவரங்களும் கொடுப்பாய். ' நலமுடன் வாழ நல்வரங்கொடுப்பாய் ', என்று வாழ்த்துக் கூறி,

“ வேலவா போற்றி விமலனே போற்றி
பாலகா போற்றி பண்ணவா போற்றி
குமரா போற்றி குறிக்குநின் னடியிணைக்
கமல மாமலர் கருதி நின்றனனே. 114

எனப் போற்றி செய்து முடிக்கின்றார்.

20. கண்ணி :

ஈரடிகளில் அமைவது, கலிவெண்பாவே பிற்காலத்திற் கண்ணி யென வழங்கப்பட்டது. 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தாயுமான சுவாமிகள், பக்தியை வெளிப்படுத்த இப்பாவகையை அதிக அளவிற் கையாண்டுள்ளனர். பராபரக் கண்ணி, காண்பனோ என் கண்ணி, ஆகாதோ, இல்லையோ, வேண்டாவோ, நல்லறிவே ஆகிய தலைப் புகளிற் கண்ணிகள் பாடியுள்ளார். பராபரமே என்ற சொல்லோடு முடிவடையுங் கண்ணி, பராபரக் கண்ணி எனப்பட்டது இவ்வாறே ஏனையவையுமாம். பராபரக் கண்ணியில் ஆசிரியர் 388 கண்ணிகள் பாடியுள்ளார். இத்தகைய கண்ணிகள் ஒரே நூலிற் பலதலைப்பு களில் இடம் பெறுகின்றன. பிற்காலத்தில் இவை சிறு பிரபந்தங் களை அஃதாவது உலா, தூது போன்றவற்றைப் பாடப் பயன்பட் டுள்ளன. கண்ணி என்று தனிப் பிரபந்தமாகவும் இஃது இயற்றப் பட்டுள்ளது. கண்ணி என்பது தெய்வங்கள், அரசர் சூடும் தலை மாலை. அதனை மனதிற் கொண்டு ஆசிரியர்கள் இதனை யாத்தனர் போலும். கண்ணிகள் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பன. இராமலிங்க அடிகளாரும் இசைப் பாடல்களாகத் தம் பக்தி வெளிப் பாட்டிற்குக் கண்ணியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

20.1. கதிரைக் கண்ணிகள் :

வினை தீர்த்துக் காப்பாய் :

இக் கதிரைக் கண்ணிகளும் வயித்திலிங்கம் என்பவர் எழுதியவை, ‘ சுந்தர முருகனே மனக் கவலை மாற்று ’ என்றும், ‘ நெஞ்சிரக்கம் காட்டு ’ என்றும், ‘ கண்ணாற் கண்டு கைதொழப் பாடலாற் பாட விதித்த நாள் வேண்டும் ’ என்றும், ‘ உடல் நிலையற்ற தெனவுணர்ந்து உதாசீனம் செய்தே, உன்னடி வந்தேன் வரம்தரு வாய் ’ என்றும், திருத்தி அருள் புரி யென்றும் கேட்கிறார்.

114. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரையகவல்’, பக். 2.

கதிரை கண்டதையும், வறுமை தீருமாறு வணங்கியதையுங் கூறுகிறார். ' நெடுங்காலம் கடைக்கணியாமல் விடல் நீதியோ ', என்கிறார். ' வடிவேல் பிடித்து மயிலேறி வருவாய், அருணகிரியின் புகழ் கொண்டவனே, மிக்க களைப் படைந்தேன், என்னைக் காப்பாற்று ' என வேண்டுகிறார்.

வறுமை நீக்கு :

' தேவர் சிறை மீட்டவனே செந்தூரில் வந்து வணங்க வேண்டும் '. ' முருகப் பெருமானே உன்னடி சரண், காலன் வருமுன் கன்மம் தீர்த்திட வேண்டும். ' ' சாகும் நாள்வரை துன்பப்படவையாதே, மயிலேறி மனைவியருடன் வந்து காத்தளிப்பாய். ' ' சுற்றிப் பிடித்த வினை தீர்த்துக் காப்பாய் ', ' பழிக்க வைக்காதே ஆறுபடை வீடு வாழ்பவனே ஈழநாட்டுத் தலங்களில் வாழும் பெருமானே அடிபோற்றி ' என முடிக்கிறார்.¹¹⁵

20.2. கதிர்காம வேலன்மீது காதற் கண்ணி :

இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. ஜீவாப் பதிப்பகம் இந்நூலை 1965 இல் பதிப்பித்துள்ளது. முப்பது வருடங்கட்குமுன் பிரபலமாகியிருந்த முன்னுரை, பின்னுரை, இல்லாத இந்நூலைக் கண்டு பிரதி பண்ணி வெளியிட்டதாக கே. மருதமுதலியார் கூறுகிறார். இக்காதற் கண்ணி இருநூற்றி முப்பத்தி இரண்டு அடிகளை உடையது.

தூண்டில்மீனைப் போல் துயருற்றேன் :

' காற்சிலம்பு ஓசையிடுகின்றது, கைவேல் ஒளி வீசுகின்றது, திருவுள்ளம் இன்னும் தளரவில்லையோ வேலவா ? ' எனக் கேட்கின்றார். ' புன்மை தீர்த்துத் தடையின்றி ஆண்டு அருளவேண்டும், உலகப் பெருங் காட்டிலிருந்து தப்ப வழி கூறவேண்டும், அருணகிரி நாதருக்கு அனுக்கிரகம் புரிந்தது போல் அருள்புரிய வேண்டும் எனவும், ' தூண்டிலிலகப்பட்ட மீனைப்போல் மிகத் துயரமடைந்தேன். ஆண்டியின் மகனான ஆண்டியே அருள் புரியும் வேலவனே ', என வேண்டி நிற்கிறார்.

115. அ. வயித்திலிங்கம்; 'கதிரைக்கண்ணிக்', பக். 2.

உயிரிழப்பேன்

“ என்மேல் மனமுக(வ)ந்து இடரகற்றாவிடிலோ
உன்பேரில் சத்தியமாய் உயிரிழப்பேன்
அற்புதமான உடல் ஆவி பிரிவதற்குள் வேலோனே
தற்பரனே நின்னடியில் சார்ந்திடச் செய்வேலோனே
கோரும் வரமதனை(க்) கொடுத்து அருள் புரிந்து
தீரும் துயரதனை(த்) தென் கதிரை வேலோனே ”

என இடரகற்றுமாறு வேலவனை வேண்டித் துதிக்கின்றார்.¹¹⁶
இவ்வாறாக ஆசிரியர் தன்னுணர்ச்சிகளையும் தன்னனுபவங்களையும் முருகக் கடவுளோடு ஒன்றிய நிலையிலே பாடியுள்ளார்.

21. பதிகம்:

பதிகம் என்ற இலக்கிய வடிவத்தை முதலிற் றொடக்கி வைத்த பெருமைக்குரியவர் காரைக்காலம்மையார் ஆவர். பாட்டியல் நூல்களிற் பன்னிரு பாட்டியல் மட்டுமே பதிகம் என்ற இலக்கிய வடிவம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“ ..ஆசிரியத்துறை அதனது விருத்தம்
கலியின் விருத்தம் அவற்றின் நான்கடி
எட்டின் காறும் உயர்ந்த வெண்பா
மிசைவைத் தீரைந்து நாலைந்தென்னப்
பாட்டுவரத் தொடுப்பது பதிகம் ஆகும் ”¹¹⁷

பத்து அல்லது இருபது பாட்டுக்கள் கொண்டதாகப் பதிகம் என்னும் வடிவம் அமையுமென இதன் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. பத்துப்பாடல் தொடர்ந்து வரச் செய்யுள் அமைத்தல் சங்க காலத்தில் ஆரம்பித்ததென்பதற்கு ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய சங்க நூல்களிற் சான்றுகள் உள. வேட்கைப் பத்து, வேழப்பத்து, ஆகியன ஐங்குறுநூற்றிலும் சேரமன்னர்கள் பப்பத்துப் பாடல்களாற் புகழப்படுவது பதிற்றுப் பத்திலும் காணப்படுவன. திருக்குறளும் அதிகார வைப்பில் பத்துக் குறள்களைப் பேணுகின்றது.

காரைக்காலம்மையார் பாடிய இரு பதிகங்களும் பதினொரு பாடல்களாலானவை எனினும் அவர்,

116. ஜீவாப் பதிப்பகம்; ‘காதற்கண்ணி’, பக். 3.

117. கழக வெளியீடு; ‘காதற்கண்ணி’, பக். 121.

“ செப்பிய தமிழ் பத்தும் வல்லார்
சிவகதி சேர்ந்தின்ப மெய்துவரே ”

எனக் கூறுகின்றார். 118

கலிப்பா உறுப்புக்கள் :

ஓரே சொற்றொடர் திரும்பத் திரும்ப வந்தமைதல், பதினோ ராவது பாடல் பயன் கூறுதல், ஆகிய பண்புகளை நோக்குமிடத்து அவை கலிப்பாவுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ள உறுப்புகளுட் டாழிசை, சுரிதகம் என்ற இரு உறுப்புகளின் பண்புகளோ டொத் திருப்பதைக் கண்டு தெரியலாம். கூர்ந்து நோக்குங்கால் அம்மையார் கலிப்பாவின் தாழிசை, சுரிதக உறுப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே பதிகம் என்னும் இலக்கிய வடிவத்தை அமைத்திருக்க லாம். தாழிசை தாழம் பட்ட ஓசையாக அமைவதால் இசைத் தமிழுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும்.

கொச்சக ஒருபோகு :

நச்சினார்க்கினியரும், பேராசிரியரும் இலக்கிய மரபிற்கு இலக் கணமாக அமையும் கொச்சக ஒரு போகுதான் இப்பதிக இலக்கிய வடிவத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது எனக் கருதுவர். தொல் காப்பியர் நான்கு பாவகையும், கடவுளை வாழ்த்தப் பயன்படுமென் பர். ஆகவே, கலிப்பா வகைகளுள் ஒன்றாகிய ஒத்தாழிசைக்கலி யிலே தேவரை முன்னிலைப் படுத்திப் பரவுதல் அமையும் என்பர்.

தாழிசைகளால் இறைவனை முன்னிலையிலும், படர்க்கையிலும் பாடும் தொல்காப்பியர் கால மரபு சிலப்பதிகாரத்திலே வளர்ச்சியடைந்துள்ளதைக் காணலாம். இறைவனை முன்னிலையிலும், படர்க்கையிலும் பரவும் பத்துப் பாடல்கள் பல்லவர் காலப் பதிக வடிவம், சங்க காலக் கலிப்பா வகைகளிற் தோற்றம் பெற்றுச், சிலப்பதிகார காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றுப், பின்னர் பூரண வடிவம் கொண்டதெனக் கொள்ள வேண்டும்.

காரைக்காலம்மையாராற் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட பத்துப் பாடல்களாலான பதிக வடிவம், அவர் காலத்திலே கோயிலை வலம் வரப் போதுமானதாக இருந்தது. இங்ஙனமே திருஞான சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகியோர் கோயிற்றலங்கள் தோறும் வலம் வரும் போது பாடிய தேவாரங்கள் பத்தாம் பாட

118. பதினோராந்திருமுறை; (குறிப்புரை) பக். 5.

லோடு முடிவடைவன. இறையன்பிலாழ்ந்து, பாடி, ஆடி, வலம் வரப் பத்துப் பாடலோ அன்றேல் பதினொரு பாடலோ தேவையாக இருந்தது. நாயன்மார் மூவரும் சில இடங்களில் பன்னிரண்டு பாடல்களையும் பதிகங்களாகப் பாடியுள்ளனர். இப்பதிக வடிவம் அக்காலத்திலேயே முப்பது பாடல்கள் கொண்ட வடிவமாகவும் அமைந்தது. பெரியாழ்வார் 21 பாடல் கொண்ட 13 பதிகங்களையும், திருமங்கையாழ்வார் 20 பாடல் கொண்ட 14 பதிகங்களையும் 30 பாடல் கொண்ட 2 பதிகங்களையும் பாடியுள்ளார்.

இனிக் கதிர்காமக் கந்தன் மேற்பாடிய பதிகங்களாகச் சோமசுந்தரப் புலவரின் கதிர்காமவேலவர் பதிகம், சி. ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய கதிரைமலைப் பதிகம், த. அ. நடராசா, சிவ அடியான் சாமி இருவரும் சேர்ந்தியற்றிய திருப்பதிகம், சுவாமி நித்தியானந்த சரஸ்வதி அவர்களியற்றிய கதிர்காமவேலவர் பதிகம், அ. வயித்திலிங்கம் அவர்களியற்றிய கதிரைப்பதிகம். க. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் இயற்றிய கதிர்காமப்பதிகம் ஆகியவை எமக்குக் கிடைத்துள்ள நூல்கள். இவற்றை ஆராய்வாம்.

21.1. கதிர்காம வேலவர் பதிகம் :

நூல் மூன்று காப்புப் பாடல்களை வெண்பாக்களாகவும் பதினொரு பாடல்களை ஆசிரியப் பாவாகவும் கொண்டுள்ளது. நூலாசிரியர் சோமசுந்தரப் புலவராவர்.

விழிமாசு தீர்த்தெனக் கருள் செய்குவாய் :

‘ அன்பருள்ளத்தில் மலரும் ஆறுமுகமலர் ’, ‘ இடையறா தொழுகு பேரானந்தத்தேன் ’, ‘ பிறவிப் பிணிக்கு ஞானவமுது ’, ‘ மாணிக்கமலை வள்ளிப் பசங்கொடி படரும் இரு சரணகற்பகதரு ’, என்றும், ‘ கண்ணுள் மணி, அம்மணிக்கு ஒளி தருவாய் இடர் கெடுத்து அருள் ஈகுவாய் ’ எனவும் வேண்டுகிறார். முத்திக்கரைக் கண்ணிடும் தன்மைத்தான மாணிக்க நதியிலே மூழ்கி இரு விழிகளுஞ் சிறக்க, அருள்புரிசுவாய் என்றும், அருள் வடிவு கண்டுள்ளமினிக்கும் நாள் எந்நாள் எனவும் உருகித் தவிக்கின்றார்.

“ சஞ்சலம் நீங்கவுன் சரணதா மரை கண்டு

தரிசிக்க வென்று தருவாய்¹¹⁹ எனக் கண்ணுக்கு

119. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 191.

ஒளிவேண்டி நிற்கின்றார். மேலும், அற்புதங்கள் காட்டி அடியார்க்கு அருள் பாலிக்கும் முருகா 'விழி குளிரவுன் திருவுருக் காட்டியருள்வாய்' என இரந்து நிற்கின்றார்.¹²⁰

“ வாள் விழிக்குற்ற பிணியுந் தவிர்த் தெனையாள
மயிலேறி வந்தருளுவாய்
சேவலங் கொடியனே வடகாசி நிகரெனத்
தேவர்கள் பரவுமீழத் தென்கதிரை மலைவேல ”¹²¹

என 'அழகிய விழிகளுக்கேற்பட்ட நோய் தீர்க்க வேண்டும், வட நாட்டுக் காசியை நிகர்த்த, தேவர்கள் பணியும் பதியாம் கதிரை மலையில் உறையும் வேலனே' எனப் பரவி நிற்கின்றார். இங்ஙனமாகக் கதிர்காம வேலவர் பதிகம் முழுவதும் கண்ணிலேற்பட்ட நோயைத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளாக அமைகின்றது.

21.2. திருப்பதிகம் :

இந்நூலைத் த. நடராசா என்பவரும் சிவ அடியான் சாமி என்பவரும் இணைந்து இயற்றியுள்ளனர். ஆசிரியரின் கணபதி துதி வெண்பாவில் அமைகின்றது. ஓளவை, கம்பன், காளமேகம், புகழேந்தி, அருணகிரி ஆகியோரிடம் பிழை பொறுக்கும்படி வேண்டுகிறார். விக்கினேசுவரர் வணக்கத்தில் பத்தியுடன் பணிந்து முத்தி தரவேண்டுமென முறிகண்டிப் பிள்ளையாரை வேண்டி நிற்கின்றார். நூல் இருபத்தேழு பாடல்கள் கொண்டது. 4ஆம், பாடல் 7ஆம் பாடலாகவுமுள்ளது. உண்மையில் 26 பாடல்களே உள.

தைப்பூசத் திருநாள் :

“ தைப்பூச நாள் அதனிற் சனங்களெல்லாம்
சகஸ்திர நாமங்களினால் (ற்) துதித்து வாழ்த்தி
..... ”¹²²

என்னும் பாடலில் ஆசிரியர், தைப்பூசநாளிலே முருகக்கடவுள் கொண்டாடப்படுவதைப் பாடுகிறார்.

120. சோமசுந்தரப் புலவர்; 'கதிரைச்சிலேடை வெண்பா', பக். 192.

121. சோமசுந்தரப் புலவர்; 'கதிரைச்சிலேடை வெண்பா', பக். 195.

122. த. அ. நடராசா; 'திருப்பதிகம்', பக். 19.

தைப்பூசநாளில் அடியவர் கூடி, சகஸ்ரநாமத்தால் அர்ச்சித்துத் துதித்தல், கற்பூர தீபத்தைக் கையிலேந்தியும், காவடி தோளி லேந்தியும், குரவை ஆடியும் கொண்டாடுதல், அடியார்க்குக் கருணை செய்யும் வகை இவை கூறுகின்றார். அடியவர் புத்தி பொலியச் செய்து அடியேனை இரட்சிக்க வேண்டும் எனப்பாடு கின்றார். ' மலர்மாலை சூட்ட வேண்டும் ', ' தினமும் திருப்புகழ் பாட வேண்டும் ' எனப் பாடுகிறார்.

கற்பூர ஆலாத்தி ஏந்தினேன் :

' சந்நிதியில் நின்று நித்தமும் நான் புலம்புவதை, ஓவியம் போன்ற உன் மனைவியர் கூறவில்லையோ? கற்பூர ஆராத்தி ஏந்திக் கனகசபையினின்றும் போற்றி செய்தேன். மனைவியர் மருங்கு சூழ மயிலேறிக் கருணை காட்டி ஆளுவாய். மால் மருகா! வள்ளிமணாளா! மனதிரங்கி ஏழை முகம் பார்க்க வா. சுந்தரமாக கத் தொழில் புரியக் கிருபை புரிவாய், அங்கப் பிரதட்சணம் செய்ய அனுக்கிரகம் புரிவாய். காலன் எனை யணுகும் போது நீலமயிலிற் காட்சி தந்து, ஆயாசந் தீர்க்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றார்.¹²³

ஆசிரியர் கதிரைக்கு யாத்திரை புரிந்து பேறு பெற்றார் என்பதை இறுதியில் அமைந்த மருந்து என்ற கீர்த்தனமும், கலி விருத்தமும், கொல்லாமையை விளக்கும் குறள் இரண்டுங் கூறி நிற்பன.

இவ்வாசிரியர் அருமருந்தாக முருகனை நினைந்துபாடிப் பெரும் பேறு பெற்றுய்ந்தார்.

21.3. கதிர்காமப் பதிகம் :

க. இராமச்சந்திரன் என்பவர் இந்நூலை இயற்றியுள்ளார். பத்துப்பாடல்களை ஏழு பக்கங்களிற் கொண்ட இந்நூலிற் கதிர் காமக் கந்தனைப் புகழ்தலும் வேண்டுதலுமாகப் பாடல்கள் அமைந் துள்ளன. பாடல் இறுதிகள் எல்லாம் " கருணை மழைபொழியுந் தெய்வமே " என்ற சொற்றொடர்களுடன் முடிவெய்துவன.

தெய்வப்புகழ் :

செந்தமிழ் ஆசான், சேவற் கொடியோன், செந்திலம் பதியமர்ந்த சிவசண்முகம், தேவயானையைத் திருப்பரங்குன்றில்

123. த. அ. நடராசா; 'திருப்பதிகம்', பக். 19.

மணந்தவன், வணங்குபவர்க்கு வரங்கொடுப்பவன், வள்ளிநாதன், குகன், சரவணபவன், தணிகை மலையில் உறையும் மயில்வாகனன், திருவேரகத்தில் சிவனுக்குப் தேசித்தவன், பார்வதி பாலன், கந்தன், கடம்பன், கலியுகத்திற் கண்கண்ட தெய்வம் என்று போற்றுகிறார்.

தத்துவக் கருத்துக்கள் :

“ உள்ளத்தி லோங்கார விழியுக் கொளியாகி
உலவிடும் உமை மைந்தனே
உன்னடிய ருறவதே யுய்யுநெறி காட்டுமென்
உணர்ந்தனர் பதம் பிடித்தேன்
..... ’’124

என்றும்,

“ உன்பாத மலரன்றி உபசாந்த சிலை தருதற்
குற்றதுணை பிறிதொன்றிலை.
..... 125.

என்றும்.

வரும் பாடற்பகுதிகள், ஓங்கார ஒலியாக விளங்குபவன், பாத கமலங்கள் உபசாந்த நிலையாம் உய்யுநெறி வழங்குதல், நாம செபத்தால் மன மடங்குதல், கருவிலுயிர்த்த உயிர், உயிர்க்குக்கதி, விதி, யாவுமாகிய தன்மை இவற்றைளெல்லாம் அழகுடன் கூறிச் செல்கின்றன.

மனம், மொழி, மெய் இவை ஒன்றித்த நிலையில் முருகக் கடவுளை வணங்கிச் சங்கம் கூட்டத்தவருள் ஒருவராகச் சேவை செய்துய்ய விழைகின்றார். ஆசிரியர்.

அவற்றைப் பாடலாகப் புனைந்து பரவசம் அடைந்துள்ளார்.

21.4. கதிரைமலைப் பதிகம் :

நூலாசிரியர் சி. ஆறுமுகம்பிள்ளை ஆவர். ஆசிரியரின் நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி அவரது குமாரன் இதனைக் கதிர்காமச் சந்நிதியில் கி.பி. 1969இல் திருக்கார்த்திகைத் தினத்தன்று வெளியிட்டுள்ளார்.

124. க. இராமச்சந்திரன்; 'கதிர்காமப் பதிகம்', பக். 3.

125. க. இராமச்சந்திரன்; 'கதிர்காமப் பதிகம்', பக். 5.

பதினொரு பாடல்களையுடைய பதிகம் இது.

பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் “ காட்சியது தந்தெனைக் கடைத் தேற்றியருள் புரிவையே ” என முடிவடைகின்றன.

ஆசிரியர் கதிர்காமமே சிற்சபை எனப் போற்றி நிற்கின்றார்.

“ சிற்சபையில் மாதர்கள் சிறந்த வலாத்திகள்

..... ’’¹²⁶

என்ற

பாடலில், மாதர்கள் ஆலாத்தியெடுத்தல் கூறி, வெகுவிரைவிலே சித்திர வடிவேலேந்தித் தன் முன்னே காட்சி கொடுத்துத் தீவினையகற்றிக் கடைத்தேற்றுமாறு கேட்கின்றார்.

காட்சி கொடுக்க வேண்டும் :

“ அரவின் வாய்ப்பட்ட தொரு மண்டுகம் போலவே
அலறிக் கலங்கலானேன் ’’¹²⁷

எனத் தொடரும்

பாடலில் அடிகளில் வீழ்ந்து அபயம் எனக் சரணமடைவதாகக் கூறுகின்றார். பாவ வல்வினை பற்றறச் செய்ய வேண்டுமென்றும், அரைக்கணமுந் தரியேன் ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்றும் அலறிநிற்பார். எத்தனை கோடிக் கன்மங்களியற்றிய போதிலும், ஆறுமுகத் தரசே, பக்தியுடன் உன்னைப் பணியச் சிரத்தை கொடுத்து இரக்கம் வைத்தாள்வாய் என வேண்டுகின்றார். வள்ளி, தெய்வானை மருவிய கோலத்துடன் வேலேந்திச் சித்திர மயிலில் ஏறித் தனக் கருள் புரியுமாறு பக்தியுடன் வேண்டுகின்றார்.

‘ ஆக்கை தளர்வதற்கு முன்னே எந்தன் ஐம்புலன்கள் ஓடுங்குதற்கு முன்னே ’ பார்க்க வேண்டும். பாவ வினை தீர்க்க வேண்டும் என்கின்றார். ஆசிரியர் காணிக்கை கட்டி, வேண்டுதல் செய்து, கதிர்காமத் தலமடைந்து பக்தியுடன் பணிந்து நின்று காட்சி கொடுக்க வேண்டுமென்று கந்தக் கடவுளை வேண்டியதை இப்பதிக மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

21.5. கதிரைப் பதிகம் :

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியப் பாக்கள் பத்தினால் ஆயது. ஆசிரியர் பாடலுக்குப் பாடல் கசிந்துருகி நிற்கின்றார். இந்நூல் அ. வயித்திலிங்கம் அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

126. சி. ஆறுமுகம் பிள்ளை; ‘கதிரைமலைப் பதிகம்’, பக். 7.

127. சி. ஆறுமுகம் பிள்ளை; ‘கதிரைமலைப் பதிகம்’, பக். 8.

ஆறுமுகப் பெருமானின் அருமை பெருமை :

“ ஒப்பற்ற தெய்வம் ஓங்கார ஓசை நனி
யோதவெழு மரிய நறவே
கருதரிய மெய்ஞான மூட்டிடுந் தந்தை ”¹²⁸

பேசரிய செல்வா பிறப்பினைய யறுத்திடும்
பேரின்ப முத்தி வித்தே ”¹²⁹

என்று,

ஒப்புயர்வற்ற தெய்வம் கந்தனையென்றும், பிரணவத்தோடு சேர்த்துரைக்குந் தோறும், தெவிட்டாத தேனூறுமென்றும், மெய்ஞானக் தருவோனென்றும் கூறுகின்றார். அடுத்துப் ‘பேசரிய தெய்வம், பிறப்பினை அறுத்துப்பேரின்ப முத்திக்கு வித்தாக விளங்குபவன் கந்தக் கடவுள்’ என்கிறார். மேலும், விண்ணுலக வேந்தன், வேதங்களின் நுட்பமான உட்பொருள், ஆதாரமற்று மெலிவோர்க்கு, அருந்துணையென்று பண்ணுறுஞ் சொற்களாற் பற்றிப் பிடிக்கின்றார். இறுதியிற் குறிப்பிட்டவடிவகளால் முருகக் கடவுளே பேரின்பமாம் முத்தி என, அறுதியிட்டுக் கூறிப் பேரின்பத்தை விழைந்து நின்றலைக் காட்டி நிற்கின்றார்.

எல்லாப் பாடல்களும் “ மணியாறு புடையேறு கதிரைக் குவட்டிலெழு மணியேறு வடிவேலனே ” என்ற இறுதியடிகளைக் கொண்டு முடிவடைகின்றன. மணியான பாடல்கள் மனத்திலிருத்தப்பட வேண்டியவை.

கதிர்காம ப்பிரபந்த ஆசிரியர்கள், பள்ளாப் பாடி-ஆடியவர்; திருப்புகழால் வாழ்த்தியவர்; அருட்பாப் பாடி ஏத்தியவர்; யாத்திரையை விளக்கியவர்; பிள்ளைத் தமிழாற் போற்றியவர்; சிலேடை வெண்பாவால் பாநலம் விளக்கியவர்; கிளியைத் தூதனுப்பி மாலை பெற்றவர்; அந்தாதி பாடி அலங்கரித்தவர்; அம்மானையால் அணி செய்தவர்; நாண்மணிமாலை, மும்மணி மாலை, மாலை, கண்ணி, இவற்றைச் சூட்டிச் சிறப்பித்தோர்; பதிகம் பாடிப்பரகதியடைந்தோர்; ஆகிய தன்மையினராகக் கதிரைக் கந்தனுக்கு எழில் நலந்திகழப் பாடியுள்ளனர்.

128. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரைப் பதிகம்’, பக். 1.

129. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரைப் பதிகம்’, பக். 1.

இங்ஙனமாகப் பதினான்காம் நூற்றாண்டிலிருந்து இற்றை வரை எழுந்த, எமக்குக் கிடைத்த பிரபந்தங்களின் உருவமும் உள்ளீடும் வகைப்படுத்தப்பட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய செந்தமிழ்ச் செவ்வியுடைத்தான இலக்கியங்கள் எழக் காரணமாக விளங்கிய ஈழநாட்டின் செழிப்பினையும், மக்கள் தம் மாண்புறு வாழ்வினையும் அடுத்து இயலில் ஆராய்வோம்.

கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் காட்டும் நாட்டுவளமும், சமுதாய வாழ்க்கையும்

நாட்டு வளம் :

ஐவகை நிலங்கள் :

திணை என்ற சொல், மக்கள் தம் ஒழுக்கத்தைக் குறிக்க வழங்குவதாயிற்று. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐவகை நிலங்களில், எந்நிலத்தில் எவ்வொழுக்கம் மிகத் துலக்கமாகக் காணப்பட்டதோ, அவ்வொழுக்கம் அந்நிலத்திற்குரிய தாயிற்று. குறிஞ்சிக்குப் புணர்தலும், முல்லைக்கு இருத்தலும், மருதத்திற்கு ஊடலும், நெய்தலுக்கு இரங்கலும், பாலைக்குப் பிரிதலும் ஒழுக்கங்களாகக் கருதப்பட்டன.

இங்கு நாம் ஆராய்ச்சிக் கெடுத்துக்கொண்ட நூல்களுட் பெரும் பாலானவை, ஐவகை நிலங்களின் வினைத் திறனை விளக்குவனவாகக் காணப்படுவன. சிறிதளவே இந்நூல்களில் இடம்பெறும் நிலங்களின் பின்னணியை, இங்கே ஆராய வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

குறிஞ்சி :

மலையும், மலைசார்ந்த இடமுமாகிய குறிஞ்சி நிலத்தில் குமரக்கடவுளே வழிபடப்படுவர் என நாம் முன் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

“ ..சமரினிற் சூரபன்மற் சாடிய சுடர் கொள் செவ்வேற்
குமரவே ளரசுசெய்து குலவுறு குறிஞ்சிமன்னோ ”¹

எனவரும் பாடலடிகள், போரிலே சூரபன்மனைக் கொன்ற ஒளி பொருந்திய வேலையுடைய குமரவேள் அரசு செய்யுங் குறிஞ்சி நிலம் என்பதைக் கூறி நிற்கின்றன. அருவரைகளின் குவடுகளிற் காணப்படுந் தேனிறால்களை, முழைகடோறும் அடித்துக் கொண்டு

1. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 8.

செந்தேனாகப் பரவுமாறுகளையும், இக்குன்றில் வாழும் மலை வாணர்களையுங் கூறுகின்றார் பாடலாசிரியர்.

இந்நிலத்துக் குறப்பெண்ணைத் தேவமங்கையர்க்கும் கிடைத் தற்கரியவனான முருகக் கடவுள் மணந்தனன். இக்காரணத்தால் அப்பெருமானை மகிழ்வித்தற் பொருட்டு மலைவாழ் மக்கள் குறை வறச் சிறப்புடன் பூசனை புரிந்து விழாக்களயர்ந்து இன்பமுடன் வாழ்கின்றனர்.

இவற்றையெல்லாம் சமுதாய வாழ்க்கை பற்றிக் கூறுமிடத்து விரிவாக ஆராய்வோம்.

இந்நிலத்திற் றினை விளைவித்தலும், வேட்டையாடலுமாகிய வினைத்திறன்களைக் கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் பலபடப் பகர்வன. இந்நிலத்துக் கருப்பொருட்களான யானை, பன்றி போன்ற விலங்கு களும், கிளி மயில் போன்ற பறவைகளும், பாடல்களில் அழகுறப் புணையப்பட்டுள்ளன. மலைச் சிகரங்கள், கான்யாறுகள், கரை களை இடித்துச் செல்லும் மாணிக்க நதியின் மாட்சிமை இவையெல்லாம் பாடல்களிற் பேசப்படுவன.

குறிஞ்சி நிலக் காதற் கதாநாயகனான குமரவேள் உறை குன்றிலே அப்பெருமான், இந்நிலத்துத் தலைவியாம் வள்ளிநாயகி யாருடன் நடத்திய காதல் நாடகத்தையும், களவொழுக்கத்தையும், பல நூல்கள் உணர்ச்சி ததும்பப் பல்சுவை நிரம்பச் சித்திரிப்பன. இந்நிலத்திற்குரிய குரவை, நுணங்கை முதலாங் கூத்துக்களையும் பாடல்கள் எடுத்தோதுவன.

முல்லை :

காடுங் காடு சார்ந்த இடமும் முல்லை எனப்படும்.

“ கவிளங் குருந்து தூர்வை கொன்றையு மாவினைந்து
மேவிய முல்லை தன்னின் மாயவனிருந்த நெஞ்சில்

..... ’’²

என வருமடிகளால் வில்வம், குருந்து, தூர்வை, கொன்றை ஆகிய அந்நிலத்திற்குரிய மரங்களையும், அந்நிலத்துத் தெய்வமாங் கண்ணையுங் கூறுகின்றார், பாடலாசிரியர்.

2. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 9.

இந்நிலத்து உழவர், உழத்தியர் செயல்கள் பிரபந்தங்களெங்கும் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றன.

நெய்தல் நிலம் :

கடலுங் கடல் சார்ந்ததுமாகிய நெய்தல் நிலம் இலங்கை நாட்டைச் சூழவுள்ளது. வருணபகவானை வழிபடுமிந்நில மக்கள் தம் தொழிற்றிறன், இதே இயலில் வேறொரு தலைப்பில் ஆராயப் படவுள்ளது.

“ மிக்கதோர் ஞாழல் கைதை முண்டக மடம்புகண்ட
றொக்கபூம் புன்னை காணுந் தோட்டவலர் நெய்தல்
..... ”¹¹

என இந்நிலத்துக் கருப்பொருட்களான, ஞாழல், தாழை, தாமரை, அடம்பு, கண்டல், புன்னை, நெய்தல் ஆகியவற்றை ஆசிரியர் கூறுகின்றார். இந்நிலத்து ஒழுக்கமாம் ‘ இரங்கல் ’ இங்கு ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொண்ட நூல்களிற் பேசப்படவில்லை. இவ்வொழுக்கம், மனதிற்குத் துன்பந்தருமென இதனை ஆசிரியர்கள் விலக்கினர் போலும், கதிர்காம புராணத்திலே இந்நிலச் செயல்கள் உயர்வு நவீர்சியின்றி உள்ளபடியே இடம் பெறுகின்றன.

பாலை :

“ அங்கியங் கடவுணாளு மரசுசெய் காணுங்கள்ளிப்
பொங்கெரி மேய்ந்து புல்லும் புலமொடுவறு நீர்க்கூவல்
வெங்கதிர் தெறலாற் காய்ந்து வெறியவா மரமும் பொல்லாச்
சிங்கமேற் கொள்ளுங் கன்னி சிறந்திடு காவல் கொண்டு ”¹²

என்ற பாடல் பாலைநிலப் பண்பினைக் கூறி நிற்கின்றது. அக்கினிக் கடவுளாற் றினமும் ஆட்சி செய்யப்படும் பாலைவனமெனப் பாடலாசிரியர், அந்நிலத்தின் வெப்பமிகுதியைக் காட்டி நிற்கின்றார். பொங்கி எரிகின்ற வெப்பத்தாற் புற்கள் தாமுங் கருகித் தோன்றுகின்றன. நீர்க்கூவல்கள் நீரற்றுவரண்டு காணப்படுகின்றன. மரங்கள் செங்கதிரின் வெம்மையினாற் காய்ந்து இலைகளற்றுத் தோற்றமளிக்கின்றன. சிங்கத்தை ஊர்தியாகவுடைய காளியை வணங்கும் மக்கள் இப்பகுதியில் வாழ்கின்றனர்.

11. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 12.

12. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 12.

நிலமெங்கும் காலைப் பதம் பார்க்குங் கூரிய பரற்கற்கள் பரந்து காணப்படுகின்றன, குரவு, மரா, பாலை, கோங்கம், இருப்பை, நெல்லி, ஆகிய மரங்கள் இந்நிலத்தையண்டி வளர்ந்துள்ளன. தலைவனைப் பிரிய முடியாத தலைவி, பெற்றோர் அறியா வண்ணம் உடன்போக்குச் செல்லும் பகுதி இது. இவற்றையெல்லாம் பின்வரும் பாடலால் விளக்குகின்றார் ஆசிரியர்.

“ பொருநுதிப்பரல்க ளெங்கும் பரந்துள தாகியோங்கும் குரவொடு மராவும் பாலை கோங்கமு மிருப்பை நெல்லி விரவிய நண்பினோடு வெறுத்துடன் போனார்க் கென்றே புரவுசெய் பாலைதானும் பொலிவுறு மாங்காங்கன்றே ”¹³

இங்ஙனம் பாலைநிலத்துப் பண்பினைப் பலபடக் கூறியுள்ளார். இவ்வகையாக ஐவகை நிலப் பாங்கினைப் பிரபந்தங்கள் எடுத்தியம்புவன.

நீர் வளம் :

ஒரு நாட்டுக்கு மிக இன்றியமையாதது நீர்வளம். இதனாற்றான் திருவள்ளூர் தம்நூலிற் கடவுள் வாழ்த்துக்குப்பின் “ வான்சிறப் ” பை வைத்துள்ளார்.

“ வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற் றானமுத மென்றுணரற் பாற்று ”¹⁴

என நீரினைத் தேவாமிர்தத்திற்குச் சமமாகக் கணித்துள்ளார். வற்றாது வளங்கொழிக்கும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆறுகள் பாயும் நாடு நம்நாடு. இலங்கையின் இயற்கையமைப்பைப் புவியியற் பின்னணியில் நோக்கின் மத்தியில் அமைந்துள்ள மலைத் திரளில் உற்பத்தியாகும் ஆறுகளெல்லாம் நாட்டின் நானாதிசைகளிலும், பாய்ந்து நாட்டை வளம்படுத்திச் சமுத்திரத்துட் கலக்கின்றன. அடுத்து விவசாயத்திற்குகந்த சிறந்த மண் வளம் நம்நாட்டிற் காணப்படுகின்றது, பருவந் தவறாது வீசங் காற்றுக்களால் மாரி சிறந்து விளங்குகின்றது. மழைவளமும் மண் வளமும் நாட்டைச் செந்நெற் கழனிகள் சிறந்து விளங்கும் விவசாய நாடாக ஆக்கியுள்ளன. வரலாற்றுப் பின்னணியை நோக்கின் இலங்கையில் ஆரியர் குடியேற்றம் விவசாயத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு நதிக் கரைகளில் அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

13. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 12.

14. கழக வெளியீடு, ‘திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை’, பக். 7.

விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான நீரின் பெருக்கத்தையும் மக்கள் தம் வாழ்க்கை முறையினையும் மிக அழகுறவும், நயம்படவும் கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் பல எடுத்துக் காட்டுவன.

சில பிரபந்தங்கள் ஆறுகளின் பெயர்களையும், அவற்றின் விஞ்சிய நீர் வளத்தினையும், ஆறுகளிற் கட்டப்பட்டுள்ள அணைக் கட்டுக்களையும் அவை விவசாயத்திற்குதவுமாற்றையும் பாடல்களில் அழகு பெறப் புனைந்து கூறுவன. அவற்றை இங்கு நோக்குவாம்.

ஆறுகள் :

“ திரைதவழ் களனிகங்கை தீஞ்சுவை யருவியாறு
கரைதவழ் கனகராயன் கருமைசேர் பறையனாறு
நுரைதவழ் மாயனாறு நிகரின்மா வலியாங்கங்கை
தரைதவழ் நதிகள் பல்ல தண்ணிய பழனம் பாயும் ”¹⁵

என்ற பாடல் நாட்டைக் களனிகங்கை, அருவியாறு, கனகராயனாறு, பறையனாறு, மகாவலிகங்கை ஆகிய ஆறுகள் வளம்படுத்துவதாகக் கூறுகின்றது. மேலும் நவகங்கை, கன்னிகங்கை, பாபநாசம் ஆகிய ஆறுகள் பாய்ந்து வளம்படுத்துவனவென்றும் அடுத்துக் கூறுகின்றார்.

மற்றுமொரு பாடலில் காவேரி, யமுனை ஆகிய பாரத தேசத்து ஆறுகளும் நம்நாட்டிலே பாய்கின்றன.¹⁶ எனக் கூறுகின்றார். இது வற்றாத வளங்கொளிக்குந் தன்மையை உயர்த்திக் கூறுதலாக அமையும்.

“ மொழிபல நதிகள் பாய்ந்து முதுகரையடைய நன்னீர்
வழிதர நிறைந்து கட்டுக் குளங்களில் மேவித்தங்கி,
மழையிலாக் கோடை தன்னின் மிகுதரு நன்னீர் பாய்ந்து
செழுவளமாக்கி மேலாஞ் செஞ்சாலி விளைக்கு மன்றே ”¹⁷

என்ற பாடலால் ஆறுகளில் நீரானது கட்டுக் குளங்களில் அணைகளாற் நேக்கப்பட்டு மழையற்ற காலங்களிற் செஞ்சாலி விளைக்கப் பயன்படுமென்பதை விளங்குகின்றார் ஆசிரியர்.

15. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 10.

16. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 08.

17. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 10.

மகா பராக்கிரமபாகு மன்னன் (கி.பி. 1153-1186) கட்டிய பராக்கிரம சமுத்திரம் என்ற பாரிய நீர்த்தேக்கம் பொலநறுவையில் இன்றுமுளது. வடக்கே இராட்சதக் குளம், இரணைமடுக்குளம் என்பன நீர்ப்பாய்ச்சலுக்குதவுவன.

மாணிக்க கங்கை :

பின்வரும் பாடல்கள் கதிர்காம நகரை வளம்படுத்தும் மாணிக்கவாற்றின் நீர் வளத்தினைக் கூறுவதாக அமைவன, அவற்றை ஈண்டு நோக்குவாம்.

“ கொங்குலாஞ் சந்துதேக்கு காரகிற் குறட்டினோடு
தங்குமால் கரியின் கோடுந் தழைமயிற் பீலியன்ன
வெங்கணும் பரந்துசெல்ல விருகரை யுடையும் வண்ணம்
பொங்கி வெண்டிரைகள்வீசி மாணிக்கப்பெருநீர் பாயும் ”

என மாணிக்கவாறு பாயுமாற்றைக் கூறிச் செல்கிறார் ஆசிரியர். வாசனையுடைய சந்தன மரங்கள், தேக்க மரங்கள், காரகிற் கட்டைகள், யானைத் தந்தங்கள், மயிற்பீலிகள் இவையெல்லாம் மாணிக்கநதியால் அடித்து வரப்படுங் காடுபடு திரவியங் பளாம்.¹⁸

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுந் தமது திருகோணமலைப் பதிகத்தில்,

“ ..கரைகெழு சந்துங் காரகற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடலோத நித்திலங் கொழிக்கும்
கோணமாமலையமர்ந் தாரே ”¹⁹

என இலங்கை நாட்டின் இயற்கை வளத்தினை எடுத்தோதியுள்ளார். சந்தனக் கட்டைகளையும், காரகிற் கட்டைகளையும் விலையுயர்ந்த நவரத்தினக் கற்களையும், முத்துக்களையும் கோணமாமலைக் கடலலைகள் கரையினில் ஒதுக்குகின்றன எனக் கூறியுள்ளார்.

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர், அநுமன் கண்ட இலங்கையைக் கூறுமிடத்து,

18. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 10.

19. கழக வெளியீடு, 'பன்னிருதிருமுறைப் பெருந்திரட்டு' பக். 383.

“ .. சிகரமாளிகைத் தலந்தொறுந் தெரிவையர் நிவந்த
அகருதூபத்தி னழுந்தின முகிற்குல மனைத்தும் ”²⁰

என, மலைச்சிகரமன்னன் உயர்ந்த மாடங்களில் மாதர் கூந்தலர்த்திய அகிற்புகையானது, முகிற்குலத்தை அழுத்திய செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பாடல் உயர்ந்த மாளிகைகளையும் அக்கால மாதர்கள் கூந்தலுலர்த்த அகிற்புகையினை உபயோகித்தமையையும் புலப்படுத்துவதாம்.

மேலும் விலையுயர்ந்த மணிகள், ஒளிவீசும் முத்துக்கள், வாசனை பொருந்திய சந்தன மரங்கள், அகிற் கட்டைகள், முத்துக்கள் விளைகின்ற யானைத் தந்தங்கள் இவற்றையெல்லாம் வெள்ளமானது அலைக்கையினால் ஏற்றிச் செல்கின்றதெனவும், குன்றிலே வாழுங் குறப் பெண்களடிக்குஞ் சுண்ணம், தேக்க மரங்கள், நரந்தம், நாகம், கொன்றை, வேங்கை, வெண்ணெய்க் கலயங்கள் இவற்றையெல்லாம் வெள்ளம் மோதிச் செல்கின்றதெனவும் நூலாசிரியர் கூறுகின்றார்.²¹

இதுமட்டுமல்ல, பாலை நிலத்திலே காணப்படும் பொருட்களையெல்லாமேற்றிக் கொண்டு, அந்நிலவெம்மையை மாற்றி வெள்ளமானது காட்டுப் புறத்தே, குருந்து, காயா, முல்லை, இவற்றை யெல்லாம் சாடிச் செல்லும் வகையைக் கூறுகின்றார்.²²

அடுத்துக்கயற்கண் மாதராடுங் கால்வாய்கடோறும், ஓடைகடோறுஞ் செல்கின்ற வெள்ளநீர், மள்ளர்களின் வயல்களை நிறைத்துத் தாழைமரங்கள் வேலியாகக் காணப்படும் கடலை நோக்கிச் செல்லுந் தன்மையையுங் கூறுகின்றார்.²³

மேலுங் குறி சொல்லுகின்ற எயினப் பெண்கள் உடலிற் பூசிய குங்குமச் சாந்தினால் இந்நதி வாசனை பெறுவதாகக் கூறுதல்,²⁴ இந்நதியிலே குறப்பெண்களாடித் திளைத்தலால் என்க. இங்ஙனமாக ஐவகை நிலங்களுடே மாணிக்க நதியில் வெள்ளம் பாய்தலைக் கதிர்காமப் புராண ஆசிரியர் சுவைபடக் கூறிக் செல்கின்றார்.

20. கழக வெளியீடு, 'கம்பராமாயணம்', பக். 123.

21. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 06.

22. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 06.

23. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 06.

24. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 06.

கதிரைமலைப் பள்ளு நூல், ஐவகை நிலங்களுடே வெள்ளம் பரவிச் செல்லுமாற்றைச் சுவைபட எடுத்துக் கூறுகிறது.

“ கனகமலைக்குவ டொடிய விசைப்பொடு
கலவிநிலத்திடை கலவியநீர்
சினைகொள் மரத்துற நெரியவகற்றிய
சிறையுட விரைபுள்ளும் வெருவுறவே ”²⁵

வெள்ளநீரானது பல திசைகளிலும் பாய்கின்றது. பூவுடைத் தருக்கள் முறிக்கப்பட்டு அலையெறி வெள்ளத்தா லெற்றப்படுகின்றன. மத்தியமலை நாட்டிலே வெள்ளம் ஏற்படும்போது பாறைகள் உடைந்து உருட்டப்படுவது இயற்கை. இலங்கையின் கிழக்கே திரு கோணமலையின் கோணேசர் கோயிலமைந்துள்ள ஓங்கலே, கைலாசத்தின் ஒரு பகுதியென்று புராணங் கூறுகின்றது. இம்மலையுச்சி யுடைத்து வெள்ளம்பாய்தல் சற்றுக் கடினம் என்பது புவியியற் பின்னணியினால் விளங்குவதாம். புராணப் பிரசித்தபெற்ற இடமாகையால் ஆசிரியர் அதனைக் குறிப்பிட்டார் போலும்.

மேலும் மருத மரங்களை மலைப்பகுதிகளோடு புரட்டும் வெள்ளத்திலே, நித்திலத்துவீபம் எனப் புகழாரம் பெற்ற நம் நாட்டு முத்துத்திரள்கள் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றன. ஆரத்தருக்கள், அகில் மரங்கள் இவற்றையெல்லாம் வேருடன் பறித்து உருட்டிக் கட்டுப்பாடற்றுச் செல்லும் வெள்ளம், குறத்தி கணவனை வணங்குதல் போற் சென்று பாலை நிலத்துட்புக்கது.

’அடரும்புனலிற் சுடரும் சுழிகண்
டண்டர் வெருவி யோடவே
..... ’²⁶

என வெள்ளம் முல்லை நிலத்துட் பாய்ந்து செல்லும் பான்மையினைக் காட்டுகின்றார். சுழித்தோடும் வெள்ள நீரைக் கண்டு தேவரும் பயந்து ஓடுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆயர்களின், இல்லிடங்களுக்குரிய படல், தடி, கொடி, குடில் இவையும், பச்சை மாதவிக் கொடியும் புனலிற்புரண்டு செல்கின்றன. பஞ்சாயுதனாம் பரந்தாமனைப் போற்றி செய்தல் போல் வெள்ளம் மருத நிலத்துட் பரவுகின்றது.

25. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 12.

26. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 13.

“ மருத வனத்தைத் துளக்கி யுழக்கி
மணக்கு மிஞ்சி செண்பகம்
மழை வாழை தாழை வேழம்
வருக்கை பலவும் நெருக்கியே

.....
முவரித்தடத்தை மடக்கிக் கலக்கி
முதிரும் வெள்ளம் பரந்து போய்

..27

என வரும் பாடலில்,

மருத நிலத்துட் புகுந்தவெள்ள நீரானது பொருந்திய இஞ்சி, செண்பகம், மா, வாழை, தாழை, கரும்பு, பலா இவற்றை நெருக்கித் தாமரைத் தாடகத்தைத் துழாவியபடியே மருதநிலைக் கடவுளே வாழ்த்திச் செல்வது போல் நெய்தல் நிலத்துட் பாய்வதாக ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

“ ..பரவிப் பரவர் வலையுங் கயிறும்
பாயும் பாதைத் தொகுதியும்
மிகுந்த கலமும் மரமும் பாயும்
வீச்சு வலையும் வீசிமேல்
மிதக்கும் புணையும் தூண்டிற்கயிறும்
வேண்டும் பவளக் கொடிகளும்
முகுந்தனனந்த சயனன் பயிலும்
மூரிக்கடலைத் தாவியே ”28

என வரும் பாடற் பகுதியால் ஆசிரியர் நெய்தல் நிலத்து வெள்ளச் சிறப்பினைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

தாழைப் புதர்கள் மண்டிய நெய்தல் நிலத்திற் புகுந்த வெள்ளம் பரதவ மக்களின் வலை, கயிறு, பாய், வள்ளங்கள், கட்டுமரம், தூண்டில் இவற்றையெல்லாம் சுழித்தடித்துக் கொண்டு, பெருகிச் சென்று திருமால் பள்ளி கொள்ளுவதாகக் கருதப்படும் நீலக்கடலை அடைகின்றது. விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாத வெள்ளநீர் ஐவகை நிலங்கட்கூடாகப் பாய்ந்து செல்வதையும் அந்

27. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 14.

28. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 15.

நிலக் கூறுகளில் வெள்ளம் ஏற்படுத்தும் விளைவுகளையும் சற்று மிகைபடக் கூறினாராயினும் சுவைபடக் கூறியுள்ளார்.

பறவைகளும் விலங்குகளும் :

நம் நாட்டு விலங்குகளையும் பறவைகளையும் சிறந்த இயற்கைச் சூழலிலின் பின்னணியிலே கவினுற வடித்துத் தம் பிரபந்தங்கட்கு எழில் கூட்டியுள்ளனர் ஆசிரியர்கள்.

சில விலங்குகள் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன. உழவுக்கான எருதுகளும், பாலுக்கான பசுக்களும் இதிலடங்குவன. சில மிருகங்கள் காடுகளை உறைவிடமாகக் கொண்டு தம்மிச்சைப்படி உலவுவன.

இங்ஙனமே பறவைகளையும் மனிதர் தம் தேவை நோக்கி வளர்ப்பதுண்டு, கோழி, தாரா போன்றவை இவ்வகையிலடங்குவன. கிளி, புறா, மயில், குயில் இவை தம் மெண்ணப்படி காடுகளிலுஞ் சோலைகளிலுங் குலவுவன.

ஆசிரியர் நிலத்துக்கேற்பவும் கதைப் போக்குக்கு மெருகூட்டவும் இவற்றைப் பாடல்களிற் புனைந்துள்ளனர். இவ்வகையாகக் கதிர்காமப் பிரபந்தங்களிற் காட்டப்பெறும் விலங்குகள், பறவைகள் பற்றிய செய்திகளை இங்கு தருவாம்.

மருத நிலமும் பறவைகளும் :

கயல்மீன்கள் துள்ளிப்பாயும் மருதநிலத்திலே அந்நிலப் பறவைகளிணைந்த சில காட்சிகளைக் 'கதிரைமலைப் பள்ளு' ஆசிரியர் நயம்படச் சித்திரிக்கிறார்.

“ செயலின் மருவிக் கயல்கள் வெருண்டு
சேற்றிற் குதித்துப் பாயவும்
சிறைப்புள் ளெடுத்துத் திரும்பிப் போகும்
சித்திரம் பாடும் பள்ளிரே ”²⁹

என்ற அடிகள் பெண்கள் நாற்று நடுகையிற் குதித்துப்பாயும் கயல்மீன்களை, அழகிய சிறகுகளையுடைய நீர்ப்பறவையினங்கள் கொத்திச் செல்லும் அழகிய காட்சியைப் பள்ளியர் வாயிலாகத் தருகின்றார்.

29. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 33.

மேலும் வேலிக்கருகிற், திரண்டு வளர்ந்த கருப்பம் பயிருக் கண்மையில் விளைந்து பரந்து காணப்படும் முத்துக்களை, வெள்ளை நிற அன்னங்கள் தமது முட்டையெனச் சந்தேகிக்கின்றன. இந்நிகழ்ச்சியை.

“ ..வேலிக்கருகில் வேழத்திரளில்
விளைந்து பரந்த முத்தெல்லாம்
வெள்ளையெனும் கருவென்ற யிர்க்கும்
விரகு பாரும் பள்ளிரே ”³⁰

என்ற பாடலடிகளால் விளக்குகின்றார்.

இன்னொருபுறம், கெண்டை மீன்கள் துள்ளிப் பிறழ்த், தவளைகள் பாய்ந்து ஒதுங்க, நாரைகள் பறந்து செல்லுங் காட்சியைக் காட்டுகின்றா ராசிரியர். இதனை,

“ ..சினத்து மலங்கு கலங்கு புனலிற்
சிறுத்த கெண்டைகள் சிதறியே
தேரை பாயநாரை பறக்கும்
சித்திரம் பாரும் பள்ளிரே ”³¹

என்ற பாடலா லெடுத்துக் காட்டுகிறார்.

மற்றொரு புறம் வலைக்குத் தப்பி, வண்மையான சங்கினங்களுடன் காணப்பட்ட வாளை மீன்களைக் காட்டுக் கொக்குக் கொத்திச் சென்று, இரண்டினையும் விழுங்கமுடியாமல் ஒருமித்துக் கக்கும் பாங்கினைக் கூறுகின்றார். இதனை

“ ..வலைக்குத் தப்பி வயலிற் கிடந்த
வண்சங் கோடுறு வாளையை
வனக்கொக் குக்கொத்தி யெடுத்த தொக்கக் கக்கும்
வளமை பாரும் பள்ளிரே ”³²

என்ற சிந்தடிகளாற் சித்திரிக்கின்றார்.

இனிக் கானாம் கோழிகளையும், கழனித் தராக்களையும் காட்டுந் திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ் ஆசிரியரின் கற்பனை வளத்தினைப் பார்ப்போம்.

30. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 34.

31. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 34.

32. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 36.

“ ..கானாங் கோழி முட்டைகளிற்
கழனித்தாரா அடைகிடக்கும்

..... ’’ 33

என்ற அடிகள் நயத்தற்குரியவை. கானாங்கோழி, தாராவிலும் சிறியபறவை, கானாங்கோழி காட்டுப் புறத்திலும், கழனித் தாராக்கள் நீர் நிலையிலுங் காணப்படுவன. கானாங்கோழி முட்டையைக் கழனித்தாரா தனது முட்டையென நினைத்தற்குக் கானாங்கோழி முட்டை அத்தனை பெரிதெனக் கூறாமற்கூறி, அவற்றை அடைகாக்கும் கழனித்தாராவின் செயலையுங்கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

மாவிட்டபுரம், கந்தவனக் கடவை ஆகிய முருகத் தலங்களிற் காணப்படும் வளைந்த, பெரிய முத்துக்களைத் தமது முட்டை களென ஐயுற்ற அன்னப் பறவைகள், அவற்றைத் தம்மழகிய சிறகு களால் அணைத்து அடைகாத்து நிற்கும் காட்சியைக் காட்டுகின்றார் மற்றுமொரு பிரபந்த ஆசிரியர். இதனை

“ ..அனற் றானங்களைச் சினையென்று குருகினங்ககள்

கானற்சிறை கொண்டணைத்திடும் மாவை நற்கந்தவனம் ’’³⁴

என்ற பாடலடிகளா லுணர்த்தி நிற்கின்றார். அன்னங்களும், பரு முத்துக்களும் ஆசிரியர்களின் கற்பனை வளமாம்.

காடுகளில் மதகயமும் மஞ்சைகளும் :

இலங்கைக் காடுகளிற் களிறுகளும் பிடிகளும் தம் கன்று களோடு உலவுதல் சர்வசாதாரண நிகழ்ச்சி. காட்டுப் புறங்களிலும், கோயிற் றலங்களிலும் தோகை மயில்கள் பெட்டை மயில்களோடு உலவுதலையுந் தம்மிச்சைப்படி ஆடி மகிழ்தலையுங் காணலாம். கவரிமான்கள், அவற்றின் கொம்புகட்காக வேட்டையாடப் படுதலால் அருகிவருகின்றன. சந்தன மரம் நம் காடுகளில் முற்றாக அழிந்துவிட்டதென்றே கூறவேண்டும். எக்காரணத்தால் அவை அழிந்தன என்பது தெரியவில்லை. ‘லுணுகம் ளெகர’ நீர்த் தேக்கத்தைச் சூழவுள்ள காடுகளில் அருமையாக அகில் மரங்கள்

33. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ‘**திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்**’, பக். 27.

34. நா. வை. செல்லையா; ‘**கதிர்காம மாலை**’, பக். 5.

இன்றுங் காணப்படுகின்றன. உயர்வு நவீற்சியற்ற உண்மையான நாட்டு வளத்தினைக் களிறு, கவரிமான் ஆகிய விலங்கினங்களுடனும் அழகிய தோகைமயிற் பறவையுடனும், அபூர்வமான காட்டு மரங்களுடனு மிணைத்துப் புலப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

“ மழை தவழ் மலையின்மீது மதகயமுலவு மோர்பால்
கழைநுனி யிருந்து மஞ்சை கவினுறவாடு மோர்பால்
விழைவுறு கவரிமாக்கள் விளங்குவது திரியுமோர்பாற்
குழைவுறு மடம்பு வேங்கை காரகில் குலவுமோர்பால் ”³⁵

என்ற பாடலில் மழைக்கார் படிந்த மலைச் சிகரங்களையும், அவற்றின் மேல் மதயானைகள் பீடுநடை போட்டு லவுவதையும் காண்கின்றோம். இன்னுமொருபால், பசுமைநிற மூங்கில்களின் நுனிக் கொம்பர்களிற் றோகையை விரித்தாடுகின்ற மயிலினங்கள் கண்களுக்கு விருந்தாயமைவன. விருப்புட னுலவுங் கவரி மான்களை வேறோர் புறங்காணக் கூடியதாகவுள்ளது. செறிந்து காணப்படும் வேங்கை, காரகில் மரங்கள், தாமரை பூத்து விளங்குந் தடாகங்கள், அவற்றில் குஞ்சுக ளோடுலவும் நீர்ப்பறவைகள், இவையெல்லாம் குறிஞ்சி நிலத்தின் கண்கொள்ளாச் காட்சிகளாம்.

வள்ளை பாடும் கிள்ளை :

“ ..பொழில் தொறுந் தங்கு கிள்ளை
வள்ளைகள் பாடுங் கதிரைச்சிலம்பு ”³⁶

எனக் கிளிகள் வள்ளைப் பாட்டிசைக்குஞ் சுவையான செய்தி ஒன்றைக் கூறுகின்றார் ‘ கதிர்காம மாலை ’ ஆசிரியர்.

வள்ளைப் பாட்டென்பது, மகளிர் நெற் குற்றும் போது, ஆயா சந்தீரப் பாடும் ஒருவகைப் பாடலாம். இப்பாடல்களைக் கதிர்காம நாட்டின் எத்திசையிலுங் கேட்கக் கூடியதாக உள்ளது. கிளிகள் அப்பாடல்களைக் கவனமாகக் கேட்டு மன்னங் செய்து பாடுகின்றன என்ற கருத்தமையக் கூறியுள்ளார். கிள்ளைகளின் வள்ளைப் பாட்டால் நாட்டின் நெல் லுற்பத்தியின் உயர்வும், வள்ளைப் பாட்டுப் பாடி நெற்குற்றும் அழகிய இளமங்கையரின் இயல்பும் மறை முகமாகக் காட்டப்பெறுவன.

35. கு. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 74.

36. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 10.

குந்தி நடிக்கும் மந்தி :

“ ..கனிதாங்க மறுமந்தி கனி பற்றத் தேம்பாயும்
கொம்பு வழக்கிவிழா

குந்தி நடிக்குங் கதிர்காமம் ’’37

எனக் கனிகளைப் பிடுங்கும் மந்திகளின் செயல்கள் கூறப்படுவன. ஒரு மந்தி குறிவைத்துக் கனிபிடுங்க எத்தனிக்கும்போது, வேறொரு மந்தி அதனைப் பிடுங்குகின்றது. அக்கனியிலிருந்து பாயுந் தேன் சாறு கொம்பர்களை நனைக்கவே, வழக்கிவிழுங் குரங்கானது குந்தி நடித்து விளையாடுகின்றது. இங்ஙனமாகக் கனி நிறைந்த காவினையும், குரங்குக் கூட்டங்கள் உண்ண முயலுந் திறத்தினையும் ஆசிரியர் இயல்பாகச் சித்திரித்துள்ளார்.

“ ..முதுகுனி கடுவனொடு மந்திபார்ப்பைக் கொஞ்ச
முட்குடமு ழாப்பலனி னிழவிளஞ் சேய்துகள்
முகிழ்விரல் வாய்புகுப்ப..... ’’38

என்ற பாடற்பகுதி, பலாமரத்தடியிற் குரங்குக் கூட்டத்தினைக் காட்டுவதாக அமைகின்றது. முட்கள் நிறைந்த, குடமளவு பழங் களையுடைய பலாமரத்தின் அடியில், நிழலில், முதுகு குனிந்த கடுவனும், மந்தியும் தமது குட்டிக் குரங்கினை முத்தமிட்டு மகிழ்கின்றன. இளங்குரங்குகள் புழுதி படிந்த தம் விரல்களைக் குவித்த வாயினுள் வைத்துச் சுவைக்கின்றன. இத்தகைய காட்சிகளைக் கதிர்காமக் காட்டிலே காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

விண்மீனைப் பிடிக்கும் மந்தி :

வானளாவிய சண்பகமரங்களிலேறிய மந்திகள், விண் மீன் களைப் பிடிக்கும் காட்சியை உயர்வு நவீற்சியிற் கூறி நிற்கின்றார். ‘ கதிரை யாத்திரை விளக்க ’ ஆசிரியர்.

“ ..தாவில் நற்சண்பகத் தருக்களின் சினைதொறும்
மேவிய மந்தி விண்மீன்களைப் பிடிக்கும்
வண்டு பண்பாட மாமயில்க ணன்னடஞ்செய

37. நா. வை. செல்லையா; ‘**கதிர்காம மாலை**’, பக். 10.

38. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; **திருகதிர்காமப் பிள்ளை த்தமிழ்**, பக். 06.

மண்டிய கொன்றை நன்மரங்கள் பொன்சொரிந்திடும்

..... '39

எனத் தேனுண்ட வண்டினங்களின் ரீங்கார ஓசையையும் தோகை மயில்களின் நடனத்தையும், பூச்சொரியும் மரங்களையும் பாடிப் பரவசமடைகின்றார் விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்.

“ ..வண்டுபண் செயுமாமவர்ப் பொழில் மஞ்ஞை

நடமிடு மாதோட்டம்

..... '40

எனத் திருக்கேதீச்சரப் பதிகத்திலே திருஞானசம்பந்தர் பாடிப் போந்த நிகழ்ச்சியைக் காட்டுகின்றார்.

விண்மீன்களைப் பிடிக்கும் மந்திகளைக் காட்டிய ஆசிரியர், வேறொரு இடத்தில் முகிலை உடைத்து நீரைக்குடிக்கும் மந்திகளைப் பாடல் மூலம் காட்டும் கின்றார்.

“ ..தருக்கண் மிகவு மோங்கும்—அதிற்

தானேறி மந்தி குதிகொண்டுலாவும்

கருக்கொள் முகிலையுடைக்கும்—அதில்

காணுந் தண்ணீரை வாய்வைத்துக் குடிக்கும் '41

என்ற அடிகளால் ஓங்கிய தருக்களையும் அவற்றிலேறிக் குதிக்கும் மந்திகள் முகிலை உடைத்து நீரை வாய்வைத்துக் குடித்தலையும் உயர்வு நவீற்சியிற்கூறி உவகை கொள்கின்றார். திருவையாற்றுப் பதிகத்திலே திருஞானசம்பந்தர்.

“ ..சில மந்தி அலமந்து மரமேறி

முகில் பார்க்குக் திருவையாறே '42

39. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; 'கதிரையாத்திரை விளக்கம்', பக். 05.

40. கழக வெளியீடு; 'பன்னிரு திருமுறைப் பெருந்திரட்டு', பக். 384.

41. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; 'கதிரையாத்திரை விளக்கம்', பக். 1.

42. கழக வெளியீடு; 'பன்னிரு திருமுறைப் பெருந்திரட்டு', பக். 118.

எனக் கூறி மரங்களினுயர்வையும், மழைவருகிறதா என மந்திகள் முகிலை அவதானிப்பதையும் பாடுகின்றார். இப்பாடலாசிரியரோ வெனில் ஒருபடி மேலே சென்று, ஈழநாட்டிலே மந்திகள் முகிலை உடைத்து நீர்பருகுவதாகக் கூறி நம்மை வியப்பிலாழ்த்துகின்றார். கற்பனை வளம் நிறைந்த இலக்கிய நயத்தைப் பாராட்டவே செய்கின்றோம்.

வேறோர் இடத்தில் ஆசிரியர்,

கோலமுடன் புறவங்கள் நெருங்கிக்
கூவும் மரை மானினங்கள் எங்குந் தாவும்
யானைகள் கரடி புலிகள் அங்கே
நண்ணும் முருகா வென்றாற் றுண்ணெனவோடும்
..... '43 எனப் பாடுகின்றார்.

அழகிய புறாக்கள் சூழ்ந்து கூவுதல், மரை மானினங்கள் தாவிப் பாய்தல், யானை, கரடி, புலி இவை உலவுதல், இவ்வகையாகக் இலங்கைக் காடுகளிற் காணப்படுங் காட்சிகளைப் பாடல் மூலஞ் சித்திரிக்கின்றார். மேலும் யாத்திரீகர்கள் கால்நடையாகக் கதிர் காமம் செல்லும்போது 'முருகா' எனக் கூறினாற் காட்டு விலங்குகள் ஊறு செய்யாது விலகி நடப்பன. இவ்வற்புதச்செயலையும் ஆங்கே ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுக் கதிர்காம முருகனை நம்மனத்தே இருத்துகின்றார்.

தினைப்புனத்தில் கிளிகள் :

கதிரைச் சிலேடை வெண்பா ஆசிரியர் பறவைகள், விலங்குகள் பற்றிய சில செய்திகளைப் பின்வரும்பாடல்களால் விளக்குகின்றார்.

“ ..சொற்கிளியை யோட்டு பசுந் தோகையரு மாய்ச்சியரும்
கற்கரத்தை சுற்றுங்கதிரையே ”44

என்ற வெண்பா வடிவகளால் அழகிய தோகையையில் போலும் சாயலையுடைய இளமங்கையர் கையிற் கவண் கொண்டு, பேசுந் திறனுடைய கிள்ளைகளைத் தினைையை உண்ணாதவாறு கவணை

43. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; 'கதிரையாத்திரை விளக்கம்', பக். 45.

44. சோமசுந்தரப் புலவர்; 'கதிரைச்சிலேடை வெண்பா', பக். 64.

வீசித் துரத்துகின்றனர். இங்ஙனம் தினைப்புனத்திலே, பரண்மேல் நின்று, கவண் வீசிக், கிளைகளை ஓய்ச்சி நின்ற வள்ளிநாயகியாரைத், தேடியல்லவோ குமரக் கடவுள் தினைப்புனம் நாடினார். ஆகவே மேற்படி பாடலடிகள் வள்ளி நாயகியாரைப் பசுமையாக நம்முள்ளத்தே பதித்து நிற்பன.

கத்தூரி மான் :

“ ..வித்தார் வயல் வரம்பில் வேடர் சிறுகுடியிற்
கத்தூரி வாழுங் கதிரையே ”⁴⁵ என்ற வடிகளில்

உழுது விதைத்த வயலிற் பசிய பயிர்கள் விளைந்துள்ளன வென்றும், அவ்வயல் வரம்புகளிற் சங்கினங்கள் காணப்படுவன வென்றுங் கூறுகின்றார். பின்னர் குறிப்பிட்ட அடிகள் மூலம், வேடர்கள் தங் குடிசையிற் கத்தூரி என்னும் மருந்துப் பொருளை உதவுங் கத்தூரி மானை வளர்ப்பதாகக் கூறுகின்றார்.

நதிக்கரையில் விலங்குகள் :

“ வேயார் நதிக்கரையும் வெற்பாருஞ் சாரல்களும்
காயாமா மேவுங் கதிரையே ”⁴⁶

இவ்வடிகள் மூங்கில் மரங்களடர்ந்து வளர்ந்துள்ள நதிக்கரையும், காயா, மா ஆகிய மரங்கள் செறிந்த சிகரங்களையுடைய மலைச் சாரல்களையும், இவ்விடங்களிற் காட்டு விலங்குகள் உலாவுவதையும் இயற்கைச் சுழலின் பின்னணியிற் சித்திரித்துக்காட்டுவன.

மற்றொரு பாடலில் ஆசிரியர் களிற்று யானைகளின் செயலைக் கூறிச் செல்கின்றார்.

“ போதகங் கொம்பாலும் பூங்கொடியார் வாயாலும்
காதன் முத்தீயுங் கதிரையே ”⁴⁷

கதிர்காமக் காட்டிலே உலவும் யானைகளின் தந்தங்களில் முத்துக்கள் விளைவதையும். அவை தந்தங்களைப் பாறையில் மோதி முறிக்கும்

45. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 95.

46. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 160.

47. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 164.

போது முத்துக்கள் வெளிப்படுத்தலையும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

இது மட்டுமல்ல, பூங்கொடிபோன்ற அழகிய பெண்கள், தம் மன்பருடன் கூடி மகிழ்தலையும் குறிப்பாற் காட்டுகின்றார்.

குயில்கள் கூவும் கதிரை :

“ பாற்பாப்பு ளொன்று படைவீரரோர் நான்கு
காற்பாடலஞ்சேர் கதிரையே ”⁴⁸

என்ற பாடலாலும்,

“ ஓதுவார் நாவிலுயர்ந்ததே மாமரத்திற்
காதம்பரி வாழ்கதிரையே ”⁴⁹

என்ற பாடலாலும் ஆசிரியர் குயிற்பறவைகளைப் பற்றிக் கூறி நிற்கின்றார். ‘ பாப்புள் ’ என்ற குறிப்பிடப்பட்ட குயிலானது பாதிரி மரங்களிலிருந்து கூவுதலையும், அடுத்துக் கூறப்பட்ட பாடலில், இனிமையான கனிகளையுடைய மாமரத்திற் களிப்புடன் குயில்கள் கூவுதலையு மியற்கைச் சூழலில் எடுத்துரைக்கின்றார்.

ஆயர்பாடியில் ஆடுகள் :

இடையர்கள் பாற்பசுக்களை மாத்திரமல்ல, ஆடுகளையும் வளர்த்தலை ஆசிரியர் சிலேடை வெண்பாவிலே கூறுகின்றார்.

இதனை ஆசிரியர்,

“ பாலமரும் பூங்காவிற் பாலிடையர் முன்றில்வயிற்
காலச மேவுங் கதிரையே ”⁵⁰

என்ற வடிகளாற் கதிரைப் பதியிலே வாழுமிடையர் தம் வீட்டு முற்றத்தில் மரக் கால்களில் ஆடுகளைக் கட்டி வளர்த்தலைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

இங்ஙனமாக, மக்கள் வாழ்க்கையோடு பின்னிப்பிணைந்து வாழும் வீட்டு மிருகங்களான பாற்பசுக்கள், வயல் உழும் எருமைகள்,

-
48. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 170.
49. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 176.
50. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 177.

ஆடுகள், அருமையாகக் காணப்படும் கத்தூரி மாண்கள், கோப மிகுதியாற் கட்டுகளை அறுத்துப்பாயும் யானைகள், இவற்றைப் பல்வேறுபட்ட இலக்கிய நலன்களுடே ஆசிரியர்கள் விளக்கு கின்றனர். மேலும் காடுகளிற் றம்மிச்சையாகவுலவும் மான் மரைகள், துள்ளிப் பாயும் மந்தி, கடுவன் குரங்குகள் இவற்றை யெல்லாம் ஏற்ற சூழ்நிலைகளின் பின்னணியில் இலக்கிய நலன் குன்றாது சித்திரிக்கின்றனர். காடுகளில் வாழுகின்ற யானை, கரடி, புலி போன்ற பயங்கர மிருகங்கள், பங்கய வதனனாம் பால முருகனின் யாத்திரிகர் கூறுமளவிற் பதுங்கி யொதுங்கி ஊறு செய்யாது வழிவிடும் அற்புத நிகழ்ச்சிகளையும் கூறி நிற்கின்றனர்.

பறவைகளைப் பற்றி ஆசிரியர் கூறுவனவாக, வள்ளைப்பாட் டிசைக்குங் கிள்ளைகளைக் காண்கின்றோம். புனத்திலே திணை யுண்ணுங் கிளிகளைக் குறமகளிர் ஓய்ச்சி நின்றல் புலப்படுத்தப்படு கின்றது. களனித்தாரா, கானாங்கோழி முட்டைகளை அடை காக்குங் காட்சியைக் காண்கின்றோம். பருமுத்துக்களைத் தமது முட்டையென அயிர்த்து அணைக்கும் அன்னங்கள், தடாகங்களிற் றாமரைப் பூக்களிற் குஞ்சுகளோடு விளையாடு மன்னங்கள், வாளை மீனைக்கொத்திச் செல்லும் வெள்ளைக் கொக்கு, தேமாமரத்திலும், பாதிரி மரத்திலும், சோலைகளிலுமிருந்து கீதம்பாடுங் குயில்கள் தம் மின்னிசையால் மாந்தரை மகிழ்வித்தல் இவற்றையெல்லாம் அழகு பெறச் சித்திரித்துள்ளனர் பிரபந்த ஆசிரியரெனில் மிகையாகாது.

சமுதாய வாழ்க்கை :

பழைய கற்காலம், புதிய கற்காலம் என ஆரம்பித்த ஆதி மனிதனின் வாழ்க்கை, படிப்படியாக மந்தை வளர்த்தலாகவும், செழிப்பான ஆற்றுக்கரைகளிற் பயிரிடலாகவும் மாற்றம் பெற்றது. பயிரிடுதலை மனிதன் அறிந்து கொண்டபின், நிலையாக ஓரிடத்தில் வாழத்தலைப்பட்டான். மந்தைகளைப் புல்லுள்ள இடந்தேடி, அழைத்துச் செல்லும் நாடோடி வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி இடப் பெற்றது.

வேளாண்மைத் தொழிலானது தனிமனிதன் ஒருவனாற் செய்ய முடியாத தொன்று. எனவேதான் மனிதர் கூட்டுவாழ்க்கையை மேற்கொள்ளவேண்டிய அவசியமேற்பட்டது. ஒருவர்க்கொருவர் உதவ வேண்டிய நிலையைச் சூழ்நிலை உருவாக்கிற்று, பிணக்குகளை அனுபவம்மிக்க முதியவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட கிராம

சபைகளை ஏற்படுத்தித் தீர்த்துக் கொண்டனர். இங்ஙனமாக நாகரிக வாழ்க்கை தலையெழுடுக்கப் பொருளாதார விருத்தியும் ஏற்படலாயிற்று.

இங்கு நாம் ஆராய்ச்சிக் கெடுத்துக் கொண்ட பிரபந்தங்களிலே, நம்நாட்டின் பொருளாதாரவிருத்திக்கு ஆதாரமாயமைந்த தொழிற் முறைகள், உயரிய சமுதாய வாழ்க்கை உருவாக்கிய அறச் செயல்கள் இவை காணப்படுமாற்றைத் தருவாம்.

தொழில் முறை :

விவசாயத் தொழிலை மையமாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட 'கதிரைமலைப் பள்ளு' என்னும் நூல், உழுது வித்திட்டுக் களை பிடுங்கி, அறுவடைசெய்து நெல்லை வீடு கொண்டு செல்லும் வரையிலான செய்திகளை நமக்களிக்கின்றது.

இந்நூலில் வருங் கதாபாத்திரங்கள் நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டபடி பள்ளந்தோண்டிப் பயிர் செய்பவர்களான பள்ளனும் அவனிரு மனைவியராம் பள்ளியருமாவர். இவர்கள் வயல் நிலங்களை உடைமையாகக் கொண்ட பண்ணைக் காரனின் வயல் நிலத்தைப் பயிரிடுபவர்கள், பண்ணைக்காரன் ஆள்பவன் என்ற கருத்திலே இறந்தகாலச்சொல் இறுதிமருவலாக ஆண்டே என வழங்கப்பட்டான்.

நெல் வகை :

'கதிரைமலைப்பள்ளு' நூலிலே பச்சைப் பெருமாள், கறுப்பன், பாளைமுகரன், பன்றிக்கூரன், வெள்ளைவாலன், பவளச்சம்பா, அச்சடியன், கார் குருவை, யானைமுகரன், அழகியவாணன், மலையழகன் என்ற நெல்லினப் பட்டியல் காணப்படுகிறது. "இன்னும் பெயர்கள் உள, சொல்லமுடியாதாண்டே" எனப் பள்ளன் வாயிலாகக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்⁵¹ இவ்வகையான நெல்லினங்களை அக்காலத்தில் விதைத்தனர் என நாமறிகிறோம்.

நல்ல நாட் பார்த்தல் :

நெல்விதைப்புக்கு நல்ல நேரம்பார்க்கின்றனர். நெல்விளைந்து நல்ல பலன்றர இஃது இன்றியமையாததென்ற கொள்கை நாட்டு மக்களிடம் நிலவியதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

51. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 28.

“ அருக்கனென்றால் நல்ல ரேவதி யென்றால்
ஆனமிர்த யோகமென்றாற் பஞ்சமி யென்றால்
பெருத்த முகூர்த்த முச்சி மிதுனமாமென்றால்
..... ’’52

என்னும் பாடல் இதற்குச் சான்றாகின்றது.

‘ வரப்புயர ’ என ஒளவையார் அரசனை வாழ்த்தியதாக அறிகின்றோம். நீர் உயர்ந்து அதனால் நெல்லுயர்ந்து குடியுயர்ந்து, கோல் உயரும் செயல் விவசாயம். ஆகவே உழவன், உலகுயரத் தக்கதான, நல்ல விளைவை எதிர்பார்த்துழவினைத் தொடங்க நல்லநாட்பார்ப்பதாகக் கூறுதல் இன்று மட்டுமல்ல அன்றும் சமுதாயத்திற் காணப்பட்டமையை பாடல் விளக்குகின்றது.

மூலிகை வைத்தியம் :

பள்ளன் வயலுமும்போது அவன்மேற் காளை பாய்கிறது. அவன் மூர்ச்சித்து விழவே மூத்தபள்ளி மூலிகை பிழிந்து கொடுத்து எழுப்புகின்றாள்.

“ ஆருமறியாததோ ரடவிதனில்—மத
ஆனைகா ணாததோ ராலங்கன்று
ஆருமறியாமலே சென்று—அந்த
அரிய மூலிகைதனைக் கண்டு ’’53

என வரும் பாடல் மூலிகை வைத்தியம் செய்த செய்தியைத் தருகின்றது.

நாற்று நடுதல் :

இன்றும் நம் நாட்டில் பெண்கள் கூடி நாற்று நடுதலைக் காண்கின்றோம். இதே போன்று அன்றும் அழகிய இளம் பெண்கள் கூடி நாற்றுநட்ட செயலைக் கதிரைமலைப்பள்ள நயம்பட நவில்கின்றது.

“ ..கூடியாடிப் பாடியே
தண்டை புலம்ப விடைகள் நோவத்

52. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 29.

53. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 31.

தரளவடங்கள் சையவே
 தாவித் திரிந்து தூவி நாற்றுத்
 தன்னை நடவாரும் பள்ளிரே ' '54 எனவும்

“ .. அயிலை நிகரும் விழிகள் புரள
 அழரு பொன்முடி அசையவே
 அவரவர்க் கொருபிடி வகுத்துவைத்
 ததி தீவிரத்துடன் நடுகையில் ' '55

எனவும் வரும்பாடலடிகள்

நாற்று நடும் பெண்களை நமக்கு முன்னே காட்டி நிற்கின்றன.

பெண்கள் விரைவாக நாற்று நடுகின்றனர். அவர்கள் அணிந்
 துள்ள தண்டைகள் வருத்துகின்றன. இடைகள் நோகின்றன.
 முத்துமாலைகள் அசைகின்றன. ' தாவி, திரிந்து, தூவி ' ஆகிய
 சொற்கள் துரித கதியினைப் புலப்படுத்துவன.

அடுத்த பாடலில், வேல் போன்ற அழகிய விழிகள் புரளு
 கின்றன. நீண்ட கூந்தல் அசைகின்றது. ஒவ்வொரு பிடி நாற்
 றெடுத்துத் தீவிரத்துடன் நடுகின்ற தன்மை காட்டப்படுகின்றது.
 அடுத்து வரும் பாடல்கள் பணிந்து, குனிந்து, நெளிந்து, வளைந்து,
 பாடியாடி நடுதலையும், அன்னத்தின் கூட்டம் போலக்கூடி, அருகிப்
 பெருகிப் புருவத்தை அசைத்து நெளித்து, நகைத்துக் களித்து,
 ஆடிப்பாடி நடுதலையும், சேரத்திரண்டு, நிரைத்துப் பரந்து, சிரித்
 துப், புருவம் நெரித்துக் காற் சிலம்பு புலம்ப வோடிக்கூடிச் செவ்வை
 யாக நடுதலையும் குறிப்பிடுவன.

நாற்று நடும் அழகியரது விரைவு, உற்சாகம், ஆயாசந்
 தெரியாமலிருக்க ஆடிப்பாடி நடுதல் ஆகியன பாடல்கள் மூலந்
 தெளியக் கூடியனவாக உள்ளன. விழியசைவு, அழகிய கூந்தல்,
 சிற்றிடை இவை நாற்று நடும் பெண்களின் அழகைப் புலப்படுத்து
 வன. பாடல்களிற் சொல்லாட்சியானது, குறிப்பிட்ட கருத்தின்
 சார்பாய் படிப்போரை ஈர்த்துச் செல்லுதலை நோக்கலாம். மனத்
 தைக் காந்தமாக இழுக்குந் தன்மையில், ஒருவித நாடகப்பாங்குடன்
 பாடலை அமைத்துச் செல்லுந்திறன் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகக்
 காணப்படுகிறது.

54. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 33.

55. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 34.

அருவி வெட்டுதல் :

‘ கதிரைமலைப்பள்ளு ’ நூலிலே அருவி வெட்டுதலை ஆசிரியர் கவிதை நயந் ததும்பத் தருகின்றார்.

‘, கூனரிவாள் கையெடுத்தே—செந்நெல்
கூட்டமிட்டே கொய்யத் தொடுத்தே
தானருவி விரைந்து வெட்டு மந்தத்
தன்மை பாடும் பள்ளிரே ’⁵⁶ என்றும்,

“ தெந்தென தெந்தென வென்றே—வெட்டிச்
சின்ன நெடுங்குர லொசியச்
சிந்தை மகிழ்ந்து கொண்டாடி—வயற்
செந்நெ லருவி கொய் தாரே ’⁵⁷ என்றுங் கூறுகிறார்.

பெண்கள் உல்லாசமாகவும், ஓய்யாரமாகவுங் கூனரிவாள் கொண்டு அருவி வெட்டும்போது களைப்புத் தோன்றாவண்ண மினிமையாகப் பாடுகின்றனர். இங்ஙனமாகப் பள்ளிகள் விரைவாக அருவி வெட்டு கின்றதன்மையை ஆசிரியர் காட்டி நிற்கின்றார்.

செழும் வயல் உழுதல் :

வயற்றொழில்களை, மற்றொரு கோணத்திற் சித்திரிக்கின்றார் ‘ கதிர்காமப் புராண ’ வாசிரியர்.

‘ வயலிலே மதகின் வழிவந்து நீர்பாய்வதை உழவர்கள்
கண்டு மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரஞ் செய்து தெய்வத்தை
வாழ்த்து மோசை தேவலோகத்தையும் எட்டி நிற்கின்றது ’
என உயர்வு நவற்சியிற் கூறுகிறார்.

“ ஏற்றொலி பகட்டின்மிக்க ளிரும்பிடர் நுகத்தைப் பூட்டிக்
கோற்றொழிற் குறிப்பிற் செல்ல மேழிகைக் கொண்டு மள்ளர்
நாற்றிசை மருங்குமீண்டி நாகிளவாளை பாயச்
சேற்றிதழ்க்கமலநன்னீர்ச் செழும் வயலுழுதாரன்றே ’⁵⁸

56. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 37.

57. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 38.

58. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 11.

என்ற பாடலிற், பங்கய மலர்கள் பரந்து காணப்படுகின்ற சேற்று வயல்களில் இளவாளை மீன்கள் பாயும் வண்ணமாக ஏரிலே எருமை களைப் பூட்டி, நாலா பக்கமும் உழுதுநிற்கும் உழவர்களைக் காண்கின்றோம்.

உழுதவயல் நிலத்தில் அழுகிய பெரியமுளைகளைத் தெய்வம் போற்றி, விதைக்கும் உழவர் கூட்டமொருபாற் காணப்பட, மறு புறம் செழித்துவளர்ந்த நாற்றுக்களைப் பிடிகளாகக் கொண்டு, நடுகையில் ஈடுபட்டிருக்கும் உழத்தியர் கூட்டமுங் காணப்படுகின்றது. இச் செயல்களைப் பின்வரும் பாடல்களில் ஆசிரியர் காட்டுகின்றார்.

“ சேறமை செறுவிற் செந்நெல் வான்முளை தெய்வம் போற்றி
வீறொடு விளைகென் றோதி வித்திடு முழுவரோர்பா
னாறிது பதமாமென்று பறித்துநாட் செய்வ ரோர்பாற்
கூறிய கடைசி மார்தங் குழாத்தினைக் கொண்டு செல்வார் ”⁵⁹

உழுது வித்திட்ட நீள்வயலிற் பழுதற வளர்ந்து காணப்படும் நெற்பயிர்களினூடே வளர்ந்துள்ள களைகளை உழத்தியர் களைந்து நிற்கின்றனர். சாலி நெற்பயிர் பசுமை செறிந்து வளர்ந்து, பசுந்த நிறங் கொண்டு சூல் முதிர்ந்து, நெற்கதிர்களைத் தாங்கி நிற்கின்றது. முற்றிய நெற்கதிர்கள் தலைவணங்கிச் சாய்ந்து அறுவடைக்ருப் பக்குவமாகிக் காணப்படுகின்றன. செந்நெற்கதிர்களைப் பிறை யுருவ அரிவாள் கொண்டு அரிந்து கட்டுக்களாகக் கட்டிக் களத்து மேட்டிற் சேர்த்துக் காளைகளைக் கொண்டு மிதித்து நெல் மணிகள் வேறு வைக்கோல் வேறாக்குவர். நெல் மணிகளைக் காற்றுக்கெதிராகத் தூற்றிப் பதர்நீக்கி எடுத்தல் சங்கினின்றும் முத்தெடுத்தல் போன்றுளது.

கரும்பு, இஞ்சி, கமுகு, பலா, தென்னை இவைகளும் இந்நிலத்திற் பயிரிடப்பட்டு வளங்கொழித்து வான்சிறப்பளிப்பன, இங்ஙனமாக வயல்களில் நடைபெறும் பல்வேறுபட்ட தொழில்களைப் பலபடச் சித்திரிக்கின்றார் ஆசிரியர்.⁶⁰

ஆநிரை புரப்போர் :

கதிர்காம புராணத்திலே ஆசிரியர், தேவலோகத்துக் காம தேனுவே இந்நாட்டிற் பசுக்களாக மேய்கின்றனவெனக் கூறுகிறார்.

59. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 11.

60. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 11.

காமதேவனுவின் உடலெங்கும் கடவுளரும் தேவர்களும் வாசஞ் செய்வதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இக்காராம்பசு கேட்பதையெல்லாம் நல்குந் தன்மையது. பசுக்களும் பால், தயிர், நெய் என்பவற்றை நல்குவதால் காமதேனுவு என்று மிகைப்படக் கூறினார். தேவருலகிலே ஒரு காமதேனு, இலங்கை நாட்டிலே எத்தனை காமதேனு என அதிசயிக்கின்றோம்.⁶¹

இந்நிலத்திலே கண்ணனைத் தெய்வமாகக் கொண்டொழுகும் மக்கள் வாழ்கின்றனர். குருந்த மரத்தின் சிவந்த பூக்கொத்துக்களைத் தலையிற் சூடிய ஆயர், ஆநிரை மேய்த்து நிற்கின்றனர். மயிற்பீலியின் அடியை நிகர்த்ததன்ன கவினுறு பற்களையுடைய ஆய்ச்சியர், வெண்ணிறமான தயிரினைக் கடைவதால் ஏற்படும் மத்தொலி பரவுகின்றது. ஆவினங்களுங் கன்றுகளும் பாடி எங்ஙனும் பரந்து காணப்படுவன. நெய், பால், தயிர் வெண்ணெய் என்பன மலிந்து காணப்படுவன. ஆநிரை புரப்பதோடமையாது மக்கள் விவசாயத் தொழிலையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். வரகு, துவரை, சாமை, அவரை இவற்றையும் இந்நில மக்கள் விளைவிப்பதால் வளமான வாழ்வினை மக்கள் வாழ்தலை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

“ குருந்திணர்க் கண்ணி வேய்ந்து கோக்குல மேய்க்குமாயர்
விருந்தென விசைக்குங் கொன்றை விரும்பு தீங்குழலினோதை
முகுந்தினை நினைக்கு மூர லாய்ச்சியர் வெண்மை வாய்ந்து
திருந்திய தயிருடைக்கு மத்தொலி திகழுமெங்கும் ”⁶²

என்ற பாடலாலும்,

“ வரகொடு துவரைசாமை வளம்படு மவரை மல்கி
விரவுறு வளங்கள் பல்ல விளங்கியே பொலிவு மோற்பாற்
பரவுறு சவைத்த நெய்யும் பாலொடு தயிரு மோரு
முரவுறு வெண்ணெயாதி யோங்கிய வனமு மோர்பால் ”⁶³

என்ற பாடலாலும் ஆசிரியர் விளக்கி நிற்கின்றார். இலக்குமி உறையும் திருநகராகக் காணப்படுகின்றது ஆயர்பாடி எனில் மிகையில்லை.

61. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 9.

62. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 9.

63. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 9.

கடல்வளமும், பொருளாதாரமும் :

“ வங்கம் மலிகின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகர் ”^{63.1}
 எனச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரத்தாற் சிறப்பித்த ஈழ நாட்டை, இங்கு கிடைத்த அபூர்வமான வர்த்தகப் பொருட்களுக்காகக் கிரேக்கர், உரோமர், அராபியர் என்போர் நாடிவந்தனர். முத்துக்கள், நவரத்தினங்கள், யானைத் தந்தங்கள் மயிற் பீலிகள், கறுவா, ஏலம், மிளகு என்பன அன்றைய வியாபாரப்பொருட்களாய் விளங்கின. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுக்கும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குமிடைப்பட்ட காலத்தில், மேற்படி வியாபாரப் பொருட்களுக்காகவும் இந்துமகா சமுத்திரத்தின் நடுவண் அமைந்திருக்கும் துறைமுக வசதிக்காகவும் ஐரோப்பியர் இந்நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தனர்.

அந்நியராட்சியில் ஐரோப்பியர், கறுவா, ஏலம், கராம்பு, மிளகு ஆகிய நறுமணப் பொருட்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் ஆர்வங்காட்டியமையால் வேளாண்மை சிறக்கவில்லை. இந்நூலையியற்றிய ஆசிரியர் காலத்தில் (1932) ஆங்கிலேயர் தேயிலை, கோப்பி விளைவித்து, இந்நுகர்ச்சிப் பொருட்களைப் பிறநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, பொருளாதாரத்தைப் பெருக்க முனைந்தனர். மலைவாழ் மக்கள் மேற்படி பயிர் விளைவித்தலில் ஈடுபட்டு நாட்டுக்குப் பெருஞ்செல்வம் ஈட்டி நிற்கின்றனர். இதனை,

“ மாயிரு ஞாலத்துள்ளார் மகிழ்வுடனுண்ணா நிற்கும்
 தேயிலை கோப்பி யென்னுஞ் சிறந்திடு செடிகளெல்லாம்
 பாய்தரு மருவிச் சாரற்பரப்பிடை வளர்ந்து நாட்டின்
 மேயதோர் செல்வமாக்கு மேன்மையை யறிவார் யாவர் ”⁶⁴

நாகரிகம் அறியாத நிலையிலே ஒருசாரார், பழைய கற்கால மக்களை ஒப்பச், செந்தேனிலே மானின் இறைச்சியை ஊறவைத்துச் சனைநீராடி, இவ்வூனினை உண்டு களித்து வாழ்ந்தமை கூறப்படுகிறது. கதிர்காம வேடுவரோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர்களெனக் கருதக்கூடிய, மகியங்களை வாழ் வேடுவர்கள், இன்றுதம் வாழ்க்கை முறையை மாற்றியமைத்து நாகரிக வாழ்வு வாழ்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

63.1. ஸ்ரீமத் த. கனகசுந்தரம் பதிப்பு; ‘ஈழமண்டலத்திருத்தலத் தேவாரமும், திருப்புகழும்’, பக். 10.

64. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 9.

கடற்றொழில் :

கடற்றுறைச் சிறப்பு வாய்ந்த இலங்கைக் கரைகளில், நாவாய்கள் பொருட்களை ஏற்றிக் கொண்டு பிறநாட்டுக்குச் செல்வதும், பிறநாட்டுப் பொருட்களைத் துறைமுகத்தில் இறக்குவதுமாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய காட்சிகள் இன்றும், நாம் நம் துறைமுகங்களிற் காணக்கூடியவை.

தாழை, அடம்பு, கண்டல், பம்புள்ளை, இதழ்கள் விரித்த நெய்தல் ஆகியவற்றின் மலர்களின் வாசனை, காற்றுடன் கலந்த புலால் மணத்தை மாற்றுகின்றது.⁶⁵

சுறாமீனின் கொம்பிலே கடற்றேவதையை வழிபடும் பரதவமக்கள் வருணபகவானையும் வழிபடுந் தெய்வமாகக் கொண்டுள்ளனர். பவழப் பாறைகளில் மீனவர் தம் வலைகளை உணக்கி நிற்கின்றனர். சுறாக்களின் பெருக்கத்தாற் கடற்பகுதி சுறாக் காடாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இந்நிலத்திலே வலையினை இழுப்போர் ஓசை ஒரு புறமும், திமில் எனுந் தோணியினை உந்தித் தள்ளிக் கடலிற் சேர்க்குமோசை ஒருபுறமும், நெய்தற் பண்ணான பெண்ணைக் கானத்தின் ஓசை ஒரு புறமாக மிக்க ஆரவாரம் காணப்படுகின்றது. இதனை,

“ வலையினை யிழுப்பா ரோதை மீனினை விற்கு மோதை
யுலைதரத் திமிலை யுந்து மோதையும் பொலியுமோர்ப்பான்
என்ற பாடலாற் விளக்குகின்றார்.⁶⁶

“ முண்டக மலரைச் சூடி மீனொடு சங்கமுப்பு
மண்டிய விலைகைக் கொண்டு வளம் பெறவேட்டோர்க்குய்த்து
மிண்டி மீன் கவர் புள்ளோப்பி வியன் பெரும்பாக்கத்துள்ள
தொண்டை வாய்ப் பரத்திமார்கள்
தொழிலையுமாங்கட் கண்டான் ”⁶⁷

என்ற பாடல் பரதவப் பெண்களின் தொழில் முறையினை எடுத்தோதுவதாக அமைகின்றது. பரதவப் பெண்கள் தம்நிலத்தில் மிக அரிதாகக்கிடைக்கும் தாமரை மலரைக் கூந்தலில் அழகுறச்

65. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 12.

66. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 12.

67. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிர்காமப் புராணம்’, பக். 69.

சூடியுள்ளனர். இவர்கள் மீன், சங்கு, உப்பு இவற்றை விலை கூறி விற்றுப் பணம் பெறுகின்றனர். மணற்பரப்பிலே உலர்த்தியுள்ள மீனினத்தைப் புட்கள் கவர்ந்து செல்வாவண்ணம் ஓய்ச்சி நிற்கும், அழகிய தொண்டைக்கனி போன்ற சிவந்த வாயினையுடைய நுழைச்சியரை, இப்பாடல் மூலம் ஆசிரியர் காட்டிநிற்கின்றார்.

பழமுதிர் சோலைகள் :

சமுதாய வாழ்க்கை பற்றிக் கதிர்காமத்துப் பிரபந்த ஆசிரியர்கள் அமைத்துள்ள பாடல்கள் சங்க காலப்பாடல்களை நினைவூட்டுவன. இயற்கையோடிணைந்து இன்பமான வாழ்க்கை வாழ்ந்த மக்கள் சமுதாயத்தைப் பற்றிக் கூறும் பாடல்களில் ஆசிரியர்களின் வித்துவத்தன்மையும் கற்பனையும் விஞ்சக் காண்கின்றோம்.

“ தாழைப் பழமுதிர் ச்சிதர் வாழைத்
தாறுவ முக்கு நெறி
தள்ளவண் முத்துச் சூலுளை வால்வளை
தட்டுக்கான்று கலுந்
தணிமாங்கனிதலை யிடறி நிமிர்ப்ச்
சாறிதழ் வாய்வடியுந்
தண்பொழி லோவப் பைம்மணி மனைதுவர்
சான்மணி சடரெறியும் ” 68

இப்பாடல் மூலம் மரங்களிற் கணிகள் கனிந்து தொங்குவதும் நிலத்தில் உதிர்ந்து காணப்படுவதுமான பழமுதிர் சோலைகளை ஆசிரியர் கண்முன்னே காட்டி நிற்கின்றார். நன்கு கனிந்த தாழைப் பழங்கள், வாழைத்தார்கள் மீது உதிர்வதால், வாழைக் கணிகள் நிலமெங்குஞ் சிதறிக் காணப்படுவன. இதற்கு விலகி நடக்கும் போது தடையாகக் கிடக்கும் சங்கினங்களிற் கால்கள் தட்டுப்படுவதால் அவை ஒளிவீசும் முத்துக்களை ஈனுகின்றன. பாராந்தாங்கமாட்டாது கிளைகள் வளைந்து, தாழ்த்தொங்குகின்ற மாங்கனிக் குலைகள் தலையிற் படாமல் விலகிச் சென்று தலைநிமிர்த்தும் போது வாயிலே பழச்சாறு வடிகின்றது.

68. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர் ; ‘ திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ் ’, பக். 6.

பசுமை நிறமணிகளாலான வீடுகளிற் பவளமணிகள் ஒளி வீசுவன, என்றெல்லாம் மாணிக்க கங்கை பாயும் கதிர்காம நகரைக் கண்முன்னே காட்டி நிற்கின்றார், திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ் ஆசிரியர்.

தாழை மரங்கள் பெரும்பாலும் கடற்கரையை அண்டியே காணப்படுவன. வாழை மரங்களும், மாமரங்களும் கடல்சார்ந்த இடங்களில் வளமுடன் வளரமாட்டா. கால்கள் இடறச் சங்குகள் முத்துக்களை ஈனுதல், வாயிலே கனிச்சாறு வடிதல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் ஆசிரியரின் கற்பனை வளத்தினை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைவன. இப்பாடல் செல்வச் செழிப்புமிக்க சமுதாய மொன்றைச் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றன. மேலுமிப்பாடல் பின்வரும் சீவக சிந்தாமணிப் பாடலை நினைவூட்டுவதாக அமைகின்றது.

“ காய்மாண்ட தெங்கின் பழம் வீழக் கழுகினெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங்கனி சிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங்கத மென்றிசையாற் றிசை போகியதுண்டே ”⁶⁹

என ஏமாங்கத நாட்டின் சிறப்பினை ஆசிரியர் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

தென்னை, கழுகு, பலா, மா, வாழை ஆகிய மரங்கள் நெருக்கமாகக் காணப்படுவதாகத் தோன்றுகின்றது. தென்னை மரங்களின் அயலிற் கழுகு மரங்கள் செறிந்துள்ளதால் முற்றிய தேங்காய்கள் கழுகு மரங்களில் வீழ்கின்றன. இவை பாளைகளில் ஏற்றித் தித்திக்கும் தேனிறால்களை உடைத்துச் சிந்தச் செய்து பலாக்கனிகளைப் பிளந்து, தேமாங்மணிகளைச் சிதறச் செய்வன. இவை வாழைத்தார்களில் வீழ்ந்து, வாழைப் பழங்களையும் நிலத்திற் சிந்தச் செய்கின்றன. இங்ஙனமாகப் புகழ் பொருந்திய ஏமாங்கத நாட்டைச் சித்தரிக்கின்றார் சீவகசிந்தாமணியாசிரியர். தெய்வச் சிறப்புப் பொருந்திய கதிர்காம நாட்டின் வளம் ஈடு இணையற்றது என்ற எண்ணம் நம்மனதிற் றோன்றுகிறது.

69. உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு; ‘சீவகசிந்தாமணி’, பக். 5.

உழத்தியரும் கொடிச்சியரும் :

உழத்தியரும், கொடிச்சியரும் தத்தம் பணியை மேற்கொண்டுள்ள காலை, நட்புறவுடன் பண்டமாற்றுச் செய்தலையும் வயல் நிலத்தில் நடைபெறும் காதற் காட்சியையும் சித்தரிக்கும் மற்றுமோராசிரியர், ஆண் பெண் இருபாலாரும் கவலையற்றுக் களித்து வாழும் சமுதாயத்தைக் காட்டுகின்றார்.

“ வெங்கட்டேறநி றேட்கடுப்பின்
மிக்கூர் களியா னகை யரும்ப
மீன்கண் மறுகச் செவ்வழியாழ்
வெறிப்பப் பணைத்துத் தருக்கி மத
வேளைச்சினந்து பணி கொள்ள
விரைசேர் குரும்பை வெளி விம்ம
விரும்புங்களம ரேர்ப் பகட்டை
வெடிசே லுழக்கி யுகைத் தோட்ட
வங்கட் கரும்பின் களைகளையோ
டாண்மை யுளமும் பறிப்பார்கட்
கமர்கூர் கமுகஞ் செறி வேலிக்
கப்பாலிதணிற் கொடிச்சியர்கள்
..... ”70

என இப்படியுக்கிக் கொண்டு போகின்றார் ஆசிரியர்.

ஒரு புறம் உழவர் வயலை உழுது நிற்க, மறுபுறம் உழத்தியர் கருப்பம் பயிரிற் களைகளைக் களைந்து நிற்கின்றனர். வெள்ளிய சுரபானம் என்னுங் கள்ளினை உழத்தியர் அருந்தியுள்ளனர்.

“ வாழைச்சாறு சாடி மட்டயின்று மள்ளர்தாம்
..... ”71

எனவரும் ‘ சீவகசிந்தாமணி ’ பாடலடிகள் மருதநிலத்து உழவன் பதமாகாத இளந்தேறலை அருந்திய செய்தியைக் கூறுகின்றது.

70. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர் ; ‘ திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ் ’ பக். 24.

71. உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு; ‘ சீவகசிந்தாமணி ’, பக். 82.

“ ..செங்கயல் நெடுங்கட் சின்மொழிக்கடைசியர்
 வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியும்
 ’’72

எனவருஞ் சிலப்பதிகாரம் பாடலடிகள், உழத்தியர் தேறலுண்ட செய்தியை உரைத்து நிற்கின்றன. ஆகவே உழத்தியர் தேறலுண்ணுஞ் செயல், உழத்தியர் சமுதாயத்தின் புதுமையானதொன்றல்ல என்பது புலனாகின்றது.

இனித்திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத்தமிழ் கூறும் நிகழ்ச்சிக்கு வருவோம். சுரபானத்தை அருந்திய உழத்தியர்க்குத் தேட்கடுப்புப் போன்ற வெறியுணர்வு விஞ்சுவதாற் காரணமின்றிப் புன்னகையரும்புகின்றது. கயற்கண்கள் மறுகுவன. வாசச் சாந்துபூசிய, பருத்த தனபாரங்கள் வெளியே விம்மிக்காணப்படுவதால், மன்மதன் செயலுக்கு மலரம்புகளாகின்றன. இந்நிலையிற் கணுக்களுள்ள அழகிய கருப்பம் பயிரிற் களைகளைக் களையுமுழத்தியர், சேல்மீன்கள் துள்ளிப்பாயும் வண்ணமாக, எருமைகளைக் கொண்டு உழுதுநிற்கு முழவர்களுடைய உள்ளங்களையுமல்லவா, பறிப்பதாக ஆசிரியர் கூறுகின்றார். கலிங்கத்துப் பரணியிலே கடைதிறப்புப் பகுதியில்,

“ முருகிற் சிவந்த கழுநீரும்
 முதிரா இளைஞர் ஆருயிரும்
 திருகிச் செருகும் குழல்மடவீர்
 ’’73

என வரும்பாடலடிகள் எம் நினைவுக்கு வருவன. சிவந்த அழகிய கழுநீர்ப் பூக்களைப் பறித்துக் கூந்தலிலே செருகும் பெண்கள், அவற்றைப் பறிக்கும்போது இளைஞருடைய அருமையான உயிரையும் திருகிக் குழலிலே சூடிக்கொள்கிறார்கள். இங்கே கருப்பம் பயிரிற் களைகளைக் களையும் உழத்தியர், உழுது நிற்கும் உழவரின் “ ஆண்மை நிரம்பிய உள்ளத்தையும் பறித்து நிற்கின்றனர்” எனக்கூறும் ஒப்புமை ஆழ்ந்து நோக்கற்பாலது.

கள்ளருந்திய நிலையிற் போதையேறிய அவள் தோற்றமும் செயல்களும், அயலில் உழுது நிற்கும் உழவனின் மனநிலையிற்

72. காசி விசுவநாதன் செட்டியார் வெளியீடு; ‘சிலப்பதிகாரம்’, பக். 224.

73. கழக வெளியீடு; ‘கலிங்கத்துப்பரணி’, பக். 20.

சலனத்தையேற்படுத்திக் காதற் போதையை ஊட்டுவனவாக அமைகின்றன. ஆசிரியர் ஆண் பெண் இருபாலரதும் காதல் உணர்வுகள் தூண்டப்படுமிடங்களை மிக லாவகமாகக் கூறிச் செல்லுகின்றார்.

கண்களையுங் கருத்தையுங் கவருங் காட்சியொன்று வயல் நிலத்தில் நடைபெறுகின்றது. வயலுக்கு வேலியாகப் பூம்பாளைகளும் பாக்குக் குலைகளும் நிறைந்த கழுக மரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவ் வேலிக்கப்பாற் கொடிச்சியர்தம் பரண்மேலிருந்து திணைப்புனங் குரிக்கின்றனர். விலையுயர்ந்த மாணிக்கக் கற்கள், கிழங்கு, திணை, வண்டுகள் மொய்க்குந் தேன் இவற்றையெல்லா முழுத்தியர்க்குக் கொடுத்துத் தேன்சிந்துங் குவளை மலர்களையவர்களிடம் பெற்று, விருப்புடன் றங்கூந்தலிற் சூடி, மீண்டுத் தத்தம் பரண்மேற்சேர்ந்து காவலில் ஈடுபடுகின்றனர் கொடிச்சியர். இப்படியாகவன்றோ வள்ளியம்மையாருந் திணைப்புனக் காவலில் ஈடுபட்டிருப்பார் என்ற எண்ணம் எம்மனத்தி லுதயமாகின்றது.

“ .. அருமா ணிக்கங் கிழங்குதினை
யளிகண் மொய்க்குங் கொம்பிற்றே
னார்வம் வழங்கி நறைக்குவளை
யார வாய்கிக் குழற்கணிந்து
தங்கட் குரிய பரண்காவல்
சாருஞ் சாரற் கதிரம

..... 74

என்ற பாடலடிகளா லுழத்தியர் கொடிச்சியர் ஆகியோரின் செயற்றிறன், நட்புரிமையோடு, தம்மையலங்கரிக்கவும், நுகரவும் நடத்தும் பண்டமாற்று இவைகளைக் காட்டி நிற்கின்றார்.

‘ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது அதில் ஆணும் பெண்ணுஞ் சேராவிட்டால் அழகிருக்காது ’

என்ற தற்காலப்பாடலொன்றிற்கேற்ப உழவர்க்கு உதவியாக உழத்தியரும் வயலிலே பணிபுரிதல் கூறப்படுவதோடு, அவர்தம் வினைத்திறன், மன உணர்வுகள், நெல்மணிகள் வீடுவந்து சேரும் வரை பாடுபடுதல், உடற்சோர்வு நீங்கக் கள்ளருந்தல், ஆகியவையுங் கூறப்படுகின்றன. கருப்பம் பயிருங் கழுக வேலியும் நாட்டின்

74. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர் ; ‘திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 2.

செழிப்பினை எடுத்துக்காட்டும் பசுமையான காட்சிகளாக அமைவன. பூச்சூடலிற் பெருவிருப்புக் கொண்ட கொடிச்சியர் தம் நிலத்திலே மிக அருமையாகக் கிடைக்கும் குவளை மலரை உழத்தியரிடம் பெறுவதற்கு நிகழ்த்தும் பண்ட மாற்றைக் காண்கின்றோம். இரு நிலத்து மக்களினதுந் தொழில் முறைகளை நம் மனத்தில், பசுமரத்தாணியாகப் பதித்து நிற்கின்றார்.

தினை இடிக்கும் கொடிச்சியர் :

மாணிக்க நதியானது வெள்ளமிகுதியால் இரு கரைகளையு மிடித்துப் பாய்தலையும், கொடிச்சியர் கருந்தினை இடித்தலையும், யானைத் தந்தத்தினால் எயினப் பெண்கள் செந்தினையை இடிக்கும் காட்சியினையும் சித்திரிகின்றார் சிலேடை வெண்பாப் பிரபந்த வாசிரியர்.

இவற்றை,

“ பொங்குமணி நதியும் பூட்கைக் கொடிச்சியரும்
கம்பங்கிடிக்குங் கதிரையே ” 75

என்றும்

“ கொம்பாற் கொடிச்சியருங் கோபமதயானைகளுங்
கம்ப மிடிக்குங் கதிரையே ” 76

என்றும்

குறவர் சமுதாயத்திலே நடைமுறையிலுள்ள தொழில்களைக் கூறுகின்றார். முற்கூறப்பட்ட பாடலிற் குறமகளிர் அறுவடை செய்த கருத்தினை அரிசியை மாவாக இடித்ததாகத் கூறப்படுகிறது.. அடுத்து தினையரிசியினை யானைத் தந்தத்தால் இடித்தது கூறப்படுகின்றது. “ கிம்புரியின் கொம்பெரடித்துவெம்பு “ தினையிடிப்போம் ” என்ற “ குற்றாலக் குறவஞ்சிப் பாடல், யானைத் தந்தத்தினாற் குறவஞ்சியர் தினையிடிக்குஞ் செயலைக் கூறுவதாம் யானைகளைக் கம்பங்களிற் கட்டி வளர்த்தலை வழக்கமாகவுடைய மலை வாழ்மக்களிடையே பெறுமதிமிக்க யானைத் தந்தத்தாற்

75. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 126.

76. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 131.

றினை யிடிக்குஞ் செயல் சாதாரண நிகழ்ச்சியாகக் காணப்படுகின்றது.

சிறு சோறடும் குறிஞ்சி நிலச்சிறுமியர் :

சிறு பெண்கள் சிற்றில் சமைத்துச் சிறுசோறடும் விளையாட்டினைக் குறிஞ்சி நிலப் பின்னணியில் விளக்குகின்றார். சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்.

“ அள்ளித் திரட்டு மணிப்பரவி
வழித்துத் திருத்தி மனைகோலி
யாய்த வடுப்புக் குவைகட்டி
யதிற் செம்பவழத் தீ மூட்டி
பள்ளித் தவர் பொற்பழங்கரகப்
பாணைமணியாற் றாமான்வெண்
பசும்பா லுலைநீ ரூற்றிமைப்
பருமுத்தரிசிச் சோறாக்கி ” 77

என்று கூறிச் செல்கிறார்.

எயினச் சிறுமியர் சிற்றில் அமைக்கின்றனர். நவரத்தினக் கற்களே நிலமெங்கும் பரந்துள்ளதால் அவற்றேயே கைகளாற்றிரட்டிச் சிற்றில் லமைக்கின்றனர். ஆய்த எழுத்துப்போல் அடுப்புமும்மணித்திரள்களாலேயே அமைக்கின்றனர். அடுப்பிலே செம்பவழத் தீ மூட்டுகின்றனர். இனித் தவசியர் விட்டுச் சென்ற பொற்கரகங்களையே பாணைகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். காட்டுப் பசுக்கள் சுரக்கும் பாலானது மாணிக்க வாற்றிலே பொங்கி வருகின்றது. இப்பசும் பாலை உலைநீராக மொண்டுவந்து, பருமுத்தரிசியினைச் சோறாகச் சமைத்து, வள்ளிக்கிழங்கைக் குழம்பு செய்து செய்து, சிறுசோறட்டு விளையாடுகின்றனர்.

இப்பாடல், நாட்டின் பொருள்வளத்தினை உயர்வு நவீற்சியிற் கூறுகின்றதெனலாம். இரத்தினக் கற்களன்றி வேறெதுவும் நிலத்திற் காணப்படாமை, தவசியரும் பொன்னாலான கமண்டலங்களை உபயோகித்தமை இவை அக்காலச் சமுதாயத்தின் உயர்வினையும், பொன்னும், மணியும் பொலிந்து கிடந்தமையையும் புலப்படுத்துவன.

77. சிவங். கருணாலயப் பாண்டியப் புலவர்; 'திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்', பக். 31.

குரவை ஆடுதல் :

குன்றந்தோறும் நடைபெறுந் தொழில்களையும் வளமான வாழ்வினையும் கலாசாரத்தோடினைத்துக் கூறும் இன்னுமொரு பாடலை நோக்குவாம்.

“ குன்றந் தோறும் பன்றி புனங்
கொன்று நோக்கக் குறவர் செவல்
குறித்துப் பகலிற்றினை கோழி
கொறிப்ப வுணக்கும் பாறைமிசை
சென்றங் கெறிந்த விளநிலவிற்
செங்கை பிணைத்துக் குரவை தழீஇச்
சிரித்துக் குலுங்கும் மகளிரோடு
திரியுங் கதிர்காமக் கள்வா

..... ’’78

எனத் தொடர்கிறது. குன்று தோறுமுள்ள காடுகளிற் குறவர் பன்றி வேட்டை நிமித்தஞ் செல்கின்றனர். பகலிலே மலைச் சாரலிற் பாறைகளிற் குறத்தியர், அறுவடை செய்த திணையினை உலரவிட்டு நிற்பக் கோழிகள் அவற்றைக் கொறிக்கின்றன. இங்ஙனம் திணையுலர்த்தும் பாறைகளிலிரவின் இளநிலவிலே, குறமகளிர் தம் சிவந்த கரங்களைக் கோத்துக் குரவையாடிச் சிரித்துக் குலுங்கி மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். இவர்களோடு கதிர்காம முருகப் பெருமானும் குரவையிற் கலந்து ஆடுகின்றார் என ஆசிரியர் கூறுகின்றார். அடியார்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொள்ளாத லாற் போலும் ‘ கதிர்காமக் கள்வா ’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கதிர்காமக் குன்றுகளிலே குரவையாடி மகிழும் பெண்களுடன் சரீரியாக முருகப் பெருமான் கலந்தாடினார் எனக் கூறுவது அதீத பக்தியால் மட்டுமே ஒருவர் அறியக்கூடிய மிக நுட்பமான தத்துவ உள்ளீடு.

குன்றில் வாழ்ந்த மக்கள் குரவையாடினர் என்பதற்குச் ‘ சிலப்பதிகாரம் ’ சான்று பகர்கின்றது.

“ அணிமுகங்க ளோராறும் ஈராறுகையும்
இணையின்றித் தானுடையான் ஏந்தியவேலன்றே

78. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ‘ திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 32.

பிணிமுகமேற் கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ணம்
மணிவிசம்பிற்கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே''⁷⁹

என வருமிருபத்தியொரு பாடல்கள் குன்றக் குரவை பற்றிக் கூறுவன. வெற்றி அல்லது காதல் நிமித்தம், ஏழு அல்லது ஒன்பது கன்னிப் பெண்கள், கையோடு கைபிணைத்து, வட்டமாக நின்று ஆடுதல் 'குரவை' எனப்படும். இக்குரவைப் பாடல்கள், குன்றுறை தெய்வமாம் குமரப்பெருமானின் அருமை பெருமைகளைக் கூறுவனவாக அமைவன. உதாரணமாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் குன்றக் குரவைப் பாடல்கள், சரவணப்பூம் பள்ளியறை, கார்த்திகை மாதர், அழகிய முகங்கள், இணையற்ற பன்னிருகைகள், சுடர் வீசும் இலை போன்ற வெள்ளியவேல், கிரௌஞ்ச கிரியைப் பிளந்தமை, குரவை வதைத்தமை இவற்றையெல்லாம் பேசுவன.

துணங்கையாடி மகிழல் :

மலைவாழ் மக்கள் குன்றக்குரவை மட்டுமல்ல, துணங்கைக் கூத்தும் ஆடி மகிழ்ச்சியடைதலை இன்னுமொரு பாடல் மூலம் ஆசிரியர் சித்திரிக்கின்றார்.

“ ..வொல்லெனவி ரைக்குமரு விச்சாரல் வித்திவிளை
யுலர்தினையின் மடையெதிர் படைத்
துறுபுலித் துப்பினிமிர் கானவர் துணங்கையொடு ''⁸⁰

எனவரும் பாடலடிகள், 'ஓல்' என்ற ஓசையுடன் மலைச் சாரலிலிழிந்து செல்லுமருவியையும், அச்சாரலில் எயினர் விளைத்து, உலர்த்திக் குற்றிய தினையரிசியிற் படையல்செய்து முருகப் பெருமானை வழிபடுதலையுங் கூறுகின்றன. கடைசியடிகள் புலியிலும் வலிமைமிக்க கானக்குறவர், துணங்கையாடி ஆனந்தங் கொள்வதைக் கூறுவன. அதாவது, இருகைகளையும் மடக்கி விலா விலடித்துக் கொண்டாடு மொருவகைக் கூத்தினை உவந்தாடுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. முருகப் பெருமான் இம்மை இன்பங்கொடுக்கும் கடவுளாக நின்றலோடு மட்டுமல்ல, மறுமை இன்பத்திற்குமாய வழிவகைகளைப் பேணுமாற்றைக் காட்டியும் நிற்கிறார் எனில் மிகையில்லை.

79. காசி விசுவநாதன் செட்டியார் பதிப்பு; 'சிலப்பதிகாரம்', பக். 493.

80. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; 'திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத்தமிழ்', பக். 28.

செந்நெல் விளையும் பொன்னகர் :

“ .. செந்நெலுங் கன்னலுஞ் செழித்துயர்ந்தோங்க
வன்னமுட் பலாக்கனி மதுமடையுடைக்கும்
இன்னபல் வளஞ் செறிந் தீழமண்டலத் தனிற்
பொன்னகர்க்கினை யெனப் பொருந்துநன்னகரம்
..... ’’⁸¹

எனத் தொடர்கிறது பாடல்.

பொன் போலும் பூக்களைச் சொரிகின்ற கொன்றை மரங்கள், செந்நெல்லும், கரும்புப்பயிரும் செழித்து வளர்ந்துள்ள வயல்நிலங்கள், அழகிய முட்களையுடைய பலாக்கனிகள், இவை சிதறுவதாற்பாயுந் தேனானது வயல் வரம்புகளை உடைத்தல், இவ்வகைத்தான பல்வளங்களுஞ் செறிந்துள்ள ஈழ நாட்டிலே, பொன்னகராம் தேவருலகிக்குச் சமமானது திருநெல்வேலி நகர் என்றார். இத்தகைய நகரிலே அறிஞர்கள் சிறப்புடன் வாழ்கின்றனர் எனக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

“ பலவின் கனிகள் வெடிக்கும்—அதிற்
பாயுஞ் செந்தேன் வயல்வரம்பையுடைக்கும்
குலவு நெல்லினை விளைவிக்கும்—அதனாற்
குடிக ளெல்லாஞ் செழித்தோங்கு நகரம் ’’⁸²

எனக் கூறும் நொண்டிச் சிந்தடிகளாற் கதிரையாத்திரை விளக்க ஆசிரியர், நாட்டின் வளத்தினைக் கற்பனை நயத்துடன் கூறிநிற்கின்றார். பலாக்கனிகள் வெடித்து நிலத்தில் வீழ்ந்து சிதறுவதுண்டு. ஆனால் வயல்வரம்பினை உடைக்குந் தன்மைத்தாக அவற்றிலிருந்து செந்தேன் பாய்வது சற்று உயர்வு நவீற்சியேயாம். தேன் வயலுட் பாய்ந்து, நெல்விளைதல் என்பதும் அத்தகையதே.

இருளையகற்றும் மாணிக்க மணிகள் :

“ கதிரைமலைப்பள்ளி ” மூத்த பள்ளி என்ற பாத்திர வாயிலாக நாட்டு வளத்தினைப் பின்வருமாறு காட்டி நிற்கின்றது.

81. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; ‘கதிரையாத்திரை விளக்கம்’, பக். 5.

82. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; ‘கதிரையாத்திரை விளக்கம்’, பக். 1.

“ எங்கும் மாமணி விற்பொலியுக்கதிர் ”

..... ” என்றும்

“ அணியிளங் கதிராயிர முள்ள

அருக்கன் போய்க் குடபாலிடை மேவ

மணி கொணர்ந்து மணிவிளக்கேற்றிடும்

மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே ”⁸³

என்றும் இலங்கை நாட்டின் மணிவளத்தினை எடுத்துரைக்கின்றது. நாடெங்கும் விலையுயர்ந்த நவரத்தினக் கற்களை விலைகூறி விற்கு மொலியும், அவை வீசுமொளியும் பரவி நிற்பதை யாசிரியர் பாடலடிகளால் விளக்குகின்றார். அழகிய ஆயிரங்கதிர்களையுடைய சூரியன், மேற்குத்திசையடைந்து இருள்சூழும் நேரம், ஒளி பொருந்திய கற்களே வீட்டுக்கு விளக்காகின்றன. இப்படியும் நடந்ததோ வென ஐயந்தோன்றுகின்றது. பழந்தமிழ் நூலான சிலப்பதிகாரத்தில், நவரத்தினக் கற்களின் இயல்பு, அவை இயற்கையாக ஒளி காலுந் தன்மை இவைகளெல்லாம் கூறப்படுவன.

“ ..கோபமின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு

வன்னி மாதுளம் பூவிதையன்ன

..... ”⁸⁴ எனவும்,

“ ..தீதறு கதிரொளித் தெண்மட்டுரு வவும்

இருள் தெளித்தனையவும் இருவேறுரு வவும் ”⁸⁵ எனவும்,

முறையே கல்லாடமும், சிலப்பதிகாரமுங் கூறிநிற்கின்றன. இவற்றால் மின்மினியை ஒத்து விட்டுட்டு ஒளிவீசுங்கதிர் விளக்குகளும், மாதுளம்பூ, மாதுளம் விதை இவற்றை நிகர்த்த, வேறுபட்ட செந்நிறங் கொண்ட கற்களும் விளக்குகளாயின, என ஆசிரியர் கூறுவது, உயர்வு நவீற்சியல்ல, உண்மை நிகழ்ச்சியென்றே கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

பள்ளன் பள்ளி வாழ்க்கையில் ஊடல் :

பள்ளன் இளைய பள்ளியில் அதிக அன்பு காட்டி, மூத்த பள்ளியை உதாசீனஞ் செய்தலை மூத்தபள்ளி பண்ணைத் தலைவனிடம் முறையிடுகின்றாள்.

83. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 7.

84. காசி விசுவநாதன் செட்டியார் பதிப்பு; ‘சிலப்பதிகாரம்’, பக். 346.

85. காசி விசுவநாதன் செட்டியார் பதிப்பு; ‘சிலப்பதிகாரம்’, பக். 326.

காலை உணவு தயாரிக்கத் தாமதமாகியதால்,

“ ..என்னடி பள்ளி ஏகாந்தக்காரி
இந்நேரம் மட்டு மென்னடி செய்தாய் ? ”⁸⁶

என்றும், ஆற்றிலே தண்ணீர் மொண்டு வந்தாயோ ? அழுத பிள்ளைக்குப் பாலுட்டினாயோ ? சிறுநெல்லுக் குத்தினாயோ ? என்றெல்லாம் வினவிக் கஞ்சிக் கலயத்தைக் காலாலே தட்டிச் செல்கின்றான் பள்ளன். இதனை மூத்தபள்ளி,

“ காலமே சென்று பாலுங் கறந்து
கமுகம் பூப்போலரிசியுந் தீட்டிக்
கடுகவே வைத்துக் காய்ச்சிய பாற்கஞ்சி
காலாலே தட்டி யூற்றினா னாண்டே ”⁸⁷ என்றும்

“ ..இப்படிக் கொத்த நாடங்கப் பள்ளனுக்கு
எப்படிக் கஞ்சி காய்ச்சுவனாண்டே ”⁸⁸ என்றும்

முறையிடுகின்றாள். பள்ளன், மூத்த பள்ளியை அலட்சியஞ் செய்தமை பாடல் மூலம் வெளிப்படுகின்றது. காலை ஆகாரத்தில் இடம்பெறும் உணவுவகை, செயல் இவைகள் கூறப்படுவன. சமூகத்திலே முதலாளி, தொழிலாளி என்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளிருப்பினும் ஒருவரை ஒருவர் அனுசரித்துச் சண்டை சச்சரவுகள் தீர்த்து வாழ்ந்தனர் என்பது புலனாகின்றது.

அறச்சாலைகள் :

“ செயற்பாலதோரும் அறனே
..... ”⁸⁹ என்றும்

“ அறத்தான் வருவதேயின்பம்
..... ”⁹⁰ என்றும்

கூறிப்போந்தார் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர். ஒருவன்றன் வானாளிற் செய்யவேண்டியது தருமம் எனவும், தருமஞ் செய்வதாலேயே ஒருவனுண்மையான இன்பத்தைப் பெறலாமெனவும் அழுத்தந் திருத்தமாக அறத்துப்பாலிலே கூறியுள்ளார். திருவள்ளுவர்

86. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 21.

87. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 22.

88. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 22.

89. ‘ திருக்குறள் ’—கழக வெளியீடு, பக். 39.

90. ‘ திருக்குறள் ’—கழக வெளியீடு, பக். 36.

காலத்திற்கு முன்னருங் கொடை வள்ளல்களாக அரசர்கள் வாழ்ந்தமையைச் சங்க நூல்களால் அறிகின்றோம். அறமானது மறுமைக்கு வழிகாட்டுவதாற் றமிழர்தம் பண்பாட்டிலே முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது.

பெரிய புராணத்திலே,

“ மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அமுதுசெய்வித்தல்
..... ’’91

என அடியார்க்கமுதூட்டலை விதந்தோதுகின்றார். இளையான் குடிமாறநாயனார், சிவனடியார்க் கமுதளித்தலையே பணியாகக் கொண்டு, வறுமையுற்றகாலத்தும் இதினின்றும் வழுவாதிருந்தார். சிவபெருமானின் சோதனையின் போதும் அப்பெருமானையே பற்றிநின்றுயர்ந்தார். இது நினைவு கூரற்பாலது.

கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் பல, துறவிகளை அக்காலச் சமுதாய மக்கள் எங்ஙனம் போற்றினரென்பதை ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டுள்ளன. வருங்காலச் சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கம் இவற்றால் வெளிப்படுவதாம்.

கதிர்காமப் புராணம், முருகக் கடவுளைத் தெய்வமூலிகையாக உருவகிக்கின்றது.

“ சித்தர்கள் ஞானயோகர் சிவமுணர் சீவன் முத்தர்
பத்தர்க டெய்வமூலி படர்ந்துறை தன்மையாலே
..... ’’92

தெய்வ மூலிகையாம் முருகக்கடவுள் படர்ந்துறையுந் தன்மையாலே, சித்தர்களும், ஞானத்தின் மிக்கோரும், யோக நிட்டை கூடுவோரும், சிவத்தன்மையுணர்ந்த சீவன் முத்தர்களும், பக்தர்களும்மித்தலத்தை நாடி நிற்கின்றனர். தெய்வ கடாட்சம் பெறுதலே இத்துறவிகளின் குறிக்கோளாக உள்ளதைக் காண்கின்றோம். இவர்க்கெல்லாம் அன்னமிட்டுக் காத்தலும், அருட்கண் சாத்தலும் முருகக் கடவுளின் தெய்வீகச் செயலாம்.

91. சேக்கிழார், ‘பெரியபுராணம்’, பக். 140.

92. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிரகாமப் புராணம்’, பக். 75.

‘ திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழில் இல்லத்தரசி ஒருத்தி புரியும் அறச் செயலின் உருக்கமான காட்சி ஒன்றைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

“ செம்புலமு ழாநிற்கு மைந்துமலி புனவன்றெ
விட்டக்கொ டிச்சிகொடுபோந்
தினையினது வெய்து நெய்ப் பாற்பொங்க நெறியிடைத்
திறவாது கண்டுவைத்துத்
தம்புலமி றந்தபழ வேங்கையின்ம ராடியின்
றண்ணிழற் குளிர் துங்குறுஞ்
சான்றோர்ப்ப ணிந்தவர்தம் வாய்ப்பெய்த ருத்தி
..... ’93

எனத் தொடரும் பாடலில், வலிமைமிக்க எயினன் செம்புலத்தை யுழுது விதைத்து அறுவடை செய்துகொடுவந்த திணையைக் கொடிச் சியானவ ளரிசியாக்கி, நெய், பால் இவை பெய்து சுவையுடைய பொங்கலாகச் சமைக்கின்றாள். அப் பொங்கலைப் பக்குவமாக எடுத்துச் சென்று, தம்வீடு வாசல் துறந்து, கதிர்காமக் காட்டிலே பழ வேங்கை மரத்தினடியின், குளிர்நிழலிலே கண்மூடித்தவ நிலையிலிருக்குஞ் சான்றோரைப் பணிகின்றாள். பின்னவர்க்குத் தான் கொண்டுவந்த பாற்பொங்கலையூட்டி உண்ணச் செய்து வீடு திரும்புகின்றாள். கதிர்காமக் கந்தனடியார்களைக் கந்தக் கடவுளாகவே கண்டு, போற்றும் மனைமாட்சியின் உயர்வை நாமிங்கு காணுவதோடமையாது, சான்றோரைப் பணிந்து அருத்தியும் வாழுமில்லற தருமமானது மிக நுட்பமாக விளக்கப் பட்டுள்ளது.

அறச்சாலையிற்றான் அறஞ்செய்ய வேண்டுமென்ற நியதி காணப்படவில்லை. எங்கெல்லாந் தவசியர் காணப்பட்டனரோ அங்கெல்லாந் தேடிச் சென்று, போற்றி, அருத்தி வாழ்ந்த இல்லற மாட்சி இனிது புலப்படுகின்றது.

கதிர்காமப் புராண ஆசிரியர், வெள்ளமாயீண்டிவரும் பக்தர் கூட்டத்திற்கு விலாப்புடைக்க உணலுட்டும் அறச் சாலைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

93. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ‘ திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 36.

“ வெள்ளியநீறு பூசி விளங்குகண் மணியும் பூண்டு
தெள்ளியவெழுத்தாறெண்ணித் திகழ் குக பக்த ரெல்லாம்
வெள்ளமாயீண்டி வந்த விலாப்புடை பருக்கவுண்பா
னள்ளியே யமுதமூட்டு மருந்தவர் மடங்க ளோங்கும் ”⁹⁴

எனவரும் பாடல் வெள்ளிய திருநீற்றைப் பொலியப் பூசி, விளங்குகின்ற உருத்தி ராக்கமணிகளையணிந்து, தெளிவாகச் சரவணபவ என்ற சடாட்சரத்தினை உச்சரிக்கும் முருக பக்தர்கள், வெள்ளம் போற் கதிர்காமத்தையடைதலையும், இம்முருக பக்தர்க்கு வயிறார உணலுட்டும் மடங்களையும் பற்றிக் கூறுகிறது. தருமசிந்தையுள்ள கொடை வள்ளல்கள் இம்மடங்களைக் கதிர்காமப்பதியிலே கட்டியுள்ளனர். இவ்வறச்சாலைகள் பக்திப் பசியோடுவரும் பக்தர்களின் வயிற்றுப்பசியையும் ஆற்றிநிற்பன.

“ கருப்பயில் வருத்த மாற்றுங் கருத்தமை வுளத்தராகித்
திருப்பொலி விழவு தன்னைத் தரிசிக்க வருவோர்க்கெல்லாம்
பருப்புநெய் பொரிய விஞ்சிப் பச்சடி வகையுஞ்சேர்த்து
விருப்புட னன்ன மூட்டும் வியலிடம் பலவு மோங்கும் ”⁹⁵

என்ற பாடலிற் பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்த வேண்டுமென்ற கருத்தினை யுள்ளத்திற் கொண்ட அடியார்கள், கதிர்காமக் கந்தனின் றிருவுலாப் பொலிவினைத் தரிசிக்கக் கூடுகின்றனர். இத்தகைய பக்தர்கட்குப் பருப்பு, நெய், பொரியல், இஞ்சிசேர்த்த பச்சடி ஆகிய சுவை மிகுந்த கறிகளுடன் அன்னம் பரிமாறுஞ் சத்திரங்கள், அறச்சாலைகளாக இங்கு காணப்படுகின்றன.

மேலுமிதனை விரிவாக வேறொருபாடலிற் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

“ சத்திரங் கட்டி யன்ன தானஞ்செய் திடுகின் றோரு
மொத்தியன் மடங்க ளாக்கி முனிவருக் குதவு வோருஞ்
சித்திரத் தண்ணீர்ப் பந்தர் திகமுற வமைப்போர் தாமும்
பத்தியிற் றருமதானம் பலபல புரிவோர் தாமும் ”⁹⁶

எனச் சத்திரங்களைக் கட்டி, அன்னதானஞ் செய்வோரையும், மடங்களைக்கட்டித் தவமுனிவர்கட்கு உணவும் உடைவிடமும் உதவு

94. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிரகாமப் புராணம்’, பக். 14.

95. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிரகாமப் புராணம்’, பக். 14.

96. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிரகாமப் புராணம்’, பக். 14.

வோரையும், அழகிய தண்ணீர்ப் பந்தல்களையமைத்துத் தாக சாந்தி செய்விப்போரையும், வேறு தானதருமம் புரிவோராகிய பலதிறப் பட்டோரையுங் கதிர்காமத்தலத்திலே காட்டுகின்றார் ஆசிரியர். பலதிறப்பட்ட அறச் செயல்களைச் செய்கின்ற மக்கள் வாழும் நாடு இலங்கை நாடு, இவை புனைந்துரையற்ற உண்மைகள், தான தருமமோம்பப் படுமியல்பினை விளக்கமாக வகைப்படுத்திக் காட்டும்பான்மை பாராட்டுக்குரியதாம்.

இத்தகைய மடங்களொன்றிற் கதிரையாத்திரை விளக்கவா சிரியர் தாமடியார்கட்கு, உணவளித்து அன்னதானஞ் செய்தமையை

“ ..நல்லகறி சோறு சமைத்து
நண்ணும் பெரி யோர்களுக்கு அன்னம் கொடுத்து
..... ’’97

என்ற அடிகளாற் குறிப்பிடுகின்றார். அன்னதான மளித்தலென்பது, நம் நாட்டிற் பெரும்பாலான கோயிற்றலங்களி லோம்பப்படும் அறச் செயலாம்.

கதிரைச்சிலேடை வெண்பா, முனிவர்களும் தவத்தையுடையவர்களும் கதிர்காமத்தலத்தையண்டி வாழ்ந்தமையைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“ பேசு பிறப்பஞ்சுதரும் பீதகவி னையரும்
..... ’’98

என்ற பாடல் பிறவியைத் தீதென்றுணர்ந்து, காமம், வெகுளி, மயக்கமாகிய முக்குற்றங்களையும், வேரோடு பறித்தருளுமாறு முருகப் பெருமானை வேண்டக் கூடும் பக்தர் குழாமும்.

“ மாவீர மாதவர் ’’

..... ’’99 எனப் பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களும்

-
97. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார் ; ‘ கதிரை யாத்திரை விளக்கம் ’, பக். 18.
98. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 52.
99. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 62.

“ ஆசை மறந்தவர்

..... ’’100 எனச் சிற்றின்பங்களை மறந்த முனிவர்களும்

“ நல்லதவரு நடந்துவருவோரும்

..... ’’101 என நல்ல தவத்தையுடையவர்களும் கால்நடையாகக் கதிர்காமத்தலத்தை அடைபவர்களும்.

“ சாந்தநிலைத் தொண்டர்கள்..... ’’102 அமைதி பேணுந் தொண்டர்களும் ஆகிய பல்வகைப் பட்ட துறவிகளைப் பாடல்களிற் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவர்களையெல்லாம் ஆதரித்துப் பசிப்பிணி போக்கவே அன்ன சத்திரங்கள் காணப்படுவன என்பதை நாம் இவ்வியலில் முன்னருஞ் சுட்டியுள்ளோம்.

“ குறைவிலா வறங்கள் பேணி

..... ’’103 எனவருங் கதிர்காமப் புராண வடிகள் நெல்லறுவடை செய்த உழவன் அறம் பேணுதலைப் பேசுவன.

“ பள்ளித்தவர் பொற் பழங்கரகம்

..... ’’104

என வருந் திருக்கதிரகாமம்: பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடல் தவசியரைப் போற்றிய அக்காலச் சமுதாயத்திலே இல்லறத்தான் தவசியர்க்குப் பொன்னாலான கமண்டலங்களை வழங்கி அவர்களாசி பெற்றுள்ளமை தெரியவருகிறது. பொன்னுலோகம் அல்லாது வேறு உலோகம் நாட்டில் உபயோகிக்கப்படவில்லை என்ற பெருமித உணர்வு மேலோங்கி நிற்கின்றது.

-
100. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 173.
101. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 174.
102. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 18.
103. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிரகாமப் புராணம்’, பக். 11.
104. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ‘திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 31.

“ துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை ”¹⁰⁵

என்ற குறளிலே துறந்தார். முதலில் வைத்து எண்ணப்படுதல் அவதானிக்கற்பாலது. எனவே வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ மக்கள் துறவிகளைப் போற்றியமையைப் பாடல்களால் அறிகிறோம்.

விருந்தோம்பல் :

‘ நிறைதர ’ எனத் தொடங்கும் கதிர்காமப்புராணப் பாடல் நம் நாட்டு விருந்தோம்பலைப் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“ . . குரவரும் விருந்தும் பண்பி
னுறு செழுங் கிளையுந் தாங்கி யுவப்புறு குடிகளோங்கிப்
பிறைவளர் மாடநீடிப் பொலிந்துள பதிகளெங்கும் ”¹⁰⁶

இல்லறத்தான் குரவரைப் பேணுங் கடற்பாடுடையவன். ஆகவே, நெல்லறு வடைசெய்து அதனை இல்லிற்சேர்த்த உழவன், குரவரையும், விருந்தினரையும் பேணும் பொருட்டுச் சோறு சமைத்து அறு சுவையுண்டி கொடுத்துத் தானும் உண்டு மகிழ்வடைகின்றான். ‘ செல்வர்க்கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல் ’ என்ற சான்றோர், வாக்கின்படி தன் சுற்றத்தவரையும் பேணுகின்றான் உழவன். தான் மட்டும் வாழாது பிறரையும் வாழச் செய்யும் தலைசிறந்த பண்பாளராம் வேளாளர் செறிந்து காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் உறைபதியும் அவர்களது உள்ளம்போல உயர்ந்துள்ளது. இதனை ஆசிரியர் வானத்துப் பிறைச்சந்தினை அளக்கும் மாடங்கள் உடைய வீடுகள் அப்பதியெங்கும் பரந்துள்ளவெனக் கூறிநிற்கின்றார்.

இவ்வகையிலே, முருக தரிசனத்தை நாடிவந்து, பிறவியை அறுக்க முனையுஞ் சான்றோரை, அறச் செயல்கள் மூலம் போற்றும் நம்முன்னோர் பண்பாடு போற்றுதற்குரியதே.

இவ்வியலிலே ஐவகை நிலங்கள், நம் நாட்டின் ஆற்றுவளம், கற்பனைச் செறிவினை வளம் படுத்தும் பறவைகள், விலங்குகள், நாட்டின் பொருளாதார விருத்திக்கான தொழில் முறைகள், மக்கள் வாழ்க்கை, அறத்தைப் பேணிவாழும் உயரிய சமுதாயம் இவற்றையெல்லாம் பிரபந்தங்கள் கூறிநிற்குமாற்றை ஆராய்ந்துள்ளோம். அடுத்துப் பிரபந்தங்களிற்காணும் பக்தி வெளிப்பாட்டை ஆராய்வாம்.

105. ‘ திருக்குறள் ’; கழக வெளியீடு. பக். 41.

106. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘ கதிர்காமப் புராணம் ’, பக். 11

கதிர்காமப் பிரபந்தங்களிற் காணப்படும் பக்தி வெளிப்பாடு

இவ்வியலுட்புகுமுன் பக்திவைராக்கியம் என்ற சொற்றொடரின் பொருளை நாம் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். பக்தி என்பது தெய்வத்திற் தொண்டர்கள் வைக்கும் அன்பு எனக் கொள்ளலாம். வைராக்கியம் என்னும் சொல் விருப்பமின்மை என்ற பொருளைத் தருவது. விருப்பம் என்னும் பொருள்தரும் ராகம் என்னும் வட சொல்லின் எதிர்மறைச் சொல்லாகிய விராகம் என்பதிலிருந்தே வைராக்கியம் என்ற சொல் உருவாயிற்று என்பர். ஆகவே பக்தி வைராக்கியம் என்ற சொற்றொடர் மெய்ப்பொருளிற் பக்தியையும், எனைய பிற பொருளிடத்து விருப்பமின்மை என்ற வைராக்கியத்தினையும் குறிப்பதாகும். பக்தி வைராக்கியத்தை உறுதியான பக்தி, இறுக்கமான பக்தி என்றுங் கூறலாம். தமிழ்மொழியில் இச்சொல் உவர்ப்பு எனப் பொருள்படும்.¹ திருவாசகத்திற் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் பக்தியையும் வைராக்கியத்தையும் பாடுவன. ஆகவே தேவார திருவாசகங்களைப் பாடிய அனுபூதிமாண்கள் பக்தியை மட்டுமல்ல, மறுமைக்கு வழி செய்யா வைராக்கிய நிலையில் பாடிப் பரமனை அடைந்தனர். கதிர்காமப் பிரபந்தங்களைப் பாடியோரும் ‘‘அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கி’’ பக்தியை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். ஈண்டு அவற்றை நோக்குவோம்.

பாடுவித்தால் யாரொருவர் பாடாதாரே :

நக்கீரர்க்கு நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டித் திருமுருகாற்றுப் படைபாடுவித்த சிவபெருமான், சேக்கிழாருக்கு ‘ உலகெலாம் ’ என அடி எடுத்துக் கொடுத்துப் பெரிய புராணத்தைப் பாடுவித்தார். கச்சியப்பசிவாச்சாரியாருக்குக் கந்தபுராணத்தைப் பாடத்தொடங்க அடியை எடுத்துக் கொடுத்ததோடு, பரத்தையர் ஒழுகத்திலீடுபட்டுக் காழுகனாகக் களிகொண்டு திரிந்த அருணகிரிநாதரின் தீ நெறியை மாற்றி, ‘ முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை ’ எனத் திருப்புகழ்க்கும் தொடக்க மெடுத்துக் கொடுத்துள்ளார் முருகக் கடவுள்.

1. தருமபுர ஆதீனம் வெளியீடு : ‘மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடிய திருவாசகம் திருக்கோவையார்’, பக். 15.

திருப்புகழை விருப்பமொடு செப்பு :

இதனை அருணகிரிநாதர்,

“ . . சிற்றடியும் முற்றிய பன்னிருதோளும்
செய்ப்பதியும் வைத்துயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு
செப்பென எனக்கருள்கை மறவேனே ”²

எனக் கூறுதலால் முருகப் பெருமான் அவர் கண்முன்னே காட்சி கொடுத்து “ வயலூர்பற்றிய திருப்புகழை விருப்பமொடு செப்பு ” எனக் கூறியருளியமையை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

பல்வேறுபட்ட பக்தி நிலைகள் :

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற ‘ நால்வர் ’ காட்டிய நெறிகளைவிட, கடவுளைப் பக்திசெய்ய வேறு வழிகளையும் அடியார்கள் கண்டுள்ளனர். கடவுளார் தம் குணமகிமை கூறிப்பக்தி செய்தல், அழகிய உருவினைப் பாடிப் பக்தி செய்தல், பூசை புரிந்து பக்திசெய்தல், நினைப்பதாற் பக்தி செய்தல், கவலையைக் காட்டிப் பக்தி செய்தல், சொந்தக் குழந்தையாகக் கருதிப் பக்தி செய்தல், பெருமானை விட்டுப்பிரியும் வேதனைகூறிப் பக்தி செய்தல் என்பன நூல்களிற் காணப்படுவன. சண்டேசுவரர், சாக்கியர் ஆகிய நாயன்மார்கள் பூசை புரிதலிற் பக்தி காட்டிப் பரகதி அடைந்தனர். எண்ணத்தாற் பக்தி செய்து, ஆலய’ மொன்றை அகத்துள்ளே நிருமாணித்துப் பக்தி செய்து பரமனடி சேர்ந்தவர் பூசலார் நாயனார். இங்ஙனமாக நாயன்மார்களின் பக்தி வைராக்கிய நிலைகளும் இங்கெடுத்தாளும் நூல்களில் இழை யோடிக் கிடப்பன.

கதிரைமலைப் பள்ளு நூல் காட்டும் பக்தி வைராக்கியத்தின் போக்கு எப்படி அமைகிறதென ஆராய்வோம்.

பண்பு கூறிப் பக்தி செய்தல் :

ஆசிரியர் பெரும்பாலும் கந்தக் கடவுளின் குணமகிமைகளையும், எழில் உருவினையும் பாடி நிற்கின்றார்.

“ அருமறை நூலன்	—	எழில் பெறு
அசுரர்கள் காலன்	—	எழில் மிகும்
ஆனவை வேலன்	—	சங்கரி

2. அருணகிரிநாதர் ; ‘ திருப்புகழ் ’, பக். 111.

அருளிய பாலன் ”

என்றும்³

“ மறைதனக்கரியான்
மஞ்சையிற் பிரியான் ”

— வடிவுள

என்றும்⁴

“ வாரணக் கொடியோன்
மலரெனும் விழியான்
வன்சிர மரிந்தோன்
நெஞ்சிடைபிரிந்தோன் ”

— பங்கய
— சூரனை
— வஞ்சகர்

என்றும் குணநலன்கள் கூறிப்

பக்தி நிலையிற் பாடிப் பரவுகிறார்.⁵

உள்ளுவார் உள்ளத்தில் உள்ளான் :

“ எண்டலம் புகழ் கதிரைக் கிறைவன்
என்றும் நினைப்பார்க் குரியவன்
இருட்டு வஞ்சகத் திருட்டுக்கொழித்
திருப்பவ னெமைப் புரப்பவன் ”

என்றும்⁶

“ சிந்தை நினைந்தவர்க்கன்பன்—உற்றுத்
தேடாதவர்க் கொருவரும்பன் ”⁷

எனவும் வருமடிகள்

முருகப்பெருமான் தன்னை நினைக்காத வஞ்சக நெஞ்சத்தாரைத்
தான் நினைக்காதவன், நினைப்பவருள்ளத்துள் நிறைந்திருப்பவன்
எனப்பொருள் தருவன். ‘ வஞ்சகத்திருட்டுக்கு ஒளித்திருப்பவன் ’
இவ்வடிகள்

“ நவமிலன் நண்ணார்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன்
சலமிலன் பேர் சங்கரன் ”⁸

எனவரும் திருவருட்பயன்

அடிகளை நினைவூட்டுவன. தன்னை அடையாதார்க்கு நன்மை
செய்யாதவனும் அடைந்தார்க்கு நன்மை செய்பவனுமான இறை
வன் என உமாபதி சிவாசாரியார் கூறுதலை ஒப்பிட்டு நோக்கலாம்.

3. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 24.

4. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 24.

5. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 25.

6. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 32.

7. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 38.

8. சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்; ‘சித்தாந்த சாத்திரம்’,
பக். 1048.

மதுரைக்கவிஞர் புகழும் வேலன் :

இனி,

“காரைப் பொருந்துங் குவடுபுடைசூழ்
கதிரைப்பதியிற் கந்தவேள்
கானக்குறத்தி கணவன் கலக்கக்
கலங்குமவுணர் குலங்களில்
மார்ப்பைப் பிளந்த மாலின் மருகன்
மஞ்சைப் பரியில் வருகுகன்
மதுரைக் கவிஞர் புகழும் வேலன் ”
..... ’’9

என வருமடிகள் கந்தவேள் உறையும் மலையையும், அசுரர் குலத்தை அழித்தமையையும், மயிலாகிய குதிரையிற் பிரியாத தன்மையுங் கூறி மதுரைக் கவிஞர் புகழும் வேலன் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். மதுரைக் கவிஞர் எனக் கூறியது, சங்க நூலாம் பரிபாடலில் முருகப் பெருமான் புகழ்ப்படுதலாலும், சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த திரு ஆலவாயில் முருகப் பெருமானிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தமையாலும், நக்கீரர் சங்கத் திருந்த புலவராதலாலும் அவர் திருமுருகாற்றுப்படை பாடித்துதித்து உய்வெய்திய திருப்பரங்குன்றம் அருகிலிருப்பதாலும் என்க.

இதனை, அருணகிரிநாதரும்,

“..தெரிதமிழை உதவு சங்கப் புலவோனே
சிவனருளு முருக செம்பொற் கழலோனே ”
..... ’’10

எனக் கூறியிருப்பது உற்றுநோக்கற் பாலது. இப்பாடலிற் புகழ் பாடிப் பக்தி செய்கின்றார் ஆசிரியர்.

“கந்த மிகுந்ததார் மார்பன்—கறைக்
கண்டனுகந்தகு மாரன்—வைவேற்
கையன்—அன்பர்—மெய்யன்—மிகு
துய்யன்—செய—மெய்யன் ”
..... ’’11

-
9. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 34.
10. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 241.
11. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 38.

இப்பாடலிற் கந்த மிகுந்த தார் மார்பன் என வாசனை மிக்க மலர் மாலை பேசப்படுகின்றது. செவ்வேள் எனப் புகழப்படுங் கந்தக் கடவுளின் சிவந்த திருமேனி, செங்கடம்ப மாலையால் மேலும் செந்நிறம் பெற்று விளங்கும் அழகிய திருவுருவத்தினைக் கண்ணாரக்கண்டே, அடியவர்கள் இங்ஙனம் பாடியுள்ளனர்.

செச்சை மாலையாற் பொலிவுறும் எடுப்பான தோற்றத் தினைத் திருமுருகாற்றுப்படை பின்வருமாறு கூறிச் செல்கிறது.

“ இருள்படப் பொதுலிய பராரை மராஅத்து,
உருள்பூந் தண்டார் புரளுமார்பினன் ”
..... ’’¹²

என்றும்

“ ..மாலைமார்ப நூலறிபுலவ ”
..... ’’¹³

என்றும்

செச்சைமாலை அழகினைக் கூறுகிறது.

“ நீபப் பக்குவமலர்த் தொடை ” எனப் பரவசங்கொள் கிறார் அருணகிரிநாதர்.’’¹⁴

“ நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன் ”¹⁵ எனத் தேவா ரத்திற் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் கடப்பமாலையணிந்த கந்தக் கடவுளின் திருக்கோலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய பெருமைதரு நீபத்தொடை, வடிவேற்கை, மயிலூர்தி, கோழிக் கொடி இவையெல்லாம் எழிலோங்கப் பேசப்பட்டு, நூலாசிரியரின் பக்தியைப் பிரதிபலிப்பன. கையன், மெய்யன், துய்யன் என்ற சந்தச் சிறப்பை அளிக்குஞ் சொல்லாட்சி, சூரனுக்கு வேலெறிந்த கை, அழகிய உருவத்திருமேனி, கடவுட்டன்மை ஆகிய ஆழ்ந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவன.

சுப்பிரமணியர் பிரபாவம் :

‘ சுப்பிரமணியர் பிரபாவம் கூறல் ’ என்ற பகுதியில் கதிர் காமக் கந்தனின் பிறப்பையும், அவரது பிறப்பின் நோக்கத்தையும், அவரது வீரப்பிரதாபங்களையும் மூத்த பள்ளி வாயிலாக மிக அழகாக அர்த்தமுடன் கூறிச்செல்கிறார் ஆசிரியர்.

12. நக்கீரர் அருளியது; ‘ திருமுருகாற்றுப்படை’, பக். 26.

13. நக்கீரர் அருளியது; ‘ திருமுருகாற்றுப்படை’, பக். 26.

14. அருணகிரிநாதர்; ‘ திருப்புகழ்’, பக். 111.

15. திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிய தேவாரம்; ‘ பன்னிருதிரு முறைப் பெருந்திரட்டு’, பக். 93.

முக்கட்பெருமானின் நெற்றிக்கண்ணினை சுடராற் பெற்ற ஆறுமுகங்கள், பொன்னொளி வீசும் உடல், நீண்டபன்னிருகைகள், பதினான்கு உலகையுங்காத்தல், சரவணப் பொய்கையிற் கந்தனாகத் தோன்றியமை ஆகியவை கூறப்படுவன.

மேலும் வீரபத்திரர், தேவர்கள், கணநாதர், இவர்களால் வெல்லமுடியாத, ஆயிரத்தெட்டண்டமும் ஆண்ட சூரனைத் தடிந்தமை, தேவலோகம் சிறக்குமாறு வெள்ளை வாரணனாம் இந்திரனுக்குப் பொன்மகுடம் சூட்டியமை, அழகிய தெய்வானை அம்மையாரை மணந்தமை இவற்றைப் பெருமை விளங்குமாறு பேசுகின்றார் கதிரைமலைப் பள்ளு ஆசிரியர்.

அடுத்து,

கதிர்காம புராணத்திற், பக்தி வெளிப்பாட்டு நிலையை அவதானிப்போம்.

பேரின்பவீடு எளிது

“ சீர்திகழுங் கதிர்காமச் சோதி மலைச் சிகரமீது
பார் திகழு மற்புதங்கள் பலகோடி செய்தருளுங்
கூர்திகழு நெடுவேலோன் றிருப்பாதங் கும்பிடுவோ
ரேர் திகழும் பேரின்ப வீடடைத லெளிதாமே.¹⁶ ”

என்ற பாடலிற் சோதிமலைச் சிகரத்திலுள்ள கதிரைப் பெருமான் பலகோடி அற்புதங்கள் புரிபவன். கூரிய நீண்டவேலாயுதத்தை உடையவன். அவனது திருப்பாதங்களை வழிபட்டால் மோட்சவீடு இலகுவானது என்கிறார். நினைந்து வணங்குதலாற் பக்தி பிறக்கின்றது.

நெடுவடி வெடுத்தாய் போற்றி :

இன்னுமொரு பாடல்,

“ உலகினுக்கிறைவா போற்றி யொருபெருந்தேவே போற்றி
யலகிலா வானோர் யாடுமன்புடன் வணங்குங் கோவே
நிலவு மந்திரங்களென்னு நெடுவடிவெடுத்தாய் போற்றி
தவமவையொடுங்கி நிற்குந் தானமாய் நின்றாய்

போற்றி ”¹⁷

16. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘கதிரகாமப் புராணம்’, பக். 55.

17. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, ‘கதிரகாமப் புராணம்’, பக். 57.

இப்பாடல் சூரனை வதம் செய்தபின் தேவர்கள் முருகப் பெருமானின் பெருமையை ஏத்திப்பாடுவதாக அமைவது. “ நிலவு மந்திரங்களென்னு நெடுவடிவெடுத்தாய் போற்றி ” என்ற அடிகள் சூரபன்மனுடன் ஆறுமுகப் பெருமான் போர் புரிந்து நிற்கும்போது சூரனுக்குத் தனது தெய்வ நிலையை உணர்த்துவான் வேண்டித் திருப்பெரு வடிவம் ஒன்று கொள்கின்றார்.

7818 S.C

இதனைக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் பின்வருமாறு கூறுவர்.

“ கூறிமற்றினைய தன்மை குரைகடனுலகந்திக்கு
மாறிலாப் புவன மண்டம் வானவருயிர்கள் யாவும்
ஆறுமா முகத்து வள்ளல் மேனியி லமைந்த தன்றி
வேறிலை யென்ன வாங்கோர் வியன் பெரு
வடிவங்கொண்டான் ” 18

திருப்பெரு வடிவம் எம்மாலியம்புதற் கரியது. அவ்வுருவில் அண்ட சரா சரங்களும் அனைத்துயிர்களும் அடங்கியிருந்தன. என்று கூறினாலும், விவரிக்க முடியாத நிலை தோன்றுகின்றது. சூரன் நிலையைக் கூறும் ஆசிரியர், பாடலால் விளக்குமிடத்து, முருகப் பெருமானின் பாதங்களைச் சூழவேண்டும். கைகொண்டு தொழல் வேண்டும், தலைசாய்த்து வணங்கவேண்டும், நாவாற்றுதிக்க வேண்டும், தீமையகன்று நான் இவர்க்கு ஆளாக வேண்டும் மெனச் சூரனை நினைக்கச் செய்த தோற்றம், எத்தகையதென நாம் சிந்தித்து உணரற்பாலது. திருப்பெருவடிவம் காணப்பேறு பெற்ற சூரனுக்கு மானந்தடுத்ததால் மனப் பணிவும், பேறும், ஏற்படவில்லை. இவற்றையெல்லாம் “ நெடுவடிவெடுத்தாய் போற்றி ” எனச் சுருங்கிச் சொல்லி விளங்க வைத்துள்ளார் ஆசிரியர். சூரனுக்குக் காட்டிய திருப்பெருவடிவத்தினைத் தனது மனக் கண் முன்னாற்கண்டு பக்தி செய்கிறார்.

கேசாதி பாத வருணனை

கேசாதி பாத வருணனையாகக் குணமகிமையையும், உருவத்தினையும் கூறி ஆசிரியர் பக்தி செய்யுமிடங்களைப் பார்ப்போம்.

“ சீர்கொண்ட மணிமகுடம் புனைந்திலங்கு திருமுடியு
முந்நான் கென்னுந்
தார் கொண்ட தடந்தோளுந் தாமரைவிற் றிகிரி மணி
குலிசம் பாசங்

18. கச்சியப்பசிவாச்சாரியார்; ‘கந்தபுராணம்’ பக். 300

கூர் கொண்டவேற் படையும் பிறபடையுங் குலவிய செங்
 கரமுங் கொண்டு
 பார்கொண்ட சூர்முதலை அழித்த பிரான் பங்கயத்தாள்
 போற்றி போற்றி '19 [என்றும்]

இளம் பரிதியொரு கோடி யொருங் குதித்தா
 லெனத் திகமுஞ் சிவந்தமேனி
 வளம் பயிலுந் திருப் பொலிவும் வாசவனாமயிலேறு
 சிறப்பும் வாய்ந்த
 தளம் பொலியுந் தாமரையுந் நிகழ் பாக பதப்படையில்
 வனப்புங் கண்டே
 யுளமலிந்த பத்தியுட னடைக்கலமாய்ப் புகுந்தனமுன்
 னிடத்தேவையா '20

என்றுங் கூறுவர். மணிமகுடம் புனைந்து விளங்கும் ஆறுமுகங்கள்
 கடப்ப மாலையுடனான பரந்த பன்னிரு தோள்கள், வேற்படை,
 குலிசப்படை, பங்கய மலர் போன்ற பாதங்கள் இவை பேசப்
 படுவன. இரண்டாவது பாடலில் ஒருகோடி சூரியர் உதித்தது
 போன்ற சுடர் வீசுஞ் சிவந்த மேனியும், பொலிவும், இந்திரனாகிய
 மயிலும், நிலத்தைப் பொலிவு செய்யும் தாமரைப் பாதங்களும்,
 பாகபதப்படையும் இவையெல்லாம் கண்டு மனநிறைந்த பக்தி
 யுடன், உன்னிடத்தி லடைக்கலமானோம் ஐயா ! என்று, தோற்
 றத்தைத் தம் மனக் கண்ணாற் கண்டவாறு கூறிச் சரணாகதி
 யடைகிறார். இந்நிலை பக்தியில் உச்சநிலையேயாம்.

இந்நிலையைக் குமரகுருபரரும்,

“ பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்கு
 அருள் பொழியும் கண்மலர் ஈராறும்
 பச்சை மயில்வாகனமும்—பன்னிரண்டு திண்டோளும்
 அச்ச மகற்றும் அயில்வேலும்—கச்சைத்
 திருவரையும் சீறடியும், செங்கையும் ஈரா(று)
 அருள்விழியும் மாமுகங்கள் ஆறும்—விரிகிரணம்
 சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓராறும் ”21

19. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, 'கதிரகாமப் புராணம்', பக். 58.

20. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை, 'கதிரகாமப் புராணம்', பக். 58.

21. குமாரகுருபரர் அருளிய கந்தர்கலிவெண்பா,

'திருச்செந்திலாதிபன்', பக். 151.

எனத் தாமரைக் கண்களையும் பச்சைமயில் வாகனத்தையும் திரண்ட தோள்களையும், சூரியச் சுடராக விரியும் திருமுடிகளையும் பக்தியாற் பாடிப்பரவச முறுகின்றார்.

இன்னுமொரு பக்தர்.

“ சீரேறு நவமணிகள் விலகியொளி வீசெழில் ”²²

எனத் தொடங்கும் பாடல் முருகப் பெருமானைக் கேசத்திலிருந்து வருணிப்பன. நவமணிகள் ஒளிவீசும் செம்பொற் கிரீடநிரை, கோடி சந்திரர் சேர்ந்ததன்ன ஆறுமுகங்கள், அருட்கண்கள், மெய்யன்பர் மன்விருளைக் கீழ்த்திலங்கும் இளஞ்சிரிப்பு, பவளம் நிகர்த்த வாய், இணையற்ற மகர குண்டலங்களணிந்த திருச்செவி, பதக்கங்களணிந்த மார்பு, கரிய வேற்படையாதியாய படைகள் பொருந்திய கைகள், சரணாகதியடையுந் திருத்தாள்கள் எனக் கண் குளிரக் கண்டு, கண்டவற்றை விண்டு பக்திப் பரவசமடைகின்றார்.

இன்னுமோர் அடியார்

“ ஏர் பூத்த மெய்யன்ப ருள்ளச் சிலம்பிலெழும்
இரவி நிகராறு முகமும் ”²³

எனத் தொடங்கிப்பாடுகின்றார். முன்னே கூறியவர் குளிர்ந்த மதியம் போல் ஒளிவீசும் முகங்களென்றார். இவரோ பிரகாசத்தை நோக்கி அன்பருள்ளமாகிய மலையிலுதிக்கின்ற சூரியராம் ஆறு முகங்கள் கூறுகிறார்.

ஒருவர்க்கு இருளிற்றோன்றும் மதியமாகவும், இன்னோருவர்க்குப் பகலிற்றோன்றும் பரிதியாகவும் தோற்றமளிக்கின்றார் முருகப் பெருமான். ஒவ்வொருவர் உள்ளத்தின் உணர்விலே, பக்தியின் அணுமுறை இங்ஙனம் அமைகின்றது.

இன்னுமோர் ஆசிரியர்,

“ கருணை வாருதி பொழிந்த கடைக்கண்க
ணீராறுங் கரமீராறு
மருணமுக மோராறு மீராறு
குழைத்திரளு மருளானந்தத்
தருணமலை போன் மயிலுந் தாயரம

22. சாரதா நிலையச் சேவாசங்கம்; ‘கதிர்காமப்பதிகம்’ பக். 19.

23. சோமசுந்தரப் புலவர்; கதிர்காமவேலவர் பதிகம்’, பக். 128.

ரிருபுறனுந் தமிழேன் கண்டு
வருணமழை போற் கண்ணீ ரருந்தலென்றோ
கதிர்காமம் வாய்ந்த தேவே ''²⁴

பன்னிரு கடைக்கண்கள் கருணை மழை பொழிவன. சூரியனாம் ஆறுமுகங்களும், பன்னிரு காதணிகளும் அருளானந்தம் பொழிகின்ற சூரியமலை போன்ற மயிலும், அன்னையரிருவர் சாரும் இரு புறங்களும் ஆசிரியர் கண்டு மழை போற் கண்ணீர், அதாவது ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிதலென்றோ, என வினவுகின்றார். இதுவும் ஓரளவு கேசாதி பாத வருணனையி லணுகுதலாம்.

சூரியராய்க் காணுபவர் மேலுங் கூறுகின்றார். கமலம் போன்ற விழிகள், பாசவிருளைக் கடியும் இளஞ்சிரிப்பு, பொற் குண்டலநிறை, வெயிலெறிக்கும் நவரத்தினமணி மகுடம், ஆபரணங்களணிந்த மார்பு, இடர்நீக்குங் கூரிய வேல், மனைவிமார் சாரும் மருங்கு, பாததாமரை, சண்டப் பிரசண்டமயில் என்றெல்லாம் பக்தியாற் பாடிப் போற்றுகின்றார்.

“ . . . பட்டநுதற் பொலி பொட்டொடு வட்டச்
சுட்டி பதிந்தாடக்
கம்பி விதம் பொதி குண்டலமுங் குழை
காது மசைந்தாடக்
கட்டிய சூழியு முச்சியு முச்சிக்
கதிர்முத்தொடுமாட
அம்பவ முத்திரு மேனியு மாடிட
ஆடுக செங்கீரை ''²⁵ என்றும்,

“ குழையொடு குழையெதிர் மோதிக் காதணி குண்டல
வெயில்வீசக்
குமுத விதழ்க்கனி வாயமு தூறிள குறுநகை நிலஜர
முழுவயி ரப்புய வலயமு முன்கை முதாரியு மொளிகால
முத்த மரும்பியெனக் குறு வேர்வு முகத்தி லரும்பியிட
புழுதியளைந்த பசந்திரு மேனிப் பொங்கொளி பொங்கியெழ ''
..... ''²⁶.

24. குலசபாநாதன்; 'கதிர்காமம்' பக். 10.

(சரசுவதிபீடம் கந்தப்பசுவாமிகள் பாடல்)

25. குமரகுருபரசுவாமிகள்; 'பிரபந்தத்திரட்டு', பக். 273.

26. குமரகுருபரசுவாமிகள்; 'பிரபந்தத்திரட்டு', பக். 274

என்றுந் தொடர்வன முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடல்கள். அழகிய நெற்றியிலே பொலியும் அணியும், திலகம் விளங்கும் நெற்றியில் வட்டவடிவமான நெற்றிச் சுட்டியுமசைவன. பொன்னும் மணியுமிழைத்த குழையுங் குண்டலமுங் காதுகளிலசைந்தாடுவன. உச்சியிற் கட்டிய சூழியிலே, ஒளிவீசும் முத்துக்களசைவன. அழகிய செம்பவள மேனியுமாடும் வண்ணமாகச் செங்கீரையாடக் கேட்கின்றார். அசைந்தாடு மணிகளோடு தவழ்ந்தாடுங் குழந்தை முருகனைக் கண்முன்னே நிறுத்துகின்றார்.

அடுத்தமைந்த பாடல், ஒளி மயமான கேசாதிபாத வருணனையாகக் காட்சிதருகின்றன. காதிலணிந்துள்ள குழையெனுந் தோடுங் குண்டலமும் அசைவினால் வெயிலாக ஒளிகால்வன, வடிவிலே குமுதமலர் போன்றதும், வண்ணத்திலே கனிபோன்றதுமான அமுதூறும் வாயினிளநகையாற் பற்கள் நிலவு வீசவன. தோள்களிலணிந்துள்ள முழுவிரவலயமும் முன்கையிலணிந்துள்ள முதாரியுமொளி வீசவன. முகத்திலே குறுவியர்வை அரும்புகின்றது. புழுதியாடிய உடலிலே பொங்கொளியோங்குகின்றது. இங்ஙனமாக ஒளிவடிவிலே குமரனின் அழகினைக் கண்டானந்தங் கொள்கின்றார் குமரகுருபர சுவாமிகள், இவ்வகையிற் கதிர்காமப்பிரபந்த வாசிரியர்களுங் கண்டு, காட்டி ஆனந்தமடைதல் போற்றற்குரியது.

காதலாற் பக்தி :

கிளித்தூது, நாயகிபாவத்தில், நாயகனான முருகப்பெருமானை அணுகுவதாகத் தலைவியைச் சித்திரிக்கும் நூல். முருகக் கடவுளோடு களவொழுக்கத்தி லீடுபட்டபின் தலைவியிற் றோன்றிய மாற்றங்கட்குக் காரணம் வினவுகின்றாள் தாய். கூந்தலும், மாலையும் அழிந்தமை, நெற்றிச் சாந்து அழிந்தமை, கண் சிவப்பேறியமை, இவற்றிற்கு நம்பமுடியாத காரணங்களைத் தலைவி கூற, ஈற்றிலே தாயானவள் ' இப்படிப் பொய்யுரைக்குமாறு முருகரோ உனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார் ' எனக் கேட்கின்றாள். இவ்விடம் திருக்கோவையாரை நினைவூட்டுகின்றது.

“ செந்நிறமேனி வெண்ணீறணிவான் றில்லையம்பலம் போலந்நிறமேனி நின் கொங்கையிலங்கழி குங்குமமுமைந்நிறவார் குழன் மாலையுங் தாதும் வளாய்மதஞ்சேரிந் நிறமும் பெறின் யானுங் குடைவனிருஞ்சுனையே ”²⁷

27. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய திருவாசகம், திருக்கோவையார்; தருமபுர ஆதீனம் வெளியீடு பக். 751.

என்ற திருக்கோவையார் பாடலிற் தலைவனோடு களவொழுக்கதி லீடுபட்டமையைத் தலைவி தோழிக்கு மறைக்கின்றாள். குங்குமம் அழிந்தமை, கூந்தலும் சூடிய மாலையும் கலைந்தமை, கண் சிவப் பேறியமை ஆகியவற்றிற்குச் சுனையாடியமையே காரணம் எனத் தலைவி கூற, இம்மாற்றங்கள் சுனையாடலால் ஏற்படவில்லை. இதற்கு வேறு காரணம் உண்டு என்பதனை அவளிடம் மறைமுகமாக எடுத்துக் கூறும் நோக்கோடு தோழி, “இந்நிலையைச் சுனையாடலாற் பெறமுடியுமானால் நானும் இச்சுனையிலாடுவேன்” என, நம்ப முடியாமையை எடுத்துக் கூடுறுகின்றாள். திருவருட் சக்தியாம் பரமாத்மாவை ஜீவாத்மா அடைதலே எம் சமய தத்துவம், சிவனோடு சீவன் இரண்டறக் கலத்தல். தலைவியானவள், முருகக் கடவுளோடு களவொழுக்கத்தி லீடுபட்டுக் கலந்தமையும், அதனைப் பிறரறியாது மறைப்பதும், அவ்விடயம் பேரின்பமாதலால் மீண்டும் அந்நிலையை அவாவி நிற்பதும், பேசப்படுவன. தாய்க்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தாத தலைவி, பின்னர் தோழிக்குத் தன் நிலைமை கூறுகிறாள்.

தலைவியும் தோழியும் :

பிரிவுத் துயர் தாங்காது தோழியிடம் தலைவி உரைப்பாளா யினள்.

“ அந்தக் காவில் வந்த வேலவரும்
கைலகந்து விட்டகன்றார் தோழி ” என்றும்.

“ என்னை வந்தணைத்த வேலவரை
வாஞ்சையுடன் காண்பதெப்போ தோழி ” என்றும்

“ மிஞ்சி மிஞ்சி சடலமெங்கும்
மேவி வந்து சோருகுதே தோழி ” என்றும்

“ இப்போ தோற்றமவ ரிங்கிருந்து
தூரமட்டுங் காயுதங்கே பாரேன்
அன்றுகண்ட வேலவரை
ஆசையுடன் கண்டு தொழுதல்லால்
எந்தனாசை தவிராதெனக் கோர்
ஆனபுத்தி நீவழுத்தாய் தோழி ”²⁸

28. ப. வயிரமுத்து; ‘கதிர்காம சுவாமி பேரில் கிளித்தூது’, பக். 5.

என்றும் கூறி வேலரோடு மீண்டும் களவொழுக்கத்தி லீடுபட உபாய முரைக்குமாறு வேண்டுகின்றாள். தலைவிக்குதவும் நோக்கோடு தோழி உத்தரம் உரைப்பாளாயினள்.

“ பெண்களுக் கரசியான பெண் கொடி மடவீர்கேளும்
திண்புவியதனில் வீழ்ந்து, தியங்கியே மயங்கவேண்டாம்
விண்செறி தேவர் போற்றும் வேலவர் தன்னைக் காணில்
பண்செறி கிளியைத் தூது பாங்குடனனுப்பு வீரே ”²⁹

எனக் கூறுகின்றாள். தோழி கூறியவற்றைக் கேட்ட தலைவி மட்டற்ற மகிழ்ச்சியுடையவளாக, பாலடிசிலூட்டிப் பத்திரமாகக் கூட்டில் வளர்த்த பைங்கிளியைத் தூதாக அனுப்பத் தீர்மானித்து அந்தரங்கமாகச் செய்திகள் சில கூறுகிறாள்.

“ சித்திரவேலர் தன்னை நினைந்து தியங்குகின்றேன்
கந்தரின் முன்னின்று மன்றாடிச் சொல்லிவா கிள்ளையே ”.

“ பத்திரமாகப் பணிந்து பனிமலர் தூவியே
இந்தப் பார்த்தனிவென்றுயர் பாரமென்றேயுரை கிள்ளையே ”

“ மாணிக்ககெங்கையில் வாழ் முருகேசரைக் கண்டு
நானும் வாதைப் படுந்துயர் நேசத்தினோடுவர கிள்ளையே ”

“ பேணிப் பணிந்துநல் காணிக்கை வைத்தவர் பாதம்
நின்று போற்றித் தொழும்படி நிட்(ச்) சயமாயுரை
கிள்ளையே ”³⁰

என்று கூறியனுப்புகின்றாள். பஞ்சவர்ணக்கிளி, தலைவி சொற் படியே கதிர்காமத் தலத்தையடைந்து, தலைவி சொன்னவற்றைத் தருணம் பார்த்துக் காத்திருந்து கந்தக் கடவுளுக்குக் கூறி, மாலை யொன்று வாங்கி வந்து தலைவியிடம் சமர்ப்பிக்கின்றது.

“ . . சண்முகவேலவர் தானங்களித்திடும் மாலையை
கிள்ளை தையல்கரத்தினிலுள்ளம் மகிழ்ந்து கொடுக்கவே
செப்பொடு பூண்முலை சேயிழை மாலையை வாங்கியே ”
..... ”³¹

29. ப. வயிரமுத்து; ‘கதிர்காம சுவாமி பேரில் கிளித்தூது’, பக். 6.

30. ப. வயிரமுத்து; ‘கதிர்காம சுவாமி பேரில் கிளித்தூது’, பக். 6.

31. ப. வயிரமுத்து; ‘கதிர்காம சுவாமி பேரில் கிளித்தூது’, பக். 7.

மாலையை அணிந்து, மன மையல் தெளிந்து, மகிழ்ந்தினிதாகவே வாழ்ந்தார்கள், என இனிதே முடிக்கின்றார் ஆசிரியர்.

இது ஒருவகைப் பக்தி. நாயகனை, அதாவது முருகக் கடவுளை நாயகனாகக் கொண்டு, ஆசிரியர் தலைவி யொருத்தியை நாயகியாகப் படைத்து மதூர பாவத்திலே பக்தி செய்கின்றார்.

சித்திரவேலருடன் கலந்து பிரிந்த பிரிவுத் துன்பத்திலே பாடிய பாடல்களை மேலே கண்டோம். ‘நாச்சியார் திருமொழி பாடிக் கண்ணனைக் காதல் செய்யும் ஆண்டாளுடைய காதற்றீவிரம் பின்வருமா றமைவதைக் காணலாம்.

“ கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ
திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ
மருப்பொசித்த மாயவன்றன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும்
விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண் சங்கே ”. 32

எனச் சங்கிடம், மாயவனின் வாய்ச்சுவையினையுஞ், சுகந்தத்தினையும் வினவுமளவிற்குக் காதல் நோயவளை வாட்டுவதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

துன்பந் தீர்ப் பக்தி செய்தல் :

வறுமையாலும், நோயாலும், துன்பத்தாலும் வாடிய புலவர் ஒருவரை, வேறொரு புலவர் கதிர்காமக் கந்தனிடம் சென்று பொருள் பெற்று உய்யுமாறு அமைவன சிலபாடல்கள். இவை ஆற்றுப்படைச் செய்யுள்களாம்.

“ ..பசித்தழல் குடரைப் பற்றி வெதுப்ப
வோட்டமு மதரமு மொழிவின்றி நடுங்க
தருமிருநிரைப்பலுந் தாளம் போடப்
.....
எதிர்திருத்தனிமுன் எரி கருப்பூரச்
சோதிச் சந்நிதி தொழுது வீழ்ந்தழுது
நின்றனன் றிருமுன் னிழல் போற் கூடி
வாழ்ந்த மிடிபடர் வளிபடு பஞ்செனச்
சிதைந்து கர்ப்பூரச் செந்தழல் கொழுவ

32. நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந்தம்; பக். 149.

வடலையாகி யற்றவை போயபின்
 வடதிசை நிதிக்கோன் மனமழுக்கறுப்பப்
 பெறலருவளங்கள் பெரிதும் பெற்றனன்.
 '33

என்றெல்லாம் கூறி விரைந்து சென்று கதிர்காமந் தொழுது
 பொருள் பெற்று வறுமை தீர்க என ஆற்றுப்படுத்துகிறார்.
 'தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்'', என்பதற்கொப்ப
 முருகனைப் பணிந்து தான் பெற்ற பொருட் செல்வத்தை மற்றைய
 மானிடரும் பெற்று இம்மை வாழ்விற்கு சிறப்படைய வாழ்த்து
 கின்றார். பாடல்கள் இங்ஙனம் ஆற்றுப் படுத்துவனவாகக் காணப்
 படுவன. ஆசிரியர் திருமுருகாற்றுப்படையை நன்கு கற்றுணர்ந்
 தார் எனத் தெரிகிறது. இதே ஆசிரியரின் மற்றுமொரு பாடல்,

“ .. குடும்ப மென்று முரண்பாறை தாக்க
 வீழ்ந்து நிறையெனுங் கூம்பு முறிந்து
 அறிவேன நெடும் பாயலைந்து கிழிந்து
 மன்னிய நன்னெறி மயங்கிய காயச்
 சிறைக் கலங்கலங்குபு சிதையாமுன்னம்
 ஏனற் புனத்தம ரெயினர் தம் பாவையை
 மார்ச்சாலமாக வலங்கொண்டன்பர்
 விழுமந் துடைக்கும் வேற்படை விமல
 '34

இப்பாடலில் உவமை முகத்தால் வாழ்விலே இவ்வாசிரியர் தாம்
 பட்ட துயரெல்லாங்கூறி, தினைப்புனத்துக் காவல் நின்ற குற
 மகளை மணந்த பெருமானை அடையின் துன்பமெல்லாந் தீரு
 மெனத் தேற்றங்கொள்கிறார். ஏனையோரையும் அங்ஙனம் பெற்
 றுய்யுமாறு புத்தி கூறி வழிகாட்டுகின்றார்.

வேறொரு பாடலில், பொருளில்லார்க்கும், புகலிடமில்லார்க்
 கும், பிணியால் உழல்வோர்க்கும், நல்வாழ்வற்றவர்க்கும், கதிர்
 காமச் சந்நிதியே ஆதரவு எனக் கூறுகிறார். கையறு நிலையிலே
 கதிர்காமக் கடவுளன்றி வேறு துணையில்லையெனச் சரணாகதி
 யடைகின்றார்.

33. நெ. வை. செல்லையா; 'கதிரைநான்மணி மாலை', பக். 7

34. நெ. வை. செல்லையா; 'கதிரைநான்மணி மாலை', பக். 11.

திருமுருகாற்றுப்படையிலே நக்கீரர் முருகக்கடவுளிடம் ஆற்றுப் படுத்துகின்றார்.

“ ..வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்

.....

வால்வளை நரல

உரந்தலைக் கொண்ட வருமிடி முரசுமொடு

பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ

விசும்பாறாக விரை செலன் முன்னி

உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ

ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே யதா அன்று” ,³⁵

என வருமடிகள் திருச்சீரலைவாயினை அடையும் வண்ணம் ஆற்றுப் படுத்துகின்றது. உறுதிவாய்ந்த முழக்கமான முரசு சப்திக்க, பலபுள்ளிகளுடைய மயில் வெற்றிக் கொடியாக அகவ, ஆகாய மார்க்கமாக வலம்வந்த முருகன் கோயில் கொண்ட, உயர்ந்த சிறப்பினையுடைய அலைவாயை நோக்கி ஆற்றுப்படுத்துவதை அவ தானிக்கலாம்.

இமய பயந்தீர :

கதிர்காம மாலை ஆசிரியர்,

“ இக்காயம் யாம்புரிபோல் விடுமன்றுனெழிற் கலவம்
மைக்கார் கணித்து விரித்தாடும் வண்மையின் மிசையே
யக்காலன் கண்டஞ்ச நீ வரவேண்டும் ”

..... ”³⁶

என

இமய பயந்தீர்க்குமாறு வேண்டுகிறார். அந்நேரம் முருகக் கடவுள் நீலமயிலிலேறித் தன் முன்னே காட்சி தரவேண்டுமெனக் கேட்கிறார். பாம்புரி போற் கழரும் உடல் என அழுத்தம் கொடுத்து யாக்கை நிலையாமை கூறுகின்றார். இங்கே யாக்கை நிலையாமையை வைராக்கிய நிலையிற் கூறினார் எனலாம்.

35. Sir Ponnambalam Arunachalam : ‘Studies and Translation’, பக். 145.

36. நெ. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 1.

மற்றொரு பாடலிலும்,

“ வேலன் குமரன் விசாகன் கடம்பன் விமலனருட்
பாலன் பகவன் பரம தயாளன் பகடுகொழுங்
காலன் றனையணு காதருள் செய்யுங் கதிரைமலைச்
சீலன் றிருவருட் சிந்தை கொண்டார்க்குறுஞ்
செல்வங்களே ” 37

என முருகக் கடவுளின் நாமங்களைக் கூறிக் காலன் அணுகாது
அருள்செய வேண்டுமெனக் கேட்கிறார்.

“ . . பஞ்சாகக் கண்ணும் மொழி தடுமாறிப் பதைக்குமந்தா
யஞ்சா யெனச் சொலி முன் வர வேண்டின
குண்டவனே ” .

இப்பாடலிற் சாகுந்தவறுவாயில் முருகப் பெருமான் முன்னே வந்து
‘ அஞ்சற்க ’ எனக் கூறிக் கண் முன்னிற்க வேண்டுமென இரந்து
நிற்கிறார். மூவகைத்தான வேண்டுகோளை விடுத்து மரண பயந்
தீர்க்க வேண்டுகிறார். 38

மெய்ப்பொருள் :

“ பூணுக்கு மூணுக்கும் பொற்புக்கும்
பொன்னுக்கும் போற்றுமீனத்
தூணுக்கு நாரிக்குந் தூசுக்கு
நேடித் துதித்து நின்று
வீணுக்குழன்றழிந் தெய்த்தேன்
கதிரை மிளிர் திரை முன்
சேணுக்கமுது தொழுது நின்
றேனில்லைச் செய்வதென்னே ” 39

இப்பாடல் பக்தி வைராக்கியத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக
அமைகின்றது.

பூண், ஊண், பொன், பொருள், பெண் ஆகிய இவை
யெல்லாம் நித்தியமென்று இத்தனை காலமும் தேடியலைந்து,
உழன்றேன் கதிரைக் குமரனே, மோட்ச வீட்டையடைய உன்னைத்

37. நெ. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 5.

38. நெ. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 6.

39. நெ. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 23.

தேடியலைய வில்லையென்கிறார். மேலே சொன்ன பொருட்களில் வைராக்கியத்தையும், மெய்ப்பொருளிற் பக்தியையும் ஆசிரியர் இப்பாடலிற் காட்டுகிறார்.

“கேடுறும் செல்வவளவாழ்வு மென்பது கேட்டிலையே
பாடுறும் கல்வி மதமுதலாயின பாரிலென்றும்
தோடுறு நீபத்தொடையணி தோளனைத் தொல் கதிரைக்
கோடுறும் ஐயனைக் கும்பிடலே சதம் கோடி நெஞ்சே”⁴⁰

இப்பாடல் செல்வ வள வாழ்வு, கல்விச் செருக்கு இவையெல்லாம் ஒரு காலத்திற் அழிந்து போவன. இவை நிரந்தரமற்றவை. நீபத் தொடையாம் கடப்பமாலையணிந்த கதிரைக்குமரனை வணங்குவதால் ஏற்படும் இன்பமே நிலையானது, நித்தியமானது எனக் கூறும் போது தெய்வத்தைத் தவிர வேறெதுவும் போற்றாத நிலையிலே ஆசிரியர் பாடுகின்றார். இப்பாடலும் பக்தி வைராக்கிய நிலையை எடுத்தோதுகின்றது.

ஒரு நாப்போதாது :

“ஊருமில்லைப் பேருமில்லை உற்றாரில்லை
உன்னையன்றி வேறுதுணை உலகிலில்லை
சீருமில்லை சிறப்புமில்லை செல்வமில்லைத்
திருமுருகா வென்துயரை யெவர்க்குச் சொல்வேன்
நேரிலா நிம்புகழை எடுத்துக்கூற
நிலந்தாங்கும், சேடனுக்குமாகா தென்றால்
ஆருமிலா(ப்) பாவி நான் கூறுவேனோ
அயிற்கரனே எனையாண்டு இரட்சியாயே”⁴¹

செந்தமிழாற் செவ்வேளைப் பாடிய அடியார்கள் பலரும் அவனையன்றி வேறு தெய்வம் இல்லை என்றே பாடுகின்றனர். இவ்வாசிரியரும் அங்ஙனமே கூறுகின்றார்.

இனி ஆசிரியர் ஊர், பேர், உற்றாரில்லாதராகச் சந்நியாசி நிலையிலே பாடுகின்றார். உன்னையன்றி வேறு துணையில்லை என்றும், குமரக் கடவுளின் ஒப்பற்ற உயர்வினைக் கூற ஆயிரம் நாப்படைத்த ஆதிசேடனாலும் முடியாதென்றால் ஒரு நாப்

40. தி. சதாசிவ ஐயர்; ‘கதிர்காம மும்மணிமாலை’, பக். 3.

41. த. அ. நடராசா; ‘திருப்பதிகம்’, பக். 3.

படைத்த தன்னாற் கூடுமோவென்றும் இரந்து நிற்கின்றார். இவ்விடத்தில் அருணகிரிநாதரின் கந்தரலங்காரப் பாடலொன்று நினைவு கூரற்பாலது.

“ மாலோன் மருகனை மன்றாடி
மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான
தெய்வத்தை மேதினியிற்
சேலார் வயிற் பொழிற் செங்கோடனைச்
சென்று கண்டு தொழ
நாலாயிரங்கண் படைத்தில
னேயந்த நான் முகனே ”⁴²

மாலுக்கு மருகன், மன்றுளாடும் பெருமான் மைந்தன், வானோர் வழிபடுந் தேவன், மெஞ்ஞானத் தெய்வம், இத்தகைய தெய்வத்தைக் கண்டுதொழ இரு கண் போதவில்லை. பிரமன் நாலாயிரங்கண்களைத் தனக்குக் கொடுக்கவில்லை எனக் குறை கூறுகின்றார் அருணகிரிநாதர். வயனூர்க் கந்தனைக் குறிக்கும் இவ்வலங்காரத்திற் கந்தப்பெருமானின் அழகினைக் கண்டு கூற இருகண்கள் போதா. ஆகவே அவர் அழகினைப், புகழினைக் கூறவே முடியாது என அறுதியிட்டுக் கூறி, அக்குறையினைப் பிரமாவிற் சார்த்திவிட்டார். ஓர் ஆசிரியர்க்கு ஆயிரம் நாவும், அருணகிரிநாதருக்கு நாலாயிரங் கண்களும் முருகக் கடவுளைப் பாடக், காணத் தேவைப்படுவன.

விதியையும் வெல்லலாம் :

“ கதிர்காமந் தன்னிற் கருத்தை யிருத்திடக் காலனெமை
எதிராது வந்து வணங்கிடு வானைவ ரேங்கிடுவார்
நிதியாவையும் பெற லாமுற வாஞ்சக நிட்டையயன்
விதியாவையும் வெல்ல லாமல்லல் போம்பின்னும்
வீடெளிதே ”⁴³

கதிர்காமக் கந்தப் பெருமானை உள்ளத்திலிருத்தி வணங்கினால் காலனே வந்து வணங்குந் தன்மையேற்படும், பஞ்சபுலன்களின் முனைப்பறும். வேண்டிய நிதியம் பெறலாம். இன்பந்தரும்

42. அருணகிரிநாதர்; ‘கந்தரலங்காரம்’, பக். 9.

43. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரையந்தாதி’, பக். 3.

நிட்டை கைகூடும். அயன் எழுதிய விதியை வெல்லலாம். வீட்டு
லகம் எளிதாக எய்தும் எனத் திட்டமாகக் கூறுகிறார். கதிரைக்
கந்தனால் ஆகாத தொன்றில்லை எனக் கூறுவதோடு கந்தரலங்
காரத்திலே அருணகிரிநாதர், “ அவன் கால்பட்டழிந்த திங்கென்
றலை மேலயன் கையெழுத்தே ” எனக் கூறுதல் இக்கருத்தை நிரூ
பிப்பதாகின்றது.

“ வாழ்ந்தே னுலகினை மெய்யென்று நம்பி மலமயக்காற்
றாழ்ந்தேன் பிறவியி லுன்பாத பங்கயத் தன்பு செயா
தாழ்ந்தே னருமணி யேயர சேயென்ற னாருயிரே
வீழ்ந்தே னெனக்கருள்வாய்கதி ரைத்தல மேயவனே ” 44

“ உலகமே மெய்யென்று நம்பினேன், ஆணவமயக்கத்தாற் பிறவிக்
கடலிலாழ்ந்தேன். உன் தாமரைத் தாள்களை வணங்காத வாழ்விற்
றாழ்ந்தேன். அருமணியே, அரசே, என்னாருயிரானவனே, இத்
தருணம் எனக்கருள் புரிவாய். உன்னடிக்கண் சரணாகதியடைந்
தேன் எனக் கந்தக் கடவுளை இதுவரை காலமும் தான் போற்ற
வில்லை என்கிறார். மெய்யடியார்கள் ஈடு இணையற்ற பக்தி
யால், நன்னெறி நிற்பினும், நிற்கவில்லை, போற்றவில்லை எனக்
கூறிக் கடவுளை அணுகுதல் அவர் பண்பாம். ஆகவே ஆசிரியரும்
தம் கருத்து ஈடேற இங்ஙனம் பாடுகின்றார்.

சஞ்சலம் இனி இல்லை :

“ தெய்வமுனையன்றி வேறிலை யென்ப தெரிந்து கொண்டேன்
சைவ சிகாமணி யேதமிழ் மூன்றையுந் தந்தருளு
மைய வறுமுக வாசும ராவணி யார் கதிரைச்
சைல மமருந் தலைவா வினியிலைச் சஞ்சலமே ” 45

கந்தக் கடவுளே உன்னையன்றி வேறு தெய்வம் எனக்கில்லை.
சைவர்கள் சூடும் சிகாமணி நீ, முத்தமிழும் அருளும் குமரனே,
எழிலுறு கதிரைமலையில் அமருந் தலைவனே, உன்னைப் பற்றிக்
கொண்டேன், இனி எனக்குத் துன்பமில்லை. இப்படியாக வைராக்
கிய நிலையிலும் முத்தமிழை விழைதல், குகனைப் பாடியேத்திப்
பணிசெய்யும் நோக்கம் எனக் கொள்ளலாம். பக்தியிற் சரண
டைந்து துயர் போக்கி நிற்கின்றார் ஆசிரியர்.

44. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரையந்தாதி’, பக். 5.

45. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரையந்தாதி’, பக். 5.

“ தண்ணமருள் கடலெழுந்த தரைக்காட்டில்
 தமிழ்க் கோயிற் றனிமை கண்டால்
 மண்ணருவி முழுவதிர மயிலாடக்
 குயில் கூவ வண்டு பாடும்
 பண்மயத்திற் புலனுழைந்து பகரறிய
 அமைதியுறும்; பண்பு கூடும்
 கண்மணியே; கருத்தொளியே கதிரைவேற்
 பெருமானே கருணைத் தேவே ” 46

காட்டின் நடுவே அமைந்துள்ள தமிழ்க்கோயில், தனித்துள்ளது. மாணிக்க வருவி முழுவாக அதிர்ந்து பாய்கின்றது. மயிலாடு கின்றது. குயில் கூவுகின்றது. வண்டு பாடுகின்றது. இவையெல்லாம் புலனுள் நுழைந்து அமைதியை ஏற்படுத்திப் பக்தியை அதிகரிக்கச் செய்வன. கண்ணுக்கு மணி, கருத்துக்கு ஒளியெனப் பக்தியாற் பாடுகின்றார். பரவசமாகின்றார். வி. கல்யாண சுந்தர முதலியார்.

தொண்டர்க்குத் தோற்றியமை :

வேறோர் ஆசிரியர்க்கு, முருகக் கடவுள் காட்டு வழியிலே வழிகாட்டுவான் வேண்டித் தொண்டு கிழமாய்த் தோன்ற, இவரும் உடன் வந்தோரும் தோளிற் சுமந்து சென்றமையும், ‘ கல்வீடு ’ என்ற பாறை வீட்டை அடைந்தமையும் முருகக் கடவுள் மறைந்த செய்தியையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

“ ..புத்தல் வழியிலொரு பொய்கையுண்டு அவ்விடத்தில்
 தொத்தல் கிழவன் தொண்ணூறு சென்றவன்போல்
 ” எனவும்

“ ..இரவு படுநேரம் எங்கோர் திருஓட்டை
 தலைக்குயர மாக்கி வைத்து(ச்) சயனித்திருப்பதையும்
 ” எனவும்.

“ ..ஐயனே சுவாமியிந்த ஆரணியந் தனிலே
 தனியாய்ப் படுத்திருக்கும் சங்கதியைச் சொல்லுமென்றேன்
 ” எனவும்

46. குல சபாநாதன்; ‘கதிர்காமம்’, பக். 20.
 (திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் பாடல்)

- “ .. அகண்டவெகுதூரம் அங்கிருந்து இங்குவந்தேன்
ஆனதினால் என்றனுக்கு அதிகப் பசியாகி
மெத்தப் பசியாகி விழுந்து படுத்திருக்கேன்
..... ” எனவும்
- “ .. சொல்லிப்படுத்திருந்த துவண்ட கிழவனையும்
தோளி(ல்)ற் சுமந்தோ மந்தசுத்தசை தன்யனையும்
..... ” எனவும்
- “ .. அந்தக்க(ல்)ற் பாறையின் மேல் வந்தமர்ந்து எல்லோரும்
அன்னவரின் பசிக்கு அமுது சமைப்பதற்கு(த்)
தீர்த்தமது கொண்டுவர(ச்) செம்பெடுத்துத்திரும்பி(ப்)
பார்த்தேன் கிழவனை நம் பகவானைக் காணாமல்
ஓங்கியழுதேன்
..... ” 47

எனவும் தம் அனுபவங்களைக் கூறுகிறார்.

மெய்யன்பர்களுக்குத் தன் தெய்வத்திருமேனியைப் பரிசிக்கச் செய்யத் திருவுளங் கொண்ட கதிர்காமக் கந்தனின் கருணையை வியப்பதோடு அடியாரின் தூய பக்தியை வியக்கவும் தோன்றுகின்றது. இதே ஆசிரியர் தமக்குக் குமரக் கடவுள் புரிந்த மற்றுமோர் அற்புதங் கூறுகின்றார்.

கட்டமுதளித்தமை :

- “ .. துவண்ட திருரூபம் தொங்கு சடை ஊசலாட
இருண்ட உள்வனமதில் என்னிருகண் வேலோனே
பட்டப்பகல் நடுவில் பாவி பசியறிந்து
கட்டமுது கொடுத்த கதிரமலை வேலோனே
கட்டமுதை யான்புசித்து(க்) களையாறி(த்) தீர்த்தமுண்டு
கட்டி உனையான் தழுவ(க்) காதலித்தேன் வேலோனே
அந்நேர வேளையில் அறு உருவை(க்) காணாமல்
கண்ணீரை(ச்) சோரவிட்டு(க்) கதறினேன் வேலோனே.
..... ” 48

47. ஜீவாப் பதிப்பகம்; ‘கதிர்காமவேலன்மீது காதற்கண்ணி’, பக். 7.

48. ஜீவாப் பதிப்பகம்; ‘கதிர்காமவேலன்மீது காதற்கண்ணி’, பக். 5.

எனத் தொடருகின்றார். கானகத்திலே கதிரைமலை நோக்கிச் சென்ற ஆசிரியர் பசியையும் பொருட்படுத்தாமற் பக்திப் பசியால் நடந்துள்ளார். தொண்டருக்குத் தொண்டரான கதிரைப் பெருமான் துவண்ட திருவுருவத்துடனும், தொங்கிய சடையுடனும், கட்டமுதளித்துள்ளார். உண்டு பசியாறிய பின் கட்டமுதளித்த வரைக் காணாது அழுது புலம்பியுள்ளார். இவை யெல்லாம் இப்பாடலடிகள் கூறுவன. திருப் 'பைஞ்ஞீலி' என்ற தலத்திலே, திருநாவுக்கரசு நாயனார் பசியாற் களைப்படைந்த போது, சிவ பெருமான் அந்தணர் வடிவிலே தோன்றிக் காவுங், குளனும் அமைத்துக், கட்டமுதுங் கொடுத்துப் பொதி, சோறுண்பித்துக், குளத்துப் புனலும் அருத்திப் பசியும், விடாயும் தீர்த்தமை எல்லாம் நினைவுக்கு வருவன. பற்றற்ற சக்தியாற் பரவும் அடியார்க்கு இறைவன் அருளுகின்றான் என்பது எமக்கு இவற்றாற் புலனாகின்றது.

சீவனுக்குள்ளே பரம்பொருள் :

“ பொன்னைப்பரமென்று பூமியை வேண்டிப் பொருந்துமனை மின்னைப் பரமென்று காளைப் பருவம் விரும்புமிவை தன்னைப்பரமென்ற வித்தையுண்டாம் வரை தான் பெறுவர் நின்னைப் பரமென்றறியுமெஞ் ஞானிகள் நித்தியவரே ” 49

இப்பாடலில் பொன்னையே கடவுளாக மதிப்பவர், இளம்பெண்ணைக் கடவுளாக மதித்துக் காளைப்பருவத்தை விழைபவர் இவர்களெல்லோரும், தமக்குள்ளே இறைவனுள்ளான் என்ற வித்தை உணர்வேற்படும் வரையிலேயே இவற்றைப் போற்றுவர். நின்னைப் பரமென்றொழுகும் ஞானியர் அழியாதோர் எனக்கூறுகின்றார். கதிர்காமக் கந்தனே மெய்ப்பொருள். அவன் உள்ளேயே உள்ளான் என்ற தத்துவம் உறுதியான பக்தியை வெளிப்படுத்துகிறது. இதனைத் திருமுலர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

பூவினிற் கந்தம் பொருந்தியவாறு போற்
சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது

.. 50

சீவனுக்குள்ளே சிவமணமுண்டு என ஊனுடலுள் இறைவன் ஒளிந்திருக்கும் தன்மை கூறுகிறார். இஃது தன்னைப் பரமென்ற

49. நெ. வை. செல்லையா; 'கதிர்காம மாலை', பக். 7.

50. கழக வெளியீடு; 'பன்னிருதிருமுறைப் பெருந்திரட்டு' பக். 678.

வித்தையை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றது. உள்ளிருக்கும் பரம் பொருளைக் காணப் பக்குவ நிலை வந்தெய்த வேண்டும். அஃது பக்தியாலே சாத்தியமாகும். இவை நாம் மனங்கொளத் தக்கவை.

சரணாகதி :

கதிர்காம மாலையிலே குஞ்சரமீது குலவிடுந் திருவிழாவும், தொண்டர்கள் அரோகரா ஒலி எழுப்பி நடனமாடுதலும், தம்வச மிழந்து சரண் சரண் எனச் சாருதலுங் கதிர்காமச் சந்நிதியே எனக் கூறுகின்றார்.

அஃது அடியார்களின் பக்திப்பரவச நிலையைக் கூறுவதாக அமைகின்றது.

“ குஞ்சரமீது குலவிடுங் கோலத்தைக் கூடுதொண்ட
ரஞ்சலி செய்து மரகர வென்று மருள் நடனந்
தஞ்செயலற்றுச் சரண் சரணென்றடி சாருவரே
மஞ்சறை தென்கதிர் காமத்துச் சந்நிதி மாண்புகழே ”⁵¹

இப்படி அமைகின்றது பாடல்,

“ உள்ளதெல்லாமுன் னடிக்கே தெரிய முரைக்கவினி
யெள்ளன வாகினு மென்பா விலையதை யேற்குமருள்
உள்ளது முன்னை யலாதிலை வேறு வழியுமிலைக்
கொள்ள லுன் பாரங்கதிரையி லோங்குங் குமரையனே ”⁵²

என்ற பாடலிற் றமது உண்மை நிலை கதிரைக் கந்தனுக்குத் தெளிவாகத் தெரியுமென்றும், இந்த நிலையிலே தன்னை ஏற்கும் நிலையிலுள்ளவன் அவனேயன்றி வேறு தெய்வமில்லை, வழியுமில்லை, யான் உன் பாரம் எனக் கெஞ்சுகின்றார். விரைந்து ஆட்கொள்ள வேண்டுமென்று கதிரைக் குமரனை ஏத்துகின்றார்.

பிறவி ஆற்றுவாய் :

பிறவித் துன்பம் அகலப் பக்தி ரைவாக்கியங் கொள்ளுகின்றார் கதிர்காம மாலை ஆசிரியர்.

51. நெ. வை. செல்லையா; 'கதிர்காம மாலை', பக். 1.

52. நெ. வை. செல்லையா; 'கதிர்காம மாலை', பக். 10.

“கிழங்கொண்டு தோலாகிக் கூனிக்குலையுமிந்த
பாசச் சடலத்தை வேண்டேன் கதிரைப் பரஞ்சுடரே ” 53

என்றும்,

“ ..கானார் கதிரை மலை முருகா கதிர் வேலவனே
ஊனார் பிறவி யொழித் தருளாயென துரையிதுவே ” 54

என்றும்,

“ ..நண்ணற்கரிய கடன்காரர் போல நலிவுறுத்தும்
மண்ணத் தகுஞ்சடம் வேண்டேன் கதிரைமலையரசே ” 55

என்றும் இப்பாடல்களில் வைராக்கிய நிலையிற் பிறவியின் இழிவு கூறுகின்றார். நரை, திரை, தசையுடம்பு, பந்தபாசம், இறப்பு, பிறப்பு இவற்றிற்கெல்லாம் உட்படும் இழிந்த பிறவியை வேண்டேன் எனக் கூறி நிற்கின்றார். இளமை விரைந்து கழிய மூப்பு, சாக்காடு இவை அணுக, கூனிக் குறுகி, உண்ண, உடுக்க, உறங்க முடியாது துன்புற, உடல் உயிரைவிட்டு நீங்காது, வினைப்பயன் தடுத்து, வதைப்புள்ளாக்கும் பிறவி வேண்டேன் என அலறா நிற்கின்றார். இவ்விடத்தில், வீட்டுலகை அவாவிப்பாடிய மாணிக்க வாசக சுவாமிகளின் பாடல்களிற் சில இதே பொருளிலமைவதை நோக்கலாம்.

“ ..தரிக்கிலேன்காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றிவான
விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடலையே போற்றி
..... ” 56

என்றும்

“ ..வருக என்று என்னை நிற்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருக நிற்பாதம் போற்றி தமிழனேன் தனிமை தீர்த்தே ” 57

என்று வரும் பாடலடிகள், மானிட உடலோடு வாழும் வாழ்வு, இனிமேலுந் தொடர முடியாத தொன்றெனவும், ஆகவே இறைவனின் பாதார விந்தங்களை அருளும்படியும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் வேண்டுவதைப் புலப்படுத்துவன.

53. நெ. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 2.

54. நெ. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 4.

55. நெ. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 12.

56. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்; ‘திருவாசகம்’, பக். 339.

57. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்; ‘திருவாசகம்’, பக். 345.

குழந்தை முருகன் :

குழந்தை முருகனை நடந்து வருக என அழைக்கின்றார் ஒரு புலவர். கடவுளரைக் குழந்தையாக வைத்து அன்பு செலுத்திப் பாடுவதில் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தம் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே தனி இடத்தைப் பெறுகின்றது. கண்ணனைக் குழந்தையாகக் கொண்டு, ' குழல்வாரக் காக்கையை அழைத்தல், பாலுண்ண அழைத்தல் ' போன்ற பெரியாழ்வாரின் பாடல்களை இவை நினை ஆட்டுவன. அயலாரின் பழிச்சொல்லுக் கஞ்சிக் குறும்பு செய்யுங் கண்ணனைப் பெரியாழ்வார், கற்பனை செய்து பாடிய பாட லொன்றை நோக்குவாம்.

“ .. வருக வருக வருக இங்கே
வாமன நம்பீ ! வருக இங்கே
கரிய குழல் செய்யவாய் முகத்துக்
காகுத்த நம்பீ வருக இங்கே
..... ’ 58

இந்நிலை ஒரு தாயின் வாட்சல்ய பாவத்தைப் புலப்படுத்துவதாம்.

மேலும் அவர் அஞ்சன வண்ணனே! அயலவர் உன்னைக் குறை கூறத் தரிக்க மாட்டேன். ஆகவே இங்கு பாவியாகிய எனக்காக வருவாய் ! எனக் கெஞ்சி நிற்கின்றார். இங்ஙனம் பெரியாழ்வார் குழைந்து நிற்கும் இப்பாடலோடு திருக்கதிரகாமப் பாடலொன்றை ஒப்பு நோக்குவாம்.

ஞானசம்பந்தக் குழந்தையாகவும், தொடிக்கோப் பாண்டிய னாகவும், முருகனாகவும் கொண்டு பாடியழைக்கின்றார் ஆசிரியர். முருகப் பெருமானின் அவதாரம் திருஞானசம்பந்தர் என்பது சில ஆசிரியர்கள் கருத்து. இதனை அருணகிரிநாதரும் ' வழிதி கூன் நிமிர்த்த பெருமானே ' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். சிவங் கருணாலய பாண்டியனாரின் பாடல் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

“ கூடலமணர் கூட்டழித்த
குழந்தாய் வருக வானவர் கோன்
குடுமிமுடியை யுடைத்த தொடிக்

58. திருமகள் விலாசம் பதிப்பு; 'நாலாயிரத்திவ்விய பிரபந்தம்', பக். 54.

கோப்பாண்டியனே வருக துவர்க்
கோடல் புனையவருக

..... 59

என்றெல்லாம் பாடி அழைக்கின்றார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் மதுரை நகரிலே சமணர்களின் போலிச் சமய வீறடக்கிய செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. பாண்டியனின் வெப்பு நீக்கி, அனல் வாதம், புனல் வாதம் இவற்றிலவர்களை வென்று சைவசமயமே உண்மைச் சமயமென உலகுணர வைத்துச் சமணரைப் புறங்கண்டவர். இதனையே, சமணர் கூட்டத்தை அழித்த குழந்தையே வருக! என்றும், வானவர் கோனாம் இந்திரனின் முடியினை உடைத்துச் செயற்கரிய செய்த தொடிக் கோப் பாண்டியனே வருக! என்றும், வேண்டுகின்றார். தொடிக் கோப்பாண்டியனின் பராக்கிரம மிகுதி கருதி, முருகக்கடவுளின் அவதாரமாய் ஆசிரியர் கொண்டார் போலும்.

மேலும், காந்தள் மலரைத் தலையிற் சூட்ட வருக, பால் உண்ண வருக, முத்தந் தருவாய் வருக, போது சென்றது ஆடவேண்டாம் வருக, சிறுவ ரடிப்பர் வருக, வழக்காடல் நன்றல்ல வருக, மாமன் மகள் தேடுவாள் வருக, தெள்ளமுததே வருக, திருவே வருக, தெவிட்டாது ஊற்றுங் கதிரைமலைத் தேனே வருக, என்று ஒரு தாயின் மன நிலையிலே, வாஞ்சல்ய பாவத்திலே நின்று வருகைப் பருவத்துப் பாடலை உள்ளம் உருக, உணர்ச்சி மேலிட உரைத்து, உருக்க மான காட்சியைக் காட்டி நிற்கின்றார். உமா தேவியார் அழைப்பதாக அமைந்த இப்பாடல் எம்மையும் உருக்குகின்றது.

பெருமிதம் :

திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத்தமிழ் ஆசிரியர்,

“ கீழ்ப்பாலின் வேந்து குடைபற்ற மேல்பாற் கடவுள்
கிளர் கவரிவீச வடபாற்

கிளவன் மடி சுருள் கொடுப்பத் தென்னவன் போற்றி

59. சிவங். கருணாலய பாண்டியப்புவர்; ‘திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 22.

செய்ய நாரதமுனிவர் பேர்
 யாழ்சால
 '60

எனக் கூறிச் செல்கிறார். நாற்றிசைப் பாலகர் குடைபிடித்தல், கவரி வீசல், வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தல், நாரதர் பேரியாழ் மீட்டல் என்பன நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க, ஆடுபாயும் கதிரை வெற்பிலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து இரு திணையுயிர்களையும் புரப்பவன், கொடுமை மிக்க சூரனை வென்ற பெருமான், அயனைக் குட்டிச் சிறையிட்டவன் என்றெல்லாம் பெருமிதம் பொங்கப் பேசிப் பக்தி செய்கின்றார்.

நகை :

“ . . . தையான திங்கட்டவங்கிடந் தாட்கம்ம
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தாரகன் சூரனிவர் சூழ்ச்சி நன்றென்று நகு
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 '61

என வரும் சப்பாணிப் பருவத்துப் பாடலில், நகையை ஏற்றிக் கூறுகிறார் ஆசிரியர். “ வீரத்திலும், மாயங்கள் புரிவதிலும், வரத்திலும் மிக்க தாரகன் அவன் முன்னோன் சூரன் இவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகள் நாமறிவோம் நன்று, நன்று ” என நகைக்கின்றார் முருகப் பெருமான் என வருமிடம், பெருமானின் கடவுட்டன்மையை விளக்குவதாக அமைகின்றது.

கற்பகமாக அருளல் :

“ . . நீரின் முளைத்த மாவீழ
 நெருப்பின் முளைத்தின் னருடழைத்து
 நினைவு பூத்துப் புலங் காய்த்து
 நிறையப் பழுத்த கற்பகமே

60. சிவங். கருணாலய பாண்டியப்புலவர்; 'திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்', பக். 25.

61. சிவங். கருணாலய பாண்டியப்புலவர்; 'திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்', பக். 17.

நேருன்னடித்த ணிழலன்றி
நிற்பார் வெப்பந் தணிவாரோ
நெடுநாள் வானோர் வாழ்வாரோ
..... '62

எனச் சூரனின் வதம், கற்பகமாக மாந்தர்க்கு அருள்புரிதல், வெப்பந் தணிக்கும் நிழலாக அருளல், இவை இப்பாடலிற் கூறப்படுவன. உவகையோடு அருட் கொடைகளைக் கூறுகின்றார்.

அற்புதங்கள் கூறிப் பக்தி செய்தல் :

சுப்பிரமணிய தலக்கோவை ஆசிரியர் கதிர்காமப்பதியில் நடைபெறும் அற்புதங்களைப் பின்வருமாறு கூறிப் பக்திப் பரவசம் அடைகின்றார்.

“ மாணிக்க நிறைகங்கை யாடியுன்னைப் பணிய
வந்திடும் பூதலத் தோர்
வாயுமர் பாடவுங் குருடர்கள் பார்த்திடவு
மலடிகள் பின் மைந்தர் பெறவும்
கான்றிற் குமாரவே லாவென்னு மன்பரைக்
கரடி புலி யானை சிங்கங்
காலிற் பணிந்தஞ்சி யோடவும் கந்தனே
கண்கண்ட தெய்வமெனவே
யாணிப்பொன் முத்திமண் டபமேவு கச்சியின்
வடியோனை யாண்டு கொண்டே
னாகத்தில் வந்தபிணி தீர்த்திடவு முன்னிற்கு
.....
செங்கீரை யாடியருளே ” 63

எனக் கூறிப் பக்தி செய்கின்றார். கதிரைப் பதியை வணங்கும் ஊமைகள் பாடவும், குருடர் பார்வை பெறவும், குழந்தையற்

62. சிவங். கருணாலய பாண்டியப்புலவர்; 'திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்', பக். 14.

63. குலசபாநாதன்; 'கதிர்காமம்' (சுப்பிரமணிய தலக்கோவைப் பிள்ளைத் தமிழ்) பக். 42.

றோர் மைந்தர்களைப் பெறவும் ஆன சக்தி கிடைக்குமென்றும், கானகத்திற் குமரா ! எனக் கூறிக் கரடி புலி காலிற் பணிந்தஞ்சி யோடு மெனவும், பொற்சபை மேவும் பெருமானே ! ஆள்வாய் என்றும், பிணிதீர்ப்பாய் என்றும், கூறி, செங்கீரையாடக் கேட்கின்றார். இது இன்னுமொரு பக்தி வைராக்கிய நிலையைக் காட்டும் பாடல்.

கதிர்காமத் தம்மாணை ஆசிரியர் பல்சுவைகள் காட்டிப் பக்தி செய்கின்றார்.

காதல் :

“.. அழகாயுணை யணைய ஆகாதோ வள்ளியரே
எனக்கும் உனக்கும் இணங்குங் கானோவியமே
சினக்காம லென்னைச் சேர்ந்தணைந்து முத்தமிடும்
சீறிச் சினந்து சிந்தனைகள் செய்யாதே
கூறரிய புன் சிரிப்புக் கோதையரே கொண்டணைவீர்
..... ” 64

இங்ஙனம் காதல் மொழி பகர்ந்து, வயோதிபனாக உரைதடுமாற, நடைதடுமாறத் தன்னுருக் கரந்து, அவளை அணையக் கேட்கின்றார் முருகப் பெருமான். எந்த இளமங்கையும் வயோதிபரை மணக்கச் சம்மதியாதது போலவே, வள்ளியும் மறுப்புத் தெரிவிப்பதோடு கோபங் கொந்தளிக்க வாதிகுகின்றாள்.

வெகுளி :

“ ..வந்திடட்டுமண் ணமார் வாய்பொத்த வைத்திடுவேன்
சிந்தை தனிலெண்ணாமல் சேட்டை மிகப் பண்ணுகிறீர் 65
..... ”

என்றும்

“ வாதிற்கு வந்தீரோ வளையல் விற்க வந்தீரோ
குதிற்கு வந்தீரோ சோலி செய்ய வந்தீரோ
பகிடி பண்ண வேண்டுமென்றும் பணக்காரரில்லையென்றும்

64. நல்லதம்பிப் புலவர்; 'கதிர்காமத்தம்மாணை', பக். 37.

65. நல்லதம்பிப் புலவர்; 'கதிர்காமத்தம்மாணை', பக். 36.

மகிடி வித்தைப் பையை வடிவாகக் கட்டி வைத்தீர்
வாகிழவா வுன்றனக்கு வயிறு பசிக்குதென்றீர்
மாவருந்திச் சென்று மடுவிலே நீர்குடித்து
ஓடிப் பிழைத்து உன் ஊரைத் தேடுமென்று ''66

என வைது துரத்துகின்றார் வள்ளியம்மையார்.

முருகக் கடவுள், விநாயகக் கடவுளைத் தனக்குத் துணை
புரிய வேண்டலுந், தம்பியாரின் திருட்டு நாடகத்திற்குதவ,
விநாயகர் மதயானை வடிவிலே அவ்விடத்திற் றோன்றினார்.

அச்சம் :

யானையைக் கண்ட வள்ளியம்மையாரின் நிலையை ஆசிரியர்
பின்வருமாறு கூறுவர்.

“ .. வீறிட்ட தட்டி வேழம் வருவதைத்தான்
கண்டாளே வள்ளியம்மை கலங்கி நடுக்கமுற்று
அண்டர் துதிக்க ஆறுமுகனே யென்றலறி
ஓடிமரத்திலுற்றொழிக்க ”

..... ''67

என்றும்

“ .. மரத்தில் மறைய வாரணமு மங்கு செல்லும்
சிரத்தில் கரத்தை வைத்துச் செந்தி வேலென்றோடி
ஆடுகொடி தேடி அரிவையருந் தானேற
கோடுதனை யுயர்த்திக் கூச்சலிட்டுத்தான தட்ட
வாடிமனங்கருகி வள்ளியருந் தானிறங்கி ”

..... ''68

எனக் கூறுகிறார். யானையின் அட்டகாசத்தால் அச்சங்கொண்ட
வள்ளியம்மையார் மிக்க துன்பத்திற் குள்ளாகின்றார். ஒரு புறம்
வேலவரின் தொண்டு கிழத்தோற்றம், மறுபுறம் மதயானை துதிக்கையை உயர்த்தித் துரத்திவரும் தோற்றம்,

அவலம் :

“ சிரமதனிலே பிரமன் தீங்கெழுதி வைத்தானோ
தாரகச் செற்றோனைத் தான்பணிந்து மன்றல் செய்ய

66. நல்லதம்பிப் புலவர்; 'கதிர்காமத்தம்மாளை', பக். 38.

67. நல்லதம்பிப் புலவர்; 'கதிர்காமத்தம்மாளை', பக். 38.

68. நல்லதம்பிப் புலவர்; 'கதிர்காமத்தம்மாளை', பக். 38.

நேராக நேர்ந்து நினைந்திருந்தேன் என்றமுதாள்’’

..... ’’69

குமரக்கடவுள் இந்நாடகத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்றார்.
வள்ளியம்மையார்

“ அபயமபயமென்று ஆண்டியவர்தாள் பணிய

..... ’’70

உவகை :

“ .. துழவன் மருகன் சுயரூபங் காட்டலுற்றார்

இராச உருப்போலும் தேவ குருப்போலும்

நிராசங்க மெங்கும் நிறைந்து ஒளிபரவ

காட்டி மகிழ்ந்து கந்தவேள் வள்ளியரைக்

கூட்டி மறைந்தார்.....

..... ’’71

என்கிறார் ஆசிரியர். வெகுளி, காதல், அச்சம், அவலம், உவகை ஆகிய சுவைகளைப் பக்திச் சுவையாக வெளிப்படுத்தி முருகக் கடவுளை அணுகுகின்றார் ஆசிரியர்.

அருணகிரிநாதரின் அணுகுமுறை :

அருணகிரிநாதர் தம் திருப்புகழிற் காதலையும் கல்வியையும் கலந்து பாடுகின்றார்.

“ எயினர் மடமானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து

இதணகுரு சேவிக்கு முருகா விசாகனே

..... ’’72

என்ற அடிகளில் குமரக்கடவுள் வள்ளிக்கு மடலெழுதினாரா, என ஐயுறத் தோன்றுகிறது. மடலெழுதி மோகித்த செய்தியைக் கதிர் காமத்து அம்மாணை மிக விளக்கமாகக் கூறுகின்றது. எயினர் குலப் பெண்ணாம் வள்ளியம்மையார் பரண்மேற் றினைப்புனக் காவலில் நின்ற கோலத்தைச் சித்திரமாக வரைந்துவிட்டார் அவ்வழி

69. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘கதிர்காமத்தம்மாணை’, பக். 39.

70. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘கதிர்காமத்தம்மாணை’, பக். 39.

71. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘கதிர்காமத்தம்மாணை’, பக். 39.

72. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 506.

வந்த நாரதர். இப்பெண்ணரசி முருகப் பெருமானுக்கே உகந்தவ
ளெனத் தீர்மானித்து, அவரிடமே கொடுக்கும் செய்தியை முன்னமே
குறிப்பிட்டுள்ளோம். அவர் சித்திரம் வரைந்தமையை,

“..சிரத்தை யெழுதித் திருப்பாதந் தானெழுதி
கரத்தை யெழுதிக் கண்ணெழுதி வாயெழுதி
கொண்டை குழலெழுதிக் கொங்கை நுதலெழுதி
கெண்டை வயிறெழுதிக் கிளிமொழியாள்
சொல்லெழுதி
..... 73

என முப்பத்தைந்து வரிகளில் எழிலினை வடித்துள்ளார் கதிர்காமத்
தம்மாளை ஆசிரியர்.

தம்மைத் தலைவியாகவும், முருகக் கடவுளைத் தலைவனாக
வும் கொண்டு மதுரபாவத்தில் அருணகிரிநாதர் முருகக் கடவுளை
அணுகுமிடங்களை ஆராய்வோம்.

“மருவரு வெற்றி மலர் தொடா விற்கை
வலி செயா நிற்கு மதனாலு
மதில்கடா வுற்ற கலைபடாவட்ட
மதிகடா நிற்கு மதனாலும்
இருகணான் முத்த முதிரயா மத்தி
விரவினா னித்த மெலியாதே
இடருறா மெத்த மடல்கொளா நிற்கு
மிவளை வாழ்விக்க வரவேணும்
..... 74

நறுமணமிக்க மலர்ப்பாணங்களை மன்மதனானவன் எய்து காதலை
அதிகரிக்கச் செய்தல், முழுநிலவின் தண்ணொளி, குளிர்ச்சியைத்
தருதலொழித்து, வெப்பத்தை அளித்துக், காதலை மிக்கூரச் செய்
தல், இவற்றாற் காதலர் சேர்க்கையை நினைவுகூரச் செய்து வருத்
தும் இரவு வேளை, இத்தகைய நிலையிலே மையல் அதிகரித்து
இடருற்று நிற்கும் பெண்ணினை வாழ்விக்க வரவேண்டுமென்று
விரகதாபத்திலே பரிந்து நிற்கின்றார்.

73. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘கதிர்காமத்தம்மாளை’, பக். 35.

74. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 788.

அடுத்து,

“முதிருமார வார நட்பொடிலகுமார வாரமெற்றி
 முனியுமார வாரமுற்ற கடலானும்
 முடிவிலாது நேர்வடக்கி வெரியுமால காலவிடத்தின்
 முழுகியேறி மேலெறிக்கு நிலவாலும்
 வெதிரிலாயர் வாயில் வைத்த மதுரராக நீடிசைக்கும்
 வினைவிடாத தாயருக்கு மழியாதே
 விளையுமோக போக முற்றி யளவிலாத காதல் பெற்ற
 விகடமாதை நீயணைக்க வரவேணும்

’’75

என்ற பாடல் முன்னே குறிப்பிட்ட பாடலிலும், காதல் நோய் அதிகரிப்பை வெளிப்படையாகக் கூறி நிற்கின்றது. அலைகள் ஆரவாரித்து நிற்கும் கடல், முடிவற்றெரியும் ஆலகால விடத்திலே தோய்ந்து வந்த முழு மதிகாலும் நிலவு, ஆயர்கள் இசைக்கும் மதுரகானக் குழலோசை, இவற்றாற் காதலதிகரித்துத் தன்னிலை இழந்து நிற்கும் பெண்ணை அணைக்க வருவாயாக, எனக் கூறுகின்றார். முன்னைய பாடலில் ‘மதி சுடாநிற்கும்’ எனக் குறிப்பிட்டவர், இப்பாடலில் ஆலகாலவிடத்திற் நோய்ந்து எறிக்கும் நிலவு என விடமும் வெப்பமும் தரும் நிலவாகக் குளிர் நிலவைக் குறிப்பிட்டுக் காதல் நிலையின் தாங்கொணாத் தன்மையைக் கூறிக், குமரப் பெருமான் விரைவில் அணைக்க வரவேண்டும் என விரைந்து கேட்கின்றார். அகத்திணைப் பாக்களையும், திருக்கோவையார், நாச்சியார் திருமொழிப் பாடல்களையும் நினைவூட்டுவனவாக இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளமை உற்றுநோக்கற்பாலது.

காதல் வீறுகொண்ட ஆண்டாள் பாடலொன்றை இங்கு தருவாம்.

“கண்ணென்னும் கருந்தெய்வம் காட்சி பழகிக்கிடப்பேனை
 புண்ணில் புளிப்பெய்தாற் போலப் புறம்நின்று அழகுபேசாதே
 பெண்ணின் வருத்தமறியாத பெருமானரையில் பீதக
 வண்ணவாடை கொண்டு என்னை வாட்டந் தணியவீசிரே’’76

எனப்பாடுகின்றார். கண்ணனது அழகினைப் பேசக் கேட்டல், ஆண்டாளுக்குப் புண்ணிற் புளி பெய்தாலன்ன உடலெரிவைத் தரு

75. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 837.

76. ‘நாலாயிரத்திவ்ய பிரபந்தம்’, ‘திருமகள் விலாசம் பதிப்பு’, பக். 160.

வதாம். தன் வருத்தமறியாத, கண்ணனின் அரையிற் கட்டிய அழகிய ஆடையால் வீசித் தனது வருத்தத்தைத் தணிக்கக் கேட்பதாகப் பாடல் அமைகின்றது. மேலுங் கண்ணன் சூடிய துழாய் மாலையைத் தன் குழலிற் சூட்டவும், மாலையைத் தனது மார்பிற் புரட்டவும், கேட்பதாக அமைவன பாடல்கள். இக் கருத்துக்கள் மதுர பாவத்தின் அணுகு முறைகளைப் புலப்படுத்துவனவாக அமைவன.

சோதி கதிர்காமக் குமரேசன் :

மாதர்வச மாயுற்	றுழல்வாரும்
மாதவமெ ணாமற்	றிரிவாரும்
தீதகல வோதிப்	பணியாருந்
தீநரக மீதிற்	றிகழ்வாரே
நாதவொளியே நற்	குணசீலா
நாரியிருவோரைப்	புணர்வோனே
சோதி சிவஞானக்	குமரேசா
தோமில் கதிர்காமப்	பெருமானே '77

என்ற அருணகிரிநாதர் பாடல், மாதர்களைத் தேடுவோர், மாதவத்தை எண்ணாது திரிவோர், ஒதிப் பணியாதோர் இவர்களெல்லாம் நரகிலுழல்வர். சோதி வடிவினனான உண்மைப் பொருளாம் கதிர்காமப் பெருமானைப் பக்தியுடன் வணங்குவோர் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற்று முத்தியடைவர் என மறைமுகமாகக் கூறுகிறார்.

இன்னுமொரு ஆசிரியர் புகழ்கூறிப் போற்றுகின்றார்.

அடியேனை இரட்சிப்பாயே :

பொதிகை முனிக்கருள் சுரந்த புனிதா போற்றி
 பொங்கியெழு கங்கை தரு புதல்வா போற்றி
 மதினுதலம் பிகையளித்த மகனே போற்றி
 வள்ளி தெய்வானையவர் மணாளா போற்றி
 விதியெழுதும் பிரமனைமுன் தடிந்தாய் போற்றி
 கதிரமலை வாழுமெங்கள் கந்தா போற்றி
 கலங்காமல் அடியேனை இரட்சிப்பாயே '78

77. அருணகிரிநாதர்; 'திருப்புகழ்', பக். 811.

78. த. அ. நடராசர்; 'திருப்பதிகம்', பக். 8.

அகத்தியர்க் கருளியமை, சரவணப்பொய்கையிற் றோன்றியமை, பார்வதி மைந்தன், இரு தேவியர்க்கு மணாளன், பிரமனை முன்னொருபோது தண்டித்தமை இவை கூறுகின்றார். குணமகிமைகளும் பெருமைகளுங் கூறிப் போற்றுகின்றார். போற்றி வணங்கிப் பக்தி செய்கின்றார்.

முருகன் அருள்வேட்டல் :

கலியுகத்துக்கண் கண்ட கற்பகமே
கருத்தினிக்குங் கரும்பே ! தேனே !
வலியிழந்து பிணியடைந்தேன் மலரடியே
துணையென்று மருந்து கண்டேன்
நலிவழித்துப் பொன்னுடலம் நல்கியருள்
நாயகனே! ஞான நாதா !
கலிகடலில் மலரிலங்கைக் கதிரைவேற்
பெருமானே! கருணைத் தேவே. 79

கலியுகத்தின் கற்பகமென்றும், பிணியடைந்த தமக்குத்துணை மலரடிகள் என்றும், பொன்னுடலம் வேண்டுமென்றும் கேட்கின்றார். அதாவது அழிவற்ற, பிறவியற்ற உடலம் கேட்கின்றார். இதுவும் குணமகிமைகள் பாடிப் பக்தி செய்தலாம்.

கருணைத்தேவே

விழியில்லார் விழிபெற்றார் செவியில்லார்
செவி பெற்றார் விளம்பும் வாயில்
மொழியில்லார் மொழி பெற்றார் முருக! நின
தருளாலே மூட நாயேன்
வழியில்லா வழிநின்று வளர்த்த வினை
வேரறுப்பாய் வரதா! மூங்கில்
கழிவில்லார் கழியாடும் கதிரைவேற்
பெருமானே கருணைத் தேவே 80

என்கிறார் மற்றொரு பக்தர். குருடர் கண்பெறுவரென்றும், செவிடர் செவிப்புலன் பெறுவரென்றும், ஊமையர் பேசஞ் சக்தி

79. குல சபாநாதன்; 'கதிர்காமம்' பக். 18.
(வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் பாடல்)

80. குல சபாநாதன்; 'கதிர்காமம்', பக். 19.

பெறுவர் என்றும் அத்தலத்தில் நிகழும் அற்புதங்களைக் கூறுகின்றார். மேலும் தீவினை யறுக்க வேண்டுமெனக் கேட்கின்றார். விற்கொண்டு வேட்டையாடும் வேடர் தொழும் கதிரைப் பெருமானே! கருணைத் தெய்வமே என வேண்டி நிற்கின்றார். பாடலில் உறுதியான பக்தி அற்புதங்கள் கூறுமிடத்துப் புலப்படுவன. தன்னை இகழ்வதில் வைராக்கியம் தோன்றுகின்றது.

மக்கட்பேறு வேண்டல் :

மற்றுமோர் அடியார் மக்கட்செல்வம் வேண்டுகின்றார்.

“ நீமனஞ் சற்றிளகி யெற்கு மக்கட்பேறு
நிலைபெறவு திக்க வருளி

“ நெடிய கொடுமிடி பிணிகளொரு போது மணுகாது
நீக்கியெனை யாண்டருளுவாய் ”

..... ''81

என்றும்

“ ..சீலமிகு பாலர்களு மடியற்கு
மிக நீ யிரங்கிய ருள்வாய் ”

..... ''82

என்றும்

“ ..மக்களொடு செல்வமு மளித்தெனது பிணிநீங்க
மாறிலாக் கருணை வைப்பாய் ”

..... ''83

என்றும்.

“ ..உருத்தகு மகாரொடு பருத்த செல்வமும்
உதவி தின்பதயுகள மறவாத வன்புமே
லோங்குற வெனக் கருளுவாய் ”

..... ''84

என்றும்

பாடல்கள் நான்கில் மக்கட்செல்வம் வேண்டுமென உள்ளம் உருகிக் கேட்கின்றார். “ மக்கள்பேறு நிலைபெறவுதிக்கவருளி ” எனக்

81. சாரதா நிலைய சேவாச்சிரமம்; ‘**கதிர்காம முருகன் பாமாலை யில் கதிர்காமப்பதிகம்**’, பக். 20.

82. சாரதாநிலைய சேவாச்சிரமம்; ‘**கதிர்காம முருகன் பாமாலை யில் கதிர்காமப்பதிகம்**’, பக். 20.

83. சாரதாநிலைய சேவாச்சிரமம்; ‘**கதிர்காம முருகன் பாமாலை யில் கதிர்காமப்பதிகம்**’, பக். 21.

84. சாரதாநிலைய சேவாச்சிரமம்; ‘**கதிர்காம முருகன் பாமாலை யில் கதிர்காமப்பதிகம்**’, பக். 22.

கூறுவதால் நூலாசிரியர் குழந்தைகளைப் பறிகொடுத்தவ ராயிருக்க லாம். ஆகவே தான் ' நிலைபெற ' நீண்ட ஆயுளுடன் குழந்தைகள் வேண்டுமெனக் கேட்கின்றார். பிணி நீக்கம், பருத்த செல்வம் என்பன அடுத்து வேண்டுதலாக அமைகின்றன.

வேறோர் ஆசிரியரின் பதிகம் இப்படிக் கூறுகிறது.

மைந்தர் தமைப்பெற்றிழந்த பாவியானும்
மானிலத்தில் மனிதவுடல் எடுத்துவந்து
அந்தரித்து திரிந்தலைந் தேனடிமைக்குற்ற
ஆறாத்துயரமத்தி அருக்கண்சாத்தி
கந்தருவர் சித்தர் தொழும் பதத்தைக்காட்டி
கதிர்காம மலைவாழ்வே எனக்குத் தூய
சுந்தரனைத் தந்தெனது கவலை தீரச்
சோதியே ஏழைதனை இரட்சிப்பாயே 85

எனக் கூறுமில் வாசிரியரும் குழந்தைகளைப் பெற்றிழந்தமையும், சிறந்த அழகிய மைந்தனொருவன் வேண்டுமென்றும் இக்கவலையைச் சோதியாம் முருகக் கடவுள் தீர்க்கவெனவும் உருக்கமாக வேண்டு கிறார்.

சிற்பரணே குமரேசன் :

தேவாரத்தாற் பரவுவது போற் காணப்படும் பிறிதொரு பாடல்.

“சீரெட்டுக் கெட்டாத கலைக்குள்ளானைச்
சிற்பரணைச் சிற்பரத்தில் நடஞ் செய்வானை
ஓரெட்டாய் நின்றகதிர் காமத்தானை
ஒருமுகனை அறுமுகனை ஒளிக்குள் ளானைப்
போரிட்ட சூரனையைம் புலன்கள் தம்மைப்
பொடிபடுத்தி நிலை நிறுத்தம் புகழினானைக்
கூறிட்ட கதிரை மலைக் குமரவேளைக்
கும்பிட்டேன் என்பிறவி பின்விட்டேனே ” 86

85. த. அ. நடராசா; 'திருப்பதிகம்', பக். 7.

86. குல சபாநாதன்; 'கதிர்காமம்', ப.க் 13.

இப்பாடல் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளது. இப்பாடல் கலைகளுக்கப்பாற்பட்டவனை, சிற்பரனைச் சிதம்பரத்தில் நடமிடுபவனைக் கதிர்காமத் தலத்தைத் தாவி அடைந்தவனை, ஒருமுகத்தையுடையவனை, ஆறுமுகங்களையுடையவனை, ஒளியுள்ளுறைபவனைச் சூரனோடு போர்புரிந்து, ஐம் புலன்களையும் பொடிபடுத்திப் புகழ் நிறுவிய, கதிரைக் குமரேசனைக் கும்பிட்டுத் தன் பிறவியைப் பின் விட்டார் எனப் பாடுகின்றார். பெருமைகளைக் கூறியதோடு, பிறவாமையையும் வேண்டி நிற்கின்றார் இவர் பக்தி அணுகுமுறை இப்படி அமைகிறிறது.

கண்ணோய் தீர்ப்பக்தி :

சோமசுந்தரப் புலவர் கண்ணோய் தீரவே கதிர்காம வேலவர் பதிகம் பாடினார் என முன்னர் குறிப்பிட்டோம். கதிரைச் சிலேடை வெண்பாவிலும் சில இடங்களில் கண்ணோய் தீர ஆசிரியர் வேண்டும் பாடல்கள் உள. உதாரணத்திற்கு ஒரு பாடலை அவதானிப்பாம்.

“ விண்ணுறை சோலை வியன்மலரும் வேண்டினருங்
கண்ணறை போக்குங் கதிரையே—கண்ணருளி
வாகா முருகா வரி மருகா பன்னிரண்டு
வாகா வென வருவான் வைப்பு ” 87

இப்பாடலை ஆசிரியர் தம் கண்களிலேற்பட்ட நோய் தீரப் பாடுகிறார் எனத் தெரிகிறது ஆகாயம் அளாவிய சோலைகளையும் கள் நிறைந்து தேன்சிந்தும் அழகிய மலர்களையும் உடைய கதிராபுரியானது வேண்டுவோரின் கண்ணோய் தீர்க்கும் எனக்கூறி, வருவாய் முருகனே! காப்பாய்! என உருக்கமாக வேண்டி நிற்கின்றார்.

பக்தியின் உச்சநிலை :

“ கழுத்தறுப்பார் தங்கள் நாவறுப்பார் நின்று
கண்ணருவி சோரவழுவார்
கந்தசரவண பவருகா சண்முகவா வெனக்
கசிவுற்று மன முருகுவார்

87. சோமசுந்தரப் புலவர்; 'கதிரைச்சிலேடை வெண்பா', பக். 171.

பழுத்தவடியாரோடு மங்கப் பிரதட்சணம்
 பண்ணுவர் சூழ்ந்து வருகுவார்
 பாய்ச்சிவேல் வருகுவார் பாமாலை சாற்றுவார்
 பல தோத்திரங்கள் செய்வார்

..... '88

எனக் கூறிச் செல்கிறார் இன்னுமோர் ஆசிரியர். இவர் கழுத் தறுப்புக் கூறுவதோடு நாவையும் அறுத்து நியமம் முடித்துத் துன்ப நிவிர்த்தி செய்வோரையுங் கூறுகிறார். துன்பஞ்சூழப், பக்தி மேலிடத், தம்மையே அர்ப்பணிக்கும் நிலையிற் றாமே தம்கழுத் தையறுக்கும் அடியவர்கள் ஒருபால் இங்ஙனமே நாவையும் அறுத்து நியமம் முடிப்பவர்கள் ஒருபால், கண்களிலே ஆனந்தக் கண்ணீர் அருவியாகப் பாய அழுது அரற்றுவார் ஒருபால், கந்தா, சரவணபவா, குகா, சண்முகா என மனங்கசிவுற்று அரற்றி அழுது விம்மி நிற்பார் ஒருபால், முற்றிய அடியவர்கள் அங்கப் பிரதட்சணம் செய்யும் போது அவர்களோடு சூழ்ந்து செல்லும் அடியார் குழாம் ஒருபால், பலவித வேல்களை மார்பு, முதுகு, கை, தோள், வாயின் இரு புறம், இங்கெல்லாம் பாய்ச்சித் தம் வசமிழந்த நிலையிற் கதிரைப் பதியை அடையும் அடியார் ஒருபால், பாமாலை இயற்றிச் சாற்றும் அறிவுடைய அடியார் குழாம் ஒருபால், பல்வகைத் தோத்திரங் களையு மிசைத்துப் போற்றும் பக்தர் ஒருபால். இங்ஙனமாகப் பக்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டு, வெவ்வேறு நிலையிலே கந்தக் கடவுளை அணுகும் பக்தர்களைக் கதிரைப் பதியிலே திருவிழாக் காலங்களிற் காணலாம்.

கதிரைச் சிலேடை வெண்பாவிலே,

“கொண்ட நியமத்தினருங் கூறுமகா ரின்மொழியும்
 கண்ட மறுக்குங் கதிரையே

..... '89

என்னு மடிகளால் ஆசிரியர் முருகக் கடவுளின் சந்நிதியிலே கழுத்தறுப் பதாக நியமம் பூண்டு அங்ஙனமே செய்தலைக் கூறி நிற்கின்றார். இந்நியமத்தை முடித்தபின் விபூதி இடுதல், மஞ்சட்டுணி சுற்றல்,

88. ஸ்ரீசாரதா நிலைய சேவாச்சிரமப்பதிப்பு; 'கதிர்காமப் பதிகம்', பக். 23.

89. சோமசுந்தரப் புலவர்; 'கதிரைச்சிலேடை வெண்பா', பக். 148.

இவற்றால் கழுத்தைப் பண்டுபோல் ஒட்டிக்கொள்ளும். இந்நிகழ்ச்சி முன்னைய காலங்களில் கதிர்காமத் திருத்தலத்தில் நடைபெறும் அற்புதங்களுள் ஒன்றாகும். இவ்வற்புதமானது, செவிவழியாகப் பல காலம் பேசப்படுவதொன்று.

இத்தலத்தில் நடைபெறும் மற்றுமொரு பக்தி நிகழ்ச்சியாகிய தீமிதித்தல் பற்றி முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளோம். சிலேடை வெண்பாவும் தீயில் மிதித்தலைக் குறிப்பிடுகின்றது. ‘ஐயர் புகழ்நாணு மரிவையரும் போதகமும்’ எனத் தொடங்கும் சிலேடை வெண்பா வானது, செந்தீப்பொறிகளிற் பிறந்த முருகப் பெருமானின் தலத் திலே மெய்யடியார்கள் தீமூட்டப்பட்ட பள்ளத்திலே நடந்து முரு கருளை உலகோருக்கெடுத்துக் காட்டுவர்⁹⁰ எனக் கூறிநிற்கின்றது.

கண்ணுக்குத் தோற்றுதல் :

கதிரை யாத்திரையைக் கால் நடைப்பயணமாகக் கொண்டவர், தாம் முருகப்பெருமானைக் கண்டதாகக் கூறுகிறார்.

“..கோலமயில் வாகனன் சந்நிதி முன் சென்றேன்
ஏவனையகன் மடவாள்—உமையவள்
ஈன்ற மைந்தன் என் விழிக்குத் தோன்றுதல் கண்டேன்
.....’’⁹¹ என்றும்,

“..ஆனந்தக் கடல் மூழ்கினேன் நெஞ்சம்
அன்பினாலே மெழுகு போலுருகினேன்
.....’’⁹²

என்றுங் கூறுகின்றார்.

“கூத்தாடிப் பாடிக் கொண்டேன்
கும்பிட்டேன் ஆனந்தக் கண்ணீர்விட்டேன்
.....’’⁹³

என மெய்ப்பாட்டினைக் கூறுகின்றார்.

90. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 150.

91. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; ‘கதிரையாத்திரை விளக்கம்’, பக். 18.

92. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; ‘கதிரையாத்திரை விளக்கம்’, பக். 19.

93. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; ‘கதிரையாத்திரை விளக்கம்’, பக். 19.

அண்ணாமலையான் பெற்றவனே, அன்புடன் உன்னை நினைவாரிடத்து உற்றிருப்பவனே, தேவர் சிறைவிடுத்து இந்திரனுக்குத் தேவலோகத்தைக் கொடுத்தவனே, பன்னிரு கண்ணுடையவனே, கதிர்வேலாயுதத்தாற் கிரௌஞ்சகிரியைப் பிளந்தவனே, உலகத்தோர் புகழுங் கதிரைமலையோனே என்னை ஆளமாட்டாயோ என வேண்டுகின்றார்.

மேலும் வேண்டுகின்றார்.

“ . . . போதும் போதுமிந்த வாழ்வு உன்றன்
பொற்கமல பாதநிழலென்ற கருளுவாய்
கண்டவர்கள் நகைத்திடவும்—பொல்லாக்
கடியவறுமை யென்னை நசித்திடவும்
மண்டியெழும் பலநோயால்—நானும்
வாடுகின்றேன் சுவாமியுன்னைத் தேடுகின்றேன்.
..... ’’⁹⁴

என இவ்வுலக வாழ்வு நிலை கூறி முருகப் பெருமானின் திருவடிகளிற் றம்மைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று இறைஞ்சி நிற்கின்றார். வாழ்வில் ஆசிரியருக்கேற்பட்ட நோய், வறுமை இவை வாழ்வில் வெறுப்பையேற்படுத்துவன. ஆகவே மெய்ப்பொருளிற் பக்தியும், ஏனையவற்றில் குறிப்பாக உலக வாழ்வில் வைராக்கியமும் ஏற்படக் காண்கின்றோம்.

மெய்ப்பாடுகளை ஆசிரியர் கூறுமிடத்து, ‘ தலையாரக் கும் பிட்டுக் கூத்துமாடி ’ வணங்கும் சீவன் முத்தர் நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

திருமுலர் திருமந்திரத்திலே

“ . . . சூடுவன் நெஞ்சிடை வைப்பன்பிரான் என்று
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்து நின்
றாடுவன் ஆடி அமரர்பிரான் என்று
நாடுவன் நானின் றறிவது தானே ’’⁹⁵

எனப் பாடுதல், ஆடுதல் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். கிடைக்காத பெரும்பேறு கிடைத்த நிலையில் மெய்புகைமெய்தல், தன்னை

94. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார்; ‘கதிரையாத்திரை விளக்கம்’, பக். 21.

95. கழக வெளியீடு; ‘பன்னிருதிருமுறைப் பெருந்திரட்டு’, பக். 675.

மறந்து இறைவனுக்காளான நிலையிலே, பரிபக்குவநிலையிலே, ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கி, அன்பினால் மெழுகுபோலுருகிக் கூத்தாடிப் பாடிக் கும்பிட்டு, ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய, நின்ற நிலையை எடுத்துக் கூறுகிறார். இங்கே தன்னை, மனத்தால் வழிபட்டுத் தலத்தை நாடிநின்ற அடியானுக்கு எளியனாகிவிட்டார் முருகப் பெருமான். மனம், மொழி, மெய் இவற்றாற்றம்மைத்தேடும் அடியாரை கடவுளர் தேடி அடைதலை உணர்தல் வேண்டும்.

இவ்வாழ்வு சிறந்தாற்றான் இறைவணக்கம் சிறக்கும். ' நோயினும் பிணியும் தொழிலர் பாணீக்கி ' என்றார் ஞானசம்பந்தர். ஆகவே இவற்றோடு இறைவனை அணுகுதல் இலகுவல்ல. எனவே தான் பக்தர்கள் தமக்கு மட்டுமல்ல, உலகுய்யவும் இவற்றைக் கேட்கின்றனர். கடவுள் வழிபாட்டால் தீவினை அச்சம் ஏற்படும், நல்வினை செய்ய மனம் நாடும். இவை இகவாழ்வை மட்டுமல்ல மறு உலக வாழ்வையும் சிறப்பிக்கும். ஆகவேதான் அடியவர்கள் கலியுகத்தின் கொடுமை யஞ்சிக் கலியுகவரதனாம் குமரக் கடவுளைச் சரணடைந்து பாடியுள்ளனர். இவர்கள் தமக்கெனப் பாடாதவர்கள், ஏனைய மக்களும் பக்திகொண்டு பரகதி அடைய வழி செய்தவர் எனலாம்.

நூலாசிரியர்களின் பல்வேறுபட்ட அணுகுமுறை :

பிரபந்தப் பாடல்கட்குப் பக்தி வைராக்கியமே காரணமாக அமையினும், அணுகுமுறை வேறாக இருப்பதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

முருகப் பெருமானின் மணிமுடிகளை, கருணைக் கண்களைச் சுடரெறி முகங்களைத் திரண்டதோள்களைப் பன்னிருகைகளை, மனைவியர் சாரும் பக்கங்களைப், பாத பங்கயங்களைப் பாடிப் பரவியோர், சூரன் கோட்டையைச் சிதறச் செய்து சூரனைப் பிளந்தமை, பிரமனைக் கண்டித்தமை ஆகிய வீரச் செயல்களைப் பாடி ஏத்தியோர், ஞானசம்பந்தக் குழந்தையாக நடைபயின்று வர வேண்டிப் பாடியோர், வள்ளியம்மையாருடன் நடாத்திய காதல் நாடகத்தைப் பாடிப் பக்தி கொண்டோர் ஆகியவர்களைக் காண்கின்றோம். பெரியோர் கூறியதைப் பொன்னே போற் போற்றிப் பாடியோர், இம்மை வாழ்வு சிறக்கப் பாடியோர், இமய பயம் நீங்கப் பாடியோர், குழந்தைச் செல்வம் வேண்டிப் பாடியோர் ஆகிய இத்திறத்

தினரையும் பாடல்களிற் காண்கின்றோம். பக்தியால் கழுத்து நாக்கு இவற்றை அறுப்போர், நேர்த்தி இன்றியே தீயுட் பாய்வோர் இவர்களையும் நூலாசிரியர்கள் பாடியுள்ளனர். முத்தமிழால், வைதாரையும் வாழவைக்கும் முருகப் பெருமானைப் பக்தியில் ஏற்ற சுவை கொண்டு போற்றிப் பாடியுள்ளனர் பக்தர்கள். சொற் சுவை, பொருட்சுவை நிறைந்த பாடல்கள் மனத்துக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவனவாக அமைவன மட்டுமல்ல, அவ்வவர் மனநிலையில் நின்று எம்மையும் பக்தியாற் பிணிப்பன. மக்களைப் பக்திவழியில் இட்டுச் செல்லுதலே, ஞானிகளின் நெறி என்பதனை இப்பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுவன.

கதிர்காமப் பிரபந்தங்களில் காணப்படும் யாப்பும் அணியும்

யாப்பு என்பது பாடல்கள் அமைக்குமாற்றை விளக்கி நிற்பது. யாத்தல் என்பது கட்டுதல், இயற்றுதல் என்ற பொருளிற் பாடல்களை அமைத்தலைக் கருதிநிற்குஞ் சொல்லாகின்றது. எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்ற அறுவகை இலக்கணப் பகுப்புக் குட்பட்டுப் பாடல்கள் ஆக்கப்படும்-பாக்கள் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நால்வகையின. இங்கு நாம் எடுத்தாண்ட நூல்களிற் பெரும்பான்மை ஆசிரியப்பாவகையும் சிறுபான்மை வெண்பா, கலிப்பா வகையும் பயின்று வருவன. இவற்றின் யாப்பமைதியைச் சுருக்கிக் கூறுவாம்.

வெண்பா :

செப்பலோசை குன்றாது, ஈற்றடி முச்சீர். ஏனைய நாற்சீர் பெற்று இரண்டாமடியிற் தனிச்சொல் இவைபெற்றும், வெண்சீர் வெண்டளை, இயற்சீர் வெண்டளை விரவி, வேற்றுத்தளை இன்றி, காசு, பிறப்பு, நாள், மலர் ஆகிய வாய்பாடுகளில் ஒன்றினை ஈற்றிலே பெற்று முடிவது. வெண்பாவானது, குறள் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, பொருள் நயம் போற்றும் சிலேடை வெண்பா எனப் பல்வகைப்படும். இவற்றுள் இன்னிசை வெண்பாவானது தனிச் சொல் இன்றியும் அமையும். மூன்றால் அடியிற் தனிச்சொல் பெற்றுவரும் இன்னிசை வெண்பா வகையும் உண்டு. மூன்றடி களில் வருவது சிந்தியல் வெண்பா எனப்படும். நான்கடியிலும் மிக்க பலவடிகளில் வருவது பஃறொடை வெண்பாவாகும். வெண்டாழிசை, வெண்டுறை வெளிவிருத்தல் இவை மூன்றும் வெண்பாவின் இனங்களாம்.

ஆசிரியப்பா :

அகவல் ஓசை, ஆசிரிய உரிச்சீர், அளவடி, ஆசிரியத் தளைக்குப் பிறதளை மயங்கல், நிரைநடு, வஞ்சியுரிச்சீர் அல்லாத பிறசீர்கள்

வரப்பெறுவது ஆசிரியப்பாவாகும். இது நேரிசை ஆசிரியப்பா, இணைக் குறளாசிரியப்பா, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா என நான்கு வகைப்படும்.

ஈற்றயலடி முச்சீராய் வருவது நேரிசை ஆசிரியப்பாவென்க. இணைக் குறளாசிரியப்பாவானது, முதலடி, ஈற்றடிகள் நாற்சீராயும், இடையடிகள் குறளடி சிந்தடியாயும் அமைவதாம். எல்லா வடியுந் தம்முள் அளவொத்து அளவடியால் வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவாகும். அமைத்த வழியன்றி படிப்போர் குறிப்பின் வழி எல்லா அடியும், முதல், நடு, இடை இவை அமைத்துப் படிப்பினும் பொருளும், ஓசையும் வேறுபாடாது வருவது அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பாவாம். எல்லா ஆசிரியப்பாக்களும் பொது விலக்கணகத்திற் கமைந்து நடப்பன.

ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம் என்பன இப்பாவின் இனங்களாம், நாம் ஆராய்ந்த நூல்களிற் பெரும்பாலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள பா, ஆசிரியவிருத்தமென்பது குறிப்பிடத் தக்கது. ஐந்துசீர் கொண்ட அடிகளிலிருந்து பதின்சீரின்மிக்க அடிகளாலும் ஆசிரியவிருத்தம் அமைக்கப்படுவதுண்டு.

கலிப்பா :

தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறும் இதன் உறுப்புக்களாம். கலிப்பா, வெண்கலி, வெண்கலிப்பா, கலிவெண்பா, கொச்சகக்கலி, ஒத்தாழிசைக் கலி எனப்பல்வகைப்படும். இஃது துள்ளலோடையுடையது.

கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம் என்பன இதன் இனங்களாம்.

இனி நாம் ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொண்ட நூல்களிற் காணப்படும் யாப்புகளை ஆராய்வாம்.

மலைப் பள்ளு :

கதிரை மலைப் பள்ளு நூலிற் காணப்படும் யாப்பினை ஆராயின் இந்நூலுக்குச் சிந்தும் விருத்தமுமே ஆதாரமாக அமைவன. பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தம் நூற்தொடக்கமாகக் காணப்படுகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து மூன்று பாடல்கள் எண்சீர்,

எழுசீர், ஆசிரிய விருத்தங்களாகக் காணப்படுவன. இவற்றைத் தொடர்ந்து சிந்து இடம் பெறுகின்றது. இருபள்ளியரும் பண்ணைத் தலைவனிடம் முறையிடும் பகுதி ஆறு விருத்தங்களால் அமைந்துள்ளது. கலிப்பா வகையைச் சேர்ந்த தரு என்ற பாடல்வகையில் ஏழு பாடல்கள் காணப்படுவன. ஏனையவை சிந்தும், நொண்டிச் சிந்துமாக அமைந்துள்ளன. நூல் நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டபடி சார்பு வகையிற் தெய்வத்தைப் போற்றி நிற்கின்றது. தேவபாணி வகுப்பைச் சார்ந்தது.

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம் :

உதிக்கும் வெம்மைக் கொடுத்தக் கணைக்கொன்ற
 வுத்த மன்வீர பத்திர னாலும்
 மதிக்கும் மூர்த்திக ளாலுநற் றேவர்கள்
 மற்று முள்ள கணநாத ராலும்
 சதிக்கொணாவரத் தோடுநூற் றெட்டுகம்
 தாங்கி யாயிரத் தெண்டண்டமு மாண்ட
 கதிக்குஞ் சூரனைக் காய்ந்துவிண் ணோர்தமைக்
 காத்தவன் சிறை கட்டற மீட்டோன் ''¹

எனக் காணப்பெறுகின்றது.

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் :

“ பாலை நிலத்திற் புகுந்து மிகுந்து
 பரவிக் குமுறி யகிலுடன்
 படரை மேவி யுருண்டு புரண்டு
 பணித்த மிருகம் பதறவே
 வேலைக் கிணைய தாகத் திரைகள்
 வீசிச் சீறி மோதவே
²

என இரட்டை ஆசிரிய விருத்தமாக அமைந்துள்ளது.

சிந்து :

அடியிரண்டாய்த் தம்முள் அளவொத்து வரும் செய்யுள், ' சிந்து ' எனப்படும். இவற்றுள் முதல், இடை, கடை அடிகள்

-
1. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 9.
 2. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 13.

குறைந்தும், மிக்கும் வரின் ' சவலை ' எனப்படும். நான்கடிகளும் அளவொத்து வருதல் ' சமபாதம் ' எனப்படும். இவை யாவும் ' கொச்சகக் கலியுள் அடங்குவதோடு, பண்ணைத் தோற்றுவிக்கும் செய்யுள் வகையாகிய ' பண்ணத்தி ' என்பதனுள்ளும் அடங்கும்

“ மஞ்சு மென் குழல் பூவை கொஞ்சுமென் சொல்லினிய
வள்ளிநா யகனென்று கூவாய் குயிலே
சஞ்சலந் தவிர்க்கொ டுஞ்சிறையி னீக்கியருள்
தந்திடுந் தீரனென்று கூவாய் குயிலே ”³

குயில் கூக்கேட்டற் பகுதியிற் சிந்து இங்ஙனம் காணப்படுகின்றது.

தரு :

“ மயிலி லேறி வருமு தாரன்
மார னுக்குநல் மைத்துனன்
வாசக் கதிரை மலையில் வேலன்
மாவிலி கங்கை வயலிலே
கயிலி மயிலி குயிலி தையலி

கருவி திருவி யொருவியும்
காரி காரி வீரி சூரி
கறுப்பு காத்தி கட்டைச்சி
.....⁴

இங்ஙனமாகப் பதினாறு அடிகளடங்கியது.

நொண்டிச் சிந்து உதாரணம் :

“ மாவிலி கங்கை வயலுழையிலே—உனைச்சீறி
மதக் காளை யுறப் பாயவே
பாவியேன் செய்த வினையே—எங்கை
பள்ளி கண்ணூறு பட்டதோ வறியேன்
சேவின் கழுத்தில் நுகம் முதல்வைத்திட்ட—அந்தச்
சீரில்லாத பொல்லாத முகூர்த்தமோ
ஆவி மயங்கியிங் கேகிடக்கின்றாய்நீ—எழுந்திராய்
அலங்கார வீரப்பள்ளனே ”⁵

3. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 10.

4. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 33.

5. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 30.

இங்ஙனமாக விருத்தப்பாக்களும் சிந்துவகையும் அணிசெய்யும் சிறந்ததொரு இலக்கிய நூல் கதிரைமலைப்பள்ளி.

திருப்புகழ்

யாப்பு :

திருப்புகழின் யாப்பினை ஆராயுமிடத்து இது கலிப்பாவின் பிரிவுகளுள் ஒன்றான, சந்தக்கலிப்பாவிற்குரிய வண்ணச் சந்தக் குழிப்பின் பாற்படும். வண்ணச் சந்தக் குழிப்பு என்பது வண்ணச் செய்யுளின் சந்த வாய்ப்பாடு. பன்னிருபாட்டியல் இதன் இலக்கணத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றனது.

கலைகளைப் பெற்றுவரும் செய்யுள், வகுப்பு, வண்ணகம் வண்ணம், ஒலி என்ற பெயர்களைப் பெறும். சந்தக் குழிப்புக்கள் தத்த, தாத்த, தந்த தாந்த தன, தான, தன்ன, தய்ய என எட்டாம். இவ்வெட்டும் தத்தா, தாத்தா தந்தா, தாந்தா, தானா, தன்னா, தய்யா என்ற எட்டுடன் கூடிப் பதினாறாகும்.

தந்தன, தந்தனா என னவ்வும், னாவும் தனித்து வந்து அரைச் சந்தமாயின, 'தந்த' என்பது முழுச் சந்தம் 'ன' என்பது அரைச்சந்தம். சந்தங்களிற் சில சேர்ந்து துள்ளல் ஆகும். துள்ளல் மூன்று கொண்டது ஒரு குழிப்பாகும். ஒரு குழிப்பு, ஒரு சிறு தொங்கல், துள்ளல் இவை சேர்ந்து கலை உருவாகும். எட்டுக் கலைகள் ஒரு வண்ணம் எனப்படும். வண்ணம் மிக்குவருங்கால், அடிக்கு நான்கு, எட்டு, பதினாறு என அதிகரித்து வருவதுண்டு.

“ தந்தன தந்தன, தந்தன தந்தன, தந்தன தந்தன, என மூன்று துள்ளல் வரும்போது இது குழிப்பு எனப்படும்.

தந்தன தந்தன, தந்தனதந்தன, தந்தனதந்தன, தனதான ” எனக் குழிப்புடன், ஒரு சிறு தொங்கலுடன் கூடிய துள்ளல் வருதல் கலை யாகும் ” குழிப்புக்கும், கலைக்கும் இடையேயுள்ள ஓசை வேறுபாடு உற்று நோக்கற்பாலது.⁶

அருணகிரிநாதருக்கு முன் எந்த இலக்கிய கர்த்தாக்களும் திருப்புகழ் என்ற மகுடத்தினை எடுத்தாளவில்லை எனத் திட

6. கழக வெளியீடு; 'பன்னிருபாட்டியல்', பக். 91.

மாகக் கூறலாம். திருக்குறள் எங்ஙனம் வெண்பா யாப்புத் தொடர் புள்ளதாயினும், கருத்துச் சிறப்பாற் தனியிடத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்றதோ, அங்ஙனமே திருப்புகழும் கலிப்பாவிற் குரித் துடைத்தாயினும் வண்ணச் செய்யுளின் சந்தச் சிறப்பாற் தனியிடம் பெற்று விளங்குகின்றது. உலகநீதியைக் குறள் விளக்குகின்றது. திருப்புகழோவெனிற் கலியுகக் கந்தன் பெருமையை விளக்குகின்றது.

அருணகிரிநாதர் திருவண்ணாமலையிலே கந்தக் கடவுளாற் தடுத்தாச் கொள்ளப்பட்டதும் ' திருப்புகழ் பாடு ' எனப் பணிக்கப் பட்டதுவும், திருவாக்காற் தொடக்கப் பெற்றதுவும் முன்னர் எம்மாற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை. திருப்புகழானது அருணகிரி நாதர் பாடியகாலந் தொட்டுப் பலநூற்றாண்டுகள் அரும்புகழாகவே காணப்பட்டது. 20ஆம் நூற்றாண்டிலே முஸ்லிம் புலவர் சிலர் இப்பாடல் வகையினைத் தம் கடவுளைப் பேணப்பாடித் திருப்புகழ் என்ற நாமமும் சூட்டியுள்ளனர். எனினும் அருணகிரிநாதர் பாடிய வண்ணச் சந்தக் குழிப்புக்கள் ஈடு இணையற்றவை.

இனி வண்ணக்குழிப்பின் சந்த வாய்ப்பாடுகளுடன் பாடலை உதாரணமுகத்தால் விளக்குவாம்.

“ தனை தான தத்த	தன தான
தனை தான தத்து	தன தான
எதிரி வாத பக்தி	தனை மேனி
இனிய தாணி ணைப்பை	யிரு போதும்
இதய வாரி திக்கு	ளுற வாகி
எனது னேசி றக்க	அருள் வாயே
..... ’’

இங்ஙனம் ' எதிர்வாதபக்தி ' என்ற தொடக்கத்தையுடைய திருப் புகழ் மேற்கூறிய இந்த வாய்ப்பாடுகளுக் கேற்பப் பாடப்பட்டுள்ளது.

கதிர்காம சுவாமிபேரில் கிளித்தூது :

இந் நூல் விநாயகர் துதியாக வெண்பாவினையும், இடையிடையே இருவிருத்தங்களையும் நான்கு வரிக் கவி இவற்றைக் கொண்டும், நாற்பத்தி மூன்று ஈரடி நொண்டிச்சிந்தும், முப்பத்

7. அருணகிரிநாதர்; ' திருப்புகழ் ', பக். 279.

திரண்டு ஈரடித் தருக்களும், முப்பத்தி நான்கு ஈரடி நொண்டிச் சிந்தும் கொண்டும் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

முன்னர் குறிப்பிட்ட நாற்பத்திமுன்று அடி நொண்டிச் சிந்து, தாய் மகள் இருவர்க் கிடையிலே நடைபெறும் உரையாடலாக வினாவுக்கு விடையளிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. உதாரணமாக,

“ . . திருவளர் பூந் தொடையழகுஞ்
சிவந்த குழ லவிழ்த் தென்ன மகளே

சக்தி சிவகாமி சுதனெங்கள்
அறு முகன னைய்யனணைந்தாரோ

மருமலர் பூங்கா வனத்தில்
மலரெடுத்து மீண்டு வரப் போனேன்

அப்போ வண்ண மலர்மாறு சுற்றி
வார்ந்த குழ லவிழ்ந்ததெடி தாயே
..... ’’8

என உரையாடலாகக் காணப்படுகின்றது.

“ பூரண மாமணிக் கூட்டுறை கிள்ளையே
உன்னைப் பூதலமீதினிற் பிள்ளையென் றெண்ணி
வளர்த்தேன்

சீர் செறி சண்முக வேலவர் தன்னிடந் தூது
நீயுஞ் சென்றென் கவலையைத் தீர்க்க
நினைத்திடுகிள்ளையே ’’9

என்று சற்று நீண்ட அடிகளுடன் காணப்படுகிறது.

இறுதிப் பகுதி,

“ பண்ணேர் தவத்தோரும்
புகழ்பாடுந் தமிழ்த் கவிவாணர்களும்
..... ’’10

-
8. ப. வயிரமுத்து; ‘கதிர்காமசுவாமிபேரில் கிளித்தூது’, பக். 2.
9. ப. வயிரமுத்து; ‘கதிர்காமசுவாமிபேரில் கிளித்தூது’, பக். 5, 6.
10. ப. வயிரமுத்து; ‘கதிர்காமசுவாமிபேரில் கிளித்தூது’, பக். 8.

இப்படி நொண்டிச் சிந்து முப்பத்தினான்கு ஈரடிகளைக் கொண்டு முடிவடைகின்றது. பெரும்பாலும் நூலானது ஈரடிக் கண்ணிகளால் இயற்றப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடக்கூடியதொன்றாகும்.

கதிர்காம புராணம் :

இந்நூல் 742 திருவிருத்தங்களுடைத்தாய்ப் புராண இலக்கணங்கள் குன்றாது இயற்றப்பட்ட சீரியநூல், எழுகழி நெடிலாசிரிய விருத்தம், அறுசீர்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம், ஆகியவற்றோடு சிறுபான்மை கலிவிருத்தங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவற்றை உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குவோம்.

கவிச்சந்த விருத்தம்:

“ ஆரண மறைகளு மமரர் கோனுமா
நாரணக் கடவுளு நாடிக் காணொணாப்
பூரணன் பெற்றருள் புனித மாணிக்க
வாரண முகத்தினன் றாள்வ ணங்குவாம் ”¹¹

இங்ஙனமாக மாணிக்கப்

பிள்ளையார் வாழ்த்துக் காணப்படுகின்றது.

அவையடக்கத்தில்,

“ வேதம துணர்தரு ளியாதன் கூறிடச்
சூசமா முனிவரன் சொன்ன நூலினா
வேதுமோர் பயனிலை யின்றமிழ் வாணருக்
காதலிற் றமிழினி லறைதி யாலெனா ”¹²

எனவும் கவிச்சந்த விருத்தப்

பாடல் அமைகின்றது. அடுத்து :

ஏழு கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்:

“ பலர்புகழ் காத்த மாகுநற் புராணம் பகருந்தெக் கிகையி வாச
நலன்பெறு கின்ற மான்மிய மேலா நவில்கதிர் காமமா(யு)
புகழை

11. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 2.

12. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 4.

யுலகினிற் றமிழை யுணர்வுறு மாந்த ருணர்ந்திடு மாற்றினி
 னீடிக்

குலவுசெந் தமிழாற் கூறுகே னெஞ்சிற் குலவிய விருப்புடன்

மன்னோ '13

எனச் சிறுபான்மை எழுகழிநெடிலாசிரிய விருத்தங்கள் நூலில் இடம் பெற்றுள்.

ஆறு கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம் :

“ தேவருக் கிடுக்கண் செய்த சூர்முதறடிய வெண்ணி
 யேவரும் புகழும் வேலோனிருந்தபாசறையே யாகுங்
 காவளர் கதிரை தன்னிற் கந்தவேள் வடிவு மூன்று
 மேவுத வின்றி ஞான மேனிய னாகி நிற்பான் ”14

எனவுள்ளது. பெரும்பான்மை அறுகழிநெடிலாசிரிய விருத்தமே நூலிற் பரந்து காணப்படுகின்றது. ஏனையவை மிகச் சிறிதளவே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

கதிர்காமத்து அம்மாணை :

யாப்பு :

விநாயகர் காப்புப் பாடலும் சரஸ்வதிதேவி, சசிதேவி இவர் களைப் போற்றிப் பாடிய பாடல்களும் விருத்தங்களாக அமைந்துள்ளன. நூல் கண்ணிகளாக, இடையிடையே அம்மாணை என்ற சொல்லுடைத்தாய் நடை என்ற பெயருடன் காணப்பெறுகின்றது. பொருட்டொடக்கத்திற்காக ஒரு நடைப்பகுதியின் இறுதியின் பின்னே வரப்போகும் நடைச் சம்பவங்கள் சுருக்கமாக விருத்த மொன்றாற் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளன. இங்ஙனமாகப் பதினைந்து விருத்தங்களைத் தொடர்நிலைச் செய்யுளாகச் காணப்பெறும் நடைப் பகுதிகள் கொண்டதாக அம்மாணை நூல் யாக்கப் பட்டுள்ளது.

உதாரண முகத்தால் இவற்றை விளக்குவாம்.

காப்புச் செய்யுள் :

“ காரிருள் அகற்றுஞ் சோதிக் கதிரையம் பதியை நாடிச்
 சீரிய தமிழினாலே சிறந்த தோர் அம்மாணை பாட
 ஆரியன் கமலக் கண்ணன் அச்சதன் பாதம் போற்றி
 வீரிய மதங்கள் பெய்யும் வேழமா முகவன் காப்பு ”15

13. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 3.

14. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காமப் புராணம்', பக். 13.

15. நல்லதம்பிப் புலவர்; 'கதிர்காமத்து அம்மாணை', பக். 1.

என விருத்தத்தால் அம்மாணைக்குக் காப்புப் பாடல் பாடியுள்ளார். வரலாறு பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.

“ சீரார் புவியிற் திருப்பதிதன் செய்தி சொல்ல
காராணை மேனிக்கணபதியே முன்னடவாய்
ஆதிசிவன்மரபில் அறுமுகனார் உற்பவித்த
காதை உரைக்கக்கற்பகமே முன்னடவாய் ”¹⁶

என்றும் இவ்வரலாறு என்ற பகுதியின் முடிவு,

“ மாவீன்ற கன்னி வள்ளியம்மை தானிருக்கும்
தேன் போன்ற மானகரில் செல்வக் கதிர்காமம்
வள்ளிக்கிருதோழி வனவேடர் தற்கூழ்
புள்ளிமாவீன்ற செய்தி புகல்வேன் பின் அம்மாணை ”¹⁷

என்றும் அமைவன.

இதன்பின்னர் விருத்தம்

“ முருகவேளுதித்தவாறும் முக்கணன் விழித்தவாறும்
திருமகள்மைந்தன் றானும் தேவர்க்காய் அழிந்தவாறும்
பொருதிரைக் கடல்கள் சூழ்ந்த புவியிலே சூரர் தம்மை
கருதியே குகன் செயித்த கதை எலாம் பரவலுற்றேன் ”¹⁸

எனப் பாடப்பட்டுள்ளது.

இதனைத் தொடர்ந்துவரும் நடை,

“ முன்னாளிலே சூரர் மூவுலகுந் தானான்து
கண்ணாயிரத்தோனைக் கடுஞ் சிறையில் வைத்தார்கள்
வேதமழித்து விண்ணவரைத் தான்பழித்து
வாது கொடுத்து வாழ்ந்திருந்தார் சூரர்களும் ”¹⁹

என இவ்வாறு வளர்கிறது. அறுபத்தினான்கு பக்கங்களையுடைய இந்நூல் இவ்வாறு நடையும் விருத்தங்களும் அரியதொரு அம்மாணையாக விளங்குகின்றது.

16. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘ கதிர்காமத்து அம்மாணை ’, பக். 4.

17. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘ கதிர்காமத்து அம்மாணை ’, பக். 6.

18. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘ கதிர்காமத்து அம்மாணை ’, பக். 7.

19. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘ கதிர்காமத்து அம்மாணை ’, பக். 7.

கதிரைநான்மணி மாலை யாப்பு :

“மன்னிய வெண்பா கலித்துறை மன்னர்பா
முன்னியமுப் பாண்மும் மணிமாலை—மனவிருத்தம்
நாட்டிய நாற்பது நான்மணி மாலையா
மீட்டிய வந்தாதி மேய்ந்து ”²⁰

என்ற வெண்பா விதிப்படி, வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தப்பா, ஆசிரியப்பா என்பவை அந்தாதியாக நாற்பது செய்யுட்கள் தொடர்ந்து வருவது நான் மணி மாலையாம். நாற்பாவகையும் நால்வகை மணிகளென முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

இந்நூலில் யாப்பமைப்பினை உதாரணங்களால் விளக்குவாம்.

நேரிசை வெண்பா :

“ ஏகதந்தன் பின்னவனை யெப்பொருட்கு முன்னவனைத்
தாகமொடு கொண்டாற் றணியலாம்—வேகமாய்ச்
செல்லக் கதிர்காமத் தெய்வத் திருப்புகழைச்
சொல்லக் கெடு நோய் துயர் ”²¹

கட்டளைக் கலித்துறை :

“ துயரார் தரையிற் றுடக்குண்ட மக்கள் சொலும் பரிவி
வயரா ரிலரென வான்றோ ருரைத்தன ராசறவே
பெயராரிவ ரென்ப துண்டோ கதிரைப் பிறங்கல் கண்டு
முயரா ரெனுஞ் சொலும் வெண்மையதாஞ் சந்நிதியுறினே ”²²

என அமைகின்றது.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம் :

“ உறினும் பெறினு முன்மையுட
னுரை செந் தமிழினுணர் வொழிந்
தறினும் மிகுவார் தம்முனின்று
தலையைத் துளக்கித் தாவுரையீர்

20. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரை நான்மணி மாலை’, பக். 2.

21. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரை நான்மணி மாலை’, பக். 21.

22. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரை நான்மணி மாலை’, பக். 23.

பெறிதும் மனையில் வீற்றிருந்து
 பொலிய வேண்டிற் கதிரேசர்
 நெறிதும் மகத்திற் றாழெடு மின்
 நீடு நிலத்தில் வாழ்வாமே ' '23

இதனையடுத்துவரும் நேரிசையாசிரியப்பா “ வாமமா ரிபமகள் ” எனத் தொடங்கி மாற்றிட நின்னருள் வழங்குதி னெவே ” என இருபது அடிகள் கொண்டதாய் அமைந்துள்ளது. மேலே குறிப்பிட்ட மூவகைப் பாவினமும் குறிப்பிட்ட அடிகளுக்கமைந்து விளங்குவன. அடிநீண்ட செய்யுட் தொகுதியான ஆசிரியப்பா இத்தனை அடிகளென்ற வரையறை யற்றதால் இறுதிப் பாடல் 138 வரிகளுடன் விளங்குவது குறிப்பிடற்குரியது.

கதிர்காம மாலை யாப்பு :

காப்புச் செய்யுள் வெண்பாவாக விநாயகர் வணக்கமாக அமைகிறது. நூல் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாவகையில் நூற்றேழு பாக்கள் உடைத்தாய்க் காணப்படுகின்றது.

“ பொன்னோங்குமங்குல் புரண்டு ராழற்கும் பொற்பமைசீர்
 தன்னோங்கு வேற்கைத் தலக்கதிர் காமத்துச் சண்ஷகனே
 யென்னோங்கு மாலை யிடர்பணி நாளுமெனை வருத்தா
 தன்னோங்கு நின்வருட சந்நிதியென்று மடைக்கலமே ” 24

என நூற்றொடக்கம் செய்யுள் அமைகின்றனது.

அடுத்த செய்யுள்,

“ தகுந்தகு மென்று பலநாளுஞ் சொல்லித் தயங்குமனம்
 மிகும்படி நின்னருட் சந்நிதி காலும் வியநிதிக்கண்
 புகும்படி நீயரு ளாயெனி லெங்கு புகலிடங்காண்
 நகும்படி வாழத் தரியேன் கதிரையினாயகனே ” 25

என்பதாம் இச்செய்யுட்கள் அந்தாதியாகவோ, முதற் செய்யுளும் இறுதிச் செய்யுளும் மண்டலித்தோ வரவில்லை. அப்படி அமைய

23. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரை நான்மணி மாலை’, பக். 22.

24. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 1.

25. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 1.

வேடுமென்ற நியதியுமில்லை. நான்மணிகளாலோ மும்மணிகளாலோ ஆக்கப்பட்ட மாலை போலன்றிச் சாதாரணமாக ஒரே தன்மைத்தான மணிகளாலாக்கப்பட்டது போன்றது.

திருக்கதிரகாமப்பிள்ளைத் தமிழ் யாப்பு :

பிள்ளைத்தமிழ் உலகியல் வழக்கையும் புனைந்துரையாகிய கூத்தியல் வழக்கையும் கொண்டு விளங்குவதால் இதனைப் புலனெறி வழக்கென்பர். எனவே புலனெறி வழக்கைப் பாடுதற்குரிய கலிப்பாவென்றும் செந்துறைப் பாட்டாற் பிள்ளைத்தமிழ் பாடுதல் பெருவரவாயிற்றென்க.

பண்ணும் சீரும் உடைத்தான தேவாரம், நாலாயிரத்திவ்விய பிரபந்தமென்பன செந்துறைப் பாடல்களாம். விறல் படப்பாடியாடுவதற்கியைந்து வரும் பாடல் வெண்டுறை எனப்படும்.

கதிரகாமப்பிள்ளைத் தமிழானது பிள்ளைத் தமிழ் யாப்பிற்கியைந்ததாய் விருத்தப்பாவால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. புலவர்தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் முடிபிற்கேற்ப விருத்தத்தில் அடிகள் கூடியும் குறைந்தும் காணப்படுகின்றன. சீரிற்கேற்ப விருத்தங்கள் எண் சீர்க்கழி நெடிலடி யீரிரட்டையாசிரிய விருத்தம், அறுசீர்க்கழிநெடிலடியிரட்டையாசிரிய விருத்தம், அறுசீர்க்கழி நெடிலடியீரிரட்டையாசிரிய விருத்தம், எழுசீர்க்கழிநெடிலடியிரட்டையாசிரியவிருத்தம், இவ்வகுப்புள் அடங்கா வேறு என்ற பிரிவில் அடக்கிய விருத்தங்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள். இவற்றை உதாரணங்களால் விளக்குவாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியிரட்டை ஆசிரிய விருத்தம் :

“ பொன்னியம் புதிய புனல் கொள்கலங் குப்புறிய

பொள்ளெக் குறுகு பறவை

பூம்புகார்ப் பொருநற்கொர் செண்டு கொடை பூண்டுலாப்

புறமுய்த்த காரி வள்ளல்

உன்னிவன் மறைஞானி யூர்காடு காள் புதல்வ

னாம்பர்வேள் விக்கணுணவெள்

கும்பலூர்ந் திழிதண்பனைக் கிழவன் மாவின் மா

னுழையினாத் துணங்கையாள்.

..... ’’26

26. சிவங். கருணாலய பாண்டியப்புலவர்; ‘திருக்கதிரகாமப்பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 3.

என்பது போன்றதாம். இவ்விருத்தம் இன்றுமோர் எட்டடிகளைக் கொண்டதாய் அறுசீர்களைக் கொண்டு விளங்குவதால் அறுசீர்க் கழிநெடிலடி இரட்டை ஆசிரியவிருத்தமாயிற்று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யீரிரட்டை யாசிரிய விருத்தம் போன்று இருமடங்காம்.

“ மலையிறையன் வனைபாவை யிணைகணைக் காண்மூட்டு
வார்ந்திருந் திடை நுடங்க
வள்யாமை முதுகுபுரை புறவடிய சுவடுகொள
வாய்ப்பக்கி டப்பியருகே
மருவுதன் றாய்மணிக் கலவிணிள வெந்நீரை
வார்ப்ப வார்ப்ப பப்பைப்பய
மழமகவு யிர்ப் பெறிய நுதன் மீய கங்கைவிரல்
வைத்துவழி நீர் தகைந்து ”²⁷

எனவரும் பாடல் மேலும் மூன்று விருத்தப் பகுதிகளையுடைத் தாய் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் :

“ நச்சர வும்புலியும் பச்சிலை நச்சியிட
நவையறு மாடலதின் சுவைநுகர் வித்துணர்வு
நல்குத வானும்வெளி புல்குத லானும்விழி
நாடுந் தண்டில்லங் காடுங் காமமதோ ”²⁸

இவ்வகையாக எண்சீர்களைக் கொண்டதாய், நான்கு விருத்தப் பகுதிகளைக் கொண்டமைந்துள்ளது.

இவ்வாறே எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யிரட்டை யாசிரிய விருத்தமும், நால் விருத்தப்பகுதிகள் அமைந்து விளங்குகின்றது.

வேறு எனப் புலவர் குறிப்பிட்டவை அறுசீர்களையும் எண் சீர்களையும் கொண்டு விளங்குவன. ஆனால் அவை பண்வேறு பட்டமையலால் அப்பாக்களை அத்தலைப்பின் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள் ளார் எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

27. சிவங். கருணாலய பாண்டியப்புலவர்; ‘திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 5, 6.

28. சிவங். கருணாலய பாண்டியப்புலவர்; ‘திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 17.

கதிரைச்சிலேடை வெண்பா யாப்பு :

சங்கமருவிய காலப்பகுதியில் வெண்பா யாப்புப் பெருவழக் காயிருந்தது. 'நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி' என்ற பழ மொழியில் நாலு என்பது நாலடி வெண்பாவைக் குறிப்பதாம்.

காரைக்காலம்மையாரின் அற்புதத்திருவந்தாதி வெண்பா யாப் பாலானது, வெண்பா யாப்பிலே புகழேந்திப்புலவர் 'நளவெண்பா' என்ற நளன் சரிதையைப் பாடி 'வெண்பாவில் புகழேந்தி' என்று புகழப்பட்டார். வெண்பா வெள்ளைப்பாவாம்.

செப்பலோசை குன்றாமல் அமைவது, இதற்குரிய இராக மாகச் சங்கராபரணம் விளங்குகின்றது. சங்கரனுக்கு ஆபரணமாக விளங்கும் இராகமே வெண்பாவிற் குரிய தெனில் அதன் உயர்வினை உய்த்துணரலாம்.

இங்கு புலவர் எடுத்தாண்டுள்ள வெண்பாக்கள் சிலேடை வெண்பாக்கள், மடக்கு, திரிபு என்னும் அலங்காரங்கள் அமையப் பெற்று சொல் அல்லது சொற்றொடர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொரு ளைத் தந்து நின்றலாம். உதாரணம் முகத்தால் இதனை விளங்கு வாம். பின்வரும் பாடல் முப்பொருட் சிலேடையாய் அமை கின்றது.

“ பாவலருங் கண்டும் பணிமொழியா குஞ்சரும்புங்
காவலரைக் கூடுங் கதிரையே—தேவ
னுருக்குளத்து வந்தா நொருமுருகா காவென்
றுருக்குளத்து வந்தா னுரை ”³⁰

தேவனுருக்குளத்துவந்தான் என முருகப் பெருமான் சிவபெரு மானின் நெற்றிக்கண்ணிற் தோன்றியமையும், முருகனே காத்தரு ளும் என உருக்கமாக வேண்டுமடியாருள்ளத்துள் உறைவதையும் பின்னிரு அடிகள் கூறுவன. உருக்குளம் என்ற ஒரே சொல் இரண்டு வேறுபட்ட கருத்துக்கள் தந்து சிலேடையாகின்றது. முன்னிரு அடிகளிற் பாவலர் காவலராம் அரசரை அடைதல், கற்கண்டும் தோற்கும் இனிய சொல்லுடைப் பெண்கள் தந்தனைவரைக் கூடுதல், சுரும்பினம் சோலைமலர்களை நாடுதல் எனக் காவலரைக் கூடுதல் மூவேறுபட்ட பொருளைத் தருதல் உற்று நோக்கலாம். இது

30. சோமசுந்தரப் புலவர்; 'கதிரைச்சிலேடை வெண்பா', பக். 19.

முப்பொருட் சிலேடையாம். பாவலர் காவலர் என முதலெழுத்து வேறுபட்டு ஏனைய எழுத்துகள் ஒன்றித்து வருதல் திரிபு எனவும், உருக்குளம் என ஈரடிகளிலும் எழுத்து மாறுபடாதது ஒரே எழுத்தாக அமைந்ததமை மடக்கு எனவும் கொள்ளப்படும்.

முன்னிரு அடிகள் பொருளணியாவும், பின்னிரு அடிகள் சொல்லணியாகவும் அமைந்துள்ளன. இங்ஙனமாக இன்னும் இரு பாடல்கள் முப் பொருட் சிலேடையாக அமைவன. ஏனைய பாடல்கள் இருபொருட் சிலேடையாக அமைந்துள்ளன. நிறைந்த நூலறிவும் வித்தகத்தன்மையு மின்றேல் இத்தகைய நூலினை யாத் தல் அரிது.

கதிரை அந்தாதி யாப்பு :

இந்நூல் கட்டளைக்கலித்துறை முப்பது பாக்கலால் ஆனது. நாவடிகளுடைத்தாய் முப்பது பாக்களமைந்து வருவது ஒலியந்தாதி எனப் பன்னிருபாட்டியல் கூறுவதற்கொப்ப, இந்நூலைப் பல்வகை அந்தாதிகளுள் ஒலியந்தாதி வகுப்புள் அடக்கலாம். முதற் பாடலின் அந்த மறுபாடலுக்கு ஆதியாக, அதாவது தொடக்கமாக அமைந்து நூல் முழுவதும் இவ்விலக்கணம் பேணப்படுதலும், நூலின் தொடக்கப்பாடலின் முதற்சீர், நூலின் இறுதிப் பாடலின் இறுதிச் சீராக அமைந்து மண்டலித்து வருதலும் ஆகிய இவை யிரண்டும் கதிரை யந்தாதியிற் பேணப்பட்டுள்ளன.

உதாரணமாகத் தொடக்கப்பாடல்.

“ திருவாரு மார்பனுமம்பு யத்தோனுந் தெரியகிலா
வருவாரு மாபதி நெற்றி விழியி னொளிர்மணியே
மருவார் கடம்பணி மார்பா கதிரைமலையமனாங்
குருவே யெனக்கரு ளாணவ மாயை குறைந்திடவே ”³¹

இங்ஙனம் அமைகின்றது. இதன் இறுதிச் சீர் ‘‘குறைந்திடவே’’ என்பதாம். அடுத்த பாடல் இறுதி எழுத்தாகிய ‘வே’ என்ற எழுத்தில் ஆரம்பிக்கிறது.

“ வேலாயுதர் திருத்தொண்டர்கள் வெய்யவினை யழிக்குங்
காலாயுதக் கொடியோனே கதிரைக் கனகவரை
மேலா யுதயந் தருமொலி யேயெனின் மேவுநமன்
சூலா யுதம்வந் தெவன்செய்யு மஞ்சல் சுழல்நெஞ்சமே ”³²

31. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரை அந்தாதி’, பக். 1, 5.

32. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘கதிரை அந்தாதி’, பக். 1.

என அமைந்துள்ளது முதற்பாவில் ஈற்றடியின் ஈற்றெழுத்து 'வே' ஆகவுள்ளதும் அடுத்தபாடல் அவ் வெழுத்தினைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு 'வேலாயுதா' என அமைத்தலும் அந்தாதி இலக்கணத்தின் அமைதியை எடுத்துக்காட்டுவன.

மேலும் இறுதிப் பாடல்.

“ சங்கத்தங் கம்பொற் கரமுகில் வண்ணனுந் தாரணியி
பங்கந்தங் கம்பொற் கமலத்தி னானும் பணியுமிரு
துங்கந்தங் கம்பொற் சிலம்படி தந்தென் துதிக்கொளடற்
சிங்கந்தங் கம்பொற் கதிரேச ஞானச் செழுந்திருவே ”³³

எனக் காணப்படுகின்றது. இதன் ஈற்றடிச்சீர் 'திருவே' என்றிருந்தலும் தொடக்கப் பாடல் 'திருவாரும்' என ஆரம்பித்தலும் 'திரு' என்ற சொல் மண்டலித்து வந்திருத்தலைக் காட்டுவன.

இந்நூலில் எல்லா ஈற்றடிச் சீரின் இறுதி எழுத்து ஆதியாக அமையாமற் சில இடங்களில் ஈற்றயல் எழுத்தும் பாடற் தொடக்கமாக அமைந்து அந்தாதி இலக்கண அமைதியைப் புலப்படுத்துவன.

கதிர்காம மாலை :

ஐங்கரனாம் விநாயகர் காப்பு வெண்பாவில் அமைந்துள்ளது. அடுத்து அமைந்துள்ள மாணிக்கப் பிள்ளையார் துதி கலிவிருத்தத் தாலாவது. நூற்பாடல்கள் ஐம்பத்தொன்றும் விருத்தப்பாக்களாலானவை. பாடல்களை உதாரண மூலம் விளக்குவாம்.

“ கும்பமுனிக்குபதேச முரைத்த நாதா
குருபரனே அடியார்கள் குறையைத் தீர்ப்பாய்
நம்பிவந்தே ஓன்பாதம் நாடியையா
நாரணனார் மருமகனே நன்மைசெய்வாய்
வம்பனே யானாலும் வறியேனுக்கு
வல்வினையைத் தீர்த்து வரந்தருவதற்கு
அம்புவியில் உனையலால் ஒருவரில்லை
அரகரா கதிரமலை ஐயா போற்றி ”³⁴

என்றும்,

33. அ. வயித்திலிங்கம்; 'கதிரை அந்தாதி', பக். 5.

34. சி. ஆறுமுகம் பிள்ளை; 'கதிர்காம மாலை', பக். 12.

“ வேண்டி வந்தே னுன்பாதம்விமலா யான்செய்
வினை தீர்த்து அடியேனை யாள வேண்டும்
தாண்டவஞ் செய்தற்பரனே தமிழேன்மீது
தயவுவைத்து வேதனையைத் தவிர்த்து யானும்
பூண்டதொரு தொழில்தனைப் புனிதமாகப்
புண்ணியனே நடத்த வரந்தருவா யையா
ஆண்டவனே யுனைப்பணிந்தேன் கதிரைவாசா
அரகரா கதிர்மலை ஐயா போற்றி ”³⁵

என்றும் அடுத்தடுத்த பாடல் காணப்படுவன. இவற்றை நோக்கின் இவை அந்தாதி யாப்பாக அமையவில்லை என்பது புலனாகும். இங்ஙனமாக விருத்தப்பாக்களில் அமைந்துள்ளது கதிர்காம மாலை.

கதிர்காம மும்மணி மாலை :

மும்மணிமாலை என்பது மூன்று வேறு மணிகள் விரவ, மாறி மாறிக் கோத்த மாலை போல, மூன்று வேறு செய்யுட்களால், அந்தாதித் தொடையமையப் பாடப்படும் பிரபந்தம். நூலின் காப்புச் செய்யுளின் விளக்கத்திற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நாம் முன்னர் கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணச் செய்யுளானது, இம்மூவகைப் பாக்களுக்குமாய மணி வகைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதற்கொப்ப புருடராகத்தையொத்த வெண்பா, வைடூரியம் நிகர் கலித்துறை, கோமேதகத்திற் கொப்பான அகவல், ஆகிய மூவகைப் பாக்களாலும் அந்தாதிப் பண்பு பெற யாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த யாப்பின் அமைப்பினை உதாரணத்தால் விளக்குவாம். வெண்பா :

“ அடியார்கள் கூடி அரோகரா வென்று
படியார வீழ்ந்து பரவிக் கடியாருங்
கற்பூர மேந்தக் கதிரைவேள் போவழலாப்
பொற்பூரவீதி பொலிந்து ”³⁶

எனப் பொலிந்து என்ற இறுதியடியுடன் முடிவடைகின்றது. அடுத்து வரும் கட்டளைக்கலித்துறை பொலியும் என ஆரம்பமாகிறது.

35. சி. ஆறுமுகம் பிள்ளை; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 12.

36. தி. சதாசிவ ஐயர்; ‘கதிர்காம மும்மணி மாலை’, பக். 4.

“ பொலியு மொ ராறு முகமுந் நான்கு புயநிரையுங்
குலிச முதற்பல் படைகொண்ட கையுங் குலாவுருவை
வலிய மறைத்தொரு பேழையில் யந்திர மன்னிக்கரி
நலிய வுகைக்குங் கதிர்காம சோதியை நாடுமினே ” 37

என ‘ நாடுமினே ’ என்ற ஈற்றடியுடன் முடிவடைய அடுத்து வரும் நேரிசை ஆசிரியப்பாவிற்கு ‘ மின்னியன் ’ என்ற தொடக்கவடி அமைவதை அவதானிக்கலாம்.

“ மின்னியன் மஞ்ச மண்ணிய கதிரை
மாமலையுங்குற மாமகன் மலையும்
பிள்ளையார் மலையொடு கொள்ளையார் காளிப்
படைசூழ வயிரவர் பயில் தடவரையும் ” 38

எனப் பன்னிரு வரிகளுடைத்தாய் ஆசிரியப்பா நீள்கின்றது. இந்நூல் மாணிக்க ‘ முன்னோன் ’ எனத் தொடங்கி ‘ சிரத்தொளிர் மாணிக்கமே ’ என முடிவடைந்து மண்டலித்து மாலையாக விளங்குகின்றது.

இங்ஙனமாக ‘ யாப்பு ’ என்ற கட்டுக்கோப்புக்குள் நின்று கதிர்காமப் பிரபந்தங்களை ஆசிரியர்கள் யாத்துள்ளமை அவர்தம் புலமைத்திறனை வெளிப்படுத்துவதாக அமைவதாம்.

அணிகள்

அணிகள் பாடலை அழகு செய்வன, பெரும்பாலும் அணிகளின்றிப் பாடல் இல்லை எனலாம்.

சொல்லணி, பொருளணி என இருவகை அணிகளுள், பொருளணியே சிறப்புடைதாம். பொருளணியானது உவமையணி தொடக்கம் ஏதுவணி ஈறாக நூறுவரையுள். சொல்லணி மடக்கு, சித்திரம் என இருவகைப்படும். பொருளணிகள் செய்யுளிடத்து இரண்டு முதலாக் கூடிவருவதுண்டு. ஒருவர் அணியும் அணிகளின் கூட்டத்தைப்போல மிக்க அழகைத்தரு மிவ்வணிகள் சேர்வையணி, கலவையணி என இருவகைப்படுவன. சேர்வையணி எள்ளும் அரிசியும் சேர்ந்தாலன்ன, விளங்குகின்ற பேதத்தையுடைய பல அணிகளது சேர்க்கையாம். கலவையணி என்பது, பாலும்

37. தி. சதாசிவ ஐயர்; ‘ கதிர்காம மும்மணி மாலை ’, பக். 4.

38. தி. சதாசிவ ஐயர்; ‘ கதிர்காம மும்மணி மாலை ’, பக். 4.

நீரும் கலந்ததன்ன விளங்காத பேதத்தையுடைய பலவணிகளது கலப்பாம்.

நாம் ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொண்ட பிரபந்தங்களில் உவமை உருவகம், தன்மை நவீற்சி, தற்குறிப்பேற்றம், வீறுகோள், சொற் பின்வருநிலை, ஆர்வமொழி, புனர்நிலையணி ஆகிய பொருளணிகளும் சொல்லணியிற் சேர்வையணியும் பாடல்களுக்கு அணி செய்யு மாற்றை ஆராய்வோம்.

உவமையணி :

இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒப்புமையை விளங்கச் சொல்வது உவமையணி. உபமானம், உபமேயம் பொதுத்தன்மை, உவமையுருபுகள் என்பன இதனை விளக்குவன. உதாரணமாகப் 'பால் போலும் இன் சொல்' எனக் கூறுமிடத்துப் 'பால்' உபமானமாகவும், 'சொல்' உபமேயமாகவும், இனிமை பொதுத்தன்மையாகவும், போலும் என்பது உவமை உருபாகவும் அமைவன. இனி இவ்வணியினைக் கதிர்காமப் பிரபந்தங்களிற் காண்போம்.

'கதிரைமலைப் பள்ளு' நூலிலே 'சுப்பிரமணியர் பிரபாவம்' என்ற பகுதியிற் தெய்வானையம்மையாரின் அழகு மூத்த பள்ளிவாயிலாகப் பின் வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

“ ..மிடியிடைப் பிடி நன்னடைச் செவ்வாய்க்
கோட்டிளம் பிறை போலுதற் கந்தற்
குயில் நிகர்த்த தெய்வானைப் பிராட்டி
..... ’’ 39

இப்பாடலடிகளை நோக்குவாம்.

உடுக்கெனுந் தாளக்கருவியின் இடைப்பகுதி போற் குறுகிய சிற்றிடையையும், பெண் யானையின் நடையன்ன அழகிய நடையையும் செவ்விய அதரங்களையும், யானைத் தந்தம், பிறைச்சந்திரன், இவைபோன்ற வளைந்த அழகிய நெற்றியையும், நீண்ட கூந்தலையும் குயிற்குரல் போலுமினிய குரலினையுமுடைய தெய்வானைப் பிராட்டி என வருணிக்கின்றார். ஆசிரியர், நெற்றியை இரு உபமேயங்களாற் காட்டியமைக்குக் காரணம், யானைத்தந்தத்தால் வளைவினையும், இளம் பிறையினால் வளைவொடு ஒளிவினையும்

39. வி. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 9.

புலப்படுத்துமாற்றுமென்க. துடி, இடை, பிடி, நடை போன்ற சொற்கள் பாடலுக்கு அழுத்தங் கொடுத்து அழகூட்டுவன. தெய்வானைப் பிராட்டியாரை ஆசிரியர் இயன்றவரை வாசகரின் கண்முன்னே நிறுத்த முயற்சித்துள்ளா ரென்பது அவர் கையாண்டுள்ள உவமைகளாற் புலனாவதாம்.

நாம் மேலே குறிப்பிட்ட நூலாசிரியர் மற்றுமோரிடத்திற் 'பெண்கள் அருவி கொய்தலை' உவமையணி பொதிற்று பின் வருமாறு வருணிக்கின்றார்.

“ . . .இந்தெனு மென்னுதல் மானார்—மத
லீலைக்கிசைந்த செந் தேனார்—கயல்
விழியார்—குழல்—மொழியார்—கூந்தல்
நெளியார்—பசுங்—கிளியார் ” 40

எனப்பாடல் அமைகின்றது.

பிறைச்சந்திரனைப் போன்று ஒளிபொருந்தியதும், வளைந்ததுமான மென்னெற்றி கொண்ட, மான் அனைய அழகிய பெண்கள் எனக் கூறுகின்றார். அழகைக் குறிப்பதற்கும், மருண்ட நோக்கிற்கும் மானார் என்றார் போலும். அடுத்து, மன்மதலீலையெனப் படுங் கலவிக்குகந்தவரென்றும், கலந்தக்கால் செந்தேனாகத் தித்திக்குந் தன்மையுடையோரென்றும், மன்மதலீலையாங் கலவியின் பதைக் கவிதைகளில் வடித்துள்ளார். பெண்களின் கண்களைக் 'கயல்மீன்' எனக் குறிப்பிட்டமை அசைதலாகிய துள்ளுந்தன்மையாலும் மின்னுதலாலும், வடிவம் நோக்கியுமெனலாம். இனிய குழலிசைபோன்ற குரலுடைய பெண்கள் என அப்பெண்களின் பேச்சினினிமையைக் கூறுகின்றார்.

சுருண்ட அழகிய கூந்தலையும், விரும்பத்தகுந்த சுபாவமுடைய பசுமைநிறக் கிளிபோன்றோர் என ஏற்ற உவமையணிகளால் விளக்கியுள்ளமை போற்றுதற்குரியது. அருவி வெட்டுதல் மிகக் கஷ்டமான செயலாகையாற் சோர்வு தோன்றாதிருக்கவும், மனத்திற்கு உத்வேகமும், உற்சாகமும் ஊட்டும் பொருட்டும், ஏற்ற இடத்திலே மன்மதலீலைபற்றிப் பேசியுள்ளார் எனலாம். ஆசிரியரின் கவிதைத் திறன் வாசகர்களை இன்பச் சுவையின் எல்லைக்கு இழுத்துச் செல்வதை உணரக்கூடியதாகவுள்ளது.

40. வி. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 38.

மற்றுமொறு பிரபந்தம் வள்ளியம்மையாரின் அழகினை உவமையணி தருதலையிங்கு நோக்குவாம்.

“ ..பந்தோ குமிழோ பாவையிரு தனங்கள்
விந்தைபெறு முத்தணியோ மெல்லியவள் பல்வரிசை
பூசு மரவிட்டோ பொற்கொடியவள் கண்டமது
நாகபட மொக்கும் நாரியவள் தண்ணிதப்பம்
முகிலிருளை யொக்கு மொய்குழலாள் கூந்தலழகு
ஓயிலை ரதியெனலாம் ஒளியைக் கதிரெனலாம்
மாது நுதல் மூன்றாம் வடிவு பிறை யொக்கும்
..... ’ ’ 41

எனத் தொடருவமையிற் கூறிச் செல்கிறார். நாரதமாமுனிவர், தினைப்புனத்திலே பரண்மேற் கிளியோச்சி நின்ற வள்ளியம்மையாரை மடலிலே வளர்த்த செய்தியை முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோம். வள்ளியம்மையாரின் தோற்றத்தினை இங்ஙனம் வியந்து நிற்கின்றார் முனிவர். இருதன பாரங்களுந் திரட்சியிற் பந்து போன்றும் குமிழி போற் றோற்றம் பெற்றுக் காணப்படுவதாகக் கூறுகின்றார். மெல்லிய உடலுடைய வள்ளியம்மையாரின் பல்வரிசை விசித்திரமான முத்துக்கள் என்றும் பொன்போன்ற கொடியுடலாளின் கழுத்து பூங்கமுக வட்டும்போன்ற தென்றுங் கூறுகின்றார்.

இப்பெண்ணின் அல்குல் நாகப்பாம்பின் படத்தை நிகர்த்ததோ என்றும், நெருங்கிய கூந்தற் கற்றையானது இருண்ட முகிலோ வென்றும், அழகியே இரதியென்றும், கதிரவனின் ஒளி யென்றும், நெற்றி மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனென்றும் வியப்பதாக நூலாசிரியர் கூறிச் செல்கிறார். மேலும் இலை நிகர்த்த வயிறு, வாழைத் தண்டன்ன தொடை, பெருமதிய முகம், கரும்புத் துண்டுபோன்ற கைகள் என்றெல்லாம் உவமை கூறி வருணிக்கின்றார். குமரக் கடவுளை, கதிர்காமத்தை நோக்கியாத்த குறப் பெண்ணின் அழகு அசாதாரணமானது என நாம் எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

“ பாரவித முத்தப்ப டிரபுள கப்பொற்பு
யோதரநெ ருக்குற்ற விடையாலே
பாகளவு தித்தித்த கீதமொழி யிற்புட்ப
பாணவிழி யிற் பொத்தி விடுமாதர்

41. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘கதிர்காமத்து அம்மாணை’, பக். 26.

காரணிகு ழற்கற்றை மேன்மகர மொப்பித்த
காதிற்கு வட்டத்தி வதி மோக

.. 42

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அருணகிரிநாதர், தாம் எத்தகைய அழகிய மாதர்களிட மின்பந் துய்த்தாரென்பதனைத் தித்திக்குந் தமிழிலே உவமைகளாகத் தருகின்றார். இங்கவற்றை நோக்குவோம். ஒருவர் முகத்திலே ஒளி வீசுவன பற்களும் கண்களுமே. இங்கு முதலில் ஒளி வீசும் முத்தன்ன பற்களைக் கூறுகிறார். பின் பொன்னிறமான மார்பகங்களையும் இவற்றால் இடர்ப்படு மிடையையுங் குறிப்பிடுகின்றார். அவர்களது மொழியின் சிறப்பினைப் பாகுபோன்ற தித்தித்த கீத மொழியென அதி இனிமை வாய்ந்த தன்மையை எடுத்துக் கூறுகின்றார். புட்ப பாணவிழி என் கையில் மலர் போன்ற விழி எனக் கூறாது பூம்பாணங்களெனக் கூறுதல், குத்தி, ஈர்த்துக் காதல் விளைப்பதால் என்க. புட்ப பாணம் மன்மதனுடைய கணையாகையால், அதனழகு செயல் இவற்றை நோக்கிக் கூறினார். பொத்திவிடுதல் மயங்கச் செய்யும் நிலையாகலாம். காரணிகுழற் கற்றை என்பது மழை மேகத்தைப்போன்ற திரண்ட கருமையான கூந்தலையுடைய மாதரென்க. காரணிகுழற்கற்றை ஈறாகப் பாடல் உவமையணியாக அமைந்துள்ளது.

கதிரைச் சிலேடை வெண்பாவாசிரியரின் உவமையணிகள் பின்வருமாறு அமைவன.

“ பாவைகொல் லாரிடைமுன் பக்கமுமைக் காவுமாறு
காலரவங் காட்டுங் கதிரையே—நீலநிற
மானபரங் குன்றத்தான் மன்னுங் கருணைவடி
வானபரங் குன்றத்தால் வாழ்வு ” 43

பாலைப்போன்ற இன்சுவையுடைய மொழியார் என மொழி இனிமையை விளக்குகின்றார். பின் இடையின் முன்புறமமைந்த பெண்ணுறுப்பு, காலற்ற பாம்பின் படத்தை நிகர்த்ததென உவமை கூறுகின்றார். முருகப் பெருமானுறையும் மற்றொரு குன்றான திருப்பரங்குன்று நீலநிறமானது எனக் கூறுதல், மும்மலங்கட்கும் உவமையாம். இம்மலையுறையுங் குமரக்கடவுள் ஞான சூரியனாகப் பக்குவமடைந்த உயிர்கட்கு மலநாசஞ் செய்து பேரின்பப் பெரு

42. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 719.

43. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 80.

வாழ்வருளுதல் பாடல் மூலம் பெறப்படுகின்றது. இப்பாடல் முழுவதும் உவமையாயமைதல் உற்று நோக்கற்பாலது.

“நூயதவத் தார் மனமுந் தோகையர்கள் சேல்விழியுங்
காயம் பழிக்குங் கதிரையே

..44

என்ற வெண்பாடிகளிற் றோகைமயில் போன்ற சாயலையுடைய பெண்களும் அவர்களது கயல் மீன் போன்ற விழிகளும் பேசப்படுகின்றன. இவ்விழிகள் பகைவரைக் கினந்து அழிக்கும் அம்புகளிலுங் கூர்மையானவை என்ற பொருளிற் காயம் பழிக்கும் என்றா ராசிரியர். அழகு நோக்கிச் சேல்விழி யெனவும், ஆடவரைத் தம்பால் ஈர்க்குந் தன்மையால் அம்பிலுங் கூரானவையெனக் கூறியிருக்கும் நயம் பாராட்டுதற்குரியது. மேலும் புனிதமான தவத்தைப் புரியுங் கதிரைப்பதித் துறவிகளி னுள்ளம், நிலையற்ற உடலினை இழித்துக் கூறுவதெனச் சிலேடையிற் கூறியுள்ள சிறப்பையும் உற்று நோக்கலாம். நூயதவத்தார் எனத் தவத்தின் உயர்வைக் கூறும் உத்தியாற் கதிரைப் பதியின் உயர்வை உணர்த்தினார். மயிற் சாயல், கண்களின் அசைவு இவை இன்பச் சுவையை மறைமுகமாக உயர்த்துவன. இங்ஙனமாகப் பலவகை உவமைகளைத் தம் பாடல்களிலமைத்துப் பிரபந்தங்களைச் சிறப்பித்துள்ளனர் நூலாசிரியர்கள் எனில் மிகையில்லை.

உருவகவணி :

பாடலிலே உபமேயத்தில் உபமானத்தை எற்றிக் கூறுதலாம்.

“...வீரபுன வெற்பிற்க லாபியெயி னச்சிக்கு
மேகலையி டைக்கொத்தி விருதாளின்
வேரிமழை யிற்பச்சை வேயிலரு ணக்கற்றை
வேல்களி லகப்பட்ட பெருமானே

..45

என்ற அருணகிரிநாதரின் கதிர்காமத் திருப்புகழடிகள் ஆசிரியரின் கவித்திறமைக்குக் கண்ணாடியாக விளங்குவன, உவகைச் சுவையை உருவகத்திலே அளிப்பன.

44. சோமசுந்தரப் புலவர்; ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’, பக். 91.

45. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 719.

வேட்டுவ வீரர்கள் வாழுகின்றதும் தினைப்புனங்களையுடையதுமான கதிரமலையிலே, கலாபமயில் போன்ற எயினப் பெண்ணின் இடையிலணிந்த மேகலைக் கொத்திலழகிய இருதாள்களிற் றேன் மழையிற் பச்சை மூங்கிலிற் கதிர்க்கற்றை வீசும் வேல்களில் முருகக் கடவுள் அகப்பட்டார் எனக் கூறுகின்றார். முத்தமாகிய தித்திக்குந் தேன்மழையென்றுந், தோள்களான பசுமையான மூங்கில்களென்றுங் கண்களே கதிரவனின் ஒளிக்கற்றை என்றுங் கூர்மையான வேல்களென்று முருவகித்துள்ளார். இத்தகைய அதீத அழகிலே முருகக் கடவுள் மீள முடியாமலகப்பட்டாரென்ற கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ' அகப்பட்டார் ' என்ற சொல்லாட்சியின் நயம் நோக்கற்பாலது.

கதிரைச் சிலேடை வெண்பா முகத்தாமரையெயுங் கண்மீனையு முருவகமாகத் தருகின்றது.

“ மண்மீ தணிநதியும் மாதர்முகத் தாமரையுங்
கண்மீ னுலாவுங் கதிரையே ” 46

எனவமைவன வெண்பா வடிகள் மண்ணுக்கு அணிகலனாக விளங்குவன ஆறுகள். இத்தகையதான மாணிக்க வாற்றிலே பெண்களின் முகங்களாகிய தாமரைப்பூக்கள் காணப்படுவன எனப் பூக்களை முகங்களாக உருவகித்துள்ளார். ஆற்று நீரிலே சிறு கண்களையுடைய மீன்கள் உலாவுகின்றன என்பது அடுத்து விளக்கப்படுவதாம்.

முகத்தாமரைகளிற் பெண்களின் கண்கள் போன்ற மீன்கள் துள்ளிப் பிறமுகின்றன எனக் கவிதைச் சுவை நிரம்பக் கூறியுள்ளார். பூக்களிலுயர்ந்தது தாமரைப்பூ. அழகு, செம்மை, மலர்ச்சி இவை நோக்கிப் பெண்களின் முகங்கட்கு இம் மலரை உவமை கூறுதலுண்டு. அத்தகைய அழகு நிரம்பிய பெண்களே கதிர்காம நாட்டில் வாழுகின்றனர். அப்பெண்களின் முகங்களாகிய தாமரைகளே நீர் நிலையிற் காணப்படுவன வெணப் பூக்களில் முகங்களை ஏற்றிக் கூறியிருக்கு முருவகம் நயத்தற்பாலது. இங்ஙனமே மின்னித் துள்ளும் கண்களாம் மீன்களெனக் குறிப்பிட்டுள்ள உருவகமுமாம். வெண்பாவானாலு மித்தனை நயங்களையுமளிக்கு மொண்பாவாக விளங்குவதைக் காண்கின்றோம்.

46. சோமசுந்தரப் புலவர்; 'கதிரைச்சிலேடை வெண்பா', பக். 107.

இத்தகைய உருவகவணிகளைப் புலவர்தம் பாக்களுக்கெழி
லூட்டக் கையாண்டுள்ளனர். இவற்றை உன்னுந்தோறும் அறிவு
சுரத்தலுடன் இன்பமும் பயப்பதை உணர்கின்றோம்.

தன்மை நவீற்சியணி :

இயல்பாகவே ஒருவர்க்கு ஏற்புடைத்தான சுபாவத்தையாவது
தருமத்தையாவது திறமையையாவது சொல்லுதல் தன்மைநவீற்சி
யணியாம்.

“ .. மருவுமடியார்கள் மனதில் விளையாடு
மரகதம யூரப் பெருமாள் காண்
..... ” 47

என வருந் திருப்புகழடிகள், முருகக்கடவுள் தன்னை அணுகி நிற்குந்
தொண்டர்கள் மனத்திலே திருவிளையாடல் புரிந்து அருள்புரிபவன்
என்ற கருத்தைத் தருவதாம். இக்கருத்து மரகத நிறத்தையுடைய
மயிலினை ஊர்தியாகவுடைய பெருமானின் தன்மையைப் புலப்
படுத்துவதாக அமைகின்றது.

மேலும் அருணகிரிநாதர் சீவன் முத்தராகப் பாடிய இத்
திருப்புகழ் உயர்வு நவீற்சியற்ற உண்மைக் கருத்துக்களைத்
தருவதாம்.

“ .. இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினு
மேழைக் கிரங்கும் பெருமானே ” 48

எனப் பாடுமடிகளில் இதமான வார்த்தைகளைப் பாடினாலும்,
அகத்தி லிருந்தெழுங் காரமான வார்த்தைகளைப் பாடினாலும் ஏழை
யாகிய தமக்கிரக்கங் காட்டும் பெருமான் எனக் கடவுட் டண்மையின்
கருணையை வியந்து பாடுகின்றார் அருணகிரிநாதர். இஃது தன்மை
நவீற்சியணியாம்.

கதிர்காமப் புராண நூலாசிரியர் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“ அமிழ்தினை நஞ்சமென்று பருகினுமின்பே யாக்கும்
குமரனைப் பகைவனென்றே கொள்ளினும் பெரும்பேறெய்து
..... ” 49

47. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 605.

48. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 318.

49. சி. நாகலிங்கம்பிள்ளை; ‘கதிர்காம புராணம்’, பக். 45.

அமிழ்தம் அதற்குரிய சிறப்பினையுடையது தனித்தன்மையாந் தெய்வீகம் வாய்ந்தது. இதனை நஞ்சென நினைத் துண்போமானால், நஞ்சினா லேற்படும் விளைவுகளன்றி அமிழ்தத்தா லேற்படும் விளைவுகளையே அடைவோம். இங்ஙனமே குமரனைப் பவகைவனெனக் கொண்டாலும் பெரும் பேறெய்துவோமே யன்றித் தீய விளைவுகளேற்படா எனப் பொருளமைவதாம். இப்பாடல் சூரனுக்குப் புத்தி கூறுஞ் சிங்கமுகன் கூற்றாயமைகின்றது. சிறந்த உவமை முகத்தால் முருகக் கடவுளின் தன்மையை விளக்கி நிற்கின்றது பாடல்.

மற்றுமொரு பாடல் முருகக் கடவுளெடுத்த வணிக வடிவத்தைக் கூறுவதாக அமைகின்றது.

“ ..எம்பொரு ளுடம்பாவி யாவும் விற்போம் வணிக
விந்த முத்தந் தருகவே ” 50

எனத் திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழில் முத்தப்பருவத்தில் கூறுகின்றார் ஆசிரியர். வள்ளிநாயகியாருக்கு வளையல் விற்கும் வணிகனாக வந்தமை, மதுரையிலே வளையல் வியாபாரியாக வந்த சிவபெருமானின் மகனாதல் உப்பூரிகிழார் என்ற வணிகர்க்கு உருத்திரசர்மன் என்ற ஊமைப்பிள்ளையாக முருகக்கடவுள் தோன்றியமை, இவை தன்மை நவீற்சியாய் அமைவன. அருணகிரிநாதர் மற்றுமொரு பாடலில் இலங்கை நாட்டுப் பெருமையை இயம்புகின்றார்.

.....வத்யுகர் யானைபடும் ரத்தந்தரி
கோணசயி லத்துக்ர கதிர்காம
..... ” 51

என வருமடிகள் அதிகோபமுடைய யானைகளும் இரத்தினகற்களுமுடைத்தான கோணமலை என்ற கருத்தைத் தருவன. இங்கு கோணமலையெனப் புராணச் சிறப்பு நோக்கி நவின்று, இலங்கை நாட்டைச் சுட்டி நிற்கின்றார். இலங்கை நாடு யானைத் தந்தங்கட்கும் இரத்தினக் கற்களுக்கும் பெயர் போன தென்பதை நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளோம். அருணகிரிநாதரும் இவற்றை

50. சிவங். கருணாலய பாண்டியப்புவர்; ‘**திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்**’, பக். 20.

51. அருணகிரிநாதர்; ‘**திருப்புகழ்**’, பக். 719.

யெல்லாமுடைய கதிர்காமப் மெனப் பாடிக் கதிர்காமப் பெரு
மாணை ஏத்தியுள்ளார். சற்றேனுமுயர்வு நவீற்சியற்ற ,தன்மை
நவீற்சியணியாம்.

“ ..சரவணபவனே ! தாரகற் செற்றோய் !
குறிஞ்சி வேந்த ! குகனே குழகா !
கார்த்தி கேய ! காங்கேய ! குமர !
வேலினுக்கிறையே ! விசாகா ! கடம்பா !
வள்ளி மணாளா ! மயிலூர் மணியே !
சேந்தா ! சிலம்ப ! தெய்வாணை காந்தா !
சூர்ப்பகை முருக ! சுவாமி சேய் வேளே !
கதிரை மாமலைக் கந்தா !

..52

இவ்வகையாகக் கதிரை நான்மணி மாலை யாசிரியர் ஆர்வத்தாற்
பாடுகின்றார்.

சரவணப் பொய்கையிற் பிறந்தவன், தாரகனை வென்றவன்,
குறிஞ்சி நிலத்துக்கரசன், அடியாரினுள்ளக் குகையிற் குடியிருப்
பவன், கார்த்திகை மாதராற் சீராட்டப்பட்டவன், கங்கையிற்
பிறந்தவன், என்றும் இளையவன், வேலாயுதக் கடவுள், விசாக
நட்சத்திரத்திற்குரியவன், கடப்ப மாலைமார்பன், செந்நிறத்தவன்,
பரமேசுவரனின் மகன், செவ்வேள், கதிரைமலைக் கந்தன், எனக்
கந்தப்பெருமாணைத் தன்மை நவீற்சியிற் போற்றி நிற்கின்றார். இங்
ஙனம் அன்புடனும் ஆர்வத்துடனும், பக்தியுடனும் போற்றும்போது
உவகையுடன் கூடிய பெருமிதச் சுவையே வெளிப்படுவதாம், இலகு
வாகப் பொருள் கொள்ளக்கூடியதும் ஆழமான கருத்துக்களடங்
கியதும் கவித்துவ வீறு குன்றாததுமாகிய பாடற்பகுதி எம்மை
ஈர்த்துச் செல்வதில் வியப்பில்லை.

தற்குறிப்பேற்றவணி :

இயற்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கவிஞர் தம் பாடற் குறிப்பிலேற்றிச்
சொல்வது தற்குறிப்பேற்றவணியாம். உதாரணமாகச் சூரிய
னுதித்தலாகிய இயற்கை நிகழ்ச்சியை புலவன்றன் பாடற் குறிப்
பிற்காகவே சூரியன் உதித்தது எனக் கொள்ளுதலாம் இவ்வணி
யினை நாம் ஆய்வுக் கெடுத்துக் கொண்ட பிரபந்தங்களிற் காண்
பாம்.

52. நெ. வை. செல்லையா; 'கதிரைநான்மணி மாலை', பக். 20.

“ முன்னை யொரு பொழுது தமிழகமுடைய தாய்ப்பின்பு
முனையாரி யர்க்குறையுளாய்
முனிவர் வேட்கும் வெண்பனித் திரட் குவையநெடு
மொழிவான ளாவு வெற்பி
னன்னையன் வென்னக்கு ளிர்ச்சிபெரு குந்நாண
வஞ்சனைப் பொய்கை பூப்ப
வாரன் மீன் ’’ 53

எனத் தொடர்கின்றது பாடல்.

முனிவர்கள் வேள்வி செய்யும் வெண்பனித்திரட்சி யுடைத்தான, மகா மேருமலையிலே யமைந்த, அன்னையின் அன்பு போன்ற குளிர்ச்சியுடையதான சரவணப் பொய்கை எனக் கூறு கின்றார். சரவணப் பொய்கையே முருகனைப் பொய்கைக் குளிர்ச்சியிலேற்றிக் கூறியிருப்பது தற்குறிப்பேற்றவணி.

“ . . மடமையணி கலமணி நிலமகள் பொறாமையான் வருமொர்துணி புலவியின் மடிதிரை யுடையிடை வரையவிழு கிடையினன் மழமழென வொழுகுகண் மழை வெருவி யொருதுடை மடிமீசை மலைமுலை மருவுபொழு தடுபடை வறுவியகை நால்கினான் மறையிளவ லடிதொழு மாணவ வடிகளை யணியிகழி வளர்பொலங் காவினமறை பின்னையை ’’ 54

எனப் பாடல் இப்படித் தொடர்கின்றது. ‘ துடைமடிமீசை மலை முலைமருவு பொழுது ’ என்பது மகிழ்ச்சியின் பொருட்டுச் சிவபெரு மான் நிலமகளை மடிமேல் வைத்தல் என்ற விளக்கந்தருவதாம். இது, தற்குறிப்பேற்றவணி. கொன்றைப் பூவோடு கங்கையைப் பாராதிருக்கும் பொருட்டு, அச்சந்தரும் விதத்திற் பாம்பினை வைத் துள்ளார் என்பதுவுந் தற்குறிப்பேற்றமாம். கங்கை உமையின் தங்கையாவாள், மலையரசன் மக்களாகிய இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் காணிற் பொறாமை கொள்வராகையால், உமை, கங்கை

53. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ‘ திருக்கதிர்காமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 19.

54. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர், ‘ திருக்கதிர்காமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 2.

யைப் பாராதவாறு கங்கையைக் காவிலே மறையவைத்துப் பாம்பையுஞ் சூடியுள்ளார். என்ற கவிதை நயம் பாராட்டுக்குரியது. வித்துவவீறு கொண்ட சொல்லாட்சியாற் கவிதைவீறு வெளிப்படக் காண்கின்றோம்.

கதிரைமலைப்பள்ளு நூலிற் தற்குறிப்பேற்றவணி பின்வருமாறு காட்டப்படுகின்றது.

“ . . வீஞ்சகோதை விரித்து நறும் புனல்
மீது லாவி விளையாடக் கண்டு
மஞ்ச மஞ்சி மலையி லொழிக்கின்ற
மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே ’’⁵⁵

என அமைகின்றது பாடல்.

நன்னீர்ப் பெருக்குடைய மகாவலி கங்கையிலே நீண்டதும் கருமையானதுமான கூந்தலையுடைய பெண்கள் நீராடுகின்றனர். அவர்களுடைய கூந்தல் நீரிலே விரிந்து உலவுதல் போற் காணப்பட, மழை மேகங்கள் இதனைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு மலையிலே ஒழிக்கின்றன என்ற கருத்தமைய ஆசிரியர் யாத்துள்ளார். கருமேகக் கூட்டம் போன்ற கருநிறக் கூந்தலானது நீரை நிறைத்து மறைத்துக் காட்சி தரத் தம்மினும் விஞ்சிய வேறு மேகமோவென நினைந்து மேகக் கூட்டங்கள் மலையைத் தஞ்சமடைவன. மழைமேகத்தையும் விஞ்சிய கூந்தல் எனப் பொருள்படக் கூறியமை உயர்வு நவீற்சியணி. மழை மேகங்கள் மலையிற் படியுமியற்கை நிகழ்ச்சியைக் கூந்தலின் கருமை கண்டு அஞ்சிப் படிவனவெனச் செயலிலேற்றிக் கூறியிருப்பது அவதானித்தற்குரியதாம். மேலும் நீராடி மகிழும் மங்கையரைக்காட்டி எம்மையும் ஆசிரியர் உவகையிலாழ்த்துகின்றார்.

கதிர்காமப்புராணம் கந்தக்கடவுளுக்கு வழிபாடாற்றும் மாணிக்க கங்கை பற்றித் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறுவதை நோக்குவாம்.

“ மதுமலர் திரைக்கை யேந்தி மாணிக்க கங்கைதானே
கதுமென வழிபா டாற்றப் பொலிதலங் கதிரையென்பார் . . ’’⁵⁶

55. வ. குமாரசுவாமி; ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, பக். 7.

56. சி. நால்கலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிர்காம புராணம்’, பக். 19

தேன் நிறைந்த மலர்களைத் தன்னலைக் கையினாலேந்தி மாணிக்க கங்கையானது, விரைவாக வழிபாடாற்றி நிற்கப் பொலியுந்தன் மைத்தான கதிரைப்பதி என்ற கருத்தமைதல் காணலாம். மாணிக்க கங்கையின் இரு கரைகளிலுங் காணப்படும், தருக்கள் சொரியும் மலர்களையும், மலைச்சாரலிற் காணப்படும் மலர்களையும், மாணிக்க கங்கை ஏந்திவருவது சாதாரண நிகழ்ச்சி. திரையாகிய கைக்கொன்பது உருவகமாகின்றது. இங்ஙனம் கங்கை கரை ஒதுக்கிச் செல்லும் மலர்களால் வழிபாடற்றுவதாகக் கூறியுள்ளமை தற்குறிப்பேற்றம். மேலும் நீரின் பெருக்கமும் அலையின் விரைவும் நோக்கிக் 'கதுமென' என்ற விரைவுக் குறிப்புச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர். அதாவது மாணிக்க கங்கை பூக்களைத் திரைக்கையாற் தூவிய வண்ணம் நிறுத்தாது வழிபாடாற்றுகின்றது. இதனாற் கதிரைப்பதி பூத்தூவும் பூசையாற் பொலிகின்றதெனக் கூறியுள்ளமை நயத்திற்குரியது. காவிரி நதியைக் கூறும் இளங்கோவடிகள் "மருங்குவண்டு சிறந்தார்ப்ப, மணிப் பூவாடை அதுபோர்த்து" ⁵⁷ எனக் கூறியிருப்பது ஈண்டுநோக்கு தற்குரியது. அழகிய பூக்களாடையாகக் காவிரி நீர்ப்பரப்பைப் போர்த்தியுள்ளமையை ஆசிரியர் காட்சியாக்கியுள்ளார். கதிரைப்பதியை வளைந்தோடும் மாணிக்ககங்கையைப் பூத்தூவிப் பூசிக்குங் கங்கையாகக் கதிர்காமபுராணவாசிரியர் தற்குறிப்பேற்றத்திற் பாடியுள்ளமை, கருத்தாழம் மிக்க இலக்கியச் செவ்வியைக் காட்டுவதாம்.

"..தொல்குடி மரபின் தலையளிபோற்
 றோன்ற வொழுக்கிம ணிக்கங்கை
 வாரங் கொண்டும ணிப்பூத்தூய்
 வாழ்த்துங் கழுவோய் தாலேலோ

7818 . 5.C

..... ''58

எனவருந் திருக் கதிரகாமப்பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாடல், மாணிக்க கங்கை வாழ்த்துதலைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. வற்றாது பாயும் மாணிக்க நதியைப் பழங்குடி மரபினர் இடையறாது காட்டு மிரக்கமென வுவமையாற் கூறினார். இவ்வாறானது, கரையினிலே மாணிக்கக் கற்களைப் பூக்களாகத் தூவி வாழ்த்துகின்றதெனக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்றம். மாணிக்க நதி விலையுயர்ந்த கற்களை

57. இளங்கோவடிகள்; 'சிலப்பதிகாரம்', பக். 161.

58. சிவங். கருணாலய பாண்டிய புலவர்; 'திருக்கதிர்காமப் பிள்ளைத் தமிழ்', பக். 15.

ஓதுக்கிச் செல்லுமியற்கை நிகழ்ச்சியைப், பூவாகத் தூவி முருகக் கடவுளின் பாதங்களை வழிபடுகின்றதெனக் கூறுதல் காண்க. அடி தூவும் பூவென்றது உருவகம், தூவுதலும், வாழ்த்துதலும் பின் வருமாறமைவன. மணி சிதறுதலைப் பூவருச்சித்தலாகவும், அலையும் வெள்ளமும் ஆரவாரித்தலை வாழ்த்துதலாகவும் தற்குறிப்பேற்றிக் கூறியுள்ளமை நயத்தற்குரியது. தமிழ்க் குடியினர் தலையளி செய்தல் போல் மாணிக்க கங்கையுந் தலையளி செய்வதெனக் கூறியுள்ளவுத்தி பாராட்டிற் குரியது.

கதிரையந்தாதி ஆசிரியர் கதிரைக் குமரன் கரத்திலிருக்கும் வேல் பற்றிக் கூறுமிடத்தைக் கவனிப்போம்.

“ .. தூரியச் சுடர்வடி வாங்கதிர் காமத்திற் றொண்டர்வினை அரியக் குகன் கரம் வாழ்கின்ற வேலுக் கடைக்கலமே ” 59

எனக் கூறுகின்றார். சுடர் வடிவிலே முருகக் கடவுள் குடிகொண்டிருக்குந்தலம் கதிர்காமம் என்பது, பல பிரபந்தவாசிரியர்கள், கருத்து. தூரியமென்பது யோகநிலையிலே இறைவனோடு சீவன் கலந்த நிலை. இதனை விளக்குதல் அரிது. தூரிய நிலையிலே பக்தர்கள் உள்ளத்திற் சுடர் வடிவிற்கு குமரன் தோன்றுகின்றான் எனினும் பொருந்தும், மேலும் சுடர் வடிவக் கதிரைக் கந்தனின் கரம் வேலைப்பற்றியுள்ளதெனக் கூறுகின்றார். அடியவர்களின் வினையை அரியவல்லவோ, இந்த வேலானது முருகக் கடவுளின் கையில் வாழ்கின்றதெனத் தொண்டர்க்கு வேலாற்றுந் தொண்டினைக் கூறுகின்றார். சூரபன்மனை அழிக்க ஏந்திய வேலைக் குமரக் கடவுளின்றுவரை பற்றியிருப்பது, தொண்டர்களின் வினையரியவென்பது தற்குறிப்பேற்றமாம்.

இங்ஙனமாகக் குளிர்ச்சியுடைய சரவணப் பொய்கை, சிவபெருமானின் சடாமுடியிலுள்ள பாம்பிற்குப் பயங்கொள்ளும் உமாதேவியார், விஞ்சு கோதை விரித்துப் புனலாடும் மகளிர், மலர் தூவி வணங்கும் மாணிக்க நதியின் மாண்பு, குகன் கைவேலின் மகத்துவம் என்பன தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறப்பட்டுப் பாக்களுக்கு அழகூட்டுவன.

59. அ. வயித்திலிங்கம்; 'கதிரையந்தாதி', பக். 3.

வீறு கோளணி :

செல்வமிகுதியையேனும், புகழ்த்தக்க வரலாற்றைப் புகழும் பொருளுக்கு அங்கமாகவேனுஞ், சொல்லுதல் வீறுகோளணி.

“ வேணிச் சங்கரர் தொண்டர்களென்று
வீடு தோறு மிரப்பவர்க் கெல்லாம்
மாணிக்க மள்ளிப் பிச்சை கொடுத்திடும்
மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே ” 60

எனக் கதிரைமலைப்பள்ளில் ஒரு பாடல் காணப்படுகின்றது. இப்பாடல் மூத்தபள்ளி கூற்றாக ஈழநாட்டுச் சிறப்பைக் கூறுவதாக அமைவது. சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானின் அடியவர்க ளென்று இல்லங்கடோறுமிரந்துவருஞ் சிவனடியார்கட்கு இல்லத் தரசிகள் அரிசியோ, அன்னமோ இடுதலை ஒழித்து, மாணிக்கக் கற்களை அள்ளிப் பிச்சையாக இடுகிறார்கள். இத்தன்மை வாய்ந் தது, மகாவலிகங்கை நதிபாயும் எம் நாடு என்ற பெருமை பேசப் படுகின்றது. மாணிக்கக் கற்களை அள்ளிப் பிச்சை இடுதல் வீறுகோளணி. செல்வ நிலையின் உயர்ச்சியிலே மாணிக்கக் கற்கடாமும் பெறுமதியற்றுக் காணப்படுதல் காண்க.

“ சுத்த மரகதத்தாலே படவாரும் துய்ய
சோதி வயி டீரியத்தா லேர்க்கா னுகமும்
நித்தமிலங் கும்புருட ராகமேழியும் மணி
நிலவெறிக்கும் வயிரத்தாலே கொழுவும்
பத்தரைமாற்றுத்தங்கப் பூட்டாங்கயிறும்
பளிங்கினா லேசமைத் திட்டவுழு கோலும்
கந்தன் கதிரைக்கிறைவன் மாவலிகங்கை வயிற்
கலப்பை கணக்கின் வகை காணு மெண்ணாண்டே ” 61

பண்ணைக் கணக்கு வினவிய பண்ணைத் தலைவனுக்குப் பள்ளன் கூறுமுத்தரமாக அமைகின்றது இப்பாடல். கலப்பற்ற மரகத மணி யினாலான படவாள், ஒளிவீசும் வைடீரியத்தால் ஆக்கப்பட்ட ஏர்க் கானுகம் தொடர்பாக ஒளிகாலும் புருடராகத்தால் மேழி, நிலவு போலொளி வீசும் வயிரத்தாலானகொழு, பத்தரை மாற்றுப் பசும் பொன்னாலான பூட்டாங்கயிறு, பளிங்குக் கல்லினாலான உழு

60. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 7.

61. வ. குமாரசுவாமி; 'கதிரைமலைப் பள்ளு', பக். 28.

கோலென உயர் மணிகளாலும் பொன்னாலுமாக்கப்பட்டதே, கதி
ரைக்கிறைவனாங் கந்தப்பெருமானின் வயல் நிலத்தை உழுகலப்பை
எனக் கூறி நிற்பது வீறுகோளணி, சாதாரணமாக மரப்பலகை
களினாலும் இரும்பினாலுமே கலப்பை செய்யப்படுவது வழக்கம்.
அங்ஙனமின்றி விலையுயர்ந்த கற்களாலும் பசும் பொன்னாலு
மாக்கப்பட்ட கலப்பையெனக் கூறி நிற்பது நம் நாட்டு மணி
வளத்தைக் காட்டும் நோக்கமெனலாம். மேலுங் கதிரைக் கும
ரேசனுக்குச் சாதாரண கலப்பை ஒவ்வாது என்பது பாடலாசிரியர்
கருத்தாக அமைவதாம்.

கிளித்தூது நூற் கதாநாயகியின் கிளிக்கூட்டின் மாண்பினை
நோக்குவாம்.

“ ..பூரணவச்சிர மாமணிக்கூட்டுறை கிள்ளை எனக் கூறப்
படுகின்றது ⁶²

கிளிக்கூடானது, அழகிய விலையுயர்ந்த மணிகள் பொருந்திய
வைரத்தாலாக்கப்பட்ட கூடாம். இத்தகைய விலையுயர்ந்த கூட்
டிலே உறைகின்ற கிள்ளை என்று விளக்கங்கொள்ளலாம். இக்
கூட்டிலிருந்த கிளியையே இந்நூற் கதாநாயகி, முருகக்கடவுளிடந்
தூதாக அனுப்புதலை நாம் முன்பு பார்த்தோம். கிளிக்கூண்டு
விலையுயர்ந்த மணிகளாலானமை வீறு கோளணி.

சொற்பின் வருநிலையணி :

பாடலிடத்து இடம் பெறும் ஒரு சொல், பல அடிகளிலும்
இடம்பெற்றுப் பாடலுக்கு அழகூட்டுவதாம். சொற்கள் ஒரே
பொருளையும் சில சமயம் பல பொருளையுந் தருவனவாக அமை
வன.

“ ..இலகு வேலை நீள்வாடை எரிகொள் வேலை மாசூரில்
எறியும் வேலை மாறாத — திறல்வீரனே ” ⁶³

இங்ஙனம் அருணகிரிநாதர். வேலின் தன்மையைச் சொற்பின்வரு
நிலையணியிலே கூறுகின்றார். விளங்குகின்ற வேலாயுதமென்றும்,
நீண்டவாடையுடன் தீயாக எரியச் செய்யுந் தன்மைத்தான வேலா
யுதமென்றும், இதனை வல்லமை மிக்க சூரனில் எறிகின்ற செயலி

62. ப. வயிரமுத்து; 'கதிர்காமசுவாமி மீது கிளித்தூது', பக். 5.

63. அருணகிரிநாதர்: 'திருப்புகழ்', பக். 190.

னின்றும் மாறுபடாத வெற்றி பொருந்திய வீரனே என்றுங் குறிப் பிடுகின்றார். முதலடியிலே வந்த வேல் வேலாயுதத்தின் சிறப் பினையும் அடுத்தவடியில் வந்த வேல் வேலெறியுஞ் செயலையும் விளக்குவன. வேல் ஐகாரம் பெற்று வேலை என்றாயிற்று. மூன்றாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்ட வேலை செயல் என்ற பொருளில் வந்தமை காண்க. இது சொற்பின்வருநிலையணி.

கதிர்காம மாலையிற் சொற்பின்வருநிலையணி பின்வருமாறு அமைகின்றது :

“ மான்தேடி வீறுகொள் வள்ளால் புனத்தின் மகிழ்ந்துவரு
மான்தேடி வந்தொரு மான்தேடிக் கொண்ட மயிலிவர் பெம்
மான்தேடு மன்பெனக் கெப்போ கிட்டும் வனமணி
மான்தேடு செல்வ மருகா கதிரை வளர் பொருளே ”⁶⁴

இப்பாடலின் பொருளையும் அணியினையும் நோக்குவாம். மான் போன்ற அழகிய வள்ளியம்மையாரைத் தேடிச் சென்று வெற்றி கொண்ட கொடைவள்ளலே ! வேட்டையின் போது ஓடிய மானைத்தேடிச் செல்வது போல், மான் வினவிச் சென்று மான்போன்ற வள்ளியையடைந்த மயிலூருந்தலைவனே ! வனத்திலே சீதையின் பொருட்டு மானைத் தேடிச் சென்ற இராம பிரானாம், மகாவிஷ்ணுவுக்கு மருமகனே, கதிரை மலையிலே வளர் கின்ற பெருமாளே எனக் கூறுகின்றார். இப்பாடலில் மாநெ னும் விலங்கும் மான் போன்ற வள்ளியம்மையாரும் மான் என்ற சொல்லுக்குப் பொருளாயின. நான் கடிகளிலும் மான் என்ற சொல்லடுக்கி வந்தமை சொற்பின்வருநிலையணி.

கதிர்காம மாலையின் மற்றோரிடத்தில் ஆசிரியர் அணிகலன் என்ற சொல்லை அணியாக்கியுள்ளார்.

“ வானுக்கணிகலன் மேகக் குழாங்கள் வளர்பொழில் சூழ்
கானுக்கணிகலஞ் சந்தனச் சோலை கதி துரகம்
ஆனுக்கணிகலம் பாலின் பெருக்க மலருலகில்
ஊனுக்கணிகலம் வேடிச்சி பாகனை யுள்குதலே ”⁶⁵

என அமைகின்றது பாடல், வானுக்குச் சிறப்பளிப்பவை மேகக் கூட்டங்கள் என்றும், ஓங்கி வளர்ந்த சோலை சூழ்ந்த கானகத்

64. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 11.

. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 3.

திற்குச் சிறப்புச் சந்தன மரங்களென்றும், அதிவிரைவாய்ச் செல்லுங் குதிரை போன்ற ஆநிரைக்குச் சிறப்பு பாலைப் பெருக்குதல் என்றும், மலர்ச்சியையுடைய இவ்வுலகிலே, மானிடர்க்குச் சிறப்புக் குறமகள் பாகனாம் முருகக் கடவுளை இடைவிடாது நினைத்திருத்தல் என்றும், பொருள் விரிக்கலாம். இப்பாடலில் நான்கடிகளிலும் அணிகலம் என்ற சொல் தொடர்ந்து வந்தமை சொற்பின்வருநிலையணி.

“ புரிவினை தீர்க்கும் புனித புராதன புண்ணியா
புரிவினை தீர்க்குமெனப் பணி வோர்க்குப் பொருந்து
புரிவினை தீர்க்கு மீடிதீர்க்குந் தீர்க்கும் பொலாப் பிணிக்கும்
புரிவினை தீர்க்கு மணிகேட்கிற் கூற்றும் புறங்கொள்ளுமே ”⁶⁶

கதிரை நான்மணி மாலை, புரிவினை தீர்க்குமென்ற சொல்லைச் சொற்பின்வரு நிலையணியாக்கியுள்ளது. நாம் புரிந்த பொல்லாவினைகளைப் போக்கும் புனிதன், புராதனன், புண்ணியன், என்றும், நந்தீவினை தீரவேண்டுமென வழிபடுமடியாரின் தீவினைகளைத் தீர்ப்பவனென்றும், வறுமையையும், பொல்லா நோய்களைத் தருங்கொடிய வினைகளைக், கூற்றுவனையும் ஓடச் செய்யுங் கதிர்காம மணியோசை தீர்க்குமென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். நாம் செய்த தீவினைகளே நாமனுபவிக்குந் துன்பங்கட்கெல்லாங் காரணம். ஆகவே இவ்வினை தீர்க்கும் ஒரே மருந்து கதிர்காமக் குமரக் கடவுளே எனத் திட்டமாகக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர். இப்பாடல் மூலம் ஆசிரியர் தாம் புரிந்தவினையையுங் குமரக்கடவுள் தீர்ப்பதோடு குமரனடியார் தீவினையுந் தீர்ப்பரென்ற பொருள் படப்பாடுகின்றார்.

இவ்வகையாகப் பிரபந்த ஆசிரியர்கள் தம் பாடல்களிற் சொற்பின் வருநிலையணிகளைப் பொதிந்து பாடல்களையழகுற யாத்துள்ளமையை மேலே காட்டிய உதாரணங்கள் விளக்குவன.

ஆர்வமொழியணி :

ஒரு பொருண்மேற்பல உருவகங்களை ஆர்வத்தாற் சொல்லுதல் ஆர்வ மொழியணியாம்.

“ குமரா குகசண் முகநாத
குருவே யமரர் குடிதழைக்க

66. நா. வை. செல்லையா; 'கதிர்காம மாலை', பக். 18.

வமராபதியை யரசளித்த
வத்தாகதிரை யருள்வடிவே

..... '67

எனக் கதிரை நான் மணிமாலை யாசிரியர் பலபடக் கூறிநிற்றல் ஆர்வ மொழியணி. முருகக் கடவுளை என்றும் இளைஞனென்ற பொருளிலே குமரனென்றும், அடியாரின் உள்ளக்குகையில் வாழுங் குகனென்றும், ஆறுமுகங்களையுடைய தலைவனென்றும், சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளையுபதேசித்ததாற் குருவென்றும், தேவர்க்கு அமராபதியினரசரிமையைத் திரும்பவளித்த தந்தையே என்றும், அருள்வடிவமே யென்றும் ஆர்வத்தாற் கூறிநிற்றல் அவ தானித்தற்குரியது.

திருக்கதிரகாமப்பிள்ளைத் தமிழாசிரியர் கதிர்காமக்கடவுளைப் பின்வருமாறு ஆர்வம் வெளிப்பட உருவகிக்கின்றார்.

..பீழைப் படுபிணி தீர்க்கும் மருந்தே !
பெருமித வின்சுவையே!
பேணியவடியவர் ஞானப் பேரழல்
பெற்றுரு கும் பொன்னே !
பிணிமுக வேழவு லாப்போ தருயாழ்
பிறவா வின்னிசையே !

..... '68

துன்பந்தருகின்ற பிறவிப்பிணிக்கு மருந்து, பெருமிதந் தருமினிய சுவை, போற்றுமடியார்களின் அறிவுப் பெருங்கனல், இக்கனல் பெற்றுருகுஞ் செம்பொன், பிணிமுகமென்னும் யானையிலே திருவு லாச் செல்கின்ற யாழிற் பிறவாத இனிய இசையெனக் கூறு கின்றார். இங்கு புலவரின் செந்தமிழினுயர்வு உருவகமாகப் பரி மளித்துள்ளதைக் காண்கின்றோம். ஆசிரியரின் கவிதைவீறானது தத்துவமாக, உள்ளத்தை உருக்கும் உருவகக் சொற்களோடு சேர்ந்து ஆர்வமொழியாகின்றது.

மற்றொரு பாடலிலே தத்துவப் பொருளை உருவமாக்கிக் காட்டுகின்றார் மேலே குறிப்பிட்ட நூலாசிரியர்.

67. நா. வை. செல்லையா; 'கதிரைநான்மணி மாலை', பக். 17.

68. சிவங். கருணாலயபாண்டியப் புலவர்; 'திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்', பக். 11.

“ ஐயா றாறிரு வாவியரு
 ளப்பா லெய்ப்பின் வைப்பேயோ ?
 வவ்விய மில்லாப் புலவர் குழீஇ
 யழகிது சாவுங் கெழுதகையோ
 செய்யா வியற்கைப் பொருளாக்கந்
 தேர்ந்த வுணர்வின் றெளிவேயோ
 தேனெய் கரும்பு பழமமிழ்தந்
 தீம்பால் குழைத்த திரள்பதமோ ?
 ” 69

எனக் கூறிச் செல்கின்றார்.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து நின்று ஆன்மாவுக்கு, அருட் சக்தியை வழங்கும் சிவமாகிய நிதிக்கருவூலமோ, குற்றமற்ற பெரும் புலவர் குழுவினே ஞான வினாக்களை வினவும் பெருந்தகையோ? வெனப் பெருமிதச் சுவையுடன் வினவுகின்றார். இயற்கைப் பொருட்களினின்றிச் செயற்கைப் பொருட்களையாக்க உதவு முணர்வுத் தெளிவாந் தனிப் பொருளோ? தேனாகிய நெய், கரும்பு, தீங்கனி, அமிழ்து, தித்திக்கும் பால் இவை சேர்ந்த திரண்ட பக்குவ வுணவோ எனக் கூறி நிற்கின்றார். இவை யெல்லாங் குமரக் கடவுளென்றே உருவகிக்கின்றார். உயர் தீந்தமிழிலே உன்னதமான கருத்துக்கள், உருவகங்களாக வெளிப்பட்டுள்ளன. இவையாசிரியரின் கவித்திறமைக்கு வேறு சான்றுகளும் வேண்டுமோ என எம்மை எண்ணச் செய்வனவாம்.

“ கண்ணே யடியார்கருத்தே கருணைக் கடலமுதே
 விண்ணே விண்ணூடு வெளியே வெளிக்குமப் பால் விளங்கும்
 தண்ணே ரிளந்தண்டலைக்கதிர் காமந் தனிலமரும்
 உண்ணே ரொளிமணி யேயில்லைத் தஞ்சமுனையன்றியே ” 70

தமது கண்ணொளி கதிரைக்குமரனென்றும் அடியார்கள் எண்ணிய வாங்கு அளிப்பதால் அடியார் கருத்தென்றும், கருணைக் கடலென்றும் நித்திய மோட்ச வீட்டையருளுவதால் அமுது என்றுங் கூறியுள்ளார். தேவர்க்குணவான அமுது மானிடர்க்குக் கிடைக்குமாயின் அவர்களுந் தேவராவரன்றோ? ஆகவே கருணைக்கட

69. சிவங் கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ‘**திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்**’, பக். 20.

70. அ. வயித்திலிங்கம்; ‘**கதிரையந்தாதி**’, பக். 4.

லிலே பிறக்கும் அமுதமென்றாராசிரியர், மேலும் ஆகாயம், ஆகாயத்திலே தோன்றும் வெளி, இவைக்கும்ப்பாற் காணப்படும் குளிர்ந்த சோலைக் கதிர்காமத்தின் உள்ளே ஒளிரும் ஒளிமணி எனக் கூறி நிற்கின்றார். ஆர்வத்தாலிவ்வாறெல்லாங் குறிப்பிட்டுக் கதிர்காம முருகனையன்றித் தஞ்சம் வேறில்லை எனத் திட்டமாகக் கூறி நின்றல் ஆசிரியரின் உறுதியைப் பிரதி பலிப்பதாம். கண், கருத்து, கருணைக் கடல் ஆகிய சொல்லாட்சி அவற்றின் பொருள் ஆசிரியரின் கவித்திறனை வெளிப்படுத்துவதாம்.

“ கற்றவர்தங் கருத்தெழுந்து கருணை பூக்குங்
கற்பகமே செழுங்கனியே சுவையே மோனம்
பெற்றவருள் ஞணர்ந்துணர்ந்தும் பேசாவின்பப்
பெருவாழ்வே !..... ”71

கல்வியறிவுடையோரின் சிந்தனையிலே, கருணையாகப் பூக்குங் கற்பகதரு, தீங்கனியின் சுவை, தியானநிலையிலே அருள் பெற்று முற்றும், உணர்ந்தும் உரைகூறாப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு என்றெல்லாம் ஆர்வத்தாற் பாடித் துதிக்கின்றார்.

புணர்நிலையணி :

ஆடவர் மகளிர் இவர்களது காதல் நிலையை அன்றேற் கலவி நிலையைச் சில பாடல்கள் குறிப்பினாலும், வெளிப்படையாகவும் உணர்த்துவன. இது புணர் நிலையணியாம்.

“ ..இலகு சிலை வேடர் கொடியினதி பார
விரு தனவி நோதப் பெருமானே ”72

விளங்குகின்ற வில்வினையுடைய வேடர் தலைவனின் கொடிபோன்ற பெண்ணான வள்ளியம்மையாரின் பருத்த இருமார்பகங்களிலும் விருப்புக் கொண்ட பெருமான் என அருணகிரிநாதர் கூறி நிற்பது புணர்நிலைபணி.

“சார
லிறைவி கான மால் வேடர் சுதை பாகா
..... ”73

மலைச்சாரலிலே தெய்வமாக விளங்குபவளும், கானகத்து வேடர் பெண்ணும் மயக்கந்தருமழகு பொருந்தியவளும், அமுதம் போன்ற

71. குல சபாநாதன்; ‘கதிர்காமம்’, பக்.

72. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 505.

73. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 190.

வருமான வள்ளியம்மை யாரைப் பக்கத்திலுடைய பெருமான் என்ற பொருளமைவது புணர் நிலையணி.

“ ..கரிகள் சேர் வெற்பி லரிய வேடிச்சி
கலவிகூர் சித்ர மணிமார்பா

..... ’’74

யானைகள் பயிலுகின்ற கதிரை மலையிலே, அழகிற் சிறந்த வேட்டுவப் பெண்ணுடன் கலந்த, அழகிய ஆபரணங்களை மார் பிலணிந்த பெருமானென நயம் படக் கூறுகின்றார். அருணகிரி நாதர், கவி வீறு வெளிப்படும் வண்ணமாகப் பாடிய இப்பாடலடிகள் உவகைச் சுவையைக் காட்டுவனவாக அமைவன.

“ ..அடவியி ருடியபி நவகும ரியடிமை
யாயப் புன்ஞ்சென் றயர்வோனே ’’

..... ’’75

என வருந்திருப்புகழடிகள் இருண்ட வனத்திலே அபிநவகுமாரி யாம், புதுமையான அழகு பொருந்திய வள்ளியம்மையாரைத் தேடித் தினைப் புனஞ் சென்றங்கு, அப்பெண்ணையடைந்த பெருமான் எனப் பொருளைத்தருவன. இது கலவிப் பொருளையுணர்த்து வதாற் புணர்நிலையணி.

“ ..வணர்மென் குழவி மலைசாய்த்து
மார்பம் பாய லாச் செங்கண்

‘வளர்வாய்..... ’’76

அழகிய சுருண்ட கூந்தலையுடைய வள்ளியம்மையாரின் மார் பகங்களே பாயலாகத் துயில் கொள்ளுங் கதிர்காமப் பெருமான் என்ற பொருளில் வருமடிகள் புணர்நிலையணி. புலவர் தம்புலமையினுயர்விலே கலவியைப் பாடி இன்பச்சுவையைப் பாடலிலூட்டி யுள்ளார்.

“கடிதுபோர்க்குத்
தான் சென்று வரவிடுப் பாற்போலு நின்னைவாள்
சாலுடை செறித்தல் பயிலே

74. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 788.

75. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 318.

76. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ‘திருக்கதிர்காமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 16.

தகுமிளம் பருவமங் கையர்பிறழ்கண் வானோடு
தாமுடைசெ றித்தல் பயிலே '77

என வரும்பாடலடிகள், போர்க்குச் செல்பவர் போன்று கச்சடையிலே, கோத்துக்கட்டிய வாளுறையில் வாளைச் செறித்தல் பழகு வாயாகவெனவும், அங்ஙனம் வாள் செறித்தலின் போது இள மங்கையர் காமுற்று நோக்கும் வண்ணம், உடைவாள் பொதி வாயாகவெனவும் பொருள்தருவன இது வினைப்புணர்நிலையணி.

சேர்வையணி :

பின்வரும்திருப்புகழடிகளின் அணிகளை நோக்குவாம்.

“ . . கலகவாரி போன்மோதி வடவையாறு சூழ்சீல
கதிரகாம மூதூரி லிளையோனே
கனகநாடு வீடாய கடவுள்யானை வாழ்வான
கருணைமேரு வேதேவர் பெருமாளே ”78

கலகமிடுகின்ற சமுத்திரம் போலிரைந்து சப்தித்து மோது கின்ற வடவையாறு எனக் கூறியது உவமையணி. மாணிக்க நதியை யதன் அயலிலுள்ள வேறொரு நதியான (வளவை கங்கை) வடவை யாறெனக் குறிப்பிட்டமை மயக்கவணி. கனகநாடு வீடாய் எனத் திருக் கதிர்காமமமைந்த இலங்கை நாட்டைப் பொன்னுலக மெனக் குறிப்பிட்டது, தேவர்களும் வந்து வணங்குந்தன்மைத் தாகக் குமரக்கடவுள் தமதிருமனைவியரோடுங் கதிர்காமத்திற் கோயில் கொண்டுள்ளமையாலாம். இது சிறப்பணி, கடவுள் யானை என்று கூறியுள்ளதன் பொருள் தேவேந்திரனின் ஐராவதம் என்ற யானையிடத்துப் பிறந்த தெய்வானை அம்மையாரென்ப தாம். யானையிடத்துப் பெண் பிறந்தமை வியப்பு அணியாகின்றது. கடவுள் யானை வாழ்வானதெனக் கூறுதல் முருகக் கடவுளோடு தெய்வானை அம்மன் கதிர்காமத்தில் வாழ்தலாலாம். கருணை மேருவே என்பது, உயர்ந்த கருணை மலையாகக் குமரக்கடவுளையே உருவகித்தலாகிய உருவக அணியாம். பாடலடிகள் சேர்வையணியாம்.

77. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; 'திருக்கதிர்காமப் பிள்ளைத் தமிழ்', பக். 39.

78. அருணகிரிநாதர்; 'திருப்புகழ்', பக். 190.

பூமேவு சிவசெஞ்சு டர்த்தவமு மிளவெயில்பொ
 ரப்பிணிமு றுக்குடைந்து
 புள்ளார வாரிப்ப நெகுமுளரி யம்போது
 புய்த்தொரும ருப்பின்மூக்கி
 னேமார மோப்பமுற் றெம்முயிர்க் குளனணையி
 கப்பநனி திரைபுடைபெயர்ந்
 திழுமெனவ ருட்கடாங் கலுழிசுர வாநிற்ப
 வீர்ப்பரிவு நீர்க்குடைவுழி
 மாமால்வி டைக்களிறு பிடிமாறு மழமுதுவ
 யக்குறுந டைக்குழவிவான்
 மதிமுடிக்கவினவோ மோமெனப் பெயர்கூயின்
 மன்றவோ மோமென்றுவந்தி
 யாமீயு மிருவினைக் கவளமுண் டுலவுதன்
 யாணரடி மாணநினைதும்
 யாபன்னி ரண்டுக்கைக் கதிர்காம மான்புணரும்
 யானையின் றமிழ்பொலியவே '79

என அமைகின்றது.

திருமுத்த நாயனார் காப்பு. 'மூக்கினேமார' என்றவடிகள்
 வரை, மங்கலமான சிவத்தன்மையுடைய இளஞாயிற்றின் இளங்
 கதிர் செறிவதால், முறுக்குடையுந்தாமரை மொட்டுக்கள் புள் எனும்
 வண்டுகளின் ஆரவாரத்தாற் கட்டவிழ்வன. இத்தகைய தாமரைப்
 போதினை ஒருமருப்புடைய விநாயகர் பறித்து முகர, 'எனப்
 பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. முளரியம்போது சிவனடியாராம்
 அன்பருள்ளத்தாமரை எனக் கொண்டு மலருக்குள்ள மலர்தல்
 கூம்பலாகிய செயல்கள் மனமும் கொண்டிருந்தவாற் குணவணியாம்.
 உடம்பின் அகத்து ஆறு நிலைக்களன்களும் பலவிதழ்த்தாமரைப்
 பூப்போலப் பிணிமுறுக்குடைந்து நெகிழும் முளரிப்போது எனக்
 கொள்ளுகையில் குறிநிலையணியாகின்றது. முளரிப் போதுடைத
 லென்பது, சிவஞானம் உயிரதன் உள்ளத்துட் பிறத்தலாம். சிவ
 பக்திச் சுவையால் இன்புற்று மகிழும் போது சிவப் பொலிவினைப்
 பலபடவாழ்த்திப் புகழுமாதலாற் புள்ளாரவாரித்தல் என்றார்,
 இஃது உருவக அணி.

79. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; 'திருக்கதிரகாமப்
 பிள்ளைத் தமிழ்', பக். 1.

‘மாமால் விடைக்களிற்று’ முதல் யானையின்றமிழ் பொலியவே’ என்ற அடிகள் வரை உள்ள பகுதியிற் றிருமாலொரு சமயம், விடையாகச் சிவனைத்தாங்கினார். இதனை ‘மால்விடையையூர்ந்து வருங்களிற்று’ எனச் சிவபெருமானைக் கூறுதல் முரண்விளைந்தழிவணி பன்னிருகை யானையெனக் கூறுவது சிறப்புருவகவணி, கதிர்காமமான் எனவருவது உருவக உயர்வுநவீற்சியணி. களிற்று யானைமான் புணர்தல் என வருவது முரண்விளைந்தழிவணி. களிற்றுயானைச் சேர்க்கை யானை யோடன்றி மானோடமையாது. அணிவகைகள் சேர்ந்துள்ளதாற் பாடல் சேர்வையணி.

“ திருமகளுலாவு மிரு புயமுராரி
 திரு மருக னாமப் பெருமாள் காண்
 செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாட
 றெரிதருகு மாரப் பெருமாள் காண்

 வரு கதிரகாமப் பெருமாள் காண்
 அருவரைகணீறு படவசுரர் மாள
 வமர் பொருத வீரப் பெருமாள் காண்
 அரவு பிறை வாரி யிதழியணி வேணி
 யமலர் குரு நாதப் பெருமாள் காண்.
 இருவினையி லாத திருவினைவி டாத
 விமையவர் குலேசப் பெருமாள் காண் ” 80

எனவருந் திருப்புகழின் பொருளினை முதலில் அவதானிப்போம். திருமகளை மார்பிலணிந்த திருமாலின் திருமருகன், மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் மதிக்கும் பாடற் சிறப்புடையவன், விலையுயர்ந்த இரத்தினக் கற்களையும் முத்துக்களையும் வீசும் மாணிக்கநதி சூழங் கதிர்காமப் பெருமான், அழிப்பதற்கரிய கிரௌஞ்சுகிரி நீறாகும் வண்ணமும் அசுரர் மாளும் வண்ணமும் போர் புரிந்து வெற்றி கொண்ட பெருமான், சர்ப்பம், பிறைச்சந்திரன், கங்காநதி, கொன்றை இவற்றையெல்லாஞ் சடாமுடியிற் சூடிய சிவபெருமானுக்குக் குருநாதனான பெருமான், நல்வினை, தீவினை யென்ற வினைத் தொடர்பற்ற தெய்வத்தன்மையுடைய தேவர்குலத்திற்கீசனான பெருமானென்று மேற்படி பாடலுக்குப் பொருள் கொள்ளலாம்.

80. அருணகிரிநாதர்; ‘திருப்புகழ்’, பக். 605.

இப்பாடலின் அணிகளை நோக்குமிடத்து அவை பின்வருமாறு அமைவன. திருமாலுக்கு மருகன் என்ற, தொடர்பினைக் கூறுவதாற் றொடர்பு நவீற்சியணி பூவுலகும், வானவரும் மதிக்கும் பாடற் சிறப்புடையவனெனக் கூறுதல் தன்மை நவீற்சியணி- மரகத மயூரப் பெருமான் என்பதில் சூரனின் இரு கூறுகளில் ஒன்றான மயிலை வாகனமாகக் கொண்டமை தொடர்பு நவீற்சியணி. மரகத மயூரம் என்பது மயிலின் நிறத்தினைக் கூறுதலால் உவமையணி, “அரவு, பிறை, வாரி, இதழியணி, வேணி எனப் பல பொருட் சொற்கள் அடுக்கி வந்து பல்பொருள் ஒரு சொற்பொருளை வெளிப் படுத்துதல், வெளிப்படையணி, ‘ அமலர் குருநாதப் பெருமாள் ’ என்பது சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்த மையைக் கூறுதலாற் பெருமையணி வினைக் குற்றமற்ற இமையவர்க்கு ஈசனாகக் குமரக் கடவுளைக் குறிப்பிட்டது, சிறப்பணி. இங்ஙனமாகப் பலவணிகள் பாடலிற் சேர்ந்து வந்துள்ளமை சேர்வையணி.

“ புரமெரிக் களித்த முக்கட் புண்ணிய முதல்வனான
சிரமிசை மதியஞ் சேர்ந்த செம்மல் பாற் செப்பினாறு
கரமுடைக் கந்தமூர்த்தி காமரு குழவியாகிச்
சுரர்தமைக் காக்கவந்து தோன்றிய சரிதஞ் சொல்வாம் ”⁸¹

முப்புரங்களையுமெரிக்கடவுட்களித்த, மூன்று கண்களையுடையவன், புண்ணியத்தின் முதல்வன், சடாமுடியிலே சந்திரனைச் சூடிய செம்மலாஞ் சிவபெருமானிடங் கூறியதும், பின்னர் பன்னிரு கரமுடைய கந்தப் பெருமான் றேவர்களைக் காக்கத் தோன்றியதுமான சரிதையைக் கூறலாம் என்பது பாடலின் பொருள்.

சிவபெருமான் முப்புரமெரி செய்தமையுஞ், சிரமிசை மதியஞ் சூடியமையுஞ் தொடர்பு நவீற்சியணி. முக்கண்களுடைய புண்ணிய முதல்வன் என்பது சிவனைக் குறித்து நின்றலாற் குறிநிலையணி. முதலிரண்டடிகளுஞ் சிவபெருமானின் தர்மசுபாவத்தைக் கூறுந்தலாற் றன்மைநவீற்சியணி. கந்தமூர்த்தி தேவர்களைக் காக்கக் குழந்தையாக்த் தோன்றியமை ஏதுவணியாம். பாடல் கலவையணி சிவபெருமான் புரமெரித்த புகழ்ச்செயல் பெருமிதச்சுவையாம். குழந்தை முருகன் சுரரைக்காக்கத்தோன்றியமை மிக்க பெருமிதமாம்.

81. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘கதிர்காம புராணம்’, பக். 22.

* திருந்து பல்லுயிர்க்குந் திருவடி யளிப்பான் தேவியோர் பாங்குற வெங்கள் பெருந்தகை யீசன் வீற்றிருக்கின்ற பெருமை சேர் கைலைமாமலையிற் பொருந்திய தென்பா லுளதிரி கோணக் குன்றது புனைதிருமுடியை யருந்தவம் புரிந்து பெற்றதே யன்றோ வணிகெழு மீழ நன் னாடு ' '82

என்ற கதிர்காமபுராணத்துப் பாடலின் அணிகளை ஆராய்வோம்.

சிவஞானத் தெளிவு பெற்ற பல்வகை உயிர்களுக்குந் தமது திருப் பாதங்களை யருளும் பெருந்தகையாஞ் சிவபெருமான் றன்றேவியோடும் வீற்றிருக்கின்ற பெருமையைக் கொண்டது கைலை எனும் பெருமலை, இத்தகைய கீர்த்தி பொருந்திய கைலையங்கிரியின் ஒரு பாகத்தினை யருந்தவஞ் செய்து திருமுடியாகப், புனைந்து நிற்குந் திரிகோணக்குன்றின்னயுடையது, அழகு பொருந்திய ஈழவள நன்னாடு எனக் கூறுகின்றார்.

'திருந்து பல்லுயிர்க்குத் திருவடியளிப்பான்' என்பது தன்னை மெய்யன்புடன் வழிபடு முயிர்கட்கு வீட்டின்பத்தையளித்தல் என்ற பொருளிலே வருதலால் மாற்று நிலையணி. திரிகோணக்குன்று கைலாச மலையில் திரு முடியைப் பொருந்தி நின்றல் தொடர்பு நவீர்சியணி. இத்தகைய பெருமை சால் குன்றினை, யருந்தவம் புரிந்து பெற்றது ஈழவழ நாடு எனக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்றவணி. இயற்கையாக இலங்கையிலமைந்துள்ள கடலோடொன்றிய ஓங்கலை ஈழவள நாடு அருந்தவத்தாற பெற்ற தென அதன் தவநிலையிலேற்றிக் கூறியிருத்தல் காண்க.

பலவணிகள் சேர்தலால் பாடல் சேர்வையணியாம்.

“ உடுவெளிக் குயர்ந்த திங்க ஞயர்கதிர்ப் பரிதிப்புத்தேள் விடுமொளிக் குயரும் கொல்லோ விண்டுகைத் திகிரி முன்னாள் முடுகுபு ததீசி தன்பால் மொய்வலி இழந்ததோர் வாய் நொடிவரை யுலகம் பாற்றுமது வேறன் பாலாமோ ' '83

என்ற பாடலில், அணிகளிடம் பெறுமாற்றை ஆராய்வோம். நட்சத்திரங்கள் நிறைந்த வான வெளியிலே மேலான ஒளியைப் பெற்றுள்ள சந்திரன் சூரிய தேவனின் ஒளியிலும் விஞ்சிக் காணப்பட

82. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காம புராணம்', பக். 7.

83. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; 'கதிர்காம புராணம்', பக். 52.

மாட்டாது. முன்னொரு காலத்தில் விஷ்ணு தன் கரத்திருந்த சக்கரப் படையைத் ததீசி முனிவர் பாலேவி அவரது வலிமையை இழக்கச் செய்ததொப்ப, நொடியிலே உலகையே அடிப்படுத்தவல்ல நமது வேலாயுதத்தை உம்பால் அனுப்புகின்றோமென்ற பொருளில் முருகக் கடவுள் கூற்றாக அமைவது இப்பாடல்.

உடுக்களிலும் மேலான ஒளியினைச் சந்திரன் பெற்றிருத்தல் சிறப்பணி. பரிதியினொளி சந்திரனொளியிலும் மேலதானதாகக் காணப்படல் சிறப்பணி. மேன் மேலுயர்ச்சியணியுமாம் . மகா விஷ்ணுவின் சக்கரம் படையானது, ததீசி முனிவரின் வலிமையை இழக்கச் செய்தமை தொடர்பு நவீற்சியணி. சக்கரப் படையிலும் உயர்ந்ததான வேற்படையெனக் கூறுதல் சிறப்பணி. முன்னிரு அடிகளும் பின்னிரு அடிகளுக்கும் உவமையாதல் உவமையணியாம். பலவணிகள் சேர்ந்து வருதலாற் பாடல் சேர்வைபணி. பாடல் மகா விஷ்ணுவிலும் மேலான வீரத்தையுடைய முருகப் பெருமா னெனவுஞ், சக்கரப் படையிலுஞ் சக்தி வாய்ந்ததான, வேலெனவுங் கூறி வீரச்சுவையையும் பெருமிதவுணர்வையும் மேலோங்கச் செய்வதாம்.

கதிர்காம மும்மணிமாலையில் வரும் பின்வரும் பாடலடி களின் அணிகளை ஆராய்வோம்.

“ குறுங் கவர் புரங்கள் முறுவலின் அட்ட
குன்ற வில்லியன் பொன்று மாணவ
மருவ மற்றவர்க் கருமறைப் பொருளைக்
செவியறி வுறுத்துபு சிவகுரு வென்னாப்
புவிபுகழ் தருபெயர் புனைந்தும் கானக்
குறவர்த மகளுக் குருகியுள் ளுடைந்து
கபட நாடகமாடிய கள்வன்
திருப்பதத் தன்பு செய்யு மஃதன்றி
விருப்ப தொன் றில்லா மெய்யடியவர் தம்
விழுமந் துடைத்தலே கெழுமுதன் தொழிலாத்
தண்ணார் கதிர்மலைத் தங்கிய
கண்ணா றிரண்டுடைக் கந்தனெம் புகலே ” 84

84. தி. சதாசிவ ஐயர்; 'கதிர்காம மும்மணி மலை'.

சென்றடைய முடியாதவுலோகங்களாலானவையும், பறக்கும் சக்தி வாய்ந்தவையுமானவனுக்கா. புரங்களைச் சிரித்தேயெரித்தவர், மகாமேருவை வில்லாக வளைத்தவர், இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த சிவபெருமான், மாலுவனாக நெருங்க, அவர்கருமறைப் பொருளையுபதேசித்துச் சிவகுருவென்ற புகழ் தரு பெயரைப் பூமியிற் புனைத்துகொண்ட குமரன் காட்டுக் குறவர் மகளால் வள்ளி யம்மையாரை யடைய, உள்ள முருகிக் கனவாக நாடகங்கள் நடத்திய கள்வன், இத்தகைய வெற்றி வாய்ந்த குமரக் கடவுளின் பாதங்களுக் கன்பு செய்வதன்றி, வேறு விருப்புகளற்ற உண்மைத் தொண்டர்களின் துன்பம் போக்குதலையே விரும்புத் தொழிலாகக் கொண்டு, குளிர்ந்த கதிரை மலையிலே தங்கிய, பன்னிரு கண்களுடைய கந்தப் பெருமானே எமது புகலென்ற பொருளிற் பாடியுள்ளாராசிரியர்.

குறுகவர் புரங்கள் முறுவலிட்டமை பெருமையணி. சிவ பெருமான் மாணவனாக, பிரணவப் பொருளை அவர்க்குபதேசித்த சிருகுரு என்பது மேன்மேலுயர்ச்சியணி, காட்டுக் குறவர் பெண்ணான வள்ளியம்மையாரை மணம் புரிய வேடனாகவும், விருத்தனாகவும், வளையல் வியாபாரியாகவும் உருமாறிக் கள்ளத்தனமாக நாடகமாடியமை யுக்தியவர் அடியவர்களின் துன்பம் போக்குதலே தொழிலாகக் கொண்டு முருகக் கடவுள் கதிர் காமத்திலுறைத லென்பது தன்மை நவீற்சியணி. புராணக் குறிப்புக்கள் வேறு காரணங் கூறுவன. இங்ஙனம் கூறியமை தற்குறிப் பேற்றமுமாம். பலவணிகளின் சேர்க்கையாற் பாடல் சேர்வையணி. பாடலாவது சிவனின் வீரத்தினைக் கூறிப் பெருமித சுவையையும், வள்ளிமையார் பால் மயங்கிய முருகக் கடவுளைக் கூறி இன்பச் சுவையையும் கந்தவேள் தண்ணளியையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

“ மழை முகம் பார்க்கும் பயிர்முகம் போல் வருமிபத்தன்
தழைமுகக் கோலங் கருதுமென்சிந்தை தளிர்க்குமன்பர்
விழைமுகத் தோடுற வாடப்பணித்தருள் மேவு புனத்
நுழைமுகந் தேடுங் கதிர்காமனேயெம்முடையயவனே ” 85

இப்படி அமைவது கதிர்காம மாலையிலேயொரு பாடல். மழை முகத்தை எதிர் பார்த்து நிற்கும் வாடிய பயிர்போலத் தாம், யானை மேல் விழாக் காணும் மகிழ்ச்சிமிக்க கந்தக் கடவுளின்

85. நெ. வை. செல்லையா; 'கதிர்காம மாலை', பக். 3.

முகத்தைக் கண்டு தரிசித்தானந்தமடைவதாகக் கூறுகின்றார். விரும்பத் தகுந்த மனமுடைய குமரக் கடவுளோடுறவு கொள்ளத் தமக்குக் கட்டளை வேண்டுமென்று வேண்டுகின்றார். திணைப் புனத்திலே மான் வந்ததோ வள்ளியம்மையாரைத் தேடிவந்த கதிர்காமக் கடவுளே யென்று சரணடைகின்றார்.

‘ மழை முகம் பார்க்கும் பயிர் முகம் போல ’ என்பது உவமையணி. யானைமேலுலா வருங் கந்தக் கடவுள் அடியார் களாகிய பயிர்க்கு மழை முக மாதல் காண்க. வருமிபத்தன் என்பது இயலாகிய யானை மேல் உலா வருதலாலிபத்தனென்றார். இஃது வேழத்தில் மேலுலாப் போதரும் கதிரைக் கடவுளைக் கருதுவதாற் குறிநிலைபணி. தழை முகக் கோலங் கருதுமென் சிந்தை தளிர்க்குமென்பது குலவணி. மகிழ்ச்சிதரு முலாக் காட்சி யால் மெய்யடியார் உள்ள முந்தளிர்த்து ஆனந்தமடைதலாம். விழை முகத் தோடுறவாடப் பணித்தருள் வாய் என்பது நுட்பவணி. அடியார் தெய்வத்தோடுறவாடும் நிலை பிறரறியாத மானசீக வுணர்வாதலால் நுட்பவணியாயிற்று. புனத்திடை உழை முகந் தேடுங் கதிர் காமனேயென்றது. வள்ளியம்மையாரைக் களவு மணம் புரிவான் வேண்டி வேட்டுவனாக இவ்வழியே மான் வந்ததா வேழம் வந்ததா என வினவித் திணைப்புனம் வந்தமையுத்தயணியாம். பாடல் சேர்வையணி, உவகைச் சுவை தோன்றப் பாடித் தாமும் முருக பாதங்களைப் பெற்று உவகை கொள்ள வேண்டுகின்றாராசிரியர்.

கதிர்காம மாலையில் மற்றுமொரு பாடலை நோக்குவாம்.

“ முத்து லிங்கேச முனிவரன் வேண்டி முடித்தபடி
சித்த மிரங்கி யெழுந்தருள் தெய்வத் திருத்தளியில்
வைத்த மறைச் சங்கரப்பொரு ளேமயில் வாகனனே
பத்தர் மனத்துள் ளுறைகதிர் காமப்பரஞ்சுடரே ”⁸⁶

முத்துலிங்க முனிவர் புரிந்த தவத்தின் நிமித்தம் அவர்க்குத் தெய்வத் திருத்தளியாம் ஆலயத்திலே மனமிரங்கிக் காட்சி கொடுத்து, அவ்வடியார் வரைந்த சக்கரமாம் இயந்திரத்தினுள்ளே உறைபவனான மயில்வாகனனே, பரஞ்சுடரா யடியார் மனத்துள்ளுறைபவனேயென இரங்கி நிற்கின்றா ரிவ்வாசிரியர்.

86. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 5.

முத்துலிங்க முனிவர்க்குக் கதிர்காம முருகன் வள்ளி நாயகியார் சகிதங் காட்சி கொடுத்தமை, தெய்வத்திருத்தளியிலே அவர் வரைந்த சக்கரத்துள் மறைப் பொருளாயிருத்தல் ஆகிய பொருள் தரும் முதலிரண்டடிகளும் தொடர்பு நவீற்சியணி, வைத்த மறைச் சக்கரப் பொருள் நுட்பவணி யாருமறியாது கதிர்காம ரகசியமாயிருத்தலாம். மயிலைவாகனமாகக் கொண்டமை தொடர்பு நவீற்சியணி, பரஞ்சுடரென்பது, பரமனுடைய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து பிறந்த சுடர்களிற் றோன்றிய குமரப்பெருமானென்ற பொருளைத் தருதலாற் சுருங்கச் சொல்லணி. மேலுமிச் சொற்றொடர் கதிரையிற் குமரேசன் ஒளிவடிவிலுறைதலைச் சுட்டுதலாற் சிலேடையணியுமாம். பாடல் சேர்வையணி.

“ உத்தம நின்னருள் போற்றேன் புசிப்புக்குள் படியே
வைத்தவை கிட்டுமென் றெண்ணேன் மயங்கி மருண்டுதிரி
மத்த மனத்தனை யாண்டரு ளாய்வன மாண்கதிரைச்
சித்தர் தினந்தொழுஞ் சேவற்கொடியுடைச் செம்பொருளே ” 87

உத்தமனே ! நான் உன்னருளைப் போற்றவில்லை. நான் செய்த நல்வினைப் படியே இவ்வுலகிற் காரியங்கள் நடைபெறுமென எண்ணவில்லை. மயங்கியதும் மருண்டதுமான, ஆணவ மனத்தனை, ‘ நீ ஆண்டருள்வாய் ’ வனத்திலே, மாட்சிமையுள்ள கதிரையிலே, சித்தர்கள் நித்தம் வணங்குஞ் சேவற்கொடியையுடைய சிறந்த செம்மலையென முருகக்கடவுளை முன்னிலைப் படுத்திக்கூறுகிறார். போற்றேன், எண்ணேன், மத்தமனத்தன் இவை தகுதியின்மையணி, சித்தர் தினந்தொழல் ஏதுவணி. பேரின்பப் பெருவாழ்வடையவும் பிறவியறவுஞ் சித்தர் தொழலென்க. சேவற் கொடியுடைமை தொடர்பு நவீற்சியணி. செம்பொருள் உருவகமாம். பாடல் சேர்வையணி,

“ பூவைக்கண் டாலுன தெண்ணமுண்டாகும் பொலிவுடைய
காவைக்கண் டாலுன தெண்ணமுண்டாகுங் கவின்மிகுந்த
பாவைக்கண் டாலுன தெண்ணமுண்டாகும்ப் பாவினைத்தேர்
நாவைக்கண் டாலுன தெண்ணங் கதிரையி னாயகனே ” 88

பூக்களைக் கண்டாலும் பூக்கள் பொலிந்த சோலையினைக் கண்டாலும், பொருளழகு மிக்க பாடலைக்கண்டாலும் பரமனைத்

87. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 6.

88. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிர்காம மாலை’, பக். 13.

தேர்ந்து பாடும் நாவைக் கண்டாலு முனதெண்ணமுண்டாகுங் கதிர்
காம நாயகனையெனப் போற்றுகின்றாராசிரியர்.

காண்பவையெல்லாம் கந்தக்கடவுளின் எண்ணத்தை உண்
டாகுவன எனக் கூறியுள்ளமை நினைப்பணி, நான்கடிகளிலுங்
கண்டாலென்ற சொல்லடுக்கி வந்தமை, சொற்பின் வருநிலையணி
யாம், காணுங் காட்சி யெல்லாம் முருகக் கடவுளாகவேயிருப்பாற்
பக்தியின்பமளிப்பதாய்ப் பாடலமைந்துள்ளது.

“ காக்கும் வழியிற் கடிது துணைவந்து காசினியிற்
போக்கும் மிடிபிணியாதிய புன்கள் புலமையுற
வாக்கும் திருவும் மனோலய வாழ்வும் வழங்குமிருள்
சீக்கும் கதிரை மலைக்குரு நாதன் திருவடியே ”⁸⁹

முதலிலிப்பாடலின் பொருளையாராய்வோம். இருளைப்
போக்கி ஒளிவீசும் கதிரை மலையிலே, குருநாதனுடைய திருப்
பாதங்கள் வழியிலே விரைவாகத் துணைவந்து காத்தல் செய்வன.
பூதலத்தில் வறுமை, பிணி ஆதியாய துன்பங்களைப் போக்குவன.
புலமை பொருந்திய வாக்குவல்லமையையும் செல்வத்தையும் மனம்
விரும்பும் வாழ்வையும் வழங்குவனவென அமைகின்றது பொருள்.

காட்டு வழியிற் பெருந்துணை வந்து காத்தல், பூமியிலே
வறுமை, பிணி இவற்றைப் போக்குதல், புலமை மிக்க சொல்வளம்
“பெருக்குதல், செல்வம், மனமொருப்பட்ட வாழ்வு இவை வழங்கு
தல், முறையிற் படர்ச்சியணி, தொடர்ச்சியான உயர்ச்சியாகப்
படிப்படியாக முருகக் கடவுள் அருளுமாற்றைச் சொல்லிச் செல்
கின்றாராசிரியர். ஒளிவடிவிலே முருகக் கடவுளுறையுந் தன்மை
யாற் கதிரைமலையினிருள் அகல்வதாகக் கூறுவது, ஏதுவணியாம்.

குருநாதன் என்பது சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளை
உபதேசித்தமையாலென்க. இது பெருமையணி. பலவணிகள் சேர்
வதாற் பாடல் சேர்வையணி.

“ சேயிடையிருந்து கேட்பிற் செப்பிடிற் சித்தம் வைப்பி
னாயிடை வசித்தல் செய்யினலகில்பல் பவத்தினீட்டு
மாயிரு வினையுமாய்த்து வீட்டினை வழங்குமென்றான்
மேயவித்தலத்தின் மேன்மை விளம்பிடவியலுங் கொல்லோ ”⁹⁰

89. தி. சதாசிவ ஐயர்; ‘**கதிர்காம மும்மணி மாலை**’, பக். 11.

90. சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை; ‘**கதிர்காம புராணம்**’, பக். 13.

இத்தலத்தின் பெருமையினைத் தொலைவிலிருந்து கேட்டாலும், இத்தல மகிமை பற்றிப் பேசினாலும், இத்தலமீது மனவிருப்பு வைத்தாலும், இத்தலத்திற் குடியிருந்தாலும் பல்பிறவி எடுக்குந்தன்மை நீங்கும். வினை தீரும் வீட்டின்பம் எய்தலாம். இத்தகையதான கதிர்காமத்தின் பெருமையை யெம்மாற் செப்பிட முடியுமோ என்பது பாடற் கருத்து.

தலப்பெருமையைத் தொலைவிலிருந்துதானுங் கேட்டல், அதன் மகிமை பற்றிப் பேசுதல், இத்தலத்திற் சித்தம் வைத்தல், வசித்தலிவை முறையிற் படர்ச்சியணி. பவக்கடனீத்தல் வினை மாய்த்தல் இவற்றால் வீட்டின்பமடைதல் கூறினார். இது மாற்று நிலையணி. பெரும்பாலான புலவோர் பிறவியறவும், வீட்டின்பம் விழைந்துமித்தலத்தை அடைதல் நோக்கற்பாலது. இத்தலத்தின் மேன்மையை அளவிட்டுக் கூற முடியாதென்றமை பெருமையணி. பலவணிகள் சேர்தலாற் பாடல் சேர்வையணி.

“ கச்சணியுங் குறவள்ளிமாது மீது
காதல் கொண்டு கதிரை நகர் தன்னைநோக்கிப்
பச்சை மயின் மீதேறிப் பறந்து வந்து
பாவையரை மணஞ் செய்த பரமநாதா
இச்சையுடன் அடியேன் யான் உந்தன்பாதம்
ஏத்தியே போற்றி அடிபணிந்து வந்தேன்
அச்சமதைத்தீர்த் தென்னை யாளவேண்டும்
அரகரா கதிரமலை ஐயா போற்றி ”⁹¹

மார்புக்கச்சையணிந்த, குறப்பெண்ணாம் வள்ளி மேற் காதற் கொண்டு, கதிர்காமத்தை நோக்கிப் பச்சை மயில்மீதேறிப் பறந்து வந்து, பாவையாம் அப்பெண்ணை மணஞ்செய்த பரமநாதனே! விருப்புடனே அடியவனாகிய யான் உன்றார்களைப் பணிந்து வணங்கிவந்தேன். என் பயத்தை மாற்றி என்னையாள வேண்டும். கதிரை மலை ஐயா போற்றி, என்றெல்லாம் போற்றி வணங்குகின்றார்.

குறவள்ளிதொடக்கம் மணஞ் செய்தமை ஈறாகவுள்ள அடிகள் தன்மை நவீற்சியணி-மணஞ் செய்தமை புணர்நிலையணி. பாவையர் என்பது உவமையணி. பரமநாதா பரமனுக்குத் தலைவனென்ற பொருளில் வந்துள்ளது, மேன்மேலுயர்ச்சியணி, அச்சமதைத்

91. சி. ஆறுமுகம்பிள்ளை; 'கதிர்காம மாலை', பக். 20.

தீர்த்தென்னை யாளவேண்டுமென்பது மாற்று நிலையணி. பல வணிகள் சேர்தலாற் பாடல் சேர்வையணி.

“ பரஞ்சுடராய் வந்தகுருபரனே வாவா
பார்வதியாள் பெற்றெடுத்த பாலா வாவா
பெருஞ்சுரர் தந்து யர்தீர்த்த பேறே வாவா
பேசரிய பழம் பொருளே பிரியமாய் வா ”⁹²

எனத் தொடரும் பாடலின் கருத்தினை நோக்குவாம். பரமனின் கண்ணிற் சுடராகத் தோன்றிய குருபரனாங் குமரனே வா, பார்வதியின் பாலகனே வா, தேவர்களுடைய பெருந்துன்பந்தீர்த்த பேறே வா, கூறுதற்கரிய பழம்பொருளே விருப்புடன் வாவென வமைகின்றது பொருள். பரஞ்சுடர், குருபரன் இவ்விரண்டு சொற் றொடர்களும் சுருங்கச் சொல்லணி. பரமனின் கண்ணிற் சுடராய்த் தோன்றியமை பற்றி முன்னருங் கூறியுள்ளோம். குருவாகப் பர மனுக்கு மறைப் பொருளை உபதேசித்தமை, பரமகுருவென்பது போலக் குருபரன் என முன் பின்னாகத் தொக்குவந்தது. இல்முன் முன்றில் என்பது போலவென்க. துயர் தீர்த்தபேறு என்பது உருவக வணி, பேசரிய பழம் பொருளென்பது ஓட்டணி. பலவணிகள் சேர்வதாலிப்பாடலுஞ் சேர்வையணிதாம்.

“ கொவ்வை யிதழ் தாமதத்தில்
குறித்த பல்லுப் பதிந்ததென்ன மகளே
எங்கள் குமரகுரு பர முருகர்
சரவண சண்முகரணைந்தா ரோ
கவ் வையினால் நாண் வளர்த்த
கனக மணிக் கூட்டில் வைத்த கிள்ளை
கனி யெனக் கவ்வியதெடி யென்தாயே ”⁹³

மகளின் கொவ்வை போன்ற இதழிற் பற்குறிகள் காணப்படக் காரணம் குமர குருபரமுருகன் சரவண சண்முகர் அணைந்தமையோவென வினவுகின்றாள் தாய். பொன்னும் மணியினாலுமான கூட்டிலே வைத்துத் தான் வளர்த்த கிளியானது கவ்வியதெனக் கூறுகின்றாள் மகள்.

கொவ்வையிதழ் இங்குவமையணி. குமர குருபர முருகர் சரவண சண்முகரெனவொரு பொருளைப் பல சொற்களாற் கூறுதல்

92. சி. ஆறுமுகம்பிள்ளை; 'கதிர்காம மாலை', பக். 12.

93. ப. வயிரமுத்து; 'கதிர்காம சுவாமி மீது கிளித்தாது', பக். 2.

வெளிப்படையணி. குருபரன் பரமனுக்குக் குருவானமை பற்றி முன்னரும் விளக்கியுள்ளோம். சுருங்கச் சொல்வணியும் பெருமையணியுமாம். பொன்னாலும் மணியாலுமான கிளிக்கூடு வீறு கோளணி. கனியென இதழைக்கிளி கவ்வுதல் மயக்கவணி, நடந்ததைத் தாய்க்கு மறைத்தல் யுக்தியணி. ஆசிரியர் உரையாடல் மூலம் இன்பச்சுவையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“ ஆதரமா யடியவனுக்கருள்கரக்கு மற்புதனை யனைத்துமாகிக்
கோதரமாய்ப் பொழி கருணைக் குகமயத்தை யறுமுகனைக்
குமரவேளைப்
பூதரமாங் கதிரைதனிற் பூட்டிவைத்த புண்ணியனைப்
பூதேவாகும்
சீதரனா முத்து லிங்க சுவாமி திருத் தாண் மலரைச்
சிந்திப்போமே ” 94

தஞ்சமெனத் தன்னையடையு மடியவர்க்கருளைச் சுரந்தளிக்குமற் புதனானவன், அனைத்துமானவன், மழைமேகம்பொழிதல் போலக் கருணை பொழியுங் குகமயமாங் குமரக்கடவுள், ஆறுமுகத்தை யுடையவன், இளமை பொருந்தியவன், புவிக்காதாரமாங் கதிரை மலையிலே பேழையுட் பூட்டி வைக்கப்பட்டுள்ள புண்ணியன், பூமியிலே செல்வனாக விளங்கிய முத்துலிங்க சுவாமியின் திருப்பாத மலரைத் தியானிப்போமென்பது பாடற்பொருள். முதலிரு அடிகளும் முருகப் பெருமானைக் கருதுவதாற் குறிநிலையணி. ஆறு முகன் தொடர்பு நவீற்சியணி. மேகம் போற்கருணை மழை பொழி தல் உவமையணி. பூட்டிவைத்த புண்ணியன் யாருமறியாத மறைப் பொருளாகையால் நுட்பவணி. பூதேவென முத்துலிங்க சுவாமியைக் குறிப்பிட்டமை பெருமையணி. தான்மலர் உருவகம், பாடல் சேர்வையணியாம்.

ஆதரம் கோதரம் பூதரம் சீதனென்ற எதுகையடிகள் பாடலுக் கழகூட்டுவன.

“ கே தநமே யாண்டலையாய்க் கேகயமே யூர்த்தியாய்ச்
சாதநமே பூதியாய்ச் சண்முகமாய்—மாதனத்தர்
வேட்கையான் செந்தில் மிளிர்கதிரை யூர்தியாய்ப்
பூட்கையுரை காட்சிப் பொருள் ” 95

94. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரை நான்மணி மாலை’, பக். 29.

95. நா. வை. செல்லையா; ‘கதிரை நான்மணி மாலை’, பக். 30.

இது கதிரை நான்மணிமாலையில் வருமொரு பாடல்.

சேவலைக் கொடியாகவும் மயிலையூர்த்தியாகவுங் கொண்ட வாறு முகக் கடவுள் தொண்டர்க்கு மோட்ச வீட்டையளிக்குஞ் சாதனமாகவும் உள்ளார். பெரிய தவத்தையுடையோரின் விருப்புக் குரியவன். செந்திலம்பதியிலே யானையூர்த்தியில் உலாவருங்காட்சிப் பொருளாய் விளங்குபவன் என்பது பொருள்.

குமரக்கடவுள் சேவலைக் கொடியாகவும் மயிலை யூர்த்தி யாகவுங் கொண்டவை தொடர்பு நவீற்சிபணி சாதனமே பூதியென்பது உய்த்துணர்வணி, செந்திலம்பதியில் யானை மேற் பவனி வருஞ் சண்முகக் கடவுள் கதிர்காமத்திலும் யானையூர்த்தியிலாலு வருதல் நிகழ்வு நவீற்சியணி. பாடலிற் பல வணிகருளதாலிது சேர்வையணி.

“ . . வாரியிற் புனல் வற்றுமுழி முகின் மொள்ளுதம
ணிக் கங்கையாறு குடையும்
வான் மகளிர் தம்மாகம் வெதுவெதெனவிஃ தென்மடவீர்
வெந்நீர் யாறு கொல் ’’96

எனவரும் பாடலடிகளின் கருத்தை நோக்குவாம்.

கடலிலே நீர் வற்றினாலுமுழிக் கால முட்படமுகில் கொள்ளுந் தன்மையும், வற்றாத் தன்மையையுமுடைய கங்கையாறு குடைந் தாடுந் தேவமகளிர் அவ்வாற்று நீர் குளிர்ச்சியின்றி வெதுவெதுப் பாந் தன்மை தருதலாம் இது வெந்நீராறோ வெனவையங்கொள் வதாகக் குறிப்புத் தோன்றக் கூறியுள்ளார்.

கங்கையைமுகில் மொள்ளுங் கங்கையென்று பிறிதொருவகை யாற்குறிப்பிட்டது பிறிதினவீற்சியணி. வற்றுந்தன்மைத்தான கங்கையை வற்றாக் கங்கையென்றது தொடர்பு உயர்வு நவீற்சியணி. தேவமகளிர் முருகப் பெருமான் மேலுண்டாய காமவெப்பத்தினைப் கங்கையாறு கொடுத்த தெனமொழிவது மயக்கவணி. தண்ணீ ராற்றினை வெந்நீராறென்பது வியப்பணி. இக் கங்கையில் முருகப் பெருமான் நீராட லாலிம்மாற்றம் ஏற்பட்டதோ அன்றேல் இயற் கையில் வெந்நீராறோவெனச் சந்தேகித்தல் ஐயவணி. இது

96. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ‘திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத் தமிழ்’, பக். 19.

கலவையணியுமாம். ஆசிரியரின் புலமைப் புத்தியானது பாடலுத்தி களாகப் பரிமளித்துள்ளமை நயத்தற்குரியது.

“ அட்டசித்தி கொண்டு ஐம்புலனை உள்ளடக்கி
நிட்டை முடிக்கும் நிருபனையும் வேலன் கண்டு
வஞ்சியரே பாடும் மாமணியாள் தன்னடியால்
அஞ்சலென்று என்னை அறுகோண ஆசனத்தின்
ஆறெழுத்தும் மாறி அடைத்துப் பிரணவத்தை
கூறமுன் போயென் கொழு நனைத்

தாவென்றுரையும் ” 97

எட்டுச் சித்திகளையும் கொண்டு ஐம்புலன்களையும் அடக்கி யோக நிட்டையை முடிக்கும் நிருபனாகவாசிரியர் முத்துலிங்க சுவாமி களைக் காட்டுகின்றார். இச்செயலை முருகக்கடவுள் வள்ளிநாயகி யாருக்குப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “ வஞ்சிக் கொடிபோன்ற வளே ! ” அழகிய மணிபோன்ற தெய்வானையின் அடியவன் என்னை அறுகோண ஆசனத்தில் ஆறு எழுத்துக்களை மாறி எழுதி அடைத்துப் பிரணவத்தைக் கூறுமுன் என் கணவனைத் தருமாறு கேட்பாயாக ” எனப் புத்திபுகட்டுகின்றார் இது பாடலடிகளின் பொருள்.

அட்ட சித்திகளைக்கொண்டு ஐம்புலனையடக்கி யோக நிட்டை முடிக்கும் நிருபனை முத்துலிங்க முனிவரைக் கூறியமை பெருமை யணி. வஞ்சியரே ! என்றது உவமையணி. ‘ அறுகோண ஆசனத் தில் ஆறெழுத்துக் கூறியடைக்கு முன் போய்க் கணவனைத் தரும் படி கேட்பாயாக ’ வென்றது யுக்தியணி. பாடற்பகுதி சேர்வை யணி. அட்டசித்தியாலும், நிட்டையின் சக்தியாலும் குமரக்கட வுளை இயந்திரத்திலடைத்து முனிவர் தென்னிந்தியாவிட்கெடுத்துச் சென்றாற் கதிர்காம வள்ளி நாயகி தமக்குக் கிடைக்காது போய் விடுவாளோவென்றொரு சந்தேகத்தைத் தோற்றுவிப்பன பாட லடிகள், ‘ கொழுநனைதாவென்றுரையும் ’ என்ற குமரக் கடவுள் கூற்று, முருகக்கடவுள், வள்ளிநாயகியார், முத்துலிங்க முனிவர் ஆகிய மூவருக்குமிடையிலேற்பட்ட தத்துவார்த்த உடன்படிக்கை நிகழ்ச்சி யினையாசிரியர் கவிதையிலோவியமாகப் புனைந்துள்ளமையைப் போற்றவேண்டும்.

97. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘ கதிர்காமத்து அம்மாளை ’, பக். 52.

“ ..கலைமுக மதிபோ லகவிருளை
கழிக்கு மாற்ற லின்மையினாற்
கவற்சி யுட்கிக் குறைகின்றாய்
கழலும் போது கறுக்கின்றார் ” 98

எனவருமடிகள்.

கல்வியையும் பிறைக்கலையையும் சுட்டுதலாற் பல்பொருட் சொற்
றொடர் அணி, சந்திரன் தேய்தலான இயற்கை நிகழ்ச்சியைக் செயலி
லேற்றிக் கூறியிருப்பது தற்குறிப்பேற்றவணி. கழறும் போது கறுக்
கின்றாயென்பதிற் கோபங் கொள்கின்றாய் என்றும் மலர்ந்த தாம
ரைப் பூவை வாடிக் கூம்பச் செய்கின்றாய் என்றுமிரு பொருள்பட
வருதல் பல்பொருட் சொற்றொடர்த் தற்குறிப்பேற்றவணியாம்.

“ வனத்தில் மயிலாட வான்கோழி கண்டிருந்து
கனைத்து நின்று ஆடுங்கதை போலே யான்தானும்
இந்தப் பெரும் புவியில் இளையோனும் இக்கதையை
சந்தப்படுத்தத் தகுமோ கலையறியான்
பாரிலெறும் பிணங்கள் பாங்காய்ச் சமுத்திரத்தை
வாரிக் குடிப்பனென்ற வாறொக்கு மம்மாளை ” 99

எனவருதல்

மயிலாட வான்கோழி கண்டாடியது போலவென்பதுவும் ஏறும்
பிணஞ் சமுத்திரத்தைக் குடிப்பது போலவென்பனவும் உவமை
யணிகள். முடியாத காரியத்தைச் செய்ய முயலுகிறேன் எனக்
கூறுதல் கூடாமையணி.

“ ..நாட்டினில் வளப்பஞ் சொல்ல நமலந்திகழ் மாதே கேளீர்
தீட்டிய புகழ் சேர்வேலன் திரு நகர் வளப்

பஞ்சொல்லக்கூடா

ஏட்டினிலெழுத வொண்ணா ” 100

என்பதில் நகர்வளஞ் சொல்ல முடியாது, ஏட்டினில் எழுதமுடியா
தெனக் கூறியமை கூடாமையணி. எழுதக்கூடியவற்றை எழுத
முடியாதென உயர்வு விஞ்சக்கூறியுள்ளமை உயர்வு நவீற்சியணி.

98. சிவங். கருணாலய பாண்டியப் புலவர்; ‘**திருக்கதிரகாமப்
பிள்ளைத் தமிழ்**’, பக். 27.

99. நல்லதம்பிப் புலவர்; ‘**கதிர்காமத்து அம்மாளை**’, பக். 4.

100. ப. வயிரமுத்து; ‘**கதிர்காம சுவாமி மீது கிளித் தூது**’,
பக். 9.

“...காச மறுங்குங் கதிரையே—ஆசை
விடக்குஞ் சரிக்கும் வினையுமறுத் தாளுங்
கடக்குஞ் சரி மகிழ்நன் காப்பு.”¹⁰¹

இப்பாடலின் பொருளை நோக்குவாம். இச்சைக்கிடமான ஆனுடம்பையுமதிற் சஞ்சரிக்கும் வினைகளையுங் களைபவனான கதிரைப் பெருமாள், குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகவுந் தெய்வானை கேள்வனாகவுமுள்ளான். இப்பதியிலே உலகவாசையறுத்த முனிவர்கள் பொன்னைத் தீங்கு தருவதென வெறுப்பர். தஞ்சமென வருமடியார்களின் நோய் தீரப் பெறுவர்.

ஆசை அகற்றிய முனிவர்கள் பொன்னைத் தீங்குதருவதென விலக்குதல் ஏதுவணி. இச்சைக்கிடமாகியஆனுடம்பு என்பது இகழ்ச்சியணி. வினைகளையறுத்து ஆட்கொள்ளுதல் மாற்று நிலையணியாம்.

இங்ஙனமாகப் பாடல்கடோறுங் காணப்படும் பல்வகை அணிகளையும் அவை அழகு செய்யுமாற்றையும் நோக்கினோம். நவரத்தினக் கற்கள் பொன்னாபரணத்திற்கு ஒளியூட்டுதல்போற், பாடலாகிய ஞானாபரணத்திற்கு அணிகள் மெருகட்டி எழில் காட்டுகின்றன எனக் கூறின் மிகையாகாது.

101. சோமசுந்தரப் புலவர்; 'கதிரைச்சிலேடை வெண்பா', பக். 173.

பிரபந்தங்களிற் காணப்படும் வித்துவத் தன்மையின் வேறுபாடுகள் பற்றிய குறிப்புகள்

பழமை என்ற அத்திவாரத்திலே புதுமைக்கட்டமாயமைந் துள்ள நூல், பழகு தமிழிலே இயற்றப்பட்ட கதிரைமலைப்பள்ளி. இந்நூலிலே கதையை வளர்த்துச் செல்லும் மூத்தபள்ளி, இளைய பள்ளி ஆகிய இரு பெண்பாத்திரங்களும் உயிர்த்துடிப்புள்ள பெண் பாத்திரங்களாகக் காணப்படுவன. இளையாள் மீது ஆராக்காதல் கொண்ட பள்ளன் தன் சொல்லாலுஞ் செயலாலும் மூத்த பள்ளி யைத் துன்புறுத்துமிடங்கள் மனத்தை யுருக்குவன. கொடுமை பொறுக்க முடியாத மூத்தவள் பண்ணைத் தலைவனிடம் முறையிடும் கட்டங்கள் ஆசிரியரின் கற்பனை வளத்தில் ஊடலை வெளிப் படுத்தும் உச்சக்கட்டங்களாகக் காணப்படுவன. கதிரைக் கும ரேசனாங் கதாநாயகன் சார்த்து வகையிலே ஒப்பாருமிக்காருமில்லா வகையிற் போற்றப்படுதல் ஆசிரியரின் முருக பக்திக்குச் சான்றா யமைகின்றது. இயற்கை வருணனைகள் ஏற்ற உவமைகளுடன் எடுத்த ளாப்பட்டுள்ளன. ஆண், பெண் மனவுணர்வுகள் நுட்பமாகவும் வெளிப்படையாகவும், இடத்திற் கேற்றவாறு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. சில பாடல்களில், அக்காலச் சமுதாயப் பழக்க வழக் கங்கள் மக்களிடையே காணப்பட்ட நம்பிக்கைகள் என்பன அழுத் தந் திருத்தமாக வெளியிடப்பட்டுள்ளமை அக்காலக் கட்டத்தை, நமக்குணர்த்துவன. பல பாடல்கள் அரங்கிலேயாடத்தகுந்த ஓசை நயமுந் தாளவமைப்புங் கொண்டு விளங்குகின்றன.

முருகன் புகழைத் திருப்புகழாகப் பாடி அருட்புகழ் பெற்றவர் அருணகிரிநாதர் என முன்னருங்கூறியுள்ளோம். செஞ்சொற் பிர வாகத்திலே, கவிதை வீறுகொண்டு கருத்துக்கள் ஒளிவீசங் கற்களாகப் பிரகாசித்து நிற்கின்றன. வள்ளியம்மையாராயினுந் தெய்வானை பிராட்டியாராயினுங் கந்தக்கடவுளாயினும், எந்தக்கடவு ளானாலும் புராணச் செய்திகளை அழுத்தந் திருத்தமாகத் தொகுத் துத் தேவாமிர்தச் சுவையாகப் புகழைப் படைத்துள்ளார். காத லுலகிற் களிநடம்புரியும் பாடல்களும், இவ்வுலகிற்கு இழுத்துச் செல்லும் பாடல்களுமாக இருவேறு வகைகளையும் சொற்சிலம் பத்தாற் சுவைபடக் காட்டுகின்றார். எப்படி எப்படியெல்லாமோ பாடுகின்றார். பதைத்துருகி நிற்கின்றார். பக்தனாகவும், பரகதி யடைந்தவனாகவும், துச்சனாகவும், தொண்டனாகவும், ஏழையாக டும், காழகனாகவுந் தன்னைக் காட்டுகின்றார். ஈடு இணையற்ற

அவரது பக்தி அனுபவம் சொற்களுக்குமப்பாற்பட்ட நிலையைக் காட்டுகின்றது. அனுபூதிமானாக நின்று பாடுதலாற் குமரக் கடவுள் அவரது நாவில் நடம்புரிந்தே பாடுவித்தார் என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

காசி கதிர்காம மென்றே கூறிவிட்டார் திருவருட்பாவாசிரியர், காசியிலிருந்தே அருட்கண்களாற் கதிர்காமத்தைத் தரிசித்த பெருமை இவரைச் சாரும். திருஞானசம்பந்தரும், சுந்தரரும் இராமேசுவரத்தில் நின்று நம் நாட்டு ஈச்சரங்களுக்குத் தேவாரம் பாடியதற்கொப்ப, இம்மகான் காசியிலிருந்தே காசிக்கிணையானது கதிர்காமமென்று, பாடினாரென்றாற் கதிர்காமக் கந்தனின் புகழைப் பேசவும் வேண்டுமோ எனக் கேட்கத் தோன்றுவன இவரது பாடல்கள்.

கற்பனை வளம் நிறைந்த காதலோவியமாகத் திகழ்வது கிளித்தூது. காவிலே கந்தரைக்களவிற் கூடிய பெண், தாயிடமதனை மறைக்க முயலுஞ் சாகசச் செயலைப் பொருட்கவை குன்றாது கூறிச் செல்கின்றாராசிரியர். தட்டுத்தடங்கலின்றிப் புத்தியாகவும் யுத்தியாகவுந் தாய்க்குவிடை கூறிச் செல்கின்ற மகளென்னும் பெண் பாத்திரப்படைப்புப் பாராட்டுக்குரியதே.

நா. வை. செல்லையா என்ற ஆசிரியர், கதிரை நான்மணி மாலையைப் பழந்தமிழ் நூலான திருமுருகாற்றுப்படையை அடியொற்றி அமைத்துள்ளார் என முன்னரும் குறிப்பிட்டுள்ளோம். கருத்துச் செறிவுள்ள செஞ்சொல் வளத்தினைப் பாக்களெங்கும் பரக்கக் காணலாம். உவமைகள், உருவகங்கள், ஆற்றப்படுத்தல் இவையாவும் உயர்ந்ததொரு கவியின் நிலையைப் புலப்படுத்துவன. வறுமையில் வாடினாராகையால் முருகனைத் தேடியோடினாரென அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

நா. வை. செல்லையாவின் மற்றுமொரு படைப்புக் கதிர்காமமாலை. இந்நூல் இவ்வாசிரியரினுள்ளதுத் தெழுந்த உணர்ச்சிகளின் ஒப்பாரி என்றே கூறலாம்.

இவர் மாலையிற் காணப்படும் பாடற்றொடர்கள், பல்வேறு கோணங்களினின்று சமுதாயத்திலேற்றத் தாழ்வுகளையும் போலித்தனத்தையும் மனித இயல்புகளின் மாறுபாடுகளையுமெடுத்தோதுகின்றன. காமத்தாலேற்பட்ட சீரழிவு, பயத்தையுங் குழப்பத்தை

யுமேற்படுத்த, அமைதியாகச் சிந்தனை செய்து நம்பிக்கையோடு குமரக்கடவுளே சகலமுமெனச் சரணடைகின்றார். வறுமையாலேற்பட்ட துன்பமே இவ்வாசிரியரைப் பக்திப்பாடல்களைப் பாடத் தூண்டியதென்ற அனுமானமு மேற்படுவதாம்.

கதிர்காமபுராணவாசிரியர் வடமொழிப் பயிற்சி நிரம்பியவர், அன்றேல் வடமொழியில் உள்ள தட்சிண கைலாய மான்மியமென்ற நூலை மொழிபெயர்க்க முனைவரோ எனில் முனையார் எனலாம். தனிமொழி பெயர்ப்பு இத்தனை அருமை பெருமையாக அமையாது. நூலைக் கற்பனைச் செறிவும், கருத்து நுட்பமும், புராணப் பொலிவும், மேருப்புகழாக வுயர்த்தியுள்ளன. நூலின் பிற்பகுதியில் வரும், பாபதீபன், நூபுர மங்கை இவர்கள் பற்றிய செய்திகள் வேண்டாதவையாகத் தோன்றினாலும் கதிர்காமப் பெருமான்நிரு வடிகளால், ஆகாத தொன்றில்லை என்பதை மிகத் திட்டமாகக் கூறுவதற்கு இவை ஆதாரமாக அமைவன.

கதிரை யாத்திரை விளக்கவாசிரியர் தமது யாத்திரை பற்றி எழுதியுள்ளார். கண்களுக்குக் கதிர்காமப் பெருமான் காட்சி கொடுத்ததை விண்கூற முனைந்துள்ளார். சாதாரண சொல்லாட்சியாயிருப்பினுஞ் சுவையுடையது. சில இடங்களிற் கற்பனை உயர்வு நவீற்சியின் எல்லைக்கோட்டைத் தாண்டுவதாக அமைகின்றது. இவர் நூலில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்களது கீர்த்தனைகள் நாவலரும் சிறந்த கதிர்காம பக்தரென்பதைப் புலப்படுத்துவன. இராகம், தாளம் ஆகிய உத்திகளாற் தமது சங்கீத ஞானத்தைப் புலப்படுத்தியுள்ளார் நாவலர்.

திருக்கதிர்காமப்பிள்ளைத் தமிழாசிரியர் சங்கம் வைத்துத், தமிழ் வளர்த்த பாண்டிய நாட்டு மண்ணிற் பிறந்தவர். பாண்டிய நாட்டுப் பைந்தமிழும் ஈழத்துச் செந்தமிழுங் கலந்தாலதற்கு ஈடுமிணையும் உண்டோ என்ற வகையிலமைத்துள்ளது பிரபந்தம். புலமைக்கும் கற்பனை வளத்திற்கும்மேற்ற பிரபந்தமான முத்துக் குமாரசுவாமிப் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாக்களின் பாநயத்தையும் விஞ்சிக் காணப்படுதல் பலவிடங்களிற் கண்கூடு. அந்நாட்டு வளத்திலும் நம் நாட்டு வளம் விஞ்சக் காண்கிறோம். தெய்வீகத் துறவியாங் குமரகுருபரர்க்கும் இல்லறத்தை நல்லறமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த கருணாலய பாண்டியப் புலவர்க்கும் கவிதைச் சிறப்பில் வேறுபாடுண்டு. குழந்தையைத் தாலாட்டுவதிலும் சரி, தளர்நடை நடப்பித்தலிலும் சரி, உணவூட்டுதலிலும் சரி, தாயாகவோ வன்

றேற் செவிலித்தாயாகவோ மாறிவிடுகின்றார். நம்நாட்டுக் காட்சி களும், மதிவளம் நிறைந்த கற்பனைகளும் ஈடு இணையற்ற புலமையும் முருகன் தமிழ்த் தெய்வமென்ற சாதனையும் நல்லதொரு பிள்ளைத் தமிழை நல்க உதவின. இனியொரு பிள்ளைத் தமிழ் இப்படி எழுமா என்பது சந்தேகமே.

நுட்பமாகவும், அரிதாகவும், அருமையாகவும் கதிர்காமத்து அம்மானையாசிரியர் வள்ளியம்மையாரின் அழகினை வருணிக்குமிடம் ஒப்புயர் வற்றுக் காணப்படுகின்றது. எத்தனையோ உவமைகள் கூறி வருணிக்கின்றார். வேட்டுவர் சமுதாயச் சடங்குகளை மிக வித்தாரமாகக் கூறுகின்றார். குழந்தை வள்ளியைத் தொட்டிலிலிடல், பருவமடைந்த மங்கை, பரண்மேற் காவல் இவை வேட்டுவர் சடங்கு முறைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைவன. முருகக்கடவுளின் மாறுவேடங்களாற் பெண்ணின் மனத்திலேற்பட்ட பல்வேறுபட்ட உணர்வுகளையும், மனப் போராட்டங்களையும் ஆசிரியர் சுவைபடச் சித்திரிக்கின்றார். வள்ளியின் பிரிவின்போது சகோதரர் அரற்றல், குலப் பெருமை பேசுதல், இவற்றோடு வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும் பின்னணியாகக் கொண்டுள்ளது. நூலெங்கும் பரந்துள்ளதும் வேகமும் விறுவிறுப்பும் கொண்டதுமான பாடலோட்டத்தைப் பாராட்டவேண்டும்.

சோமசுந்தரப்புலவர் மிக நுட்பமான புலமைத்தன்மையில், வித்துவநோக்குடைய சிலேடைப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இதனை முன்னரும் நாம் பாராட்டியுள்ளோம். அரிது, அரிது, மானிடராதலரிது என்பதற்கொப்ப அரிது, அரிது நூறு சிலேடை வெண்பாக்கள் பாடுவது எனக் கூறிவிடலாம். ஆறுபடை வீட்டு நிகழ்ச்சிகளுங் கந்தவனக்கடவை, மாவிட்டபுரம் ஆகிய முருக தலங்களும் நூலிற் சிறப்பிக்கப்படுவன. ஏனைய புலவமணிகள் யாப்பு என்ற கட்டுக்கோப்புக்குள் நின்று முருகக்கடவுளைப் பக்திக் கற்பனைவளமுமிக்க பாடல்களாற் பிணித்துள்ளமை போற்றுதற் குரியதே.

முடிவுரை

கதிரைக்குமரேசன் அருளாட்சி செய்யும், கதிர்காமத் தலத்தின் மீது பாடப்பட்ட பிரபந்தங்களில் ஆய்வை நிறைவேற்றியுள்ளோம்.

கதிர்காமத்தலவரலாற்றிலே, அதன் அமைவிடம் நிலப்பாங்கு வளங்கொளிக்கும் மணியாறு, இத்தலத்தோடு சம்பந்தமான வரைகள் என்பன இடம்பெறுகின்றன.

இத்தலத்தைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள், புராண இதி காசக் குறிப்புகள், பிறநாட்டார் குறிப்புகள், இத்தலத்தில் நடைபெறும் நித்திய, நைமித்திய கிரியை வழிபாடுகள், தலத்தின்கண் வாழ்ந்து தொண்டாற்றிக் குமரனடி சேர்ந்த துறவிகள், ஆலயபரிபாலனம் இவையெல்லாம் நூல்கள் நவில்வனவும், அன்றாட நடைமுறையிலுள்ளவையுமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இத்தலத்தின்கண் தொண்டாற்றிய துறவிகளிற் பெரும்பாலானோர் வடநாட்டினர் எனின், எத்தகையதொரு தெய்வீக சக்தி அவர்களை இத்தலத்தின் கண்ணீர்த்துப் பணிபுரிய அருளியதென்பது உய்த்துணற்பாலது.

பள்ளுத் தொடக்கம் பதிகமீறாக ஆராயப்பட்டுள்ள பிரபந்த வகைகளிற் கால அடிப்படை, தொகுதி அடிப்படை இரண்டும் பேணப்பட்டுள்ளன. இவற்றை வகைகளாகப் பிரித்தாராயும்போது எத்தனையோ நவமான செய்திகளை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. எத்தனை புதுமை அனுபவங்கள், ஆசிரியர்கள் அவற்றைப் புகன்று செல்லுந்தன்மை, இவற்றை நோக்கில் உள்ளம் பூரிப்படைகின்றது.

புலவர் பலர் பிணிகொண்டு வருந்தும் நோயாளிகளாக, பரத்தையர் ஒழுக்கத்தை ஒம்புவராக, புலால் உண்போராக, இறப்பை எதிர் கொள்வோராக, இல்லறத்திற் சிக்கித் தவிப்பவர்களாகத் தம்மைக் காட்டுகின்றனர். வறுமை மிக்கதும், பிற சமயப் பிரசாரம் அலையெழுப்புவதுமான காலகட்டத்திற் பலர் தோன்றியுள்ளனர். அக்காலத்துக் கௌமாரச் சமுதாய நம்பிக்கையின் ஒளி விளக்குகளாகத் தோன்றிய இவர்கள் மக்களிடையே மனத்திண்மை ஏற்படுத்திப் பெருஞ்சாதனை புரிந்துள்ளனர். கௌமார வழிபாட்டினை நிலைநாட்டும் நெஞ்சுறுதி, மகிமைப் பிரதாபங்களை எடுத்தோதும் பாங்கு என்பன ஆசிரியர்களின் தாளாண்மைக்கும், கௌ

மார சமயப் பிரசாரத்திற்கும் எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைவன. பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்புவகையாலோ, அன்றேல் வேறுவகையாலோ பாடும்போது ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றிக் காணப்படுகின்றனர். சிலர் பரிபக்குவ நிலையினின்று பாடுகின்றனர்.

கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் காட்டும் நாட்டுவளமும், சமுதாய வாழ்க்கையும் என்ற இயலில், கார் தவமுங் கதிரை மலையைக் காண்கின்றோம். மழைவளங் குன்றாத வாஞ்சிறப்புப் பேசப்படுகின்றது. தேனும் ஊனும் நாடி உண்ணும் வேட்டுவர் வாழ்க்கை, செந்தினை விளைத்துச் செந்தேனுடனுண்ணும் மலைவாழ் குறவர்தம் வாழ்க்கை, செந்நெல் விளைத்துச் சிங்கார வாழ்க்கை மேற்கொள்ளும் மருத நில மக்கள், ஆனிரை புரக்கும் ஆயர்வாழ்க்கை, மீன்பிடித்தும், உப்பு விளைத்தும் வாழும் பரதவமக்கள், ஆறலைத்துச் சூறையாடும் பாலைநிலத்தவர் வாழ்க்கை இவையெல்லாம் பாங்காக விளக்கப்பட்டுள்ளன. முத்துக்கொளிக்கும் கடலலைகள், மணியுமிழும் குலவரைகள், கோவநிலம், வானளக்கும் காவினம், மீனளக்கும் மாடங்கள், இன்சுவைக்கனிகளை மந்தியினம் மாந்துதல் இன்னோரன்ன செய்திகள் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றன.

பக்திவெளிப்பாட்டுப் பகுதியில், பிரபந்த ஆசிரியர்கள் கலியுகக் கடவுளாங் கந்தப் பெருமானின் கழலிணைகளை மனம், வாக்கு, காயமாம் திரிகரண சுத்தியோடு வணங்கி, ஏதோ ஒரு வகையிற் பக்திகொண்டு பாடியுள்ளனர். இது பிரபந்தங்களை ஆயுந்தோறும் கண்ட உண்மையாகும். குமரக் கடவுளே இவர்களைப் பாட வைத்தனர் எனக் கூறினும் பொருந்தும். வகை வகையான பக்தியினைத் தொகை தொகையாகப் பிரபந்தங்களிற் காண்கின்றோம். தாயாகத் தந்தையாகப் பக்தி செய்வோர், குமரனைக் குழந்தையாகப் பக்தி செய்வோர், களவிலே கூடிக்குலவிக் காதல் செய்து, தூதனுப்பி மாலையளித்தோர், உயிரைத் தியாகம் செய்ய நினைக்கும் உத்தம பக்தர்கள், கண்டதும் விண்டதுமாக நிற்கும் தொண்டர்கள், கண்டதைக் கூறமுடியாது உன்மத்த நிலையிலே ஆடிப்பாடுவோர் ஆகிய பல்வேறுபட்ட பக்தியாளர்களைப் பிரபந்த மெங்கும் பரக்கக் காணலாம்.

பிரபந்தங்கள் ஒவ்வொன்றும் சிறந்த அறிவுக் கருவூலங்களாகக் கருத்துக்கு விருந்தளிப்பனவாகத் தோன்றுவன. ஆயுந்தோறும், நவநவமான கருத்துக்களைச் சுரந்தளிப்பன. ஆய்வுக்கு எடுத்துக்

கொண்ட பொருள் எம்மறிவுக்கும், ஆய்வுக்கும் அப்பாற்பட்ட பெரும் பொருள், ஆகம ஆசார சொரூபன் ஞானக்குமரனாம் கதிர்காமக் கந்தன் பற்றிய பிரபந்தப்பொருள். பல்வேறுபட்ட அணுகுமுறைகளையும், பல்வேறுபட்ட நோக்குகளையும், காட்சி விரிவடையுந் தன்மையினையும் இவற்றில் காணக் கூடியதாக உள்ளது. நீர்ப்பரப்பிலே விட்டெறியும் சிறு கல்லானது விழுமிடத்திற் சலனமேற்படுத்தி, அலைகளாக விரிந்து பரந்து விளிம்பினை எட்டுவ தொப்ப, ஒவ்வொரு பிரபந்தமும், சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் வருணனைக்கும் அப்பாற்பட்ட பரிபூரணானந்தப் பொருளை மனக் கண்ணாற் கண்டு காட்டமுற்படுகையில் அவை மனத்தடாகத்திற் பக்திக் கல்லாக விழுந்து கருத்தில் அழுந்திச் சலனமேற்படுத்துவன. எனவே அவர்தம் தெய்வானுபவங்களை நூல்நுகர்வோரும் அனுபவிக்கின்றனர். இத்தகைய பக்தியுணர்வு முத்திக்கு வழிகாட்டும் மூலப் பொருளாக அமைவதாம்.

செந்தமிழில் இலக்கண நூல்கள் இன்று போற்றப்படுவதில்லை. மரபுவழிக் கவிதைகள் வழக்கொழிந்து செல்வன, வசனகவிதைகள் பாவுக்குரிய இலக்கண நலன்களின்றிக் தற்காலத்துச் சமுதாயத்தாற் போற்றப்படுவன. பழமையும் போற்றப்பட வேண்டும், புதுமையும் வரவேற்கப்படவேண்டும். இந்நிலையில் முற்றாகப் பழமை இறந்தொழிதலைத் தமிழ் மக்கள் தடுத்து அதற்கு ஆக்கந்தரல் வேண்டும். எமக்குக் கிடைத்த பிரபந்தங்களைவிட, கிடைக்காதவை ஏட்டுவடிவிற் காணப்படலாம். அவற்றையும் தேடிப்பெற்று அச்சேற்றுவது கதிரைக் குமரனுக்குச் செய்யும் சிறந்ததொரு தமிழ்த் தொண்டாம்.

ஒவ்வொரு பிரபந்தமும், நறுமணமிக்க பூவாகப் பாத கமலங்களில் அர்ச்சிக்கப்படும். சில செந்தமிழ்த்தேன் பிலிற்றும் விரையுறு நறுமலர் ஆரங்கள், சில நறுமலர்க் கண்ணிகளாய்ச் சிரத்திற் சூட்டப்பெறுவன. இங்ஙனமாகப் பல்வகைப் பிரபந்தங்களையும் ஆய்ந்தெடுத்த ஆய்வினை நூலாக அமைத்துள்ளோம்.

ஆய்வுக்குதவிய அடிப்படை நூல்கள்

நூற்பட்டியல்-1

01. அருணகிரிநாதர் . . . **திருப்புகழ்,**
சைவ சிந்தாந்த சமாஜம்,
சென்னை (1935).
02. அருணகிரிநாதர் . . . **திருப்புகழ்,**
வானதிபதிப்பகம்,
சென்னை (1986)
03. ஆறுமுகம் பிள்ளை, சி. **கதிர்காமப் பதிகம்,**
கதிர்காம மாலை,
ஸ்ரான்கொட் அச்சகம்,
கொழும்பு.
04. இராமச்சந்திரன், க. . . **கதிர்காமப் பதிகம்,**
குமரன் அச்சகம்,
கொழும்பு.
05. இராமசாமிப் பிள்ளை . . . **கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக்
களிப்பு,**
சரஸ்வதி புத்தகசாலை,
175, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு (1953)
06. இராமசாமிப் பிள்ளை . . . **கதிர்காமத்து ஏசல்,**
கதிர்காமக்கும்மி,
ஸ்ரீமகள் விலாசம் பிரஸ்,
ஜி.டி. சென்னை.
07. **கதிர்காம வேலவர் பேரில்
காதற்கண்ணி**
ஜீவாப் பதிப்பகம்,
மட்டக்களப்பு.
08. **கதிர்காம முருகன்
பாமாலை**
ஸ்ரீ சாரதா நிலைய சேவா
சங்கம்,
பருத்தித்துறை (1972).

09. குலசபாநாதன் . . . **இலங்கையின் புராதன
சிவாலயங்கள்,
'கதிர்காமம்',**
திருமகள் அழுத்தகம்,
சுன்னாகம் (1947).
10. குமாரசுவாமி, வ. . . (பதிப்பு) **கதிரைமலைப் பள்ளு,**
சென்னை (1935).
11. கோவிந்தசாமி தேவர்,
வி. எஸ். **கதிர்காமக் காட்சி சமத்துவ
மாலை,**
ராஜா அச்சகம்,
நாவலப்பிட்டி.
12. கோவிந்தசாமி தேவர்,
வி. எஸ். **கதிர்காமப் பாமாலை,**
ராஜா அச்சகம்,
நாவலப்பிட்டி.
13. சதாசிவ ஐயர், தி. . . **கதிர்காம மும்மணி மாலை,**
மல்லாகம்,
இந்துசமய விருத்திச் சங்கம்
(1975).
14. சிவசேகரன், பெ. . . **'கதிர்காமப்பெருமான்
திருவருட் பாமாலை',**
கல்வி நிலையம், தனசக்தி,
திருகோணமலை
(ஆண்டு இல்லை)
15. சிவஞானதேசிக
சுவாமிகள் ஸ்ரீலபுரீ **கதிர்காமத் திருவருட்பா,**
ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை,
வெளியீடு. (1954)
16. சிவங். கருணாலய
பாண்டியப்புவர் **திருக்கதிரகாமப் பிள்ளைத்
தமிழ்,**
கொழும்பு ராபர்ட்
பிரஸ் லிமிடெட் (1937)
17. சுத்தானந்த பாரதியார்
யோகி ஸ்ரீ. **கதிர்காம மாலை,**
கொழும்பு (1952)

18. செல்லையா, நா. வை. **கதிரைநான்மணி மாலை,**
திருமகள் அழுத்தகம்,
சுன்னாகம் (1936).
19. செல்லையா, நா. வை. **கதிர்காம மாலை,**
திருமகள் அழுத்தகம்,
சுன்னாகம் (1940).
20. சோமசுந்தர ஐயர், சு. **கதிர்காமப் பேரின்பக்காதல்,**
கலைமகள் பிரஸ்,
வடக்கன் குளம், (1920)
21. சோமசுந்தரப் புலவர் .. **கதிரைச் சிலேடை வெண்பா,**
கதிர்காம வேலவர் பதிகம்,
நாமகள் அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம் (1955)
22. நடராசா, த. அ. .. **திருப்பதிகம்,**
சிவகுகபிரஸ்,
கொழும்பு (1924).
23. நல்லதம்பிப் புலவர் .. **கதிரேசன் மகிமை எனும்**
கதிர்காமத்து அம்மாணை,
சரஸ்வதி புத்தகசாலை,
175, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு (1953).
24. நாகலிங்கம் பிள்ளை, சி. **கதிர்காமப் புராணம்,**
சரஸ்வதி யந்திரசாலை,
பருத்தித்துறை (1932).
25. வயித்திலிங்கம், அ. .. **கதிரை அந்தாதி,**
கொழும்பு (ஆண்டு இல்லை)
26. வயிரமுத்து, ப. .. **கதிர்காம சுவாமி பேரில்**
கிளித்தூது,
யாழ்ப்பாணம் (1928)

27. வல்லிபுரம், சு. . . **கதிர்காம சுவாமி பேரில்
தோத்திரப் பாமாலை,**
மெய்க்கண்டான் அச்சியந்திர
சாலை, கொழும்பு (1950)
28. வாசன், வி. எஸ். . . **சிற்கதிரை ஆனந்த மாலை,**
சரஸ்வதி புத்தகசாலை,
175, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு (ஆண்டு இல்லை)
29. விநாயகமூர்த்திச்
செட்டியார் **கதிரை யாத்திரை விளக்கம்,**
யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச
யந்திரசாலை (1923).

ஆய்வுக்குதவிய உ_சாத்துணை நூல்கள்

நூற்பட்டியல்-2

01. அகநானூறு . . களிற்றுயானை நிரை
திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், சென்னை (1957)
02. அகநானூறு . . 'மணிமிடைபவளம்'
திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், சென்னை (1957)
03. அகநானூறு . . 'நித்திலக் கோவை'
திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், சென்னை (1957).
04. 'அகில உலக இந்து
மாநாட்டு மலர்'
பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு
வெளியீடு,
கொழும்பு (1982).
05. அருணகிரிநாதர், . . 'கந்தரலங்காரம்'
குழந்தைவேல் முதலியார்
பதிப்பு, சென்னை (1955)
06. அருணாசலம்,
கனகசபை 'ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்'
ஆய்வுக் கட்டுரை,
தமிழ் முதுமாணி (1974)
பேராதனை.
07. அருளம்பலவனார், சு. 'திருவாசக ஆராய்ச்சியுரை'
இரண்டாம் பாகம்,
யாழ்ப்பாணம் (1973).

08. இளங்கோவடிகள் .. **‘சிலப்பதிகாரம்’**
வை, பெரி. பழமு.
காசிவிசுநாதன் செட்டியார்,
வெளியீடு, சென்னை (1966)
09. **‘ஈழமண்டலத்திருத்தலத்
தேவாரமும் திருப்புகழும்**
ஸ்ரீமத் த. கனகசுந்தரம் பதிப்பு.
கொழும்பு (1934).
10. கச்சியப்ப சிவாசாரிய
சுவாமிகள். **‘கந்தபுராணம்’**
ஸ்ரீகாசிமடம் திருப்பனந்தாள்
ஆதீனம் வெளியீடு,
திருப்பனந்தாள் (1953)
11. கந்தசாமி, ஆ. .. **‘முருகவழி பாட்டில் ஆறுமுகத்
தத்துவம்’**
அகில உலக இந்து மாநாட்டிற்
வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை (1982)
12. **கந்தபுராணம்
தக்ஷகாண்டம்**
‘ சி. கணபதிப் பிள்ளை உரை’
பேராதனைப் பல்கலைக் கழக
இந்து மாணவர் சங்கம் பதிப்பு,
பேராதனை (1967).
13. கந்தையா, ஆ. .. **‘செவ்வேள்’**
அரச வெளியீடு
கொழும்பு (1985).
14. கந்தையா பிள்ளை,
க.சி. **‘தமிழ்ப்புலவர் அகராதி’**
ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை (1960).
15. .. **கம்பராமாயணம்**
‘ வை. மு. நரசிம்மன் பதிப்பு’,
சென்னை (1957).

16. கல்யாண சுந்தர
முதலியார், வி. 'முருகன் அல்லது அழகு'
அரசி டிப்போ,
சென்னை (1968).
17. .. கழகத் தமிழ் அகராதி
' திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், சென்னை (1964).
18. .. கலித்தொகை
' வெ. பரி. பழமு. காசி
விசுவநாதன்,
செட்டியார் வெளியீடு,
சென்னை (1938).
19. .. கலைக்களஞ்சியம்
1-10 பகுதிகள்
' தமிழ் வளர்ச்சிக் கழக
வெளியீடு '
சென்னை (1968).
20. குமரகுரு பரசுவாமிகள். 'குமரகுருபரர் பிரபந்தத்
திரட்டு' ஸ்ரீகாசிமடம்,
திருப்பனந்தாள் (1961)
21. குமாரசுவாமிப்
புலவர், அ. 'யாப்பருங் கலம்'
யாழ்ப்பாணம் (1900).
22. குறுந்தொகை .. 'உ. வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு'
சென்னை (1937).
23. சதாசிவம், ஆ. .. 'ஞானப் பள்ளு'
கொழும்பு (1968)
24. சதாசிவம், ஆ. .. 'ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியம்'
யாழ்ப்பாணம் (1966).
25. சதாசிவ பண்டாரத்தார்
சி. வை. 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு'
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்
கழகம், (1977).

26. சயங்கொண்டார் . . . **'கலிங்கத்துப் பரணி'**
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை (1950).
27. . . . **சித்தாந்த சாத்திரம்**
சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்,
சென்னை (1940),
28. சிங்காரவேலு முதலியார் **'அபிதான சிந்தாமணி'**
சென்னை (1981)
29. சின்னையா, சி. . . **'எங்கள் கதிர்காமம்'**
சி. வை. செல்லையா பதிப்பு,
யாழ்ப்பாணம் (1961-1962)
30. சின்னையா சிவம், அ. . . **'கதிர்காம மான்மியம்'**
கொழும்பு (1954).
31. . . . **சீவகசிந்தாமணி**
' உ. வே. சாமிநாதையர்
பதிப்பு ' சென்னை (1949)
32. சுத்தானந்த பாரதியார் **'திருமந்திர விளக்கம்'**
யோகி, ஸ்ரீ. . . கொழும்பு (1953).
33. சுப்பிரமணியம்,
சா. வே. **'இலக்கணத் தொகை'**
யாப்பு - பாட்டியல்,
சென்னை (1978)
34. சுப்பிரமணிய
பிள்ளை, கா. **'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு'**
ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை, பாகம்-1,
பதிப்பு-4 (1953).
35. சுப்பிரமணிய
பிள்ளை, கா. **'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு'**
பாகம் 11, பதிப்பு 3,
ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை (1949).

36. சுப்பிரமணிய நாயர், ஆ. 'காட்டுவழிவந்த கதிர்காமத் தப்பன் திருவிளையாடல்' சென்னை (1947)
37. செல்வநாயகம், வி. . . 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' யாழ்ப்பாணம் (1965).
38. . . **செல்வச்சந்நிதி**
சித்திரத் தேர் மலர்
'தேர்த்திருப்பணிச் சபை,
யாழ்ப்பாணம் (1984).
39. சேக்கிழார் பெருமான் . . 'பெரியபுராணம்'
சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்,
சென்னை (1950).
40. . . 'தலையலங்காரம்'
'கு. அம்பலவாண பிள்ளை
பதிப்பு'
யாழ்ப்பாணம் (1926).
41. தாயுமான சுவாமிகள் . . 'தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்'
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண
தபோவனம் (1980).
42. தியாகராஜா, நா.வை. . . 'கதிர்காம யாத்திரை'
மெஞ்ஞானவிலாச சபைப்
பதிப்பு, சென்னை (1924).
43. . . **திருக்குறள்**
'பரிமேலழகர் உரை'
திருநெல்வேலி,
தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை
(1953).
44. . . **திருக்குறள்**
'புலவர் குழந்தை உரை'
சிவலிங்க நூற் பதிப்புக் கழகம்,
ஈரோடு.

45. . . **திருக்குறள்**
(அறத்துப்பால்)
'கழக வெளியீடு'
தண்டபாணி விருத்தியுரை,
சென்னை.
46. . . **திருச்செந்திலதிபன்**
'வ. முத்தையாச் செட்டியார்'
சென்னை (1979).
47. திருமூலர் . . **'திருமந்திரம்'**
சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்,
சென்னை (1933).
48. . . **திருமுருகாற்றுப்படை**
'சு. அருளம்பலவனார்'
யாழ்ப்பாணம் (1937).
49. . . **திருப்புகழ் மாலை**
'மாலை ஆதீன வெளியீடு'
யாழ்ப்பாணம் (1978).
50. . . **திருக்கோவையார்**
'பன்னிருதிருமுறைப் பதிப்பு
ரிதி' வெளியீடு, சென்னை
(1960)
51. . . **திருவாசகம்**
திருக்கோவையார்
'தருமையாதீனம்'
(1966).
52. . . **திருவாசகம்**
'பத்மா பதிப்பகம்'
மாவிட்டபுரம் (1975).

53. தொல்காப்பியனார் . . . ' **தொல்காப்பியம்** '
 பொருளதிகாரம், இளம்பூரணர்
 உரை, திருநெல்வேலி,
 தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
 நூற்பதிப்புக் கழகம்,
 சென்னை (1969).
54. தொல்காப்பியனார் . . . ' **தொல்காப்பியம்** '
 பொருளதிகாரம்,
 கணேசையர் பதிப்பு,
 சன்னாகம் (1943).
55. தொல்காப்பியனார் . . . ' **தொல்காப்பியம்** '
 பொருளதிகாரம்,
 நச்சினார்க்கினியர் உரை,
 தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த
 நூற்பதிப்புக் கழகம்,
 சென்னை (1965).
56. நடராசா க. செ. . . ' **ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய
 வளர்ச்சி** ' கொழும்புத்
 தமிழ்ச் சங்கம்,
 கொழும்பு (1982)
57. நடராசா, க. செ. . . ' **வையாபாடல்** '
 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்,
 கொழும்பு (1980)
58. நடேசையர், கோ. . . ' **கதிர்காமம்** ',
 சென்னை (1946).
59. நவநீத நடனார் . . . ' **நவநீதப்பாட்டியல்** '
 எஸ். கல்யாணசுந்தரர் எஸ். ஜி.
 கணபதி ஐயர் பதிப்பு,
 சென்னை (1961).

60. . . . **நற்றினை நானூறு**
‘ தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை (1952).
61. நாதன், எஸ். எஸ். . . . **‘ கதிர்காமத் திருமுருகன் ’**
கொழும்பு (1965).
62. . . . **நாலாயிரத்திவ்ய
பிரபந்தம்**
‘ மயிலை மாதவராசன்
பதிப்பு’, சென்னை (1943).
63. . . . **நாலாயிரத்திவ்ய
பிரபந்தம்**
‘ திருமகள் அச்சியந்திரசாலை,
சென்னை (விபவஸ்ரீ வருடம்)
64. . . . **பதிற்றுப்பத்து**
‘ அருணா பப்ளிக்கேஷன் ’
சென்னை (1964).
65. . . . **பதினொராந்திருமுறை
குறிப்புரை**
‘ தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை (1971)
66. . . . **பரிபாடல்**
‘ தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த ’
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை (1978).
67. . . . **பன்னிரு திருமுறைப்
பெருந்திரட்டு**
‘ கழக வெளியீடு ’,
சென்னை (1974).

68. . . **பன்னிருபாட்டியல்**
‘ தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்’,
சென்னை (1978).
69. பாலசுப்பிரமணிய சர்மா சி. பிரம்மஸ்ரீ
‘ **யாழ்ப்பாண வைபவம்**’,
பொன்னுசாமிப் பதிப்பு,
யாழ்ப்பாணம், 1933.
70. . . **புறப்பொருள் வெண்பா மாலை**
‘ சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்’,
சென்னை (1963)
71. பூலோகசிங்கம், பொ. **‘ தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் ’**
பெருமுயற்சிகள்,
யாழ்ப்பாணம் (1970)
72. பூலோகசிங்கம், பொ. **‘ பாவலர் சரித்திர தீபகம் ’-I**
தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு,
கொழும்பு (1970)
73. பூலோகசிங்கம், பொ. **‘ பாவலர் சரித்திர தீபகம் ’-II**
தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு (1973)
74. . . **‘ மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி ’**
‘ இ. மா. கோபால கிருஷ்ணகோன் ’
மதுரை (1937).
75. மயில்வாகனப் புலவர் (மாதகல்) **‘ யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை ’**,
குல சபாநாதன் பதிப்பு,
சுன்னாகம் (1953).
76. மூவர் முதலிகள் செய்தருளிய தேவாரத் திருமுறைகள். **‘ பி. வே. நமசிவாயன் பதிப்பு ; சென்னை (1929). (1929).**

77. விசாகப் பெருமாளை
யங்கார். **‘ அணியிலக்கணம் ’**
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், சென்னை (1949)
78. வெள்ளைவாரணம், க. **‘ பன்னிருதிருமுறை வரலாறு ’**
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்
கழகம், 1962.
79. வேலுப்பிள்ளை, ஆ. . . **‘ தமிழர் சமய வரலாறு ’**,
சென்னை (1985).
80. வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ். **தமிழ் இலக்கிய சரிதத்தில்**
‘ காவிய காலம் ’
சென்னை (1962).
81. ஜகந்நாதன், கி. வா. . . **‘ கதிர்காம யாத்திரை ’**,
சென்னை (1953).

ஆய்வுக்குதவிய ஆங்கில நூல்கள்

நூற்பட்டியல்-3

ENGLISH BOOKS

1. Amarasegera, H. E. ... **The Kataragama God, Shrine and Legends,**
Ceylon Literary Register,
Vol : I, 3rd Series July 1931,
Colombo Museum.
2. Arumugam, S. ... **Ancient Hindu Temples, in Sri Lanka.** 2nd Edition,
Colombo 1982.
3. Arumugam Rasiah ... 'Kataragama' Colombo 1981.
4. Covington, M. Dr. ... 'Hindu Kataragama'
Vol : III, The Orientalist
1888-1889.
5. Mahavamsa ... Translated by Wilhelm Geiger
Colombo Museum 1912.
6. Navaretnam, C. S. ... **A Short History of Hinduism in Ceylon,** Colombo 1964.
7. Nicholas C. W. and Paranavitana, S. **Concise History of Ceylon**
Ceylon, University, 1961.
8. Paranavitana, S. Dr. ... **Epigraphia Zeylanica,**
Vol : III (Colombo Museum)
Oxford University Press,
Amen House E. C. 1933.
9. Ragavan, M. D. ... **Tamil Culture in Ceylon**
(No Date).
10. Robert Knox ... **Historical Relation of the Island of Ceylon.** (London 1861)
Vol : VI of July 1956-1957.

11. Ratna Navaratnem ... **Karthigeya**, Bombay.
1st Edition 1973.
12. Selvam Kalyana Sundaram. ' **A Short History of Kataragama
Theivanai Amman
Thevasthanam** '
Vishwa Hindu Parishath,
Colombo 1980.
13. Sir Ponnambalam
Arunachalam. **Studies and Translation—
The Worship of Muruga**,
Ministry of Regional
Development, Hindu
Affairs. 1981.
14. Upendra Takor ... **On Karthikeyan**,
Chan Rhambha,
Orientalia, Varanasi.
15. ... Yalpana Vypava Malai
Translated by C. Brito,
Colombo 1879.
16. Zvelebil, Kamil ... **The Smile of Muruga**, 1977.

LIST OF BOOKS—KATARAGAMA
(From H. A.I. Gunatilake Bibliography)

சூற்பட்டியல்-4

1. Asanagnananda Swami ... **Kataragama—The Holy of Holies of Sri Lanka.**
2nd Edition Colombo,
Ramakrishna Mission (1959)
2. Brocke Farrar, C. ... **Kataragama** (1937)
3. C.C.R.I.M. ... **Kataragama Deviyo** (1834)
4. Dewick, E. C. ... **Kataragama of the Jungle** (1929)
5. Ferdinands, C. L. ... **A visit to the great Kataragama Dewale during the Perahara festival in July 1852, Sep. 1852** (1852).
6. Godakumbura Charles Edmond ... **Kataragama—The Kirivihara of Kataragama** (No Year).
7. Gunawardene, E. T. ... **Was Kataragama a Pre-Vijayan Buddhist Kingdom of Lanka** (Dec. 1951).
8. Gunawardene, E. T. ... **The Story of Kataragama, a result of research** (1952)
9. Gunaratna, N. ... **Kataragama Planning Scheme** (1962)
10. Gunasekera, Wilfred Mendis ... **Kataragama and its Deviyo** (March 1949).
11. Guruge, Ananda, W.P. ... **Kataragama Jungle Shrine** (1964).
12. Herbert, W.H., Government Printer, Ceylon. ... **Ceylon Legislative Council report upon the Kataragama Pilgrimage, Colombo, (1877).**

13. Kanapthy Pillai
Kandasamy **The Hill God of the Tamils**
(No Year)
14. Marshall Louis ... **Kataragama—Skanda's Shrine**
Dec. 1938.
15. Muthulingaswamy, P. ... **Holy Shrine of Lord Skanda at**
Kataragama (No Year)
16. Obeyesegare Gananatha ... **The fire walkers of**
Kataragama (1978).
17. Pieries William ... **The Esala festival** (1959)
18. Pieris, P. E. ... **Kataragama Deviyo and the**
ritual of worship (1952)
19. Ragavan, M. D. ... **Kataragama—The Sylvan**
Shrine (No Year)
20. Rasanayagam, C. Mudaliyar. **Kataragama** (1938)
21. Spittle, R. L. ... **Kataragama** (1957)
22. Swartz, H. T. ... **A visit to Kataragama** (Jan. 1918)
23. Tutein, Nolthenius Marjoy **To Kataragam twenty-three**
years ago (1956).
24. White, Herbert ... **Kataragama Manual of Uva**
(1893).
25. Vesak, C. D. N. ... **Kataragama** (1960)
26. Wirz Paul ... **Kataragama die heiligste state**
Ceylon (1954).
27. Zvelebil, Kamil **Valli and Murugar, a tradition of**
myths (1977).

மன்னிக்க வேண்டுகிறோம்

‘கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள்’ என்ற இந்த நூல் ஈழத்தில் எழுதப்பட்ட நூல். சென்னையில் அச்சிடுகையில் மூலபாடத்தில் எழுத்துத் தெளிவின்மையாலும், மெய்ப்பு நோக்குவதில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகளாலும், நூலில் எழுத்துப் பிழைகள் மலிந்துவிட்டன. நூலை முழுமையாக்குவதற்காக, பிழை திருத்தத்தை மிக விவரமாக வெளியிட்டு உள்ளோம்.

உரைநடையிலும் பாட்டிலும் ஏற்பட்டுவிட்ட பிழைகளுக்குத் திருத்தம் முதலிலும், பிழை நேர்ந்து விட்ட பாடல்கள் முழுமையாகப் பின்னும் தரப்பட்டுள். வாசகர்கள் எம்மைப் பொறுத்துக்கொள்வார்களாக.

ஆ

பிழை திருத்தம்

முகவுரை

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
004	28	கந்தருவனைச், சிகண்டி	கந்தருவனை, சிகண்டி
005	15	காலக்கட்டத்தில்	கால கட்டத்தில்
006	3	தற்காலத்திலே	சங்க காலத்திலே.
006	5	பெற்றுள்ளது	பெற்றுள்ளது
006	19	நாலாயிரத்திவ்விய பிரபந்தம்	நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம்
006	32	கதிரை நாள், மணிமாலை	கதிரை நான்மணிமாலை
007	3	காட்சியின் மேல்	காட்சியின்றேல்
008	24	நன்றாற்றினஃ தொருவன்	நன்றாற்றினஃ தொருவன்
008	16	காலநிதி	கலாநிதி

இ

நூல்

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
3	9	வடிவுமொன்றா யவனு டன்	வடிவுமொன்றா யவனு டன்
3	27	முதநூலாகத்	முதநூலாகத்
4	18	கடம்பர் செல்வக்	கடம்பமர் செல்வன்
4	21	மண்ணுமா	மன்னுகமா
4	22	தன்பரங்	தண்பரங்
4	26	கடைமிடற்றண்ண	கறைமிடற்றண்ண
6	26	மாருவென்றிப்	மாருவென்றிப்
6	26	ஒன் செய்	ஒண்செய்
7	1	“ முருகன்	முருகற்
7	2	“ மருகென	“ முருகென
8	8	கந்தக்குமார்	கந்தக்குமார
9	அடிக் குறிப்பு	Studies in Translation	Studies and Translation
10	19	சந்நிதி	சந்தி
12	11	தென் - கீழ்த் - திசை	தென் கீழ்த்திசை
12	33	மீதுத்	மீதுந்
13	1	அந்தத் தவகை யிலிடம்	சார்த்து வகையிலிடம்
13	10	தீயவகம	தீயனகம
13	11	நமுண	நமுன
15	1	கதிர்காமப்	கதிர்காம
15	26	விகவ நானனம்	வில்வகானனம்
15	27	அகத்தியருப்பிரியம்	அகத்தியப்பிரியம்
16	13	ஓரிசார்	ஓர்சார்
16	26	கொண்டிரு	கொண்டிரு
16	29	றிழிந்தவன்	றிழிந்தனன்
18	7	புரியமாந்தர்	புரியுமாந்தர்
20	29	குறிப்பு காணப்படுவதாக	குறிப்புக் காணப்படுவதாக
21	10	அரசப்	அரச
21	14	கருத்து தெரிவித் துள்ளார்	கருத்துத் தெரிவித் துள்ளார்

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
21	15	பதினொன்றாம்	பதினொன்றாம்
21	26	குறைந்தளவுச்	குறைந்தளவு
24	4	இராசிங்க மன்னர்களும்	இராசசிங்க மன்னர்களும்
25	5	கொட்டரக்கனை	கொட்டரக்கன்
26	5	வழிப்பட்டோர்	வழிபட்டோர்
26	17	பாரவியுள்ளார்	பரவியுள்ளார்
26	21	மேவிமாதூற வனமே	மேவிமாதூறு
28	அடிக் 54.	பின்னினைப்பில்	பின்னினைப்பில்
		குறிப்பு	
30	1)	அத்திருவோண	ஆடித்திருவோண
30	23	வடிவோனே	வடிவனே
31	10	கப்புறாளையாக	கப்புராளையாக
31	அடிக் 60.	திருக்கதிர்காம	கதிர்காமத் திருமுருகன்
		குறிப்பு முருகன்	
32	5	அங்குப் பேழை	அங்கு பேழைப்
32	32	கப்புரளை	கப்புராளையும்
32	33	பூசகர்கள்	பூசகர்களும்
32	33	தீவட்டிகள் இவை	தீவட்டிகள்
		அனைத்தும்	
34	18	இவ்விடத்திற்	இவ்விடயத்திற்
35	17	பின்னர்க்	பின்னர்
36	19	குகையிற் சிறுமி	குறையிற் சிறுமி
38	15	உணவுட் கொள்ள	உணவு உட்கொள்ள
39	6	தொண்டாளாக	தொண்டளாக
40	32	அதமைச்	அதனைச்
44	17	புறச	புறச்
44	25	திவ்விய பிரபந்தம்	திவ்வியப் பிரபந்தம்
44	31	சோழர் காலத்துப்	சோழர்காலப்
		பிரபந்தங்கள்	பிரபந்தங்கள்
45	8	திவ்விய பிரபந்தம்	திவ்வியப் பிரபந்தம்
47	23	உறன்ச	ஹன்ச
47	30	திருப்புகழ் பாடல்கள்	திருப்புகழ்ப் பாடல்கள்

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
48	17	_____	உழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த வெல்லாம் வாய்காவா
48	21	யடுகையுங்	யறுகையுங்
48	22	குட்டிப்	குட்டிப்
48	24	ஏர்மங்கலமும்	ஏர்மங்கலமும்
48	25	கால்குவித்தோர்	கால்குவித்தோர்
49	17	ஈரைந்துழத்தினப்	ஈரைந்துழத்திப்
50	3	அளவையோடுகூறல்,	—
50	4	அவனவனை	அவளவனை
50	9	நெல்வளத்தல்	நெல்லளத்தல்
50	22	வரம்	வரல்
51	9	மொழிப் புலனுணர்ந் தோரே	மொழிப புலனுணர்ந் தோரே
51	12	எண் வகை, வனப்புள்	எண் வகை வனப்புள்
52	6	கதிரையப்பப் பள்ளு	கதிரையப்பர் பள்ளு
52	16	கோளறும்	கோளாறும்
52	22	கேள்விளங்கவிர்	சேண்விளங்கவிர்
53	23	எக்காலமும்	எக்காலமும்
54	7	சார்பு நிலையில்	சார்புநிலையிற்
55	12	வாக்குவதாமாக	வாக்குவாதமாக
56	22	பக்திச்சுவை	பத்திச்சுவை
57	18	புருங்கந்	புகுங்கந்
57	20	பொன் றிறுடு மோதான்	பொன் றிடுமோதான்
57	23	சூரத்தனங்கள்	சூரத்தனங்கள்
57	25	துன்பந்தரப்	துன்பந்தீரப்
57	26	வரினும் அவை	—
57	30	உவர்ந்து	இவர்ந்து
59	10	ளெதிரிவாத வெறரிந்த	ளெதிரிலாத வேறரிந்த
59	24	கருத் தூர்	கருத்தார்
60	2	யநுபவைப்ப பராசத்தி	யநுபவைப ராசத்தி

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
60	3	யுமையாளிகு மாரனே	யுமையாள் குமாரனே
60	11	யோரெழு மழுதாக	யோரேழு மழுதாக
60	14	மரும	மருக
60	18	சீர்கருக	சீர்மருக
61	28	புரணப்பிரமம்	பூரணப்பிரமம்
61	31	சிற்பரவருளிய	சிற்பரனருளிய
62	8	சிவன் முழுப்படை	சிவன் மழுப்படை
62	20	பளுமுடியுடைய	பணாமுடியுடைய
62	28	தோமா சிலும்புவி	தோமா கிலும்புவி
62	29	காசிமேனி	காசிமேவி
63	3	பத்தியில் வாதவெளி	பத்தியில் லாதவெளி
63	6	தனிலுறைதவால்	தனிலுறைதலால்
63	11	வாழ்வதலால்	வாழ்தலால்
63	11	பக்தியானனான	பக்தியாளனான
64	2	கைக்	கனக
64	11	உகந்த மதயானை யிலேறிப்	உகந்த கந்தன் மத யானையிலேறிப்
64	24	எண்ணுறுதிகேட்க	என்னுறுதிகேட்க
65	9	விடையா	விடைதா
66	19	சித்தி நாயகனையும்	சித்தி விநாயகனையும்
67	21	அலங்கரித்தனனர்	அலங்கரித்தனர்
68	9	முத்துக்குமாரக்	முத்துக்குமார
69	11	கொழுத்தி	கொளுத்தி
69	16	குன்றெறும்	குன்றெனும்
70	3	வர்ணப்	வண்ணப்
70	28	நேரமதி லென்மயிலை	நேரமதி லென்மயலை
71	6	சூரரைவென்ற	சூரைவென்ற
71	14	கன்றிழந்த	கன்றிழந்தஆ
73	அடிக்கு குறிப்பு	(பக். 3 என்ற சொல் இல்லை)	பக். 3
74	22	குமரா அடியேற்கருமுக :	குமரா அடியேற்கருளுக :

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
74	24	கொத்தார்	கொந்தார்
75	26	கப்புறாளை	கப்புராளை
76	10	மணிபோற்றிகழ்வது	மணிபோற்றிகழ்வது 57
76	அடிக் குறிப்பு 57		விநாயக மூர்த்திச் செட்டியார் கதிரை யாத்திரை விளக்கம்
77	12	உயர்த்திணை	உயர்திணை
77	28	வகையின	வகைத்து
77	30	உயர்த்திணை	உயர்திணை
78	24	விளக்குகிறார்	விளக்குகிறாள்
79	11	செங்களுநீர்	செங்கழுநீர்
79	11	திகளோடைகளும்	திகழோடைகளும்
80	26	பஞ்ச லக்கணங்களைப்	பஞ்ச இலக்கணங்களைப்
80	அடிக் குறிப்பு 62	காவிய காளம்	' காவிய காலம் '
82	11	விழைத்த	விளைத்த
83	6	கடனுள்	கடலுள்
84	1	திருமணத்தாலும்	திருமணந்தானும்
84	10	துங்கநற்	துங்கநற்
86	அடிக் குறிப்பு	71. ஈழத்தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி 72. ஈழத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி	ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி
86	20	என்றழைப்பவதும்	என்றழைப்பதுவும்
88	1	பாரெல்லால்	பாரெல்லாம்
89	7	கவுங்குயில்	கூவுங்குயில்
89	9	எனும்	என
89	25	ஐவைத்து	ஐவைந்து
90	16	தால	தால்

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
90	25	செருக்கற்று,	செருக்கற்ற
91	1	செந்தமிழ் காப்பு	காப்பு
91	6	ஏணைய	ஏனைய
91	29	சோனார் குகவே	சோறார் குகவே
94	7	நியமிச் சிலேடை	நியமச்சிலேடை
94	27	அட்டக்கிரிகலம்பகமும்	அட்டகிரிக் கலம்பகமும்
94	28	குறிப்பட்டப்பட்டுள்ளது	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
97	1	சங்க	சங்கச்
97	2	பாடாண்டினை	பாடாண்டினைப்
97	13	அறிவுபெறுவலாதலின்	அறிவுபெறுதலாதலின்
99	15	மாலையென்றும்	மாலையென்னும்
99	27	குறிப்பட்டுளார்	குறிப்பிட்டுள்ளார்
100	21	அழிந்தமை	அழித்தமை
105	5	பாரட்டதிருக்க	பாராட்டாதிருக்க
103	12	கொடியெது முருகா	கொடியெனு முருகா
108	14	பிழந்தழித்த	பிளந்தழித்தமை
109	6	இப்பாலில்	இப்பாவில்
109	18	வெற்படைச் செங்கை	வேற்படைச் செங்கை
109	21	பழமுதிர்ச் சோலை	பழமுதிர் சோலை
111	19	முப்பத்தி இரண்டு	முப்பத்திரண்டு
113	9	கண்டு தெரியலாம்	கண்டு தெளியலாம்
116	31	சிவசண்முகம்,	சிவசண்முகன்,
117	6	விழியுக்கொளியாகி	ஒளியினுக்கொளி
117	20	இவற்றையெல்லாம்	இவற்றையெல்லாம்
117	23	சங்கம் கூட்டத்தவருள்	சங்கம கூட்டத் தவருள்
118	5	வலாத்திகள்	வாலாத்திகள்
119	4	பிறப்பினைய யறுத்திடும்	பிறப்பினை யறுத்திடும்
119	9	மெய்ஞானக்	மெய் ஞானந்
120	6	அடுத்து	அடுத்த
122	21	நுணங்கை	துணங்கை
123	21	தேனுவும்	தேனும்

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
123	26	கூறுகின்றார்.	கூறுகின்றார்
124	9	தோட்டவலர்	தோட்டலர்
124	14	போலும்,	போலும்.
125	17	“ வான்சிறப்”பை	“ வான் சிறப்பை ”
126	20	வளங் கொளிக்குந்	வளங்கொழிக்குந்
126	28	விளங்குகின்றார்	விளக்குகின்றார்
127	15	திரவியங்படிாம்	திரவியங்களாம்
128	3	மலைச்சிகரமன்னன்	மலைச் சிகரமன்ன
128	3	கூந்தலர்த்திய	கூந்தலுலர்த்திய
128	11	அலைக்கையினால் ஏற்றி	அலைக்கையினால் ஏற்றி
128	17	பொருட்களை யெல்லாமேற்றிம்	பொருட்களை யெல்லாமெற்றிக்
128	28	கூறிக் செல்கின்றார்	கூறிச் செல்கின்றனர்
129	4	கலவிய நீர்	சுலவிய நீர்
130	6	முவரி	முளரி
131	4	சூழலின்	சூழலின்
132	7	வெள்ளை யெகீனம்	வெள்ளையெகினம்
132	27	தராக்களையும்	தாராக்களையும்
133	15	அனற் றானங்களை	கூனற் றரளங்களை
133	15	குருகினங்கள்	குருகினங்கள்
133	28	‘ லுணுகம் ளெகர ’	லுணுகம் வெகர
134	26	மன்னங் செய்து	மனனஞ்செய்து
135	1	தேம்பாயும்	தேன்பாயும்
135	12	ழாப்பலனி	ழாப்பலவி
136	5	மவர்ப் பொழில்	மலர்ப் பொழில்
136	13	காட்டும் கின்றார்.	காட்டுகின்றார்.
138	4	மேற்படி பாலடிகள்	மேற்படிப் பாடலடிகள்
138	18	இயற்கைச் சூழலின்	இயற்கைச் சூழலின்
141	5	தொழிற்முறைகள்	தொழில் முறைகள்
142	11	காணப்பட்டமையை	காணப்பட்டமையைப்

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
143	1	தரளவடங்கள் சையவே	தரளவடங்கள் சையவே
143	12	துவி	தூவி
143	28	சார்பாய்	சார்பாய்ப்
145	5	அழுகிய	அழுகிய
145	18	பசந்த	பசந்த
145	20	அறுவடைக்ருப்	அறுவடைக்குப்
145	30	கதிர்காம புராண	கதிர்காமப் புராண
146	21	முகுந்தினை	முருந்தினை
146	25	பொலிவுமோர்ப்பாற்	பொலியு மோர்பாற்
148	7	பம்புள்ளை	பூம்புன்னை
148	19	பொலியுமோர்ப்பான்	பொலியுமோர்பான்
149	3	செல்வாவண்ணம்	செல்லாவண்ணம்
149	21	கணிகள்	கணிகள்
149	27	பாராந்	பாரந்
150	25	தேமாங்மனிகளைச்	தேமாங்கனிகளைச்
150	28	சித்தரிக்கின்றார்	சித்திரிக்கின்றார்
151	3	சித்தரிக்கும்	சித்திரிக்கும்
151	23	' சீவக சிந்தாமணி '	சீவகசிந்தாமணிப்
		பாடலடி	பாடலடி
152	3	சிலப்பதிகாரம்	சிலப்பதிகாரப்
		பாடலடி	பாடலடி
153	8	திணைப்புனங்குரிக் கின்றனர்	திணைப் புனங்காக் கின்றனர்
153	11	மீண்டுத்	மீண்டுந்
153	20	கதிரம	கதிரமலை
154	05	மக்களினதுந்	மக்களினது
154	20	கருத்தினை அரிசியை	கருந்தினை அரிசியை
154	23	கிம்புரியின் கொம்பெத்துவெம்பு	கிம்புரியின் கொம்பொடித்து
155	16	அவற்றேயே	அவற்றையே
155	20	பவழத் தீ	பவளத் தீ

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
155	அடிக் குறிப்பு	கருணாலயப்	கருணாலய
156	3	கலாசாரத் தோடினைத்துக்	கலாசாரத் தோடினைத்துக்
156	5	நோக்கக்	நொக்கக்
156	5	குறவர் செவல்	குறவர் செலல்
156	16	திணையினை	தினையினை
158	4	பொன்னகர்க்கினை	பொன்னகர்க்கினை
160	26	வானாளிற்	வாணாளிற்
161	8	விதந்தோதுகின்றார்	விதந்தோதுகின்றார்
163	15	பொரிய வீஞ்சி	பொரியலிஞ்சி
164	18	பேசுபிறப்பஞ்சுதரும்	பேசுபிறப்பஞ்சுநரும்
163	30	உடைவிடமும்	உறைவிடமும்
166	12	கடற்பாடுடையவன்.	கடப்பாடுடையவன்.
167	9	ஏனைய	ஏனைய
167	27	ஓழுகத்திலீடு பட்டுக்	ஓழுக்கத்திலீடுபட்டுக்
169	15	கொருவரும்பன்	கொருவம்பன்
170	7	மார்ப்பைப்	மார்பைப்
171	8	பொதுலிய	பொதுளிய
172	25	யாடுமன்புடன்	யாருமன்புடன்
172	27	தவமவை	தலமவை
173	7	கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்	கச்சியப்ப சிவாசாரியார்
173	19	மெனச்	எனச்
174	9	நிகழ்	திகழ்
174	12	னிடத்தேவையா	னிடத்தேயையா
175	9	கீழ்த்திலங்கும்	கிழித்திலங்கும்
175	21	இருளிற்றோன்றாம்	இருளிற்றோன்றும்
175	21	இன்னோருவர்க்	இன்னொருவர்க்
175	24	அணுமுறை	அணுகு முறை
176	2	ரருந்தலென்றோ	ரரும்பலென்றோ
176	22	அம்பவமுத்	அம்பவளத்
177	10	காட்சிதருகின்றன	காட்சிதருகின்றது.

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
177	24	கூந்தலும் மாலையும் அழிந்தமை	கூந்தலும் மாலையும் அவிழ்ந்தமை
178	19	கைலகந்து	கைகலந்து
179	15	பார்த்தனிவென்று	பார்தனிவென்று
179	17	நேசத்தினோடுவர	நேசத்தினோடுரை
182	17	யாம்புரிபோல்	பாம்புரிபோல்
183	8	பதைக்குமந்தா	பதைக்குமந்நா
183	9	யஞ்சா	ளஞ்சா
183	9	குண்டவனே	னாண்டவனே
185	8	வயிற் பொழிற்	வயற் பொழிற்
185	16	வயனூர்க்	வயலூர்க்
185	25	வாஞ்சக	லாஞ்சக
186	17	போற்றவில்லை	போற்றவில்லை
187	1	தண்ணமருள்	தண்ணமருங்
187	5	பகரறிய	பகரரிய
188	23	அறு உருவை	அரு உருவை
189	12	சக்தியாற்	பக்தியாற்
189	14	பொருந்துமனை	பொருந்துமிள
189	17	நித்தியவரே	நித்தியரே
190	26	பிறவி ஆற்றுவாய்	பிறவி அகற்றுவாய்
192	26	நிமிர்த்த பெருமானே	நிமிர்த்த பெருமானே
193	17	தெள்ளமுததே	தெள்ளமுதே
194	6	கொண்டிருக்க,	கொண்டிருக்க
198	13	கல்வியையும்	கலவியையும்
198	16	இதணகுரு	இதணருகு
201	17	ஓதிப்	ஓதிப்
202	15	பொன்னுடவம்	பொன்னுடலம்
204	9	ஆறாத்துயரமத்தி	ஆறாத்துயரகற்றி
204	9	அருக்கண்	அருட்கண்
204	23	நிறுத்தம்	நிறுத்தும்
205	10	அமைகிறிறது	அமைகிறது
205	28	பவருகா	பவகுகா
207	1	கழுத்தைப்	கழுத்து

பொதுசன நூலகம்

யாழ்ப்பாணம்.

சு

விசேட ரேக்லகப் பகுதி

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
207	15	ஏவனையகன்	ஏவனையகண்
208	30	மெய்புகைமெய்தல்	மெய்புகைமெய்தல்
209	10	பாணீக்கி	பாணீக்கி
209	32	இமய	இயம
210	1	கழு, த்து	கழுத்து
211	5	ஆக்கப்படும்-	ஆக்கப்படும்
211	19	மூன்றால்	மூன்றாம்
211	23	வெளிவிருத்தல்	வெள் விருத்தம்
212	21	துள்ளலோடை	துள்ளலோசை
		யுடையது	யுடையது
212	27	மலைப் பள்ளு	கதிரைமலைப்பள்ளு
213	9	கணைக்கொன்ற	கணைக்கொன்ற
213	14	தெண்டண்டமு	தெட்டண்டமு
214	16	காரிகாரி	காரிவாரி
214	17	கறுப்பு	கறுப்பி
215	6	வாய்ப்பாடு	வாய்பாடு
216	8	தடுத்தாச்	தடுத்தாட்
216	18	தனை	தன
216	19	தத்து	தத்த
216	20	எதிரி	எதிர்
216	21	தாணி ணைப்பை	தாணி ணைப்பை
216	23	வாய்ப்பாடு	வாய்பாடு
217	07	ருழ லவிந்ழ்த	குழ லவிந்ந்த
217	09	அறு முகன	அறு முகவ
217	23	தமிழ்த் கவிவாணர்	தமிழ்க் கவிவாணர்
218	10	கவிச் சந்த	கலிச்சந்த
218	15	ளியாதன்	வியாதன்
218	20	காத்த	காந்த
218	20	தெக் கிகையி வாச	தெக் கின கயிலாச
218	24	ஏழு	எழு
219	7	ஆறு	அறு
220	8	மாவீன்ற	மாவீன்ற
220	20	தானாண்டு	தானாண்டு

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
221	2	பாண்மும்	பான்மும்
221	19	முன்மையுட	முண்மையுட
221	20	தமிழினுணர்	தமிழினுணர்
222	01	பெறிதும்	பெறினும்
222	03	நெறிதும்	நெறிநும்
222	06	னெவே	யெனவே
222	15	புரண்டு ராழிற்கும்	புரண்டய ராநிற்கும்
222	16	சண்ஷ்கனே	சண்முகனே
222	17	மாலை யிடர்பணி	மாலை இடர்பிணி
222	18	நின்வருட	நின்னருட்
222	19	நூற்றொடக்கம்	நூற்றொடக்கச்
222	19	அமைகின்றனது	அமைகின்றது.
223	1	வே டுமென்ற	வேண்டுமென்ற
223	8	பாவென்றும்	பாவென்னும்
223	9	பெருவரவாயிற்றெகை	பெரு கலாயிற்றென்ப
223	10	திவ்விய பிரபந்தம்	திவ்வியப் பிரபந்தம்
223	26	மறைஞானி	மறைஞானி
223	27	னாம்பர் வேள்	னும்பர்வேள்
223	28	கும்பலூர்ந்	னும்பலூர்ந்
224	1	இன்றுமோர்	இன்னுமோர்
224	4	விருத்தம் போன்று	விருத்தம் இது போன்று
224	10	மணிக் கலவிணிள	மணிக் கலனிணிள
224	18	நல்குத வானும்	நல்குதலானும்
224	26	பட்டமையலால்	பட்டமைதலால்
225	16	உதாரணம் முகத்தால்	உதாரண முகத்தால்
225	16	குஞ்சரும்புங்	ருஞ்சரும்புங்
225	29	தந்தனை வரைக்	தந்தலைவரைக்
226	12	பாக்கலால்	பாக்களால்
226	13	நாவடிகளுடைத்தாய்	நாலடிகளுடைத்தாய்
226	16	அந்த மறு பாடலுக்கு	அந்தம் மறு பாடலுக்கு

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
226	23	கதிரைமலைய மனாங்	கதிரை மலையமருங்
226	30	தருமொலி	தருமொளி
227	3	அமைத்தலும்	அமைதலும்
227	18	கலிவிருத்தத்தாலாவது	கலிவிருத்தத்தா லானது
229	13	மாணிக்க ' முன்னோன் '	' மாணிக்க முன்னோன் '
230	18	மிடியிடைப்	துடியிடைப்
230	29	ஒளிவினையும்	ஒளியினையும்
231	1	துடி, இடை	துடி இடை
231	1	புலப்படுத்துமாற்று மென்க	புலப்படுத்துமாற்றா லென்க
232	1	மற்றுமொறு	மற்றுமொரு
232	05	பூசு மரவிட்டோ	பூசு மரவட்டோ
232	05	பொற்கொடியவள்	பொற்கொடியாள்
232	06	தண்ணிதப்பம்	தன்னிதப்பம்
232	07	கூந்தலழகு	கூந்தலது
232	13	வளர்த்த செய்தியை	வரைந்த செய்தியை
232	21	நாகப்பாம்பின்	நாக பாம்பின்
232	23	அழகியே	அழகிலே
232	28	நோக்கியாத்த	நோக்கியீர்த்த
233	02	காதிற்முக	காதின்முக
233	12	என் கையில்	என்கையில்
233	22	காவுமாறு	காவுமறு
233	22	பாவைகொல்	பாலன சொல்
234	3	நாயதவத்	தூயதவத்
234	6	வெண் பாடிகளிற்	வெண்பா வடிகளில்
234	17	உயர்த்துவன	உணர்த்துவன
234	20	எற்றிக்	ஏற்றி
234	24	பெருமானே	பெருமாளே
236	19	கடவுட் டண்மையின்	கடவுட்டன்மையின்

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
238	1	கதிர்காமப் மெனப்	கதிர் காம மெனப்
239	5	னன்னையன் வென்ன	னன்னையன் பென்ன
239	6	வஞ்சனை	லஞ்சனை
239	12	பொய்கையே முருகனைப்	பொய்கையே முருகனைப் பயந்த தெனக்கொண்டு, தாய்க்கு இயல்பான தாகிய அன்பைபினப்
239	17	மடிமீசை	மடிமிசை
240	23	மேலும் நீராடி	மேலும், நீராடி
240	26	கதிர்காமப்புராணம்	கதிர்காமபுராணம்
241	7	ஒதுங்கிச் செல்லும்	ஒதுக்கிச் செல்லும்
241	20	தற்குடிப்பேற்றத்திகி	தற்குறிப்பேற்றத்திற்
241	21	செவ்வியைக்	செவ்வியைக்
241	24	கொண்டுமணிப் பூத்துப்	கொண்டுமணிப் பூத்தாய்
242	11	அரிய	துரிய
242	11	லாங்கதிர்	வாங்கதிர்
242	19	கூறுக்கின்றார்	கூறுகின்றார்
243	10	சிவடியார்கட்கு	சிவனடியார்கட்கு
243	14	நதியாயும்	நதிபாயும்
243	17	கத்த	சுத்த
243	28	ஏர்க்கானகம்	ஏர்க்கானுகம்
244	30	சூரனின்	சூரனில்
245	24	மற்றொரிடத்தில்	மற்றொரிடத்தில்
245	28	மலருகில்	மலருலகில்
247	2	வந்தாகதிரை	வத்தாகதிரை
247	5	பொருளிலே	பொருளிலே
247	15	விண்சுவையே	விண்சுவையே
247	29	உருவமாக்கிச்	உருவமாக்கிச்
247	30	நூலாசிரியர்	நூலாசிரியர்.
248	4	கொழுதகையோ	கெழுதகையோ

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
248	5	ளியற்கை	வியற்கை
248	12	கருவூலமோ	கருவூலமோ,?
248	28	கண்ணாளி	கண்ணொளி
249	18	இனவர்களது	இவர்களது
249	22	பெருமானே	பெருமாளே
249	27	சாரண	சார
249	28	விறைவி	லிறைவி
249	28	கதைபாகா	சுதை பாகா
250	3	வெற்பி வரிய	வெற்பி லரிய
250	4	கலவிகர்	கலவிகூர்
250	8	கவிலீறு	கவி வீறு
250	10	அடவி,	அடவிய
250	21	பாய வாகத்	பாய லாகத்
250	27	சேறித்தல்	செறித்தல்
251	3	கச்சடை	கச்சடை
251	9	சூழ்சில	சூழ்சீல
251	10	விளையோனே	லிளையோனே
251	11	வாழ்வானே	வாழ்வான
251	18	வணங்குத்தன்மை	வணங்குந்தன்மை
251	27	மலையாகக குமரக் கடவுளையே	மலையாகக் குமரக் கடவுளையே
252	6	கப்பருனி	கப்பநனி
252	9	மழமுவுதுவ	மழமுதுவ
252	10	டைக்குறவிவான்	டைக்குழவிவான்
252	12	மன்றவோ	மன்றவோ
253	1	யானைப்பின்ற மிழ்	யானையின்றமிழ்
253	3	மால் விடையைவூர்த்து	மால்விடையையூர்ந்து
253	4	முரண் விளைத்த தழிவணி	முரண் விளைந் தழிவணி
253	7	முரன் விளைந் தழிவாணி	முரண்விளைந்தழிவணி
253	12	மிகுதிபெற	மிகுதிபெறு
254	2	மருகல்	மருகன்
254	3	நவிற்சியணி	நவிற்சியணி,

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
254	3	பூவுலரும்	பூவுலகும்
254	4	தன்மை நவீற்சியணி	தன்மை நவீற்சியணி—
254	7	திறத்தினைக்	நிறத்தினைக்
254	12	பருமையணி	பெருமையணி
254	19	சரிதஞ் சொன்னாய்	சரிதஞ் சொல்வாய்
254	23	காக்கச்	காக்கத்
255	16	திருக்கோலுக்குன்று	திரிகோணக்குன்று
255	17	நீரு	திரு
255	20	கலை	ஓங்கலை
255	21	தவநிலைப்பற்றிக்	தவநிலையிலேற்றிக்
255	24	பரிகிப்புத்தேன்	பரிதிப்புத்தேள்
255	25	வீருமொழி ளுயவென்	விடுமொளிக் குயரும்
255	26	பாற் தமது	பாற்றுமது
255	28	அணிகளிடம் பெரு மாற்றை	அணிகளிடம் பெறு மாற்றை
256	7	பிரிதியினொளி	பரிதியினொளி
256	8	மேன்மேலுயர்ச் சணியுமாம்	மேன் மேலுயர்ச்சி யணியுமாம்
256	11	கழ்தல்	கூறுதல்
256	15	வேலெவுங்	வேலெனவுங்
256	16	மேலோஞ்ங்கச்	மேலோங்கச்
256	20	முனுவவின்	முறுவலின்
256	21	போன்று மாணவ	பொன்று மாணவ
256	23	செவியிறிவுறுதுபு	செவியறி வுறுத்துபு
256	24	கருபெயர்	தருபெயர்
256	25	னருகியுள் ருடைந்து	குருகியுள் ளுடைந்து
256	27	செயும் ஃகன்றி	செயும ஃதன்றி
256	28	மெய்யடியவர்	மெய்யடியவர்
256	31	கந்தனெப்	கந்தனெம்
257	2	வாய்ந்தவையுமான வனுக்கர்	வாய்ந்தவையுமான வரக்கர்
257	4	மாலுவனாக	மாணவனாக

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
257	4	அவர்கருமறைப்	அவர்க்கருமறைப்
257	6	புனைத்த்கொண்ட குமரன்	புனைந்து கொண்ட குமரன்
257	6	மகளால்	மகளான
257	7	கனவாக	களவாக
257	10	விரும்புத்	விருப்புத்
257	14	குறுகவர்	குறுகலர்
257	14	முறுவலிட்டமை	முறுவலிலட்டமை
257	16	சிருகுரு	சிவகுரு
257	19	யுக்தியவர்	யுக்தியணி
257	24	பெருமித சுவையையும்	பெருமிதச் சுவையையும்
257	24	வள்ளிமை	வள்ளியம்மை
257	30	நுழைமுகந்	துழைமுகந்
257	30	யெம்முடையவனே	யெம்முடையவனே
258	3	திணைப்	தினைப்
258	4	மான் வந்ததோ	மான் வந்ததோ என வினவி
258	9	இயலாகிய	இபமாகிய
258	12	குலவணி	குணவணி
258	20	யுக்தியணியாம்	யுக்தியணியாம்
258	26	சங்கரப்பொரு	சக்கரப்பொரு
259	5	நுட்பவணி	நுட்பவணி,
260	4	உண்டாகுவன	உண்டாக்குவன
260	6	கடவுளாகவேயிருப்பாற்	கடவுளாகவேயிருப்ப தாற்
260	8	புன்கள்	புன்கண்
261	31	தன்மை நவீற்சியணி-	தன்மை நவீற்சியணி.
262	18	சேர்வையணிதாம்	சேர்வையணியாம்.
262	23	நான்	நான்
262	30	இங்குவமையணி	இங்கு உவமையணி
263	21	ஆறுமுகன் தொடர்பு	ஆறுமுகன், தொடர்பு
263	25	தான்மலர்	தான் மலர்

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
263	27	சீதனென்ற	சீதரனென்ற
263	29	யூர்த்தியாய்ச்	யூர்தியாய்ச்
264	2	மயிலையூர்த்தியாகவுங்	மயிலையூர்தியாகவுங்
264	5	யானையூர்த்தியில்	யானையூர்தியில்
264	7	யூர்த்தி	யூர்தி
264	8	கொண்டவை	கொண்டமை
		தொடர்பு	தொடர்பு
		நவீற்சிபணி	நவீற்சியணி,
264	9	வணிகருளதாலிது	வணிகருளதாலிது
264	18	தேவமகளிர்	தேவமகளிர்,
264	19	கருதலாம்	தருதலால்
264	19	வென்றீராறோ	வெந்நீராறோ
265	5	தன்னடியால்	தன்னடியான்
265	27	பாடலடிகள்,	பாடலடிகள்
265	27	கொழுநனைதா	கொழுநனைத்தா
266	4	கறுக்கின்றார்	கறுக்கின்றாய்
266	7	கழறும்	கழலும்
266	16	பிணங்கள்	பினங்கள்
266	20	பிணஞ்	பினஞ்
266	23	நமலந்திகழ்	நலந்திகழ்
267	6	பெருமாள்	பெருமான்
268	3	புதுமைக்கட்ட	புதுமைக்கட்ட
		மாயமைந்	மாயமைந்
269	23	ஆற்றப்படுத்தல்	ஆற்றுப்படுத்தல்
270	28	வளத்திற்கும்மேற்ற	வளத்திற்குமேற்ற
272	4	வளங்கொளிக்கும்	வளங்கொழிக்கும்
272	15	உய்த்துணற்பாலது	உய்த்துணரற்பாலது
273	15	முத்துக்கொளிக்கும்	முத்துக்கொழிக்கும்
273	16	கோவநிலம்,	கோலநிலம்,
273	28	மாலையளித்தோர்,	மாலையணிந்தோர்
274	26	அர்ச்சிக்கப்படும்	அர்ச்சிக்கப்படுவன.
276	8	சலத்துவமாலை	மகத்துவ மாலை
277	22	கதிர்காமப் புராணம்	கதிர்காமபுராணம்

பக்க எண்	வரி எண்	பிழை	திருத்தம்
278	5	சிற்கதிரை ஆனந்த மாலை	சிறீகதிரை ஆனந்த மாலை
280	18	தக்ஷகாண்டம்	தக்ஷ காண்டம்
283	13	தலையலங்காரம்	தண்டியலங்காரம்
284	6	திருச்செந்திலதிபன்	திருச்செந்திலாதிபன்
288	3	வெள்ளைவாரணம், க.	வெள்ளை வாரணன், க.

முகவுரை

பக்கம் 008

“ வீணாள் படாஅமை நன்றாற்றினஃ தொருவன்
வாணாள் வழியடைக்கும் கல் ”

நூல்

பக்கம் 4

“ ..உடம்புணர் காதலரு மல்லாருங் கூடியக்
கடம்பமர் செல்வன்கடிநகர் பேண
மறுமிடற் றண்ணற்கு மாசிலோ டந்த
நெறிநீ ரருவி யசும்புறு செல்வ
மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா
தண்பரங் குன்ற நினக்கு ”.9

பக்கம் 6

“ மணிமயில் உவரிய மாறாவென்றிப்
பிணிமுக லூர்தி ஒண்செய் யோனும் ”

(புறநானூறு 56)

பக்கம் 7

“ முருகற் சீற்றத்து உருகெழு குரிசில் ”

(பொருநராற்றுப்படை)

பக்கம் 7

“ முருகென மொழியும் வேலன் ”

(ஐங்குறுநூறு 249)13

பக்கம் 16

“ கலங்கல் கொண்டிடு மகேந்திர வரைப்பினைக் கடந்தேபின்
இலங்கை மாநகர் ஒருவியே அளக்கரை இகந்தேகி
நலங்கொள் சீருடைச் செந்தியில் தொல்லைமா நகரெய்தி
அலங்கல் அஞ்சுடர் மஞ்ஞையின் றிழிந்தனன்
அயில் வேலான் 30 ”

பக்கம் 18

“ நல்லவை புரியுமாந்தர் நாத்தகம் பிழைத்து வீழி
தல்லவை புரியுமாந்தர்க் கத்திரமொன்றும் வாயா
வெல்வதே குணத்தின் மிக்கார் வெற்றிலை விடினும் வேலாம்
..... ” 34

பக்கம் 26

“ ..மலைக்கப்புற மேவிமாதூறு வனமே சென்
றருட் பொற்றிருவாழி மோதிர
மளித்துற்றவர் மேல் மனோகர
மளித்துக் கதிர்காம மேவிய பெருமானே ” 50

பக்கம் 48

“ உழவரோதை மதகோதை
உடை நீரோதை தண்பதங்கொள்
விழவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப
நடந்தாய் வாழி காவேரி
விழவரோதை சிறந்தார்ப்ப
நடந்தவெல்லாம் வாய்காவா
மழவ ரோதை வளவன்றன்
வளனே வாழி காவேரி ” 2

பக்கம் 48

“ ..கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
விளங்கு கதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனற்போற் பழிச்சினர் கைதொழ
ஏரொடு நின்றோர் ஏர்மங்கலமும்
அரிந்து கால்குவித்தோர் அரிகடாவுறுத்த
பெருஞ் செய்ந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும் ” 3

பக்கம் 49

“ புரவலர் கூறி அவன் வாழியவென்
றகல்வயற்றொழிலை ஒருமை உணர்ந்தவன்
எனவரும் ஈரைந்துழத்திப் பாட்டே ” 4

பக்கம் 51

“ சேரி மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந்தோரே ” 5

பக்கம் 53

“ காதமெழுகீதமொடு காசிகதிராபுரி எக்காலமும்
வாழவே கூவாய் குயிலே ” .11

பக்கம் 57

“ கடகடகருளிக டபவகி ரதிர் கதிர்
காமத் தரங்க மலைவீரா
கலகத நககுலி புணரித குணகுக
காமத் தனஞ்சம் புயனோட
வடசிக ரகிரித விடுபட நடமிடு
மாவிற் புகுங்கந் தவழாது
வழிவழி தமரென வழிபடு கிலெனென
வாவிக் கினம் பொன் றிடுமோதான்
.....” 16

“ இடமொரு மரகத மயின்மிசை வடிவுள
வேழைக் கிடங்கண்டவர் வாழ்வே
..... ” 17

என்றும்,

“ வெற்றிமயில் வாசிப் பெருமாள் காண்
..... ” 18

என்றும்,

“ பச்சை மயில் வீரா
..... ” 19

என்றும்,

“ கலாப சித்ர மயில் வீரா
..... ” 20

என்றும்.

பக்கம் 59

“ கதிரகாம மாநகர்க்கு ளெதிரிலாத வேறரித்த
கடவுளே
..... ” 25

பக்கம் 59

“ புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெதிர்த்தார்
பொரித்தார் நுதற்பார் வையிலேபின்
கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் மருத்தூர் மதனாரை
கரிக்கோ லமிட்டார் கணுக்கா னமுத்தே
..... ” 26

பக்கம் 60

“ இமகிரிகு மாரத்தி யநுபவைப ராசத்தி
யெழுதரிய காயத்ரி யுமையாள்கு மாரனே
..... ” 27

பக்கம் 60

“ . . வடபராரை மாமேரு கிரியெடா நடாமோது
மகரவாரி யோரேழு மமுதாக
மகுடவா ளரானோவ மதியுநோவ வாரீச

கௌ

வனிதைமேவு தோளாயி ரமுநோவக்
கடையுமாதி கோபாலன் மருக
..... ''29

பக்கம் 60

“ தேரிரவியுட்பு காழுதுபு ரத்திற்றெ
சாசிரனை மர்த்தித்த வரிமாயன்
சீர்மருக..... ''30

பக்கம் 62

“ திருமகளு கந்தநெடு மால்சக் கரப்படை
தேவேந்திரன் வச்சிரம்
சிவன்மழுப் படைபூமி அனலோடு காற்றெனச்
செட்டி நீ விட்ட நெடுவேல் ''32

பக்கம் 62

“ இடைவிடா தேநிறைந் தோமா கிலும்புவி
யெறும்பாதி காசிமேவி
இறந்தென் றான்முத்தி செய்துமென் றருள்செய்த
எந்தைமொழி நம்புதலினால்
திடமுடைய பத்தியில் லாதவெளி யேனுஞ்
சிவானந்த நாதனென்னிற்
சிவநாம வாக்கியஞ் சென்னிமேற் சூட்டலாற்
சிவ காசி தனிலுறைதலால்
..... ''33

பக்கம் 64

“ ஓவியமே என்னுறுதிகேட்க யெழுதும்
உடன்படிக்கை முறியுண்டோ கொண்டாடி பார்க்க ''37

பக்கம் 69

“ ..பாசறைவீடு மதில்தாண்டி கந்தன்
படைப் பெருக்க மதில் தாண்டி
குன்றெனும் சூரரைத் தூக்கினார் தேவர்
கோனுக்கரசை யுண்டாக்கினார்
..... ''47

பக்கம் 70

“ இந்திரனுஞ் சந்திரனு மெண்ணரிய விண்ணவரும்
வந்துதொழும் போதெனது மையறனைச் சொல்லாதே.
வீரவா கோடு மற்றும் வீரர்தொழு தேத்துகின்ற
நேரமதி லென்மயலை நீயெடுத்துச் சொல்லாதே ''

பக்கம் 71

“ பாரமிக்க துன்பம் படமுடியா தென்று சொல்லிச்
சூரைவென்ற வேலருடன் சொல்லுமயில்வாகனமே
அல்லற் படுங்கவலை யாறமனத் துன்பமெல்லாந்
தீர்த்தருள வேணுமென்று செப்புமயில் வாகனமே ''50

பக்கம் 74

“ ..சிந்தாமணியே மணிவிளக்கே தேனே கதிரை மலை
யமர்ந்தாய்
கொந்தார் கடப்பமலர் மார்பா குமரா வடியேற்
கருளாயே
..... ” 55

பக்கம் 79

“ செந்தாமரைத் தடமும் புகழ்
செங்கழுநீர் திகழோடைகளும்
..... ” 60

பக்கம் 84

“ திங்களும் அங்கித் தேவுந் தினகரனோடு மூன்று
துங்கநற் சுடர்கள் வீசுஞ் சோதியைத் தன்பாற் கொண்டு
பொங்கு பேரொளியை வீசிப் பாரினிற் சோதியாகி
யெங்கணும் புகழ்ந்து போற்ற விலகுறுங்கதிரை யோங்கல்

பக்கம் 89

“ கொத்தால் கோயில் கட்டி கொள்தினை கொண்டுவைத்து
அத்தானையென்று அழுவரங்கு நின்று போற்றுகின்றார்
வாவிதனிற் கயல்கள் மகிழ்ந்து விளையாடுவதும்
கூவுங்குயில் மயில்கள் குரலோசை மெத்தவுண்டு
..... ” 76

பக்கம் 91

“ ..வள்ளித ருந்தேந் தினைமா வெனவே
வாய்ச் சோறார்குகவே ” 79

பக்கம் 103

“ இடைபிங்கலையை இரு புறங்கொண்டே
சுடர்விடு சுழுமுனைக் கொடியெனு முருகா ” 100

(ஜயசிவ)

பக்கம் 103

வள்ளி தெய்வானை வலமிடம் பொருந்தும்
ஒள்ளிய சிவக்கனல் உருவெனு முருகா ” 101

(ஜயசிவ)

பக்கம் 107

“ ..வெண்பா கலித்துறை வேண்டிய பொருளிற்
பாண்பா யுரைப்ப தந்தாதித் தொகையே ” 109

பக்கம் 117

“ உள்ளத்தி லோங்கார ஒளியினுக்கொளி
உலவிடும் உமை மைந்தனே
உன்னடிய ருறவதே யுய்யுநெறி காட்டுமென்
உணர்ந்தனர் பதம் பிடித்தேன்
..... ” 124

என்றும்,

பக்கம் 117

“ உன்பாத மலரன்றி உபசாந்த நிலை தருதற்
குற்றதுணை பிறிதொன்றிலை.

..... 125.

என்றும்.

பக்கம் 118

“ சிற்சபையில் மாதர்கள் சிறந்த வாலாத்திகள்

..... ” 126

என்ற

பக்கம் 119

“ பேசரிய செல்வா பிறப்பினை யறுத்திடும்
பேரின்ப முத்தி வித்தே ”

129

பக்கம் 119

“ தருவொடு மணியுஞ் சங்குத் தேனும் பதுமந்தானும்

..... ” 10

பக்கம் 124

“ மிக்கதோர் ஞாழல் கைதை முண்டக மடம்புகண்ட
றொக்கபூம் புன்னை காணுந் தோட்டலர் நெய்தல்

..... ” 11

பக்கம் 129

“ கனகமலைக்குவ டொடிய விசைப்பொடு

கலவிநிலத்திடை சுலவியநீர்

சினைகொள் மரத்துற நெரியவகற்றிய

சிறையுட விரைபுள்ளும் வெருவுறவே ” 25

பக்கம் 130

“ மருத வனத்தைத் துளக்கி யுழக்கி

மணக்கு மிஞ்சி செண்பகம்

மாழை வாழை தாழை வேழம்

வருக்கை பலவும் நெருக்கியே

.....

முளரித்தடத்தை மடக்கிக் கலக்கி

முதிரும் வெள்ளம் பரந்து போய்

..... ” 27

எனவரும் பாடலில்.

பக்கம் 132

“ .. வேலிக்கருகில் வேழத்திரளில்

விளைந்து பரந்த முத்தெல்லாம்

வெள்ளையெகினம் கருவென்ற யிர்க்கும்

விரகு பாடும் பள்ளிரே ” 30

பக்கம் 133

“ .. கூனற் றரளங்களைச் சினையென்று குருகினங்கள்

கானற்சிறை கொண்டணைத்திடும் மாவை நற்கந்தவனம் ” 34

பக்கம் 135

“ ..கனிதாங்க மறுமந்தி கனி பற்றத் தேன்பாயும்
கொம்பு வழக்கிவிழா
குந்தி நடிக்குங் கதிர்காமம் ” 37

பக்கம் 135

“ ..முதுகுகுனி கடுவனொடு மந்திபார்ப்பைக் கொஞ்ச
முட்குடமு ழாப்பலவி னிழலிளஞ் செய்துகள்
முகிழ்விரல் வாய்புகுப்ப.....” 38

பக்கம் 136

“ வண்டுபண் செயுமாமலர்ப் பொழில் மஞ்ஞை
நடமிடு மாதோட்டம்
..... ” 40

பக்கம் 142

“ ..கூடியாடிப் பாடியே
தண்டை புலம்ப விடைகள் நோவத்
தரளவடங்கள சையவே
தாவித் திரிந்து தூவி நாற்றுத்
தன்னை நடவாரும் பள்ளிரே” 54 எனவும்

பக்கம் 146

“ குருந்திணர்க் கண்ணி வேய்ந்து கோக்குல மேய்க்குமாயர்
விருந்தென விசைக்குங் கொன்றை விரும்பி தீங்குழலினோதை
முருந்தினை நினைக்கு மூர லாய்ச்சியர் வெண்மை வாய்ந்து
திருந்திய தயிருடைக்கு மத்தொலி திகழுமெங்கும் ” 62

பக்கம் 146

“ வரகொடு துவரைசாமை வளம்படு மவரை மல்கி
விரவுறு வளங்கள் பல்ல விளங்கியே பொலியு மோர்பாற்
பரவுறு சுவைத்த நெய்யும் பாலொடு தயிரு மோரு
முரவுறு வெண்ணெயாதி யோங்கிய வனமு மோர் பால் ” 63

பக்கம் 148

“ வலையினை யிழுப்பா ரோதை மீனினை விற்கு மோதை
யுலைதரத் திமிலை யுந்து மோதையும் பொலியுமோர்பான்

பக்கம் 153

“ ..அருமா ணிக்கங் கிழங்குதினை
யளிகண் மொய்க்குங் கொம்பிற்றே
னார்வம் வழங்கி நறைக்குவளை
யார வாய்கிக் குழற்கணிந்து
தங்கட் குரிய பரண்காவல்
சாருஞ் சாரற் கதிரமலை
..... ” 74

பக்கம் 156

“ குன்றந் தோறும் பன்றி புனங்
கொன்று நொக்கக் குறவர் செலல்

குறித்துப் பகலிற்றினை கோழி
கொறிப்ப வுணக்கும் பாறைமிசை
சென்றங் கெறிந்த விளநிலவிற்
செங்கை பிணைத்துக் குரவை தழீஇச்
சிரித்துக் குலுங்கும் மகளிரோடு
திரியுங் கதிர்காமக் கள்வா
..... ''78

பக்கம் 163

“ கருப்பயில் வருத்த மாற்றுங் கருத்தமை வுளத்தராகித்
திருப்பொலி விழவு தன்னைத் தரிசிக்க வருவோர்க்கெல்லாம்
பருப்புநெய் பொரியாலிஞ்சிப் பச்சடி வகையுஞ்சேர்த்து
விருப்புட னன்ன மூட்டும் வியலிடம் பலவு மோங்கும்''95

பக்கம் 164

“ பேசுபிறப்பஞ்சுநரும் பீதகவி னையரும்
..... ''98

பக்கம் 170

“ காரைப் பொருந்துங் குவடுபுடைசூழ்
கதிரைப்பதியிற் கந்தவேள்
கானக்குறத்தி கணவன் கலக்கக்
கலங்குமவுணர் குலங்களில்
மார்பைப் பிளந்த மாலின் மருகன்
மஞ்சைப் பரியில் வருகுகன்
மதுரைக் கவிஞர் புகழும் வேலன் ''
..... ''9

பக்கம் 171

“ இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து,
உருள்பூந் தண்டார் புரளுமார்பினன் ''
..... ''12

என்றும்

“ ..மாலைமார்ப நூலறிபுலவ் ''
..... ''13

என்றும்

பக்கம் 172

“ உலகினுக்கிறைவா போற்றி யொருபெருந்தேவே போற்றி
யலகிலா வானோர் யாரும்ன்புடன் வணங்குங் கோவே
நிலவு மந்திரங்களென்னு நெடுவடிவெடுத்தாய் போற்றி
தலமவையொடுங்கி நிற்குந் தானமாய் நின்றாய்
போற்றி ''17

பக்கம் 173

“ சீர்கொண்ட மணிமகுடம் புனைந்திலங்கு திருமுடியு
முந்நான் கென்னுந்
தார் கொண்ட தடந்தோளுந் தாமரைவிற் றிகிரி மணி
குலிசம் பாசங்

பக்கம் 174

கூர் கொண்டவேற் படையும் பிறபடையுங் குலவிய செங்
 கரமுங் கொண்டு
 பார்தொண்ட சூர்முதலை அழித்த பிரான் பங்கயத்தாள்
 போற்றி போற்றி ” 19 [என்றும்
 இளம் பரிதியொரு கோடி யொருங் குதித்தா
 லெனத் திகழுஞ் சிவந்தமேனி
 வளம் பயிலுந் திருப் பொலிவும் வாசவனாமயிலேறு
 சிறப்பும் வாய்ந்த
 தளம் பொலியுந் தாமரையுந் திகழ் பாசு பதப்படையில்
 வனப்புங் கண்டே
 யுளமலிந்த பத்தியுட னடைக்கலமாய்ப் புகுந்தனமுன்
 னிடத்தேயையா ” 20

பக்கம் 175

“ கருணை வாருதி பொழிந்த கடைக்கண்க
 ணீராறுங் கரமீராறு
 மருணமுக மோராறு மீராறு
 குழைத்திரளு மருளானந்தத்
 தருணமலை போன் மயிலுந் தாயரம

பக்கம் 176

ரிருபுறனுந் தமிழேன் கண்டு
 வருணமழை போற் கண்ணீ ரரும்பலென்றோ
 கதிர்காமம் வாய்ந்த தேவே ” 24

பக்கம் 176

“ ..பட்டநுதற் பொலி பொட்டொடு வட்டச்
 சுட்டி பதிந்தாடக்
 கம்பி விதம் பொதி குண்டலமுங் குழை
 காது மசைந்தாடக்
 கட்டிய சூழியு முச்சியு முச்சிக்
 கதிர்முத் தொடுமாட
 அம்பவளத்திரு மேனியு மாடிட
 ஆடுக செங்கீரை ” 25. என்றும்

பக்கம் 178

அந்தக் காவில் வந்த வேலவரும்
 கைகலந்து விட்டகன்றார் தோழி
 என்றும்

பக்கம் 179

“ சித்திரவேலர் தன்னை நினைந்து தியங்குகின்றேன்
 கந்தரின் முன்னின்று மன்றாடிச் சொல்லிவா கிள்ளையே ” .
 “ பத்திரமாகப் பணிந்து பனிமலர் தூவியே
 இந்தப் பார்தனிலென்றுயர் பாரமென்றேயுரை கிள்ளையே ”
 “ மாணிக்ககெங்கையில் வாழ் முருகேசரைக் கண்டு
 நானும் வாதைப் படுந்துயர் நேசத்தினோடுரை கிள்ளையே ”

“ பேணிப் பணிந்துநல் காணிக்கை வைத்தவர் பாதம்
நின்று போற்றித் தொழும்படி நிட்(ச்) சயமாயுரை
கிள்ளையே ” 30

பக்கம் 183

“ பஞ்சாகக் கண்ணும் மொழி தடுமாறிப் பதைக்குநா
ளஞ்சா யெனச் சொலி முன் வர வேண்டின
னாண்டவனே ”.

பக்கம் 185

“ மாலோன் மருகனை மன்றாடி
மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான
தெய்வத்தை மேதினியிற்
சேலார் வயற் பொழிற் செங்கோடனைச்
சென்று கண்டு தொழ
நாலாயிரங்கண் படைத்தில
னேயந்த நான் முகனே ” 42

பக்கம் 187

“ தண்ணமருங் கடலெழுந்த தரைக்காட்டில்
தமிழ்க் கோயிற் றனிமை கண்டால்
மண்ணருவி முழுவதிர மயிலாடக்
குயில் கூவ வண்டு பாடும்
பண்மயத்திற் புலனுழைந்து பகரரிய
அமைதியுறும் ; பண்பு கூடும்
கண்மணியே ; கருத்தொளியே கதிரைவேற்
பெருமானே கருணைத் தேவே ” 46

பக்கம் 188

“ .. துவண்ட திருரூபம் தொங்கு சடை ஊசலாட
இருண்ட உள்வனமதில் என்னிருகண் வேலோனே
பட்டப்பகல் நடுவில் பாவி பசியறிந்து
கட்டமுது கொடுத்த கதிரமலை வேலோனே
கட்டமுதை யான்புசித்து(க்) களையாறி(த்) தீர்த்தமுண்டு
கட்டி உனையான் தழுவ(க்) காதலித்தேன் வேலோனே
அந்நேர வேளையில் அரு உருவை(க்) காணாமல்
கண்ணீரை(ச்) சோரவிட்டு(க்) கதறினேன் வேலோனே.
..... ” 48

பக்கம் 189

“ பொன்னைப்பரமென்று பூமியை வேண்டிப் பொருந்துமிள
மின்னைப் பரமென்று காளைப் பருவம் விரும்புமிவை
தன்னைப்பரமென்ற வித்தையுண்டாம் வரை தான் பெறுவர்
நின்னைப் பரமென்றறியுமெஞ் ஞானிகள் நித்தியரே ” 49

பக்கம் 198

“ எயினர் மடமானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
இதணருகு சேவிக்கு முருகா விசாகனே
..... ” 72

பக்கம் 204

மைந்தர் தமைப்பெற்றிழந்த பாவியானும்
மானிலத்தில் மனிதவுடல் எடுத்துவந்து
அந்தரித்து திரிந்தலைந் தேனடிமைக்குற்ற
ஆறாத்துயரகற்றி அருட்கண்சாத்தி
கந்தருவர் சித்தர் தொழும் பதத்தைக்காட்டி
கதிர்காம மலைவாழ்வே எனக்குத் தூய
சுந்தரனைத் தந்தெனது கவலை தீர
சோதியே ஏழைதனை இரட்சிப்பாயே 85

பக்கம் 205

“ கழுத்தறுப்பார் தங்கள் நாவறுப்பார் நின்று
கண்ணருவி சோரவழுவார்
கந்தசரவண பவகுகா சண்முகவா வெனக்
கசிவுற்று மன முருகுவார்

பக்கம் 207

“ ..கோலமயில் வாகனன் சந்நிதி முன் சென்றேன்
ஏவனையகண் மடவாள்—உமையவள்
ஈன்ற மைந்தன் என் விழிக்குத் தோன்றுதல் கண்டேன்
..... ”91 என்றும்,

பக்கம் 213

உதிக்கும் வெம்மைக் கொடுந்தக் கனைக்கொன்ற
வுத்த மன்வீர பத்திர னாலும்
மதிக்கும் மூர்த்திக ளாலுநந் நேவர்கள்
மற்று முள்ள கணநாத ராலும்
சதிக்கொணாவரத் தோடுநூற் றெட்டுகம்
தாங்கி யாயிரத் தெட்டண்டமு மாண்ட
கதிக்குஞ் சூரனைக் காய்ந்துவிண் ணோர்தமைக்
காத்தவன் சிறை கட்டற மீட்டோன் ”1

பக்கம் 214

“ மயிலி லேறி வருமு தாரன்
மார னுக்குநல் மைத்துனன்
வாசக் கதிரை மலையில் வேலன்
மாவிளி கங்கை வயலிலே
கயிலி மயிலி குயிலி தையலி
கருவி திருவி யொருவியும்
காரி வாரி வீரி சூரி
கறுப்பி காத்தி கட்டைச்சி
..... ”4

பக்கம் 216

“ தன தான தத்த	தன தான
தன தான தத்த	தன தான
எதிரி லாத பக்தி	தனை மேனி
இனிய தாணி னைப்பை	யிரு போதும்

இதய வாரி திக்கு
எனது ளேசி றக்க

ளுற வாகி
அருள் வாயே
.....''7

பக்கம் 217

“ .. திருவளர் பூந் தொடையழகுஞ்
சிறந்த குழ லவிழ்ந்த தென்ன மகளே
சக்தி சிவகாமி சுதனெங்கள்
அறு முகவ னையனணைந்தாரோ
மருமலர் பூங்கா வனத்தில்
மலரெடுத்து மீண்டு வரப் போனேன்
அப்போ வண்ண மலர்மாறு சுற்றி
வார்ந்த குழ லவிழ்ந்ததெடி தாயே
..... ''8

பக்கம் 217

“ பண்ணேர் தவத்தோரும்
புகழ்பாடுந் தமிழ்க்கவிவாணர்களும்
..... ''10

பக்கம் 218

“ வேதம துணர்தரு வியாதன் கூறிடச்
சூசமா முனிவரன் சொன்ன நூலினா
லேதுமோர் பயனிலை யின்றமிழ் வாணருக்
காதலிற் றமிழினி லறைதி யாலெனா ''12
எனவும் கலிச்சந்த விருத்தப்

பக்கம் 218

“ பலர்புகழ் காந்த மாகுநற் புராணம் பகருந்தெக் கிணகயிலாச
நலன்பெறு கின்ற மான்மிய மேலா நவில்கதிர் காமமா(யு)
புகழை
யுலகினிற் றமிழை யுணர்வுறு மாந்த ருணர்ந்திடு மாற்றினி
னீடிக்
குலவுசெந் தமிழாற் கூறுகே னெஞ்சிற் குலவிய விருப்புடன்
மன்னோ 13

பக்கம் 220

“ மானீன்ற கன்னி வள்ளியம்மை தானிருக்கும்
தேன் போன்ற மானகரில் செல்வக் கதிர்காமம்
வள்ளிக்கிருதோழி வனவேடர் தற்குழ
புள்ளிமானீன்ற செய்தி புகல்வேன் பின் அம்மாளை''17

பக்கம் 220

“ முன்னாளிலே சூரர் மூவுலகுந் தானாண்டு
கண்ணாயிரத்தோனைக் கடுஞ் சிறையில் வைத்தார்கள்
வேதமழித்து விண்ணவரைத் தான்பழித்து
வாது கொடுத்து வாழ்ந்திருந்தார் சூரர்களும் ''19

பக்கம் 221

“ மன்னிய வெண்பா கலித்துறை மன்னர்பா
முன்னியமுப்பான்மும் மணிமாலை-மனவிருத்தம்
நாட்டிய நாற்பது நான்மணி மாலையா
மீட்டிய வந்தாதி மேய்ந்து ''20

பக்கம் 221

“ உறினும் பெறினு முண்மையுட
 னுரை செந் தமிழினுணர் வொழிந்
 தறினும் மிகுவார் தம்முனின்று
 தலையைத் துளக்கிக் தாவுரையீர்

பக்கம் 222

பெறினும் மனையில் வீற்றிருந்து
 பொலிய வேண்டிற் கதிரேசர்
 நெறிநும் மகத்திற் றாழெடு மின்
 நீடு நிலத்தில் வாழ்வாமே ” 23

பக்கம் 222

“ பொன்னோங்குமங்குல் புரண்டுய ராநிற்கும் பொற்பமைசீர்
 தன்னோங்கு வேற்கைத் தலக்கதிர் காமத்துச் சண்முகனே
 யென்னோங்கு மாலை இடர்பிணி நாளுமெனை வருத்தா
 தன்னோங்கு நின்னருட் சந்நிதியென்று மடைக்கலமே ” 24
 என நூற்றொடக்கச் செய்யுள் அமைகின்றது.

பக்கம் 223

“ பொன்னியம் புதிய புனல் கொள்கலங் குப்புறிய
 பொள்ளெக் குறுகு பறவை
 பூம்புகார்ப் பொருநற்கொர் செண்டு கொடை பூண்டுலாப்
 புறமுய்த்த காரி வள்ளல்
 உன்னிவன் மறைஞாளி யூர்காடு காள் புதல்வ
 னும்பர்வேள் விக்கணுணவெள்
 ளும்பலூர்ந் திழிதண்பனைக் கிழவன் மாவின் மா
 னுழையினாத் துணங்கையாள்.
 ” 126

பக்கம் 224

“ மலையிறையன் வனைபாவை யிணைகணைக் கான்மூட்டு
 வார்ந்திருந் திடை நுடங்க
 வள்யாமை முதுகுபுரை புறவடிய சுவடுகொள
 வாய்ப்பக்கி டப்பியருகே
 மருவுதன் றாய்மணிக்கலனிளிள வெந்நீரை
 வார்ப்ப வார்ப்ப ப்ப்பைப்பய
 மழமகவு யிர்ப்ப பெறிய நுதன் மீய கங்கைவிரல்
 வைத்துவழி நீர் தகைந்து ” 27

பக்கம் 224

“ நச்சர வும்புலியும் பச்சிலை நச்சியிட
 நவையறு மாடலதின் சுவைநுகர் வித்துணர்வு
 நல்குதலானும்வெளி புல்குத லானும்விழி
 நாடுந் தண்டில்லங் காடுங் காமமதோ ” 28

பக்கம் 225

“ பாவலருங் கண்டும் பணிமொழியா ருஞ்சரும்புங்
 காவலரைக் கூடுங் கதிரையே—தேவ
 னுருக்குளத்து வந்தா னொருமுருகா காவென்
 றுருக்குளத்து வந்தா னுரை ” 30

பக்கம் 226

“ திருவாரு மார்பனுமம்பு யத்தோனுந் தெரியகிலா
வுருவாரு மாபதி நெற்றி விழியி னொளிர்மணியே
மருவார் கடம்பணி மார்பா கதிரைமலையமருங்
குருவே யெனக்கரு ளாணவ மாயை குறைந்திடவே” 31

பக்கம் 226

“ வேலாயுதர் திருத்தொண்டர்கள் வெய்யவினை யழிக்குங்
காலாயுதக் கொடியோனே கதிரைக் கனகவரை
மேலா யுதயந் தருமொளி யேயெனின் மேவுநமன்
சூலா யுதம்வந் தெவன்செய்யு மஞ்சல் சுழல்
நெஞ்சமே” 32

பக்கம் 230

“ .. துடியிடைப் பிடி நன்னடைச் செவ்வாய்க்
கோட்டினம் பிறை போனுதற் கூந்தற்
குயில் நிகர்த்த தெய்வானைப் பிராட்டி
.....” 39

பக்கம் 232

“ .. பந்தோ குமிழோ பாவையிரு தனங்கள்
விந்தைபெறு முத்தணியோ மெல்லியவள் பல்வரிசை
பூகமர வட்டோ பொற்கொடியாள் கண்டமது
நாகபட மொக்கும் நாரியவள் தன்னிதம்பம்
முகிலிருளை யொக்கு மொய்குழலாள் கூந்தலது
ஓயிலை ரதியெனலாம் ஒளியைக் கதிரெனலாம்
மாது நுதல் மூன்றாம் வடிவ பிறை யொக்கும்
.....” 41

பக்கம் 232

“ பாரவித முத்தப்ப டிரபுள கப்பொற்ப
யோதரநெ ருக்குற்ற விடையாலே
பாகளவு தித்தித்த கீதமொழி யிற்புட்ப
பாணவிழி யிற் பொத்தி விடுமாதர்
காரணிகு ழற்கற்றை மேன்மகர மொப்பித்த
காதின்முக வட்டத்தி லதி மோக
.....” 42

பக்கம் 233

“ பாலனசொல் லாரிடைமுன் பக்கமுமைக் காவுமறு
காலரவங் காட்டுங் கதிரையே—நீலநிற
மானபரங் குன்றத்தான் மன்னுங் கருணைவடி
வானபரங் குன்றத்தான் வாழ்வு” 42

பக்கம் 234

“ தூயதவத் தார் மனமுந் தோகையர்கள் சேல்விழியுங்
காயம் பழிக்குங் கதிரையே
.....” 44

பக்கம் 234

“ .. வீரபுன வெற்பிற்க லாபியெயி னச்சிக்கு
மேகலையி டைக்கொத்தி னிருதாளின்

வேரிமழை யிற்பச்சை வேயிலரு ணக்கற்றை
வேல்களி லகப்பட்ட பெருமாளே
..... ” 45

பக்கம் 239

“ முன்னை யொரு பொழுது தமிழகமுடைய தாய்ப்பின்பு
முனையாரி யர்க்குறையுளாய்
முனிவர் வேட்கும் வெண்பனித் திரட் குவையநெடு
மொழிவான ளாவு வெற்பி
னன்னையன் பென்னக்கு ளிர்ச்சிபெரு குந்நாண
லஞ்சனைப் பொய்கை பூப்ப
வாரன் மீன்..... ” 53

பக்கம் 239

“ ..மடமையணி கலமணி நிலமகள் பொறாமையான்
வருவோர்துணி புலவியின் மடிதிரை யுடையிடை
வரையவிழு கிடையினன் மழமழென வொழுகுகண்
மழை வெருவி யொருதுடை மடிமிசை மலைமுலை
மருவுபொழு தடுபடை வறுவியகை நால்கினான்
மறையிளவ லடிதொழு மாணவ வடிகளை
யணியிகழி வளர்பொலங் காவினமறை பின்னையை
..... ” 54

பக்கம் 241

“ ..தொல்குடி மரபின் தலையளிபோற்
றோன்ற வொழுகிம ணிக்கங்கை
வாரங் கொண்டு மணிப்பூத்தூய்
வாழ்த்துங் கழவோய் தாலேலோ
..... ” 58

பக்கம் 242

“ .. துரியச் சுடர்வடி வாங்கதிர் காமத்திற் றொண்டர்வினை
அரியக் குகன் கரம் வாழ்கின்ற வேலுக் கடைக்கலமே ” 59

பக்கம் 243

“ சுத்தமரகதத்தாலே படவாரும் துய்ய
சோதி வயி டூரியத்தா லேர்க்கா னுகமும்
நித்தமிலங் கும்புருட ராகமேழியும் மணி
நிலவெறிக்கும் வயிரத்தாலே கொழுவும்
பத்தரைமாற்றுத்தங்கப் பூட்டாங்கயிறும்
பளிங்கினா லேசமைத் திட்டவுழு கோலும்
கந்தன் கதிரைக்கிறைவன் மாவலிகங்கைவயற்
கலப்பை கணக்கின் வகை காணு மென்னாண்டே ” 61

பக்கம் 245

“ வானுக்கணிகலன் மேகக் குழாங்கள் வளர்பொழில் சூழ்
கானுக்கணிகலஞ் சந்தனச் சோலை கதிதூரகம்

ஆனுக்கணிகலம் பாலின் பெருக்க மலருலகில்
ஊனுக்கணிகலம் வேடிச்சி பாகனை யுள்குதலே

65

பக்கம் 246

“ குமரா குகசண் முகநாத
குருவே யமரர் குடிதழைக்க

பக்கம் 247

வமராபதியை யரசளித்த
வத்தாகதிரை யருள்வடிவே
..... ”67

பக்கம் 247

“ பீழைப் படுபிணி தீர்க்கும் மருந்தே
பெருமித வின்சுவையே !
பேணியவடியவர் ஞானப் பேரழல்
பெற்றுரு கும் பொன்னே !
பிணிமுக வேழவு லாப்போ தருயாழ்
பிறவா வின்னிசையே !
..... ”68

பக்கம் 248

“ ஐயா நாறிரு வாவியரு
ளப்பா லெய்ப்பின் வைப்பேயோ ?
வவ்விய மில்லாப் புலவர் குழீஇ
யழகிது சாலுங் கெழுதகையோ
செய்யாவியற்கைப் பொருளாக்கந்
தேர்ந்த வுணர்வின் றெளிவேயோ
தேனெய் கரும்பு பழமமிழ்தந்
தீம்பால் குழைத்த திரள்பதமோ ?
..... ” 69

பக்கம் 249

“ ..இலகு சிலை வேடர் கொடியினதி பார
விரு தனவி நோதப் பெருமானே ”72

பக்கம் 249

“சார
லிறைவிகான மால் வேடர் சுதை பாகா
..... ”73

பக்கம் 250

“ ..கரிகள் சேர் வெற்பி லரிய வேடிச்சி
கலவிகூர் சித்ர மணிமார்பா
..... ”74

பக்கம் 250

“ ..அடவிய ருடியபி நவகும ரியடிமை
யாயப் புனஞ்சென் றயர்வோனே ”
..... ” 75

பக்கம் 250

“ கடிதுபோர்க்குத்
தான் சென்று வரவிடுப் பாற்போலு நின்னைவாள்
சாலுடைசெ றித்தல் பயிலே
தகுமிளம் பருவமங் கையர் பிறழ்கண் வாளோடு
தாமுடைசெ றித்தல் பயிலே 77

பக்கம் 251

“ . . கலகவாரி போன்மோதி வடவையாறு சூழ்சீல
கதிரகாம மூதூரி லிளையோனே
கனகநாடு வீடாய கடவுள்யானை வாழ்வான
கருணைமேரு வேதேவர் பெருமாளே. ” 78

பக்கம் 252

பூமேவு சிவசெஞ்சு டர்த்தவழு மிளவெயில்பொ
ரப்பிணிமு றுக்குடைந்து
புள்ளார வாரிப்ப நெகுமுளரி யம்போது
புய்த்தொரும ருப்பின்மூக்கி
னேமார மோப்பமுற் றெம்முயிர்க் குளனனணையி
கப்பநனி திரைபுடைபெயர்ந்
திழுமெனவ ருட்கடாங் கலுழிசுர வாநிற்ப
வீர்ப்பரிவு நீர்க்குடைவுழி
மாமால்வி டைக்களிறு பிடிமாறு மழமுதுவ
யக்குறுந டைக்குழவிவான்
மதிமுடிக்கவினவோ மோமெனப் பெயர்கூயின்
மன்றவோ மோமென்றுவந்தி
யாமீயு மிருவினைக் கவளமுண் டுலவுதன்
யாணரடி மாணநினைதும்
யாபன்னி ரண்டுக்கைக் கதிர்காம மான்புணரும்
யானையின் றமிழ்பொலியவே ” 79

பக்கம் 253

“ திருமகளுலாவு மிரு புயமுராரி
திரு மருக னாமப் பெருமாள் காண்
செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாட
றெரிதருகு மாரப் பெருமாள் காண்
.
.
வரு கதிரகாமப் பெருமாள் காண்
அருவரைகண்டு படவசுரர் மாள
வமர் பொருத லீரப் பெருமாள் காண்
அரவு பிறை வாரி யிதழியணி வேணி
யமலர் குரு நாதப் பெருமாள் காண்.
இருவினையி லாத திருவினைவி டாத
விமையவர் குலேசப் பெருமாள் காண் ” 80

பக்கம் 254

“ புரமெரிக் களித்த முக்கட் புண்ணிய முதல்வனான
சிரமிசை மதியஞ் சேர்ந்த செம்மல் பாற் செப்பினாறு
கரமுடைக் கந்தமூர்த்தி காமரு குழவியாகிச்
சுரர்தமைக் காக்கவந்து தோன்றிய சரிதஞ்சொல்வாம் ” 81

பக்கம் 255

“ உடுவெளிக் குயர்ந்த திங்க ஞயர்கதிர்ப் பரிதிப்புத்தேள்
விடுமொளிக்குயரும் கொல்லோ விண்டு கைத் திகிரிமுன்னாள்
முடுகுபு ததீசி தன்பால் மொய் வலி இழந்ததோர் வாய்
நொடிவரை யுலகம் பாற்று நமது வேலுன் பாலாமோ ” 83

பக்கம் 256

“ குறு கலர் புரங்கள் முறுவலின் அட்ட
குன்ற வில்லியன் பொன்று மாணவனா
மருவ மற்றவர்க் கருமறைப் பொருளைக்
செவியறிவுறுத்துபு சிவகுரு வென்னாப்
புவிபுகழ் தருபெயர் புனைந்தும் கானக்
குறவர்த மகளுக் குருகியுள் ளுடைந்து
கபட நாடகமாடிய கள்வன்
திருப்பதத் தன்பு செயுமஃதன்றி
விருப்ப தொன் றில்லா மெய்யடியவர் தம்
விழுமந் துடைத்தலே கெழுமுதன் தொழிலாக்
தண்ணார் கதிர்மலைத் தங்கிய
கண்ணாறிரண்டுடைக் கந்தனெம் புகலே ” 84

பக்கம் 257

“ மழை முகம் பார்க்கும் பயிர்முகம் போல் வருமிபத்தன்
தழைமுகக் கோலங் கருதுமென்சிந்தை தளிர்க்குமன்பர்
விழைமுகத் தோடுற வாடப்பணித்தருள் மேவு புனத்
துழைமுகந் தேடுங் கதிர்காமனெயெம்முடையவனே ” 85

பக்கம் 258

“ முத்து லிங்கேச முனிவரன் வேண்டி முடித்தபடி
சித்த மிரங்கி யெழுந்தருள் தெய்வத் திருத்தளியில்
வைத்த மறைச் சக்கரப்பொரு ளேமயில் வாகனனே
பத்தர் மனத்துள் ளுறைகதிர் காமப்பரஞ்சுடரே ” 86

பக்கம் 260

“ காக்கும் வழியிற் கடிது துணைவந்து காசினியிற்
போக்கும் மிடிபிணியாதிய புன்கண் புலமையுற
வாக்கும் திருவும் மனோலய வாழ்வும் வழங்குமிருள்
சீக்கும் கதிரீர் மலைக்குரு நாதன் திருவடியே ” 89

பக்கம் 262

“ கொவ்வை யிதழ் தாமதத்தில்
குறித்த பல்லுப் பதிந்ததென்ன மகளே
எங்கள் குமரகுரு பர முருகர்
சரவண சண்முகரணைந்தா ரோ
கவ் வையினால் நான் வளர்த்த
கனக மணிக் கூட்டில் வைத்த கிள்ளை
கனி யெனக் கவ்வியதெடி யென்தாயே ” 93

பக்கம் 263

“ கே தநமே யாண்டலையாய்க் கேகயமே யூர்தியாய்ச்
சாதநமே பூதியாய்ச் சண்முகமாய்—மாதனத்தர்
வேட்கையான் செந்தில் மிளிர்கதிரை யூர்த்தியாய்ப்
பூட்கையுரை காட்சிப் பொருள் ” 95

பக்கம் 265

“ அட்டசித்தி கொண்டு ஐம்புலனை உள்ளடக்கி
நிட்டை முடிக்கும் நிருபனையும் வேலன் கண்டு
வஞ்சியரே பாரும் மாமணியாள் தன்னடியான்
அஞ்சலென்று என்னை அறுகோண ஆசனத்தின்
ஆறெழுத்தும் மாறி அடைத்துப் பிரணவத்தை
கூறமுன் போயென் கொழு நனைத்
தாவென்றுரையும் ” 97

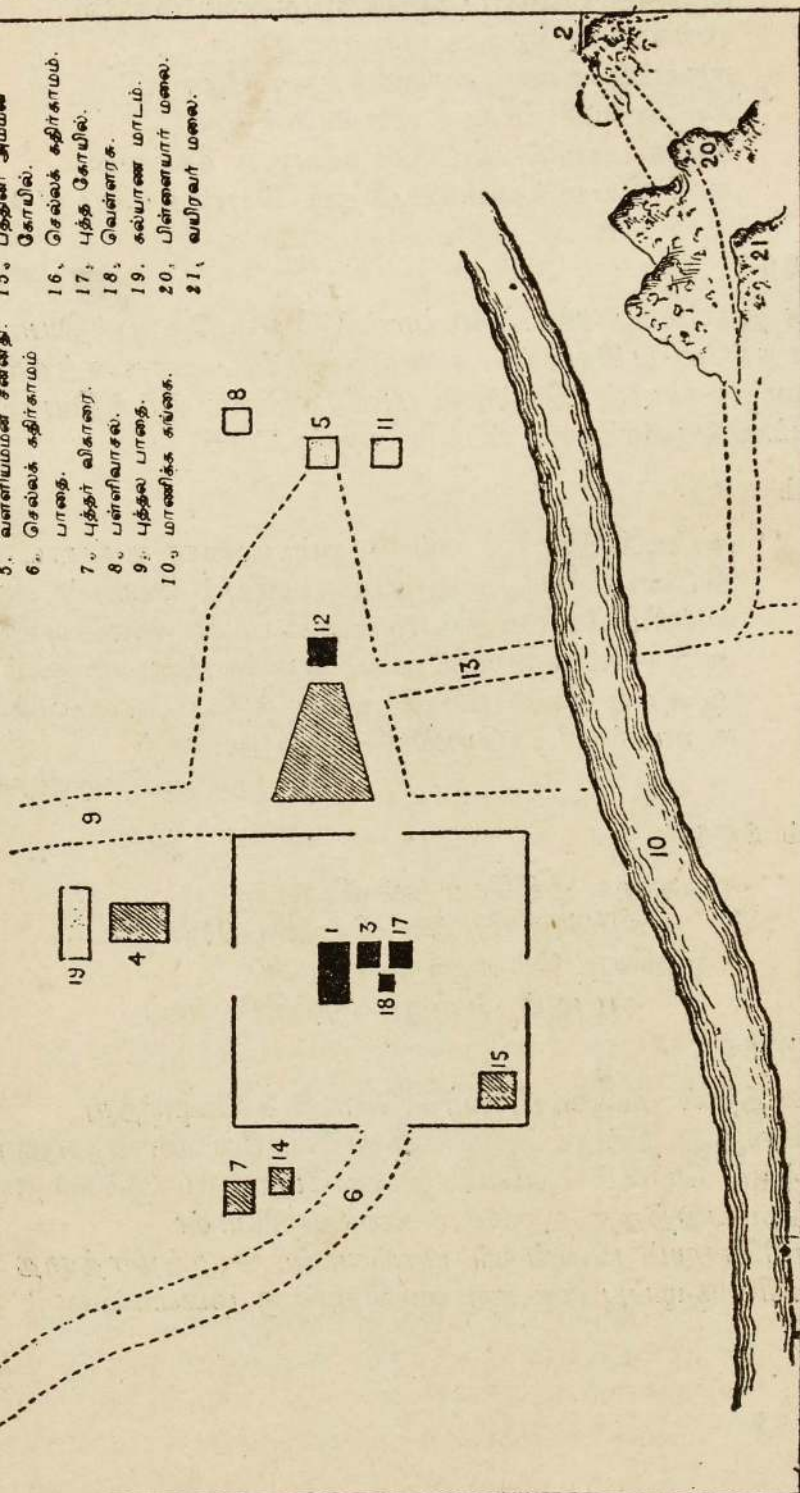
பக்கம் 266

“ கலைமுக மதிபோ லகவிருளை
கழிக்கு மாற்ற லின்மையினாற்
கவற்சியுட்கிக் குறைகின்றாய்
கழலும் போது கறுக்கின்றாய்

பக்கம் 266

“ வனத்தில் மயிலாட வான்கோழி கண்டிருந்து
கனைத்து நின்று ஆடுங்கதை போலே யான்தானும்
இந்தப் பெரும் புவியில் இளையோனும் இக்கதையை
சந்தப்படுத்தத் தகுமோ கலையறியான்
பாரிலெறும் பினங்கள் பாங்காய்ச் சமுத்திரத்தை
வாரிக் குடிப்பனென்ற வாரொக்கு மம்மானை ” 99

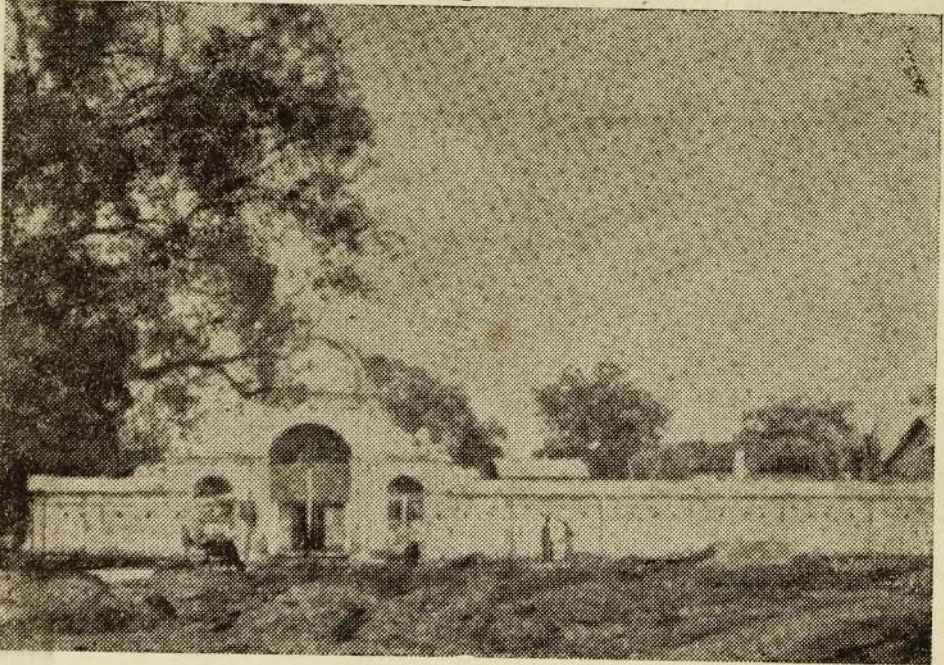
1. கவாமி சன்னதி.	11. முத்துலிங்க கவாமி சன்னதி.
2. கவாமி மலை.	12. இடும்பன் கோயில்.
3. மாணிக்கப் பிள்ளையார்.	13. திள்ளைசை பாறை.
4. தெய்வானை அம்மன் சன்னதி.	14. தூன் கோட்டை.
5. வள்ளியம்மன் சன்னதி.	15. பத்தினி அம்மன் கோயில்.
6. செல்லக் கதிர்காமம் பாறை.	16. செல்லக் கதிர்காமம்.
7. புத்தர் விகாரை.	17. புத்த கோயில்.
8. பள்ளிவாசல்.	18. வெள்ளரக.
9. புத்தல பாறை.	19. கல்யாண மாடம்.
10. மாணிக்க கங்கை.	20. பிள்ளையார் மலை.
	21. வயிரவர் மலை.

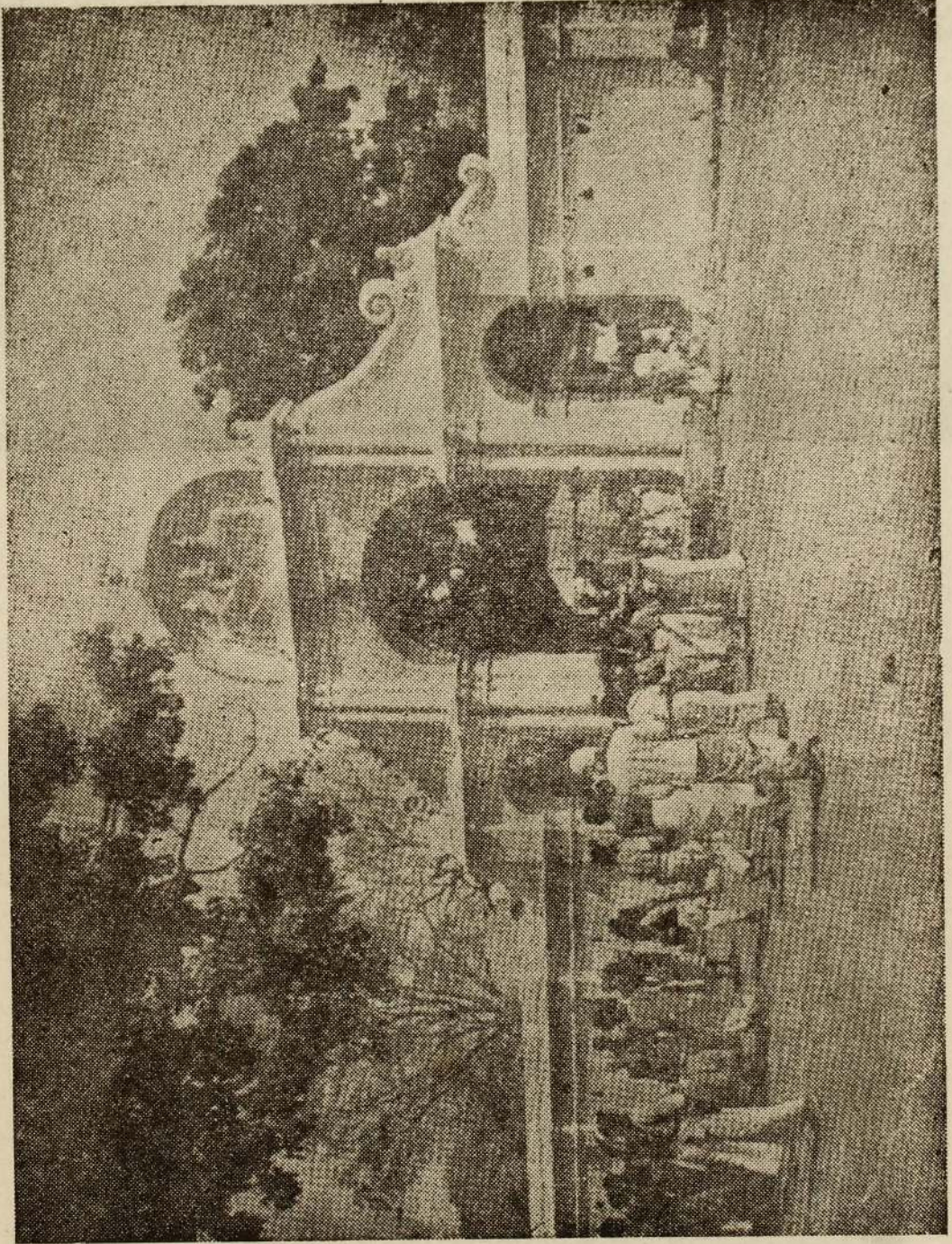
கதிர்காமக் கோயிலும் அதனைச் சார்ந்த பிற இடங்களும் அடிக்குறிப்பு 54 இல் பின்னிணைப்பில் விளக்கப் படம் இடம் பெறுகிறது' எனக் காணப்படுகிறது. இதுதான் இந்த விளக்கப் படம்.

மாணிக்கக் கங்கை

கதிர்காமம் - கோவில் திருமதில்

கதிர்காமம் - கோயில் முகப்பு

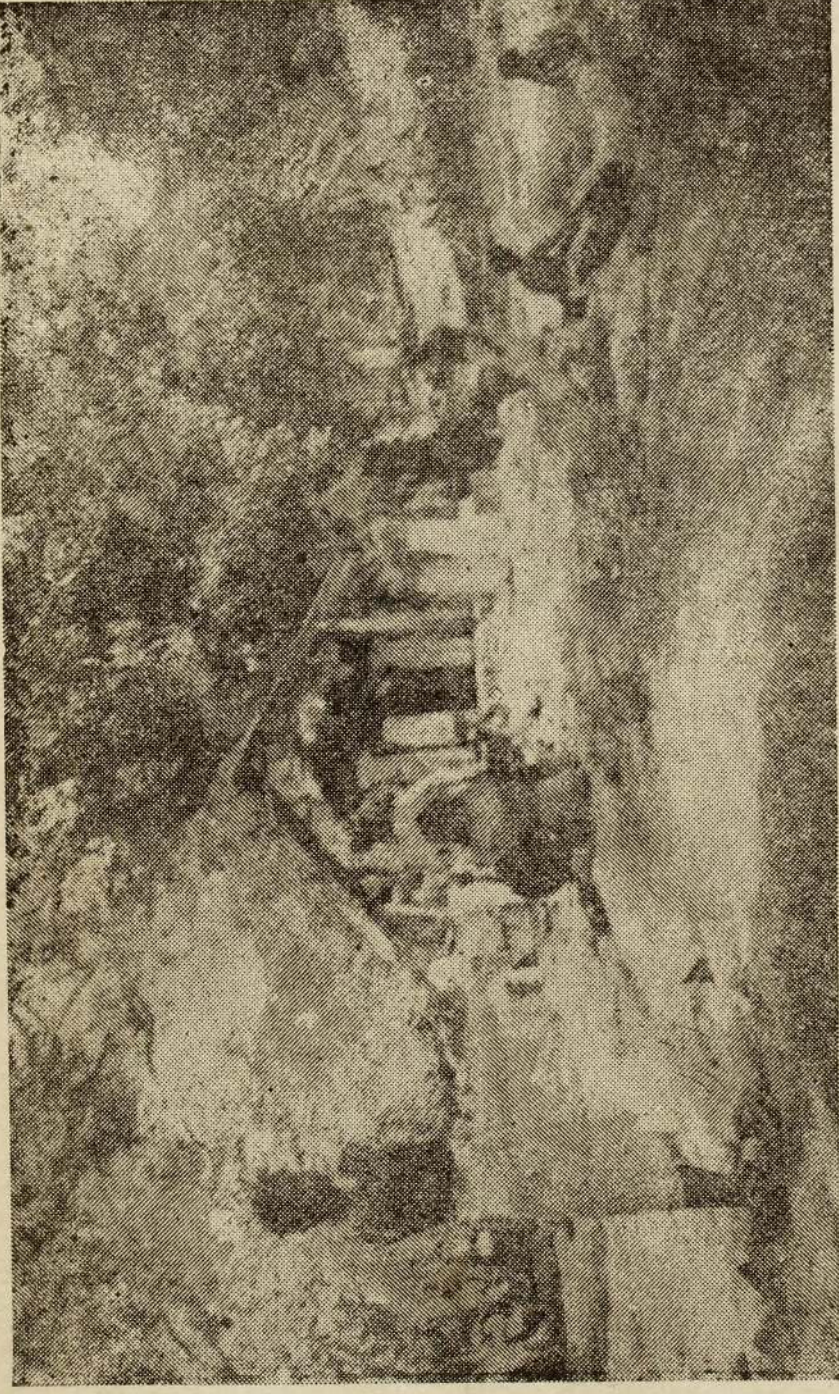
கதிர்காம முருகன் கோவில் தோற்றங்கள்
மேலேயும் கீழேயும்

பொதுசன நூலகம்

யாழ்ப்பாணம்,
விசேட போக்களப் பகுதி

7818, 5.0

செல்லக் கதிர்காமம்

KOHA
JPL

வெகு சன நூலகம்
மாநிலமாணம்.

சந்தனா நல்லலிங்கம்

1933 நவம்பர் 19இல் பிறந்தவர். கிழக்கிலங்கையில் பிறந்து, வடக்கிலங்கையில் புகுந்து, மேற்கிலங்கையில் தொடர்ந்து வாழ்விடமும் அமைத்தவர்.

மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி மாணவி. பண்டிதர் செ. பூபாலபிள்ளையும், பண்டிதை கங்கேஸ்வரி கந்தையாவும் இவரின் தமிழ் ஆசிரியர்கள்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகக் கலைமாணிப் பட்டதாரி. B.A பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதுமாணிப் பட்டதாரி. M.A. தமிழிலிக்கியமே இவரின் முதுமாணிப் பட்டப்பாடம்.

கொழும்பு, பம்பலப்பிட்டி, திருக்குடும்பக் கல்லூரியில் கால் நூற்றாண்டு கால ஆசிரியப் பணிமூலம், சிறந்து விளங்கும் தமிழ் மகளிர் பலரை உருவாக்கியவர்.

செல்வச் சந்நிதி முருகன் மீது கிளித்தூது, அந்தாதி, பிள்ளைத் தமிழ் ஆகிய பிரபந்தங்களை யாத்தவர். கதிர்காம முருகன் பஜனைப் பாடல் தொகுப்பாசிரியர்.

கவிதைகள் யாப்பதும், கட்டுரைகள் எழுதுவதும் சமயச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துவதும் இவரின் பொழுது பேர்க்குகள்

சிறந்த முருக பக்தர். ஈடுபட்டு வழிபடும் அடியவர். மண்டூர் முருகனைப் போற்றும் மரபில் தோன்றியவர். செல்வச் சந்நிதி முருகனைப் போற்றும் மரபினரை மணந்தவர். கதிர்காம முருகனைப் பற்றிய பிரபந்தங்களின் ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் பேறு பெற்றவர்.

